



Prezes Rady Ministrów

Mateusz Morawiecki

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-82-23
UC108

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem
Mateusz Morawiecki
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o Krajowym Rejestrze Karnym^{1), 2), 3)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Krajowy Rejestr Karny, zwany dalej „Rejestrem”, prowadzi w systemie teleinformatycznym Minister Sprawiedliwości.

2. W zakresie określonym w niniejszej ustawie realizację zadań związanych z prowadzeniem Rejestru zapewnia wchodzące w skład Ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, zwane dalej „biurem informacyjnym”.

Art. 2. 1. Do zadań biura informacyjnego należy:

- 1) przetwarzanie danych o osobach oraz danych o podmiotach zbiorowych, podlegających gromadzeniu w Rejestrze;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 23),
- b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającą decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępującą decyzję Rady 2009/316/WSiSW (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 143).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1 i L 135 z 22.05.2019, str. 85 oraz Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 1 i L 249 z 14.07.2021, str. 7).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, ustawę z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy.

- 2) przekazywanie z urzędu informacji na podstawie zgromadzonych w Rejestrze danych o osobach oraz danych o podmiotach zbiorowych w przypadkach określonych w niniejszej ustawie i przepisach szczególnych;
- 3) uczestnictwo w międzynarodowej wymianie informacji z rejestrów karnych;
- 4) rozpatrywanie skarg w sprawach dotyczących przetwarzania danych o osobach oraz danych o podmiotach zbiorowych zgromadzonych w Rejestrze.

2. Realizację zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, w zakresie udzielania informacji o osobie na zapytanie lub wnioski osoby fizycznej, której dotyczy informacja, zapewniają także punkty informacyjne działające w sądach powszechnych.

3. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze.

4. Utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego, w celu realizacji zadań określonych w ust. 1, zapewnia Minister Sprawiedliwości, w tym:

- 1) zapewnia ochronę przed nieuprawnionym dostępem do Rejestru;
- 2) zapewnia integralność danych zgromadzonych w Rejestrze;
- 3) zapewnia dostępność systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony Rejestr;
- 4) przeciwdziała uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony Rejestr.

Art. 3. 1. W Rejestrze gromadzi się dane o osobach:

- 1) prawomocnie skazanych za przestępstwa lub przestępstwa skarbowe;
- 2) wobec których prawomocnie warunkowo umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe;
- 3) wobec których prawomocnie umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe na podstawie amnestii;
- 4) będących obywatelami polskimi prawomocnie skazanymi przez sądy państw obcych;
- 5) wobec których prawomocnie orzeczono środki zabezpieczające w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe;
- 6) nieletnich, wobec których prawomocnie orzeczono środki wychowawcze, środek leczniczy lub środek poprawczy na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700 oraz z 2023 r. poz. 289);
- 7) prawomocnie ukaranych za wykroczenia na karę aresztu;
- 8) odbywających prawomocnie orzeczone kary: dożywotniego pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu oraz zastępczą karę pozbawienia wolności;

- 9) poszukiwanych listem gończym;
- 10) tymczasowo aresztowanych;
- 11) nieletnich umieszczonych w schroniskach dla nieletnich.

2. W zakresie danych identyfikujących osobę w Rejestrze gromadzi się następujące dane:

- 1) numer PESEL;
- 2) numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument – w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL;
- 3) imię (imiona) i nazwisko;
- 4) nazwisko rodowe;
- 5) poprzednie imiona i nazwiska;
- 6) imię ojca;
- 7) imię i nazwisko rodowe matki;
- 8) datę i miejsce oraz kraj urodzenia;
- 9) płeć;
- 10) informację o obywatelstwie lub obywatelstwach albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane;
- 11) adres zamieszkania;
- 12) zawód wyuczony i wykonywany.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9, dane o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca oraz o zgonie wraz z datą zgonu albo datą znalezienia zwłok osoby, której dane zgromadzono w Rejestrze, są przekazywane z rejestru PESEL, o ile są w nim zgromadzone.

4. W przypadku zmiany lub zamieszczenia w rejestrze PESEL danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9, danych o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca jest dokonywana ich niezwłoczna automatyczna aktualizacja.

5. W Rejestrze gromadzi się również dane o podmiotach zbiorowych, wobec których prawomocnie orzeczono karę pieniężną, przepadek, zakaz lub podanie wyroku do publicznej wiadomości, na podstawie ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659).

6. W zakresie oznaczenia podmiotu zbiorowego w Rejestrze gromadzi się następujące dane:

- 1) nazwę (firmę);
- 2) numer identyfikacyjny REGON;
- 3) formę prawną;

- 4) siedzibę;
- 5) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze.

Art. 4. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) organie centralnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć organ wyznaczony przez to państwo do celów wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi;
- 2) właściwym organie państwa obcego – należy przez to rozumieć właściwy organ państwa trzeciego lub organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) właściwym organie państwa trzeciego – należy przez to rozumieć organ państwa obcego inny niż organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawniony na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego;
- 4) systemie ECRIS – należy przez to rozumieć zdecentralizowany system teleinformatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, służący do wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną;
- 5) systemie ECRIS-TCN – należy przez to rozumieć system, o którym mowa w art. 1 lit a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/816”;
- 6) obywatelu państwa trzeciego – należy przez to rozumieć osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, z 2007 r. poz. 843, z 2011 r. poz. 1555 oraz z 2013 r. poz. 782), osobę, która jest bezpaństwowcem, lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 85 oraz Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 1 i L 249 z 14.07.2021, str. 7.

2. Na potrzeby przekazywania informacji organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za wyrok skazujący uznaje się każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem czynu zabronionego, której dane podlegają gromadzeniu w Rejestrze.

3. Biuro informacyjne jest organem centralnym Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ust. 1 pkt 1 oraz w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2019/816.

Art. 5. Dane o osobach oraz dane o podmiotach zbiorowych zgromadzone w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 6. 1. Prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zostały zgromadzone w Rejestrze, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie przysługuje:

- 1) Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do posłów;
- 3) Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do senatorów;
- 4) Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do posłów do Parlamentu Europejskiego;
- 5) Państwowej Komisji Wyborczej, w odniesieniu do kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) okręgowym komisjom wyborczym, w odniesieniu do kandydatów na posłów i senatorów oraz kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego;
- 7) terytorialnym komisjom wyborczym, w odniesieniu do kandydatów na radnych;
- 8) gminnym komisjom wyborczym, w odniesieniu do kandydatów na wójta, burmistrza i prezydenta miasta;
- 9) sądom sprawującym w Rzeczypospolitej Polskiej wymiar sprawiedliwości, w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 10) Trybunałowi Stanu i Trybunałowi Konstytucyjnemu, w związku z prowadzonymi postępowaniami;
- 11) prokuratorom, Policji i innym organom uprawnionym do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, w związku z prowadzonym postępowaniem lub w związku z wykonywaniem przez te podmioty innych zadań określonych w ustawie;

- 12) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego lub upoważnionemu przez niego przedstawicielowi, w związku z wykonywaniem czynności w ramach nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 13) Komisji do spraw reprivatyzacji nieruchomości warszawskich, w związku z prowadzonymi czynnościami sprawdzającymi, postępowaniem rozpoznawczym lub ogólnym;
- 14) organom wykonującym orzeczenia w postępowaniu karnym, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w sprawach o wykroczenia oraz w sprawach nieletnich, w związku z prowadzonym postępowaniem wykonawczym;
- 15) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym podmiotom wykonującym zadania publiczne.

2. Informacje o kandydatach, o których mowa w ust. 1 pkt 5–8, przekazuje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni.

3. Prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zostały zgromadzone w Rejestrze, przysługuje także:

- 1) pracodawcom, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej;
- 2) osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną – w przypadkach, w których z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności członków ich organów, współników lub prokurentów, w odniesieniu do członków lub kandydatów na członków tych organów, współników lub prokurentów, w zakresie wynikającym z tych przepisów;
- 3) podmiotom, które korzystają ze świadczeń wolontariuszy – w przypadkach, w których z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności wolontariuszy, w odniesieniu do wolontariuszy albo kandydatów na wolontariuszy, w zakresie wynikającym z tych przepisów;
- 4) organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 5) właściwym organom państw trzecich, jeżeli wynika to z umowy międzynarodowej, a w przypadku braku takiej umowy, pod warunkiem wzajemności;
- 6) właściwym organom państw Unii Europejskiej, innym niż organy określone w pkt 4, jeżeli wynika to z umowy międzynarodowej.

4. Każdemu, z wyłączeniem podmiotów określonych w ust. 3 pkt 4–6, przysługuje prawo do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym, którego dane zostały zgromadzone w Rejestrze.

Art. 7. 1. Każdemu przysługuje prawo do uzyskania informacji, czy jego dane są zgromadzone w Rejestrze.

2. Osobie, której dane znajdują się w Rejestrze, udostępnia się informację o treści wszystkich wpisów dotyczących tej osoby. Przepisu art. 19 ust. 1 nie stosuje się.

3. Osobie, której dane znajdują się w Rejestrze, w przypadkach, w których z przepisów powszechnie obowiązującego prawa wynika wymóg przedstawienia informacji z Rejestru, informacji udziela się w zakresie określonym w tych przepisach.

4. Osobie, która jest lub była obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium, przysługuje prawo do złożenia do Rejestru wniosku o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o informację zawartą w rejestrze karnym tego państwa na jej temat, pod warunkiem że osoba ta mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim, do którego zapytanie ma być skierowane, lub jest albo była jego obywatelem.

Art. 8. 1. Zgromadzone w Rejestrze dane o osobach, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, mogą być przetwarzane i wykorzystywane do badań naukowych, a także do celów statystycznych.

2. W zakresie niezbędnym do badań naukowych, udostępnia się dane zawierające informacje identyfikujące osobę, pod warunkiem że publikowanie wyników tych badań i prac następuje w sposób uniemożliwiający identyfikację osoby fizycznej, której dane zostały przetworzone.

3. Udostępnione dane o osobach można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione.

4. Administrator danych odmawia udostępnienia danych o osobach, jeżeli spowodowałoby to:

- 1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne;
- 2) zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) zagrożenie dla podstawowego interesu gospodarczego lub finansowego państwa;
- 4) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb udostępniania danych, o których mowa w ust. 1, do badań naukowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa udostępnianych danych.

Art. 9. Do postępowania prowadzonego na podstawie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), chyba że ustawa stanowi inaczej.

Rozdział 2

Zasady i sposób przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze

Art. 10. 1. W Rejestrze przetwarza się dane o osobach lub dane o podmiotach zbiorowych z następujących dokumentów:

- 1) karty rejestracyjnej;
- 2) zawiadomienia dotyczącego danych o osobie, zwanego dalej „zawiadomieniem”;
- 3) zawiadomienia dotyczącego danych o podmiocie zbiorowym;
- 4) zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacji związanych z tym skazaniem.

2. W Rejestrze przetwarza się także dane o osobach zawarte w informacji z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U z 2022 r. poz. 2470 oraz z 2023 r. poz. 240, 347, 641 i 1053), zwanej dalej „Centralną Bazą”, przekazywanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w drodze teletransmisji.

3. Kartę rejestracyjną sporządza sąd pierwszej instancji niezwłocznie po:

- 1) uprawomocnieniu się orzeczenia wydanego wobec osoby, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3 oraz 5–7, lub wobec podmiotu zbiorowego, o którym mowa w art. 3 ust. 5;
- 2) uchyleniu postanowienia wskazanego w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 4 i 5;
- 3) uchyleniu postanowienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 4) uprawomocnieniu się postanowienia w przedmiocie pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania lub uchyleniu orzeczenia, na skutek niezasadnego przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego.

4. Zawiadomienie jest sporządzane przez:

- 1) sąd wykonujący orzeczenie w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, sprawach nieletnich oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- 2) sąd orzekający o tymczasowym aresztowaniu wykonywanym w zakładzie leczniczym lub umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich;
- 3) sąd wydający postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o odwołaniu poszukiwania listem gończym;
- 4) prokuratora, do dyspozycji którego pozostaje tymczasowo aresztowany – o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także o zmianie miejsca osadzenia tymczasowo aresztowanego;
- 5) prokuratora wydającego postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o odwołaniu poszukiwania listem gończym;
- 6) sąd wydający wyrok oraz postanowienie o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280 i 2436 oraz z 2023 r. poz. 739 i 825), lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu.

5. Zawiadomienie dotyczące danych o podmiocie zbiorowym sporządza sąd wykonujący orzeczenie w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe.

6. Zawiadomienie o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem sporządza i przesyła właściwy organ państwa obcego.

Art. 11. 1. Karty rejestracyjne, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1–3 i 6 oraz ust. 5, są przekazywane przez sądy w drodze teletransmisji.

2. Zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 4 i 5, przekazywane są przez prokuratora w drodze teletransmisji.

3. Jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe przesłanie dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, w drodze teletransmisji, dokumenty te przesyła się w postaci papierowej, opatrując je nazwiskiem, imieniem, stanowiskiem, podpisem osoby sporządzającej oraz datą ich sporządzenia.

4. Zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 6, przekazywane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej są przesyłane w sposób określony w art. 44 ust. 1 i 2.

5. Zawiadomienia i informacje, o których mowa w art. 10 ust. 6, przekazywane przez właściwe organy państw trzecich są przesyłane w postaci papierowej, chyba że na mocy umowy międzynarodowej mogą być przesyłane z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej. Zawiadomienia i informacje są przesyłane także za pośrednictwem systemu ECRIS, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta przez Unię Europejską tak stanowi.

6. Dane z dokumentów w postaci papierowej wprowadza się do systemu teleinformatycznego.

7. Dokumenty przekazane do Rejestru w postaci papierowej, o których mowa w ust. 3–5, biuro informacyjne przechowuje w zbiorze ewidencyjnym dokumentów, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Jeżeli warunki organizacyjno-techniczne to umożliwiają, dokumenty w postaci papierowej, o których mowa w ust. 3–5, zamienia się na postać elektroniczną przez sporządzenie ich odwzorowania cyfrowego i opatrzenie kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym przez osobę upoważnioną przez Ministra Sprawiedliwości do potwierdzenia zgodności odwzorowania cyfrowego z dokumentem w postaci papierowej oraz zamieszcza w systemie teleinformatycznym.

9. Odwzorowanie cyfrowe dokumentu, o którym mowa w ust 8, stanowi podstawę czynności biura informacyjnego.

10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz informacji w drodze teletransmisji, mając na względzie zapewnienie identyfikacji podmiotu przesyłającego dokumenty oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, nienaruszalności i integralności przesyłanych dokumentów.

Art. 12. 1. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby zamieszcza się:

- 1) dane identyfikujące osobę:
 - a) w przypadku osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo polskie, która posiada nadany numer PESEL: nazwisko, imię (imiona), informację o obywatelstwie polskim, adres zamieszkania, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 735), a także numer PESEL,
 - b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem, lub której obywatelstwo jest nieznanne, a także osoby posiadającej

obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego oraz osoby posiadającej obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie posiada nadanego numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;

- 2) informację o wykonywaniu funkcji posła, senatora lub posła do Parlamentu Europejskiego;
- 3) oznaczenie organu, który wydał orzeczenie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia;
- 5) datę i miejsce popełnienia czynu zabronionego, będącego przedmiotem postępowania;
- 6) kwalifikację prawną czynu zabronionego przyjętą w orzeczeniu;
- 7) informację, że pokrzywdzonym był małoletni poniżej lat 15 – w przypadku skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;
- 8) informację o wieku małoletniego pokrzywdzonego w czasie czynu, jeśli w kwalifikacji prawnej przyjętej w orzeczeniu powołano przepis, o którym mowa w rozdziale XXV ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm.⁵⁾), z wyjątkiem wyłączeń, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1034);
- 9) informację o wyłączeniu przez sąd zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub publicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1726, 1855, 2339 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 818, 852 i 1234.

- 10) informację, czy orzeczenie podlega zamieszczeniu w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, jeśli w kwalifikacji prawnej przyjętej w orzeczeniu powołano art. 202 § 3 lub art. 202 § 4b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 11) informacje o orzeczonych karach, warunkowym umorzeniu postępowania karnego, środkach karnych, kompensacyjnych, zabezpieczających, wychowawczych, środka leczniczym, środka poprawczym, przypadku, okresie próby, dozorcze kuratora i nałożonych obowiązkach oraz podstawę prawną ich orzeczenia;
- 12) informację, że orzeczony zakaz podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie zawodu wyuczonego i zawodu wykonywanego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w karcie rejestracyjnej umieszcza się informację „nieustalony”. Jeżeli osoba nie posiada zawodu wyuczonego i zawodu wykonywanego, o którym mowa w ust. 1, w karcie rejestracyjnej umieszcza się informację „bez zawodu”.

3. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–3, 5 oraz 6, w przypadku gdy orzeczenie wydał sąd karny, będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, zamieszcza się numer rejestracyjny zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.⁶⁾), jeśli pobranie odcisków linii papilarnych nastąpiło zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 poz. 1375, z późn. zm.⁷⁾) albo informację o niemożności jego ustalenia.

4. W karcie rejestracyjnej dotyczącej podmiotu zbiorowego zamieszcza się:

- 1) oznaczenie podmiotu zbiorowego – nazwę (firmę), numer identyfikacyjny REGON w przypadku jego posiadania, formę prawną, siedzibę, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy polega wpisowi do rejestru;
- 2) oznaczenie sądu, który wydał wyrok, oraz sygnaturę akt sprawy;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 185, 240, 289, 347, 535, 641 i 1088.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1855, 2582 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 535 i 818

- 3) datę wydania oraz uprawomocnienia się wyroku;
- 4) orzeczoną karę pieniężną, przepadek, zakaz oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości;
- 5) kwalifikację prawną czynu zabronionego osoby fizycznej stanowiącego podstawę odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.

Art. 13. 1. W zawiadomieniu zamieszcza się dane, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, z wyłączeniem zawodu wyuczonego i wykonywanego, oraz informacje o:

- 1) rozesłaniu oraz odwołaniu listów gończych;
- 2) zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania;
- 3) zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności oraz o skróceniu orzeczonej kary na podstawie art. 75 § 3a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 4) odroczeniu i przerwie wykonania kary pozbawienia wolności;
- 5) warunkowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia;
- 6) zamianie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na karę ograniczenia wolności w formie obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne albo na grzywnę oraz o uchyleniu tej zamiany;
- 7) zamianie kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego na karę ograniczenia wolności, z zastosowaniem dozoru elektronicznego oraz o uchyleniu tej zamiany;
- 8) zamianie kary pozbawienia wolności na karę ograniczenia wolności w formie obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne oraz o uchyleniu tej zamiany;
- 9) zamianie kary ograniczenia wolności na zastępczą karę pozbawienia wolności;
- 10) zamianie grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności albo na pracę społecznie użyteczną;
- 11) zmianie postanowienia o warunkowym zwolnieniu, w przypadku gdy zmiana dotyczy okresu próby lub wskazania spraw objętych postanowieniem o warunkowym zwolnieniu;
- 12) zmianie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia, w przypadku gdy zmiana dotyczy wskazania spraw objętych postanowieniem o odwołaniu warunkowego zwolnienia;

- 13) zwolnieniu z odbycia reszty kary ograniczenia wolności;
- 14) zwolnieniu od kary ograniczenia wolności, na podstawie art. 62 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127, z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 818);
- 15) zwolnieniu od kary pozbawienia wolności, na podstawie art. 336 § 3 i 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 16) podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe;
- 17) wykonaniu przez podmiot odpowiedzialny posiłkowo kary grzywny lub środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów;
- 18) wykonaniu kar, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2;
- 19) wykonaniu środków karnych, z wyjątkiem środków określonych w art. 22 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818) oraz w art. 28 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2022 r. poz. 2151, z późn. zm.⁸⁾), środków kompensacyjnych i przepadku;
- 20) wykonaniu kar lub środków karnych orzeczonych za wykroczenie, w przypadku gdy za przestępstwo i wykroczenie orzeczono karę lub środek karny tego samego rodzaju, a wykonaniu podlegała kara lub środek karny orzeczony za wykroczenie;
- 21) postanowieniu wydanym na podstawie art. 420 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego w zakresie rozstrzygnięć co do przepadku, zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, okresu zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu lub okresu stosowania środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego;
- 22) rozpoczęciu, zakończeniu i miejscu wykonywania oraz uchyleniu środków zabezpieczających, o których mowa w art. 93a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, oraz o uchyleniu lub wykonaniu pozostałych środków zabezpieczających;
- 23) orzeczeniu środka zabezpieczającego w przypadkach określonych w art. 93d § 2, 4 i 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 24) zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym na podstawie art. 202b § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2311, 2581 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 535, 803 i 1234.

- 25) umorzeniu postępowania wykonawczego;
- 26) umorzeniu grzywny;
- 27) zawieszeniu postępowania wykonawczego z powodu uchylenia się skazanego od wykonania orzeczonej kary;
- 28) podjęciu postępowania wykonawczego, zawieszzonego z powodu uchylenia się skazanego od wykonania orzeczonej kary;
- 29) odwołaniu warunkowego zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 30) warunkowym zwolnieniu z zakładu poprawczego, a także odwołaniu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 31) warunkowym odstąpieniu od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym, a także odwołaniu warunkowego odstąpienia od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 32) zastosowaniu środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, wobec nieletniego zwalnianego z zakładu poprawczego po ukończeniu 21 lat;
- 33) przedłużeniu wykonywania środka poprawczego wobec nieletniego, który ukończył 21 lat;
- 34) zastosowaniu środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, wobec nieletniego zwalnianego z zakładu poprawczego po ukończeniu 24 lat;
- 35) zmianie albo uchyleniu środka wychowawczego;
- 36) odroczeniu albo przerwaniu wykonywania środków wychowawczych lub środka poprawczego, a także odwołaniu przerwy albo odroczenia;
- 37) odstąpieniu od stosowania orzeczonego środka wychowawczego;
- 38) umieszczeniu, przedłużeniu pobytu w schronisku dla nieletnich lub zwolnieniu nieletniego ze schroniska;
- 39) powołaniu nieletniego do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej lub służby zastępczej;
- 40) zwolnieniu z zakładu leczniczego oraz o zastosowaniu środka wychowawczego;
- 41) przerwaniu wykonywania środka wychowawczego lub poprawczego i zastosowaniu środka leczniczego;

- 42) uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji lub skargi nadzwyczajnej;
- 43) zamianie orzeczonej kary na inną karę, podlegającą gromadzeniu w Rejestrze, w przypadku gdy według nowej ustawy za czyn objęty wyrokiem nie można orzec kary w wysokości kary orzeczonej albo gdy czyn zabroniony objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo stanowi wykroczenie;
- 44) zastosowaniu amnestii;
- 45) ułaskawieniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 46) wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem odnotowanym w Rejestrze;
- 47) stwierdzeniu nieważności prawomocnego orzeczenia sądu odnotowanego w Rejestrze;
- 48) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze;
- 49) zarządzeniu zatarcia skazania;
- 50) zgonie osoby, której dane zgromadzono w Rejestrze – jeśli osoba, której dotyczy informacja, nie posiadała numeru PESEL;
- 51) zezwoleniu albo uchyleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego;
- 52) przerwie albo wykonaniu kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego;
- 53) przekazaniu do wykonania orzeczonej kary właściwemu organowi sądowemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwemu organowi sądowemu państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawnionemu na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego oraz o jej wykonaniu przez te organy;
- 54) przejściu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawniony na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego;
- 55) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub publicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;

- 56) uchyleniu orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub publicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;
- 57) przywróceniu terminu do złożenia wniosku o wyłączenie zamieszczenia danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym lub publicznym, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;
- 58) zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu.

2. Zawiadomienie dotyczące danych o podmiocie zbiorowym zawiera dane, o których mowa w art. 12 ust. 4 pkt 1 i 2, oraz informacje o:

- 1) wykonaniu kary pieniężnej, przepadek, zakazów oraz podania wyroku do publicznej wiadomości, o których mowa w art. 7, art. 7a, art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
- 2) umorzeniu postępowania wykonawczego;
- 3) umorzeniu kary pieniężnej;
- 4) zatarciu orzeczenia stwierdzającego odpowiedzialność podmiotu zbiorowego za czyn zabroniony pod groźbą kary;
- 5) likwidacji albo ustaniu bytu prawnego podmiotu zbiorowego, którego dane zgromadzono w Rejestrze;
- 6) uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji lub skargi nadzwyczajnej;
- 7) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze;
- 8) wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem odnotowanym w Rejestrze.

Art. 14. 1. Informacja z Centralnej Bazy zawiera nazwisko, imię (imiona), poprzednio używane imiona i nazwiska, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, adres zamieszkania, numer PESEL oraz informację o:

- 1) zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania, a także miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania;

2) rozpoczęciu, okresach wykonywania, zakończeniu oraz miejscu wykonywania kar: dożywotniego pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, zastępczej kary pozbawienia wolności, aresztu wojskowego i aresztu.

2. Jeśli kara została wykonana w całości, informacja o zakończeniu wykonywania kary wymienionej w ust. 1 pkt 2 jest przetwarzana w Rejestrze jako informacja o wykonaniu kary, a podmiot określony w art. 10 ust. 4 pkt 1 nie sporządza zawiadomienia o wykonaniu kary.

Art. 15. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowość informacji umieszczanych na podstawie art. 13 i art. 14 ust. 1 w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz informacji przekazanej z Centralnej Bazy, uwzględniając zakres danych zawartych w Rejestrze.

Art. 16. 1. Dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 3, a także dane o osobach oraz dane o podmiotach zbiorowych przetwarzane na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 zamieszcza się w Rejestrze niezwłocznie po ich uzyskaniu.

2. Dane przetwarzane na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 zamieszcza się w Rejestrze po automatycznym zweryfikowaniu przez system teleinformatyczny kompletności i poprawności. W przypadku braku możliwości weryfikacji automatycznej, kompletność i poprawność danych sprawdza upoważniony pracownik biura informacyjnego.

3. Jeżeli dane są niekompletne lub niepoprawne, dokumenty zwraca się do organu przekazującego wskazując powody zwrotu.

Art. 17. 1. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 3, usuwa się niezwłocznie z Rejestru, jeżeli z mocy prawa skazanie uległo zatarciu, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) zarządzeniu zatarcia skazania przez sąd, na podstawie art. 107 § 2 oraz art. 337 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;
- 2) zatarciu skazania w drodze ułaskawienia lub na podstawie amnestii;
- 3) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchyleniu takiego orzeczenia w wyniku kasacji, skargi nadzwyczajnej lub wznowienia postępowania;
- 4) stwierdzeniu nieważności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze;
- 5) zwolnieniu skazanego od kary pozbawienia wolności, na podstawie art. 336 § 3 i 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, lub od kary ograniczenia wolności, na podstawie art. 62 § 2 z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy.

2. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po upływie terminu określonego w art. 68 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe.

3. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o usunięciu skazania określonego w art. 10 ust. 1 pkt 4 przesłanego przez właściwy organ państwa obcego.

4. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5, usuwa się niezwłocznie z Rejestru:

- 1) z upływem 3 lat od uchylenia środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 93a § 1, art. 99 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub art. 43 § 1 pkt 1 i § 4 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy;
- 2) z upływem 3 lat od wykonania przepadku lub środka zabezpieczającego orzeczonego na podstawie art. 45a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub art. 43 § 1 pkt 2–5 ustawy z dnia 10 września 1997 r. – Kodeks karny skarbowy.

5. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6, usuwa się niezwłocznie z Rejestru:

- 1) po ukończeniu 18 lat przez nieletniego, wobec którego wykonywane były środki wychowawcze lub środek leczniczy, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) środek wychowawczy zastosowano w okresie warunkowego zawieszenia wykonania umieszczenia w zakładzie poprawczym,
 - b) wykonanie środka wychowawczego ustało z mocy prawa po ukończeniu przez nieletniego 19 lat lub 21 lat albo z chwilą powołania nieletniego do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej lub służby zastępczej,
 - c) wykonanie środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, po ukończeniu przez nieletniego 21 lat ustało z mocy prawa z chwilą ukończenia przez nieletniego wieku, do którego sąd rodzinny orzekł o wykonywaniu tego środka,
 - d) wykonanie środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, po ukończeniu przez nieletniego 24 lat ustało z mocy prawa z chwilą ukończenia przez nieletniego 25 lat;
- 2) po upływie terminów określonych w art. 16 ust. 6, art. 96, art. 235 ust. 6 i art. 237 ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich.

6. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po upływie 2 lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary aresztu – art. 44 § 3 i 46 § 2 i 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń stosuje się odpowiednio, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) zatarciu ukarania w drodze ułaskawienia lub na podstawie amnestii;
- 2) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchyleniu takiego orzeczenia w wyniku kasacji, skargi nadzwyczajnej lub wznowienia postępowania.

7. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu z Centralnej Bazy informacji o zakończeniu wykonywania kar, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2.

8. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 9, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o odwołaniu listu gończego.

9. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu z Centralnej Bazy lub przekazanej w zawiadomieniu informacji o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania.

10. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o zwolnieniu ze schroniska dla nieletnich.

11. Dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9, dane o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca, przekazywane z rejestru PESEL, usuwa się niezwłocznie z Rejestru wraz z usunięciem z Rejestru danych dotyczących tej osoby zgromadzonych na podstawie art. 10 ust. 1 i 2.

12. Dane osób zmarłych usuwa się niezwłocznie z Rejestru po uzyskaniu informacji o zgonie otrzymanej w zawiadomieniu lub przekazanej z rejestru PESEL.

13. Dane o podmiotach zbiorowych, o których mowa w art. 3 ust. 5, usuwa się niezwłocznie z Rejestru, jeżeli z mocy prawa skazanie uległo zatarciu, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) zatarciu skazania w drodze ułaskawienia lub na podstawie amnestii;
- 2) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchyleniu takiego orzeczenia w wyniku kasacji, skargi nadzwyczajnej lub wznowienia postępowania;
- 3) likwidacji albo ustaniu bytu prawnego podmiotu zbiorowego.

Art. 18. 1. Dokumenty w postaci papierowej, przechowywane w zbiorze ewidencyjnym, o którym mowa w art. 11 ust. 7, podlegają zniszczeniu niezwłocznie po usunięciu danych z Rejestru zgodnie z art. 17.

2. Dokumenty papierowe, o których mowa w art. 11 ust. 8, podlegają zniszczeniu po zamieszczeniu ich odwzorowania cyfrowego w systemie teleinformatycznym.

3. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w art. 11 ust. 8, są usuwane z systemu teleinformatycznego niezwłocznie po usunięciu danych z Rejestru zgodnie z art. 17.

Art. 19. 1. Informacja o osobie sporządzona na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze dla celów innych niż postępowanie karne nie zawiera danych o skazaniach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, jeżeli od daty uprawomocnienia orzeczenia upłynął okres:

- 1) 10 lat – w razie orzeczenia kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 5 lat;
- 2) 15 lat – w razie orzeczenia kary pozbawienia wolności powyżej 5 lat, ale niższej niż 25 lat pozbawienia wolności;
- 3) 35 lat – w razie orzeczenia kary 25 lat pozbawienia wolności lub surowszej;
- 4) 3 lat – w razie orzeczenia kary odpowiadającej karze ograniczenia wolności albo w przypadku orzeczenia środka zabezpieczającego;
- 5) 1 roku – w przypadku pozostałych orzeczeń.

2. Dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi, przepisu ust. 1 nie stosuje się do danych o skazaniach za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, jeżeli pokrzywdzonym był małoletni i informacja taka została zawarta w dokumencie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4.

Art. 20. 1. Dane usunięte z Rejestru zgodnie z art. 17 przechowywane są w systemie teleinformatycznym przez okres 5 lat od dnia ich usunięcia.

2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych, o których mowa w ust. 1.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są wykorzystywane wyłącznie do celów kontrolnych w zakresie poprawności usunięcia danych z Rejestru. Dane, o których mowa w ust. 1, są wykorzystywane także, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, do celów statystycznych, w szczególności w zakresie badania powrotności do przestępstwa.

4. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione wyłącznie osobie, której dotyczą. Przepisów art. 23 i art. 32 nie stosuje się.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przywrócone do Rejestru przez upoważnionego pracownika biura informacyjnego w przypadku stwierdzenia w toku czynności kontrolnych, że zostały usunięte niezgodnie z art. 17.

6. Dane, o których mowa w ust. 1, po upływie 5-letniego terminu usuwa się niezwłocznie z systemu teleinformatycznego.

Art. 21. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne i organizacyjne przetwarzania danych o osobach, danych o podmiotach zbiorowych w Rejestrze oraz danych, o których mowa w art. 20, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Rejestru oraz zabezpieczenia przetwarzanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych oraz wykorzystywaniem przez osoby nieuprawnione.

Art. 22. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na zamieszczenie w Rejestrze danych o osobach lub danych o podmiotach zbiorowych niezgodnych z treścią orzeczenia lub nieodpowiadających zapisom w odpowiednich dokumentach albo ze stanem faktycznym biuro informacyjne, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, usuwa niezgodność powstałą na skutek działania biura informacyjnego albo zawiadania właściwy podmiot celem usunięcia niezgodności w zakresie danych, które podmiot ten przekazuje na podstawie ustawy.

2. Adnotację o stwierdzeniu niezgodności i wszczęciu postępowania wyjaśniającego zamieszcza się w systemie teleinformatycznym Rejestru.

3. Usunięcie niezgodności może polegać w szczególności na sprostowaniu, uzupełnieniu lub usunięciu nieprawidłowych danych.

4. Sprostowanie błędów pisarskich i innych oczywistych omyłek nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, jeżeli następuje z urzędu lub jest zgodne z żądaniem osoby lub podmiotu informującego o niezgodności danych zamieszczonych w Rejestrze. O sposobie załatwienia sprawy biuro informacyjne zawiadamia osobę lub podmiot, który poinformował o niezgodności danych zamieszczonych w Rejestrze.

Art. 23. 1. Informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze udziela się na zapytanie podmiotów określonych w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3 oraz ust. 4, a także osoby określonej w art. 7 ust. 1 albo na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 8 i 9.

2. Informacji o osobie udziela się na żądanie:

1) sądu, w związku z prowadzonym postępowaniem,

- 2) prokuratora, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynnościami wyjaśniającymi w sprawach o wykroczenia lub w związku z wykonywaniem przez te pomioty innych zadań określonych w ustawie,
- 3) Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Biura Nadzoru Wewnętrznego i Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w związku z wykonywaniem przez te pomioty zadań określonych w ustawie

– jeżeli przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji.

3. Informacji o osobie można udzielać na żądanie:

- 1) podmiotów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 10 i 14,
- 2) innych niż określone w ust. 2 pkt 2 organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia, w związku z prowadzonym postępowaniem,
- 3) Straży Marszałkowskiej w związku z wykonywaniem przez ten podmiot zadań określonych w ustawie,
- 4) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, konsulowi, wojewodzie oraz Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach dotyczących cudzoziemców w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547)

– jeżeli podmioty te zgłoszą do biura informacyjnego potrzebę uruchomienia usługi sieciowej, a przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji.

4. Informacji o podmiocie zbiorowym udziela się na żądanie podmiotów, o których mowa w ust. 2, a także na żądanie podmiotów, o których mowa w ust. 3, po zgłoszeniu przez te podmioty do biura informacyjnego potrzeby uruchomienia usługi sieciowej.

Art. 24. 1. Zapytanie o osobę powinno zawierać: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, miejsce oraz kraj urodzenia oraz numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także nazwisko rodowe, datę urodzenia, imiona rodziców, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument.

2. W przypadku wystąpienia do Rejestru o informację w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, dotyczącą osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, a także w przypadku zapytania osoby, o której mowa w art. 7 ust. 1, będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska zapytanie o osobę powinno zawierać: nazwisko, imię (imiona), płeć, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, nazwisko rodowe, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, imiona rodziców, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwę organu, który wydał dokument oraz numer PESEL, o ile został on nadany.

3. Zapytanie o osobę, o którym mowa w ust. 1 i 2, zawiera ponadto: wskazanie postępowania lub zadania, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania informacji o osobie, w przypadku podmiotów określonych w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1–3, a w przypadku osoby, o której mowa w art. 7 ust. 3, wskazanie przepisu powszechnie obowiązującego prawa, oraz określenie kierującego zapytaniem.

4. Dane identyfikujące osobę w zakresie imienia (imion), nazwiska, miejsca oraz kraju urodzenia oraz numeru PESEL, w przypadku osób, których dane nie są zgromadzone w Rejestrze, są weryfikowane w rejestrze PESEL, o ile w zapytaniu wskazany został numer PESEL.

5. Zapytanie o podmiot zbiorowy zawiera:

- 1) nazwę (firmę), siedzibę, numer identyfikacyjny REGON, w przypadku jego posiadania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru;
- 2) określenie kierującego zapytaniem.

6. Zapytanie o osobę oraz zapytanie o podmiot zbiorowy składa się po uwierzytelnieniu w sposób określony w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, 1123 i 1234) za pośrednictwem konta zakładanego w systemie teleinformatycznym służącym do uzyskiwania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym.

7. Osobę, której nadano w systemie teleinformatycznym uprawnienie do składania zapytań lub wniosków o osobę lub podmiot zbiorowy z konta podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1–3, poczytuje się za umocowaną przez ten podmiot do składania w jego imieniu

zapytań lub wniosków oraz pism w postępowaniach toczących się na podstawie tych zapytań lub wniosków.

8. Osoba, o której mowa w art. 7 ust. 1, może sporządzić i złożyć zapytanie o osobę w postaci papierowej. Jeżeli zapytanie jest przesyłane drogą pocztową, własnoręczność podpisu na zapytaniu poświadczana jest przez notariusza lub konsula. Własnoręczność podpisu osoby, o której mowa w art. 7 ust. 1, na pełnomocnictwie do uzyskania informacji na zapytanie w postaci papierowej poświadcza notariusz lub konsul.

9. Zapytanie o osobę lub zapytanie o podmiot zbiorowy w postaci papierowej mogą sporządzić i złożyć także podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3 oraz w ust. 4, jeżeli z powodu niedostępności systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 23 ust. 1, nie jest możliwe złożenie zapytania lub wysłanie żądania za pośrednictwem tego systemu. Minister Sprawiedliwości zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra komunikaty dotyczące niedostępności systemu teleinformatycznego. Przepis art. 2 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

10. Zapytanie o osobę składane w postaci papierowej przez osobę, o której mowa w art. 7 ust. 1, oprócz danych wymienionych w ust. 1–3, zawiera jej podpis. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, zapytanie o osobę lub zapytanie o podmiot zbiorowy zawiera podpis sędziego, prokuratora albo uprawnionej osoby lub organu podmiotu kierującego zapytanie.

11. Jeżeli zapytanie o osobę nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1–3, 8 i 10, lub zapytanie o podmiot zbiorowy nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 5 i ust. 10 zdanie drugie, wzywa się pytającego do usunięcia braków w terminie 14 dni, jeżeli wskazane dane nie pozwalają na identyfikację podmiotu, którego dotyczy zapytanie, z pouczeniem o treści ust. 13.

12. Jeżeli zapytanie o osobę zawiera dane wymienione w ust. 4, które są niezgodne z danymi w rejestrze PESEL, wzywa się pytającego do usunięcia braków w terminie 14 dni, z pouczeniem o treści ust. 13.

13. Po bezskutecznym upływie terminu do uzupełnienia braków zapytanie o osobę lub zapytanie o podmiot zbiorowy pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 25. 1. W żądaniu o udzielenie informacji dotyczącej osoby wskazuje się:

- 1) w przypadku osoby posiadającej numer PESEL i obywatelstwo wyłącznie polskie – informację o obywatelstwie polskim i numer PESEL,
- 2) w przypadku innych osób niż określone w pkt 1 – obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane oraz

pozostałe dane, o których mowa w art. 24 ust. 2, co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby

– oraz postępowanie lub zadanie, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania informacji.

2. W żądaniu o udzielenie informacji dotyczącej podmiotu zbiorowego wskazuje się co najmniej jedną z poniższych danych:

- 1) nazwę (firmę);
- 2) numer identyfikacyjny REGON;
- 3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 4) numer w innym właściwym rejestrze, do którego podmiot zbiorowy został wpisany.

Art. 26. 1. Pisma w postępowaniu toczącym się na podstawie zapytania lub wniosku złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego są składane i doręczane za pośrednictwem tego systemu, po uwierzytelnieniu w sposób, o którym mowa w art. 24 ust. 6. Przepis art. 24 ust. 11–13 stosuje się odpowiednio.

2. Pismo uznaje się za doręczone z datą wskazaną w elektronicznym potwierdzeniu odbioru korespondencji, a przy braku takiego potwierdzenia doręczenie uznaje się za skuteczne z upływem 14 dni od daty umieszczenia pisma w systemie teleinformatycznym.

Art. 27. 1. Informacja o osobie, sporządzona na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, udzielana na zapytanie, zawiera:

- 1) dane identyfikujące osobę – nazwisko, imię (imiona), datę i miejsce oraz kraj urodzenia, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, a także numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;
- 2) wpisy dotyczące osoby, której dotyczy zapytanie w pełnym zakresie, albo wpisy w zakresie wynikającym ze wskazanego postępowania, zadania lub przepisu powszechnie obowiązującego prawa albo stwierdzenie, że osoba nie figuruje w Rejestrze;
- 3) wskazanie podmiotu kierującego zapytaniem, a w przypadku zapytania osoby, o której mowa w art. 7 ust. 1 – wskazanie imienia i nazwiska zapytującego;
- 4) wskazanie postępowania lub zadania, w związku z którym zwrócono się o udzielenie informacji, a w przypadku osoby, o której mowa w art. 7 ust. 3, przepisu powszechnie obowiązującego prawa;
- 5) datę wydania.

2. Jeżeli przepis szczególny, na podstawie którego udzielana jest informacja z Rejestru, zawiera wymóg niekaralności w określonym zakresie, informacja z Rejestru o skazaniach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, jest udzielana w zakresie wskazanym w tym przepisie szczególnym wyłącznie na podstawie danych przekazanych do Rejestru przez właściwe organy państw obcych. W takim przypadku biuro informacyjne nie dokonuje oceny, czy czyn, za który nastąpiło skazanie, stanowi według prawa polskiego czyn karalny, przestępstwo czy wykroczenie oraz czy został popełniony umyślnie czy nieumyślnie, chyba że okoliczności te można ustalić na podstawie przekazanych informacji dotyczących rodzaju popełnionego czynu, jego kwalifikacji prawnej lub rodzaju orzeczonej kary.

3. W przypadku zapytania o osobę przez osobę, o której mowa w art. 7 ust. 1, będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska informacja o osobie zawiera również informacje z rejestru karnego państwa obywatelstwa tej osoby.

4. Informacja o podmiocie zbiorowym, sporządzona na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, udzielana na zapytanie, zawiera:

- 1) nazwę (firmę), siedzibę, numer identyfikacyjny REGON, w przypadku jego posiadania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru;
- 2) wpisy o podmiocie zbiorowym zgromadzone w Rejestrze albo stwierdzenie, że podmiot zbiorowy nie figuruje w Rejestrze;
- 3) wskazanie podmiotu kierującego zapytaniem lub imienia i nazwiska zapytującego;
- 4) datę wydania.

5. Informacja udzielana na żądanie zawiera wszystkie dane dotyczące osób lub podmiotów zbiorowych zgromadzone w Rejestrze, których dotyczy żądanie, wraz z danymi wskazanymi w żądaniu. Przepis ust. 1 pkt 3, 4 i 5 stosuje się odpowiednio. Jeżeli dane wskazane w żądaniu o udzielenie informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym nie odpowiadają danym zgromadzonym w Rejestrze, podmiotowi uzyskującemu informację na żądanie przekazuje się informację o nieodnalezieniu danych wraz z danymi wskazanymi w żądaniu.

6. W przypadku wystąpienia do Rejestru z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, dotyczącą osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa

trzeciego, informacja o osobie zawiera również informacje z rejestrów karnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje na temat tej osoby. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne informuje podmiot występujący o informację do Rejestru o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących danej osoby.

7. Informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym opatruje się kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

8. Informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym, udzielaną na zapytanie złożone w postaci papierowej, utrwała się w systemie teleinformatycznym i wydaje wydruk tej informacji opatrzonej cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w tej informacji.

Art. 28. 1. Sądom rejestrowym udziela się informacji o osobie w zakresie określonym w art. 21a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 685 i 825), za pośrednictwem systemu teleinformatycznego:

1) po otrzymaniu żądania z tego systemu;

2) po wprowadzeniu do Rejestru danych z tego zakresu – z urzędu.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera imię (imiona) i nazwisko osoby oraz numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania – datę urodzenia.

3. Informacja na żądanie o osobie o wskazanych danych zawiera datę jej wydania oraz stwierdzenie, że osoba:

1) nie figuruje w Rejestrze w podanym zakresie albo

2) figuruje w Rejestrze w podanym zakresie, albo

3) więcej osób o takich danych identyfikujących figuruje w Rejestrze w podanym zakresie.

4. W przypadku gdy osoba figuruje w Rejestrze, informacja zawiera:

1) dane i informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;

2) informacje o orzeczonych karach, środkach karnych, kompensacyjnych, zabezpieczających lub przepadku i podstawie prawnej ich orzeczenia;

3) informacje o okresie próby, zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, skróceniu orzeczonej kary na podstawie art. 75 § 3a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz wykonaniu kar.

5. Informacja udzielona z urzędu zawiera:

1) datę jej wydania;

2) imię (imiona) i nazwisko osoby;

- 3) numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania – datę urodzenia;
- 4) dane, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
- 5) informacje o orzeczonych karach, środkach karnych, kompensacyjnych, zabezpieczających lub przepadku i podstawie prawnej ich orzeczenia;
- 6) informacje o okresie próby, zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, skróceniu orzeczonej kary na podstawie art. 75 § 3a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz wykonaniu kar.

6. Przepisów ust. 4 pkt 2 i 3 oraz ust. 5 pkt 5 i 6 nie stosuje się do informacji o osobach skazanych za przestępstwa, o których mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, wobec których wyrok uprawomocnił się po dniu 30 września 2018 r.

7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji o osobach skazanych za przestępstwa, o których mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, gdy:

- 1) sąd zwolnił skazanego z zakazu lub upłynął skrócony czas obowiązywania zakazu określony w postanowieniu, o którym mowa w art. 18 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 2) upłynęło 5 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego, w przypadku gdy wyrok uprawomocnił się po dniu 30 września 2018 r.

Art. 29. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym,
- 2) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz wzór informacji udzielanej na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze oraz przesyłanej za pośrednictwem systemu ECRIS,
- 3) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone w postaci papierowej oraz wzory formularzy: zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego,
- 4) cechy wydruku informacji zrównanego z mocą zaświadczenia umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji,

5) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

– mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, zabezpieczenia przed uzyskaniem danych z Rejestru przez osoby nieuprawnione oraz możliwość składania jednorazowo wielu pism.

Art. 30. 1. Jeżeli informacja o osobie została udzielona niezgodnie z zakresem wskazanym w zapytaniu, składający zapytanie lub osoba, której informacja dotyczy, może wystąpić o udzielenie ponownej informacji z Rejestru, wskazując dane, które uważa za niezgodne z zakresem zapytania.

2. Ponowna informacja z Rejestru zawiera dane objęte zakresem zapytania, o którym mowa w ust. 1, przetwarzane w Rejestrze w dniu jej udzielenia.

3. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 1, dotyczą skazań, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, do udzielania ponownej informacji z Rejestru nie stosuje się przepisu art. 27 ust. 2.

4. W zakresie nieuregulowanym do udzielania ponownej informacji z Rejestru stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1–4, 6–13, art. 26, art. 27 ust. 1, 3, 6–8, art. 32 oraz art. 40.

Art. 31. 1. Biuro informacyjne niezwłocznie informuje właściwy sąd o prawomocnym orzeczeniu wydanym przez sąd państwa obcego, a także o prawomocnym skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe osoby, wobec której uprzednio warunkowo umorzono postępowanie karne, warunkowo zawieszono wykonanie kary, zastosowano warunkowe zwolnienie z zakładu karnego albo umorzono postępowanie karne na podstawie przepisów o amnestii, z których wynika, że takie orzeczenie lub skazanie może mieć wpływ na jej stosowanie.

2. W sprawach o wykroczenia biuro informacyjne informuje właściwy sąd o ponownym prawomocnym ukaraniu za wykroczenie osoby, wobec której warunkowo zawieszono wykonanie kary aresztu.

3. Biuro informacyjne niezwłocznie informuje właściwy sąd o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1–3, są przekazywane w drodze teletransmisji.

Art. 32. 1. Informacja o osobie, o której mowa w art. 27 ust. 1–3, informacja o osobie, o której mowa w art. 27 ust. 6, udzielana na zapytanie, oraz informacja o podmiocie zbiorowym,

o której mowa w art. 27 ust. 4, stanowi zaświadczenie w rozumieniu przepisów działu VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

2. Wydruk informacji, o której mowa w ust. 1, z systemu teleinformatycznego ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia, jeżeli posiada cechy umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji.

Art. 33. 1. Za wydanie z Rejestru informacji o osobie pobiera się opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa. Od uiszczenia opłaty zwolnione są podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 3–6.

2. Za wydanie z Rejestru informacji o podmiocie zbiorowym pobiera się opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa. Od uiszczenia opłaty zwolnione są podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 9–15.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1 i 2, stanowi równowartość kosztów wydania informacji w zależności od sposobu złożenia zapytania, przy czym nie może przekraczać 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę przewidzianego w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207).

4. Nie pobiera się opłaty od wydania ponownej informacji z Rejestru, o której mowa w art. 30.

5. Opłata za wydanie informacji z Rejestru podlega zwrotowi, gdy zapytanie pozostawiono bez rozpoznania, w związku z bezskutecznym upływem wyznaczonego terminu do usunięcia jego braków lub niezgodności.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, sposób uiszczania, udokumentowania i zwrotu opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze potrzebę pokrycia kosztów administracyjnych wydania informacji oraz zróżnicowanie opłat w zależności od sposobu złożenia zapytania.

Art. 34. 1. Zapytanie o osobę, zapytanie o podmiot zbiorowy, żądanie udzielenia informacji o osobie oraz żądanie udzielenia informacji o podmiocie zbiorowym, wraz z udzieloną informacją albo odpowiedzią o załatwieniu w inny sposób, utrwalone w systemie teleinformatycznym, usuwa się po upływie 5 lat od udzielenia informacji albo załatwienia w inny sposób, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli zapytanie lub żądanie, o których mowa w ust. 1, dotyczą danych o osobie lub danych o podmiocie zbiorowym, które są zgromadzone w Rejestrze, zapytanie lub żądanie

wraz z udzieloną informacją usuwa się po upływie 5 lat od usunięcia danych dotyczących tej osoby lub podmiotu zbiorowego.

3. Zapytanie o osobę lub zapytanie o podmiot zbiorowy w postaci papierowej podlega zniszczeniu po upływie 5 lat od końca roku, w którym złożono zapytanie.

Art. 35. 1. Dokumenty w postaci papierowej, o których mowa w art. 11 ust. 3–5, zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy lub wnioski w postaci papierowej podlegają zniszczeniu przez upoważnionych pracowników biura informacyjnego. Zapytania i wnioski w postaci papierowej mogą zostać zniszczone także przez upoważnionych pracowników punktów informacyjnych w sądach powszechnych.

2. Minister Sprawiedliwości może powierzyć zniszczenie dokumentów, zapytań lub wniosków w postaci papierowej podmiotom wyspecjalizowanym w ich niszczeniu, zapewniającym prawidłowy i sprawny przebieg czynności zniszczenia.

3. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w art. 11 ust. 8, dane, o których mowa w art. 20 ust. 1, zapytania, żądania, wnioski, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym, usuwa się w sposób automatyczny.

4. W przypadku braku możliwości automatycznego usunięcia z systemu teleinformatycznego dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8, danych, o których mowa w art. 20 ust. 1, zapytań, żądań, wniosków, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym, usunięcie jest dokonywane przez upoważnionych pracowników biura informacyjnego lub podmioty, którym Minister Sprawiedliwości powierzył wykonanie tej czynności.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb niszczenia dokumentów w postaci papierowej, o których mowa w art. 11 ust. 3–5, zapytań lub wniosków w postaci papierowej oraz usuwania dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8, danych, o których mowa w art. 20 ust. 1, zapytań, żądań, wniosków, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Rejestru oraz zabezpieczenia dokumentów przed dostępem osób nieuprawnionych.

Rozdział 3

Współpraca międzynarodowa

Oddział 1

Wymiana informacji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej

Art. 36. Biuro informacyjne niezwłocznie przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o wyrokach skazujących wydanych przez sądy polskie wobec obywateli tych państw, informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu informacji, które zostały zgromadzone w Rejestrze.

Art. 37. 1. Informacja o wyroku skazującym, o którym mowa w art. 36, przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej przez biuro informacyjne zawiera dane określone w art. 3 ust. 2 pkt 1–11 oraz w art. 12 ust. 1 pkt 3–8 i 11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są one znane.

2. Informacja o późniejszych zmianach przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej zawiera dane określone w art. 3 ust. 2 pkt 1–11, art. 12 ust. 1 pkt 3–8 i 11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są one znane, w art. 13 ust. 1 pkt 3–21, 23–28, 42–53 oraz dane o uchyleniu, zakończeniu lub wykonaniu środków zabezpieczających. Dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 29–41 umieszcza się w informacji, jeżeli środek wychowawczy, leczniczy lub poprawczy został orzeczony przez sąd karny.

Art. 38. 1. Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.

2. W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zawiadomienie dotyczy osoby zmarłej, danych nie gromadzi się, a zawiadomienie zwraca się ze wskazaniem daty zgonu.

Art. 39. 1. Na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3, oraz osoby, o której mowa art. 7 ust. 4, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestrów karnych tych państw.

2. Wniosek o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej powinien zawierać:

- 1) dane określone w art. 24 ust. 2 co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby, której dotyczy wniosek;

- 2) wskazanie postępowania lub celu, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania danych o osobie;
- 3) wskazanie państwa lub państw, z których ma zostać uzyskana informacja o osobie;
- 4) określenie kierującego wniosek.

3. Wraz z wnioskiem osoba, o której mowa w art. 7 ust. 4, składa ponadto oświadczenie, że jest lub była obywatelem państwa, do którego jest kierowane zapytanie, lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepisy art. 24 ust. 6–11 i 13 oraz art. 34 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na wniosek zawiera wszystkie informacje przekazane przez organ centralny tego państwa na temat osoby, której wniosek dotyczył. Przepis art. 27 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

6. Informację o osobie, udzieloną na wniosek złożony w postaci papierowej, utrwała się w systemie teleinformatycznym i wydaje wydruk tej informacji.

7. W przypadku gdy organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej odmówił udzielenia informacji, biuro informacyjne informuje o tym fakcie kierującego wniosek.

Art. 40. 1. W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1, będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestru karnego państwa jej obywatelstwa.

2. W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1, będącą obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, biuro informacyjne występuje z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie wyłącznie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby.

Art. 41. 1. Zapytanie przekazywane przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej powinno zawierać dane pozwalające na identyfikację osoby, której ono dotyczy.

2. Jeżeli zapytanie nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, biuro informacyjne niezwłocznie występuje do właściwego organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o nadesłanie dodatkowych danych.

3. W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zapytanie dotyczy osoby zmarłej, w odpowiedzi biuro informacyjne informuje organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej o śmierci osoby wraz ze wskazaniem daty zgonu.

Art. 42. 1. Informacja o osobie przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej zawiera dane identyfikujące osobę określone w art. 3 ust. 2 pkt 1–11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są znane.

2. Dane identyfikujące osobę, której dane są zgromadzone w Rejestrze, są pobierane z Rejestru.

3. Dane identyfikujące osobę, której dane nie są zgromadzone w Rejestrze, są pobierane z zapytania, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W przypadku osób posiadających numer PESEL dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9, zamieszcza się w informacji o osobie, po ich uprzednim zweryfikowaniu w rejestrze PESEL. W przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy danymi identyfikującymi osobę wskazanymi w zapytaniu a danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w rejestrze PESEL wskazujących na błąd pisarski lub inną oczywistą omyłkę, dane te są pobierane z rejestru PESEL.

5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.

6. W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.

Art. 43. 1. Biuro informacyjne, z zastrzeżeniem ust. 2, udziela odpowiedzi organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej w terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych od dnia otrzymania zapytania. W przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 2, biuro

informacyjne udziela odpowiedzi w terminie 10 dni roboczych od otrzymania dodatkowych danych.

2. W przypadku gdy zapytanie zostało złożone w celu udzielenia przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej informacji osobie fizycznej na jej temat, biuro informacyjne udziela odpowiedzi w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych od dnia otrzymania zapytania.

Art. 44. 1. Wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odbywa się za pośrednictwem systemu ECRIS przy zastosowaniu znormalizowanego formatu.

2. Jeżeli system ECRIS jest niedostępny, wymiana, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa procesu, odbywa się z wykorzystaniem wszelkich innych środków pozwalających na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiających organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji. Biuro informacyjne niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o każdej przerwie w dostępności systemu ECRIS.

3. Za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskich odpowiada Minister Sprawiedliwości.

Art. 45. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej wymiany informacji pomiędzy tymi organami oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Art. 46. Przepisu art. 27 ust. 7 nie stosuje się w zakresie informacji przekazywanej organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu ECRIS.

Art. 47. 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 39 ust. 1 przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3, mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

2. W celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane przez organy, o

których mowa w art. 6 ust. 1, niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

Oddział 2

System ECRIS-TCN

Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.

2. W celu realizacji zadań określonych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia 2019/816 biuro informacyjne korzysta z oprogramowania wzorcowego ECRIS, o którym mowa w art. 3 pkt 16 tego rozporządzenia.

Art. 49. W przypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne udziela na piśmie zgody na poinformowanie państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej o posiadaniu w Rejestrze informacji dotyczących danej osoby lub odmawia udzielenia takiej zgody nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania zapytania.

Art. 50. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 4 rozporządzenia 2019/816, Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję administracyjną.

Art. 51. 1. Biuro informacyjne przetwarza, z wyjątkiem gromadzenia w Rejestrze, dane o odciskach linii papilarnych osób, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2019/816, w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, biuro informacyjne pozyskuje ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, mając na względzie szybkość przekazywania danych oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych.

Art. 52. Biuro informacyjne występuje z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje

zawarte w rejestrach karnych dotyczące danej osoby, w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 7 rozporządzenia 2019/816.

Art. 53. 1. Biuro informacyjne wysyła do systemu ECRIS-TCN zapytanie, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2019/816, jeżeli wystąpił o to podmiot określony w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3 wraz z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie z Rejestru.

2. Do zapytania o osobę i żądania o udzielenie informacji o osobie z Rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz udzielanej informacji przepis art. 24 ust. 2 i art. 27 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Oddział 3

Wymiana informacji z właściwymi organami państw trzecich

Art. 54. 1. Biuro informacyjne przekazuje właściwym organom państw trzecich informacje o osobach będących obywatelami tych państw, na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, na zasadach i warunkach określonych w umowach międzynarodowych, a także informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu danych dotyczących tych osób.

2. Przepis art. 38 ust. 2 stosuje się odpowiednio do zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłanych do biura informacyjnego przez właściwe organy państw trzecich.

Art. 55. 1. Biuro informacyjne udziela informacji o osobie na podstawie zgromadzonych w Rejestrze danych na zapytanie przekazywane przez właściwe organy państw trzecich, na zasadach i warunkach określonych w umowach międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności. Przepisy art. 41 ust. 1 i 3 oraz art. 42 ust. 1–4, ust. 5 zdanie drugie i ust. 6 stosuje się odpowiednio.

2. W informacji przekazywanej właściwym organom państw trzecich zamieszcza się wzmiankę o tym, że przekazane dane mogą być wykorzystane jedynie do celów, w których się o nie zwrócono.

Rozdział 4

Przepis karny

Art. 56. Kto bez uprawnienia uzyskuje z Rejestru informację o osobie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Policja, na polecenie organów ścigania, w zakresie wykonywanych przez te organy zadań określonych w przepisach szczególnych, pobiera odciski linii papilarnych od obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1 i L 135 z 22.05.2019, str. 85 oraz Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 1 i L 249 z 14.07.2021, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/816”, chyba że organ ten posiada takie uprawnienie na podstawie przepisów odrębnych.”;

2) w art. 21h w ust. 2 w pkt 1 w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:

„k) osób, o których mowa w lit. a, b i e, również w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, będących obywatelami państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816;”;

3) w art. 21k ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a–h i k, są przechowywane w zbiorach danych daktyloskopijnych w celu prowadzenia czynności identyfikacyjnych.

2. Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a–f i k, są przechowywane w zbiorach danych daktyloskopijnych i wykorzystywane w celu prowadzenia czynności wykrywczych.”;

4) w art. 21l w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 185, 240, 289, 347, 535, 641 i 1088.

„Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a–c, e, f i k, usuwa się ze zbiorów danych daktyloskopijnych, w przypadku gdy:”.

Art. 58. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230 oraz z 2023 r. poz. 1234) w art. 92p w ust. 8 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kandydat na kierownika lub wychowawcę wycieczki jest obowiązany przedstawić organizatorowi wycieczki informację z Krajowego Rejestru Karnego, a w przypadku kandydatów będących wolontariuszami, informację z Krajowego Rejestru Karnego uzyskuje organizator wycieczki; informacja ta zachowuje ważność przez okres 12 miesięcy od dnia jej wydania;”.

Art. 59. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127, z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 818) po art. 196a dodaje się art. 196b w brzmieniu:

„Art. 196b. § 1. Organ egzekucyjny wykonujący obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia na rzecz osoby, która nie brała udziału w sprawie, nawiązki lub świadczenia pieniężnego niezwłocznie informuje sąd wykonujący orzeczenie o wykonaniu przez skazanego orzeczonego obowiązku.

§ 2. Jeżeli obowiązek naprawienia szkody, zadośćuczynienia, nawiązki lub świadczenia pieniężnego został wykonany przez skazanego przed skierowaniem tytułu wykonawczego do egzekucji, skazany informuje sąd wykonujący orzeczenie o wykonaniu orzeczonego wobec niego obowiązku.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 213 po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:

„§ 1c. Od oskarżonego będącego obywatelem państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1 i L 135 z

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1855, 2582 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 535 i 818

22.05.2019, str. 85 oraz Dz. Urz. UE L 248 z 13.07.2021, str. 1 i L 249 z 14.07.2021, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/816”, należy pobrać odciski linii papilarnych oraz przekazać je w celu przetwarzania w zbiorach danych daktyloskopijnych Komendantowi Głównemu Policji wraz z danymi osobowymi osoby, od której je pobrano, o ile odciski linii papilarnych nie zostały już pobrane na wcześniejszym etapie postępowania.”;

2) w art. 298 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Policja oraz organy, którym przysługują uprawnienia Policji w zakresie pobierania odcisków linii papilarnych, dokonują określonych czynności w postępowaniu przygotowawczym w celu pobrania od obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816 odcisków linii papilarnych. Przepis art. 213 § 1c stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 332 w § 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) numer rejestracyjny zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.¹¹⁾), zwany dalej „ID AFIS”, w przypadku oskarżonego będącego obywatelem państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816 lub informację o niemożności jego ustalenia;

1c) ID AFIS, w przypadku oskarżonego będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia 2019/816, o ile oskarżyciel nim dysponuje;”;

4) w art. 336 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 332 § 1 pkt 1, 1b, 1c, 2, 4 i 5. Uzasadnienie wniosku można ograniczyć do wskazania dowodów świadczących o tym, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a ponadto okoliczności przemawiających za warunkowym umorzeniem.”;

5) w art. 488 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na polecenie sądu Policja dokonuje określonych przez sąd czynności dowodowych oraz odpowiednich czynności w celu dołączenia do aktu oskarżenia ID AFIS obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816, po czym ich wyniki przekazuje sądowi. Przepis art. 308 stosuje się odpowiednio.”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2600 oraz z 2023 r. poz. 185, 240, 289, 347, 535, 641 i 1088.

Art. 61. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 685 i 825) art. 21a otrzymuje brzmienie:

„Art. 21a. 1. Sąd rejestrowy otrzymuje z Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego:

- 1) w odniesieniu do osób, do których ma zastosowanie art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych – informacje o skazaniach za przestępstwa w nim określone;
 - 2) w odniesieniu do osób podlegających wpisowi lub wpisanych w dziale 2, 5 i 6 rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej – informacje o orzeczonych środkach karnych określonych w art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm.¹²⁾) oraz w art. 22 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818), a także odpowiadających im środkach zabezpieczających, o których mowa w art. 99 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz art. 22 § 3 pkt 6 ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy;
 - 3) w odniesieniu do osób podlegających wpisowi lub wpisanych jako członkowie organu zarządzającego lub organu kontroli lub nadzoru organizacji pożytku publicznego – informacje o skazaniach za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
 - 4) w odniesieniu do osób podlegających wpisowi lub wpisanych jako członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej – informacje o skazaniach za przestępstwo umyślne przeciwko mieniu, dokumentom lub przestępstwo skarbowe.
2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:
- 1) upłynęło 5 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego, jeżeli wyrok uprawomocnił się po dniu 30 września 2018 r.;
 - 2) sąd zwolnił skazanego z zakazu lub upłynął skrócony czas obowiązywania zakazu określony w postanowieniu, o którym mowa w art. 18 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1726, 1855, 2339 i 2600 oraz z 2023 r. poz. 289, 818, 852 i 1234.

Art. 62. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654 i 818) w art. 113 § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 18 § 1, art. 213 § 1c, art. 400 i art. 589a–589f, art. 590–607zc, art. 611g–611s oraz art. 615 Kodeksu postępowania karnego.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z 2022 r. poz. 2642 oraz z 2023 r. poz. 289, 614 i 1030) w art. 157:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu okręgowego ustanawia biegłych sądowych i prowadzi ich listę w systemie teleinformatycznym udostępnionym i administrowanym przez Ministra Sprawiedliwości. Administratorami danych osobowych w systemie teleinformatycznym są Minister Sprawiedliwości i prezesi sądów okręgowych, w zakresie wykonywanych zadań.”;

2) po § 1 dodaje się § 1a–1d w brzmieniu:

„§ 1a. Na liście, o której mowa w § 1, zamieszcza się następujące dane dotyczące biegłego sądowego:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) numer PESEL, o ile biegły sądowy go posiada;
- 3) adres do korespondencji;
- 4) adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 5) termin, do którego biegły sądowy został ustanowiony;
- 6) dane dotyczące specjalizacji;
- 7) okręg sądowy, w którym biegły sądowy został ustanowiony.

§ 1b. Prezes sądu okręgowego udostępnia sądom, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu, prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorom Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu listę, o której mowa w § 1, za pośrednictwem wskazanego tam systemu teleinformatycznego, w zakresie danych w niej zawartych.

§ 1c. Lista biegłych sądowych pozbawiona adresu do korespondencji, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, o ile biegły, na wezwanie prezesa sądu okręgowego do złożenia oświadczenia w tym przedmiocie, nie wyraził zgody na ich udostępnianie, a także pozbawiona numerów PESEL jest dostępna dla pozostałych zainteresowanych w siedzibie sądu oraz za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wskazanego w § 1.

§ 1d. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, minimalną funkcjonalność oraz warunki organizacyjno-techniczne funkcjonowania systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 1, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa danych, w tym ochronę przed nieuprawnionym ich ujawnieniem i dostępem.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2470 oraz z 2023 r. poz. 240, 347, 641 i 1053) w art. 25i pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje informacje o osobach pozbawionych wolności do Krajowego Rejestru Karnego, w zakresie określonym w ustawie z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 15 tej ustawy;”.

Art. 65. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447, 1700 i 2140 oraz z 2023 r. poz. 403, 535 i 818) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 161:

a) w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) informację z Krajowego Rejestru Karnego;”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Z zapytaniem o osobę do Krajowego Rejestru Karnego występuje ośrodek adopcyjny.”;

2) w art. 172 w ust. 7 uchyla się pkt 3.

Art. 66. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2022 r. poz. 2422, 2433 i 2727 oraz z 2023 r. poz. 412) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie informuje Agencję o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, orzeczoną wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym, oraz o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu, a także o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczoną zakazie.

3. Agencja, w zakresie niezbędnym dla realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, przetwarza następujące dane uzyskane na podstawie informacji o zakazie, o której mowa w ust. 2:

- 1) dotyczące osoby fizycznej: imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;
- 2) dotyczące podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), numer identyfikacyjny REGON, w przypadku jego posiadania, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru;
- 3) oznaczenie sądu, który wydał orzeczenie, oraz sygnaturę akt;
- 4) datę wydania i uprawomocnienia się orzeczenia;
- 5) nazwę orzeczonego zakazu oraz okres, na który orzeczono zakaz;
- 6) informację o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu;
- 7) informację o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczonym zakazie.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2140) w art. 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie informuje Agencję o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zakazie korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi lub zakazie ubiegania się o zamówienia publiczne orzeczonym wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym, oraz o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu, a także o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczonym zakazie.

3. Agencja, w zakresie niezbędnym dla realizacji celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza następujące dane uzyskane na podstawie informacji o zakazie, o której mowa w ust. 2:

- 1) dotyczące osoby fizycznej: imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznanne, numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;
- 2) dotyczące podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), numer identyfikacyjny REGON, w przypadku jego posiadania, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru;
- 3) oznaczenie sądu, który wydał wyrok, oraz sygnaturę akt;
- 4) datę wydania i uprawomocnienia się wyroku;
- 5) nazwę orzeczonego zakazu oraz okres, na który orzeczono zakaz;
- 6) informację o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu;
- 7) informację o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczonym zakazie.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane identyfikujące osobę – nazwisko, imię (imiona), nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, kraj urodzenia, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, informację o obywatelstwie lub obywatelstwach albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznanne, adres zamieszkania oraz zawód wyuczony i wykonywany;”,
 - b) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) faktyczny adres pobytu oraz informację o zmianie zawodu wyuczonego i wykonywanego w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 735) osoby ujętej w Rejestrze, uzyskane od właściwej jednostki organizacyjnej Policji.”;

2) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sąd pierwszej instancji przekazuje do Krajowego Rejestru Karnego kartę rejestracyjną osoby, o której mowa w art. 6, zawierającą informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...).”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Biuro informacyjne, w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6, w Rejestrze, powiadamia o tym tę osobę, z pouczeniem o obowiązkach określonych w art. 11 ust. 1 i 2.

2. Do doręczeń powiadomień, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 39 § 2 pkt 2 i § 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) nie stosuje się.

3. W przypadku osób nieznanymi z miejsca pobytu biuro informacyjne przesyła powiadomienie do jednostki Policji najbliższej siedzibie sądu, który sporządził kartę rejestracyjną będącą podstawą odnotowania danych w Rejestrze, zobowiązując do doręczenia powiadomienia osobie ujętej w Rejestrze na ustalony przez Policję adres.

4. Policja w terminie 30 dni od dnia doręczenia zobowiązania, o którym mowa w ust. 3, przesyła do biura informacyjnego potwierdzenie doręczenia powiadomienia albo zwraca powiadomienie wraz z informacją o niemożności ustalenia adresu osoby ujętej w Rejestrze.

5. W przypadku braku możliwości ustalenia adresu osoby ujętej w Rejestrze przez Policję powiadomienie składa się do akt sprawy i uznaje się za doręczone. Przepisu art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

4) w art. 11 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przebywająca na wolności jest obowiązana do:

a) zgłoszenia faktycznego adresu pobytu oraz zmiany zawodu wyuczonego i wykonywanego w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu w terminie 3 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1,

- b) zgłaszania każdorazowej zmiany faktycznego adresu pobytu oraz zawodu wyuczonego lub wykonywanego, najpóźniej w trzecim dniu od tej zmiany, w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu;
- 2) przebywająca w areszcie śledczym, zakładzie karnym, zakładzie psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodku wychowawczym, okręgowym ośrodku wychowawczym, zakładzie leczniczym, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładzie poprawczym jest obowiązana do zgłoszenia osobie kierującej jednostką, w której przebywa:
- a) faktycznego adresu pobytu, pod którym będzie przebywała po opuszczeniu jednostki, najpóźniej w dniu opuszczenia tej jednostki; osoba kierująca jednostką niezwłocznie przekazuje informację o faktycznym adresie pobytu osoby ujętej w Rejestrze jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu,
 - b) informacji o zmianie zawodu wyuczonego i wykonywanego w terminie 3 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1, oraz każdorazowej zmianie, najpóźniej w trzecim dniu od tej zmiany; osoba kierująca jednostką niezwłocznie przekazuje tę informację jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na siedzibę jednostki, w której przebywa osoba obowiązana.”;
- 5) w art. 18:
- a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazie „kasacji” dodaje się przecinek i wyrazy „skargi nadzwyczajnej”,
 - b) w ust. 5 wyraz „zawiadomienia” zastępuje się wyrazem „informacji”;
- 6) w art. 19:
- a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dokonuje odpowiednio czynności, o których mowa w art. 22 ustawy z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...), jeśli wątpliwości dotyczą danych pobieranych z Krajowego Rejestru Karnego;”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) występuje do właściwej jednostki organizacyjnej Policji o potwierdzenie prawidłowości przekazanych danych albo przesłanie prawidłowych

danych, jeżeli wątpliwości dotyczą faktycznego adresu pobytu, zawodu wyuczonego lub wykonywanego osoby ujętej w Rejestrze.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprostowanie danych w Krajowym Rejestrze Karnym, rejestrze PESEL lub Rejestrze Dowodów Osobistych albo przesłanie poprawnie wskazanego faktycznego adresu pobytu, zawodu wyuczonego lub wykonywanego osoby ujętej w Rejestrze stanowi podstawę do zmiany danych w Rejestrze.”;

7) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, będąc obowiązany w związku z umieszczeniem danych w Rejestrze do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu, każdorazowych zmian w zakresie faktycznego adresu pobytu oraz zawodu wyuczonego lub wykonywanego, we właściwej jednostce organizacyjnej Policji lub właściwej osobie kierującej aresztem śledczym, zakładem karnym, zakładem psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym, okręgowym ośrodkiem wychowawczym, zakładem leczniczym, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładem poprawczym nie wykonuje tego obowiązku, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.”;

8) w art. 24 liczbę lat „2” zastępuje się liczbą lat „3”.

Art. 69. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowy Rejestr Karny zgłasza niezwłocznie do CEIDG za pośrednictwem formularza dostępnego na stronie internetowej CEIDG lub innego zintegrowanego z CEIDG systemu teleinformatycznego informacje o zastosowaniu przepisu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) do orzeczenia zawierającego zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 13–15 i pkt 21 lit. e, zgłoszony do CEIDG.”.

Art. 70. 1. Do zapytań i wniosków o udzielenie informacji z Rejestru, złożonych w biurze informacyjnym, punktach informacyjnych Rejestru oraz stanowiskach dostępowych Rejestru przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 85.

2. Do zapytań i wniosków o udzielenie informacji z Rejestru, oddanych w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, stosuje się ust. 1.

Art. 71. Dokumenty w postaci papierowej zgromadzone w Rejestrze do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są przechowywane w zbiorze ewidencyjnym dokumentów w wyodrębnionych kartotekach na zasadach określonych w dotychczasowej ustawie.

Art. 72. Dokumenty w postaci papierowej, o których mowa w art. 71, podlegają zamianie na postać elektroniczną w sposób określony w art. 11 ust. 8 lub w przypadku usunięcia danych z Rejestru zgodnie z art. 17 podlegają zniszczeniu zgodnie z art. 18 ust. 1.

Art. 73. Dane osób, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie w związku z poszukiwaniem listem gończym, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są przetwarzane na podstawie zawiadomień w postaci papierowej, usuwa się z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o odwołaniu listu gończego.

Art. 74. Dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9, dane o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca, w przypadku danych o osobach zgromadzonych w Rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, biuro informacyjne z urzędu uzupełnia i aktualizuje w oparciu o dane osobowe uzyskane z rejestru PESEL.

Art. 75. Podmiotom uzyskującym informację z Rejestru na podstawie art. 19 ust. 1aa ustawy, o której mowa w art. 85, do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych tych podmiotów do obsługi żądań umożliwiających uzyskanie informacji, o której mowa w art. 27 ust. 6, informacji z Rejestru udziela się na zapytanie o osobę, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od daty uruchomienia systemu ECRIS-TCN określonej w decyzji Komisji Europejskiej opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2019/816.

Art. 76. Istniejące zasoby danych osobowych oraz informacji zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, prowadzonym na podstawie dotychczasowej ustawy, przejmuje Rejestr.

Art. 77. Konta założone na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21a ustawy uchylanej w art. 85 stają się kontami w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29.

Art. 78. 1. Dane o zawodzie wyuczonym i wykonywanym, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy uchylanej w art. 85, zgromadzone w Rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zamieszcza się w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym w przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 29 i art. 30 ustawy zmienianej w art. 68, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dane, dotyczące osób zamieszczonych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym, zostały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy usunięte z Rejestru oraz w przypadku gdy ustalenie zawodu wyuczonego i wykonywanego na podstawie art. 18 ustawy uchylanej w art. 85 nie było możliwe, w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym umieszcza się informację o treści „nieustalony”.

Art. 79. 1. W terminie 90 dni od wykonania czynności, o których mowa w art. 78, biuro informacyjne powiadamia osobę o obowiązkach wynikających z art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 68 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie zawodu wyuczonego i wykonywanego.

2. W przypadku gdy przed wejściem w życie ustawy nie powiadomiono o obowiązkach, o których mowa w art. 11 ustawy zmienianej w art. 68 w brzmieniu dotychczasowym, biuro informacyjne w terminie 90 dni od wykonania czynności, o których mowa w art. 78, powiadamia o obowiązkach wynikających z art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 68 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do doręczenia powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepis art. 10 ustawy zmienianej w art. 68 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 80. Postępowania w sprawach wszczętych na podstawie art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 81. Biuro informacyjne niezwłocznie przekaże Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informacje o zakazie, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 66 oraz art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 67, orzeczonym wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 82. 1. Prezes sądu okręgowego w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości aktualną listę biegłych sądowych prowadzoną na podstawie przepisów dotychczasowych. Lista biegłych sądowych jest przekazywana w formie dokumentu elektronicznego zapisanego w jednym z formatów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, 1123 i 1234).

2. Minister Sprawiedliwości dokonuje migracji danych z list, o których mowa w ust. 1, do systemu teleinformatycznego, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

Art. 83. 1. Biegły sądowy w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie art. 63 przekazuje właściwemu prezesowi sądu okręgowego dane, o których mowa w art. 157 § 1a pkt 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 63.

2. Prezes sądu okręgowego w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 1, wprowadza otrzymane dane do systemu teleinformatycznego.

Art. 84. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy uchylanej w art. 85 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktu wykonawczego określającego znormalizowany format, o którym mowa w art. 43 ust. 1, przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie art. 11b decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz. Urz. UE L 93 z 07.04.2009, str. 23 oraz Dz. Urz. UE L Nr 151 z 07.06.2019, str. 143).

Art. 85. Traci moc ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1068).

Art. 86. Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 24 ust. 2 w odniesieniu do zapytań składanych w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, dotyczących osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, art. 25 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 6, art. 40 ust. 2, art. 49, art. 50, art. 52 oraz art. 53, które stosuje się od daty uruchomienia systemu ECRIS-TCN określonej w decyzji Komisji Europejskiej opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2019/816;

- 2) art. 66 i art. 67 oraz art. 81 i art. 82, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 63, art. 74 oraz art. 83, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 28 ust. 7 pkt 2 oraz art. 61, w zakresie zmienianego art. 21a ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2023 r.

UZASADNIENIE

I. Cel projektowanej regulacji

Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (dalej: ustawa) zastępuje dotychczasową ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1068) (dalej: ustawa o KRK) celem dostosowania przedmiotowej regulacji do zmieniającego się otoczenia prawno-organizacyjnego, w tym: stworzenia ram prawnych dla funkcjonowania nowego systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego (KRK 2.0), budowanego w ramach projektu „Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i legislacyjnymi (KRK 2.0)” (dalej: projekt KRK 2.0), wdrożenia nowych funkcjonalności tego systemu oraz implementacji przepisów unijnych dotyczących tzw. systemu ECRIS-TCN.

W ramach projektu KRK 2.0 dokonano kompleksowego przeglądu i oceny przepisów zawartych w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym oraz dostosowano je do zmieniających się uwarunkowań technicznych i prawnych oraz potrzeb interesariuszy.

Projektowane przepisy ustawy wynikają z konieczności wdrożenia nowych funkcjonalności systemu teleinformatycznego obsługującego Krajowy Rejestr Karny (dalej: Krajowy Rejestr Karny, Rejestr, KRK) umożliwiających m.in.:

- 1) zautomatyzowanie procesu gromadzenia danych w Rejestrze – co do zasady dokumenty będą sporządzane i przekazywane do Rejestru w drodze teletransmisji z wykorzystaniem usług sieciowych – co zapewni szybszą aktualizację danych;
- 2) uzyskiwanie informacji z Rejestru oraz składanie zapytań co do zasady drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu teleinformatycznego służącego do uzyskiwania informacji z Krajowego Rejestru Karnego – co zapewni szybszy dostęp do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, a w rezultacie przyczyni się do przyspieszenia postępowań prowadzonych przez podmioty uprawnione do uzyskania informacji z rejestru karnego.

Pozostawiono możliwość złożenia zapytania o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w postaci formularza papierowego albo przez osobiste stawiennictwo w siedzibie Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego (dalej: biurem informacyjnym) lub w jednym z punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego, albo nadesłane drogą pocztową – jedynie dla osób fizycznych oraz dla pozostałych podmiotów w przypadku

niedostępności systemu teleinformatycznego potwierdzonej stosownym komunikatem Ministra Sprawiedliwości.

Udzielana na zapytanie złożone w postaci papierowej informacja o osobie i informacja o podmiocie zbiorowym zostanie utrwalona w systemie teleinformatycznym i wydana w postaci wydruku tej informacji opatrzonej cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w tej informacji.

Obowiązujące dotychczas formularze (zapytanie o udzielenie informacji o osobie, zapytanie o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym) zostaną zastąpione ich elektronicznymi odpowiednikami. Ze względu na umożliwienie osobie fizycznej oraz, w drodze wyjątku, pozostałym podmiotom złożenia zapytania z wykorzystaniem formularza papierowego, przewiduje się pozostawienie takiego formularza w celu pozyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym.

Wprowadzenie obowiązku sporządzania dokumentów źródłowych w formie dokumentów elektronicznych oraz nałożenie obowiązku wnioskowania o udzielenie informacji z KRK w drodze komunikacji elektronicznej wpłynie pozytywnie na czas załatwienia sprawy oraz zmniejszy obciążenie pracą związaną z obsługą papierowych dokumentów i znacznie obniży koszty realizacji przesyłek pocztowych;

- 3) wydawanie zaświadczeń jako dokumentu elektronicznego – planuje się przyjąć ogólną zasadę, że każde zaświadczenie z KRK będzie wydawane w postaci dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Wydruk dokumentu będzie równoważny dokumentowi elektronicznemu, a autentyczność dokumentu będzie można zweryfikować;
- 4) wprowadzenie zasady obligatoryjności uzyskiwania informacji na żądanie za pomocą usługi sieciowej (Web service), w miejsce dotychczasowej fakultatywnej usługi dla podmiotów generujących największą ilość składanych zapytań, co skróci czas oczekiwania na udzielenie informacji do 1 dnia i przełoży się na przyspieszenie postępowań prowadzonych przez te podmioty;
- 5) przyznanie prawa do uzyskania informacji o podmiotach zbiorowych co do zasady każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania informacja jest uzyskiwana – co pozytywnie wpłynie na szybkość udzielenia informacji z Krajowego Rejestru Karnego przez wyeliminowanie konieczności badania uprawnienia podmiotu do wnioskowania o taką informację;

- 6) integrację systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego z systemem teleinformatycznym rejestru PESEL – co pozwoli na weryfikację danych identyfikujących osobę już na etapie przekazywania dokumentów do rejestru karnego oraz przyczyni się do wyeliminowania lub zmniejszenia ilości postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych;
- 7) integrację z systemem ECRIS-TCN (unijna baza danych obywateli państw trzecich skazanych na terenie Unii Europejskiej) – co umożliwi realizację zadań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.

Mając na względzie zakres oraz liczbę zmian wprowadzonych w stosunku do dotychczasowej ustawy o KRK uznano, że bardziej zasadne będzie opracowanie nowej ustawy o KRK zastępującej dotychczas obowiązującą. Ustawa opiera się w szczególności na uwzględnieniu przedstawionych propozycji legislacyjnych, przeniesieniu do ustawy części dotychczasowych uregulowań oraz dostosowaniu części z nich do projektu KRK 2.0.

W efekcie proponowanych zmian nastąpi usprawnienie działania Krajowego Rejestru Karnego i poprawa jego funkcjonalności polegające na:

- poprawieniu jakości danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym przez integrację z rejestrem PESEL i oparciu przetwarzania danych na danych osobowych pobieranych z rejestru referencyjnego dla danych osobowych, jakim jest rejestr PESEL;
- uproszczeniu procesów gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym polegającym na zmniejszeniu liczby dokumentów źródłowych, które muszą być obsługane przez pracowników biura informacyjnego;
- optymalizacji, a w szczególności automatyzacji, procesów gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym w zakresie dokumentów źródłowych nadsyłanych z: sądów, prokuratur, Centralnego Zarządu Służby Więziennej, państw członkowskich UE;
- skróceniu czasu aktualizacji bazy danych Krajowego Rejestru Karnego oraz obniżeniu kosztów związanych z pozyskiwaniem danych do celów statystycznych;
- automatyzacji/optimalizacji procesów: generowania i przekazywania z urzędu danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym m.in.: do sądów, Rejestru Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym, Centralnej Ewidencji Kierowców, państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw obcych;

- optymalizacji procesów biznesowych, skoncentrowanych na monitorowaniu aktualności i jakości danych gromadzonych w Rejestrze przez alokowanie zasobów ludzkich odzyskanych w wyniku automatyzacji procesów związanych z rejestrowaniem dokumentów oraz udzielaniem informacji z Krajowego Rejestru Karnego;
- doprecyzowaniu powszechnie obowiązujących regulacji prawnych, które rodzą obecnie wątpliwości w zakresie ich praktycznego stosowania (okres przetwarzania danych w Rejestrze), położeniu nacisku na otrzymywanie dokumentów źródłowych w postaci elektronicznej oraz na wydawaniu zaświadczeń w postaci elektronicznej, ograniczeniu przetwarzania dokumentacji w postaci nieelektronicznej;
- implementacji postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (dalej: rozporządzenie 2019/816), tj. przekazywania do centralnej bazy obywateli państw trzecich skazanych na terytorium Unii Europejskiej danych osobowych tych osób skazanych przez polskie sądy, w tym odcisków linii papilarnych, oraz implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępującej decyzję Rady 2009/316/WSiSW (dalej: dyrektywa 2019/884) – w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek załączenia do wyroku skazującego informacji o obywatelstwie (obywatelstwach) osoby skazanej lub informacji o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, oraz w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek występowania z zapytaniem o informacje o osobie będącej obywatelem państwa trzeciego do każdego państwa członkowskiego, które posiada informacje na temat tej osoby – w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego wystąpił do rejestru karnego o udzielenie informacji, czy jego dane są zgromadzone w tym rejestrze.

Wprowadzenie w życie rozwiązań przyjętych na gruncie ustawy wymagało dokonania stosownych zmian w następujących aktach prawnych:

- ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.),

- ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 127, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1683, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2023 r. poz. 654, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2470, późn. zm.),
- ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2022 r. poz. 2422, z późn. zm.),
- ustawie z 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2140),
- ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304),
- ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541),

II. Szczegółowy opis wprowadzanych zmian

Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Uporządkowano i usystematyzowano przepisy znajdujące się w dotychczasowej ustawie o KRK i przeniesiono je na grunt nowej ustawy w rozdziale o tej samej nazwie. Wskazano, że Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym przez Ministra Sprawiedliwości, a realizację zadań związanych z prowadzeniem Rejestru zapewnia biuro informacyjne.

Art. 2. Zadania biura informacyjnego

1. Dotychczasowa regulacja dotycząca zadań biura informacyjnego określona w art. 4 została skonkretyzowana i częściowo przeniesiona do art. 2 ust. 1 ustawy. Przedmiotowa zmiana ma na celu wyodrębnienie ogólnych zadań biura informacyjnego i sprecyzowanie ich w szczegółowych regulacjach w dalszej części ustawy, np. ogólne zadania biura informacyjnego związane z uczestnictwem w międzynarodowej wymianie informacji z rejestrów karnych (wyrażone w dotychczasowym art. 4 ust. 1 pkt 4–5a ustawy o KRK) zostały sprecyzowane w rozdziale dotyczącym współpracy międzynarodowej. Zmiana dotychczasowego art. 4 ma również na celu usunięcie tych zadań biura informacyjnego, które zostały już wyrażone w przepisach szczególnych. Z tego względu zdecydowano się na pominięcie w ustawie przepisów dotyczących obowiązku biura informacyjnego polegającego na przekazywaniu Marszałkowi Sejmu oraz Marszałkowi Senatu informacji o posłach, posłach do Parlamentu Europejskiego oraz senatorach, wobec których zapadły prawomocne wyroki skazujące lub pozbawionych praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu. Stosowne regulacje w tym zakresie zawiera ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (art. 248 § 3, art. 365 oraz art. 280 § 3 tej ustawy; Dz. U. z 2022 r. 1277 i 2418 oraz z 2023 r. poz. 497). Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku zadania biura informacyjnego polegającego na prowadzeniu Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Przedmiotowe zadanie zostało już wskazane w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (art. 4 ust. 2 i art. 5 tej ustawy; Dz. U. z 2023 r. poz. 1304).

2. Konieczne stało się także dostosowanie przepisów ustawy do obowiązującego stanu prawnego i faktycznego w zakresie obowiązku biura informacyjnego do przetwarzania informacji o czynach zabronionych popełnionych na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich. W związku z wydaniem 25 października 2012 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (dalej: nowe rozporządzenie finansowe) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad

finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, które nie przewidywały obowiązku przekazywania Komisji Europejskiej informacji dotyczących czynów zabronionych popełnionych na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich popełnionych przez kandydatów i oferentów w postępowaniach przetargowych, ustala konieczność gromadzenia takich informacji w Rejestrze i ich przekazywania innym podmiotom.

Jednocześnie doprecyzowano w art. 2 ust. 1 pkt 2 zadania biura informacyjnego do przekazania „z urzędu” informacji w zakresie i celu wynikającym z ustaw szczególnych regulujących przedmiot działalności podmiotu, który tych danych potrzebuje.

Mając na względzie, że istnieją w przestrzeni publicznej podmioty, którym Krajowy Rejestr Karny na mocy obecnych uregulowań określonych w ustawach szczególnych przekazuje „z urzędu” dane z Rejestru, np. Ministerstwu Obrony Narodowej, Centralnej Ewidencji Kierowców, Komendzie Głównej Policji, zdecydowano się na wprowadzenie rozwiązania legislacyjnego, które będzie uprawniało Rejestr do przekazania „z urzędu” informacji, o ile ustawy szczegółowe regulujące przedmiot działalności podmiotu, który tych danych potrzebuje, dookreślą cel pozyskania danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz zakres ich wykorzystania.

Wskazać należy, że podstawowym trybem udzielenia informacji z Krajowego Rejestru Karnego jest udzielanie informacji na zapytania i żądania uprawnionego podmiotu.

Tryb pozyskiwania informacji „z urzędu” powinien być trybem wyjątkowym, który wynika z uzasadnionych na poziomie ustawy szczególnej potrzeb podmiotu pozyskującego dane z Rejestru.

3. Celem usunięcia wątpliwości w zakresie możliwości wykonywania zadania należącego do Ministra Sprawiedliwości polegającego na udzielaniu informacji z Krajowego Rejestru Karnego doprecyzowano w art. 2 ust. 2, że oprócz biura informacyjnego realizację tego zadania zapewniają także punkty informacyjne działające w sądach powszechnych.

4. W art. 2 ust. 4 doprecyzowano zadania Ministra Sprawiedliwości związane z utrzymaniem i rozwojem systemu teleinformatycznego Rejestru. Do Ministra Sprawiedliwości jako administratora danych zgromadzonych w Rejestrze należy zapewnienie: ochrony przed

nieuprawnionym dostępem do Rejestru, integralności danych w Rejestrze oraz dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr, a także przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr. Zadania te, związane w szczególności z utrzymaniem systemu, mogą natomiast być realizowane przez różne komórki Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 3. Zakres gromadzonych danych w Krajowym Rejestrze Karnym

1. W Krajowym Rejestrze Karnym gromadzi się dane o osobach oraz dane o podmiotach zbiorowych w zakresie określonym w art. 3 ustawy, z dokumentów oraz informacji pozyskiwanych od podmiotów zobowiązanych do ich przekazywania.

Zasadniczym celem gromadzenia danych w Rejestrze jest zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego oraz zapobieganie i zwalczanie przestępczości. Zgromadzone we wskazanych celach dane mogą być wykorzystywane zarówno w prowadzonych przez określone podmioty postępowaniach karnych, jak również w innych postępowaniach niż karne, np. administracyjnych czy w procesie rekrutacji pracowników.

Kluczową kwestią, na którą należy zwrócić uwagę, są podstawowe zasady, którymi rządzi się ochrona danych osobowych. W szczególności mowa tutaj o zasadzie ograniczenia celu. W świetle tej zasady „dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach”. Co istotne zasada ta opiera się na założeniu „że zbieranie danych nie jest dopuszczalne, jeżeli nie zostały określone cele, dla których mają być one zebrane” (patrz. P. Drobek, komentarz do art. 5, red. E. Bielak-Jomaa, D. Lubasz, *RODO ogólne rozporządzenie o ochronie danych. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa 2018, teza 11). Oznacza to, że cele przetwarzania gromadzonych danych muszą zostać określone przed ich zgromadzeniem, czyli przykładowo w momencie tworzenia projektu ustawy, nie mogą być zaś ustalane każdorazowo na etapie samego ich przetwarzania. I tak w przypadku Krajowego Rejestru Karnego uznaje się, że Rejestr został stworzony dla wspomżenia wymiaru sprawiedliwości przez zgromadzenie w jednym miejscu danych osobowych niezbędnych dla jego prawidłowego funkcjonowania oraz aby umożliwić określonym podmiotom pobieranie informacji zawierających te dane dla celów zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości (co zostało wyjaśnione wyżej), i mimo że cel ten nie wynika z treści samej ustawy, jednak jego istnienie jest wynikiem logicznego wnioskowania.

Z uwagi na charakter danych gromadzonych w Rejestrze, a określonych w art. 3 ust. 1, jak również cel, dla którego uprawnione podmioty uzyskują informację z Rejestru, jakim jest

powszechne bezpieczeństwo, wskazać należy, że wiodącym aktem w zakresie przetwarzania danych osobowych w Krajowym Rejestrze Karnym jest ustawa z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).

2. Przepis art. 3 ust. 1 dotyczący danych o osobach gromadzonych w Rejestrze odnosi się do materii regulowanej w dotychczasowym art. 1 ust. 2 ustawy o KRK i uwzględnia następujące zmiany:

– w pkt 6 uwzględniono stan prawny wynikający z ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700, z późn. zm.);

– w pkt 7 sformułowanie „skazanych” zastąpiono wyrazem „ukaranych”, zgodnie z nomenklaturą ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2022 r. poz. 2151, z późn. zm.);

– w pkt 8 wskazano kolejną kategorię osób, których dane podlegają gromadzeniu w Krajowym Rejestrze Karnym, a ponadto doprecyzowano, że dane te dotyczą osób odbywających prawomocnie orzeczone kary: dożywotniego pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu oraz zastępczej kary pozbawienia wolności. W dotychczasowej ustawie o KRK brak jest przepisów, które wprost wskazują na gromadzenie tych danych w Krajowym Rejestrze Karnym. Dotychczas upoważnienie do przetwarzania tych danych wynikało pośrednio z art. 12 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy o KRK określających zakres danych umieszczanych w zawiadomieniu o zmianach ewidencyjnych. Uznać należy za zasadne, aby w przepisie ogólnym wymienione zostały wszystkie kategorie danych podlegających gromadzeniu w Rejestrze, w tym o osobach pozbawionych wolności. Za proponowaną zmianą przemawiają względy przejrzystości.

3. W Rejestrze nadal będą gromadzone dane o osobach będących obywatelami polskimi prawomocnie skazanymi przez sądy państw obcych.

Należy przy tym wskazać, że użyte w art. 3 ust. 1 pkt 4 pojęcie prawomocnego skazania nie może być zawsze utożsamiane z pojęciem skazania w rozumieniu polskiego porządku prawnego i nie jest tożsame dla wszystkich informacji przesyłanych przez państwa obce. Wynika to z faktu, że zakres, w jakim dane o skazaniach obywateli polskich przez sądy państw obcych są gromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym, jest determinowany wiążącymi Rzeczpospolitą Polską przepisami unijnymi oraz umowami międzynarodowymi. Zakres ten

może być więc różny w zależności od podstawy prawnej określającej wymianę z rejestrów karnych z danym państwem.

W przypadku wymiany z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, której podstawę stanowi decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (dalej: decyzja ramowa 2009/315), zakres ten będzie szeroki. Rejestr gromadzi albowiem wyroki skazujące, które zgodnie z definicją zawartą w decyzji oznaczają „każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego”, przy czym wskazane w definicji pojęcie „przestępstwo” należy interpretować szerzej aniżeli przestępstwo w rozumieniu polskich przepisów karnych (o czym więcej w uzasadnieniu dotyczącym art. 4).

Wymiana informacji o skazaniach z państwami trzecimi opiera się natomiast na multilateralnych i bilateralnych umowach międzynarodowych. Należy zwrócić uwagę, że zakres przekazywanych danych w tych umowach jest definiowany różnie, ale określa się go w szczególności jako „wyroki skazujące” czy „orzeczenia skazujące”. Mając na względzie, że umowy międzynarodowe z reguły nie zawierają definicji tych pojęć ani nie zakreślają w sposób szczegółowy zakresu wymiany informacji, biuro informacyjne przyjęło zasadę, że w takim przypadku rejestracji w Krajowym Rejestrze Karnym podlegają wyłącznie orzeczenia wydane przez sądy państw trzecich odpowiadające pojęciu skazania w rozumieniu polskiego porządku prawnego. Opisane działania pozostaną aktualne pod rządami nowej ustawy. Natomiast jeśli dana umowa międzynarodowa określa szczegółowo zakres wymiany informacji między rejestrami karnymi, Rejestr będzie gromadził dane w tym wskazanym zakresie, nie ograniczając się do skazań w rozumieniu polskich przepisów. Ma to miejsce m.in. w przypadku umowy o handlu i współpracy zawartej między Unią Europejską a Wielką Brytanią, która przewiduje szeroką wymianę informacji między rejestrami karnymi.

4. W art. 3 ust. 2 ustawy zawarto katalog gromadzonych w Rejestrze danych identyfikujących osobę.

Ustawa wprowadza zasadę, że dane identyfikujące osobę będą pobierane z rejestru PESEL – o ile zostały zgromadzone w tym rejestrze.

Mając na uwadze, że biuro informacyjne nadal będzie gromadzić dane o osobie z dokumentów, które sporządził uprawniony organ (sądy, prokuratury, organy państw obcych),

a zakres danych identyfikujących osobę w tych dokumentach może nieznacznie się różnić, zdecydowano się na wprowadzenie odrębnego zestawu danych identyfikujących osobę (pobrane z rejestru PESEL), który – przez zabezpieczoną w przepisach aktualizację tych danych będzie – zawierał najbardziej aktualne informacje dotyczące tożsamości osoby.

Dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, 3–4, 6–9, oraz dane o obywatelstwie albo o statusie bezpaństwowca pobierane z rejestru PESEL, a także informacje o wszystkich obywatelstwach zgromadzonych w Rejestrze pozyskane z innych źródeł niż rejestr PESEL będą się składać na tzw. tożsamość wzorcową osób ujawnianych w Rejestrze. Dla osób, które już figurują w Rejestrze i których dane zostaną przepisane do systemu KRK 2.0 z bazy PESEL, zostanie pobrana tożsamość zgodna z ewidencją PESEL. W przypadku rejestracji pierwszego skazania (innego orzeczenia) osoby, która dotychczas nie figurowała w Rejestrze, system również pobierze jej tożsamość zgodną z ewidencją PESEL. W obecnym stanie prawnym jedna osoba może mieć w Rejestrze kilka tożsamości. Wynika to z faktu, że poszczególne karty rejestracyjne określonej osoby mogą nieznacznie różnić się wskazanymi w nich danymi. Tym samym w Rejestrze figuruje jedna osoba, ale o kilku tożsamościach. Proponuje się zatem wprowadzenie tożsamości wzorcowej. Ponieważ w rejestrze PESEL jest gromadzona informacja tylko o jednym, aktualnym obywatelstwie osoby, w tożsamości wzorcowej poza danymi o obywatelstwie zgromadzonymi w rejestrze PESEL powinna być przechowywana dodatkowo informacja o wszystkich obywatelstwach zgromadzonych w bazie KRK.

5. Przepis art. 3 ust. 3 stanowi podstawę prawną do pozyskiwania danych z rejestru PESEL oraz zapisywania ich w systemie teleinformatycznym, w którym jest prowadzony Rejestr. O sposobie pozyskania danych z rejestru PESEL będą decydować usługi udostępniane przez System Rejestrów Państwowych, do których przyznania dojdzie na mocy decyzji administracyjnej. W celu realizacji procesu pozyskiwania danych z rejestru PESEL planuje się skorzystać z przewidzianego trybu weryfikacji danych z rejestru PESEL, określonego w art. 49 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191, z późn. zm.), co w praktyce będzie oznaczać integrację systemu teleinformatycznego KRK z rejestrem PESEL celem wykorzystywania usług oferowanych przez rejestr PESEL, w tym w zakresie aktualizacji przekazywanych danych.

W Rejestrze będą gromadzone dane identyfikujące osobę pozyskiwane z trzech źródeł: rejestru PESEL, dokumentów stanowiących podstawę wpisu do Rejestru, tj. karty rejestracyjnej

i zawiadomień, oraz informacji przekazywanych przez Centralną Bazę Danych Osób Pozbawionych Wolności.

Powyższe wynika z potrzeby zabezpieczenia pozyskania zakresu danych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, bowiem należy wskazać, że rejestr PESEL nie zawsze będzie właściwym do pozyskania danych identyfikujących osobę. Tak będzie w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL oraz obcokrajowców, co do których ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności dopuszcza niegromadzenie wszystkich danych, o których mowa w art. 8 tej ustawy.

W tym miejscu wskazać należy, że dane identyfikujące osobę w udzielanej z Rejestru informacji pochodzić będą z zapytania.

W przypadku gdy w zapytaniu wskazany zostanie numer PESEL, dane identyfikujące osobę w zakresie imienia (imion), nazwiska, miejsca oraz kraju urodzenia oraz numeru PESEL będą weryfikowane z danymi pochodzącymi z rejestru PESEL (w przypadku osób, których dane zgromadzono w Rejestrze – z danymi pobranymi z rejestru PESEL stanowiącymi tożsamość wzorcową, a w przypadku osób, których danych nie zgromadzono w Rejestrze – z rejestrem PESEL).

W przypadku wystąpienia rozbieżności między danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w Rejestrze a danymi zawartymi w zapytaniu, jeżeli nie budzą one wątpliwości co do tożsamości osoby, udzielana informacja będzie zawierała także wykaz wszystkich rozbieżności w danych identyfikujących osobę będących w posiadaniu Rejestru, a pochodzących z różnych źródeł (tę kwestię będzie regulować rozporządzenie wydane na podstawie art. 29 ustawy).

6. W przypadku zmiany lub zamieszczenia w rejestrze PESEL danych, które zostały zamieszczone w Krajowym Rejestrze Karnym, zostanie dokonana ich aktualizacja. Proces aktualizacji danych w istocie będzie czynnością automatyczną odbywającą się bez ingerencji pracownika, bowiem w procesie tym planuje się skorzystać z usług subskrypcji danych oferowanych przez System Rejestrów Państwowych.

W praktyce aktualizacja danych będzie się opierać na zapytaniach kierowanych z systemu teleinformatycznego Rejestru do rejestru PESEL. W odpowiedzi na kierowane zapytania rejestr PESEL zwróci zaktualizowane dane. W przypadku wystąpienia błędów systemowych za zidentyfikowanie takich błędów oraz ich naprawienie będzie odpowiedzialny administrator systemu. W przypadku zaś błędów w danych identyfikujących

osobę, które będą aktualizowane w drodze subskrypcji, wyjaśnienie tych błędów odbywać się będzie w trybie art. 22 ustawy.

7. W treści art. 3 ust. 6 określono zakres danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym o podmiotach zbiorowych, umożliwiającą jego identyfikację w procesie udzielania informacji, składający się na oznaczenie podmiotu zbiorowego, tj. jego nazwy (firmy), numeru identyfikacyjnego REGON, formy prawnej, siedziby oraz numeru Krajowego Rejestru Sądowego albo w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwy oraz numeru właściwego rejestru. Podkreślić należy, że w Rejestrze gromadzi się dane o podmiocie zbiorowym, nie przetwarza się natomiast danych o osobach fizycznych związanych z tym podmiotem. Wprawdzie po numerze KRS, jak i REGON, można powiązać dane podmiotu zbiorowego z danymi osób fizycznych wchodzącymi chociażby w skład organów tych podmiotów, natomiast nie oznacza to, że to właśnie te konkretne osoby popełniły czyn zabroniony, który stanowił podstawę odpowiedzialności podmiotu zbiorowego, albowiem zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) krąg osób fizycznych, których zachowanie w konsekwencji może doprowadzić do orzeczenia skazującego wobec podmiotu zbiorowego, jest szeroki i nie obejmuje wyłącznie osób związanych bezpośrednio z tym podmiotem.

Art. 4. Słownik definicji

1. Słownik definicji został rozszerzony o pojęcia „system ECRIS-TCN” oraz „obywatel państwa trzeciego”. Umieszczenie tych pojęć w ustawie jest związane z wdrożeniem do polskiego porządku prawnego regulacji rozporządzenia 2019/816 oraz dyrektywy 2019/884. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy ECRIS-TCN to system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich (zwany dalej systemem „ECRIS-TCN”), o którym mowa w art. 1 lit a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/816”.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy przez „obywatela państwa trzeciego” należy rozumieć osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864, późn. zm.), osobę, która jest bezpaństwowcem, lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne.

2. Pojawienie się definicji „właściwego organu państwa trzeciego” związane było z wyodrębnieniem w ustawie oddziału 3 dotyczącego wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich. Tym samym koniecznym stało się zdefiniowanie podmiotów biorących udział w tej wymianie.

3. W stosunku do dotychczasowych przepisów w ustawie rozszerzono definicję „wyroku skazującego” używanego na potrzeby przekazywania informacji organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej przez zamianę wyrazu „przestępstwo” na „czyn zabroniony”. Zmiana ta sankcjonuje dotychczasową praktykę biura informacyjnego, zgodnie z którą organom centralnym państw członkowskich były przekazywane informacje o wszystkich orzeczeniach zapadłych wobec obywateli tych państw, a więc nie tylko związane z popełnieniem przestępstwa, ale także związane z popełnieniem wykroczenia, jak i w sytuacjach, w których osoba nie popełnia przestępstwa, natomiast informacje o niej są gromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym, bo dopuściła się czynu zabronionego (np. w stanie niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 Kodeksu karnego).

Pomimo że definicja wyroku skazującego zawarta w art. 2 lit. a decyzji ramowej 2009/315 stanowi, że wyrokiem skazującym jest każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego, dotychczasowa praktyka biura informacyjnego, tj. przekazywanie informacji w szerszym zakresie dotyczącym czynu zabronionego niż związanym wyłącznie z popełnieniem przestępstwa, jest zbieżna z celem tej regulacji.

Należy zwrócić uwagę, że użyte w tłumaczeniu decyzji ramowej 2009/315 pojęcie „przestępstwo” może prowadzić do trudności w prawidłowym rozumieniu i interpretacji tego aktu prawnego. Termin „criminal offence”, którym posłużono się w wersji angielskiej aktu, można przetłumaczyć nie tylko jako „przestępstwo”, ale także jako „wykroczenie” czy „czyn zabroniony”. Oczywistym jest, że w tym przypadku termin „przestępstwo” nie powinien być interpretowany zgodnie z polskimi przepisami prawnymi i tym samym wpływać na interpretację aktu prawa unijnego. Termin ten bowiem może mieć odmienne znaczenie w różnych systemach prawnych. Pojęcie wyroku skazującego należy rozumieć szerzej, zgodnie z

ratio legis decyzji ramowej, a ta sprowadza się do przekazywania innym organom centralnym informacji o wszelkich orzeczeniach wydanych wobec osoby przez sąd karny, które mogą mieć wpływ na postępowanie karne prowadzone w innym państwie członkowskim. Ocena przekazanych informacji każdorazowo powinna należeć do organów prowadzących postępowanie karne w kraju odbiorcy informacji.

Ponadto termin „czyn zabroniony” jest terminem dużo bardziej znaczeniowo neutralnym i jego użycie pozwoli na usunięcie z definicji wyroku skazującego cech krajowego języka prawnego oraz usunięcie wątpliwości interpretacyjnych. Tym samym zaproponowane w ustawie rozwiązanie powinno zbliżyć biuro informacyjne do jednolitego rozumienia decyzji ramowej przez wszystkie państwa członkowskie.

4. W art. 4 ust. 3 ustawy wskazano, że biuro informacyjne jest organem centralnym Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1. Biuro informacyjne jest zatem organem centralnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wyznaczonym przez państwo do celów wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego między państwami członkowskim. Przepis ten stanowi transpozycję art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315. Ponadto za zasadne uznano wskazanie, że biuro informacyjne jest również organem centralnym w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2019/816. Wynika to z nowych obowiązków nałożonych na biuro informacyjne związanych z uruchomieniem kolejnego unijnego systemu wielkoskalowego – ECRIS-TCN.

Art. 6. Podmioty uprawnione do uzyskania informacji z Rejestru

1. W art. 6 określono katalog podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji z Rejestru w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie.

Zadania oraz postępowania określone w art. 6 ust. 1 ustawy określają cele szczegółowe, które służą realizacji celu głównego uzyskiwania informacji, jakim jest zapewnienie szeroko rozumianego bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania przestępczości.

Wyjaśnienia wymaga zarazem, że przepis art. 6 ust. 1 nie stanowi autonomicznej podstawy do uzyskania informacji z Rejestru. O tym, czy dany podmiot w ramach prowadzonego postępowania (wykonywanego zadania) będzie uprawniony do uzyskania informacji o osobie będą decydować przepisy ustawy lub inne przepisy prawa regulujące ich działalność. Zwraca się również uwagę na obligatoryjność każdorazowego wskazywania w zapytaniu i żądaniu zadania lub postępowania, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania informacji o osobie (art. 24 ust. 3 oraz art. 25 ust. 1 i 2).

Jednocześnie wskazać należy, że użyty w przepisie art. 6 ust. 1 zwrot „w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie” wskazuje, że podmioty określone w art. 6 ust. 1 pkt 1–15 otrzymają wyłącznie informację niezbędną do wykonywania przez nie zadań, a więc taką, która może doznać ograniczenia wynikającego z wykonywanego zadania, dla którego informacja zostanie im udzielona.

W art. 6 ust. 3 pkt 1–3 wyodrębniono podmioty, które w zakresie wynikającym z przepisów prawa mają obowiązek weryfikacji wymogów niekaralności określonych kategorii osób. Ponadto w art. 6 ust. 3 pkt 4–6 wskazano podmioty zagraniczne uprawnione do uzyskiwania informacji z KRK.

2. W stosunku do dotychczasowych regulacji w ustawie uporządkowano katalog podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego. Ustawa nie powieliła rozwiązania obowiązującego na gruncie art. 6 ust. 1 pkt 7 dotychczasowej ustawy o KRK, tj. wskazania wprost w przepisach ustawy grupy podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego, tj. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Marszałkowskiej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Nadzoru Wewnętrznego i Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych. Zdecydowano, że podmioty te będą zakwalifikowane – w zależności od rodzaju prowadzonego postępowania (wykonywanego zadania) do jednej z dwóch kategorii wskazanych w ustawie (art. 6 ust. 1 pkt 11 i 15 ustawy). Dotychczasowa konstrukcja przepisów powodowała, że niektóre z tych podmiotów można zakwalifikować do co najmniej dwóch kategorii wymienionych w obowiązującym art. 6 ust. 1 ustawy o KRK.

Należy zauważyć, że wśród tych podmiotów są i takie, które mogą prowadzić postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz wykonywać inne zadania nałożone na nie ustawami szczególnymi, jak i takie, które uprawnien do prowadzenia postępowania przygotowawczego nie mają, ale wykonują inne zadania ustawowe. Wobec powyższego zdecydowano się na uszczegółowienie przepisów, dodając w ustawie przepis o innych zadaniach wykonywanych przez organ, który jednocześnie jest uprawniony do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych i karnych skarbowych lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia (art. 6 ust. 1 pkt 11). Pozostałe organy, które nie mają uprawnień do prowadzenia postępowań przygotowawczych albo

czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia – z racji wykonywanych przez nie zadań – kwalifikować będą się do grupy podmiotów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 15.

3. Uporządkowano również katalog podmiotów zagranicznych uprawnionych do uzyskania informacji z Rejestru, wyodrębniając trzy grupy takich podmiotów: organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, właściwe organy państw trzecich oraz właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, inne niż organy centralne państw członkowskich UE.

Podkreślić należy, że wymiana informacji o skazanych między Rzeczpospolitą Polską a państwami trzecimi odbywa się przede wszystkim na podstawie Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych (Dz. U. z 1999 r. poz. 854), a także na mocy umów dwustronnych zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską m.in. na mocy:

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną dotyczącej obrotu prawnego w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Algierze dnia 9 listopada 1976 r. (Dz. U. z 1982 r. poz. 73);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Białoruś o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzonej w Mińsku dnia 26 października 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 619);

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Chińską Republiką Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 5 czerwca 1987 r. (Dz. U. z 1988 r. poz. 65);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Arabską Republiką Egiptu o pomocy prawnej w sprawach karnych, przekazywaniu osób skazanych i ekstradycji, sporządzonej w Kairze dnia 17 maja 1992 r. (Dz. U. z 1994 r. poz. 128);

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Phenianie dnia 28 września 1986 r. (Dz. U. z 1987 r. poz. 135);

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Kuby o pomocy prawnej w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych. podpisanej w Hawanie dnia 18 listopada 1982 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 247);

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Maroka o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 21 maja 1979 r. (Dz. U. z 1983 r. poz. 69);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Mongolią o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 19 października 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. poz. 370);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Tajlandii o wzajemnej pomocy w sprawach karnych, sporządzonej w Bangkoku dnia 26 lutego 2004 r. (Dz. U. z 2009 r. poz. 1607),

– Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 22 marca 1985 r. (Dz. U. z 1987 r. poz. 71);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych sporządzona w Kijowie dnia 24 maja 1993 r. (Dz. U. z 1994 r. poz. 465);

– Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, sporządzonej w Warszawie dnia 22 marca 1993 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 289, z późn. zm.).

Dopuszcza się również udzielenie informacji z rejestrów innym organom państw trzecich, z którymi Rzeczpospolita Polska nie zawarła stosownej umowy międzynarodowej, pod warunkiem że w podobnej sytuacji dane państwo przekaze informacje o skazaniach ze swojego rejestru karnego.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że wymiana informacji z rejestrów karnych w ramach Unii Europejskiej nie odbywa się jedynie za pośrednictwem organów centralnych wyznaczonych na podstawie decyzji ramowej 2009/315.

Wskazać bowiem należy, że organy sądowe mogą również bezpośrednio uzyskiwać informacje z rejestrów karnych na podstawie art. 13 w związku z art. 15 ust. 3 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej, ustanowionej aktem Rady z dnia 29 maja 2000 r.

Z uwagi na powyższe uznaje się za zasadne wymienienie wśród podmiotów uprawnionych do informacji z Rejestru również właściwych organów państw członkowskich, innych niż organy centralne wyznaczone na mocy decyzji ramowej 2009/315 (co do zasady właściwe będą organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego).

4. W art. 6 ust. 1 pkt 11 zastąpiono dotychczasowe sformułowanie „czynności sprawdzające” zwrotem „czynności wyjaśniające” zgodnie z nomenklaturą ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124).

5. W art. 6 ust. 3 pkt 3 dodano nową kategorię podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, tj. podmioty, które korzystają ze świadczeń wolontariuszy. Na gruncie dotychczasowych przepisów wolontariusze oraz kandydaci na wolontariuszy, których obejmuje wymóg niekaralności, występowali o udzielenie informacji z Rejestru samodzielnie. Względy słuszności przemawiają za umożliwieniem zapytania o te osoby przez podmioty, które korzystają ze świadczeń wolontariuszy, analogicznie do pracodawców zapytujących o pracowników lub kandydatów na pracowników.

6. Pomioty zbiorowe

Ustawa zmienia zasady uzyskiwania informacji o podmiocie zbiorowym. Przyjęto bowiem rozwiązanie mające na celu połączenie pomysłu na upublicznienie rejestru podmiotów zbiorowych z istniejącym wymogiem przedstawienia na potrzeby danego postępowania zaświadczenia o niekaralności tego podmiotu. W rozwiązaniu tym uprawnienie uzyskania zaświadczenia o podmiocie zbiorowym przysługuje co do zasady każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania zaświadczenie jest uzyskiwane. Wskazać bowiem należy, że w większości zaświadczenia są wydawane na wnioski podmiotu, którego dotyczą, i są przedkładane przede wszystkim w postępowaniach w sprawach: przetargowych, zezwoleń na zbieranie odpadów, pozwoleń środowiskowych, uzyskania koncesji na obrót paliwami. Przyjęte rozwiązanie w zakresie podmiotów zbiorowych w konsekwencji ma zapewnić każdemu zainteresowanemu szybszy i łatwiejszy dostęp do informacji mających wpływ na prawidłowe ustalenie podstaw do wystąpienia przesłanek wymaganych w danym postępowaniu, tj. bez konieczności wskazywania uprawnień i podstawy do uzyskania informacji, co w praktyce znacznie utrudniało dostęp do informacji, zwłaszcza w przypadku spółek zależnych i dominujących.

Podkreślić należy, że dane na temat podmiotów zbiorowych gromadzone w Rejestrze dotyczą podmiotów występujących w obrocie gospodarczym, zatem stworzenie szerszego dostępu do takich informacji korzystnie wpłynie na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. Wskazać przy tym należy, że informacje o podmiotach zbiorowych udzielane z Krajowego Rejestru Karnego nie zawierają danych osobowych osób fizycznych objętych ochroną danych osobowych.

Z uprawnienia do pozyskania informacji o podmiocie zbiorowym wyłączono podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 4–6, gdyż przepisy międzynarodowe, tj. dwu i wielostronne umowy międzynarodowe dotyczące wymiany informacji o skazaniach, jak i przepisy prawa Unii Europejskiej (decyzja ramowa 2009/315), nie przewidują wymiany informacji w tym zakresie.

Podkreślić należy, że wymiana informacji z organami centralnymi i właściwymi organami państw obcych odbywa się na określonych podstawach prawnych, tj. w przypadku państw członkowskich Unii Europejskiej – decyzji ramowej 2009/315, w przypadku państw trzecich – dwu lub wielostronnych umów międzynarodowych, tj. przede wszystkim Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych. Powyższe akty prawne odnoszą się jedynie do osób fizycznych.

Art. 7. Osoby fizyczne

1. Prawo osoby fizycznej do uzyskania informacji z Rejestru.

Przepisy ustawy zachowują prawo każdej osoby do uzyskania informacji na jej temat zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym.

Zasadą wyrażoną w art. 7 ust. 2 ustawy jest uzyskanie przez osobę zainteresowaną pełnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego (obejmującej wszystkie wpisy zgromadzone w Rejestrze na temat tej osoby).

Jeżeli natomiast zakres udzielanej informacji wynika z przepisu powszechnie obowiązującego prawa, informacji z Rejestru udziela się w zakresie określonym w tym przepisie (art. 7 ust. 3). Przez przepisy obowiązującego prawa należy rozumieć Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe, rozporządzenia krajowe, a także bezpośrednio obowiązujące rozporządzenia unijne. Wskazać należy, że dotychczas, stosownie do treści art. 19 ust. 3 ustawy o KRK, osoba fizyczna mogła otrzymać pełną informację z Rejestru lub informację zawężoną do dowolnie wskazanego przez siebie zakresu danych. Ustawa o KRK pozwalała bowiem na dowolność w kształtowaniu zakresu

udzielanej informacji – może on wynikać zarówno z konkretnego przepisu ustawy, jak i z faktycznej potrzeby osoby, która chce uzyskać informację z Rejestru. Pozostawienie swobody w określeniu zakresu udzielanej informacji z pominięciem wskazania podstawy prawnej, z której wynika taki zakres, stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa obrotu prawnego. Zdarza się bowiem, w przypadku osób figurujących w Rejestrze, że osoba celowo ogranicza zakres udzielanej informacji, aby w konsekwencji otrzymać zawężoną informację na jej temat. Takie działanie, o ile zgodne z przepisami ustawy o KRK, nie powinno mieć miejsca.

Wobec powyższego ustawa wprowadza zasadę, aby informacja udzielana na zapytanie osoby fizycznej była udzielana w zakresie tylko wtedy, jeżeli zakres ten będzie wynikał ze wskazanego w zapytaniu przepisu prawa.

Powyższe rozwiązanie z jednej strony realizuje prawo każdej osoby do uzyskania informacji z Rejestru, z drugiej strony zabezpiecza przed dowolnym kształtowaniem zakresu udzielanej informacji, co ma miejsce obecnie.

Wprowadzona zasada uzyskiwania informacji z Rejestru w pełnym lub ograniczonym zakresie obejmuje również skazania państw obcych. Oznacza to, że w przypadku gdy osoba nie wskaże przepisu prawa, informacja zostanie udzielona w pełnym zakresie, czyli zostaną wykazane wszystkie wpisy dotyczące tej osoby, w tym również wpisy dotyczące skazań zagranicznych, co do których upłynął okres wskazany w art. 19 ust. 1.

2. Wniosek o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego innego państwa członkowskiego

W ustawie podtrzymano przewidzianą przez dotychczasową ustawę o KRK możliwość złożenia do Rejestru przez osobę, która jest lub była obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium, wniosku o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o informację zawartą w rejestrze karnym tego państwa na jej temat. Warunkiem do złożenia w Rejestrze takiego wniosku będzie posiadanie przez wnioskującą osobę obecnie lub w przeszłości obywatelstwa państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub zamieszkiwanie obecnie lub w przeszłości na jego terytorium.

Dotychczasowy przepis art. 7 ust. 1a ustawy o KRK, jak i art. 7 ust. 4 ustawy stanowią wyraz implementacji do polskiego prawa decyzji ramowej 2009/315. Implementując decyzję ramową w 2011 r., zdecydowano, że biuro informacyjne będzie realizowało tego typu wnioski i w ustawie o KRK stworzono ku temu odpowiednią podstawę prawną. Natomiast uznano za

zasadne przyjęcie ostrzejszych kryteriów niż określone w decyzji ramowej 2009/315. Uznano bowiem, że biuro informacyjne powinno realizować wnioski tylko tych osób, które mogą wykazać się odpowiednimi związkami z państwem, do którego wniosek ma być skierowany. Ustawa podtrzymuje takie podejście, w związku z czym planuje się nadal ograniczać, jak to się dzieje na gruncie dotychczasowej ustawy o KRK, możliwość zwracania się do Rejestru z wnioskami tylko do osób, które są lub były obywatelami państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub mieszkają albo mieszkały na jego terytorium.

Rozdział 2. Zasady i sposób przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze

Art. 10. Źródła zasilania Rejestru

1. W ustawie zachowano dotychczasowy sposób przetwarzania danych o osobach lub danych o podmiotach zbiorowych z następujących dokumentów:

- 1) karty rejestracyjnej;
- 2) zawiadomienia dotyczącego danych o osobie, zwanego dalej „zawiadomieniem”;
- 3) zawiadomienia dotyczącego danych o podmiocie zbiorowym;
- 4) zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacji związanych z tym skazaniem

– przekazywanych, co do zasady przez sądy pierwszej instancji, sądy orzekające lub wykonujące orzeczenie, prokuraturę oraz właściwe organy państw obcych.

2. Ponadto Rejestr nadal będzie zasilany informacjami przekazywanymi przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „Centralną Bazą”. Natomiast w art. 10 ust. 2 usprawiono sposób przekazywania z Centralnej Bazy do Rejestru informacji przez wprowadzenie teletransmisji.

Obecnie wprowadzenie tego typu danych wymaga udziału uprawnionego pracownika Ministerstwa Sprawiedliwości, który po ich uzyskaniu przerosi je do systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego.

Ustawa przewiduje usprawnienie tego procesu przez wskazanie, że dane te, odmiennie niż dotychczas, będą przekazywane z systemu teleinformatycznego Centralnej Bazy

bezpośrednio do systemu teleinformatycznego Rejestru w drodze teletransmisji. Zaproponowane rozwiązanie przyczyni się do usprawnienia procesu gromadzenia i aktualizacji danych o osobach odbywających kary w zakładach karnych oraz tymczasowo aresztowanych.

3. W art. 10 ust. 3 poszerzono w stosunku do uchylanej ustawy zakres obowiązku sporządzania z urzędu przez sądy pierwszej instancji kart rejestracyjnych o przypadki: uchylenia postanowienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy, uchylenia postanowienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania lub uchylenia orzeczenia, na skutek niezasadnego przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego.

Powyższe wynikało z konieczności uregulowania kwestii ponownego sporządzenia karty rejestracyjnej w takich przypadkach. Wskazać bowiem należy, że na skutek zawiadomień dotyczących m.in. zarządzenia zatarcia skazania przez sąd, podjęcia warunkowo umorzonego postępowania karnego, przywrócenia terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchylenia takiego orzeczenia w wyniku kasacji, skargi nadzwyczajnej lub wznowienia postępowania czy też stwierdzenia nieważności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze, następuje usunięcie danych z Rejestru, podczas gdy zdarzenia określone w art. 10 ust. 3 ustawy powodują konieczność pozyskania tych danych zawartych w Rejestrze przed ich usunięcia. Zatem niezbędnym stało się wprowadzenie przepisów obligujących sądy do ponownego sporządzenia karty rejestracyjnej również w takich sytuacjach.

Zaproponowane rozwiązanie poszerzenia obowiązku sporządzenia kart rejestracyjnych w przypadkach określonych w art. 10 ust. 3 zapewnia prawidłowość i aktualność danych gromadzonych w Rejestrze.

4. W stosunku do dotychczasowych przepisów dokonano zmiany w zakresie wskazania sądów jako organu zobowiązanego do przesłania do Rejestru zawiadomień dotyczących osoby oraz podmiotu zbiorowego (art. 10 ust. 4 pkt 1 i ust. 5 ustawy). Poprzednio ustawa o KRK wskazywała w tym zakresie ogólnie na organy wykonujące orzeczenie. Jednakże w praktyce to sądy posiadają informacje o zdarzeniach powodujących konieczność zawiadomienia o zmianach w przebiegu wykonywania orzeczenia oraz o zakończeniu jego wykonywania i przekazują zawiadomienia, o których mowa w art. 13 ustawy. Tym samym usankcjonowano w ustawie obecny stan faktyczny, w którym to sądy, a nie pozostałe organy wykonujące orzeczenie przesyłają do Rejestru zawiadomienia.

Jednocześnie zaproponowane rozwiązanie wydaje się być właściwym w kontekście art. 11 § 5 Kodeksu karnego wykonawczego, zgodnie z którym organy powołane do wykonania orzeczenia zawiadamiają sąd o przystąpieniu do wykonania orzeczenia oraz o zakończeniu jego wykonywania. Obowiązek ten wynika z zasady nadrzędności sądu nad przebiegiem postępowania. Wobec faktu, że to sąd skupia w swoich rękach wszystkie informacje dotyczące przebiegu wykonania orzeczenia, zdecydowano jak na wstępie.

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że w przypadku prowadzonych przez biuro informacyjne postępowań wyjaśniających w sprawie wykonania kar, środków karnych oraz innych środków orzeczonych wobec osoby bądź podmiotu zbiorowego, zwraca się ono w pierwszej kolejności właśnie do sądów jako organu, który, na podstawie akt sprawy, jest w stanie ustalić powyższe.

Jak zaznaczono na wstępie to sądy co do zasady przesyłają określone informacje do Rejestru. Wyjątkiem od powyższego jest Dyrektor Generalny Służby Więziennej, który przesyła do Rejestru informacje o osobach pozbawionych wolności zgodnie z art. 25i pkt 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. Dotychczasowy stan nie ulegnie zmianie. Pod rządami ustawy Rejestr nadal będzie korzystał z danych zgromadzonych w Centralnej Bazie Danych Osób Pozbawionych Wolności, których administratorem jest właśnie Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

5. W art. 10 ust. 4 pkt 5 wprowadzono obowiązek sporządzania przez sądy karne wydające wyrok – zawiadomienia o wydaniu postanowienia w przedmiocie zwolnienia skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu.

W związku z tym, że orzeczenie sądu karnego o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu ma wpływ na przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze, jest zasadne uwzględnienie wskazanego orzeczenia w katalogu zawiadomień kształtujących to przetwarzanie i zobowiązanie sądów karnych do przekazywania informacji w tym zakresie. Powyższe ma umożliwić prawidłowe wykonywanie zadań nałożonych na biuro informacyjne w zakresie dotyczącym przekazywania sądom rejestrowym informacji, o których mowa w art. 21a pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Art. 11. Sposób zasilania Krajowego Rejestru Karnego

1. Jednym z założeń ustawy i całego projektu KRK 2.0 jest unormowanie stanu, w którym podstawowym sposobem zasilania Rejestru jest przesyłanie kart rejestracyjnych karnych i zawiadomień w postaci elektronicznej.

Przepis art. 11 wskazuje na sposób przekazywania do Krajowego Rejestru Karnego dokumentów źródłowych. W przypadku dokumentów, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2, tj. przekazywanych przez sądy i prokuraturę, wykorzystana zostanie teletransmisja danych. Warunki bezpiecznego przekazywania danych oraz sposób identyfikacji podmiotu, który te dane będzie przekazywał, określone zostaną w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 10, określającym sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz informacji w drodze teletransmisji, mając na względzie zapewnienie identyfikacji podmiotu przesyłającego dokumenty oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, nienaruszalności i integralności przesyłanych dokumentów.

Wskazanie, że przesyłanie dokumentów odbywa się w drodze teletransmisji przesądza, że do obsłużenia tego procesu będą wykorzystywane systemy teleinformatyczne zarówno podmiotów zobowiązanych do przesyłania dokumentów, jak i system teleinformatyczny Rejestru, bowiem teletransmisja zakłada przesyłanie dokumentów z jednego systemu do drugiego. Komunikacja między tymi systemami zostanie zapewniona przy wykorzystaniu usługi sieciowej. Przesyłanie dokumentów w drodze teletransmisji ma zapewnić automatyzację procesów obsługiwanych w Krajowym Rejestrze Karnym, tam gdzie jest to możliwe.

Dokumenty przesyłane drogą elektroniczną stanowią dokument elektroniczny stosownie do treści z art. 3 pkt 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE, „dokument elektroniczny” oznacza każdą treść przechowywaną w postaci elektronicznej, w szczególności tekst lub nagranie dźwiękowe, wizualne lub audiowizualne. Natomiast zgodnie z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57, z późn. zm.), dokument elektroniczny jest to stanowiący odrębną całość znaczeniową zbiór danych uporządkowanych w określonej strukturze wewnętrznej i zapisany na informatycznym nośniku danych.

W art. 11 ust. 3 dopuszczono w wyjątkowych sytuacjach spowodowanych problemami technicznymi zarówno po stronie biura informacyjnego, jak i organów zobowiązanych do przekazywania do Rejestru dokumentów źródłowych, sporządzenie przekazywanych dokumentów w postaci papierowej. Należy jednak zaznaczyć, że rozwiązanie to stanowi wyjątek od zasady sporządzania dokumentów w postaci elektronicznej, a korzystanie z niego powinno następować wyłącznie w nadzwyczajnych sytuacjach, w których sporządzenie dokumentu w postaci elektronicznej nie będzie możliwe.

Przepisy art. 11 ust. 4 i 5 projektu ustawy regulują sposób przesyłania dokumentów sporządzanych przez właściwe organy państw obcych.

W przypadku organów centralnych państw członkowskich zawiadomienia dotyczące skazania osoby przez sąd państwa obcego, późniejszych zmian, usunięcia skazania oraz informacje związane z tym skazaniem będą co do zasady przekazywane za pośrednictwem systemu ECRIS, z wyjątkiem sytuacji, w których system ECRIS byłby niedostępny. Wówczas wymiana, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa procesu, odbywa się z wykorzystaniem wszelkich innych środków pozwalających na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiających organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji.

W przypadku dokumentów przekazywanych przez właściwe organy państw trzecich pozostawiono możliwość ich przesłania w postaci papierowej oraz, jeśli umowa międzynarodowa na to pozwala, także za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej lub systemu ECRIS (obecnie, w wyniku Brexitu, Wielka Brytania, formalnie państwo trzecie w stosunku do Unii Europejskiej, może wykorzystywać system ECRIS do przekazywania zawiadomień o skazaniach).

2. W art. 11 ust. 6–9 określono sposób postępowania z dokumentami w postaci papierowej i ewentualnej ich digitalizacji. Cyfryzacja Krajowego Rejestru Karnego, która obejmuje swym zasięgiem proces gromadzenia danych źródłowych przekazywanych w postaci elektronicznej, spowodowała potrzebę wprowadzenia nowych regulacji dotyczących dokumentów zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym w postaci papierowej. Zarówno w dotychczasowym stanie prawnym, jak i w postulowanym, dane z dokumentów w postaci papierowej są wprowadzane do systemu teleinformatycznego. W systemie następuje dalsza aktualizacja tych danych oraz proces udzielenia z nich informacji.

Dokumenty w postaci papierowej, tak jak dotychczas, będą przechowywane w zbiorze ewidencyjnym dokumentów (biuro informacyjne dysponuje 43 klaserami, w których na dzień 30 sierpnia 2021 r. przechowywane było 2 446 085 dokumentów). Wskazać jednak należy, że w ten sposób może dochodzić do nadmiarowego przetwarzania tych samych danych w systemie teleinformatycznym i zbiorach ewidencyjnych. Z tego też powodu, mając na względzie ekonomikę postępowania, bezpieczeństwo i adekwatność przetwarzania danych osobowych, a także dążenie do stanu, w którym aktualizacja danych dokonywać się będzie tylko w systemie teleinformatycznym Rejestru, a dokumenty w postaci papierowej nie będą przetwarzane (zwalniając w ten sposób powierzchnię biurową i zmniejszając liczbę procesów realizowanych przez pracowników biura informacyjnego) proponuje się, aby dokumenty papierowe, po dokonaniu ich cyfrowego odwzorowania oraz cyfrowym podpisaniu przez upoważnionego pracownika, usuwać ze zbioru ewidencyjnego dokumentów i niszczyć w sposób określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego w art. 35. Przedmiotowe rozwiązanie nie jest warunkowane żadną konkretną datą, jest natomiast uzależnione od aktualnych możliwości biura informacyjnego, tj. warunków organizacyjno-technicznych.

Natomiast zdigitalizowane dokumenty będą nadal przechowywane w systemie teleinformatycznym Krajowego Rejestru Karnego.

W zakresie zasad prowadzenia zbioru ewidencyjnego, w którym będą przechowywane dokumenty w postaci papierowej, przyjęto rozwiązania, które wynikały z dotychczasowej ustawy o KRK. Natomiast sama organizacja prowadzenia zbioru ewidencyjnego określona zostanie jak dotychczas aktem wewnętrznym (tj. instrukcją), w którym określony zostanie sposób: układania dokumentów papierowych, tak aby dane dotyczące tej samej osoby zgrupowane były razem, rozkład alfabetyczny dokumentów, znakowania dokumentów papierowych po uprzednim wprowadzeniu danych z tych dokumentów do bazy danych Krajowego Rejestru Karnego. Ustawa ponadto precyzuje, że biuro informacyjne jest odpowiedzialne za przechowywanie dokumentów w zbiorze ewidencyjnym.

Art. 12. Karta rejestracyjna – zakres danych

1. W stosunku do uchylanej ustawy, w art. 12 ograniczono zakres danych identyfikujących osobę zamieszczanych w karcie rejestracyjnej karnej – w przypadku osoby, która posiada wyłącznie obywatelstwo polskie oraz która ma nadany numer PESEL.

Mając na względzie, że – zgodnie z ustawą – dane identyfikujące osobę będą pobierane z rejestru PESEL, w omawianym przypadku zobligowano sąd sporządzający kartę rejestracyjną

dotyczącą osoby do wskazania wyłącznie danych, które pozwolą na jednoznaczne zidentyfikowanie osoby, oraz danych, których nie można pozyskać z rejestru PESEL (nie są w nim gromadzone) – adresu zamieszkania oraz zawodu wyuczonego i wykonywanego w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 735). Pozostałe dane identyfikujące osobę, które będą gromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym, zostaną pobrane z rejestru PESEL.

W przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL albo taki numer posiadają, lecz są obywatelami także innego państwa/państw (do tej grupy zalicza się również obywatel polski, który ma nadany numer PESEL oraz posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego), organ sporządzający dokument nadal będzie zobowiązany umieścić w nim dane dotyczące: nazwiska, imienia (imion), obywatelstwa lub obywatelstw albo informacji o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adresu zamieszkania, nazwiska rodzowego, imion rodziców, nazwiska rodzowego matki, daty i miejsca oraz kraju urodzenia, płci, zawodu wyuczonego i wykonywanego w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, numeru PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numeru i nazwy dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwy organu, który wydał dokument.

Wymóg przekazania biuru informacyjnemu szerszego zestawu danych w przypadku tych osób wynika z faktu, że w rejestrze PESEL albo nie są przetwarzane ich dane albo dane te są ograniczone (w przypadku cudzoziemca, nawet jeśli został mu nadany numer PESEL, tylko część danych z zestawu danych gromadzonych w rejestrze PESEL, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności jest obligatoryjna). Ponadto otrzymanie karty rejestracyjnej dotyczącej osoby, która posiada inne obywatelstwo niż wyłącznie polskie, uruchamia procesy związane z przekazywaniem przez biuro informacyjne informacji właściwym organom państw obcych. W przypadku posiadania przez osobę innego obywatelstwa niż polskie wzrasta również ryzyko pojawienia się innych zapisów danych osoby i innych oboczności. Szerszy zakres danych w karcie rejestracyjnej pozwoli także na gromadzenie w Rejestrze innych danych niż tych zgromadzonych w rejestrze PESEL. Dane te następnie będą mogły być przekazane zagranicznym rejestrům karnym i tym samym zostanie zwiększona szansa na prawidłową identyfikację osób przez podmioty zagraniczne.

Dodatkowo dostosowano treść artykułu (oznaczenie danych) do nomenklatury zgodnej z ustawą z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

2. Mając na uwadze funkcję informacyjną Rejestru w zakresie danych dotyczących zawodu wyuczonego i wykonywanego, doprecyzowano w art. 12 ust. 1 i 2, że chodzi o zawód w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Dane te wymagały skategoryzowania wobec konieczności ich parametryzacji dla usprawnienia procesu gromadzenia, aktualizacji i ich przekazywania do Rejestru Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

3. Na mocy art. 25 i art. 26 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (dalej: ustawa o CEIDG) Krajowy Rejestr Karny przekazuje do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) informacje, o których stanowi art. 5 ust. 2 pkt 13–15 i pkt 21 lit. e ustawy o CEIDG.

W związku z częstym, niejednoznacznym określeniem w kartach rejestracyjnych karnych zakazów, które powinny zostać zgłoszone do CEIDG, dodano do tychże kart informację, że „orzeczony zakaz (środek karny lub zabezpieczający) podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej”.

Wskazana powyżej niejednoznaczność dotyczy głównie środków karnych w postaci zakazu zajmowania stanowisk lub w postaci takich zakazów jak: zakaz wykonywania funkcji, zakaz piastowania funkcji, zakaz pełnienia funkcji, zakaz sprawowania funkcji, zakaz wykonywania pracy, zakaz pełnienia służby etc.

Wobec wskazanego w ustawie o CEIDG katalogu zakazów, które podlegają zgłoszeniu przez Krajowy Rejestr Karny do ewidencji (zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, zakaz wykonywania określonego zawodu, zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi), powstaje wątpliwość, czy informacje o zakazach przekazane przez sądy, których brzmienie nie odpowiada zakazom wskazanym w ustawie o CEIDG, powinny być przekazywane do ewidencji. Modelowym przykładem powyższego problemu są skazania z art. 200 Kodeksu karnego, co do których zamiast zakazu wykonywania zawodu nauczyciela, prawomocnie orzeczono zakaz zajmowania stanowiska nauczyciela. Powstaje poważna wątpliwość, czy ów środek karny, w oparciu o

enumeratywny katalog zakazów określonych w ustawie o CEIDG, powinien stać się przedmiotem zgłoszenia do ewidencji. Rozwiązaniem tej kwestii jest wprowadzenie obowiązku zamieszczania w karcie informacyjnej przez sąd informacji, czy orzeczony zakaz podlega wpisowi do CEIDG, gdyż tylko sąd jest właściwy do wyjaśnienia wątpliwości w tym zakresie.

4. W stosunku do uchylanej ustawy o KRK, ustawa rozszerza zakres danych zamieszczanych w karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby o numer rejestracyjny zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (ID AFIS).

Przepisy rozporządzenia 2019/816 nakazują bowiem organowi centralnemu tworzącemu wpis w systemie ECRIS-TCN (w Polsce tym organem będzie biuro informacyjne) dołączenie do danych alfanumerycznych również danych daktyloskopijnych obywatela państwa trzeciego (pojęcie wpisu w systemie ECRIS-TCN wyjaśnione zostało w części dotyczącej współpracy międzynarodowej). Aby dołączyć dane daktyloskopijne, organ centralny najpierw musi je pozyskać. W toku prac nad implementacją rozporządzenia 2019/816 ustalono, że dane takie będą pozyskiwane ze zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne (AFIS), o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Jednym ze sposobów pozyskania odcisków linii papilarnych ze zbiorów jest posłużenie się numerem rejestracyjnym zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne – ID AFIS. Dlatego też zdecydowano się na rozszerzenie zakresu danych umieszczanych na karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby o ten właśnie numer. Informacja o nim pozwoli biuru informacyjnemu na pobranie z AFIS odcisków linii papilarnych osoby skazanej i dołączenie do danych alfanumerycznych obywatela państwa trzeciego w procesie tworzenia wpisu do systemu ECRIS-TCN. W celu zabezpieczenia pozyskania przez sąd ID AFIS dokonano stosownych zmian w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, o czym szerzej w części dotyczącej współpracy międzynarodowej oraz zmian w obowiązujących przepisach.

5. W art. 12 ust. 4 zdecydowano się na doprecyzowanie pojęcia „oznaczenie podmiotu zbiorowego” przez określenie danych, podlegających wpisaniu do karty rejestracyjnej i umożliwiających identyfikację podmiotu zbiorowego, tj. nazwy (firmy), numeru identyfikacyjnego REGON w przypadku jego posiadania, formy prawnej, siedziby, numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego

wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwy właściwego rejestru oraz numeru w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru.

Art. 13. Zawiadomienia – zakres danych

1. Regulacja art. 13, w zakresie dotyczącym zamieszczania danych identyfikujących osobę w zawiadomieniu, co do zasady powieli rozwiązanie przyjęte w art. 12 dotyczącym karty rejestracyjnej, z wyłączeniem obowiązku wskazywania zawodu wyuczonego i wykonywanego, gdyż dana w przypadku osoby podlegającej ujawnieniu w Rejestrze Sprawców na Tle Seksualnym podlega aktualizacji w tym Rejestrze, natomiast w pozostałych przypadkach dana ta nie służy identyfikacji osoby w Krajowym Rejestrze Karnym.

Należy jednak zaznaczyć, że w przypadku zawiadomień, które dołączane są do dokumentu głównego stanowiącego podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Karnego, ograniczone dane identyfikujące osobę (posiadającą numer PESEL o obywatelstwie wyłącznie polskim) nie będą uzupełniane o dane pobrane z rejestru PESEL (jak ma to miejsce w przypadku karty rejestracyjnej dotyczącej osoby), gdyż dane takie zostaną już pobrane z tego rejestru podczas rejestracji dokumentu stanowiącego podstawę wpisu i będą na bieżąco aktualizowane. W przypadku zawiadomień będących zarazem dokumentami stanowiącymi podstawę wpisu w Krajowym Rejestrze Karnym (zawiadomienie o: umieszczeniu w schronisku dla nieletnich, rozesłaniu listu gończego, zastosowaniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym) będą obowiązywać te same zasady dotyczące identyfikacji, jakie ustanowiono dla karty rejestracyjnej dotyczącej osoby, zatem zamieszczenie pełnych lub ograniczonych danych identyfikujących osobę uzależnione będzie od posiadania numeru PESEL oraz obywatelstwa osoby.

2. Katalog informacji gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, na podstawie zawiadomień, o których mowa w art. 13, został uzupełniony o zawiadomienia dotyczące informacji o:

- zmianie postanowienia o warunkowym zwolnieniu, w przypadku gdy zmiana dotyczy okresu próby lub wskazania spraw objętych postanowieniem o warunkowym zwolnieniu;
- zmianie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia, w przypadku gdy zmiana dotyczy wskazania spraw objętych postanowieniem o odwołaniu warunkowego zwolnienia;
- wykonaniu kar lub środków karnych orzeczonych za wykroczenie, w przypadku gdy za przestępstwo i za wykroczenie orzeczono karę lub środek karny tego samego rodzaju, a wykonaniu podlegała kara lub środek karny orzeczony za wykroczenie;

- postanowieniu wydanym na podstawie art. 420 § 1 Kodeksu postępowania karnego w zakresie rozstrzygnięć co do przypadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276 Kodeksu postępowania karnego;
- orzeczeniu środka zabezpieczającego na podstawie art. 93d Kodeksu karnego;
- zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego;
- umorzeniu grzywny;
- zawieszeniu postępowania wykonawczego z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary;
- podjęciu postępowania wykonawczego, zawieszono z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary.

Dodanie powyższych zawiadomień jest konieczne dla prawidłowego ustalenia terminów zatarcia skazania oraz okresu, przez który dane o osobie powinny być gromadzone w Rejestrze. Stosownie bowiem do art. 106 Kodeksu karnego skazanie z chwilą zatarcia skazania uznaje się bowiem za niebyłe i usuwa się z Rejestru.

3. W zakresie dodania zawiadomienia dotyczącego wykonania kar lub środków karnych orzeczonych za wykroczenie, w przypadku gdy za przestępstwo i za wykroczenie orzeczono karę lub środek karny tego samego rodzaju, a wykonaniu podlegała kara lub środek karny orzeczony za wykroczenie, wskazać należy, że w przepisach ujęto obowiązek odnotowania w Rejestrze faktu wykonania kary lub środka karnego oraz umorzenia postępowania wykonawczego z powodu przedawnienia wykonania kary lub środka karnego orzeczonego za wykroczenie, w przypadku gdy wobec osoby orzeczono karę lub środek karny za przestępstwo i za wykroczenie, a wykonaniu podlegała tylko kara lub środek karny orzeczony za wykroczenie jako kara surowsza.

Zgodnie bowiem z art. 10 § 1 Kodeksu wykroczeń, jeżeli czyn będący wykroczeniem wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa, orzeka się za przestępstwo i za wykroczenie z tym, że jeżeli orzeczono za przestępstwo i za wykroczenie karę lub środek karny tego samego rodzaju, wykonuje się surowszą karę lub środek karny. W takiej sytuacji w Rejestrze będzie podlegać rejestracji kara i środek karny orzeczone za przestępstwo. Jednakże w Rejestrze należy odnotować także informację o wykonaniu kary lub środka karnego orzeczonego za

wykroczenie (jeśli tylko one podlegały wykonaniu) – w przeciwnym bowiem wypadku brak będzie możliwości stwierdzenia, czy nastąpiły warunki do zatarcia skazania za przestępstwo.

4. Zasadne również jest wprowadzenie obowiązku informowania Rejestru o orzeczeniu środka zabezpieczającego, w tym o orzeczeniu terapii lub terapii uzależnień, w przypadku, o którym mowa w art. 202b § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, oraz o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym na podstawie art. 202b § 3 Kodeksu karnego wykonawczego. Na mocy nowelizacji Kodeksu karnego, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., środki zabezpieczające mogą zostać orzeczone nie tylko w wyroku, ale również w postępowaniu wykonawczym. Ponadto na mocy noweli zatarcie skazania zostało uzależnione od wykonania środka zabezpieczającego. W związku z tym, aby stwierdzić warunki do zatarcia skazania, a także dla ustalenia, czy nastąpiły przesłanki do usunięcia z Rejestru danych osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy, jest koniecznym zawiadomienie biura informacyjnego o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego.

Stosownie do treści art. 202b § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, orzekając terapię lub terapię uzależnień wobec skazanego określonego w art. 93c pkt 5 Kodeksu karnego, który zostaje zwolniony z zakładu karnego, sąd ustala okres próby na czas od 6 miesięcy do lat 2 i oddaje skazanego pod dozór kuratora lub osoby godnej zaufania, stowarzyszenia, instytucji albo organizacji społecznej, do której działalności należy troska o wychowanie, zapobieganie demoralizacji lub pomoc skazanym. Jeżeli skazany nie stosuje się do zawartych w § 2 warunków próby, w tym jeśli popełni przestępstwo, sąd może w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy zarządzić ponowne umieszczenie skazanego w zakładzie karnym. Orzeczenie terapii lub terapii uzależnień w warunkach określonych w art. 202b § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, a także ewentualne zarządzenie ponownego umieszczenia w zakładzie karnym na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego ma istotne znaczenie dla zatarcia skazania. Jeżeli do ponownego umieszczenia w zakładzie karnym nie dojdzie, okres konieczny do zatarcia skazania, zgodnie z § 3 powołanego przepisu, liczony jest od upływu okresu próby, a nie od dnia opuszczenia zakładu karnego. Jeżeli natomiast sąd zarządzi ponowne umieszczenie w zakładzie karnym, bieg terminu do zatarcia skazania zostaje przerwany.

5. W celu ustalenia prawidłowej daty zatarcia jest konieczne także zawiadamianie przez sądy o zawieszeniu postępowania wykonawczego z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary, a także o podjęciu takiego postępowania.

Wskazać bowiem należy, że uchylanie się skazanego od wykonania kary może stanowić długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą postępowanie wykonawcze, o której mowa w art. 15 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego, a tym samym może stanowić przesłankę do zawieszenia postępowania wykonawczego (K. Postulski, Komentarz do art. 15 Kodeksu karnego wykonawczego). Podkreślić ponadto należy, że sąd każdorazowo jest zobowiązany ustalić przyczynę zawieszenia postępowania wykonawczego oraz wskazać ją w uzasadnieniu do postanowienia. Jest to niezbędne, bowiem prawidłowo określona przesłanka zawieszenia postępowania wykonawczego może skutkować w konsekwencji jej ustalenia ustaniem biegu przedawnienia – tak jest w przypadku uchylania się skazanego od wykonania kary. Zgodnie z przepisem art. 15 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego zawieszenie postępowania z powodu takiej przeszkody wstrzymuje bieg przedawnienia wykonania kary. Termin zatarcia skazania z mocy prawa liczony jest z kolei od przedawnienia wykonania kary. Sądy zawiadamiałyby ponadto Rejestr o podjęciu postępowania wykonawczego, zawieszono z tego powodu, informując zarazem o dacie rozpoczęcia wykonywania kary, które kończy spoczywanie biegu przedawnienia (nie zaś samo postanowienie o podjęciu postępowania, które jest jedynie procesową konsekwencją ustania przyczyn jego zawieszenia). Dla biura informacyjnego gromadzenie informacji o zawieszeniu postępowania wykonawczego spowodowanego uchylaniem się skazanego od wykonania kary (ze względu na konsekwencje takiego zawieszenia, tj. wstrzymanie biegu przedawnienia) jest niezbędne w procesie ustalania aktualności danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym oraz stwierdzenia, czy zachodzą przesłanki określone w art. 17 stanowiące podstawę do usunięcia danych o osobie z KRK.

6. Dodanie zawiadomień o zezwoleniu albo uchyleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego oraz o przerwie albo wykonaniu kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego wiąże się z przywróceniem charakteru normatywnego systemu dozoru elektronicznego ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 428) Ta sama przyczyna stoi za regulacją zawartą w art. 31 ust. 3 ustawy (niezwłoczne zawiadomienie przez biuro informacyjne właściwego sądu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego).

7. Do katalogu zawiadomień dotyczących podmiotu zbiorowego dodano zawiadomienia o: uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji, skargi kasacyjnej, wznowieniu

postępowania oraz stwierdzeniu nieprawomocności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze. Dane te stanowią bowiem podstawę do usunięcia danych o podmiocie zbiorowym z Rejestru. Ponadto jest zasadne wprowadzenie zawiadomienia o umorzeniu kary pieniężnej oraz o umorzeniu postępowania wykonawczego. Postanowienia wydane na podstawie art. 15 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego lub art. 51 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego w związku z art. 42 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zabronionych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659) mają bowiem zasadniczy wpływ na obliczanie terminów do zatarcia orzeczenia stwierdzającego odpowiedzialność podmiotu zbiorowego za czyn zabroniony pod groźbą kary.

8. Do zawiadomień, określonych w art. 13, dodano także zawiadomienie o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawniony na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego.

Powyższa informacja na gruncie dotychczas obowiązujących przepisów była przekazywana do Rejestru w karcie rejestracyjnej. Jednakże informacja o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego UE nie stanowi skazania, zatem informacja ta nie powinna być przekazywana w karcie rejestracyjnej tylko w zawiadomieniu połączonym ze skazaniem organu sądowego państwa obcego, co zostało doprecyzowane w art. 13 ust. 1 pkt 54. Taki sposób gromadzenia informacji o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa obcego rozwiązał problem z usuwaniem kart rejestracyjnych dotyczących tej informacji. Z przepisów nie wynika bowiem, kiedy dane o przejęciu do wykonania obcego orzeczenia (Kop) powinny być usunięte, nie mają tu zastosowania przepisy Kodeksu karnego dotyczące zatarcia skazania. Natomiast gromadzenie informacji o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa obcego jako zawiadomienia, umożliwi jej usunięcie wraz z usunięciem skazania sądu państwa obcego, którego dotyczy kara przejęta do wykonania, po otrzymaniu przez Rejestr zawiadomienia o usunięciu skazania osoby przez sąd państwa obcego, przesłanego przez właściwy organ państwa obcego.

Ponadto wskazać należy, że w stosunku do dotychczasowych przepisów z uwagi na funkcję informacyjną Rejestru w art. 13 ust. 1 pkt 54 dodano informację o przejęciu do

wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej.

W ślad za powyższą zmianą, w pkt 53 wskazanej powyżej jednostki redakcyjnej rozszerzono zakres gromadzonych informacji w Krajowym Rejestrze Karnym o informacje o przekazaniu do wykonania kary właściwemu organowi sądowemu państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej oraz o jej wykonaniu przez ten organ.

Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 53 i 54 przewidują, że gromadzenie przez Krajowy Rejestr Karny przedmiotowych informacji – w zakresie przejęcia bądź przekazania kary do wykonania przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – będzie możliwe wyłącznie w przypadku, gdy państwa te są uprawnione do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego. Uprawnienie takie powinno wynikać z umowy międzynarodowej lub, wobec jej braku, z zasady wzajemności.

9. W art. 13 ust. 1 pkt 58 dodano zawiadomienie o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, lub skrócenia czasu jego trwania, gdyż obecnie bez takich informacji biuro informacyjne nie ma możliwości stosowania w pełnym zakresie przepisów dotyczących zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Zauważając, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Krajowy Rejestr Karny przekazuje sądom rejestrowym informacje o skazaniach za przestępstwa określone w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych celem podjęcia przez te sądy odpowiednich działań, uznano, że ustanie zakazu wskazanego w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych i odnotowanie przedmiotowej informacji w Krajowym Rejestrze Karnym ma znaczenie dla prawidłowej realizacji procesu, którego celem jest przekazywanie sądom rejestrowym informacji niezbędnych do podjęcia działań w zakresie postępowania rejestrowego. Po otrzymaniu bowiem zawiadomienia sądu karnego o ustaniu zakazu na mocy art. 18 § 4 Kodeksu spółek handlowych informacja o skazaniach za przestępstwa określone w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych nie zostanie przekazana przez Krajowy Rejestr Karny do sądów rejestrowych. Zmniejszy to obowiązki nakładane na osoby fizyczne w postępowaniach rejestrowych oraz umożliwi biuru informacyjnemu prawidłowe wykonywanie obowiązku informacyjnego względem sądów rejestrowych.

10. Wobec uchylecia w dniu 5 października 2019 r. art. 152 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy dotyczącego warunkowego zawieszenia wykonania kary

pozbawienia wolności, z katalogu informacji gromadzonych w KRK usunięto informację o zawieszeniu wykonania odroczonej kary pozbawienia wolności jako zbędnej.

Art. 17. Usunięcie danych z Rejestru

1. Przepis dotyczący usunięcia danych z Rejestru w stosunku do uchylanej ustawy usystematyzowano w ten sposób, że wyodrębniono przesłanki usunięcia danych o osobach oraz danych o podmiotach zbiorowych. W ustawie odrębnie uregulowano również przesłanki usunięcia danych osób ukaranych za wykroczenia.

Zasadą jest usuwanie danych z Rejestru po zatarciu skazania, a ponadto po otrzymaniu zawiadomień, o których mowa w art. 17.

W ustawie uwzględniono nowe zasady przetwarzania danych dotyczące nieletnich w związku z uchwaleniem ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, która weszła w życie 1 września 2022r.

2. W art. 17 ust. 3 doprecyzowano przesłankę usuwania danych dotyczących skazania osoby przez sąd państwa obcego. Na gruncie dotychczasowych przepisów usuwanie danych dotyczących skazania osoby przez sąd państwa obcego następowało po otrzymaniu zawiadomienia o zatarciu skazania przesłanego przez właściwy organ państwa obcego. Powyższe powodowało wątpliwości, czy zatarcie skazania stanowiło wystarczającą przesłankę do usunięcia skazań z Krajowego Rejestru Karnego, w przypadku gdy właściwy organ sądowy tego państwa stwierdził nieważność orzeczenia lub uchylił orzeczenie np. w drodze kasacji czy też nastąpiło wznowienie postępowania. Z tych względów doprecyzowano, że usunięcie danych dotyczących osoby skazanej przez sąd państwa obcego będzie następowało po otrzymaniu zawiadomienia o usunięciu skazania przesłanego przez właściwy organ państwa obcego, bez względu na powód usunięcia.

3. W art. 17 ust. 7 określono, że dane o osobach odbywających prawomocnie orzeczone kary: dożywotniego pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu oraz zastępczą karę pozbawienia wolności usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu z Centralnej Bazy informacji o zakończeniu wykonywania kar. W przepisie dodano zastrzeżenie, że jeśli kara została wykonana w całości, informacja o zakończeniu wykonywania kary jest przetwarzana w Rejestrze, jako informacja o wykonaniu kary, a sąd nie sporządza zawiadomienia o wykonaniu kary. Zgodnie bowiem z przepisem art. 14 ust. 2 informacja o zakończeniu wykonywania kary jest nadal przetwarzana w Rejestrze i zastępuje

zawiadomienie o wykonaniu kary. Informacja niniejsza usunięta zostanie z Rejestru z chwilą usunięcia orzeczenia, na mocy którego wymierzona została kara.

4. W art. 17 ust. 9 doprecyzowano, że źródłem pozyskania informacji o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania jest zarówno informacja przekazywana z systemu teleinformatycznego z Centralnej Bazy (art. 10 ust. 2 oraz art. 14), jak i zawiadomienie przesłane przez zobowiązany do tego organ, tj. sąd lub prokuratora (art. 10 ust 4 pkt 2 i 4), przy czym należy zauważyć, że głównym źródłem pozyskania informacji o osobach tymczasowo aresztowanych jest Centralna Baza.

Dotychczas informacja o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania – niezależnie od źródła tej informacji – przekazywana była do Rejestru w postaci zawiadomienia. Pod rządami nowej ustawy informacje o osobach tymczasowo aresztowanych, które przebywają w aresztach śledczych, będą przekazywane w drodze teletransmisji z systemu teleinformatycznego Centralnej Bazy, nie zaś w postaci zawiadomienia, jak ma to miejsce obecnie. Dlatego też należało w powyższym zakresie uzupełnić przepis art. 17 ust. 9. Pozostawienie w przepisie zawiadomień było natomiast konieczne ze względu na pozostałe organy, które przesyłają do Rejestru informacje o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania, tj. sądy oraz prokuratorów.

5. W art. 17 ust. 12 uzupełniono źródła pozyskiwania informacji dotyczącej zgonu osoby, której dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym. Zasadnym było bowiem usprawnienie procesu zapewnienia aktualności danych przetwarzanych w Rejestrze przez integrację z rejestrem PESEL i pozyskiwanie informacji o zgonie także z tego źródła. Powyższe umożliwi także wyeliminowanie sytuacji przetwarzania danych osoby zmarłej na skutek błędnie sporządzonego zawiadomienia.

Na gruncie dotychczasowych przepisów dane osoby zmarłej usuwano po otrzymaniu zawiadomienia o zgonie (ew. o umorzeniu postępowania wykonawczego ze względu na śmierć osoby). Jeżeli zmarły miał kilka skazań, a biuro informacyjne otrzymało takie zawiadomienie do jednej ze spraw, wówczas usuwano również pozostałe skazania (inne orzeczenia). Zdarzało się, że zawiadomienia o zgonie zostało błędnie sporządzone (np. wpisano dane innej osoby) albo osoba, wobec której wydano postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego z powodu śmierci, w rzeczywistości żyła. Integracja z rejestrem PESEL i pozyskiwanie informacji o zgonie osoby z tego rejestru pozowali na wyeliminowanie takich sytuacji.

W przypadku cudzoziemców oraz Polaków nieposiadających numeru PESEL (dotyczy to głównie Polaków urodzonych za granicą) obowiązek poinformowania Rejestru o zgonie nadal będzie realizowany przez sądy.

6. Wobec regulacji zawartej w art. 3 ust. 2, zgodnie z którym dane identyfikujące osobę w zakresie określonym w ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6–9 tego artykułu, dane o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca są pobierane z rejestru PESEL, konieczne stało się określenie momentu, w którym dane te będą usuwane z Krajowego Rejestru Karnego. Przepis art. 17 ust. 11 stanowi, że wraz z usunięciem z Rejestru danych dotyczących tej osoby zgromadzonych na podstawie art. 10 ust. 1 i 2, usunięte również zostają dane pobrane z rejestru PESEL, przy czym zaznaczyć należy, że w przypadku gdy osoba ma więcej niż jeden dokument zgromadzony w KRK, usunięcie danych pobranych z rejestru PESEL następuje wraz z usunięciem ostatniego dokumentu dotyczącego osoby.

Art. 18. Niszczenie i usuwanie dokumentów

W art. 18 określono, kiedy są niszczone dokumenty w postaci papierowej oraz usuwane dokumenty w postaci elektronicznej odwzorowane cyfrowo zgodnie z art. 11 ust. 8.

Dokumenty w postaci papierowej będą podlegać zniszczeniu niezwłocznie po usunięciu danych z Rejestru określonych w art. 17. Podkreślić należy, że zasadą przyjętą na gruncie projektowanej ustawy jest przetwarzanie danych jedynie w postaci elektronicznej z tego też względu przyjęto rozwiązanie, że dane z dokumentów papierowych będą wprowadzane do systemu teleinformatycznego. Dokumenty papierowe będą przechowywane w zbiorze ewidencyjnym do czasu usunięcia danych ich dotyczących z Rejestru po zaistnieniu przesłanek z art. 17.

Art. 18 ust. 1 i 2 jako przepis szczególny wobec ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164) ma usunąć interpretacyjne wątpliwości, że proces usuwania dokumentacji w postaci papierowej w Krajowym Rejestrze Karnym nie podlega przepisom tej ustawy. Kwestia ta nie budziła natomiast wątpliwości w przypadku przepisów dotyczących usuwania danych gromadzonych w systemie teleinformatycznym Rejestru. Zgodnie z treścią art. 106 Kodeksu karnego „z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych”. Usunięcie wpisu z Rejestru to nie tylko obowiązek usunięcia danych z Rejestru prowadzonego w systemie teleinformatycznym, ale również obowiązek zniszczenia w sposób trwały dokumentów, na podstawie których dane były przetwarzane. Zauważyć należy, że okres

przechowywania danych, a co za tym idzie dokumentów, które te dane zawierają, regulują przepisy art. 106–108 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz art. 17 ustawy.

Jednocześnie wskazać należy, że dokumenty składane do zbioru dokumentów w miarę możliwości techniczno-organizacyjnych będą podlegać digitalizacji. Zatem usunięciu w trybie art. 18 ust. 1 podlegać będą dokumenty w postaci papierowej, które wcześniej nie zostały zdigitalizowane i znajdują się w zbiorze ewidencyjnym.

W przypadku dokumentów papierowych, o których mowa w art. 18 ust. 2, będą one niszczone po zamieszczeniu ich odwzorowania cyfrowego w systemie teleinformatycznym.

W zakresie przyjętego rozwiązania dotyczącego niszczenia zdigitalizowanych dokumentów należy wskazać, jak wyżej, że zasadą, którą wprowadza projektowana ustawa, jest sporządzanie dokumentów w postaci elektronicznej i przesyłanie ich za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, co ma na celu zapewnić automatyzację procesu gromadzenia danych w Rejestrze oraz ich szybszą aktualizację.

Wskazać jednak należy, że ustawa przewiduje możliwość sporządzenia dokumentów w postaci papierowej ze względu na niemożność ich sporządzenia w postaci elektronicznej spowodowaną problemami natury technicznej (np. długotrwałą awarią systemu). Dodatkowo dokumenty w postaci papierowej będą sporządzane przez właściwe organy państw trzecich oraz wyjątkowo przez organy centralne państw członkowskich (również spowodowane problemami technicznymi – w przypadku niemożności skorzystania z systemu ECRIS).

Powodem przyjęcia rozwiązania odwzorowywania cyfrowego dokumentów w postaci papierowej i ich niszczenia, po zamieszczeniu cyfrowego odwzorowania w systemie teleinformatycznym, było uniknięcie nadmiarowego przetwarzania tych samych danych w systemie teleinformatycznym i zbiorze ewidencyjnym, ekonomika postępowania, bezpieczeństwo i adekwatność przetwarzania danych osobowych, a także dążenie do stanu, w którym aktualizacja danych dokonywać się będzie tylko w systemie teleinformatycznym Rejestru.

Podkreślić należy, że przeniesie danych z dokumentów papierowych do systemu teleinformatycznego oraz sporządzenie odwzorowania cyfrowego takiego dokumentu i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym przez osobę upoważnioną przez Ministra Sprawiedliwości do potwierdzenia zgodności odwzorowania cyfrowego z dokumentem w postaci papierowej stanowi wystarczające zabezpieczenie dla przekazanych danych. Tak sporządzony dokument stanowił

będzie podstawę czynności biura informacyjnego, o czym przesądza art. 11 ust. 8 projektowanej ustawy.

Sposób niszczenia dokumentów papierowych oraz usuwania dokumentów elektronicznych został określony w komentarzu do art. 35.

Art. 19. Zasady wykazywania skazań wydanych przez sądy państw obcych

1. W art. 19 ust. 1 w stosunku do dotychczasowego przepisu art. 14a wydłużono okresy dotyczące kar pozbawienia wolności, po upływie których nie wykazuje się skazań wydanych przez sądy państw obcych wobec obywateli polskich w informacji o osobie udzielonej dla celów innych niż postępowanie karne.

Regulacja ta stanowi wyjątek od głównej zasady, że skazania obywateli polskich przez sądy państw obcych są rejestrowane i wykazywane w informacji o osobie do momentu otrzymania informacji od właściwego organu państwa obcego o usunięciu takiego skazania. Usunięcie bowiem skazania z rejestru państwa obcego pociąga za sobą usunięcie skazania z polskiego rejestru karnego.

W drodze wyjątku natomiast w informacji sporządzonej dla celów innych niż postępowanie karne nie wykazuje się wpisów dotyczących zagranicznych skazań po upływie określonych w art. 19 ust. 1 terminów. Podkreślić należy, że decyzja ramowa 2009/315 nakazuje, aby na wniosek o informację organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej na użytek postępowania karnego były przekazywane wszystkie skazania wydane i przekazane przez inne państwa członkowskie i państwa trzecie, które zostały zgromadzone w rejestrze karnym danego państwa, do czasu ich zatarcia w państwie skazującym. Państwa członkowskie mają natomiast swobodę decydowania o zakresie udostępniania tych danych w obrocie krajowym, a także w odniesieniu do wniosków organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej o informację do celów postępowania innego niż karne.

Celem regulacji przewidzianej w art. 19 ust. 1 jest uniknięcie sytuacji, w której dane skazanie zagraniczne będzie wykazywane w informacji o osobie przez bardzo długi okres, dłuższy niż w przypadku analogicznych kar orzeczonych przez sądy polskie. Określenie terminów, po których następuje niewykazywanie skazań przez sądy państw obcych, ma umożliwić skorzystanie przez osoby skazane za granicą z zasad dotyczących zatarcia skazania obowiązujących w polskim porządku prawnym.

Należy bowiem zauważyć, że w przypadku wielu krajów (np. Wielkiej Brytanii, Czech czy Słowacji) czas gromadzenia informacji o skazaniu w rejestrze karnym jest dużo dłuższy niż

w KRK. W niektórych przypadkach informacja taka jest przechowywana nawet przez 100 lat – niezależnie od rodzaju orzeczonej kary. Ponadto wiele państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw trzecich rozróżnia zatarcie skazania od tzw. rehabilitacji, czyli ograniczenia wydawania informacji z rejestru karnego jedynie do celów postępowania karnego.

Dotychczasowy przepis art. 14a budził wątpliwości interpretacyjne, które prowadziły do sytuacji, że w pewnych stanach faktycznych obywatele polscy skazani przez sądy państw obcych byli w sposób nieuzasadniony faworyzowani, gdyż skazania ich dotyczące, na wieloletnie kary pozbawienia wolności, nie były już po 10 latach ujawniane w informacji z Rejestru. Podkreślenia wymaga, że dotychczasowa regulacja nie uzależniała nieujawniana informacji o skazaniach zagranicznych po pewnym okresie od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, jak w przypadku przesłanek do zatarcia skazania określonych w polskich przepisach karnych. Wynika to z faktu, że Rejestr najczęściej nie posiada informacji o wykonaniu orzeczonych kar przez sądy obce, informacja rzadko jest bowiem przekazywana przez podmioty zagraniczne, również z tego względu, że taka informacja może nie być gromadzona przez zagraniczne rejestry karne. Z uwagi na powyższe w celu określenia okresów, po których dane nie będą ujawniane, istnieje konieczność odwoływania się przez biuro informacyjne do daty uprawomocnienia orzeczenia lub ewentualnie do daty wydania wyroku. Przy takim sposobie liczenia terminu nie miało znaczenia wykonanie kary przez skazanego, jak w przypadku skazanych przez sądy polskie. Ponadto nie miał znaczenia wymiar orzeczonej kary.

Powyższe uzasadnia konieczność zmiany terminów, po których nie są wykazywane skazania obywateli polskich przez sądy zagraniczne, tak aby przybliżyć sytuację prawną skazanych przez sądy państw obcych do sytuacji prawnej osób skazanych przez sądy polskie.

Przed wszystkim przepis ma celu uwzględnienie wymiaru kary pozbawienia wolności, tak żeby chociażby częściowo mógł zostać uwzględniony okres wykonywania kary pozbawienia wolności przez skazanego. Z tego powodu w art. 19 ust. 1 przyjęto wydłużone terminy w zależności od wymiaru kary pozbawienia wolności.

Należy przy tym zaznaczyć, że okresy zaproponowane w art. 19 ust. 1 nie przekroczą sumy wymiaru kary pozbawienia wolności i okresu określonego w art. 107 § 1 Kodeksu karnego, jaki musi upłynąć od wykonania lub darowania kary pozbawienia wolności albo od przedawnienia jej wykonania.

Bez zmian w porównaniu z dotychczasowymi przepisami pozostawiono okresy

dotyczące kar odpowiadającym karom ograniczenia wolności i grzywny, odpowiednio 3 lata i 1 rok od daty uprawomocnienia orzeczenia. Zaproponowano jednocześnie, aby termin 3 lat miał również zastosowanie w przypadku orzeczenia środka zabezpieczającego, mając na uwadze przepis art. 17 ust. 4 pkt 1 projektu ustawy. Najkrótszy termin 1 roku, wskazany w art. 19 ust. 1 pkt 5, będzie dotyczył oprócz orzeczeń grzywnien, także m.in. orzeczeń środków karnych, a także orzeczeń kar i środków nieznanymi polskiej ustawie.

W stosunku do dotychczasowej regulacji odstąpiono od uzależniania wykazywania w informacji z Rejestru skazań zagranicznych od okresów wskazanych w art. 76 Kodeksu karnego, w przypadku gdy to skazanie obwarowane jest środkiem probacyjnym z uwagi na wątpliwości interpretacyjne wynikające ze zróżnicowania systemów prawa karnego państw obcych, a także zakresu informacji przekazywanych przez ich organy.

Należy podkreślić, że instytucja warunkowego zawieszania kary funkcjonująca w polskim porządku prawnym nie znajduje prostego przełożenia na instytucje funkcjonujące w innych państwach. W wielu przypadkach z przesyłanych do Rejestru zawiadomień o skazaniu obywatela polskiego przez sądy państw obcych nie wynika, czy orzeczono bezwzględną karę pozbawiania wolności czy też karę pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przekazywane informacje często są niepełne i niezrozumiałe. Informacja o zawieszeniu orzeczonej kary zawarta w zawiadomieniach przekazywanych przez właściwe podmioty zagraniczne może oznaczać m.in. zawieszenie postępowania wykonawczego czy warunkowe zwolnienie w rozumieniu polskich przepisów karnych i powoduje konieczność prowadzenia przez biuro informacyjne długotrwałych postępowań wyjaśniających z tymi podmiotami.

Należy zwrócić uwagę, że w poszczególnych państwach różnie są określane warunki pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary. Część państw przewiduje możliwość zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności bez względu na jej wymiar, może być zawieszona wykonanie kary grzywny. Część porządków prawnych innych państw przewiduje możliwość częściowego zawieszenia wykonania kary czy środka. W takim przypadku powstaje wątpliwość, czy zastosować reguły wynikające z art. 76 Kodeksu karnego czy jednak przyjąć te określone w art. 107 § 1 Kodeksu karnego.

Powoduje to kolejny problem interpretacyjny i zwiększa ryzyko popełnienia błędu podczas dokonywania oceny wynikającej z powołanego wyżej przepisu. Zasadne wydaje się przyjęcie rozwiązań legislacyjnych, które zminimalizowałyby problem interpretacyjny. Z powyższych względów zdecydowano się na zaproponowanie takiego brzmienia przepisu, aby

termin związany z niewykazywaniem skazania nie był uzależniony od tego, czy skazanie zagraniczne zostało obwarowane środkiem probacyjnym.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 114a Kodeksu karnego w razie skazania przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej do zatarcia skazania stosuje się ustawę obowiązującą w miejscu skazania. Samo niewykazywanie przez Rejestr skazań zagranicznych po upływie określonych terminów w informacjach do celów postępowania innego niż karne nie zmienia faktycznej sytuacji prawnej osoby, albowiem zatarcie skazania nie nastąpiło, a osoba nadal w świetle prawa pozostaje osobą skazaną. Mimo wydłużenia niektórych terminów, o których mowa w art. 19 ust. 1, w stosunku do dotychczasowej regulacji, należy przyjąć, że zasada niewykazywania skazania zagranicznego po pewnym okresie w informacji dla celów innych niż postępowanie karne jest nadal rozwiązaniem korzystnym dla osoby skazanej przez sąd państwa obcego.

Ponadto podkreślenia wymaga, że informacja o skazaniu będzie wykazywana najdłużej do momentu otrzymania przez Krajowy Rejestr Karny informacji o usunięciu skazania osoby przez sąd państwa obcego.

2. W art. 19 ust. 2 wyłączono stosowanie przepisu art. 19 ust. 1 dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi w odniesieniu do danych o skazaniach wydanych przez sądy państw obcych wobec obywateli polskich za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, jeżeli pokrzywdzonym był małoletni i informacja taka została zawarta w zawiadomieniu o skazaniu obywatela polskiego przez sąd państwa obcego.

Mając na względzie ochronę małoletnich przed potencjalnym zagrożeniem płynącym ze strony osób skazanych za tego rodzaju przestępstwa, należało dokonać stosownych zmian w ustawie o KRK.

W stosunku do dotychczasowej regulacji art. 19 ust. 2 uwzględnia treść art. 106a Kodeksu karnego. Należy zauważyć, że skazania zagraniczne na karę pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletnich nie podlegały wykazywaniu w oparciu o art. 14a uchylanej ustawy o KRK, tak jak pozostałe przestępstwa.

Zaproponowane rozwiązanie, aby wyłączyć stosowanie art. 19 ust. 1 w wymienionych przypadkach ma na celu zapewnienie pracodawcom podczas rekrutowania osób do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej, związanej z bezpośrednimi kontaktami z dziećmi, prawa uzyskiwania informacji o wyrokach skazujących za przestępstwa seksualne popełnione

na szkodę dzieci. Takie zobowiązanie zostało nałożone na Rzeczpospolitą Polską na mocy art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 1, z późn. zm.).

Podobne rozwiązanie zostało zastosowane również w przypadku wymiany informacji z rejestrów karnych z Wielką Brytanią na podstawie Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2021, str. 10, z późn. zm.). Zgodnie z art. 649 ust. 3 tej umowy, odpowiadając na wnioski złożone w związku z rekrutacją do celów działalności zawodowej lub zorganizowanej działalności wolontariackiej obejmującej bezpośredni i regularny kontakt z dziećmi, państwa są zobowiązane dołączyć posiadane informacje o istnieniu wyroków skazujących za przestępstwa związane z przemocą seksualną wobec dzieci lub wykorzystywaniem seksualnym dzieci, pornografią dziecięcą, nagabywaniem dzieci w celach seksualnych, w tym podżeganiem do popełnienia takich przestępstw, pomocnictwem w ich popełnieniu lub usiłowaniu popełnienia któregoś z tych przestępstw, a także informacje o istnieniu jakiegokolwiek zakazu prowadzenia działalności obejmującej bezpośrednio i regularne kontakty z dziećmi wynikającego z tych wyroków skazujących.

Prawo krajowe w takich przypadkach nie może ograniczać dostępu do tych informacji, jeśli są one przetwarzane w danym rejestrze karnym, a brytyjski organ centralny wystąpił z wnioskiem o informację dla celów związanych z działalnością obejmującą kontakty z dziećmi.

Wobec powyższego jest zasadnym, aby prawo krajowe również nie ograniczało w analogicznych sytuacjach tego typu informacji uzyskiwanych przez podmioty krajowe, jak i przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, skoro skazania te nie uległy zatarciu w państwie skazania i nadal podlegają gromadzeniu przez Rejestr. Pozostanie przy dotychczasowym brzmieniu przepisu oznaczałoby, że zarówno polscy pracodawcy, jak i pracodawcy z pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem organów centralnych otrzymywaliby informację w węższym zakresie niż pracodawcy brytyjscy za pośrednictwem brytyjskiego organu centralnego.

Podkreślenia wymaga, że wyłączenie stosowania przepisu art. 19 ust. 1 dotyczy jedynie szczególnych postępowań związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi, a także jedynie szczególnej grupy przestępstw i tylko w

przypadku, jeżeli pokrzywdzonym był małoletni. Są to przypadki wymagające szczególnego rozwiązania prawnego. Na gruncie projektowanej ustawy przyjęto, że ochrona małoletnich jest ważniejsza niż prawo osoby skazanej przez sąd zagraniczny za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności przeciwko małoletniemu do otrzymania, po upływie określonych terminów, informacji o niefigurowaniu w Rejestrze.

Dotychczasowa regulacja nie zabezpieczała w wystarczającym stopniu małoletnich przed potencjalnymi zagrożeniami płynącymi ze strony osób skazanych przez sądy państw obcych za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. Dzięki zmianie brzmienia przepisu skazanie przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, jeżeli pokrzywdzonym był małoletni, będzie podlegało wykazaniu w informacji z rejestru dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi aż do czasu zatarcia tego skazania w państwie skazującym. Po raz kolejny należy podkreślić, że osoby te nadal w świetle prawa są osobami karanymi, dopóki nie nastąpi faktyczne zatarcie skazania w państwie skazującym.

Informacja o skazaniu za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wobec małoletniego będzie usuwana dopiero w przypadku otrzymania przez biuro informacyjne informacji o usunięciu tego skazania. Wówczas wpis zostanie niezwłocznie usunięty z Rejestru i nie będzie ujawniany w informacji na temat tej osoby. Przepis art. 19 ust. 2 nie narusza zatem praw osoby, której skazanie uległo zatarciu, nadal będzie mogła ona w przyszłości otrzymać informacje o niefigurowaniu w Rejestrze.

Wskazać należy, że katalog przestępstw, tj. przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, celowo został określony szeroko, albowiem przepis dotyczy różnorodnych orzeczeń wydawanych przez sądy zagraniczne, nie ma więc możliwości ograniczenia z góry typów przestępstw wchodzących do tego katalogu. Należało mieć także na względzie brzmienie przepisu art. 106a Kodeksu karnego. Będą to zatem przede wszystkim skazania za czyny odpowiadające czynom skatalogowanym w rozdziale XXV polskiej ustawy karnej. To, czy dane skazanie zagraniczne będzie mieściło się w katalogu przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności będzie oceniane przez pracowników biura informacyjnego. Należy zaznaczyć, że ocena skazań zagranicznych przy wydawaniu informacji dla celów postępowania innego niż karne ma również miejsce w aktualnej pracy biura informacyjnego.

Art. 20. Retencja danych usuniętych z Rejestru

Dane usunięte z Rejestru będą przechowywane w systemie teleinformatycznym jeszcze przez okres 5 lat od dnia usunięcia tych danych. Zaproponowane rozwiązanie zagwarantuje sprawną realizację zadań związanych z kontrolą danych usuwanych z Rejestru oraz obsługą skarg nadsyłanych do biura informacyjnego.

Dotychczas realizacja zadań związanych z kontrolą procesu usuwania danych opierała się na dokumentach w formie papierowej. Dokumenty takie można było skontrolować po ich usunięciu z bazy danych – weryfikowano wówczas zgodność daty usunięcia dokumentu z przepisami prawa. Zmiany polegające na gromadzeniu danych na podstawie dokumentów nadsyłanych jedynie w formie elektronicznej wymagały wprowadzenia nowych rozwiązań, które zapewnią realizację wyżej wymienionych zadań.

Zasadne było, aby możliwość zweryfikowania poprawności usunięcia danych obejmowała dłuższy okres niż na dzień usunięcia danych z Krajowego Rejestru Karnego. Ze względu na ilość danych usuwanych każdego dnia, niemożliwe było dotychczas skontrolowanie każdego usuniętego dokumentu. Co więcej, bieżąca kontrola nie zabezpieczała sytuacji, w której do Krajowego Rejestru Karnego wpływały dokumenty świadczące o konieczności posiadania przez biuro informacyjne konkretnego orzeczenia (np. wydawane przez sąd postanowienia w toku prowadzonego postępowania wykonawczego dotyczące tego orzeczenia), które nie były już przetwarzane w Krajowym Rejestrze Karnym. Przeprowadzane przez biuro informacyjne postępowania wyjaśniające – nierzadko długotrwałe i angażujące zarówno pracownika, jak i pracowników organu sporządzającego dokument – czasem wykazywały, że dany dokument powinien być nadal przetwarzany w Rejestrze. Powodem takiego stanu rzeczy najczęściej był brak wiedzy o zapadłych orzeczeniach, które skutkowałyby wydłużeniem okresu gromadzenia danych w Krajowym Rejestrze Karnym.

Ponadto wydłużona retencja danych, które byłyby usunięte z Krajowego Rejestru Karnego, a przechowywane w odrębnej, wydzielonej systemowo bazie, pozwoliłaby na zniwelowanie luki prawnej, systemowej i organizacyjnej związanej obecnie z możliwościami stosowania art. 108 Kodeksu karnego. Niezależnie od wprowadzanych projektowaną ustawą zmian nadal mogą istnieć sytuacje, w których z Rejestru usunięte zostanie skazanie, mimo że w okresie wymaganym do zatarcia skazania skazany ponownie popełnił przestępstwo. W takim przypadku jest dopuszczalne jedynie jednoczesne zatarcie skazań. Obecnie może się jednak zdarzyć, że w chwili usuwania z rejestru skazania biuro informacyjne nie ma wiedzy o nowym, właśnie wydanym wobec tej samej osoby wyroku skazującym (jeszcze nieprzekazanym do

biura informacyjnego), który w swojej istocie może wpłynąć na zajście przesłanek wskazanych w art. 108 Kodeksu karnego i uniemożliwić pojedyncze zatarcie zarejestrowanego orzeczenia.

Ze względu na powyższe należy zapewnić, aby przeprowadzenie kontroli poprawności usuniętych danych obejmowało dłuższy okres niż bezpośrednio po usunięciu dokumentu. Przyjęty 5-letni termin, w którym będzie można skontrolować poprawność usuniętych danych, powinien być wystarczający, aby zapewnić sprawną realizację zadań związanych z kontrolą. W przypadku gdy w wyniku kontroli zostanie ustalone, że dane usunięto z Rejestru niezgodnie z przepisami ustawy o KRK, przepisy powinny dawać możliwość przywrócenia tych danych do Rejestru. Podobne rozwiązanie zastosowano w przepisach regulujących funkcjonowanie niemieckiego rejestru karnego.

Ponadto wskazać należy, że w zakresie przetwarzania danych osobowych w Krajowym Rejestrze Karnym stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Zaproponowany 5-letni termin jest zatem tożsamy z okresem po jakim przedawnia się karalność przestępstw określonych w tej ustawie. Ze względu na szczególny charakter danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym stwierdzono, że przechowywanie usuniętych danych przez wskazany 5-letni okres jest zasadne ze względu na potrzeby prowadzonych postępowań związanych z ewentualnym naruszeniem ochrony tych danych.

Niezależnie od powyższego przechowywanie przez określony okres danych usuniętych z Rejestru jest również niezbędne do celów statystycznych, w szczególności w zakresie badania powrotności do przestępstwa. Należy bowiem podkreślić, że każdy dokument po usunięciu go z Krajowego Rejestru Karnego musi być, mimo to, brany pod uwagę w statystyce dotyczącej okresu, którego dotyczy w zakresie badania powrotności do przestępstwa. Wskazać należy, że badanie powrotności do przestępstwa na potrzeby statystyki (rozumiane jako ponowne popełnienie przestępstwa co najmniej jeden raz w okresie pięciu lat od daty uprawomocnienia się wyroku) nie jest możliwe bez uwzględnienia danych, które z Rejestru zostały już usunięte. Proponowany termin 5 lat jest zatem zbieżny z terminem, w jakim jest badana powrotność do przestępstwa na potrzeby statystyki.

Podkreślić należy, że dane z Rejestru usuwane są zgodnie art. 17 projektowanej ustawy.

W związku z tym, w oparciu też o ogólną zasadę legalności przetwarzania danych, 5-letni termin, o którym mowa w art. 20 ust. 1 projektowanej ustawy, należy liczyć od daty usunięcia tych danych z Rejestru zgodnie z art. 17.

Administratorem danych po ich usunięciu z Rejestru, które nadal przechowywane są w systemie teleinformatycznym, będzie Minister Sprawiedliwości.

Dane, o których mowa w art. 20 ustawy, będą przechowywane w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, jednakże zostaną systemowo wyodrębnione w taki sposób, aby nie brały udziału w procesach realizowanych przez biuro informacyjne na podstawie aktualnych danych zgromadzonych w Rejestrze.

Powyższe miało na celu wyraźne wskazanie, że z chwilą zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 17, usunięte dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym nie będą wykorzystywane przez biuro informacyjne w procesie udzielania informacji, a ich ewentualne udostępnienie ograniczone zostało wyłącznie dla osoby, której te dane dotyczą (uprawnienie wynikające z przepisów o ochronie danych osobowych). Po upływie 5 lat dane zostaną bezpowrotnie usunięte z systemu teleinformatycznego.

Proponowane rozwiązania nie naruszają zasady wynikającej z art. 106 Kodeksu karnego, gdyż dane usunięte z Rejestru będą systemowo wyodrębnione.

Zgodnie z art. 20 ust. 4 usunięte dane podlegają przywróceniu przez biuro informacyjne w przypadku stwierdzenia, że zostały usunięte niezgodnie z art. 17.

O sposobie przywrócenia danych będą decydować zaimplementowane w systemie teleinformatycznym Rejestru rozwiązania techniczne. Przywrócenie usuniętych danych będzie w istocie polegało na przywróceniu tych danych do systemu teleinformatycznego, z którego udostępniane będą podmiotom, o których mowa w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy, oraz osobie fizycznej, o której mowa w art. 7 projektowanej ustawy.

Obecnie w sytuacjach, w których dane zostały usunięte niezgodnie z przepisami ustawy, jest przeprowadzane postępowanie wyjaśniające. Biuro informacyjne zwraca się do sądu lub prokuratury o ponowne przesłanie dokumentu błędnie usuniętego. Postępowanie wyjaśniające wynika z reguły z faktu, że do biura informacyjnego skierowane zostanie pismo wskazujące na niezgodność danych wskazywanych w informacji lub zaświadczeniu wydawanych przez biuro informacyjne lub jest efektem kontroli prowadzonej przez biuro informacyjne.

Wprowadzone rozwiązanie sprowadza się do tego, że gdy w wyniku kontroli lub zewnętrznego pisma biuro informacyjne sprawdzi w wyniku postępowania wyjaśniającego, że dane zostały usunięte błędnie, zamiast zwracać się do organu, który przekazał dokument źródłowy, o ponowne wysłanie dokumentu, biuro informacyjne, korzystając z funkcjonalności systemu, przywróci dane samodzielnie.

Proponowane rozwiązanie pozwoli przywrócić do bazy dane najbardziej aktualne, uwzględniające np. wykonanie kary etc., podczas gdy organ przesyłający pierwotny dokument może nie mieć wiedzy o zrealizowanych w konkretnym postępowaniu elementach postępowania wykonawczego.

Art. 22. Usuwanie niezgodności

W art. 22 określono sposób postępowania w przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na zamieszczenie w Rejestrze danych o osobach lub danych o podmiotach zbiorowych niezgodnych z treścią orzeczenia lub nieodpowiadającym zapisom w odpowiednich dokumentach albo ze stanem faktycznym.

W stosunku do dotychczasowych przepisów doprecyzowano, kto i w jakim zakresie usuwa niezgodność. Zasadne było bowiem, aby niezgodności usuwał podmiot, który przyczynił się do jej powstania, tj. biuro informacyjne, gdy niezgodność powstała na skutek działania biura informacyjnego, oraz właściwy podmiot, gdy niezgodność dotyczy danych, które podmiot ten przekazuje na podstawie ustawy. Ustalenie podmiotu zobowiązanego do usunięcia niezgodności następuje po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego. Po ustaleniu w tym zakresie biuro informacyjne usuwa niezgodność lub zawiadamia właściwy podmiot celem usunięcia niezgodności w zakresie danych, które podmiot ten przekazuje na podstawie ustawy. Usunięcie niezgodności może polegać w szczególności na sprostowaniu, uzupełnieniu lub usunięciu nieprawidłowych danych.

Natomiast w przypadku konieczności sprostowania błędów pisarskich i innych oczywistych omyłek, które nie wymagają przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, biuro informacyjne koryguje dane i zawiadamia osobę lub podmiot, który poinformował o niezgodności danych zamieszczonych w Rejestrze, o sposobie załatwienia sprawy.

Art. 23. Sposób udzielania informacji z Rejestru

1. W art. 23 wprowadzono zasadę, że informacji z Krajowego Rejestru Karnego udziela się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – na zapytanie uprawnionego podmiotu lub osoby lub na żądanie uprawnionego podmiotu.

Wyjątek od powyższej zasady stanowi udzielenie informacji na zapytanie w postaci papierowej. Sposób ten przewidziano dla osoby fizycznej, która zwraca się do Krajowego Rejestru Karnego o uzyskanie informacji o niej samej, lub dla pozostałych podmiotów w przypadku niedostępności wyżej wymienionego systemu teleinformatycznego (art. 24 ust. 8 i 9). Przepisy ustawy dopuszczają w tych przypadkach możliwość złożenia zapytania w postaci papierowej albo przez osobiste stawiennictwo w siedzibie biura informacyjnego w Warszawie lub w jednym z punktów informacyjnych znajdujących się przy sądach powszechnych na terenie całego kraju, albo przez przesłanie zapytania drogą pocztową.

2. Zapytanie w postaci elektronicznej

Uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego na zapytanie będzie możliwe przy wykorzystaniu e-usługi dostępnej na platformie usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości – Portal Rejestrów Sądowych.

Zapytanie będzie składane za pośrednictwem konta zakładanego w systemie teleinformatycznym służącym do uzyskiwania informacji z Rejestru. Zakładanie konta na potrzeby pozyskania informacji z Rejestru będzie się odbywać przez Portal Rejestrów Sądowych z wykorzystaniem funkcjonalności portalu związanych z Modułem Tożsamości służącym do uwierzytelniania użytkowników (zapytanie zostanie wytworzone z wykorzystaniem formularza elektronicznego przez użytkownika systemu PRS na jego koncie i w postaci pliku XML przesłane do systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego, gdzie przygotowana zostanie odpowiedź).

3. Żądanie

Uzyskiwanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego na żądanie polega na udostępnianiu danych określonym podmiotom za pośrednictwem usługi sieciowej (Web Service) oraz wydawaniu na tak złożone żądanie informacji w postaci elektronicznej, opatrzonej pieczęcią elektroniczną.

Podmioty uprawnione w celu uzyskania informacji z KRK nie będą musiały składać zapytania, ale za pomocą aplikacji, którymi już dysponują, będą mogły wysłać do systemu teleinformatycznego obsługującego KRK żądanie udzielenia informacji. Na podstawie żądania nastąpi automatyczne przeszukanie i weryfikacja danych. Odpowiedź na żądanie zostanie udzielona w większości przypadków synchronicznie, tj. bez udziału pracownika KRK, z wykorzystaniem mechanizmu pieczęci elektronicznej. Wyjątek od zasady opisanej powyżej, tj. automatyczności udzielania informacji na żądanie, będą stanowić żądania dotyczące osób,

które wymagają weryfikacji w systemie ECRIS-TCN. W przypadku znalezienia osoby w systemie ECRIS-TCN zachodzi konieczność zwrócenia się do rejestrów karnych państw członkowskich posiadających informację na temat osoby, której dotyczy żądanie. Ponadto udział pracownika w procesie udzielania informacji będzie wymagany w przypadkach konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

4. Przepisy art. 23 ust. 2 wskazują grupę podmiotów zobowiązanych do korzystania z pozyskiwania informacji na żądanie oraz grupę podmiotów. Natomiast art. 23 ust. 3 wskazuje podmioty, którym ustawa daje takie uprawnienie, ale nie obliguje do tego sposobu pozyskiwania informacji z Rejestru. Niezależnie od tego, do której grupy należy dany podmiot, przepisy ustawy uzależniają możliwość uzyskania informacji w tym trybie od uprawnienia organu do otrzymania pełnej informacji z KRK, której nie ograniczają przepisy szczególne.

W przypadku podmiotów zbiorowych projektowana ustawa w art. 23 ust. 4 wskazuje krąg podmiotów, którym przysługuje uzyskanie informacji na żądanie o podmiotach zbiorowych – obligatoryjnie przez odesłanie do art. 23 ust. 2 oraz fakultatywnie przez odesłanie do art. 23 ust. 3 projektowanej ustawy.

Dotychczasowe przepisy ustawy umożliwiały uprawnionym podmiotom skorzystanie z usługi uzyskiwania informacji na żądanie, natomiast nie zobowiązywały do skorzystania z tego rozwiązania. Ustawa wprowadza zaś obligatoryjność korzystania z takiej usługi dla podmiotów generujących największą liczbę zapytań (ok. 80%), tj.: sądów, podmiotów prowadzących postępowania przygotowawcze i czynności wyjaśniające lub wykonujących inne zadania określone w ustawie wymagające dostępu do pełnej informacji z Rejestru (Policji, prokuratur, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Krajowej Administracji Skarbowej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego) oraz innych podmiotów, które wprawdzie nie prowadzą postępowań przygotowawczych, ale wykonują inne zadania określone w ustawie wymagające dostępu do pełnej informacji z Rejestru (Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa, Biura Nadzoru Wewnętrznego i Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych).

Dla podmiotów, które prowadzą kluczowe postępowania dla bezpieczeństwa państwa, oraz obywateli dostęp do informacji uzyskiwanej w większości przypadków niemal natychmiast po wniesieniu żądania wydaje się najbardziej właściwy.

Wprowadzenie dla tych podmiotów obligatoryjności korzystania z usługi uzyskiwania informacji na żądanie wynika z potrzeby zautomatyzowania procesu udzielania informacji tam,

gdzie jest to możliwe technicznie i uzasadnione ekonomicznie. W przypadku podmiotów uprawnionych do uzyskiwania pełnej informacji z Rejestru i generujących największą liczbę zapytań takie rozwiązanie jest uzasadnione możliwościami systemowymi, którymi podmioty te dysponują już obecnie lub mają możliwość dostosowania swoich systemów teleinformatycznych do korzystania z takiej usługi. Powyższe umożliwi co do zasady bezpośredni i realizowany w czasie rzeczywistym dostęp do danych zgromadzonych w KRK, co przyczyni się do przyspieszenia wykonywanych przez te organy zadań i prowadzonych przez nie postępowań. Podmioty korzystające z usługi na żądanie będą mogły skorzystać z możliwości uzyskania informacji na zapytanie w postaci papierowej w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego (art. 24 ust. 9).

Ponadto wskazać należy, że w przypadkach gdy ustawa szczególna ogranicza zakres udzielanej informacji z Rejestru, te podmioty będą mogły uzyskiwać informację na zapytanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (tj. korzystać z e-usługi).

W przypadku podmiotów, które nie generują zapytań w tak dużej liczbie jak podmioty zobligowane do korzystania z usługi na żądanie i gdy za uruchomieniem usługi na żądanie nie przemawiają względy ekonomiczne z uwagi na koszty dostosowania systemu teleinformatycznego, ustawa wprowadziła możliwość skorzystania z usługi sieciowej fakultatywnie dla podmiotów, które zgłoszą do biura informacyjnego potrzebę uruchomienia usługi sieciowej. Uruchomienie usługi na żądanie fakultatywnie będzie możliwe po weryfikacji przez biuro informacyjne zgłoszenia, gdy przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji takiemu podmiotowi (art. 23 ust. 3), tj.: Trybunałowi Stanu i Trybunałowi Konstytucyjnemu, organom wykonującym orzeczenia w postępowaniu karnym, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w sprawach o wykroczenia oraz w sprawach nieletnich, a także organom uprawnionym do prowadzenia postępowania przygotowawczego oraz czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia (innym niż prokuratorzy, Policja, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczna, Krajowa Administracja Skarbowa, Centralne Biuro Antykorupcyjne), a także Straży Marszałkowskiej w związku z wykonywaniem przez ten podmiot zadań określonych w ustawie oraz ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, konsulowi, wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w związku z prowadzonym postępowaniem w sprawach dotyczących cudzoziemców.

Pokreślić należy, że – niezależnie od uprawnienia lub obowiązku uzyskiwania informacji na żądanie – skorzystanie z usługi sieciowej będzie możliwe wyłącznie dla podmiotów, które w ramach wykonywanych przez siebie zadań (prowadzonych postępowań) są uprawnione do

pozyskiwania pełnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego, której zakresu nie ograniczają przepisy szczególne. W pozostałych przypadkach uprawnione podmioty będą zobligowane składać do Rejestru zapytania.

Art. 24. Zapytanie o osobę lub podmiot zbiorowy – zakres danych

1. Zakres danych, które powinno zawierać zapytanie o osobę określono w art. 23 ust. 1.

W stosunku do dotychczasowych przepisów w przypadku osób zarejestrowanych w rejestrze PESEL ograniczono zakres danych wskazywanych w zapytaniu wyłącznie do danych pozwalających na jej jednoznaczną identyfikację osoby, tj.: numeru PESEL, nazwiska, imienia, miejsca oraz kraju urodzenia, a także informacji o obywatelstwie albo, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo nie jest znane. Należy jednak wskazać, że podanie tak określonego zakresu danych identyfikujących osobę będzie możliwe po spełnieniu następujących warunków:

- osoba, której dotyczy zapytanie, posiada numer PESEL oraz
- podmiotem pytającym jest osoba fizyczna będąca wyłącznie obywatelem polskim, która składa zapytanie o udzielenie informacji na jej temat zgromadzonych w Rejestrze lub
- podmiotem pytającym jest podmiot inny niż osoba fizyczna, występująca o informację na swój temat, i zapytanie dotyczy osoby, która posiada wyłącznie obywatelstwo państwa członkowskiego (jedno lub więcej).

W przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL, niezbędne będzie wskazanie dodatkowo: nazwiska rodzowego, daty urodzenia, imion rodziców, a także numeru i nazwy dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwy organu, który wydał dokument. Szerszy zakres danych w przypadku osób nieposiadających numeru PESEL ma umożliwić prawidłową identyfikację osoby, które dotyczy zapytanie.

2. W art. 24 ust. 2 wskazano zakres danych wymaganych do jednoznacznego zidentyfikowania osoby, w przypadku gdy złożenie zapytania do Rejestru wiąże się z odpytaniem rejestrów karnych państw członkowskich lub systemu ECRIS-TCN, tj.: nazwisko, imię (imiona), płeć, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, nazwisko rodowe, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, imiona rodziców, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwę organu, który wydał dokument, oraz numer PESEL, o ile został on nadany. Taki zakres danych jest związany z nałożonymi na biuro informacyjne obowiązkami wynikającymi z przepisów

prawa Unii Europejskiej, a stanowiącymi o obowiązku zweryfikowania osoby będącej obywatelem państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w rejestrze obywatelstwa tej osoby, a także obowiązkami biura informacyjnego wynikającymi z rozporządzenia 2019/816, w przypadku gdy złożono do Rejestru zapytanie o obywatela państwa trzeciego w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. Projektowana ustawa, podobnie jak dotychczasowe regulacje, pozostawia wymóg wskazania w zapytaniu postępowania, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania informacji o osobie, oraz określenie kierującego zapytanie. W stosunku do osób fizycznych składających zapytanie w celu uzyskania informacji o sobie samym przepisy projektowanej ustawy uzupełniono, wskazując, że podstawą do uzyskania informacji dla osoby, o której mowa w art. 7 ust. 3, będzie przepis powszechnie obowiązującego prawa, z którego wynika wymóg przedstawienia informacji z Rejestru. Przez przepisy obowiązującego prawa należy rozumieć Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe, rozporządzenia krajowe, a także bezpośrednio obowiązujące rozporządzenia unijne. Zrezygnowano natomiast z określenia rodzaju i zakresu danych o osobie, które mają być przedmiotem informacji. Wobec rezygnacji z prowadzenia Rejestru w postaci wyodrębnionych kartotek (dotychczasowy art. 13) nie będzie potrzeby wskazywania, z której kartoteki zainteresowany podmiot lub osoba chce uzyskać informację. Decydować będzie o tym wskazane w zapytaniu postępowanie lub zadanie albo przepis powszechnie obowiązującego prawa.

4. Przepis art. 24 ust. 4 stanowi podstawę do zweryfikowania danych wskazanych w zapytaniu w rejestrze PESEL w przypadku osób, których dane nie są zgromadzone w Rejestrze. Powyższe ma na celu zapewnienie, że złożone zapytanie dotyczy prawidłowo zidentyfikowanej osoby. W przypadku osoby, której dane zgromadzono w Rejestrze, weryfikacja danych wskazanych w zapytaniu będzie się odbywała w oparciu o dane pobrane z rejestru PESEL, na bieżąco aktualizowane, a zgromadzone w Rejestrze już na etapie rejestracji orzeczenia.

5. W stosunku do dotychczasowej ustawy w zapytaniu o podmiot zbiorowy zrezygnowano z określenia rodzaju i zakresu danych o podmiocie zbiorowym, które mają być przedmiotem informacji oraz wskazania postępowania, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania danych o podmiocie zbiorowym. Powyższe wynika z wprowadzonego ustawą uprawnienia dla każdego do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym.

6. W ustawie zrezygnowano również z obowiązku podpisania zapytania składanego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

W dniu 5 października 2021 r. zmianie uległa ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Zmiany te są wynikiem uchwalenia ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285), która w zakresie Kodeksu postępowania administracyjnego wprowadziła zmiany polegające m.in. na uproszczeniu dostępu do usług publicznych świadczonych online.

W ślad za zmianą ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (dodawany art. 14 § 1c) zdecydowano się przenieść na grunt ustawy o KRK rozwiązanie polegające na możliwości uwierzytelnienia się osoby, która będzie korzystać z usługi umożliwiającej uzyskanie informacji z KRK na zapytanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (e-usługa). Uwierzytelnienie zastąpi składanie podpisu przez zapytującego, a odbywać się będzie na zasadach określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne z użyciem Modułu Tożsamości wykorzystywanego na Portalu Rejestrów Sądowych (PRS) w procesie dostępu do e-usług Ministerstwa Sprawiedliwości.

W ramach wykonywanych zadań Minister Sprawiedliwości stworzył platformę Portal Rejestrów Sądowych (PRS) oferującą szereg usług online. Celem platformy było m.in. stworzenie jednego punktu dostępowego do niektórych z usług Ministerstwa Sprawiedliwości, oparcie ich na zunifikowanym sposobie uwierzytelniania użytkowników i identyfikacji w systemie, udostępnienie usług opartych na systemach dziedzinowych, zgodnie z procedurami określonymi w tej platformie, a także zmniejszenie kosztów wdrożeń, do których zobowiązują Ministra Sprawiedliwości obowiązujące przepisy prawa (np. integracji z węzłem krajowym przewidzianej w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797, z późn. zm.), zapewnienia dostępności stron internetowych zgodnie z ustawą z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 82, z późn. zm.)). Portal umożliwia uwierzytelnienie się osoby fizycznej z wykorzystaniem Modułu Tożsamości, tj. mechanizmu zapewniającego identyfikację i uwierzytelnienie użytkowników, zintegrowanego z dedykowanym systemem kont osób fizycznych oraz kont podmiotów niebędących osobami fizycznymi, z których wykorzystaniem uwierzytelnieni użytkownicy będą wysyłać zapytania i wnioski oraz otrzymywać informacje z KRK.

Zapytanie o osobę oraz zapytanie o podmiot zbiorowy będzie składane za pośrednictwem konta zakładanego w systemie teleinformatycznym służącym do uzyskiwania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym.

Sposób zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym będzie określało wydane na podstawie upoważnienia do art. 29 rozporządzenie w sprawie konta w systemie teleinformatycznym oraz sposobu udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym.

7. W związku z wprowadzonym opisanym wyżej mechanizmem zapewniającym identyfikację i uwierzytelnienie użytkowników w systemie teleinformatycznym w art. 24 ust. 7 wprowadzono domniemanie ustawowe, które łączy nadanie osobie uprawnienia do składania zapytań lub wniosków o osobę lub podmiot zbiorowy z konta dla podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1–3 projektowanej ustawy, z umocowaniem przez ten podmiot do składania w jego imieniu zapytań lub wniosków oraz pism w postępowaniach toczących się na podstawie tych zapytań lub wniosków.

Wskazać należy bowiem, że z funkcjonalności kont wynika możliwość wskazania użytkowników, którzy uzyskają uprawnienie do składania zapytań i wniosków w imieniu podmiotu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1–3 projektowanej ustawy, dla którego to konto zostało założone, a którego prawo do uzyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym wynika z tego przepisu.

8. Zapytanie w postaci papierowej

W przypadku sporządzenia zapytania w postaci papierowej przez osobę fizyczną i przesłania go drogą pocztową w art. 24 ust. 8 wprowadzono obowiązek notarialnego (bądź konsularnego) poświadczenia jej własnoręcznego podpisu celem weryfikacji jej tożsamości. W przypadku złożenia zapytania w postaci papierowej przez pełnomocnika własnoręczność podpisu osoby udzielającej pełnomocnictwa do uzyskania informacji na zapytanie poświadcza notariusz lub konsul.

Wymogu takiego nie przewidziano w przypadku osobistego złożenia zapytania w siedzibie biura informacyjnego lub punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego z uwagi na możliwość identyfikacji osoby np. na podstawie posiadanego dokumentu tożsamości. Notarialne lub konsularne poświadczenie podpisu ma na celu wyeliminowanie prób wyłudzenia informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego oraz zapewnienie większego bezpieczeństwa przetwarzania danych o osobie. Możliwość składania zapytań w postaci papierowej (osobiście bądź drogą pocztową) przez osoby niekorzystające z elektronicznych form komunikacji, m.in. z powodu wykluczenia cyfrowego, pozwala na realizację prawa tych osób do dostępu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym.

Mając powyższe na uwadze, przewidziano również, że informacja na złożone w postaci papierowej zapytanie będzie wydawana w postaci wydruku z systemu teleinformatycznego, który będzie miał moc zrównaną z mocą zaświadczenia, a autentyczność informacji w nim zawartej będzie można zweryfikować. Sposób i tryb weryfikacji informacji wydrukowanej z systemu teleinformatycznego (zrównanej z mocą zaświadczenia) z danymi zawartymi w informacji udzielanej z Rejestru będą regulować przepisy rozporządzenia.

Art. 25. Żądanie udzielenia informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym

1. W art. 25 wprowadzono regulację dotyczącą zakresu danych wymaganych w żądaniu o udzielenie informacji o osobie lub informacji o podmiocie zbiorowym. Zasadne wydaje się wskazanie w ustawie elementów żądania analogicznie jak w przypadku zapytania.

2. Uznano, że dla obywatela polskiego z nadanym numerem PESEL wystarczające będzie wskazanie w żądaniu numeru PESEL, aby wyszukać i zidentyfikować osobę w Krajowym Rejestrze Karnym. W pozostałych przypadkach podmiot wysyłający żądanie będzie zobowiązany wskazać obywatelstwo lub obywatelstwa osoby, której dotyczy żądanie, albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane oraz taki zestaw danych z określonych w art. 24 ust. 2, który pozwoli na identyfikację osoby.

Wskazanie w tych przypadkach informacji o obywatelstwie jest niezbędne ze względu na obowiązki biura informacyjnego związane z weryfikacją osób posiadających obywatelstwo państwa trzeciego w systemie ECRIS-TCN.

3. W przypadku żądania o udzielenie informacji dotyczącego podmiotu zbiorowego dla wyszukania i zidentyfikowania podmiotu zbiorowego wystarczające będzie wskazanie co najmniej jednej danej ze wskazanych w art. 25 ust. 2. Podmiot wysyłający żądanie będzie mógł zatem wyszukać podmiot zbiorowy po dowolnie wskazanym przez siebie zestawie danych identyfikujących podmiot zbiorowy.

Art. 27. Informacja o osobie i informacja o podmiocie zbiorowym – zakres danych

1. Zakres informacji o osobie na zapytanie obejmuje: dane identyfikujące osobę oraz wszystkie wpisy zgromadzone w Rejestrze dotyczące tej osoby w rozumieniu art. 3 ust. 1 albo wpisy w zakresie wynikającym ze wskazanego postępowania, zadania lub przepisu powszechnie obowiązującego prawa, albo stwierdzenie, że osoba nie figuruje w Rejestrze.

W przypadku zestawu danych identyfikujących osobę w udzielonej na zapytanie odpowiedzi będą to: nazwisko, imię (imiona), datę i miejsce oraz kraj urodzenia, obywatelstwo

lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, a także numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument. Tak określony zestaw danych pozwoli na jednoznaczne zidentyfikowanie osoby przez odbiorcę informacji.

2. Przepisy art. 27 ust. 3 stanowią konsekwencję złożenia zapytania o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego przez obywatela państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska w trybie art. 40 ust. 1 projektowanej ustawy oraz wykonują przepisy art. 6 ust. 3 decyzji ramowej 2009/315.

3. Zakres informacji o podmiocie zbiorowym obejmuje: nazwę (firmę), siedzibę, numer identyfikacyjny REGON, w przypadku jego posiadania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego – nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze, o ile podmiot zbiorowy podlega wpisowi do rejestru, oraz dane dotyczące podmiotu zbiorowego zgromadzone w Rejestrze albo stwierdzenie, że podmiot zbiorowy nie figuruje w Rejestrze;

4. Treść art. 27 ust. 5 określa zakres udzielonej informacji za pośrednictwem usługi sieciowej – na żądanie, usuwając wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie na gruncie dotychczasowych przepisów przez wskazanie, że informacja udzielana na żądanie zawiera wszystkie wpisy dotyczące osób lub podmiotów zbiorowych zgromadzone w Rejestrze, których dotyczy żądanie, albo informację o nieodnalezieniu danych, wraz z danymi wskazanymi w żądaniu.

5. Art. 27 ust. 6 stanowi o zakresie udzielonej informacji przez Krajowy Rejestr Karny, w przypadku gdy złożenie zapytania lub wysłanie żądania wiąże się z weryfikacją osoby w systemie ECRIS-TCN. Przepis ten doprecyzowuje zakres informacji wydawanej przez Rejestr w sytuacji, kiedy zapytanie dotyczyło obywatela państwa trzeciego lub obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego. Oprócz informacji z Krajowego Rejestru Karnego zostaną także dołączone informacje otrzymane przez biuro informacyjne z rejestrów karnych unijnych, które posiadają informacje na temat tych osób otrzymane za pośrednictwem ECRIS.

Należy również wskazać, że rozporządzenie 2019/816 przewiduje w art. 7 ust. 8, że system poinformuje właściwy organ (biuro informacyjne) o braku trafienia. Informacja ta również będzie przekazywana podmiotom kierującym zapytanie do Rejestru. Projektowana

ustawa zakłada (art. 27 ust. 6 zdanie drugie), że w przypadku braku trafienia w ECRIS-TCN to biuro informacyjne, a nie system, poinformuje podmiot kierujący zapytaniem o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących obywatela państwa trzeciego. Uznano, że tego typu informacja, która w rzeczywistości świadczy o braku karalności osoby na terytorium Unii Europejskiej, może mieć istotne znaczenie dla organu prowadzącego dane postępowanie, np. pozwalające określić, czy taka osoba stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego.

6. W art. 27 ust. 7 wprowadzono zasadę, że każda informacja o osobie oraz o podmiocie zbiorowym, uzyskana w wyniku złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zapytania lub żądania, będzie opatrywana kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Dotychczasowe przepisy ustawy o KRK pozwalały bowiem – w przypadku złożonego zapytania lub wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – na skorzystanie z możliwości opatrzenia udzielonej informacji jednym z trzech rodzajów podpisów: kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

Dążąc do zapewnienia jak największego stopnia automatyzacji w procesie udzielania informacji, w ustawie ograniczono zastosowanie tych środków do kwalifikowanej pieczęci elektronicznej.

Kwalifikowana pieczęć elektroniczna już obecnie jest stosowana w procesie udzielania informacji przy użyciu usługi sieciowej za pomocą aplikacji dostępowej uprawnionych podmiotów – na żądanie tego podmiotu. Udzielenie informacji w powyższy sposób odbywa się automatycznie, bez udziału pracownika biura informacyjnego.

Wprowadzana zmiana (ograniczenie możliwości opatrzenia udzielonej informacji wyłącznie do kwalifikowanej pieczęci elektronicznej) pozwoli także na zautomatyzowanie obecnego procesu udzielania informacji – informacji udzielanej na zapytanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Powyższe rozwiązanie jest spójne z wprowadzonymi przez ustawę z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych podstawami w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego dla automatycznego załatwiania spraw – dzięki wykorzystaniu nowego narzędzia, tj. kwalifikowanej pieczęci elektronicznej.

7. W art. 27 ust. 8 określono sposób postępowania z informacją udzieloną na zapytanie złożone w postaci papierowej oraz postać wydanej informacji na złożone w ten sposób

zapytanie. Przygotowana informacja będzie utrwalana w systemie teleinformatycznym, a podmiotowi składającemu zapytanie będzie wydawany wydruk z tej informacji opatrzony cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w tej informacji. Przyjęte rozwiązanie jest wynikiem dążenia do obsługi procesów realizowanych przez biuro informacyjne wyłącznie w systemie teleinformatycznym.

Art. 28. Udzielanie informacji sądom rejestrowym

1. W stosunku do dotychczasowych regulacji rozszerzono o datę urodzenia zakres danych identyfikujących osobę w procesie przekazywania informacji sądom rejestrowym – na żądanie, jak i z urzędu. Wprowadzona zmiana, przez dodanie nowej danej, ma na celu ułatwienie identyfikacji osób będących podmiotem wymiany informacji między Rejestrem a sądami rejestrowymi. Co więcej zwiększenie zakresu danych identyfikujących osobę na potrzeby przekazywania informacji sądom rejestrowym przyczyni się do sprawniejszej wymiany informacji między Krajowym Rejestrem Karnym a tymi sądami i zmniejszenia ilości spraw, które nie mogły zostać obsłużone przez Krajowy Rejestr Karny ze względu na zbyt małą ilość danych pozwalających na prawidłową identyfikację osoby.

2. Przepisy uzupełniono także o przekazywanie sądom rejestrowym informacji o orzeczonych środkach zabezpieczających (art. 28 ust. 4 pkt 2 i ust. 5 pkt 5). Dotychczas informacja o tych środkach nie była przedmiotem wymiany informacji między Krajowym Rejestrem Karnym a sądami rejestrowymi. Stosowne zmiany, uwzględniające przekazywanie sądom rejestrowym informacji o środkach zabezpieczających, zostały wprowadzone również w art. 21a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wprowadzona zmiana ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

3. Zgodnie z art. 28 ust. 7 Krajowy Rejestr Karny nie będzie przekazywał sądom rejestrowym informacji o osobach skazanych za przestępstwa, o których mowa w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych, jeżeli: 1) sąd zwolnił skazanego z zakazu lub upłynął skrócony czas obowiązywania zakazu określony w postanowieniu, o którym mowa w art. 18 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, albo 2) upłynęło 5 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego.

W przypadku ust. 7 pkt 1 dotyczącego zwolnienia skazanego przez sąd karny z zakazu lub gdy upłynął skrócony czas obowiązywania zakazu określony w postanowieniu, o którym mowa w art. 18 § 4 Kodeksu spółek handlowych, *ratio legis* wprowadzonej regulacji wynika z funkcji, jaką spełnia informacja przekazywana przez biuro informacyjne w zakresie

określonym w art. 21a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym w postępowaniu rejestrowym, a mianowicie zapewnienie skutecznej weryfikacji przez sąd rejestrowy, czy osoba powołana do pełnienia funkcji członka zarządu (oraz innych funkcji wskazanych w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych) jest objęta zakazem pełnienia takiej funkcji. W sytuacji gdy ustał zakaz pełnienia określonej funkcji w spółce, brak jest uzasadnienia przesyłania informacji o skazaniu do sądu rejestrowego, ponieważ taka informacja nie miałaby wpływu na wynik prowadzonego przez sąd ten postępowania rejestrowego.

Natomiast zaproponowana zmiana w ust. 7 pkt 2 ma związek z nowelizacją Kodeksu spółek handlowych (art. 18 § 3). Zgodnie bowiem z nowym brzmieniem art. 18 § 3 Kodeksu spółek handlowych zakaz pełnienia funkcji organu, prokurenta lub likwidatora, o którym mowa w § 2, ustaje z upływem pięciu lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego, chyba że wcześniej nastąpiło zatarcie skazania. Jednakże ze względu na obowiązujące przepisy przejściowe wprowadzone przez art. 51 ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 398, z późn. zm.), a uzależniające zastosowanie regulacji z art. 18 § 3 Kodeksu spółek handlowych od daty uprawomocnienia się orzeczenia oraz daty powołania do pełnienia funkcji, konieczne było doprecyzowanie, że niewykazywanie wyroków skazujących po upływie 5-letniego okresu będzie dotyczyło wyłącznie wyroków uprawomocnionych po dniu 30 września 2018 r.

Zastosowanie przepisu art. 18 § 3 Kodeksu spółek handlowych w przypadku wyroków uprawomocnionych do dnia 30 września 2018 r. będzie możliwe wyłącznie po dokonaniu stosownej oceny przez sąd rejestrowy.

Art. 29.

Ustawodawca zdecydował się na umieszczenie szczegółowych rozwiązań dotyczących trybu zakładania, udostępniania i sposobu korzystania z konta w systemie teleinformatycznym, sposobu udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie, wniosek lub żądanie oraz weryfikacji informacji zawartej w wydruku zrównanego z mocą zaświadczenia z danymi zawartymi w udzielanej informacji w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie konta w systemie teleinformatycznym oraz sposobu udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym.

Rozporządzenie przewiduje udzielanie informacji o osobach i informacji o podmiotach zbiorowych na trzy sposoby:

- 1) za pośrednictwem systemu teleinformatycznego umożliwiającego złożenie zapytania lub wniosku przy wykorzystaniu konta, a także złożenie i doręczanie innych pism w postępowaniu toczącym się na podstawie złożonego zapytania lub wniosku (zgodnie z art. 23 ust. 1 – zapytanie, art. 39 ust. 2 i 4 – wniosek, art. 26 – inne pisma);
- 2) za pośrednictwem usługi sieciowej, za pomocą aplikacji dostępowej uprawnionych podmiotów (zgodnie z art. 23 ust. 1);
- 3) w postaci papierowej na zapytanie lub wnioski złożone na formularzach: zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego (zgodnie z art. 24 ust. 8 i 9 – zapytanie, art. 39 ust. 4 – wniosek).

Rozporządzenie przewiduje, że składanie zapytań i wniosków za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz doręczanie informacji z KRK będzie realizowane przy użyciu dwóch rodzajów kont – konta osoby fizycznej i konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Na gruncie dotychczasowych przepisów nastąpiła zmiana w zakresie składania zapytań i wniosków za pośrednictwem konta użytkownika i konta instytucjonalnego w związku z przeniesieniem e-usługi udzielania informacji z KRK na nową platformę usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości oraz wykorzystaniem w procesie zakładania kont w systemie teleinformatycznym tzw. Modułu Tożsamości, tj. systemu zapewniającego identyfikację i uwierzytelnienie użytkowników, zintegrowanego z dedykowanym systemem kont osób fizycznych oraz kont podmiotów, z których wykorzystaniem uwierzytelnieni użytkownicy mogli wysyłać zapytania i wnioski oraz otrzymywać informacje z KRK. Konta założone na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21a ustawy uchylanej stają się kontami osób fizycznych i kontami podmiotów niebędących osobami fizycznymi w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ustawy.

Rozporządzenie określa sposób złożenia zapytania lub wniosku w postaci papierowej dla osób fizycznych w przypadku uzyskiwania informacji jej dotyczącej oraz dla pozostałych podmiotów w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego.

Informacja udzielona na zapytanie złożone w postaci papierowej zostanie wydana w postaci wydruku tej informacji opatrzonego cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielonej informacji, określonymi w niniejszym akcie wykonawczym.

Art. 30. Udzielenie ponownej informacji z Rejestru

Ustawa co do zasady powiela regulacje zawarte w uchylanej ustawie o Krajowym Rejestrze Karnym. W stosunku do dotychczasowych przepisów w ustawie zrezygnowano z

posługiwania się pojęciem „żądania udzielenia ponownej informacji z Rejestru” na rzecz „wystąpienia o udzielenie ponownej informacji z Rejestru”. Dalsze bowiem posługiwanie się pojęciem „żądania” w odniesieniu do ponownego udzielenia informacji może być mylące w kontekście użycia tego pojęcia w przepisach art. 23 i art. 25 projektowanej ustawy jako sposobu udzielania informacji z Krajowego Rejestru Karnego, rozumianego jako udostępnianie danych określonym podmiotom za pośrednictwem usługi sieciowej (Web Service).

Art. 31. Udzielanie informacji z urzędu

1. W stosunku do dotychczasowych przepisów projektowana ustawa zakłada obowiązek informowania sądów nie tylko o ponownym skazaniu przez sąd państwa obcego (jak ma to miejsce obecnie), ale o każdym ponownym orzeczeniu takiego sądu, również sądu państwa trzeciego. Powyższe ma na celu wyeliminowanie dokonywania oceny przez pracowników biura informacyjnego skazań zagranicznych pod względem tego, czy czyn popełniony na terenie obcego państwa odpowiada polskiemu przestępstwu czy wykroczeniu. Choć ocena dokonywana przez pracownika biura informacyjnego bazuje na najlepszej wiedzy i doświadczeniu, niekoniecznie musi być trafna. Ocena orzeczenia, jakiej dokonałby sąd, mogłaby się różnić od oceny dokonywanej przez pracownika biura informacyjnego. Korzystniejsze, z punktu widzenia celu, dla którego Rejestr przetwarza informacje o skazaniach zagranicznych, byłoby, aby polski sąd zawiadamiany był o wszelkich orzeczeniach wydanych wobec obywatela polskiego przez sąd państwa obcego, nie zaś tylko o tych odpowiadających przestępstwom.

Możliwość otrzymania wszelkich informacji dotyczących orzeczeń wydanych przez państwa obce wobec obywatela polskiego może mieć przecież wpływ na ewentualne decyzje sądu w postępowaniu wykonawczym prowadzonym wobec tej osoby. Dla przykładu – Rejestr przetwarza informacje o skazaniu osoby przez sąd francuski za prowadzenie pojazdu bez uprawnień, co odpowiada w polskim systemie prawnym wykroczeniu z art. 94 § 1 Kodeksu wykroczeń. Stosując obecnie brzmienie przepisu art. 22 ust. 1 ustawy o KRK, Rejestr nie zawiadomi sądu o ww. orzeczeniu. Tymczasem sam fakt prowadzenia pojazdu przez skazanego, wobec którego obowiązuje zakaz prowadzenia pojazdów, stanowi, określoną w art. 75 § 2 Kodeksu karnego, przesłankę do rozważenia przez sąd zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary.

2. Ustawa przywraca obowiązek informowania właściwego sądu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, a związane jest to z przywróceniem instytucji wykonania kar, środków karnych i środków zabezpieczających z

zastosowaniem dozoru elektronicznego ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396, z późn. zm.). Nadmienić należy, że omawiany obowiązek został już raz nałożony na biuro informacyjne – ustawą z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. poz. 1366), jednakże wraz ze zmianą wprowadzoną ustawą z 2015 r. został on uchylony. Wobec regulacji zawartych w Kodeksie karnym wykonawczym, który stanowi o wykonywaniu kar, środków karnych oraz środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego (rozdział VIIa), jest zasadne ponowne uregulowanie tej kwestii w ustawie.

Art. 32. Zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego. Wydruk informacji z systemu teleinformatycznego

1. Informacja o osobie i informacja o podmiocie zbiorowym stanowią zaświadczenie w rozumieniu przepisów działu VII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Zasadą będzie wydawanie informacji w postaci elektronicznej i opatrywanie jej kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

2. W art. 32 ust. 2 uregulowano kwestię wydruku informacji uzyskanej z Krajowego Rejestru Karnego w przypadku udzielania informacji na zapytanie złożone w postaci papierowej. Obecnie tylko informacja mająca postać oryginalną – dokumentu elektronicznego – stanowi dokument urzędowy, którym osoba może posługiwać się w obrocie prawnym. Względy słuszności przemawiają jednak za tym, aby wydruk informacji z systemu teleinformatycznego również miał taki walor – dokumentu urzędowego. Przepisy projektowanej ustawy stanowią zatem, że wydruk informacji z systemu teleinformatycznego będzie miał moc zrównaną z mocą zaświadczenia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a autentyczność informacji zawartej na wydruku będzie można zweryfikować. Cechy wydruku umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji będą regulować przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 29 projektowanej ustawy.

Art. 33. Opłata za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego

1. W stosunku do dotychczasowych regulacji projektowana ustawa zakłada przyznanie podmiotom korzystającym ze świadczeń wolontariuszy zwolnienia z opłaty za udzielenie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącej wolontariusza lub kandydata na wolontariusza, w przypadku, w którym z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności

wolontariusza. Jest to zasadne z uwagi na celowość ułatwienia dostępu do usług świadczonych przez tę kategorię osób.

2. Ze względu na brak uprawnienia właściwych organów państw trzecich do uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego o podmiocie zbiorowym (art. 6 ust. 4) stało się zasadne usunięcie tej kategorii podmiotów z katalogu zwolnionych z opłaty za udzielenie informacji.

3. W ustawie określono górną granicę opłaty za wydanie informacji o osobie w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę przewidzianego w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207). Wysokość opłaty powinna stanowić równowartość kosztów wydania informacji w zależności od sposobu złożenia zapytania, jednakże jej wysokość nie powinna stanowić przeszkody ograniczającej dostęp do takiej informacji zainteresowanym, dlatego też zdecydowano się na określenie jej górnej granicy w stosunku do wysokości minimalnego wynagrodzenia. Jednocześnie, określając jej górną granicę na poziomie 3%, uwzględniono ewentualny wzrost kosztów administracyjnych.

4. Wysokość, sposób uiszczania i zwrotu opłat za wydanej informacji o osobie oraz informacji o podmiocie zbiorowym określono jak dotychczas w akcie wykonawczym. Opłata stanowi faktycznie poniesione koszty administracyjne w zależności od sposobu złożenia zapytania, tj. za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo w postaci papierowej. Poniesione faktyczne koszty wydania informacji w przypadku złożenia zapytania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego są mniejsze z uwagi na nakład pracy przygotowania takiej informacji i oszczędność materiałów wykorzystanych do wydania informacji w ten sposób. Ponadto doprecyzowano przepisy w zakresie sposobu udokumentowania uiszczonej opłaty.

Art. 34. Usuwanie zapytań, żądań oraz udzielonej informacji

1. W art. 34 wprowadzono kompleksową regulację dotyczącą usuwania zapytań, żądań i udzielanych odpowiedzi uwzględniającą zasadę ograniczenia przechowywania określoną w art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie RODO”, i art. 4 ust. 1 lit. e dyrektywy Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 89, z późn. zm.), dalej „dyrektywa 2016/680”, zgodnie z którą dane osobowe muszą być przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane.

2. Zapytania, żądania i udzielane odpowiedzi, które zostały utrwalone w systemie teleinformatycznym, co do zasady, będą usuwane po upływie 5 lat od udzielenia informacji albo załatwienia w inny sposób. Natomiast zapytanie w postaci papierowej będzie podlegać zniszczeniu po upływie 5 lat od końca roku, w którym złożono zapytanie. Powyższe zróżnicowanie daty, od której jest liczony 5-letni termin, wynika z kwestii organizacyjnych. Wskazać należy, że dane z zapytań papierowych będą przenoszone do systemu teleinformatycznego, a zatem będą przechowywane w systemie teleinformatycznym przez 5 lat tak jak zapytania w postaci elektronicznej. Nie ma zatem uzasadnionej potrzeby powiązania okresu przechowywania zapytania papierowego z momentem udzielenia informacji.

Wskazany 5-letni okres przetwarzania danych wynika z okresu, po jakim przedawnia się karalność przestępstwa określonego w art. 56 ustawy. Ze względu na powyższe uznano, że dla celów dowodowych (udowodnienie faktu złożenia zapytania o konkretnej treści), proponowany okres przechowywania danych został prawidłowo wskazany i nie powinien budzić wątpliwości.

3. W przypadku gdy zapytanie lub żądanie złożone w postaci elektronicznej będzie dotyczyło danych zgromadzonych w Rejestrze, zapytanie lub żądanie wraz z udzieloną informacją będzie usuwane się po upływie 5 lat od usunięcia danych dotyczących tej osoby lub podmiotu zbiorowego. Powyższe dane są przechowywane w systemie teleinformatycznym przez okres 5 lat od usunięcia danych z Rejestru z uwagi na ewentualną konieczność ich przywrócenia w przypadku niezgodnego z art. 17 usunięcia danych z Rejestru. Ponadto przechowywanie zapytań, żądań i udzielonych odpowiedzi zabezpiecza prawa osoby, której dane przetwarzane są w Rejestrze, wynikające z art. 15 rozporządzenia RODO.

Art. 35.

W art. 35 ust. 1 i 2 projektowanej ustawy wskazano osoby (podmioty) uprawnione do niszczenia dokumentów oraz zapytań i wniosków, które wpłynęły do Rejestru w postaci papierowej. Czynności te będą wykonywać upoważnieni pracownicy biura informacyjnego.

Minister Sprawiedliwości będzie mógł powierzyć wykonanie tych czynności także podmiotom wyspecjalizowanym w niszczeniu dokumentów wybranym w trybie konkurencyjnym. W tym celu, w przypadku podmiotów zewnętrznych, będą zawierane stosowne umowy powierzenia przetwarzania danych zgodnie z art. 28 rozporządzenia RODO oraz art. 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Ponadto, wobec pozostawienia możliwości uzyskania informacji z Rejestru za pośrednictwem punktów informacyjnych w sądach powszechnych, przepisy ustawy przewidują niszczenie złożonych w punkcie informacyjnym zapytań lub wniosków przez upoważnionych pracowników tych punktów.

Przepis art. 35 ust. 3 wprowadza zasadę automatycznego usuwania dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8, oraz danych z systemu teleinformatycznego, o których mowa w art. 20 ust. 1, a także zapytań, żądań i wniosków, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym. Uznano bowiem, że przepisy art. 18 ust. 3 (usunięcie dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8), art. 20 ust. 6 (usunięcie danych, o których mowa w art. 20 ust. 1), art. 34 ust. 1 i 2 (usuwanie zapytań i żądań) oraz art. 39 ust. 4 (odpowiednie stosowanie przepisów art. 34 ust. 1 do wniosków) w sposób jasny i niebudzący wątpliwości wskazują moment usunięcia tych dokumentów i danych, a udział upoważnionego pracownika biura informacyjnego lub innego podmiotu upoważnionego przez Ministra Sprawiedliwości przewidziano wyłącznie na wypadek, gdyby usunięcie w sposób automatyczny nie było możliwe np. z przyczyn technicznych (art. 35 ust. 4 ustawy).

Podkreślić także należy, że uznano za zasadne posłużenie się w projektowanym art. 35 pojęciem „powierzenie”, bowiem Minister Sprawiedliwości powierza wskazanym w projekcie ustawy podmiotom, wybranym w trybie konkurencyjnym, wykonanie określonych czynności związanych z przetwarzaniem danych obejmujących m.in. niszczenie dokumentów lub usuwanie dokumentów elektronicznych. W tym celu, w przypadku podmiotów zewnętrznych, są zawierane stosowne umowy powierzenia przetwarzania danych zgodnie z art. 28 rozporządzenia RODO oraz art. 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Jednocześnie proponowane przepisy nie wyłączają stosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1710, z późn. zm.). Podmioty, którym zostanie powierzone niszczenie dokumentów lub usuwanie danych, będą wyłanianie w trybie tej ustawy, jeśli znajdą przesłanki do jej zastosowania.

W art. 35 ust. 5 wprowadzono upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości do określenia sposobu i trybu niszczenia dokumentów, zapytań lub wniosków przekazanych do Rejestru w postaci papierowej oraz usuwania dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8, danych po okresie retencji, o których mowa art. 20 ust. 1, oraz zapytań, żądań, wniosków, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym.

Przepisy aktu wykonawczego określają, że dokumenty oraz zapytania w postaci papierowej będą podlegały zniszczeniu w sposób trwały i uniemożliwiający ustalenie tożsamości osób, których dotyczą, natomiast dokumenty zdigitalizowane, zapytania, żądania, wnioski oraz udzielone odpowiedzi w postaci elektronicznej, a także dane, o których mowa w art. 20 ust. 1, będą usuwane z systemu teleinformatycznego w sposób trwały i uniemożliwiający ich odtworzenie.

Rozdział 3. Współpraca międzynarodowa

1. Przegląd problemów i utrudnień związanych ze stosowaniem dotychczasowej ustawy o KRK wykazał konieczność usystematyzowania przepisów dotyczących współpracy międzynarodowej. Z uwagi na specyfikę tych regulacji w ustawie zdecydowano się wyodrębnić rozdział poświęcony zadaniom biura informacyjnego związanym z uczestnictwem w międzynarodowej wymianie informacji z rejestrów karnych. Do nowego rozdziału zostały przeniesione dotychczasowe przepisy ustawy o KRK, które regulują współpracę międzynarodową, jak i zostały zawarte w nim nowe regulacje – wynikające z obowiązku implementacji aktów prawa unijnego.

W rozdziale dotyczącym współpracy międzynarodowej przepisy dodatkowo pogrupowano tematycznie w ramach wyodrębnionych oddziałów: przepisy dotyczące wymiany informacji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej:

– oddział 1. Wymiana informacji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej (art. 36–47), dotyczące zadań związanych z systemem ECRIS-TCN

– oddział 2. System ECRIS-TCN (art. 48–53) oraz dotyczące wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich

– oddział 3. Wymiana informacji z właściwymi organami państw trzecich (art. 54–55).

Dotychczasowe przepisy dotyczące współpracy międzynarodowej, w szczególności przepisy stanowiące implementację decyzji ramowej 2009/315 oraz decyzji Rady 2009/316/WSiSW w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW (dalej: decyzja 2009/316) znajdowały się w różnych miejscach ustawy o KRK, sprawiając, że regulacje te były mało czytelne. Niniejsza propozycja ma na celu zapewnienie większej przejrzystości ustawy oraz uporządkowanie przepisów dotyczących współpracy międzynarodowej w jednym miejscu, ułatwiając tym samym ich stosowanie. Jednocześnie dziesięcioletni okres stosowania przepisów dotyczących systemu ECRIS skutkowało zidentyfikowaniem obszarów wymagających modyfikacji dotychczas obowiązujących regulacji oraz wprowadzeniem nowych rozwiązań w ustawie.

W związku z koniecznością implementacji do polskiego porządku prawnego przepisów prawa Unii Europejskiej projektowana ustawa, w zakresie swojej regulacji, wdraża dyrektywę 2019/884 oraz służy stosowaniu rozporządzenia 2019/816 w związku z uczestnictwem Rzeczypospolitej Polskiej w nowym wielkoskalowym systemie informacyjnym Unii Europejskiej – ECRIS-TCN.

2. ECRIS

Przepisy art. 36–47 projektowanej ustawy porządkują w jednym miejscu regulacje stanowiące implementację decyzji ramowej 2009/315 określające wymianę informacji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu ECRIS (europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karanych), który jest systemem służącym wymianie informacji dotyczących wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, opartym na zdecentralizowanej strukturze informatycznej (dane z rejestru karnego są przechowywane wyłącznie w krajowych bazach danych prowadzonych przez państwa członkowskie i wymieniane elektronicznie między organami centralnymi państw członkowskich).

Regulacje dotyczące wymiany informacji z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej ponadto zostały uzupełnione o nowe rozwiązania prawne wynikające z obowiązku implementacji dyrektywy 2019/884 w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo

członkowskie obowiązki gromadzenia, oprócz informacji o obywatelstwie osoby skazanej, także informacji, że obywatelstwo nie jest znane albo że osoba jest bezpaństwowcem oraz obowiązki wystąpienia z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie będącej obywatelem państwa trzeciego wyłącznie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby – w przypadku skierowania zapytania o osobę przez obywatela państwa trzeciego lub obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego. Z uwagi na to, że wymiana informacji z rejestrów karnych między państwami członkowskimi jest regulowana dedykowanymi aktami prawa Unii Europejskiej zdecydowano się na rozdzielenie w ustawie przepisów dotyczących tej wymiany od przepisów dotyczących wymiany z państwami trzecimi. Propozycja ma na celu zapewnienie większej czytelności rozdziału dotyczącego współpracy międzynarodowej.

Część przepisów odnosząca się do wymiany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej została przeniesiona do rozdziału międzynarodowego w niezmiennym brzmieniu w odniesieniu do obowiązującej ustawy o KRK. Natomiast część z nich wymagała dokonania modyfikacji w celu usunięcia niespójności z decyzją ramową 2009/315, a także wątpliwości interpretacyjnych.

Art. 36.

Art. 36 reguluje wynikający z decyzji ramowej 2009/315 obowiązek przekazywania przez biuro informacyjne innym organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wyrokach skazujących, które zostały wydane przez sądy polskie wobec obywateli tych państw i które zostały zgromadzone w Rejestrze. Zastępuje on dotychczasowy przepis art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o KRK. W ustawie zaproponowano nowe brzmienie omawianej regulacji mając na celu ujednoczenie używanej terminologii z decyzją ramową 2009/315. Zrezygnowano z pojęcia „późniejsze środki” jako niezrozumiałego w kontekście wymiany międzynarodowej i zastąpiono go pojęciem „informacje o późniejszych zmianach”, którym posługuje się decyzja ramowa 2009/315. Zaproponowano doprecyzowanie, że biuro informacyjne przekazuje właściwym organom centralnym również informacje o usunięciu z Rejestru wyroku skazującego.

Art. 37.

Art. 37 na nowo określa zakres danych przekazywanych przez biuro informacyjne do innych unijnych rejestrów karnych informacji o wyrokach skazujących, które zostały wydane

przez sądy polskie wobec obywateli tych państw i które zostały zgromadzone w Rejestrze. Regulacja ta jest efektem przeprowadzonej przez biuro informacyjne analizy, które dane gromadzone w Rejestrze, przy uwzględnieniu możliwości technicznych systemu ECRIS, powinny być przekazywane państwom członkowskim w informacji o wyroku skazującym i w informacji o późniejszych zmianach. W porównaniu do dotychczasowej ustawy o KRK rozszerzono zakres przekazywanych organom centralnym danych zgromadzonych w Rejestrze dotyczących wyroków skazujących, zgodnie z art. 11 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315, o ile umożliwiają to funkcjonalności systemu ECRIS. Szerszy zakres przekazywanych danych pozwoli zagranicznym podmiotom lepiej ocenić naturę wyroku skazującego.

Organom centralnym nie będą natomiast przekazywane informacje o wykonywaniu funkcji posła, senatora lub posła do Parlamentu Europejskiego, informacje związane z Rejestrem Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, informacja, że orzeczony zakaz podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a ponadto informacje dotyczące wyuczonego i wykonywanego zawodu osoby skazanej. Powyższe informacje są niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań biura informacyjnego i mają znaczenie jedynie dla postępowań prowadzonych przez polskie organy, stąd nie uznaje się, aby powyższe informacje były istotne dla innych organów państw członkowskich.

Zwraca się również uwagę na obowiązki wynikające z art. 4 ust. 4 decyzji ramowej 2009/315, zgodnie z którym państwo członkowskie, które udzieliło informacji o wyroku skazującym, przekazuje organowi centralnemu państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, na wniosek tego ostatniego dotyczący indywidualnej sprawy, kopię wyroków skazujących i podjętych dalszych środków oraz wszelkie informacje z nimi związane w celu umożliwienia mu rozważenia, czy wymagają one przedsięwzięcia środków na poziomie krajowym.

Podkreślić należy, że obowiązki z art. 4 ust. 4 decyzji ramowej 2009/315 nałożone zostały na państwo członkowskie, a nie wprost na organ centralny, oraz że uzyskanie dodatkowych informacji związanych z wyrokiem skazującym, w tym kopii wyroków skazujących i podjętych dalszych środków, jest możliwe bezpośrednio innymi kanałami m.in. na podstawie wniosków o pomoc prawną na podstawie Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych i Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, na podstawie Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego, w ramach współpracy Eurojust, przez punkty kontaktowe w ramach Europejskiej Sieci Sądowej (EJN), za pośrednictwem Interpolu, za pośrednictwem placówek dyplomatycznych i konsularnych na

podstawie Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych. Współpraca w ramach tych instrumentów jest wypracowana i skuteczna. Zwracanie się o informacje bezpośrednio przez organy procesowe na podstawie innych instrumentów prawnych, bez pośrednictwa organu centralnego, do polskich organów procesowych umożliwia najszybsze uzyskanie dodatkowych informacji.

Z tych względów zrezygnowano ze wskazywania w ustawie organu, który odpowiadałby za zapewnienie spełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 4 decyzji ramowej 2009/315 przez Rzeczpospolitą Polską. Wybór kanału pozyskania dodatkowych informacji związanych z wyrokiem skazującym powinien pozostać pozostawiony w gestii właściwych organów procesowych poszczególnych państw członkowskich.

Art. 38.

1. Art. 38 ust. 1 stanowi co do zasady powtórzenie obowiązującego przepisu art. 12b ustawy o KRK, a wynika z implementacji do ustawy o KRK przepisu art. 11 ust. 2 decyzji ramowej 2009/315 określającego, jakie informacje przekazane przez organy centralne innych państw członkowskich jest zobowiązany przechowywać organ danego państwa. Należy przy tym wskazać, że nie są to wszystkie informacje, które są przekazywane.

Wśród danych, których gromadzenie jest fakultatywne, decyzja wymieniała – w okresie, w którym nastąpiła jej implementacja do polskiego porządku prawnego – m.in. odciski palców osoby skazanej. Stąd pod rządami dotychczasowej ustawy zdecydowano, że te dane nie będą podlegać gromadzeniu w Rejestrze.

Zgodnie natomiast z dodanym dyrektywą 2019/884 ppkt (iv) do art. 11 ust. 1 lit. c decyzji ramowej 2009/315 organy centralne państw członkowskich będą dodatkowo przekazywać wizerunki twarzy, jeśli mają do nich dostęp. Wizerunki twarzy podobnie jak odciski palców nie będą podlegały obligatoryjnemu gromadzeniu przez organy centralne, do których dane te zostaną przekazane. Wobec powyższego należało zdecydować o gromadzeniu wizerunków twarzy w Rejestrze. Obecnie nie planuje się gromadzić w Rejestrze tego typu danych. Kolejny raz również nie zdecydowano się na gromadzenie w Rejestrze przekazywanych odcisków linii papilarnych.

Z tych względów w art. 38 ust. 1 wskazano, że przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej odciski linii papilarnych oraz wizerunki twarzy nie będą podlegać gromadzeniu w Rejestrze.

2. Konsekwencją integracji KRK z rejestrem PESEL jest wprowadzenie w projektowanej ustawie nowych rozwiązań polegających na korzystaniu z rejestru PESEL w procesie rejestracji zawiadomień i obsługi zapytań za pośrednictwem systemu ECRIS, w tym przekazywania informacji o zgonie wraz z datą śmierci.

Dane osoby skazanej przez sąd państwa członkowskiego Unii Europejskiej przesłane za pośrednictwem systemu ECRIS, przed ich zamieszczeniem w Rejestrze, należy zweryfikować w rejestrze PESEL. Zgodnie z przepisem art. 38 ust. 2 potwierdzenie w rejestrze PESEL, że zawiadomienie o skazaniu przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach oraz informacje związane z tym skazaniem dotyczą osoby zmarłej, skutkuje tym, że danych takich nie gromadzi się w KRK, a zawiadomienie jest zwracane ze wskazaniem daty zgonu.

Art. 39. Wnioski o pośrednictwo

W art. 39 projektowanej ustawy zawarto szczegółowe regulacje dotyczące zadania biura informacyjnego polegającego na pośrednictwie w uzyskiwaniu przez uprawnione podmioty informacji z rejestrów karnych innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Przepis art. 39 zastępuje dotychczasowy art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o KRK i wychodzi naprzeciw potrzebie rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do występowania z wnioskiem do Rejestru o zwrócenie się z zapytaniem o udzielenie informacji o skazaniu do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej. Zmiana umożliwi składanie takich wniosków również podmiotom określonym w art. 6 ust. 3 pkt 2 i 3, tj. osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną – w przypadkach, w których z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności członków ich organów, współników lub prokurentów, w odniesieniu do członków lub kandydatów na członków tych organów, współników lub prokurentów oraz podmiotom, które korzystają ze świadczeń wolontariuszy – w przypadkach, w których z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności wolontariuszy, w odniesieniu do wolontariuszy albo kandydatów na wolontariuszy. Potrzeba wprowadzenia powyższej zmiany była sygnalizowana przez interesariuszy KRK, w szczególności spółki prawa handlowego, w których organach zasiadają osoby będące obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej.

W ust. 2 art. 39 wskazano, jakie wymagania formalne powinien spełniać taki wniosek. Przewiduje się, że zakres danych identyfikacyjnych, które będzie należało wskazać we wniosku, będzie szerszy niż w przypadku zapytań składanych do Rejestru w obrocie krajowym. Wnioskodawca będzie zobowiązany wskazać dane osoby, której dotyczy wniosek, co najmniej

w zakresie umożliwiającym identyfikację tej osoby, nie tylko przez biuro informacyjne, ale również przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej. Wynika to z uwarunkowań wymiany międzynarodowej i potrzeb systemu ECRIS.

Z uwagi na to, że zgodnie z art. 7 ust. 4 prawo do złożenia wniosku do Rejestru o wystąpienie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji o skazaniu z rejestrów karnych tych państw przysługuje osobie, która jest lub była obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium, pod warunkiem że osoba ta mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim, do którego zapytanie ma być skierowane, lub jest albo była jego obywatelem, w art. 39 ust. 3 wskazano konieczność złożenia wraz wnioskiem stosownego oświadczenia. W art. 39 ust. 5 doprecyzowano, w porównaniu do dotychczasowej ustawy, że informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na wniosek zawiera wszystkie informacje przekazane przez organ centralny tego państwa na temat osoby, której wniosek dotyczył, a w ust. 7, że wnioskodawca zostanie powiadomiony przez Rejestr o tym, że organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej odmówił udzielenia informacji. Należy zauważyć bowiem, iż biuro informacyjne nie jest uprawnione do ograniczania informacji przekazywanej przez organy centralne. Państwa członkowskie ponadto, w przypadku wniosków o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego do celów innych niż postępowanie karne, udzielają odpowiedzi zgodnie ze swoim prawem krajowym, co może oznaczać, że uzyskanie informacji za pośrednictwem ECRIS nie będzie możliwe i konieczne będzie zwrócenie się o informację przez zainteresowany podmiot bezpośrednio do właściwego rejestru.

Uzupełnieniem art. 39 jest wskazanie, że do wniosku odpowiednie zastosowanie mają przepisy części ogólnej projektowanej ustawy. Wniosek jest zatem składany przez uprawnione podmioty za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, natomiast osoba fizyczna może sporządzić i złożyć wniosek w postaci papierowej. Pozostałe uprawnione podmioty będą mogły złożyć wniosek w postaci papierowej w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego występuje się o informację z Rejestru. Do wniosku osoby zastosowanie ma również określona w przepisach ogólnych regulacja dotycząca potwierdzania własnoręczności podpisu osoby. Podobnie jak w przypadku zapytania, jeśli wniosek nie spełni wymagań formalnych, podmiot wnioskujący zostanie wezwany do jego uzupełnienia pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Ponadto przewiduje się, że złożone elektronicznie wnioski wraz z udzieloną odpowiedzią będą usuwane z systemu po upływie 5 lat od udzielenia informacji. Z kolei wnioski złożone w postaci papierowej będą niszczone po upływie 5 lat od końca roku, w którym złożono wniosek.

Art. 40.

W art. 40 uregulowano sposób postępowania biura informacyjnego, w przypadku gdy o informację z Rejestru ubiega się osoba posiadająca inne obywatelstwo niż wyłącznie polskie.

Art. 40 ust. 1 opisuje procedurę, która ma miejsce, w przypadku gdy zapytanie o udzielenie informacji z Rejestru kieruje osoba posiadająca obywatelstwo innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Regulacja ta jest implementacją art. 6 ust. 3 decyzji ramowej 2009/315 i zobowiązuje biuro informacyjne, w przypadku takiego zapytania, do wystąpienia do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestru karnego państwa jej obywatelstwa. Uzyskana za pośrednictwem systemu ECRIS informacja z rejestru karnego państwa obywatelstwa tej osoby dołączana jest do informacji z Rejestru (art. 27 ust. 3). Procedura ta działała również pod rządami dotychczasowej ustawy o KRK, natomiast doprecyzowania wymagała kwestia dołączania stosownej informacji z innych unijnych rejestrów karnych do udzielanej informacji z polskiego rejestru karnego.

Podobny mechanizm będzie działał, w przypadku gdy o informację z Rejestru wystąpi obywatel państwa trzeciego. W tym wypadku, do informacji z Rejestru, biuro informacyjne będzie zobowiązane dołączyć informację z rejestrów karnych państw członkowskich, które posiadają informacje na temat tej osoby. Jest to nowa procedura przewidziana w art. 1 pkt 4 dyrektywy 2019/884 (dodawany ust. 3a do art. 6 decyzji ramowej 2009/315). Art. 40 ust. 2 ma na celu implementację tego przepisu w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek występowania z zapytaniem o informacje o osobie będącej obywatelem państwa trzeciego do każdego państwa członkowskiego, które posiada informacje na temat tej osoby – w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego wystąpił do rejestru karnego tego państwa członkowskiego o udzielenie informacji, czy jego dane są zgromadzone w tym rejestrze. W przypadku wskazania przez osobę występującą o informację na swój temat w zapytaniu do Rejestru obywatelstwa państwa trzeciego biuro informacyjne z urzędu, za pośrednictwem systemu ECRIS-TCN sprawdzi, czy którekolwiek z państw członkowskich Unii Europejskiej posiada informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec takiej osoby. W przypadku wskazania przez system ECRIS-TCN takich państw biuro informacyjne z urzędu

wystąpi do nich o informacje z rejestrów karnych za pośrednictwem systemu ECRIS. Uzyskane w ten sposób informacje zostaną dołączone do udzielanej informacji z Rejestru (art. 27 ust. 6).

Art. 41.

Art. 41 ust. 1 zastępuje częściowo dotychczasowy przepis art. 19 ust. 2b ustawy o KRK określający zakres danych, które powinny być wskazywane w zapytaniach kierowanych do Rejestru przez właściwe organy państw obcych. Proponuje się utrzymać jedyny wymóg, jaki wprowadzono pod rządami dotychczasowej ustawy w odniesieniu do zapytania o udzielenie informacji przesyłanego przez inne organy centralne, aby zawierało ono dane pozwalające na identyfikację osoby, której dotyczy. Za aktualne należy uznać stwierdzenie, że ani decyzja ramowa 2009/315, ani umowy międzynarodowe dotyczące wymiany danych między rejestrami karnymi nie określają obowiązkowych danych, jakie powinno zawierać zapytanie o udzielenie informacji przesyłane między właściwymi organami państw obcych. Zakres danych zawartych w zapytaniach przekazywanych przez poszczególne państwa będzie zatem różny zależnie od przepisów krajowych poszczególnych państw. W stosunku do dotychczasowych przepisów zaproponowano natomiast inne rozwiązanie w przypadku braku w zapytaniu wystarczających danych do identyfikacji osoby, której dotyczy zapytanie. Dotychczas takie zapytanie podlegało zwrotowi organowi, które je przesłał. Zgodnie z art. 41 ust. 2 projektowanej ustawy brak wystarczających danych będzie skutkował wystąpieniem przez biuro informacyjne do właściwego organu centralnego o nadesłanie dodatkowych danych. Takie rozwiązanie proponuje się jako bardziej odpowiadające regulacjom zawartym w art. 8 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315. Przepis art. 41 ust. 2 pozwoli także biuru informacyjnemu wypełnić obowiązek przewidziany w art. 8 ust. 1 akapit drugi decyzji ramowej 2009/315 polegający na niezwłocznym poinformowaniu organu centralnego występującego z zapytaniem o potrzebie przekazania dodatkowych danych, które umożliwią udzielenie odpowiedzi.

Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że norma określona w decyzji ramowej nie wskazuje na opóźnienie w rozumieniu wydłużenia czasu niezbędnego do udzielenia odpowiedzi przez organ centralny, który otrzymał zapytanie. Norma ta opisuje sytuację, w której zapytanie zawiera zbyt mało danych niezbędnych do udzielenia odpowiedzi i stanowi możliwość zwrócenia się do organu pytającego o dodatkowe informacje niezbędne do udzielenia odpowiedzi. W praktyce ta norma zaimplementowana jest w systemie ECRIS w taki sposób, że po otrzymaniu zapytania organ, który je otrzymał, może zamiast udzielenia odpowiedzi przesłać za pośrednictwem systemu wnioski o dodatkowe dane. W związku z powyższym system ECRIS nie posiada funkcjonalności pozwalającej na poinformowanie

innego organu centralnego o opóźnieniu w przygotowaniu odpowiedzi. Złożenie wniosku o dodatkowe dane skutkuje zatem tym, że odpowiedź na zapytanie zostanie udzielona w terminie 10 dni roboczych od otrzymania dodatkowych danych.

W procesie udzielania odpowiedzi na zapytanie nadesłane za pośrednictwem systemu ECRIS przewidziano weryfikację danych o osobie w rejestrze PESEL.

W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zapytanie dotyczy osoby zmarłej, przepis art. 41 ust. 3 pozwoli na poinformowanie w odpowiedzi organu centralnego o zgonie osoby, której dotyczyło zapytanie, wraz ze wskazaniem daty zgonu zamiast przekazywania dotychczasowej informacji, że dane osoby nie figurują w Krajowym Rejestrze Karnym. Informacja o zgonie jest istotna w procesie wykonywania kary, ale także umożliwi odbiorcy wykrycie potencjalnego przestępstwa kradzieży tożsamości i posługiwania się danymi osoby zmarłej.

Art. 42. Zakres informacji przekazywanej organom centralnym państw członkowskich w odpowiedzi na zapytania

1. Przepis art. 42 reguluje kwestię zakresu przekazywanych informacji przez biuro informacyjne w procesie udzielania odpowiedzi na zapytania składane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. W art. 42 ust. 1 określono zakres przekazywanych danych identyfikujących osobę, której dotyczy zapytanie.

Określona w art. 42 ust. 2–4 regulacja ma na celu ulepszenie jakości danych identyfikujących osobę przekazywanych do innych unijnych rejestrów karnych w zakresie ich poprawności i aktualności. Powyższe umożliwi weryfikacja danych identyfikujących osobę w udzielonej informacji w rejestrze PESEL, o ile dane te dotyczą osób posiadających numer PESEL. W przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi identyfikującymi osobę wskazanymi w zapytaniu a danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w rejestrze PESEL wskazujących na błąd pisarski lub inną oczywistą omyłkę w odpowiedzi zostaną umieszczone dane pobrane z rejestru PESEL.

3. W art. 42 ust. 5 uregulowano zakres informacji dotyczącej wyroków skazujących przekazywanej dla celów postępowania karnego oraz dla celów postępowania innego niż karne przez biuro informacyjne w odpowiedzi na zapytania organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, stanowiący transpozycję przepisu art. 7 decyzji ramowej 2009/315.

W przypadku zapytań dla celów postępowania karnego w odpowiedzi zostaną przekazane wszystkie zgromadzone w Rejestrze informacje dotyczące wyroków skazujących, niezależnie od obywatelstwa osoby, której dotyczy zapytanie.

Natomiast zakres udzielanej informacji na zapytania dla celów postępowania innego niż karne będzie determinowany przepisami krajowymi, zgodnie z art. 7 ust. 2 decyzji ramowej 2009/315. Oznacza to, że biuro informacyjne udzieli odpowiedzi na kierowane przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej zapytanie do celów innych niż postępowanie karne jedynie wtedy, jeśli krajowy przepis przewiduje wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, ponadto odpowiedź będzie udzielona w zakresie wynikającym z danego przepisu prawa. Również w przypadku zapytań dla celów postępowania innego niż karne dla zakresu przekazywanej informacji nie będzie miało znaczenia obywatelstwo osoby, której dotyczy zapytanie.

4. W art. 42 ust 6 zawarto regulację mającą na celu dostosowanie przepisów ustawy do art. 7 ust. 2 akapit trzeci decyzji ramowej 2009/315 dotyczącego zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu o skazaniu przez sąd państwa obcego, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego.

Zgodnie z dotychczas obowiązującym przepisem art. 20 ust. 1c ustawy o KRK powyższe zastrzeżenie oznaczało, że takie skazanie nie było wykazywane w informacji sporządzonej do celów innych niż postępowanie karne zarówno dla podmiotów krajowych, jak i zagranicznych.

Należy jednak zauważyć, że art. 7 ust. 2 akapit trzeci decyzji ramowej 2009/315 ogranicza jedynie możliwość retransmisji skazań wydanych w innym państwie członkowskim, w przypadku przedmiotowego zastrzeżenia, do innych państw, natomiast nie ogranicza przetwarzania informacji o tych skazaniach na poziomie krajowym.

Dotychczasowa interpretacja powyższej regulacji skutkowałą ograniczeniem przetwarzania zastrzeżonych skazań również na poziomie krajowym, co doprowadziło do sytuacji, w której skazanie za poważne przestępstwo nie było ujawniane w postępowaniach innych niż karne, jeżeli państwo zawiadamiające to zastrzegło. W efekcie osoba skazana nawet na karę wieloletniego pozbawienia wolności przez takie państwo mogła uzyskać zaświadczenie o niekaralności z Rejestru – wydana jej informacja nie była wszakże informacją wykorzystywaną dla celów postępowania karnego. Należy przyjąć, że nie taki był cel decyzji ramowej.

Wobec powyższego proponuje się, aby ograniczenie w przekazywaniu informacji o wyroku skazującym, co do którego państwo członkowskie zgłosiło zastrzeżenie, było stosowane tylko w przypadku zapytań kierowanych przez właściwe organy państw obcych.

Ponadto zauważyć należy, że regulacja, o której mowa w przepisie art. 7 ust. 2 akapit trzeci zdanie pierwsze decyzji ramowej 2009/315, ma charakter fakultatywny. Z możliwości poinformowania innych organów centralnych, że przekazanej informacji o wyroku skazującym nie można przekazywać dalej do żadnych innych celów niż postępowanie karne korzysta jedynie kilka państw członkowskich, natomiast zdecydowana większość państw członkowskich nie ogranicza możliwości przekazania tych informacji do innych celów niż postępowanie karne.

W projektowanej ustawie przyjęto, że w stosunku do wyroków skazujących wydawanych przez sądy polskie i przekazywane do państw członkowskich, których obywatelem jest osoba skazana, zastrzeżenie nie będzie zgłaszane, pozostawiając decyzję o ewentualnym przekazaniu tych informacji do innych celów niż postępowanie karne państwu obywatelstwa danej osoby.

Art. 43. Termin udzielenia odpowiedzi na zapytanie

W art. 43 ust. 1 określono terminy, w jakich biuro informacyjne jest zobowiązane udzielić odpowiedzi na zapytania kierowane przez właściwe organy centralne. Terminy te nie zmieniły się w odniesieniu do dotychczasowej ustawy o KRK i są zgodne z terminami wskazanym w decyzji ramowej 2009/315.

Jest to co do zasady termin 10 dni roboczych od otrzymania zapytania, a w przypadku gdy zapytanie zostało złożone w celu udzielenia przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej informacji osobie fizycznej na jej temat – 20 dni roboczych. W stosunku do dotychczasowych przepisów w ustawie określono wynikający z art. 8 ust. 1 decyzji 2009/315 termin udzielenia odpowiedzi, w sytuacji gdy biuro informacyjne zwróciło się do organu centralnego, który skierował zapytanie o dodatkowe dane. Jest to termin 10 dni roboczych liczony od momentu otrzymania dodatkowych danych.

Należy zauważyć, że dodatkowy termin 10 dni roboczych nie dotyczy zapytań złożonych w celu udzielenia informacji osobie fizycznej na jej temat. Określony zatem w art. 43 ust. 2 ustawy termin 20 dni roboczych jest terminem niepodlegającym przedłużeniu, również w przypadku konieczności wnioskowania przez biuro informacyjne o dodatkowe dane do organu centralnego zwracającego się z zapytaniem.

Art. 44. Sposób wymiany informacji z organami centralnymi

W ustawie proponuje się również uporządkowanie regulacji związanej ze sposobem wymiany informacji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

W art. 44 ust. 1 wskazano, że wszelka wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych, bez precyzowania rodzajów informacji, między organami państw członkowskich Unii Europejskiej odbywa się za pośrednictwem systemu ECRIS przy zastosowaniu znormalizowanego formatu (będą to zarówno zawiadomienia o skazaniu, informacje o późniejszych zmianach czy odpowiedzi na zapytania oraz wszelkie inne informacje). Dotychczasowy przepis art. 4 ust. 1a ustawy o KRK wymieniał, jakie rodzaje informacji są przesyłane organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej i wskazywał system ECRIS, za pomocą którego będą one przesyłane, chyba że nie będzie to możliwe z przyczyn technicznych. Jednocześnie przepis ten nie określał warunków, na których wymiana informacji byłaby możliwa w sposób inny niż za pośrednictwem ECRIS. Art. 44 ust. 2 projektowanej ustawy określa natomiast inne sposoby wymiany informacji między rejestrami państw członkowskich oraz warunki, na jakich przekazywanie informacji może się odbywać, jeśli system ECRIS przestaje być dostępny. Regulacja ta stanowi implementację art. 1 pkt 8 lit. b dyrektywy 2019/884 (zmieniany art. 11 ust. 3–7 decyzji ramowej 2009/315). Ponadto przepis doprecyzowano przez wskazanie na obowiązek biura informacyjnego poinformowania pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej o każdej przerwie w dostępności systemu ECRIS (zakłada się, że biuro informacyjne będzie przekazywało tę informację mailowo), a także przez wskazanie Ministra Sprawiedliwości jako organu odpowiedzialnego za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS.

Przepisy projektowanej ustawy doprecyzowują również, że wymiana za pośrednictwem systemu ECRIS odbywa się przy zastosowaniu znormalizowanego formatu, tj. wspólnych dla wszystkich państw członkowskich kodów, które są przyporządkowywane przekazywanym informacjom dotyczącym przestępstw, a także kar i innych orzeczonych środków.

W ustawie zrezygnowano z regulacji dotyczącej kodów ECRIS zawartej w przepisie art. 12a dotychczasowej ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Należy zauważyć, że przepisy te są efektem wdrożenia decyzji 2009/316, która została uchylona z dniem 28 czerwca 2022 r. na mocy art. 2 dyrektywy 2019/884. W efekcie zasady określone w decyzji 2009/316 zostały włączone do decyzji ramowej 2009/315 w celu zapewnienia jednolitych warunków jej wykonywania. Jednocześnie Komisji Europejskiej zostały powierzone uprawnienia wykonawcze. Tym samym zgodnie z art. 11b decyzji ramowej 2009/315 Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określi m.in. znormalizowany format stosowany przez organy

centralne państw członkowskich przy przekazywaniu drogą elektroniczną informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem systemu ECRIS, zasady dotyczące wdrożenia technicznego ECRIS oraz wymiany danych daktyloskopijnych, a także inne sposoby techniczne organizowania i ułatwiania wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich. Możliwość wydania przez Komisję aktów wykonawczych została przewidziana w art. 291 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Norma ta umożliwia zastępowanie środków wykonawczych na poziomie prawa krajowego przez akty unijne przyjmowane przez Komisję lub w szczególnych przypadkach przez Radę wtedy, kiedy niezbędne są jednolite warunki do wykonywania prawnie wiążących aktów Unii. Akty te są wydawane po to, aby wykonywanie prawa unijnego było zapewnione w sposób jednolity we wszystkich państwach członkowskich.

Decyzja wykonawcza Komisji wydawana na podstawie art. 11b decyzji ramowej będzie określała jedynie techniczne aspekty funkcjonowania systemu ECRIS i ma właśnie na celu ujednoczenie wykonania przepisów decyzji ramowej przez wszystkie państwa członkowskie.

Z tego też względu uznano, że decyzja ta będzie mogła być bezpośrednio stosowana przez biuro informacyjne i nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

Art. 46.

Informacje o osobie przekazywane organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu ECRIS są przesyłane w formie elektronicznej przez zabezpieczoną sieć TESTA będącą pod kontrolą Komisji Europejskiej. Specyfikacja techniczna systemu ECRIS nie przewiduje opatrywania komunikatów kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Stosowną regulację zawiera art. 46.

Art. 47. Warunki wykorzystania przekazanych informacji

Art. 47 ustawy precyzuje warunki wykorzystania informacji przekazanych przez organy centralne państw członkowskich UE zgodnie z art. 9 decyzji ramowej 2009/315, które co do zasady mogą być wykorzystane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

Art. 47 ust. 2 stosownie do treści art. 9 ust. 3 decyzji ramowej 2009/315 wprowadza możliwość ponownego wykorzystania przekazanych informacji przez określone organy w drodze wyjątku w celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

Art. 48–53. ECRIS-TCN

Przepisy zawarte w art. 48–53 projektowanej ustawy stanowią realizację nałożonych powinności dotyczących współpracy międzynarodowej wynikających z unormowań zawartych w rozporządzeniu 2019/816 w związku z ustanowieniem systemu ECRIS-TCN, tj. systemu służącego do ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczących uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.

Kwestia wymiany informacji o wyrokach skazujących między państwami członkowskimi jest priorytetem Unii Europejskiej od 2004 r. Celem europejskich regulacji dotyczących współpracy między rejestrami karnymi jest usprawnienie wymiany informacji z rejestrów karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, a tym samym zapewnienie obywatelom Unii Europejskiej wysokiego poziomu ochrony w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Aktualnie wymianę informacji pochodzących z rejestrów karnych między właściwymi organami państw członkowskich organizują i ułatwiają zasady określone w decyzji ramowej 2009/315 oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych – ECRIS.

Dotychczasowa praktyka wykazała, że ramy prawne ECRIS nie uwzględniają w sposób wystarczający specyfiki wniosków dotyczących obywateli państw trzecich. Pomimo że wymiana informacji dotyczących obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS jest już możliwa, nie jest ona wystarczająco szybka ani efektywna. Jest to konsekwencją tego, że informacje dotyczące obywateli państw trzecich nie są gromadzone tak, jak ma to miejsce w przypadku obywateli państw członkowskich – w państwach członkowskich ich obywatelstwa, lecz są jedynie przechowywane w państwach członkowskich, w których wydano wyroki skazujące. Pełną informację na temat wcześniejszej karalności danego obywatela państwa trzeciego można zatem uzyskać jedynie wtedy, gdy wniosek o udzielenie takich informacji zostanie skierowany do wszystkich państw członkowskich. Dla poszczególnych państw członkowskich jest to zbyt czasochłonne, w efekcie zniechęcające do występowania z takimi ogólnymi wnioskami.

Stąd utworzenie systemu ECRIS-TCN, za pomocą którego organ centralny państwa członkowskiego może szybko i skutecznie ustalić, jakie inne państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego, aby następnie móc zwrócić się z wnioskiem o informacje już do tych konkretnych państw za pośrednictwem systemu ECRIS.

System ECRIS-TCN obejmie także obywateli Unii Europejskiej, którzy posiadają obywatelstwo państwa trzeciego. Z uwagi na to, że osoby te mogą posługiwać się jednym obywatelstwem lub kilkoma obywatelstwami, a poszczególne wyroki skazujące mogą być przechowywane w skazującym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, uznano za konieczne, aby zakresem stosowania rozporządzenia 2019/816 zostały objęte również te osoby. Wykluczenie tych osób spowodowałoby, że informacje przechowywane w ECRIS-TCN byłyby niepełne, a to zagroziłoby wiarygodności systemu. Dlatego też wpisy w systemie ECRIS-TCN będą tworzone również w stosunku do obywateli Unii Europejskiej, którzy posiadają co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego i którzy podlegają wyrokowi skazującym w państwach członkowskich, z jednym natomiast ograniczeniem dotyczącym przetwarzania danych daktyloskopijnych tych osób.

W projektowanej ustawie przyjęto rozwiązanie, że uregulowane zostaną wyłącznie te kwestie, których przepisy rozporządzenia 2019/816 nie regulują w sposób umożliwiający ich bezpośrednie zastosowanie w krajowym porządku prawnym. Zgodnie bowiem z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej rozporządzenie ma zasięg ogólny oraz wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

Art. 48.

Na wstępie należy zauważyć, że rozporządzenie 2019/816 posługuje się w wielu miejscach pojęciem „państwa członkowskiego” lub „skazującego państwa członkowskiego”, a przepisy te nakładają przy tym na państwa członkowskie określone obowiązki. Wobec powyższego za zasadne uznano wskazanie w ustawie organu odpowiedzialnego za poszczególne zadania określone w rozporządzeniu 2019/816.

Art. 48 ust. 1 wskazuje zatem zadania, za realizację których będzie odpowiedzialne biuro informacyjne. Jednocześnie należy podkreślić, że biuro informacyjne wchodzi w skład Ministerstwa Sprawiedliwości i wykonywanie obowiązków przez nie wynikających z rozporządzenia 2019/816 będzie nadzorowane przez Ministra Sprawiedliwości. W przypadku obowiązków określonych w art. 12, art. 19 i art. 28 ust. 4 rozporządzenia 2019/816 nie zdecydowano się natomiast na enumeratywne wyliczenie organów odpowiedzialnych za ich realizację, albowiem w różnych stanach faktycznych odpowiedzialny może być różny organ krajowy.

Uznano, że nie ma natomiast konieczności wskazywania organu, który będzie wykonywał zadania określone w art. 14 ust. 4 rozporządzenia 2019/816. Działalność tych organów regulują bowiem inne akty prawne.

Wskazać należy, że rozporządzenie 2019/816 przyznaje bezpośredni dostęp do systemu ECRIS-TCN: Eurojustowi, Europolowi oraz Prokuraturze Europejskiej (EPPO) do celów wykonania ich zadań wynikających z przepisów prawa.

Niemniej jednak przewiduje się, że te organy nie będą mieć dostępu do ECRIS jako takiego w celu samodzielnego zwracania się z wnioskiem o udzielenie informacji o wyrokach skazujących, ale powinny wykorzystywać swoje ustalone kanały współpracy z organami krajowymi w celu uzyskania tych informacji. Oznacza to, że w przypadku przeszukania przez Eurojust i Europol systemu ECRIS-TCN i trafienia wskazującego Polskę jako państwo posiadające informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec danego obywatela państwa trzeciego organy te nie będą bezpośrednio występowały z wnioskiem do Krajowego Rejestru Karnego o udzielenie informacji na temat danej osoby. W przypadku Eurojust o takie informacje do Krajowego Rejestru Karnego zwróci się krajowy przedstawiciel Eurojustu za pośrednictwem Prokuratury Krajowej, zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2016 r. w sprawie sposobu realizacji zadań związanych ze współpracą prokuratury z organizacjami międzynarodowymi lub ponadnarodowymi działającymi na podstawie umów międzynarodowych (Dz. U. poz. 1732 oraz z 2022 r. poz. 2730). Z kolei za współpracę z Europolem w Polsce odpowiada Komenda Główna Policji, która odgrywa rolę Jednostki Krajowej Europolu na mocy uchwały nr 51 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie wyznaczenia Jednostki Krajowej Europolu (M.P. poz. 427) i która może uzyskać konieczne informacje z Krajowego Rejestru Karnego.

Ponadto należy zaznaczyć, że ustawą z dnia 27 października 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 2582) w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dodano przepis art. 615a umożliwiający współpracę między sądami, prokuraturami i innymi organami procesowymi a Prokuraturą Europejską w zakresie pomocy prawnej, co pozwoli także na uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.

Art. 49. Zapytanie Eurojust

W art. 49 wskazano biuro informacyjne jako organ właściwy w Polsce do wyrażania zgody na poinformowanie przez Eurojust państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej

o tym, że to państwo trzecie lub organizacja może się zwrócić do biura informacyjnego o wyciąg z rejestru karnego, zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia 2019/816.

Należy zauważyć, że na mocy rozporządzenia 2019/816 Eurojust będzie pełnił funkcję punktu kontaktowego dla państw trzecich i organizacji międzynarodowych, które będą mogły zwracać się do niego o informację, czy i które państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych na temat danego obywatela państwa trzeciego.

Jeżeli w wyniku przeszukania przez Eurojust systemu ECRIS-TCN jako państwo, które posiada informacje z rejestru karnego dotycząca skazania obywatela państwa trzeciego, zostanie wskazana Polska, wówczas Eurojust zwróci się do biura informacyjnego z pytaniem, czy wyraża ono zgodę na poinformowanie państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej o nazwie państwa, które posiada taką informację. Regulacja określona w art. 49 wskazuje ponadto sposób i termin odpowiedzi na zapytanie Eurojust.

Art. 50.

Art. 50 wskazuje, że Minister Sprawiedliwości wyda decyzję administracyjną w przypadku odmowy sprostowania lub usunięcia danych osoby z systemu ECRIS-TCN.

Należy zwrócić uwagę, że ustawa nie precyzuje obowiązków biura informacyjnego związanych z prawem obywateli państw trzecich dostępu do danych osobowych, do sprostowania, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania danych osobowych w ECRIS-TCN. Te bowiem wynikają wprost z rozporządzenia 2019/816.

Zgodnie z art. 25 rozporządzenia 2019/816 wnioski obywateli państw trzecich dotyczące praw, które są określone w przepisach Unii Europejskiej mających zastosowanie w zakresie ochrony danych, mogą być kierowane do organu centralnego dowolnego państwa członkowskiego.

Wnioski muszą zawierać informacje niezbędne do zidentyfikowania zainteresowanej osoby. Przepisy rozporządzenia 2019/816 precyzują, jak wniosek jest procedowany.

Właściwym do rozpatrzenia wniosku jest skazujące państwo członkowskie. Jeżeli wniosek wpłynął do innego państwa członkowskiego, państwo to przekazuje go do skazującego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w terminie 10 dni roboczych od otrzymania wniosku. Organ centralny, do którego skierowany został wniosek, ma obowiązek dokonać pisemnej adnotacji dotyczącej złożenia takiego wniosku, sposobu jego

rozpatrzenia oraz organu, do którego został on przekazany. Adnotacje są usuwane trzy lata po ich dokonaniu.

Państwo skazujące natychmiast rozpoczyna procedurę sprawdzenia prawidłowości danych lub zgodności z prawem ich przetwarzania w ECRIS-TCN oraz bez zbędnej zwłoki udziela odpowiedzi państwu członkowskiemu, które przekazało wniosek. Gdy dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, skazujące państwo członkowskie dokonuje sprostowania tych danych lub je usuwa. Bez zbędnej zwłoki, na piśmie, wnioskodawca jest informowany przez skazujące państwo członkowskie lub, w stosownym przypadku, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, że podjęto działania w celu sprostowania lub usunięcia jej danych.

Skazujące państwo członkowskie informuje również bez zbędnej zwłoki każde inne państwo członkowskie, będące odbiorcą informacji dotyczących wyroków skazujących uzyskanych w wyniku wysłania zapytania do ECRIS-TCN, o działaniach, które zostały podjęte.

Jeżeli skazujące państwo członkowskie nie zgadza się z tym, że dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, państwo to wydaje decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe wyjaśniające zainteresowanej osobie na piśmie, dlaczego nie jest w stanie sprostować lub usunąć dotyczących jej danych.

Przekazuje również zainteresowanej osobie informacje wyjaśniające kroki, jakie osoba ta może podjąć, jeżeli nie zgadza się z udzielonym wyjaśnieniem, czyli jak wnieść skargę lub powództwo do właściwych organów lub sądów tego państwa członkowskiego oraz informacje o wszelkiej pomocy, w tym ze strony krajowych organów nadzorczych.

Określona w rozporządzeniu 2019/816 procedura jest szczegółowa, a kwestią, która wymagała rozstrzygnięcia w projektowanej ustawie, było natomiast wskazanie, że rozstrzygnięcie odmawiające sprostowania lub usunięcia danych zapisanych w ECRIS-TCN, zgodnie z polskim porządkiem prawnym, zapada w formie decyzji administracyjnej wydawanej przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 51. Dane daktyloskopijne

Informacje dotyczące tożsamości obywatela państwa trzeciego w ECRIS-TCN obejmują poza danymi alfanumerycznymi, również dane daktyloskopijne.

Wykorzystywanie danych biometrycznych uznano za konieczne, ponieważ stanowią one najbardziej wiarygodny sposób identyfikacji obywateli państw trzecich na terytorium państw

członkowskich, którzy często nie posiadają dokumentów tożsamości ani innych środków identyfikacji, a także, aby dopasowywać dane dotyczące obywateli państw trzecich w bardziej wiarygodny sposób.

Na mocy rozporządzenia 2019/816 biuro informacyjne jako organ centralny ECRIS-TCN będzie zobowiązane do wprowadzania do systemu ECRIS-TCN pobranych zgodnie z prawem krajowym w ramach postępowania karnego danych daktyloskopijnych zarówno obywateli państw trzecich, jak i obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego i podlegają wyrokom skazującym w Polsce.

Z uwagi na to zobowiązanie w art. 51 określono podstawę prawną do przetwarzania tych danych przez Rejestr. Zgodnie z projektowaną ustawą biuro informacyjne nie będzie gromadzić w zbiorach danych odcisków linii papilarnych, natomiast będzie je przetwarzać w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN, zgodnie z art. 51 ust. 1 projektowanej ustawy.

Odciski linii papilarnych biuro informacyjne będzie pozyskiwało ze zbioru danych daktyloskopijnych prowadzonego przez Komendanta Głównego Policji, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, w którym są przetwarzane informacje, w tym dane osobowe, o odciskach linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladach linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz śladach linii papilarnych, które mogą pochodzić od osób zaginionych, dalej: AFIS). Podstawa prawna uzyskiwania przez biuro informacyjne danych daktyloskopijnych z AFIS została oparta na art. 21j pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, który stanowi, że informacje, w tym dane osobowe, przetwarzane w zbiorach danych daktyloskopijnych oraz uzyskane w wyniku ich przetwarzania są udzielane bezpłatnie organom prowadzącym czynności związane z wprowadzaniem danych daktyloskopijnych do innych zbiorów danych na podstawie odrębnych przepisów. Za zasadne uznano natomiast uregulowanie w art. 51 ust. 2 źródła pozyskiwania przez biuro informacyjne danych daktyloskopijnych z AFIS oraz celu, dla którego te dane są pozyskiwane, jakim jest przekazanie ich do systemu ECRIS-TCN.

Wyszukiwanie danych daktyloskopijnych oraz ich pobieranie z AFIS będzie możliwe dzięki posiadanemu przez Rejestr numerowi rejestracyjnemu AFIS, tj. ID AFIS, nadawanemu karcie daktyloskopijnej oraz będącemu informacją łączącą obrazy odcisków linii papilarnych przetwarzanych w AFIS z informacjami o osobie daktyloskopowanej, przetwarzanymi w zbiorach danych Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP), elektronicznego

skorowidzu kart daktyloskopijnych (DAKTYL III) lub innym właściwym zbiorze informacji zawierającym takie dane, zgodnie z zarządzeniem nr 28 Komendanta Głównego Policji z dnia 11 sierpnia 2020 r. w sprawie danych daktyloskopijnych (Dz. Urz. KGP poz. 44).

Przyjęte rozwiązanie pozyskiwania ze zbioru AFIS danych daktyloskopijnych łączy się z rozszerzeniem zakresu przekazywanych przez sąd danych w karcie rejestracyjnej o ID AFIS (art. 12 ust. 3 projektowanej ustawy). Proponuje się, aby ID AFIS był zamieszczany w akcie oskarżenia, a jego brak stanowił uchybienie formalne dające podstawę zwrotu aktu oskarżenia do uzupełnienia (art. 60 pkt 3 projektowanej ustawy). Takie rozwiązanie powinno zagwarantować, że sąd będzie dysponował numerem ID AFIS, aby go następnie zamieścić w karcie rejestracyjnej.

Należy zaznaczyć, że obecnie obowiązujące przepisy krajowe pozwalają w szerokim zakresie pobierać odciski linii papilarnych w ramach postępowania karnego. Odciski są co do zasady za każdym razem pobierane od podejrzanych i oskarżonych. Z analizy przepisów prawa, jak i z informacji uzyskanych od przedstawicieli Komendy Głównej Policji, wynika, że mimo to może mieć miejsce sytuacja, iż odciski linii papilarnych nie zostaną pobrane od każdego podejrzanego. Należy zwrócić uwagę m.in. na przepis art. 20 ust 2c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz przepis art. 10a ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1080, z późn. zm.), zgodnie z którymi dane daktyloskopijne nie zostaną pobrane, w przypadku gdy nie mają one przydatności wykrywczej, dowodowej lub identyfikacyjnej (analogiczne przepisy znajdują się we wszystkich aktach prawnych regulujących działalność organów uprawnionych do pobierania odcisków linii papilarnych w postępowaniu karnym). Mimo tego że odciski linii papilarnych co do zasady mają przydatność identyfikacyjną i w praktyce rzadko odstępuje się od ich pobrania, mogą jednak wystąpić przypadki, kiedy odciski nie zostaną pobrane przez odpowiednie służby.

Z uwagi na powyższe oraz z uwagi na art. 5 ust. 1 lit. b ppkt (ii) rozporządzenia 2019/816, który określa minimalne kryteria w odniesieniu do danych daktyloskopijnych obywateli państw trzecich, które Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana wprowadzić do systemu ECRIS-TCN, zdecydowano się na zmianę ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego przez wprowadzenie obowiązku pobierania odcisków linii papilarnych od obywateli państw trzecich podejrzanych o popełnienie przestępstwa bez względu na ich przydatność wykrywczą, dowodową lub identyfikacyjną celem możliwości spełnienia przez Rzeczpospolitą Polską minimalnych kryteriów wymaganych przez rozporządzenie 2019/816.

Planuje się, żeby odciski linii papilarnych były pobierane od obywateli państw trzecich, wobec których jest prowadzone postępowanie karne, bez żadnych wyjątków i to jak na najwcześniejszym etapie tego postępowania. Docelowo do ECRIS-TCN powinny trafić wszystkie pobrane od obywateli państw trzecich odciski linii papilarnych.

Analiza wykazała, że niezależnie od kryteriów umieszczania we wpisie danych daktyloskopijnych wskazanych w rozporządzeniu 2019/816, odciski linii papilarnych powinny być pobierane od każdego obywatela państwa trzeciego, nawet gdyby we wpisie dane daktyloskopijne miały być dodawane jedynie w przypadku obywatela państwa trzeciego, wobec którego wydano wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy lub w przypadku obywatela państwa trzeciego skazanego za popełnienie przestępstwa, które na mocy prawa państwa członkowskiego jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy. W przypadku cudzoziemców uzależnienie pobierania odcisków linii papilarnych od zapadłego w sprawie wyroku w praktyce mogłoby nieść za sobą niebezpieczeństwo związane z brakiem możliwości realizacji tej czynności.

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Komendę Główną Policji najczęściej czynności rejestracyjne w przypadku podejrzanych, a w szczególności podejrzanych niebędących obywatelami polskimi, są wykonywane podczas prowadzenia czynności procesowych z podejrzanym (zatrzymanie, ogłoszenie zarzutów), co ma związek z faktem, że duża część podejrzanych obcokrajowców nie ma stałego miejsca pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji pobieranie odcisków linii papilarnych na dalszych etapach postępowania karnego mogłoby skutkować utrudnieniami związanymi z ustaleniem jednostki Policji właściwej do pobrania odcisków oraz skutecznym wezwaniem obcokrajowca i przeprowadzeniem czynności z jego udziałem. Etap postępowania sądowego należy więc uznać za zbyt późny.

Wobec powyższego proponuje się zrezygnować z wyboru jednego z kryteriów zamieszczania danych daktyloskopijnych w ECRIS-TCN określonych w rozporządzeniu 2019/816 i każdorazowo dodawać te dane we wpisie, jeśli odciski linii papilarnych zostały pobrane w ramach postępowania karnego i umieszczone w zbiorze AFIS, chyba że z jakichś względów pobranie odcisków nie było możliwe.

Proponuje się dodanie w Kodeksie postępowania karnego art. 213 § 1c, który wprowadza obowiązek pobierania odcisków linii papilarnych od każdego podejrzanego będącego obywatelem państwa trzeciego w celu przekazania ich do AFIS, a w konsekwencji do

późniejszego przekazania danych daktyloskopijnych do ECRIS-TCN. Dotychczas prawo krajowe nie przewidywało pobierania odcisków linii papilarnych od osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego. Z uwagi na to, że rozporządzenie 2019/816 nie rozróżnia osób skazanych za przestępstwa publicznoskargowe i prywatnoskargowe, biuro informacyjne będzie zobowiązane do tworzenia wpisów dotyczących obywateli państw trzecich skazanych również za przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego. Wobec powyższego należy zobowiązać Policję oraz organy, którym przysługują uprawnienia Policji w zakresie pobierania linii papilarnych, do dokonywania określonych czynności w postępowaniu przygotowawczym w celu pobierania odcisków linii papilarnych od oskarżonych obywateli państw trzecich w sprawach z oskarżenia publicznego, jak i prywatnego. W tym celu proponuje się dodanie § 3 w art. 298 Kodeksu postępowania karnego.

Pobrane w ten sposób odciski linii papilarnych obywateli państw trzecich trafiałyby do AFIS i nadawany byłby im numer ID AFIS. Proponuje się, aby ID AFIS następnie stanowił obowiązkowy element aktu oskarżenia. Tym samym, w przypadku skazania, przekazywany byłby on do Rejestru przez sąd w karcie rejestracyjnej, a dane daktyloskopijne obywatela państwa trzeciego umieszczane byłyby wraz z wpisem w systemie ECRIS-TCN.

Z uwagi na to, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia 2019/816 przepis art. 5 ust. 1 lit. b ppkt (ii) nie ma zastosowania do obywateli Unii Europejskiej posiadających również obywatelstwo państwa trzeciego i podlegających wyrokowi skazującym, nie zdecydowano się na wprowadzenie obowiązkowego pobierania odcisków linii papilarnych od tych osób. Uznano bowiem, że przepisy krajowe nie powinny wprowadzać odmiennych zasad od obowiązujących w odniesieniu do tych obywateli UE z uwagi na posiadanie przez nie dodatkowego obywatelstwa państwa trzeciego, jeśli państwo członkowskie nie jest do tego zobowiązane na mocy przepisów unijnych.

Natomiast dane daktyloskopijne obywateli Unii Europejskiej posiadających również obywatelstwo państwa trzeciego będą zamieszczane w systemie ECRIS-TCN zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b ppkt (i) rozporządzenia 2019/816. Oznacza to, że jeśli na podstawie już obowiązujących przepisów odciski linii papilarnych zostały od tych osób pobrane w ramach postępowania karnego i zostały one zgromadzone w AFIS, akt oskarżenia również powinien zawierać ID AFIS i w przypadku skazania być przekazywany wraz z kartą rejestracyjną do Rejestru.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z art. 21h ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji brak jest podstawy prawnej do przetwarzania w AFIS odcisków linii papilarnych osób

podejrzanych, podejrzanych, oskarżonych oraz skazanych za popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji należało dokonać stosowanej zmiany przez wprowadzenie przepisu dającego podstawę prawną do przetwarzania danych daktyloskopijnych osób będących obywatelami państwa trzeciego za tego typu czyn. Dane te ponadto powinny być przechowywane w zbiorach danych daktyloskopijnych i wykorzystywane na takich samych zasadach i w tym samym celu, co dane daktyloskopijne osób podejrzanych, podejrzanych, oskarżonych oraz skazanych za popełnienie przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego, a także być usuwane ze zbioru w tych samych przypadkach. Z uwagi na powyższe wprowadzono zmiany w art. 21k i art. 21l ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

W celu zapewnienia pobierania odcisków palców od obywateli państw trzecich w ramach postępowań prowadzonych przez organy nieupoważnione ustawowo do ich pobierania, w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji określono podstawę prawną do pobierania odcisków w takich przypadkach przez Policję, na polecenie tych organów (zmiana art. 14 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji).

Art. 52–53. Korzystanie z systemu ECRIS-TCN

Rozporządzenie 2019/816 co do zasady zobowiązuje państwa członkowskie do korzystania z ECRIS-TCN każdorazowo, w przypadku gdy o informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego wystąpiono w danym państwie członkowskim do celów postępowania karnego przeciwko tej osobie lub do jednego z wymienionych poniżej celów, jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym:

- sprawdzenia informacji zawartych w rejestrze karnym na wniosek osoby, której informacje te dotyczą,
- poświadczenia bezpieczeństwa,
- uzyskania licencji lub zezwolenia,
- weryfikacji na potrzeby zatrudnienia,
- weryfikacji na potrzeby działalności wolontariackiej związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi lub osobami wymagającymi szczególnego traktowania,
- procedury związanej z wizami, nabyciem obywatelstwa i migracją, w tym procedury azylowej, oraz
- sprawdzenia związanego z zamówieniami publicznymi i egzaminami publicznymi.

Zgodnie z rozporządzeniem 2019/816 biuro informacyjne jest zobligowane do korzystania z ECRIS-TCN w następujących przypadkach:

- kiedy z wnioskiem o udzielenie informacji zawartych w rejestrze karnym na swój temat zwróci się obywatel państwa trzeciego,
- w których wniosek ma służyć uzyskaniu informacji z rejestrów karnych zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2011/93/UE.

W pozostałych przypadkach organ występujący o informacje z rejestrów karnych będzie mógł zdecydować, że skorzystanie z ECRIS-TCN nie jest właściwe ze względu na okoliczności danej sprawy np. w odniesieniu do czynów zabronionych mniejszej wagi. W tym wypadku, na wyraźne wskazanie organu, biuro informacyjne nie wyśle zapytania do ECRIS-TCN.

Rozporządzenie 2019/816 przewiduje możliwość korzystania przez państwa członkowskie z ECRIS-TCN do celów innych niż określone w rozporządzeniu, jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym. O takich innych celach dane państwo musi jednak powiadomić Komisję, która będzie publikowała wszystkie tego typu powiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Obecnie nie zidentyfikowano potrzeby korzystania przez Rzeczpospolitą Polską z ECRIS-TCN do celów innych niż określone w rozporządzeniu 2019/816. Uznaje się, że cele określone w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 są na tyle szerokie, że pozwolą biurowi informacyjnemu na przeszukanie systemu ECRIS-TCN w przypadku zdecydowanej większości zapytań o obywatela państwa trzeciego kierowanych do Rejestru.

Podkreślenia wymaga, że system ECRIS-TCN będzie zawierał wyłącznie informacje dotyczące tożsamości obywateli państw trzecich skazanych przez sąd karny na terytorium Unii. Takie informacje dotyczące tożsamości będą obejmować dane alfanumeryczne i dane daktyloskopijne. Docelowo przewiduje się również możliwość zamieszczania wizerunków twarzy.

Za pośrednictwem ECRIS-TCN nie uzyskamy natomiast informacji merytorycznej, tzn. informacji o skazaniach. Państwo występujące z zapytaniem do ECRIS-TCN ustali jedynie, jakie inne państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego. Zgodnie z motywem 31 rozporządzenia 2019/816 trafienie wskazane przez ECRIS-TCN nie powinno samo w sobie być rozumiane w taki sposób, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany w państwach członkowskich, które zostały wskazane. Istnienie uprzednich wyroków skazujących powinno zostać potwierdzone wyłącznie

na podstawie informacji uzyskanych z rejestrów karnych odnośnych państw członkowskich. W przypadku wytypowania takich państw będzie więc konieczna konsultacja z właściwym rejestrem karnym. Oznacza to, że informacje o wyrokach skazujących będzie można otrzymać na wniosek za pośrednictwem systemu ECRIS.

W celu uniknięcia wątpliwości co do procedury odpytywania systemu ECRIS-TCN, w art. 52 określono obowiązek biura informacyjnego do wystąpienia w przypadku trafienia w systemie ECRIS-TCN z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie wyłącznie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych dotyczące danej osoby.

Pomimo tego, że rozporządzenie 2019/816 obejmuje swoim zakresem jedynie obywateli państw trzecich oraz obywateli Unii Europejskiej posiadających przynajmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, zgodnie z art. 7 ust. 4 tego rozporządzenia właściwe organy mogą również wysyłać zapytania do ECRIS-TCN w celu sprawdzenia, czy odnośnie do obywatela Unii Europejskiej którejkolwiek z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego.

Art. 53 wskazuje na powyższą możliwość wykorzystania ECRIS-TCN przez biuro informacyjne również odnośnie do osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo Unii Europejskiej. Odpytanie systemu ECRIS-TCN przez biuro informacyjne w tym przypadku będzie mogło mieć miejsce tylko i wyłącznie po zgłoszeniu takiej potrzeby przez uprawniony podmiot wraz z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie z Rejestru.

Celem przepisu art. 53 jest umożliwienie krajowym podmiotom określonym w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1–3 ustawy, a więc podmiotom, które nie mają bezpośredniego dostępu do systemu ECRIS-TCN, które występują do Rejestru o informację na temat obywatela Unii Europejskiej, zgłoszenia potrzeby odpytania przez biuro informacyjne również systemu ECRIS-TCN.

Podmiot zainteresowany informacją z ECRIS-TCN celem umożliwienia biuru informacyjnemu wystąpienia z zapytaniem do systemu ECRIS-TCN powinien w zapytaniu lub żądaniu kierowanymi do Rejestru przekazać biuru informacyjnemu zakres danych identyfikujących osobę określony w art. 24 ust. 2 ustawy.

Jeżeli w wyniku zapytania do systemu ECRIS-TCN biuro informacyjne uzyska trafienie w odniesieniu do obywatela Unii Europejskiej, odpyta za pośrednictwem systemu ECRIS rejestry, które posiadają informację o skazaniu dotyczące tej osoby i przekazuje podmiotowi występującemu z zapytaniem lub żądaniem otrzymane z nich informacje wraz z informacją

udzielaną z Krajowego Rejestru Krajowego. W przypadku braku trafienia biuro informacyjne poinformuje podmiot krajowy o braku wpisów w ECRIS-TCN.

Art. 54 i art. 55. Wymiana informacji z rejestrów karnych z państwami trzecimi

Art. 54 i art. 55 ustawy odnoszą się do wymiany informacji z rejestrów karnych z podmiotami zagranicznymi innymi niż organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej. Wymiana ta odbywa się na podstawie stosownych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, zarówno wielostronnych, jak i dwustronnych. Umową, na podstawie której prowadzona jest przez Polskę wymiana informacji o skazaniach, jest przede wszystkim Europejska konwencja o pomocy prawnej w sprawach karnych z 1959 r. Wymiana informacji z rejestrów może być również prowadzona na zasadzie wzajemności.

Należy zauważyć, że ramy prawne umów międzynarodowych są bardzo ogólne i nie kształtują międzynarodowej wymiany z rejestrów karnych w sposób tak szczegółowy, jak to czynią akty prawa unijnego. Umawiające się Strony mają więc dużą swobodę kształtowania tej wymiany. Z uwagi na powyższe ustawa nie może i nie określa szczegółowych warunków i zasad wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich.

W celu usprawnienia wymiany informacji przekazywanej przez Rejestr, w tym jakości danych, tam, gdzie jest to możliwe i pożądane z punktu widzenia organizacji pracy biura informacyjnego, będą natomiast stosowane do wymiany informacji z rejestrów karnych z tymi organami odpowiednio przepisy odnoszące się do wymiany z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej. Uznaje się, że uczyni to wymianę z państwami trzecimi bardziej efektywną.

Przepis art. 54 ust. 1 wskazuje zatem ogólnie, że zakres informacji przekazywanych przez biuro informacyjne właściwym organom państw trzecich, a dotyczących danych o osobach będących obywatelami tych państw gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, będzie wynikał każdorazowo z umowy międzynarodowej. Zakres ten będzie zatem różny w zależności od podstawy prawnej regulującej wymianę z rejestrów karnych z danym państwem trzecim.

W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zawiadomienie przekazane przez właściwy organ państwa trzeciego dotyczy osoby zmarłej, dane o osobie nie zostaną zgromadzone w Rejestrze, a zawiadomienie zostanie zwrócone właściwemu organowi, podobnie jak będzie to miało miejsce w przypadku zawiadomień przekazywanych przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej.

Określona w art. 55 procedura udzielania informacji o osobie na podstawie zgromadzonych w Rejestrze danych na zapytanie przekazywane przez właściwe organy państw trzecich również odwołuje się do zasad i warunków określonych w umowach międzynarodowych. Za zasadne uznano jednak odpowiednie stosowanie części przepisów regulujących udzielanie odpowiedzi na zapytania kierowane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące: zakresu danych identyfikujących osobę wskazanych w zapytaniu przekazywanym przez właściwy organ państw trzeciego, poinformowania właściwego organu państw trzeciego o śmierci osoby, której dotyczy zapytanie, oraz zakresu informacji przekazywanej właściwym organom państw trzeciego.

Rozdział 4. Przepis karny

Art. 56.

1. W stosunku do dotychczasowej regulacji w ustawie podwyższono zagrożenie karą pozbawienia wolności za bezprawne uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego do 3 lat.

Zmiana ta ma na celu zbliżenie przepisu karnego z tożsamymi regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781; art. 107) i ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Ze względu na szczególny charakter danych gromadzonych w Rejestrze zdecydowano się na podwyższenie górnej granicy kary pozbawienia wolności za czyn zabroniony określony w art. 56 ustawy do 3 lat pozbawienia wolności (powołane powyżej przepisy ustaw dotyczących ochrony danych osobowych kształtują zagrożenie karą pozbawienia wolności za nielegalne przetwarzanie danych osobowych w wysokości odpowiednio 2 i 3 lat, przy czym wyższe zagrożenie karą pozbawienia wolności dotyczy naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych wrażliwych).

Zauważyć należy, że na gruncie przepisów rozporządzenia RODO, dane dotyczące skazań nie zaliczają się do szczególnej kategorii danych, których przetwarzanie jest co do zasady zabronione. Zgodnie z art. 10 rozporządzenia RODO dane o wyrokach skazujących mogą być przetwarzane, pod warunkiem że przetwarzanie odbywa się pod nadzorem władz publicznych. Takie rozwiązanie należy uznać za słuszne i pożądane.

Niezakwalifikowanie danych o wyrokach skazujących przez ustawodawcę unijnego do szczególnych kategorii danych osobowych nie oznacza natomiast, że poziom ochrony tych

danych powinien być zrównany z ochroną danych zwykłych. Samo rozporządzenie RODO wskazuje, że przy dobieraniu środków zabezpieczenia danych przed naruszeniem praw osób, których one dotyczą, oraz zabezpieczających same dane należy brać pod uwagę charakter, zakres, kontekst i cel przetwarzania danych, a także ryzyko naruszenia praw i wolności osób, których dane dotyczą (m.in. art. 24 i art. 32 rozporządzenia RODO). Środki powinny być więc dobrane odpowiednio do zidentyfikowanych zagrożeń. Nie powinno się natomiast stosować rozwiązań standardowych, bez analizy konkretnych procesów przetwarzania.

Podkreślić należy, że skutki bezprawnego przetwarzania danych dotyczących wyroków skazujących są nieporównywalnie większe niż w przypadku bezprawnego przetwarzania np. danych dotyczących nazwisk. Uznano zatem, że przewidziane w art. 56 ustawy zagrożenie – do 3 lat pozbawienia wolności – jest adekwatne systemowo i proporcjonalne do tożsamego zagrożenia przewidzianego w art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Wszystkie te bowiem czyny zabronione dotyczą przetwarzania i udostępniania danych wrażliwych, a niewątpliwie dane o osobach gromadzone w KRK muszą być za takowe uznane. Wszystkie dane zawarte w KRK – jako dane o karalności za poszczególne czyny zabronione, o karach, środkach karnych i środkach zabezpieczających oraz ich wykonaniu – niewątpliwie uznać należy za dane o szczególnym znaczeniu dla prywatności człowieka, a zatem za dane wrażliwe.

2. W stosunku do dotychczasowej regulacji w przepisie karnym dotyczącym bezprawnego uzyskania informacji z Rejestru wyłączono odpowiedzialność za bezprawne uzyskanie informacji o podmiocie zbiorowym. Wobec wprowadzenia uprawnienia każdego do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym z Krajowego Rejestru Karnego (art. 6 ust. 4 ustawy) bezprzedmiotowe stało się penalizowanie bezprawności takiego czynu, bowiem uprawnienie do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym przysługuje każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania informacja ta jest uzyskiwana.

3. Wskazać ponadto należy, że treść art. 56 nie realizuje celów i sankcji lub środków dyscyplinujących określonych w art. 22 rozporządzenia 2019/816 w zakresie penalizacji „niezgodnego z prawem wykorzystywania danych”.

Należy bowiem zauważyć, że dane zgromadzone w Rejestrze nie są tożsame z danymi zgromadzonymi w systemie ECRIS-TCN. W systemie tym są przetwarzane wyłącznie dane osobowe obywateli państw trzecich, którzy podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich. Do bazy ECRIS-TCN nie są przekazywane żadne informacje dotyczące

wyroków skazujących. Takie informacje można uzyskać zwracając się do właściwych rejestrów karnych państw członkowskich za pośrednictwem systemu ECRIS.

Podkreślić należy, że wszystkie elementy składające się na wpis w systemie ECRIS-TCN, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2019/816, są danymi osobowymi lub mają taki charakter.

Zgodnie bowiem z art. 4 pkt 1 rozporządzenia RODO dane osobowe oznaczają wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej („osobie, której dane dotyczą”). Możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku systemu ECRIS-TCN, zgodnie z motywem 35 rozporządzenia 2019/816, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 powinna być stosowana do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy krajowe do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Z kolei rozporządzenie RODO powinno być stosowane do przetwarzania danych osobowych przez organy krajowe, gdy przetwarzanie takie nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2016/680.

Oba powyższe akty zobowiązywały państwa członkowskie do przyjęcia przepisów określających sankcje za naruszenie zarówno rozporządzenia 2016/678 oraz za naruszenie przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy 2016/680. Przepisy rozporządzenia i dyrektywy zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego kolejno ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Uznano zatem, że przypadki niezgodnego z prawem wykorzystania danych wprowadzonych do ECRIS-TCN będą mogły podlegać odpowiedzialności karnej przede wszystkim na podstawie przepisów tych dwóch ustaw. Obie regulacje albowiem zawierają w swej materii przepisy penalizujące niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych.

Wobec powyższego ustawa nie zawiera odrębnych przepisów określających sankcje za niezgodne z prawem wykorzystanie danych wprowadzonych do ECRIS-TCN.

Rozdział 5. Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57.

Zmiana art. 14 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji przez dodanie ust. 2a ma na celu zapewnienie pobrania odcisków linii papilarnych przez Policję na wniosek organów prowadzących postępowanie przygotowawcze, które nie są uprawnione do dokonania tego rodzaju czynności na podstawie ustaw regulujących działanie tych organów. Wprowadzona zmiana jest wynikiem implementacji do polskiego porządku prawnego rozporządzenia 2019/816, zgodnie z którym organ centralny skazującego państwa członkowskiego, tworząc wpis w systemie ECRIS-TCN, dołącza do danych alfanumerycznych również dane daktyloskopijne pobrane od obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816. Zabezpieczając pobranie odcisków linii papilarnych od każdego obywatela państwa trzeciego na etapie prowadzonego postępowania przygotowawczego, konieczne stało się stworzenie podstawy prawnej uprawniającej organy nie mające uprawnień do pobierania odcisków linii papilarnych do zwrócenia się z wnioskiem do Policji o dokonanie takich czynności.

Zmiana art. 21h ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji stwarza natomiast podstawę do gromadzenia w zbiorach danych daktyloskopijnych prowadzonych przez Komendanta Głównego Policji informacji o obywatelach państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816, którzy posiadają status podejrzanego, osoby podejrzanej, oskarżonego lub skazanego – również w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego. Mając na względzie, że przepisy rozporządzenia 2019/816 nie wyłączają obowiązku przekazania do systemu ECRIS-TCN odcisków linii papilarnych pobranych w ramach spraw prywatnoskargowych, w ustawie wskazano, że odciski pobrane w tym trybie znajdują się w zbiorach prowadzonych przez Komendanta Głównego Policji.

W związku z rozszerzeniem katalogu informacji, w tym danych osobowych, przetwarzanych w zbiorach danych daktyloskopijnych o obywateli państw trzecich podejrzanych, oskarżonych lub skazanych za popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego należało odpowiednio doprecyzować art. 21k i art. 21l ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Art. 58.

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty zmieniono art. 92p ust. 8 pkt 1, który w dotychczasowym brzmieniu stanowił o obowiązku kandydata na kierownika lub wychowawcę wypoczynku przedstawienia organizatorowi wypoczynku informacji z Krajowego Rejestru Karnego w celu potwierdzenia spełnienia warunku, o którym stanowi art. 92p ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, niekaralności za określone w tym przepisie przestępstwa lub braku orzeczonych wobec tej osoby zakazów, które wymienia omawiany przepis art. 92p ust. 1 pkt 1.

Wobec stworzenia w ustawie przepisu uprawniającego podmioty korzystające ze świadczeń wolontariuszy do zwracania się do Krajowego Rejestru Karnego o udzielenie informacji o osobie będącej kandydatem na wolontariusza (art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy) konieczne było dokonanie stosownych zmian w art. 92p ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Wprowadzona zmiana uprawnia organizatora wypoczynku, o którym mowa w art. 92c ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, do uzyskania z Krajowego Rejestru Karnego informacji o kandydacie na kierownika lub wychowawcę będącym wolontariuszem, z którego usług zamierza skorzystać. Przepis ten ma na celu zwolnienie kandydatów na wolontariuszy z obowiązku uzyskiwania informacji z Rejestru i przeniesienie go na podmiot, który zamierza skorzystać ze świadczeń takich osób.

Art. 59.

W obecnym stanie prawnym, obowiązującym od 1 lipca 2015 r., zatarcie skazania jest uzależnione między innymi od wykonania środków kompensacyjnych: obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, nawiązki. Zgodnie z dotychczasową ustawą powyższe dane powinien przekazywać do Krajowego Rejestru Karnego organ wykonujący orzeczenie. Z praktyki wynika jednak, że informacje te bardzo rzadko przesyłane są do Krajowego Rejestru Karnego, czego powodem jest brak wiedzy sądu o wykonaniu środków kompensacyjnych. W celu stwierdzenia, czy nastąpiły warunki do zatarcia skazania, biuro informacyjne występuje do właściwych sądów o ustalenie ich wykonania. W efekcie sądy muszą przeprowadzać, często długotrwałe, postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia wykonania przedmiotowych środków.

Wobec powyższego stworzono mechanizmy prawne gwarantujące uzyskanie przez sądy i Krajowy Rejestr Karny wiedzy o wykonaniu środków kompensacyjnych bez konieczności prowadzenia długich i dodatkowo obciążających pracowników sądów postępowań. Proponuje

się zatem wprowadzenie do Kodeksu karnego wykonawczego przepisu, który zobowiązywałby organ egzekucyjny dysponujący tytułem wykonawczym nadanym przez sąd do poinformowania sądu o wykonaniu środka kompensacyjnego przez skazanego.

Gdyby jednak skazany wykonał nałożony na niego obowiązek wykonania środka kompensacyjnego przed skierowaniem tytułu wykonawczego do egzekucji, ma on obowiązek poinformować o tym fakcie sąd.

W obydwu opisanych powyżej przypadkach sąd poinformuje KRK o wykonaniu przez skazanego środka kompensacyjnego – zgodnie z art. 10 ust. 4 pkt 1 ustawy o KRK.

Art. 60.

Zmiany w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego mają na celu zabezpieczenie pobrania odcisków linii papilarnych od każdego obywatela państwa trzeciego, wobec którego jest prowadzone postępowanie karne, a następnie przekazanie go Komendantowi Głównemu Policji w celu przetwarzania w zbiorach danych daktyloskopijnych (art. 60 pkt 1 ustawy). Tak pobrany odcisk trafi m.in. do zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne (AFIS), gdzie zostanie nadany mu numer rejestracyjny tego zbioru (ID AFIS). Planuje się, aby ID AFIS był zamieszczany w akcie oskarżenia (art. 60 pkt 3 ustawy), a jego brak będzie stanowił uchybienie formalne dające podstawę zwrotu aktu oskarżenia do uzupełnienia. Takie rozwiązanie wprowadzi większą gwarancję, że sąd będzie dysponował numerem ID AFIS, aby go następnie zamieścić w karcie rejestracyjnej (art. 12 ust. 3 ustawy).

W przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego zabezpieczono również umieszczenie w akcie oskarżenia ID AFIS osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego. W takich przypadkach czynności mających na celu dołączenie do aktu oskarżenia ID AFIS będzie dokonywać Policja – na polecenie sądu (art. 60 pkt 5 ustawy).

Art. 61.

1. Zakres danych przekazywanych sądom rejestrowym w ramach prowadzonych przez te sądy postępowań określa treść art. 21a ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym. W przypadku osób, o których mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, warunkiem przekazania stosownych informacji jest fakt skazania osoby za przestępstwa określone w tym artykule. Dnia 1 października 2018 r. zmianie uległy warunki ustanienia zakazu wynikającego z ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek

handlowych. Zmieniony przepis wskazuje, że zakaz ustaje z upływem 5. roku od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego, chyba że wcześniej nastąpiło zatarcie skazania. Obecnie ustaleń w zakresie ustania takiego zakazu dokonuje każdorazowo sąd rejestrowy. Zasadnym wydaje się zatem, aby ograniczyć przekazywanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego do sądów rejestrowych wyłącznie do informacji o osobach, wobec których nie upłynął 5-letni termin. Określenie takich warunków po stronie Krajowego Rejestru Karnego jest możliwe, a tym samym odciąży pracę sądów. Wyjątek od proponowanego rozwiązania stanowić będą wyroki skazujące, które uprawomocniły się po dniu 30 września 2018 r. (szerzej na ten temat w uzasadnieniu do art. 28 projektowanej ustawy). Przekazywanie w trybie art. 21a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym informacji z Krajowego Rejestru Karnego do sądów rejestrowych ograniczono także w przypadku zwolnienia skazanego przez sąd karny z zakazu lub gdy upłynął skrócony czas obowiązywania zakazu określony w postanowieniu, o którym mowa w art. 18 § 4 Kodeksu spółek handlowych. W sytuacji gdy ustał zakaz pełnienia określonej funkcji w spółce, brak jest uzasadnienia przesyłania z Krajowego Rejestru Karnego informacji o skazaniu do sądu rejestrowego, ponieważ taka informacja nie miałaby wpływu na ustalenia sądu rejestrowego, czy osoba powołana do pełnienia funkcji wskazanych w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych jest objęta zakazem pełnienia takiej funkcji, co w konsekwencji odciąży pracę sądów rejestrowych w zakresie konieczności dodatkowej weryfikacji przesyłanej z Krajowego Rejestru Karnego informacji o skazaniu.

2. Przepis art. 21a pkt 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym uzupełniono o zakazy orzeczone tytułem środka zabezpieczającego (art. 99 Kodeksu karnego) oraz środki karne orzeczone na podstawie art. 22 § 2 pkt 5 Kodeksu karnego skarbowego, oraz środki zabezpieczające orzeczonych na podstawie art. 22 § 3 pkt 6 Kodeksu karnego skarbowego. Uznano bowiem, że brak wiedzy sądu rejestrowego o orzeczeniach, w których zapadły te środki, nie sprzyja ochronie bezpieczeństwa i pewności obrotu gospodarczego, dlatego też przekazywanie takich informacji powinno zostać usankcjonowane w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, a dokonanie oceny przez sąd rejestrowy, czy dana osoba może pełnić określone funkcje, powinno opierać się na wiedzy także o tych orzeczeniach.

Ponadto należy zauważyć, że zwiększenie zakresu danych przekazywanych sądom rejestrowym o osoby, wobec których zastosowano powyżej wskazane środki karne oraz środki zabezpieczające, spowoduje, że biuro informacyjne będzie zobowiązane obsługiwać większą

liczbę spraw niż dotychczas, a sądy rejestrowe będą zobowiązane je uwzględnić w prowadzonych postępowaniach rejestrowych. Niemniej jednak zwiększenie zakresu przekazywanych danych przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Art. 62.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy ma na celu wyłączenie stosowania nowo projektowanego art. 213 § 1c Kodeksu postępowania karnego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia skarbowe, bowiem zdecydowano się na niepobieranie w takich sprawach odcisków linii papilarnych od podejrzanego o popełnienie wykroczenia.

Art. 63, art. 82 i art. 83.

Projektowana zmiana ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych ma na celu zapewnienie sądom, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu, prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorom Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu dostępu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do listy biegłych sądowych oraz aktualnych danych kontaktowych biegłych sądowych w ramach Rejestru Osób Biorących Udział w Postępowaniu Sądowym (dalej „ROBUS”). Lista taka, pozbawiona adresu do korespondencji, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, o ile biegły, na wezwanie prezesa sądu okręgowego do złożenia oświadczenia w tym przedmiocie, nie wyrazi zgody na ich udostępnianie, a także pozbawiona numerów PESEL, będzie także dostępna w siedzibie sądu oraz za pośrednictwem systemu teleinformatycznego dla pozostałych zainteresowanych.

ROBUS to rozwiązanie w ramach projektu pt.: „Wymiana danych pomiędzy sądami powszechnymi a samorządami zawodowymi” (dalej „RPA”), które odpowiada na potrzeby w zakresie usprawnienia dostępu sądów powszechnych do aktualnej, zbiorczej i wiarygodnej informacji o profesjonalnych uczestnikach postępowania sądowego. ROBUS ma za zadanie bieżące wsparcie funkcjonowania jednostek organizacyjnych wymiaru sprawiedliwości.

Obecne kierunki w zakresie informatyzacji wymiaru sprawiedliwości dążą do cyfryzacji wszelkich rejestrów, których administratorem jest Minister Sprawiedliwości, i baz, z których korzystają sądy powszechne.

ROBUS ma za zadanie bieżące wsparcie funkcjonowania jednostek organizacyjnych wymiaru sprawiedliwości, a celem ROBUS-a jest dalsze usprawnianie wymiany danych, zainicjowanej projektem RPA, co wpisuje się w założenie usprawnienia postępowań sądowych

przez zmniejszenie ilości błędów w toku wyznaczania lub weryfikacji statusu zawodowego – początkowo pełnomocników – a obecnie również kolejnych grup zawodowych. Kolejnym etapem rozwoju jest również zarządzanie i udostępnianie informacji o biegłych sądowych, co ma przyczynić się do wzrostu efektywności funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Pozwoli bowiem na prowadzenie list biegłych nie jak dotychczas – wyłącznie w postaci papierowej, ale w postaci elektronicznej, a zatem usprawni proces aktualizacji i pozyskiwania, a następnie udostępniania uprawnionym informacji o biegłych sądowych na potrzeby postępowań sądowych.

Obecnie obowiązujące regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych stanowią podstawę do przetwarzania tych danych w ROBUS jedynie w zakresie udostępnionym na stronach internetowych sądów zgodnie z § 122 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2514, z późn. zm.). W praktyce są to: imię i nazwisko biegłego, specjalizacja oraz termin, do którego został ustanowiony. Informacje te jako dotyczące osoby pełniącej funkcję publiczną i związane z pełnieniem tej funkcji stanowią informację publiczną i nie podlegają ochronie ze względu na prywatność (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902)). Inne dane (np. adres do korespondencji, numer telefonu) są zamieszczane na tych listach jedynie za zgodą biegłego. W celu zamieszczenia w Rejestrze szerszego katalogu danych osobowych niezbędne jest dokonanie we wskazanym zakresie odpowiednich zmian legislacyjnych.

Rozwiązaniem niezbędnym dla zapewnienia gwarancji prawnych i spełnienia wymagań uregulowania zagadnień związanych z przetwarzaniem danych osobowych biegłych sądowych w drodze przepisów o randze ustawowej jest nowelizacja ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Projektowane przepisy określają rolę prezesów sądów okręgowych i Ministra Sprawiedliwości oraz zakres i cele przetwarzania danych osobowych.

Zgodnie z projektowanym art. 157 § 1 Minister Sprawiedliwości jest podmiotem udostępniającym i administrującym system teleinformatyczny, w którym jest prowadzona lista biegłych, jak również obok prezesów sądów okręgowych pełni funkcję administratora danych osobowych, każdy w zakresie wykonywanych zadań. W omawianej sytuacji Minister Sprawiedliwości i prezesi sądów okręgowych mają status współadministratorów, o których mowa w art. 26 rozporządzenia RODO. Natomiast w zakresie prowadzenia przedmiotowego

systemu teleinformatycznego mają zastosowanie zasady określone w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Projektowana regulacja przewiduje również dodanie przepisów stanowiących podstawę przetwarzania danych osobowych biegłych w zakresie: imienia i nazwiska biegłego, numeru PESEL, specjalizacji, terminu, do którego biegły został ustanowiony, adresu do korespondencji, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, jak również okręgu sądowego, w którym biegły został ustanowiony.

Zapewnienie podstawy prawnej dla uzyskania dostępu do danych obejmujących numer PESEL biegłego jest konieczne z uwagi na potrzebę zagwarantowania jednoznacznej identyfikacji takiej osoby. Obecnie jedynym atrybutem jednoznacznie i niezaprzeczalnie identyfikującym obywatela polskiego jest właśnie numer PESEL (może bowiem dojść do sytuacji, w której na liście biegłych figurować będą osoby o identycznym imieniu i nazwisku).

Analogiczne przepisy w zakresie udostępniania sądom i Ministrowi Sprawiedliwości numerów PESEL funkcjonują już w ustawach regulujących zawody radcy prawnego (art. 60¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166)) i adwokata (art. 58a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 i 1268)).

Zatem, korzystając z istniejących praktyk, należy przenieść to rozwiązanie również na regulacje dotyczące biegłych sądowych.

Ponadto wskazać należy, że uzupełnienie danych osób figurujących w systemie ROBUS o numer PESEL jest niezbędne dla dalszego rozwoju systemu i jego integracji z Portalem Informacyjnym, który w przyszłości będzie również wykorzystywany w celu przekazywania biegłym sądowym informacji o postępowaniu sądowym, zapewniania dostępu do akt sądowych drogą elektroniczną czy też komunikacji dwukierunkowej między biegłym a sądem.

W zakresie ochrony danych osobowych przetwarzanych w systemie ROBUS należy wskazać, iż od początku jego funkcjonowania, tj. od 2016 r., za jego pośrednictwem są udostępniane uprawnionym podmiotom (w szczególności sądom) informacje o profesjonalnych uczestnikach postępowań sądowych, w tym radcach prawnych i adwokatach, zawierające również, w oparciu o istniejące już podstawy prawne, numer PESEL tych osób.

System ten był projektowany w taki sposób, że nie identyfikuje się obecnie w nim podatności i zagrożeń dla ochrony danych osobowych. Dostęp do systemu jest

reglamentowany, nadawany na wniosek uprawnionych podmiotów i zapewnia rozliczalność dostępu.

Od momentu wdrożenia systemu ROBUS nie odnotowano przypadku naruszenia ochrony danych osobowych w systemie. Tym samym uznać można, że już w fazie projektowania systemu prawidłowo zidentyfikowano ryzyka i uwzględniono środki służące wyeliminowaniu zagrożenia naruszenia ochrony danych osobowych.

Tym samym można przyjąć, że ryzyka naruszenia ochrony danych osobowych – rozumiane jako kombinacja prawdopodobieństwa wystąpienia określonego zdarzenia oraz jego skutków – nie są obecnie identyfikowane, bowiem budowa Systemu oraz funkcjonalności zapobiegają możliwości ich zmaterializowania się.

W projekcie, określając zakres i cele przetwarzania danych zawartych na listach biegłych sądowych, przyjęto, że będą one udostępniane wskazanym w ustawie podmiotom za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w zakresie wszystkich danych w nich zawartych.

Natomiast w przypadku pozostałych zainteresowanych, lista biegłych sądowych udostępniana w siedzibie sądu oraz za pośrednictwem systemu teleinformatycznego będzie pozbawiona adresu do korespondencji, adresu poczty elektronicznej i numeru telefonu, o ile biegły, na wezwanie prezesa sądu okręgowego do złożenia oświadczenia w tym przedmiocie, nie wyraził zgody na ich udostępnianie, a także pozbawiona numerów PESEL. Powyższe ma na celu uczynienie zadość zasadom dotyczącym przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5 rozporządzenia RODO.

Projektowana ustawa zawiera również upoważnienie do określenia w drodze rozporządzenia bardziej szczegółowych regulacji dotyczących funkcjonowania systemu teleinformatycznego, w którym będą przetwarzane przedmiotowe dane.

Art. 64.

W art. 25i pkt 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej zmieniono odesłania do dotychczasowej ustawy o KRK oraz do dotychczasowego art. 12 ust. 3 ustawy o KRK, zastępując je odpowiednio odesłaniem do ustawy oraz do art. 15 ustawy. Wprowadzona zmiana jest oczywistą konsekwencją utraty mocy przez dotychczasową ustawę o KRK (art. 82 ustawy).

Art. 65.

Na mocy obowiązujących przepisów ośrodki adopcyjne są uprawnione do uzyskiwania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Podstawę do uzyskania informacji o osobie stanowi art. 161 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Na gruncie ustawy podmioty te nadal będą zaliczać się do katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji z Rejestru (art. 6 ust. 1 pkt 15 ustawy).

Celem usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, które mogła powodować dotychczasowa podstawa prawna do przetwarzania informacji z Rejestru przez ośrodki adopcyjne, określona w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, proponuje się dokonanie odpowiednich zmian w przepisach tej ustawy przez wskazanie wprost, że informacje z Krajowego Rejestru Karnego uzyskują ośrodki adopcyjne w celu weryfikacji kandydatów do przysposobienia dziecka. Do tej pory istniała różnorodna praktyka w tym zakresie, część ośrodków adopcyjnych występowała bezpośrednio do Rejestru o informacje o kandydacie, a w części przypadków o takie informacje występował sam kandydat do przysposobienia dziecka. Proponowana zmiana ma ujednoczyć praktykę w zakresie badania kwalifikacji takich osób.

Ponadto proponuje się zmianę treści pkt 11 w art. 161 ust. 2 przez wskazanie, że ośrodek adopcyjny przetwarza informację z Krajowego Rejestru Karnego, a nie informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego. Należy bowiem wskazać, że posłużenie się zwrotem „niekaralność” wyklucza możliwość uzyskania z Krajowego Rejestru Karnego informacji o orzecznym wobec osoby warunkowo umorzonym postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe, środka zabezpieczającym związanym z umieszczeniem osoby w zakładzie psychiatrycznym lub o którym mowa w art. 99 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oraz o odstąpieniu od wymierzenia kary na podstawie art. 61 tejże ustawy. Zauważyć należy, że instytucje te nie mieszczą się w definicji karalności, natomiast informacje o nich są gromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. Wydaje się, że dla oceny zdolności kandydata ośrodek adopcyjny powinien uzyskiwać pełną informację z Rejestru, aby móc dokonać rzetelnej analizy sytuacji osób przysposabiających dziecko.

Art. 66 i art. 67 i art. 81.

Wobec uchylecia rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz. Urz. WE L 248 z 16.09.2002), dotychczasowy przepis art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy o KRK stanowiący o przekazywaniu m.in. Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) informacji na temat wyroków skazujących, jeśli czyn

zabroniony został popełniony na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich, stracił rację bytu.

Projektowana ustawa, przez odpowiednie zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, wprowadza obowiązek biura informacyjnego przekazywania ARiMR z urzędu informacji o zakazach wskazanych w zmienianych przepisach oraz obowiązek aktualizacji tych informacji. Informacje te są niezbędne ARiMR przy rozstrzyganiu wniosków w ramach postępowań związanych z udzielaniem środków w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego oraz w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

Wobec powyższego jest konieczna zmiana art. 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020, która stanowi podstawę do przekazywania ARiMR przez biuro informacyjne informacji z urzędu o orzeczonym zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz informacji o aktualizacjach dotyczących orzeczonego zakazu.

Zmiana w art. 12 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego umożliwi z kolei przekazywanie ARiMR przez biuro informacyjne informacji z urzędu o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zakazie korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi lub zakazie ubiegania się o zamówienia publiczne oraz ich aktualizowanie.

Takie rozwiązanie wydaje się konieczne z uwagi na niepewność praktycznej możliwości korzystania przez ARiMR z trybu wnioskowego, który będzie podstawowym trybem udzielania informacji o osobie z Rejestru do danego postępowania. Szacuje się, że w przypadku braku przyjęcia proponowanego przepisu liczba zapytań ARiMR do Rejestru wahałaby się od kilkuset tysięcy do ponad miliona rocznie, brak więc zastosowania automatyzacji przy pomocy procesów informatycznych przetwarzania danych mógłby sparaliżować prace jednej bądź drugiej instytucji.

Wskazać ponadto należy, że projektowane przepisy tych ustaw zostały uzupełnione o zakres przetwarzanych przez ARiMR danych przekazywanych przez biuro informacyjne.

Przepis art. 81 ma na celu zaś umożliwienie przekazania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informacji o określonych zakazach orzeczonych wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 68 i art. 78–80.

Zmiany w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym mają charakter dostosowawczy do zmian, które wprowadza projektowana ustawa, a dotyczą:

- zakresu danych identyfikujących osobę, które gromadzone są w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, pobieranych z Krajowego Rejestru Karnego (art. 68 pkt 1 ustawy),
- uzupełnienia podstaw do usunięcia danych z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (art. 68 pkt 5 ustawy),
- podwyższenia zagrożenia karą pozbawienia wolności za bezprawne uzyskanie informacji o osobie z Rejestru z dostępem ograniczonym (art. 68 pkt 8 ustawy).

Jednocześnie w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym zmieniono odwołania do dotychczasowej ustawy o KRK, zastępując je odpowiednimi odesłaniami do ustawy. Wprowadzona zmiana jest oczywistą konsekwencją utraty mocy przez dotychczasową ustawę o KRK (art. 85 ustawy).

Ponadto stosowanie przepisów ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym ujawniło potrzebę ich uzupełnienia o regulacje dotyczące gromadzenia i stałej aktualizacji danych o zawodzie wyuczonym i wykonywanym osoby, której dane zamieszczono w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, a także określenia trybu i sposobu skutecznego powiadamiania osoby o zamieszczeniu jej danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym i ciężących na niej obowiązkach.

Ze względu na cel projektowanej ustawy, jakim jest przeciwdziałanie zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, jest zasadne rozszerzenie zakresu danych gromadzonych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym o zawód wyuczony i wykonywany. Informacje uzyskane z tego rejestru stanowią bowiem cenne źródło informacji nie tylko dla

organów ścigania czy wymiaru sprawiedliwości, ale również dla wszystkich innych podmiotów, które mają ustawowy obowiązek sprawdzenia osoby w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym przed nawiązaniem z nią stosunku pracy lub przed dopuszczeniem jej do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi. Informacja o zawodzie wyuczonym i wykonywanym jest zatem istotna z punktu widzenia ochrony małoletnich przed przestępczością seksualną.

Wobec tego, że zawód wyuczony i wykonywany jest daną zmienną, uznano potrzebę wprowadzenia obowiązku zgłoszenia zmiany zawodu przez osobę, której dotyczy jej aktualizacji. O niniejszym obowiązku, podobnie jak o obowiązku zgłoszenia faktycznego adresu pobytu, osoba, której dane zamieszczono w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, zostanie pouczona w powiadomieniu o zamieszczeniu jej danych w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym. Terminy zgłaszania zmiany zawodu wyuczonego i wykonywanego oraz podmiot, któremu takie informacje należy przekazać, określone zostały analogicznie jak w przypadku zgłaszania faktycznego adresu pobytu.

Dane dotyczące zawodu wyuczonego i wykonywanego zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy zostaną zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym w przypadkach osób, których dane zamieszczono w tym rejestrze.

Natomiast w przypadkach gdy dane dotyczące osób zamieszczonych w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym zostały przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy usunięte z Krajowego Rejestru Karnego oraz w przypadku gdy ustalenie zawodu wyuczonego i wykonywanego w postępowaniu wyjaśniającym na podstawie art. 18 ustawy dotychczasowej ustawy nie było możliwe, w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym zostanie zamieszczona informacja o treści „nieustalony” (art. 78 ustawy).

Przepisy art. 79 regulują kwestie powiadamiania przez biuro informacyjne osób, których dane zgromadzono w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym przed dniem wejścia w życie ustawy, o obowiązkach związanych z aktualizacją informacji o zawodzie wyuczonym i wykonywanym, a w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 2, także o obowiązku aktualizacji faktycznego adresu pobytu.

Przepis art. 10 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym nakłada na biuro informacyjne obowiązek powiadomienia

osoby, że jej dane zostały zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, z pouczeniem o obowiązku zgłoszenia faktycznego adresu pobytu i jego zmian. Skuteczne doręczenie powiadomienia jest warunkiem powstania obowiązków po stronie osoby, której dane zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, a w dalszej kolejności umożliwia postawienie jej zarzutu popełnienia wykroczenia określonego w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, jeżeli mimo skutecznego powiadomienia tych obowiązków nie wypełnia. W wielu sprawach biuro informacyjne nie dysponuje adresem osoby ujętej w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, na który możliwe byłoby doręczenie korespondencji. Wobec tego, zgodnie z art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest konieczne występowanie do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej. Procedura ustanawiania przedstawiciela przez sąd wiąże się z kosztami i dodatkowym zaangażowaniem pracowników obsługujących takie postępowania, a jednocześnie rzadko przynosi skutek w postaci ustalenia miejsca pobytu osoby, której dane zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym.

Proponowana zmiana art. 10 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym ma umożliwić wykorzystanie dostępnych na gruncie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego sposobów doręczenia powiadomienia dotyczącego zobowiązania do aktualizacji danych w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, a gdyby było to nieskuteczne, umożliwić doręczenie powiadomienia przez Policję, jednakże z pominięciem ustanowienia przedstawiciela dla osoby nieobecnej. Powyższe rozwiązanie ma na celu skuteczne ustalenie miejsca pobytu osoby, której dane zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, i doręczenie powiadomienia o zobowiązaniu jej do aktualizacji danych w zakresie faktycznego adresu pobytu oraz zawodu wyuczonego i wykonywanego.

Nałożenie na Policję obowiązku doręczenia powiadomienia, poza dotychczasowym obowiązkiem przekazywania informacji o faktycznym adresie pobytu, wynika z faktu, że Policja jest organem, który dysponuje odpowiednimi środkami, które umożliwią dokonanie koniecznych ustaleń dotyczących miejsca pobytu danej osoby, co w efekcie pozwoli na skuteczne doręczenie jej powiadomienia. Właściwa do doręczenia powiadomienia będzie jednostka Policji najbliższa siedzibie sądu, który sporządził kartę rejestracyjną będącą podstawą odnotowania danych w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym.

Należy jednak podkreślić, że Policja zostanie zaangażowana w proces doręczania jedynie w przypadkach osób nieznanymi z miejsca pobytu, tj. gdy biuro informacyjne nie będzie dysponować żadnym adresem pobytu i nie będzie możliwości ustalenia takiego adresu w oparciu o dostępne rejestry publiczne oraz gdy wszystkie wcześniejsze próby doręczenia powiadomienia przez biuro informacyjne okażą się nieskuteczne, gdyż osoba nie będzie przebywać pod adresem będącym w posiadaniu biura informacyjnego lub ustalonym przez biuro informacyjne.

Zobowiązanie Policji do doręczenia powiadomienia osobie ujętej w Rejestrze na ustalony przez Policję adres jest szczególnym trybem stosowanym wyjątkowo i zastępuje konieczność ustanawiania przedstawiciela dla osoby nieobecnej przewidzianą w art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego, którego stosowanie wyłączone.

W przypadku niemożliwości ustalenia adresu osoby przez Policję proponuje się, aby powiadomienie zostało uznane za doręczone i złożone do akt.

Powyższa procedura będzie miała zastosowanie do spraw, które wszczęto na podstawie art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z koniecznością skutecznego doręczenia powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Z uwagi na wprowadzoną powyżej procedurę doręczania powiadomień postępowania wszczęte i niezakończone na podstawie art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego do dnia wejścia w życie ustawy będą podlegać umorzeniu.

Art. 69.

W art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy zmieniono odwołanie do dotychczasowego art. 14a ustawy o KRK, zastępując go art. 19 ust. 1 ustawy. Wskazać bowiem należy, że instytucja niewykazywania skazań państw obcych, o której mowa w art. 14a dotychczasowej ustawy o KRK, została uregulowana w art. 19 ust. 1 ustawy.

Zrezygnowano również z przekazywania do CEIDG informacji o zastosowaniu przepisu art. 20 ust 1c dotychczasowej ustawy, bowiem pod rządami nowej ustawy przepis ten nie będzie stanowił podstawy do usunięcia informacji o zakazie z CEIDG.

Wyjaśnić należy, że przepis art. 20 ust. 1c dotychczasowej ustawy o KRK stanowił implementację do polskiego porządku prawnego art. 7 ust. 2 (akapit trzeci) decyzji ramowej

2009/315 dotyczącego zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu o skazaniu przez sąd państwa obcego, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego.

Zgodnie z dotychczas przyjętym w ustawie o KRK rozwiązaniem takie zastrzeżenie oznaczało, że skazanie przez sąd państwa obcego nie było wykazywane w informacji sporządzonej do celów innych niż postępowanie karne zarówno dla podmiotów krajowych, jak i zagranicznych. Wskazane zastrzeżenie, po przekazaniu o nim informacji przez Krajowy Rejestr Karny do CEIDG, stanowiło również podstawę do usunięcia z ewidencji działalności gospodarczej informacji o określonych przepisami ustawy o CEIDG zakazach, które podlegają gromadzeniu w tej ewidencji. Należy jednak zauważyć, że nie taki był cel decyzji ramowej, bowiem ogranicza ona jedynie możliwość retransmisji skazań wydanych w innym państwie członkowskim, w przypadku przedmiotowego zastrzeżenia, do innych państw, natomiast nie określa zasad przetwarzania informacji o skazaniach na poziomie krajowym. Jednocześnie wskazać należy, że zastrzeżenie niewykazywania skazania w informacji sporządzonej do celów innych niż postępowanie karne, o której mowa w przepisie art. 7 ust. 2 akapit trzeci decyzji ramowej 2009/315, ma charakter fakultatywny.

Wobec powyższego w ustawie ograniczono możliwość przekazywania informacji o wyroku skazującym, co do którego państwo członkowskie zgłosiło takie zastrzeżenie, wyłącznie do zapytań kierowanych przez podmioty zagraniczne (art. 42 ust. 6 ustawy).

Tym samym zmiany wymagał omawiany przepis art. 26 ust. 2 ustawy o CEIDG, bowiem niezależnie od zastrzeżenia zgłoszonego przez państwo członkowskie Krajowy Rejestr Karny będzie przekazywał do CEIDG informacje o zakazach objętych zastrzeżeniem, a sam fakt zastrzeżenia nie będzie stanowił już podstawy do usunięcia informacji o zakazie z CEIDG.

Art. 70.

W przepisie art. 70 wskazuje się, że do zapytań i wniosków o udzielenie informacji z Rejestru wniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy, niezależnie od sposobu ich wniesienia, będą stosowane przepisy ustawy dotychczasowej.

Art. 71 i art. 72.

Przepisy art. 71 i art. 72 ustawy określają sposób postępowania z dokumentami w postaci papierowej, które zostały zgromadzone w Rejestrze przed dniem wejścia w życie ustawy. Dokumenty te będą przechowywane na dotychczasowych zasadach, czyli w wyodrębnionych kartotekach, natomiast ich usunięcie ze zbiorów ewidencyjnych oraz zniszczenie będzie się

odbywać na zasadach określonych w art. 18 ust. 1. Ze względu na wprowadzaną ustawą możliwość digitalizacji dokumentów w postaci papierowej (art. 11 ust. 8 ustawy) przepis art. 71 przewiduje objęcie wprowadzaniem rozwiązaniem również dokumentów papierowych, które zgromadzone zostały w Rejestrze przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 73.

Przepis art. 73 przewiduje szczególną przesłankę usuwania z Krajowego Rejestru Karnego danych osób, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie w związku z poszukiwaniem listem gończym. Niniejszy przepis będzie miał zastosowanie wyłącznie do danych przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Karnym na podstawie zawiadomień o tymczasowym aresztowaniu, przesłanych przez sądy w postaci papierowej i odnotowanych w Krajowym Rejestrze Karnym przed wejściem w życie ustawy. Zawiadomienia te dotyczą postanowień o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, na podstawie których osoba zostanie osadzona w areszcie śledczym w przyszłości, po jej zatrzymaniu na podstawie rozesłanego listu gończego (art. 279 Kodeksu postępowania karnego).

Jeżeli po ujęciu poszukiwanej osoby prokurator lub sąd uzna, że brak jest przesłanek do stosowania tymczasowego aresztowania, uchyła tymczasowe aresztowanie oraz odwołuje list gończy, zazwyczaj w tym samym orzeczeniu. Jeżeli natomiast zachodzą przesłanki do stosowania tymczasowego aresztowania, wówczas dane o osobie tymczasowo aresztowanej będą gromadzone na podstawie informacji z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności przekazywanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w drodze teletransmisji. Z powyższego wynika, że w obu sytuacjach (gdy uchylono tymczasowe aresztowanie, jak również gdy dalej je stosowano), z chwilą odwołania listu gończego, ustaje potrzeba dalszego gromadzenia w Rejestrze danych o tzw. tymczasowym aresztowaniu od zatrzymania. W ustawie stworzono zatem podstawę prawną do usuwania tych danych w oparciu o zawiadomienia o odwołaniu listu gończego. Rozwiązanie to zmniejszy liczbę postępowań wyjaśniających prowadzonych przez biuro informacyjne z sądami lub prokuraturami, które o ile przesyłają zawiadomienia o odwołaniu listu gończego, to w wielu sprawach nie sporządzają zawiadomień o uchyleniu tzw. tymczasowego aresztowania od zatrzymania. Poza tym będzie to korzystne także dla organów zobowiązanych do przesyłania zawiadomień, bowiem do aktualizacji danych w Rejestrze wystarczające będzie sporządzenie tylko jednego zawiadomienia.

Art. 74.

Celem regulacji jest uzupełnienie danych osób już zamieszczonych w Krajowym Rejestrze Karnym o dane pobrane z rejestru PESEL. Mając na względzie, że pod rządami nowej ustawy dane każdej osoby, która posiada numer PESEL, będą uzupełniane o dane pobrane z rejestru PESEL, konieczne stało się, aby dane, które zostały zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym przed wejściem w życie ustawy, również zostały uzupełnione w tym zakresie. Jest to niezbędne z uwagi na planowane zautomatyzowanie procesu gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym.

Art. 75.

Wobec rozszerzenia zakresu udzielanej informacji z Krajowego Rejestru Karnego za pośrednictwem usługi sieciowej (informacja udzielana na żądanie) o informacje pochodzące z rejestrów karnych państw członkowskich albo informację o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących osoby, której dotyczy żądanie (art. 27 ust. 6 ustawy), w ustawie wprowadzono przepis przejściowy, który umożliwi podmiotom korzystającym obecnie z tej usługi na dostosowanie swoich systemów teleinformatycznych do nowego stanu prawnego. Rozszerzenie zakresu udzielonej informacji jest konsekwencją wdrożenia do ustawy regulacji rozporządzenia 2019/816.

Przepis art. 75 uwzględnia fakt, że data uruchomienia systemu ECRIS-TCN jest datą przyszłą i niepewną. Natomiast założono, że na moment uruchomienia systemu ECRIS-TCN usługa sieciowa rozszerzona o funkcjonalności związane z odpytaniem ECRIS-TCN może nie być gotowa. Dodatkowy okres 6 miesięcy ma więc pozwolić na pełne dostosowanie systemów teleinformatycznych do nowego stanu prawnego i zmian w usłudze.

Należy zauważyć, że ustawa wprowadza obowiązek pozyskiwania informacji z Krajowego Rejestru Karnego za pośrednictwem usługi sieciowej (informacja udzielana na żądanie) dla części podmiotów. Stąd konieczne jest umożliwienie tym podmiotom uzyskiwania informacji z Rejestru na zapytanie, jeżeli żądanie wiązałoby się z weryfikacją osoby w systemie ECRIS-TCN.

Art. 84.

Ustawę uzupełniono o przepis utrzymujący w mocy dotychczasowe rozporządzenie w sprawie kodów ECRIS wydawane na podstawie uchylanej ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym do czasu wydania przez Komisję Europejską aktu wykonawczego określającego znormalizowany format, przy zastosowaniu którego odbywa się wymiana informacji przez system ECRIS.

Art. 86.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia. Projektowany okres pozwoli odbiorcom ustawy na zapoznanie się z projektowanymi przepisami i przygotowanie do ich stosowania. Szczególnie ważne jest to w przypadku podmiotów, które po wejściu w życie ustawy będą zobowiązane do pozyskiwania informacji z KRK na żądanie. Jednocześnie przepis wyłącza wejście w życie ustawy po okresie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia w przypadku przepisów dotyczących stosowania przepisów rozporządzenia 2019/816 – w zakresie, w jakim biuro informacyjne jako organ centralny państwa członkowskiego będzie zobowiązany do ustalenia za pośrednictwem systemu ECRIS-TCN państw członkowskich posiadających informacje na temat osoby będącej obywatelem państwa trzeciego zgromadzone w rejestrach karnych tych państw członkowskich. Przepisy w tym zakresie wchodzi w życie w dniu uruchomienia systemu ECRIS-TCN. O dacie uruchomienia Komisja Europejska poinformuje w komunikacie opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Proponuje się, aby przepisy art. 66, art. 67, art. 81 i art. 82 weszły w życie w terminie 14 dni od ogłoszenia, gdyż weryfikacja w Krajowym Rejestrze Karnym zakazów wymienionych w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 oraz ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego umożliwi ARiMR realizację obowiązków związanych z udzielaniem pomocy w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego oraz w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a krótsze niż 9 miesięcy *vacatio legis* zaspokoi istniejącą obecnie już potrzebę ustalenia przesłanek stanowiących podstawę odmowy udzielenia pomocy ze środków unijnych.

Ponadto proponuje się, aby przepis art. 63 oraz art. 83 dotyczący możliwości prowadzenia listy biegłych sądowych w systemie teleinformatycznym oraz uzyskiwania aktualnych danych kontaktowych do biegłego sądowego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, oraz art. 74 dotyczący możliwości uzupełnienia i aktualizacji danych identyfikujących osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1,3, 4 i 6–9, danych o obywatelstwie albo statusie bezpaństwowca, zgromadzonych w Rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w oparciu o dane osobowe uzyskane z rejestru PESEL, wszedł w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia celem przygotowania danych do przetwarzania na zasadach wynikających z niniejszej ustawy.

Natomiast przepisy art. 28 ust. 7 pkt 2, art. 61 w zakresie zmiany art. 21a ust. 2 pkt 1 wejdą w życie w dniu 1 października 2023 r. dopiero bowiem w tym dniu upłynie 5-letni termin, po którego upływie informacje o skazaniach na podstawie wyroków uprawomocnionych po 30 września 2018 r. nie będą musiały być przesyłane sądom rejestrowym.

III. Upoważnienia do wydawania aktów wykonawczych

Wraz z uchwaleniem nowej ustawy o KRK konieczne będzie wydanie następujących rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości regulujących:

- 1) sposób i tryb udostępniania danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, do badań naukowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa udostępnianych danych;
- 2) sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, oraz informacji w drodze teletransmisji, mając na względzie zapewnienie identyfikacji podmiotu przesyłającego dokumenty oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, nienaruszalności i integralności przesyłanych dokumentów;
- 3) szczegółowość informacji umieszczanych na podstawie art. 13 i art. 14 ust. 1 ustawy w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, oraz informacji przekazanej z Centralnej Bazy, uwzględniając zakres danych zawartych w Rejestrze;
- 4) warunki techniczne i organizacyjne przetwarzania danych o osobach, danych o podmiotach zbiorowych w Rejestrze oraz danych, o których mowa w art. 20 ustawy, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Rejestru oraz zabezpieczenia przetwarzanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych oraz wykorzystywaniem przez osoby nieuprawnione;
- 5) tryb zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym, sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz wzór informacji udzielanej na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze oraz przesyłanej za pośrednictwem systemu ECRIS, sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone w postaci papierowej oraz wzory formularzy: zapytania o osobę,

zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego, cechy wydruku informacji zrównanego z mocą zaświadczenia umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji, sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, zabezpieczenia przed uzyskaniem danych z Rejestru przez osoby nieuprawnione oraz możliwość składania jednorazowo wielu pism;

- 6) sposób uiszczania, udokumentowania i zwrotu opłat, o których mowa w art. 33 ust. 1 i 2 ustawy, mając na uwadze potrzebę pokrycia kosztów administracyjnych wydania informacji oraz zróżnicowanie opłat w zależności od sposobu złożenia zapytania;
- 7) sposób i tryb niszczenia dokumentów w postaci papierowej, o których mowa w art. 11 ust. 3–5 ustawy, zapytań lub wniosków w postaci papierowej oraz usuwania dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8 ustawy, danych, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, oraz zapytań, żądań, wniosków, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonymi w systemie teleinformatycznym, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Rejestru oraz zabezpieczenia dokumentów przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 8) wzór formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej wymiany informacji między tymi organami oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Ponadto Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, mając na względzie szybkość przekazywania danych oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych.

IV. Informacje dodatkowe

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady

Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Projektowana ustawa nie będzie wymagała notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702).

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), zatem nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu ww. rozporządzenia.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy w ujęciu pieniężnym nie wpływa na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców i jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.). Natomiast w ujęciu niepieniężnym wskazać należy, że system KRK 2.0 umożliwi zautomatyzowanie procesu wydania zaświadczeń dla osób fizycznych, przedsiębiorców oraz organów administracji publicznej. Wprowadzane do Rejestru dane osobowe będą weryfikowane w rejestrze PESEL. Finalnie nastąpi skrócenie średniego czasu udzielania odpowiedzi do jednego dnia, co pozwoli na skrócenie procedur biurokratycznych, przyspieszy uzyskiwanie informacji niezbędnych przedsiębiorcom w procesach rekrutacyjnych, przetargowych, związanych z uzyskaniem licencji, warunkowanych potwierdzeniem braku karalności. Zrównanie mocy wydruku dokumentu elektronicznego z samym zaświadczeniem elektronicznym ułatwi korzystanie z informacji uzyskiwanych przez przedsiębiorców i osoby fizyczne za pomocą dedykowanej usługi internetowej.

W przypadku uzyskiwania informacji o podmiotach zbiorowych projektowane zmiany, umożliwiające dostęp do przedmiotowych informacji wszystkim zainteresowanym podmiotom,

umożliwią także pozyskiwanie informacji podmiotom zależnym o podmiotach dominujących, co na gruncie obowiązujących przepisów nie było możliwe.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, a osiągnięcie celu, którym była implementacja dyrektywy, nie było możliwe za pomocą innych środków.

Projektowana regulacja nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p> <p>Ministerstwo wiodące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marcin Warchoł – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Ewa Wąsik – Główny Specjalista Departament Prawa Gospodarczego tel: 22 39-76-583</p>	<p>Data sporządzenia 13 czerwca 2023 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC108</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ustawowych ram prawnych dla funkcjonowania nowego systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego (tzw. KRK 2.0).

Projektowana ustawa jest elementem projektu *Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i legislacyjnymi* (dalej: *projektu KRK 2.0*).

Budowany system zapewni większy stopień automatyzacji procesu przetwarzania danych. Z jednej strony nastąpi to przez zapewnienie bezpośredniego zasilania Krajowego Rejestru Karnego (dalej: Rejestr, KRK) przez organy do tego zobowiązane. Z drugiej natomiast system KRK 2.0 umożliwi zautomatyzowanie procesu wydawania zaświadczeń dla osób fizycznych, przedsiębiorców oraz organów administracji publicznej.

Powyższe zmiany, zdefiniowane w ramach Projektu KRK 2.0, mają na celu zmianę organizacji działania Krajowego Rejestru Karnego, usprawnienie i automatyzację realizowanych procesów i maksymalne skrócenie średniego czasu uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Zmiany te wpłyną pozytywnie na obrót prawny, przyspieszą realizację procedur (np. karnych, administracyjnych, przetargowych), do których realizacji potrzebna jest informacja z Krajowego Rejestru Karnego.

Zainicjowanie prac legislacyjnych wynika także z realizacji nałożonych powinności dotyczących współpracy międzynarodowej wynikających z unormowań zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającym scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) 2018/1726 oraz implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępującej decyzję Rady 2009/316/WSiSW do polskiego porządku prawnego. Istotne jest również uporządkowanie zasad gromadzenia i wymiany informacji o skazaniach przekazanych do Rejestru przez sądy państw obcych oraz ich wykorzystania w obrocie krajowym.

Obecnie obowiązujące regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych stanowią podstawę do przetwarzania tych danych w Rejestrze Osób Biorących Udział w Postępowaniu Sądowym (dalej: ROBUS) jedynie w zakresie udostępnionym na stronach internetowych sądów zgodnie z § 122 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych. W praktyce są to: imię i nazwisko biegłego, specjalizacja oraz termin, do którego został ustanowiony.

Informacje te jako dotyczące osoby pełniącej funkcję publiczną i związane z pełnieniem tej funkcji stanowią informację publiczną i nie podlegają ochronie ze względu na prywatność (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej). Inne dane (np. adres do korespondencji, numer telefonu) zamieszczane są na tych listach jedynie za zgodą biegłego. W celu zamieszczenia w Rejestrze szerszego katalogu danych osobowych jest niezbędne dokonanie odpowiednich zmian legislacyjnych.

Zapewnienie podstawy prawnej dla uzyskania dostępu do danych obejmujących numer PESEL biegłego jest konieczne z uwagi na potrzebę zagwarantowania jednoznacznej identyfikacji takiej osoby. Obecnie jedynym atrybutem jednoznacznie i niezaprzeczalnie identyfikującym obywatela polskiego jest właśnie numer PESEL (może bowiem dojść do sytuacji, w której na liście biegłych figurować będą osoby o identycznym imieniu i nazwisku).

Numer PESEL biegłych sądowych jest już zbierany i przetwarzany przez sądy na potrzeby dokonywania im wypłat należności z tytułu sporządzonych opinii. Zatem rozwiązaniem pożądanym i rekomendowanym – dla zapewnienia gwarancji prawnych i spełnienia wymagań ustawowego uregulowania zagadnień związanych z przetwarzaniem danych osobowych biegłych sądowych – jest wprowadzenie przepisów o randze ustawowej, które w sposób wyraźny będą określały rolę prezesów sądów okręgowych i Ministra Sprawiedliwości oraz zakres i cele przetwarzania danych

osobowych biegłych sądowych, jak również podstawę przetwarzania przez sądy i Ministra Sprawiedliwości numeru PESEL biegłych sądowych.

Analogiczne przepisy w zakresie udostępniania sądom i Ministrowi Sprawiedliwości numerów PESEL funkcjonują już w ustawach regulujących zawody radcy prawnego (art. 60¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych) i adwokata (art. 58a ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze).

Zatem, korzystając z istniejących praktyk, należy przenieść to rozwiązanie również na regulacje dotyczące biegłych sądowych.

Ponadto wskazać należy, że uzupełnienie danych o numerze PESEL osób figurujących w systemie ROBUS jest niezbędne dla dalszego rozwoju systemu i jego integracji z Portalem Informacyjnym, który w przyszłości będzie również wykorzystywany w celu przekazywania biegłym sądowym informacji o postępowaniu sądowym, zapewnianiu dostępu do akt sądowych drogą elektroniczną czy też komunikacji dwukierunkowej między biegłym a sądem.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając powyższe na uwadze, w projektowanej ustawie proponuje się:

1) zmianę sposobu i zakresu gromadzenia danych przez:

a) bezpośrednio, automatyczne zasilanie Rejestru

Na gruncie obowiązującego stanu prawnego dane podlegające gromadzeniu w Rejestrze sądy, prokuratury, Centralny Zarząd Służby Więziennej oraz właściwe organy państwa obcego przekazują do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego (dalej: Biuro) w formie kart rejestracyjnych i zawiadomień. Następnie pracownicy Biura dane te zamieszczają w bazach KRK – bazie systemu teleinformatycznego (dane przekazywane w postaci elektronicznej), a w przypadku dokumentów papierowych także w zbiorze dokumentów papierowych.

Planuje się, że po wejściu w życie nowych przepisów dokumenty sporządzane przez pracowników sądów, Centralnego Zarządu Służby Więziennej, prokuratorów oraz nadesłane za pośrednictwem systemu ECRIS (przekazywane przez państwa członkowskie UE) będą automatycznie zasilać bazę KRK, przynajmniej w niektórych stanach faktycznych (będą zapisywać się w bazie danych KRK bez udziału pracownika Biura, o ile spełnione zostaną wymagania umożliwiające automatyczne zapisanie). Ponadto organy, które przesyłają dane do Rejestru, będą mogły dokonać korekty przekazanych danych, jeśli stwierdzą, że do Rejestru wprowadzono błędne dane. W praktyce omawiana korekta polegałaby na przesłaniu do Rejestru poprawionego dokumentu (jego nowej wersji).

Zgromadzone dokumenty w postaci papierowej zostaną zachowane jako podstawa przetwarzania przekazanych za ich pomocą danych. Planuje się, aby dane o osobach oraz dane o podmiotach zbiorowych, które zostały zgromadzone w Rejestrze w formie papierowej, były nadal przechowywane w zbiorach ewidencyjnych dokumentów. Niemniej jednak przewidziano możliwość odwzorowania cyfrowego (digitalizacji) dokumentów, które będą wpływały do Rejestru w postaci papierowej oraz które zostały już w nim zgromadzone.

Ogólna liczba wpływających spraw wprowadzanych do Rejestru w latach 2017–2020 (rozumianych jako dokumenty źródłowe, tj. karty rejestracyjne i inne zmiany ewidencyjne):

2017	2018	2019	2020
11 763 667	1 298 995	1 036 580	917 172

Bezpośrednie, automatyczne zasilanie Rejestru usprawni proces związany z wprowadzaniem danych do systemu teleinformatycznego, co ma znaczenie dla jego funkcjonowania i korzystania przez różnego rodzaju interesariuszy – wobec dużej liczby wpływających spraw (ok.1 mln) oraz konieczności szybkiej aktualizacji danych.

b) integrację systemu KRK 2.0 z rejestrem PESEL

Planuje się, że wprowadzane do Rejestru dane osobowe będą weryfikowane w rejestrze PESEL. Dla osób, które już figurują w Rejestrze i których dane zostaną przeniesione do systemu KRK 2.0 z rejestru PESEL, zostanie pobrany zestaw określonych danych osobowych, tzw. tożsamość wzorcowa. W przypadku rejestracji pierwszego skazania (innego orzeczenia) osoby, która dotychczas nie figurowała w Rejestrze, albo w sytuacji, w której zająd warunki do pobrania danych z rejestru PESEL, które nie zaistniały podczas rejestracji pierwszego orzeczenia (przykładowo na czas rejestracji dokumentów dane osoby nie znajdowały się jeszcze w rejestrze PESEL), system również pobierze dane osobowe z rejestru PESEL składające się na tożsamość wzorcową. Jeżeli wystąpią rozbieżności między określonym zestawem danych identyfikujących osobę wpisanym do dokumentu stanowiącego podstawę wpisu do Rejestru a danymi przetwarzanymi przez bazę PESEL, dokument będzie zwracany do organu sporządzającego celem weryfikacji danych i ewentualnej poprawy.

W obecnym stanie prawnym jedna osoba może mieć w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, kilka tożsamości. Wynika to z faktu, że poszczególne karty rejestracyjne określonej osoby mogą nieznacznie różnić się wskazanymi w nich danymi. Tym samym w Rejestrze figuruje jedna osoba, ale o kilku tożsamościach. Dlatego też, zdecydowano się na wprowadzenie tożsamości wzorcowej. Tożsamość wzorcową będzie stanowić zestaw danych osobowych zapisywanych automatycznie w bazie danych Rejestru, pobieranych z rejestru PESEL, na bieżąco aktualizowany i uzupełniany (w tożsamości wzorcowej pozostają zapisane jako dane poprzednie, np. poprzednie nazwiska, poprzednie imię). Na tożsamość wzorcową powinny składać się następujące

dane: PESEL, nazwisko, nazwisko rodowe, imiona, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, data urodzenia, miejsce urodzenia, płeć, obywatelstwo. W bazie PESEL będą weryfikowane dane wszystkich osób nadsyłanych do Rejestru. W przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji z rejestru PESEL zostaną pobrane dane identyfikujące osobę, które stanowią tożsamość wzorcową. Tożsamość wzorcowa nie będzie tworzona tylko w przypadku, gdy dane osoby nie będą gromadzone w rejestrze PESEL (np. dane cudzoziemców lub Polaków, którym nie został nadany numer PESEL).

Powyższe rozwiązanie wpłynie na:

- prawidłowe i aktualne dane osób, których dane są już przetwarzane w KRK. W wielu przypadkach w KRK zgromadzone są jedynie dane historyczne – na podstawie starych orzeczeń, często rozbieżne w różnych dokumentach jednej osoby, a w przypadku osób skazanych przez sądy państw obcych w Rejestrze przetwarzane są niepełne lub nieprawidłowe dane (np. błędna pisownia, zamiana danych – imię z nazwiskiem itp.);
- poprawę jakości przetwarzanych danych – weryfikacja danych zarówno na etapie sporządzania dokumentu, jak i uzupełnienie rekordu o tożsamość wzorcową na etapie jego wprowadzania do KRK;
- wyeliminowanie lub zmniejszenie liczby postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych;

Liczba postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych w latach 2017–2020:

2017	2018	2019	2020
30 843	27 201	30 532	32 871

- prawidłową identyfikację osoby będącej obywatelem polskim skazanym przez sąd państwa obcego;
- spójność danych z danymi gromadzonymi w innych rejestrach – wymiana danych (np. KRK–KRS);
- stałą aktualizację danych przez pobieranie zmian w danych osobowych lub informacji o zgonie (subskrypcja);
- wyeliminowanie pomyłek przy przeszukiwaniu bazy w zautomatyzowanym procesie udostępniania danych – zmiana danych, zmiana PESEL.

Tożsamość wzorcowa będzie przetwarzana do momentu usunięcia ostatniego dokumentu osoby z KRK i powinna być usunięta razem z tym dokumentem.

c) ograniczenie danych identyfikujących osobę w dokumentach źródłowych

Planuje się, aby zakres danych identyfikujących osobę, które organ sporządzający dokument zobowiązany jest w nim zamieścić, uległ zmniejszeniu. Planowana zmiana będzie dotyczyć osób, które posiadają numer PESEL, a tym samym ich dane są zgromadzone w Powszechnym Elektronicznym Systemie Ewidencji Ludności. Obecnie, wobec braku innych źródeł zasilania Rejestru danymi identyfikującymi osobę, organ sporządzający kartę rejestracyjną lub zawiadomienie jest zobowiązany każdorazowo wskazać dane osoby obejmujące: nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, państwo urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo lub obywatelstwa, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania, a także numer PESEL oraz numer i serię dowodu tożsamości.

Planowana integracja systemu KRK 2.0 z rejestrem PESEL spowoduje, że podawanie danych w tak szerokim zakresie nie będzie już konieczne i pozwoli na ich ograniczenie do danych jednoznacznie identyfikujących osobę, tj. imienia, nazwiska i numeru PESEL. Tak wskazane dane będą następnie weryfikowane w rejestrze PESEL. Pozytywna weryfikacja zakończy się natomiast pobraniem pełnych danych z rejestru PESEL (dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz dane o obywatelstwie nadal będą wskazywane przez organ sporządzający dokument).

d) aktualizację danych

Aktualizacja wpisu o skazaniu (innym orzeczeniu) będzie polegała na wprowadzaniu do systemu danych, które aktualnie są przekazywane w formie zawiadomień.

- Gromadzenie zawiadomień, które mają wpływ na zatarcie skazania – poza danymi ujętymi w obowiązującym art. 12 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1068), (dalej: ustawa o KRK), z wyjątkiem tych, które będą stanowiły podstawę wpisu, wydaje się zasadne, aby dodatkowo gromadzić dane, które mają znaczenie dla ustalenia terminów zatarcia. Wskazane jest zatem uzupełnienie katalogu określonego w obowiązującym art. 12 ust. 2 ustawy o KRK (art. 13 ust.1).
- Rezygnacja z gromadzenia w postaci karty rejestracyjnej karnej informacji o przejęciu do wykonania orzeczenia państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 12 ust. 1 pkt 6c ustawy o KRK w obowiązującym brzmieniu nakazuje umieszczenie w karcie rejestracyjnej informacji o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego UE, w tym oznaczenia organu, który wydał orzeczenie, państwa wydania orzeczenia, sygnatury akt sprawy oraz daty wydania orzeczenia. Stosowanie tego przepisu stwarza trudności zarówno przy sporządzaniu dokumentów przez sądy (brak spójności) oraz przy ocenie, kiedy dane powinny być usunięte z Rejestru. Wskazać należy, że:

- dane o skazaniach osób będących obywatelami polskimi prawomocnie skazanymi przez sądy państw obcych są nadsyłane w formie zawiadomień o skazaniu przez sąd państwa obcego i informacji z tymi skazaniami związanymi;

- z przepisów nie wynika, kiedy dane o przejściu do wykonania obcego orzeczenia (Kop) powinny być usunięte. Nie mają tu bowiem zastosowania przepisy o zatarciu skazania (Kodeks karny);
- informacja o przejściu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie ma wpływu na usunięcie takiego skazania z Rejestru (zastosowanie mają przepisy państwa, którego sąd wydał wyrok – dane osób będących obywatelami polskimi prawomocnie skazanymi przez sądy państw obcych usuwa się z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o zatarciu skazania przesłanego przez właściwy organ państwa obcego, które wydało wyrok).

Proponuje się, aby informacja o przejściu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej była gromadzona w formie zawiadomienia powiązanego z zawiadomieniem o skazaniu państwa obcego. Do informacji tej zastosowanie miałyby przepisy ustawy o KRK dotyczące skazania państwa obcego, mówiące o usunięciu danych z KRK oraz niewykazywaniu ich po upływie określonych terminów, o których mowa w obecnym art. 14a ustawy o KRK, natomiast szczegóły treści nowego zawiadomienia regulowałyby przepisy rozporządzenia.

– Dane o zgonie.

Obecnie dane osoby zmarłej usuwane są po otrzymaniu zawiadomienia o zgonie (ew. o umorzeniu postępowania wykonawczego ze względu na śmierć osoby). Jeżeli zmarły miał kilka skazań, a Biuro otrzyma takie zawiadomienie do jednej ze spraw, wówczas usuwa również pozostałe skazania (inne orzeczenia). Zdarza się, że zawiadomienia o zgonie są błędnie sporządzone (zostaną wpisane dane innej osoby) albo osoba, wobec której wydano postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego z powodu śmierci, w rzeczywistości żyje.

Zważywszy, że, realizując wytyczne ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz cele projektu KRK 2.0, Rejestr powinien być połączony z bazą PESEL, zakłada się, że baza ta będzie przekazywała automatycznie do Rejestru informacje o zgonach osób, których dane podlegają gromadzeniu w Rejestrze. W przypadku cudzoziemców oraz obywateli RP nieposiadających numeru PESEL (dotyczy to głównie Polaków urodzonych za granicą) obowiązek poinformowania Rejestru o zgonie nadal byłby realizowany przez sądy.

– Aktualizacja danych o podmiotach zbiorowych.

W odniesieniu do podmiotów zbiorowych w projektowanej ustawie należy wskazać, że aktualizacja wpisu polega również na wprowadzeniu informacji o: uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji lub skargi nadzwyczajnej, wznowieniu postępowania oraz stwierdzeniu nieprawomocności orzeczenia, a także umorzeniu kary pieniężnej i umorzeniu postępowania wykonawczego oraz ustaniu bytu prawnego podmiotu zbiorowego. Dane te zostały pominięte w aktualnie obowiązującym art. 12 ust. 2a ustawy o KRK, mimo że *de facto* stanowią podstawę do aktualizacji, w tym usunięcia danych o podmiocie zbiorowym z Rejestru.

e) gromadzenie danych bez podziału na kartoteki

Proponuje się odejście od wyodrębnienia kartotek (obowiązujący art. 13 ustawy o KRK). Odbiorcy informacji rzadko zdają sobie sprawę, w której kartotece umieszczone są dane będące przedmiotem ich zainteresowania. Skutkuje to zwracaniem zapytań z niewłaściwie określonym rodzajem danych i przedłużaniem postępowania. Zakłada się, że ocena zakresu udostępnianych danych (również ich rodzaju) będzie się odbywać w oparciu o przepisy stanowiące podstawę udzielenia informacji.

f) gromadzenie informacji o osobach pozbawionych wolności

W obowiązującej ustawie o KRK brak jest uregulowań, które wprost wskazują na gromadzenie w KRK danych o osobach odbywających kary: dożywotniego pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, zastępczej kary pozbawienia wolności, aresztu wojskowego oraz aresztu, zwanych dalej osobami pozbawionymi wolności. Obecnie upoważnienie do przetwarzania tych danych wynika pośrednio z przepisu art. 12 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy o KRK określającego zakres danych umieszczanych w zawiadomieniu o zmianach ewidencyjnych. Ze względów przejrzystości uznać należy za zasadne, aby w projektowanych przepisach ustawy o KRK wymienione zostały wszystkie kategorie danych podlegających gromadzeniu w Rejestrze.

Planuje się, że dane o osobach pozbawionych wolności będą przekazywane do Rejestru bezpośrednio przez system teleinformatyczny Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wykorzystywany w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej (system CZSW).

g) usuwanie danych

h) dokonanie powtórnego wpisu w Rejestrze

Uregulowania wymaga kwestia dokonania ponownego wpisu usuniętych danych z Rejestru. Zdarzają się sytuacje, w których sąd powinien ponownie sporządzić kartę rejestracyjną i przesłać ją do KRK. Planuje się, aby ponowne sporządzenie karty rejestracyjnej nastąpiło, poza dotychczasowym obowiązkiem sporządzenia karty rejestracyjnej po uprawomocnieniu się wyroku, w przypadku: uchylenia postanowienia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 ustawy o KRK, uchyleniu postanowienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe, uprawomocnieniu się postanowienia w przedmiocie pozostawienia środka odwoławczego bez rozpoznania lub uchyleniu orzeczenia, na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Jest to konieczne, gdyż w wymienionych sytuacjach pierwotny wpis zostaje usunięty w

sposób nieodwracalny z Rejestru, a istnieje konieczność pozyskania danych zawartych w Rejestrze sprzed jego usunięcia.

i) retencję danych

Planuje się, że w systemie teleinformatycznym KRK zostanie zapewniony upoważnionym osobom wgląd do danych usuniętych z Rejestru. Taka funkcjonalność zagwarantuje sprawną realizację zadań związanych z kontrolą danych usuwanych z Rejestru oraz obsługą skarg nadsyłanych do Biura.

Projektowany 5-letni termin przechowywania danych usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań związanych z kontrolą danych usuwanych z Krajowego Rejestru Karnego oraz obsługą skarg nadsyłanych do Biura. Wskazać należy, że obecnie realizacja zadań związanych z kontrolą procesu usuwania danych opiera się wyłącznie na dokumentach w formie papierowej. Dokumenty takie można skontrolować po ich usunięciu z bazy danych – weryfikowana jest wówczas zgodność daty usunięcia dokumentu z przepisami prawa. Zmiany polegające na gromadzeniu danych na podstawie dokumentów nadsyłanych jedynie w formie elektronicznej będą wymagały wprowadzenia nowych rozwiązań, które zapewnią realizację wyżej wymienionych zadań.

Zasadne wydaje się, aby możliwość zweryfikowania poprawności usunięcia danych obejmowała dłuższy okres niż na dzień usunięcia danych z Krajowego Rejestru Karnego. Ze względu na ilość danych usuwanych każdego dnia niemożliwe jest obecnie skontrolowanie każdego usuniętego dokumentu. Co więcej, bieżąca kontrola nie zabezpiecza sytuacji, w której do Krajowego Rejestru Karnego wpływają dokumenty świadczące o konieczności posiadania przez Biuro konkretnego orzeczenia (np. wydawane przez sąd postanowienia w toku prowadzonego postępowania wykonawczego dotyczące tego orzeczenia), które nie jest już przetwarzane w Krajowym Rejestrze Karnym. Przeprowadzane przez Biuro postępowania wyjaśniające – nierzadko długotrwałe i angażujące zarówno pracownika Biura, jak i pracowników organu sporządzającego dokument – mogą w konsekwencji doprowadzić do sytuacji, w której zostanie stwierdzone, że dany dokument powinien być nadal przetwarzany przez Biuro. Powodem takiego stanu rzeczy najczęściej nie jest nieprawidłowe usunięcie danych przez pracownika Biura, ale brak wiedzy o zapadłych orzeczeniach, które skutkowałyby wydłużeniem okresu gromadzenia danych w Krajowym Rejestrze Karnym. Ponadto wydłużona retencja danych, które byłyby usunięte z Krajowego Rejestru Karnego, a przechowywane w odrębnej, wydzielonej systemowo bazie, pozwoliłaby na zniwelowanie luki prawnej, systemowej i organizacyjnej związanej obecnie z możliwościami stosowania art. 108 Kodeksu karnego. Niezależnie od wprowadzanych niniejszym projektem legislacyjnym zmian nadal mogą istnieć sytuacje, w którym z Krajowego Rejestru Karnego usunięte zostanie skazanie, mimo że w okresie wymaganym do zatarcia skazania skazany ponownie popełnił przestępstwo. W takim przypadku jest dopuszczalne jedynie jednoczesne zatarcie skazań. Obecnie może się jednak zdarzyć, że w chwili usuwania z rejestru skazania Biuro nie ma wiedzy o nowym, właśnie wydanym wyroku skazującym (jeszcze nieprzekazanym do Biura) danego skazanego, który w swojej istocie może wpłynąć na zajęcie przesłanek wskazanych w art. 108 Kodeksu karnego i uniemożliwić pojedyncze zatarcie zarejestrowanego orzeczenia.

Ze względu na powyższe należy zapewnić, aby przeprowadzenie kontroli poprawności usuniętych danych obejmowało dłuższy okres czasu niż bezpośrednio po usunięciu dokumentu. Przyjęty 5-letni termin, w którym będzie można skontrolować poprawność usuniętych danych, powinien być wystarczający, aby zapewnić sprawną realizację zadań związanych z kontrolą.

Zaproponowany termin jest również tożsamy z okresem po jakim przedawnia się karalność przestępstw określonych w art. 107 i art. 108 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) i art. 54 i art. 55 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206). Ze względu na szczególny charakter danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym stwierdzono, że przechowywanie usuniętych danych przez wskazany 5-letni okres jest zasadne również ze względu na potrzeby prowadzonych postępowań związanych z ewentualnym naruszeniem ochrony tych danych.

Niezależnie od powyższego przechowywanie przez określony czas danych usuniętych z Rejestru jest również niezbędne do celów statystycznych. Należy bowiem podkreślić, że każdy dokument po usunięciu go z Krajowego Rejestru Karnego musi być, mimo to, brany pod uwagę w statystyce dotyczącej okresu, którego dotyczy. Wskazać ponadto należy, że badanie powrotności do przestępstwa (rozumiane jako ponowne popełnienie przestępstwa co najmniej jeden raz w okresie pięciu lat od daty uprawomocnienia się wyroku) nie jest możliwe bez uwzględnienia danych, które z Rejestru zostały już usunięte. Proponowany termin 5 lat jest zatem zbieżny z terminem, w jakim jest badana powrotność do przestępstwa na potrzeby statystyki.

2) zmianę w zakresie wydawania zaświadczeń/informacji, tj.:

a) sposób dostępu do danych;

b) minimalizację wskazywania danych osobowych w zapytaniach i wnioskach

Uproszczenie postępowania w sprawie wydania zaświadczenia będzie polegać na zmniejszeniu zakresu danych osobowych koniecznych do złożenia zapytania do danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację osoby oraz informacji o obywatelstwie tej osoby. Taki sposób składania zapytań pozwoli na eliminację potencjalnych pomyłek

w danych osobowych wskazywanych w obecnie wypełnianych formularzach, co niesie za sobą liczne i czasochłonne postępowania wyjaśniające równocześnie wydłużając czas uzyskania żądanych danych.

c) integrację z rejestrem PESEL

Prawidłową identyfikację osoby zapewni integracja systemu KRK 2.0 z rejestrem PESEL. Dzięki tej integracji złożone zapytanie lub wnioski zostaną zweryfikowane pod kątem zgodności wskazanych danych osobowych. Negatywna weryfikacja danych spowoduje zwrócenie wniosku do poprawy lub uzupełnienia.

d) zaświadczenie jako dokument elektroniczny

Planuje się przyjąć ogólną zasadę, że każde zaświadczenie z KRK będzie wydawane w postaci dokumentu elektronicznego podpisanego pieczęcią elektroniczną. Wydruk dokumentu będzie równoważny dokumentowi elektronicznemu, a autentyczność dokumentu będzie można zweryfikować.

e) zaświadczenie dla osoby fizycznej

Obowiązkiem organu administracji publicznej (w tym MS) jest wydanie zaświadczenia, na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie, jeżeli:

- urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa;
- osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego

f) udzielanie informacji o niefigurowaniu w KRK

W odróżnieniu od obowiązującego stanu prawnego w projektowanej ustawie wprowadza się rozwiązanie, w którym udzielanie informacji na zapytanie zawierające przepis prawa ograniczający zakres udzielanej informacji, w przypadku osób figurujących w KRK, ale nie figurujących w konkretnym zakresie, nie będzie prowadziło do udzielania nadinformacji w postaci: *Nie figuruje w KRK w podanym zakresie*. Zaświadczenie takie powinno stwierdzać, że osoba nie figuruje w KRK w związku ze wskazanym postępowaniem. Zaświadczenie o treści „nie figuruje” odnosić się zatem powinno tylko do wskazanego zakresu danych. Dotychczasowy sposób wydawania zaświadczeń „w zakresie” wprost sugeruje, że jeśli osoba nie figuruje w podanym zakresie, to figuruje w innym.

g) zapytania o podmioty zbiorowe

W KRK gromadzi się obecnie dane o około 60 podmiotach zbiorowych. W większości zaświadczenia wydawane są na wnioski podmiotu, którego dotyczą, i są przedkładane przede wszystkim w:

- postępowaniach przetargowych,
- postępowaniach w sprawie zezwoleń na zbieranie odpadów,
- postępowaniach w sprawie pozwoleń środowiskowych,
- postępowaniach w sprawie uzyskania koncesji na obrót paliwami.

Liczba wydanych informacji o osobie fizycznej i o podmiocie zbiorowym z Krajowego Rejestru Karnego w latach 2017–2020

2017	2018	2019	2020
5 625 796	5 862 980	6 182 627	5 610 046

Planuje się, aby w projektowanej ustawie zostały zawarte przepisy mające na celu połączenie rozwiązań dotyczących upublicznienia rejestru podmiotów zbiorowych z istniejącym wymogiem przedstawienia na potrzeby danego postępowania zaświadczenia o niekaralności tego podmiotu. W tym rozwiązaniu uprawnienie uzyskania zaświadczenia o podmiocie zbiorowym przysługuje każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania zaświadczenie jest uzyskiwane. Z uprawnienia do pozyskania informacji o podmiocie zbiorowym planuje się wykluczyć podmioty, o których mowa w obowiązującym art. 6 ust. 1 pkt 11 i 12, jako że zarówno przepisy międzynarodowe, jak i przepisy prawa UE nie przewidują tej formy wymiany informacji między rejestrami karnymi. Podstawową daną wskazywaną w zapytaniu o podmiot zbiorowy będzie numer KRS. Zapytania o podmioty niezarejestrowane w Krajowym Rejestrze Sądowym, w tym o zagraniczne podmioty zbiorowe (podobnie jak o obcokrajowców w przypadku zapytań o osoby), wymagałyby wskazania pełnych danych podmiotu zbiorowego (nazwa, siedziba).

Wskazać należy, że w większości zaświadczenia wydawane są na wnioski podmiotu, którego dotyczą, i przedkładane są przede wszystkim w: postępowaniach przetargowych, postępowaniach w sprawie zezwoleń na zbieranie odpadów, postępowaniach w sprawie pozwoleń środowiskowych, postępowaniach w sprawie uzyskania koncesji na obrót paliwami.

Przyjęte rozwiązanie w zakresie podmiotów zbiorowych w konsekwencji ma zapewnić każdemu zainteresowanemu szybszy i łatwiejszy dostęp do informacji mających wpływ na prawidłowe ustalenie podstaw do wystąpienia przesłanek wymaganych w danym postępowaniu, tj. bez konieczności wskazywania uprawnień i podstawy do uzyskania informacji, co w praktyce znacznie utrudniało dostęp do informacji, zwłaszcza w przypadku spółek zależnych i dominujących. Podkreślić należy, że przedmiotowe informacje dotyczą podmiotów występujących w obrocie gospodarczym, zatem upoważnienie do szerszego dostępu do takich informacji wpływa na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego. Wskazać przy tym należy, że informacje

o podmiotach zbiorowych udzielane z Krajowego Rejestru Karnego nie zawierają danych osobowych objętych ochroną, co także uzasadnia poszerzenie dostępu do takich informacji.

h) zmianę katalogu podmiotów uprawnionych (wskazanego w obecnym art. 6 ust. 1 ustawy o KRK)

Rezygnacja z ujęcia w katalogu podmiotów, którym przysługuje prawo do informacji o osobach z KRK, tj. Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej i pozostałych (art. 6 ust. 1 pkt 7 obecnej ustawy o KRK) – zwłaszcza w kontekście wykonywania nałożonych na nich zadań wynikających z odrębnych ustaw – przyjęte rozwiązanie wynika z konieczności uporządkowania katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji o osobie z KRK wymienionych w art. 6 ustawy. Obecna konstrukcja przepisów powoduje, że niektóre z wymienionych podmiotów można zakwalifikować do co najmniej dwóch kategorii wymienionych w obowiązującym art. 6 ust. 1 ustawy o KRK. W projekcie ustawy o KRK uporządkowano katalog podmiotów wymienionych w art. 6 ust. 7 w zależności od przysługujących

im uprawnień do uzyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego i przyjęto, że podmioty te będą zakwalifikowane – w zależności od rodzaju prowadzonego postępowania (wykonywanego zadania) do jednej z dwóch kategorii wskazanych w projektowanej ustawie o KRK (projektowany pkt 11 i 15). Należy zauważyć, że wśród wymienionych podmiotów są i takie, które mogą prowadzić postępowanie przygotowawcze w sprawach karnych

i karnych skarbowych oraz wykonywać inne zadania nałożone na nie ustawami szczególnymi, jak i takie, które uprawnień do prowadzenia postępowania przygotowawczego nie mają, ale wykonują inne zadania nałożone ustawami. Wobec powyższego zdecydowano się na uszczegółowienie przepisów, dodając w nowej ustawie przepis o innych zadaniach wykonywanych przez organ, który jednocześnie jest uprawniony do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych i karnych skarbowych lub czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia (projektowany pkt 11). Pozostałe organy, które nie mają uprawnień do prowadzenia postępowań przygotowawczych albo czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia – z racji wykonywanych przez nie zadań – będą się kwalifikować do grupy podmiotów określonych w obowiązującym pkt 9 (projektowanym pkt 15). W aktualnym stanie prawnym wolontariusze oraz kandydaci na wolontariuszy, których obejmuje wymóg niekaralności, muszą występować o udzielenie informacji z Rejestru samodzielnie. Proponuje się zatem dodanie do katalogu podmiotów uprawnionych podmioty, które korzystają ze świadczeń wolontariuszy – w przypadkach, w których z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności wolontariuszy, w odniesieniu do wolontariuszy albo kandydatów na wolontariuszy.

W projekcie ustawy przyjęto zasadę, że informacji z Krajowego Rejestru Karnego udziela się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – na zapytanie uprawnionego podmiotu lub osoby lub na żądanie uprawnionego podmiotu. Wyjątek od tej zasady przewidziano dla osoby fizycznej, która będzie mieć możliwość złożenia zapytania o osobę w postaci papierowej – albo przez osobiste stawiennictwo w siedzibie Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego w Warszawie lub w jednym z punktów informacyjnych znajdujących się przy sądach powszechnych na terenie całego kraju, albo przez przesłanie zapytania drogą pocztową. Z uwagi na potrzebę zabezpieczenia danych objętych ochroną oraz celem weryfikacji tożsamości osoby, której dotyczy zapytanie w przypadku zapytania przesyłanego przez osobę fizyczną drogą pocztową oraz w przypadku gdy o informację o osobie występuje pełnomocnik, wprowadzono obowiązek notarialnego poświadczenia podpisu osoby (bądź poświadczenia podpisu przez konsula). Wymogu takiego nie przewidziano w przypadku osobistego złożenia zapytania w siedzibie Biura lub punkcie informacyjnym z uwagi na możliwość identyfikacji osoby np. na podstawie posiadanego dokumentu tożsamości. Notarialne lub konsularne poświadczenie podpisu ma na celu wyeliminowanie prób wyłudzenia informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego oraz zapewnienie większego bezpieczeństwa przetwarzania danych o osobie.

Możliwość składania zapytań w postaci papierowej (osobiście bądź drogą pocztową) przez osoby niekorzystające z elektronicznych form komunikacji, m.in. z powodu wykluczenia cyfrowego, pozwala na realizację prawa tych osób do dostępu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym. Mając powyższe na uwadze, przewidziano również, że informacja na złożone w postaci papierowej zapytanie będzie wydawana w postaci wydruku z systemu teleinformatycznego, który będzie miał moc zrównaną z mocą zaświadczenia, a autentyczność informacji w nim zawartej będzie można zweryfikować. Sposób i tryb weryfikacji informacji wydrukowanej z systemu teleinformatycznego (zrównanej z mocą zaświadczenia) z danymi zawartymi w informacji udzielanej z Rejestru będą regulować przepisy rozporządzenia.

3) współpracę międzynarodową

Projektuje się, aby zadania Biura oraz dotychczasowe regulacje związane z wymianą informacji z rejestrów karnych oraz pozostałymi zadaniami nałożonymi na Biuro, a wynikającymi z przepisów prawa bądź umów międzynarodowych, stanowiły oddzielny rozdział ustawy o KRK.

Do nowego rozdziału zostały przeniesione obecne przepisy ustawy o KRK, które regulują współpracę międzynarodową (w niezmienionej treści lub zmienione w wyniku wskazanych potrzeb), jak i zostaną zawarte w nim nowe regulacje – wynikające z obowiązku implementacji dyrektywy 2019/884 oraz rozporządzenia 2019/816.

➤ ECRIS

- a. Poszerzony został krąg podmiotów określonych w obecnym art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy o KRK tak, aby było możliwe występowanie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji o skazaniu z rejestrów karnych również na wnioski podmiotów, o których mowa w obowiązującym art. 6 ust. 1 pkt 10a, oraz podmiotów korzystających ze świadczeń wolontariuszy.
- b. Uregulowano kwestię korzystania z rejestru PESEL w procesie rejestracji zawiadomień i obsługi zapytań za pośrednictwem systemu ECRIS, w tym przekazywanie informacji o zgonie wraz z datą śmierci.
- c. Informacje o skazaniu przez sądy państw obcych są gromadzone oraz wykazywane w informacji o osobie z Rejestru zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym do momentu otrzymania z państwa, które wydało dany wyrok zawiadomienia o jego usunięciu z tamtejszego rejestru. Wyjątek stanowi informacja sporządzona dla celów innych niż postępowanie karne, która przewiduje możliwość niewykazania zagranicznych skazań po upływie terminów określonych w obowiązującym art. 14a ustawy o KRK. Jednakże przepis ten wymaga modyfikacji. Zgodnie z jego aktualnym brzmieniem informacje o skazaniu zagranicznym nie są wykazywane do innych postępowań niż postępowanie karne po upływie okresów, w których nastąpiłoby zatarcie skazania polskiego. Wobec wielości systemów prawnych w Europie i różnic między polskim systemem prawnym – w tym systemem orzekania kar, ich wykonania i zacierania skazań – a systemami w innych państwach europejskich, stosowanie obowiązujących zasad sprawia wiele trudności. Proponuje się zatem nowe zasady. Wprowadzenie przepisu, którego funkcją jest zapewnienie obywatelom polskim, choć częściowego, spełnienia roli, jaką w innych państwach pełni – nieznaną w polskim systemie prawnym – zasada niewykazywania skazań po określonym czasie, w stosunku do postępowań innych niż postępowanie karne. Do samego zatarcia skazań nadal bowiem dochodzi na zasadach określonych przez to państwo, choćby zasady te były łagodniejsze niż obowiązujące w Polsce. Obywatel polski nigdy nie zostanie zatem pokrzywdzony przez dłuższe przechowywanie w Rejestrze informacji o skazaniu zagranicznym niż informacja ta przechowywana jest przez rejestr państwa orzekającego. Planuje się także wyłączenie stosowania obowiązującego przepisu art. 14a w przypadku skazań państw obcych za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnione wobec małoletniego, w przypadku gdy informacja z Krajowego Rejestru Karnego pozyskiwana jest dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi. W różnych systemach prawnych kara za popełnienie przestępstwa na tle seksualnym często odbiega od zagrożenia w polskiej ustawie karnej. Może to doprowadzić do sytuacji, w której osoba skazana za tego rodzaju przestępstwo, np. będąca kandydatem na wychowawcę lub kierownika formy wypoczynku dzieci, otrzyma informację o niefigurowaniu w Rejestrze. Mając na względzie ochronę małoletnich przed potencjalnym zagrożeniem płynącym ze strony takich osób, należy dokonać stosownych zmian w ustawie o KRK.
- d. Konieczne było uregulowanie także procedury, o której stanowi przepis art. 7 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW. Zgodnie z nim, w przypadku złożenia do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, na podstawie art. 6, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego do celów innych niż postępowanie karne, ten organ centralny udziela odpowiedzi zgodnie ze swoim prawem krajowym w odniesieniu do wyroków skazujących wydanych w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, oraz wyroków skazujących wydanych przez państwa trzecie, a następnie przekazanych mu i wpisanych do jego rejestru karnego.
- e. Doprecyzowano termin udzielenia odpowiedzi na zapytania państw obcych w przypadku wystąpienia przez Biuro o nadesłanie dodatkowych danych w celu udzielenia odpowiedzi na zapytanie. Proponuje się termin 10-dniowy na udzielenie odpowiedzi na zapytania po uzyskaniu dodatkowych, wnioskowanych danych, bez względu na cel zapytania (termin określony w art. 8 ust. 1 decyzji 2009/315/WSiSW).
- f. W celu dostosowania przepisów ustawy do decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW proponuje się zmianę w przedmiocie zawierania w informacji danych nadesłanych przez państwo UE (proponuje się wykazywać w informacji o osobie dane objęte zastrzeżeniem ze wskazaniem faktu zgłoszenia zastrzeżenia oraz państwo, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie).
- g. W obecnym stanie prawnym kompetencje Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego odnośnie do usuwania informacji dotyczących skazania na mocy wyroków sądów państw obcych związane są z zatarciem skazania w państwie, które wydało wyrok. Brak jest przepisów analogicznych do obowiązującego art. 14 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o KRK, a tym samym nie ma podstawy prawnej do usunięcia informacji o wyroku skazującym wydanym przez sąd państwa obcego, nawet wtedy gdy właściwy organ sądowy tego państwa stwierdzi nieważność takiego orzeczenia lub go uchyli np. w drodze kasacji czy wznowienia postępowania. Wobec powyższego proponuje się zmianę przepisów ustawy o KRK, które pozwalałyby na usunięcie z polskiego rejestru karnego danych o skazaniach państw obcych nie tylko w przypadku zatarcia skazania w państwie, które wydało wyrok, ale także w każdym przypadku, w którym takie skazanie zostało usunięte z zagranicznego rejestru karnego.
- h. W związku z wejściem w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępującej decyzję Rady 2009/316/WSiSW niezbędną

jest jej implementacja do polskiego porządku prawnego. Dyrektywa ta dokonuje w decyzji ramowej 2009/315/WSiSW niezbędnych zmian, które umożliwiają skuteczną wymianę za pośrednictwem systemu ECRIS informacji dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich. Zobowiązuje ona państwa członkowskie do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia, aby wyrokom skazującym towarzyszyły informacje dotyczące obywatelstwa lub obywatelstw osoby skazanej bądź informacje o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane – o ile państwa członkowskie takimi informacjami dysponują. Wprowadza również procedury odpowiadania na wnioski o udzielenie informacji, zapewnia, aby informacja z rejestru karnego udzielona na wniosek obywatela państwa trzeciego została uzupełniona o informacje z innych państw członkowskich oraz przewiduje niezbędne zmiany techniczne w celu zapewnienia funkcjonowania systemu wymiany informacji. Wśród przepisów dyrektywy 2019/884 zidentyfikowano następujące regulacje wymagające implementacji do ustawy o KRK:

- art. 1 pkt 2 dyrektywy (dodawana lit. e w art. 2 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW) w zakresie zawarcia w ustawie o KRK definicji obywatela państwa trzeciego na potrzeby wymiany informacji między rejestrami karnym państw członkowskich oraz dla celów rozporządzenia 2019/816 (ECRIS-TCN),
- art. 1 pkt 3 dyrektywy (zmieniany art. 4 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW) w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek załączenia do wyroku skazującego informacji o obywatelstwie (obywatelstwach) osoby skazanej lub informacji o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane,
- art. 1 pkt 4 dyrektywy (dodawany ust. 3a do art. 6 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW) w zakresie, w jakim nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek występowania z zapytaniem o informacje o osobie będącej obywatelem państwa trzeciego do każdego państwa członkowskiego, które posiada informacje na temat tej osoby – w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego wystąpił do rejestru karnego o udzielenie informacji,
- art. 1 pkt 8 lit. a dyrektywy (dodawany ppkt (iv) do art. 11 ust. 1 lit. c decyzji ramowej 2009/315/WSiSW) w zakresie, w jakim należy zdecydować o gromadzeniu wizerunku twarzy obywatela polskiego w KRK,
- art. 1 pkt 8 lit. b dyrektywy (zmieniany art. 11 ust. 3–7 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW) w zakresie, w jakim określa inne sposoby wymiany informacji między rejestrami państw członkowskich, w przypadku gdy system ECRIS przestaje być dostępny.

➤ ECRIS-TCN

- a) Obowiązek wprowadzania danych do ECRIS-TCN wynika z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726.

W odniesieniu do każdego skazanego obywatela państwa trzeciego organ centralny skazującego państwa członkowskiego tworzy wpis w ECRIS-TCN. Skazujące państwo członkowskie tworzy wpis:

- o ile to możliwe automatycznie,
- bez zbędnej zwłoki po wprowadzeniu danego wyroku skazującego do rejestru karnego.

Obowiązek powyższy dotyczy wyroków skazujących wydanych po dniu rozpoczęcia wprowadzania danych do ECRIS-TCN.

Konieczne jest zatem uzupełnienie zadań stawianych przed Biurem Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego o zadanie polegające na przekazywaniu danych do systemu ECRIS-TCN (przesyłania i aktualizacji danych w ECRIS-TCN wraz z pozyskaniem odcisków linii papilarnych z AFIS celem przesłania ich do ECRIS-TCN).

- b) Obywatel państwa trzeciego oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem, lub osobę, której obywatelstwo jest nieznane (zgodnie z art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816). Do tej grupy należą również obywatele UE, którzy mają także obywatelstwo lub obywatelstwa państwa trzeciego. Stąd w przedmiotowej regulacji proponuje się wprowadzenie podstawy prawnej do przetwarzania danych nie tylko o obywatelstwie lub obywatelstwach, ale również o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane.
- c) Z uwagi na zakres danych wpisywanych do ECRIS-TCN zasadne wydaje się wskazanie, jakie dane dotyczące tożsamości osoby będącej obywatelem państwa trzeciego będą przekazywane do ECRIS-TCN (tworzenie wpisu w systemie ECRIS-TCN).
- d) Dane daktyloskopijne. Art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2019/816 określa przesłanki przekazywania odcisków linii papilarnych do ECRIS-TCN. Zakresem stosowania tego rozporządzenia objęci zostali także obywatele Unii, którzy posiadają co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego. Wykluczenie tych osób spowodowałoby, że informacje przechowywane w ECRIS-TCN byłyby niepełne.

4) zmianę sformułowania zadań Biura Informacyjnego (art. 2 projektowanej ustawy)

Zmiana ma na celu określenie zadań Biura przez ich zawężenie do ogólnie sformułowanych zadań. Zmiana obecnego art. 4 ma również na celu usunięcie z ustawy o KRK tych zadań Biura, które zostały już wyrażone w przepisach szczególnych. Z tego względu zdecydowano się na usunięcie z ustawy o KRK przepisów dotyczących obowiązku Biura polegającego na przekazywaniu Marszałkowi Sejmu oraz Marszałkowi Senatu informacji o posłach, posłach do Parlamentu Europejskiego oraz senatorach, wobec których zapadły prawomocne wyroki skazujące, lub pozbawionych praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu. Stosowne regulacje w tym zakresie zawiera ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (art. 248 § 3, art. 365 oraz art. 280 § 3). Wydaje się, że powtórzenie tożsamyh zapisów w ustawie o KRK jest zbędne. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku zadania Biura polegającego na prowadzeniu Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Przedmiotowe zadanie zostało już wskazane w art. 4 ust. 2 i art. 5 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304).

Jednocześnie planuje się uregulowanie w przepisach ustawy o KRK zadań Ministra Sprawiedliwości związanych z utrzymaniem i rozwojem systemu teleinformatycznego Rejestru. Do Ministra Sprawiedliwości jako administratora danych zgromadzonych w Rejestrze będzie należało zapewnienie: ochrony przed nieuprawnionym dostępem do Rejestru, integralności danych w Rejestrze oraz dostępności systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr, a także przeciwdziałanie uszkodzeniom systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr (art. 2).

5) zmianę zasad przekazywania informacji z urzędu

Zmienione zostały przepisy dotyczące przekazywania informacji z urzędu, m.in.:

- w związku z częstym, niejednoznacznym określeniem w kartach rejestracyjnych karnych zakazów, które powinny zostać zgłoszone do CEIDG, proponuje się dodać do tychże kart informację, że „orzeczony zakaz (środek karny lub zabezpieczający) podlega zgłoszeniu do CEIDG”;
- planuje się przywrócenie w przepisach ustawy o KRK obowiązku informowania właściwego sądu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego (związane jest to z przywróceniem instytucji wykonania kar, środków karnych i środków zabezpieczających z zastosowaniem dozoru elektronicznego, ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 396, z późn. zm.);
- proponuje się zmianę przepisów w taki sposób, aby w warunkach określonych w obowiązującym art. 22 ustawy o KRK sądy były nie tylko informowane o ponownym skazaniu przez sąd państwa obcego, ale o każdym ponownym orzeczeniu takiego sądu, również sądu państwa trzeciego. Powyższe ma na celu wyeliminowanie dokonywania oceny przez pracowników Biura skazań zagranicznych pod względem tego, czy czyn popełniony na terenie obcego państwa odpowiada polskiemu przestępstwu czy wykroczeniu.

6) zmianę zasad przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych

Rozwiązaniem koniecznym dla zapewnienia gwarancji prawnych i spełnienia wymagań związanych z przetwarzaniem danych osobowych biegłych sądowych będzie nowelizacja ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Projektowana regulacja przewiduje:

- określenie formy prowadzenia rejestru biegłych sądowych przez prezesów sądów okręgowych na podstawie art. 157 ustawy;
- określenie roli prezesów sądów okręgowych w zadaniu prowadzenia listy biegłych sądowych w formie listy w systemie teleinformatycznym;
- określenie zakresu podmiotowego instytucji oraz osób, które mają dostęp do teleinformatycznych list biegłych sądowych, a także zakresu udostępnianych im informacji dotyczących tych biegłych;
- upoważnienie do określenia przez Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia bardziej szczegółowych regulacji dotyczących funkcjonowania systemu teleinformatycznego, w którym będą przetwarzane dane.

Projekt ustawy przewiduje także dodanie podstawy prawnej do przetwarzania danych osobowych biegłych w zakresie: imienia i nazwiska biegłego, numeru PESEL, specjalizacji, terminu, do którego biegły został ustanowiony, adresu do korespondencji, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej oraz okręgu sądowego, w którym biegły sądowy został ustanowiony.

Zapewnienie podstawy prawnej dla uzyskania dostępu do danych obejmujących numer PESEL biegłego pozwoli na jednoznaczną identyfikację takiej osoby, aby wyeliminować prawdopodobieństwo zaistnienia sytuacji, w której na liście biegłych będą figurować osoby o identycznym imieniu i nazwisku.

Należy wskazać przy tym, iż numer PESEL biegłych sądowych jest już zbierany i przetwarzany przez sądy na potrzeby dokonywania im wypłat należności z tytułu sporządzonych opinii.

W odniesieniu do pozostałych danych wskazać należy, że zawarcie ich w systemie teleinformatycznym, do którego dostęp będą posiadać wszystkie sądy powszechne, wpłynie na usprawnienie nawiązywania kontaktu z biegłymi sądowymi w razie konieczności wykorzystania ich wiedzy w procesie sądowym. Obecne kierunki w zakresie informatyzacji wymiaru sprawiedliwości dążą do cyfryzacji wszelkich rejestrów i baz, z których korzystają sądy powszechne.

W zakresie ochrony danych osobowych przetwarzanych w systemie ROBUS należy wskazać, iż od początku jego funkcjonowania, tj. od 2016 r., za jego pośrednictwem są udostępniane uprawnionym podmiotom (w szczególności sądom) informacje o profesjonalnych uczestnikach postępowań sądowych, w tym radcach prawnych i adwokatach, zawierające również, w oparciu o istniejące już podstawy prawne, numer PESEL tych osób.

System ten był projektowany w taki sposób, że nie identyfikuje się obecnie w nim podatności i zagrożeń dla ochrony danych osobowych. Dostęp do systemu jest reglamentowany, nadawany na wniosek uprawnionych podmiotów i zapewnia rozliczalność dostępu.

Od momentu wdrożenia systemu ROBUS nie odnotowano przypadku naruszenia ochrony danych osobowych w systemie. Tym samym uznać można, że już w fazie projektowania systemu prawidłowo zidentyfikowano ryzyka i uwzględniono środki służące wyeliminowaniu zagrożenia naruszenia ochrony danych osobowych.

Tym samym można przyjąć, że ryzyka naruszenia ochrony danych osobowych – rozumiane jako kombinacja prawdopodobieństwa wystąpienia określonego zdarzenia oraz jego skutków – nie są obecnie identyfikowane, bowiem budowa Systemu oraz funkcjonalności zapobiegają możliwości ich zmaterializowania się.

7) usunięcie luk prawnych

Wraz z koniecznością zaprojektowania nowej ustawy o KRK zidentyfikowano potrzebę wprowadzenia stosownych zmian w następujących aktach prawnych:

- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego – w zakresie zobowiązania uprawnionych organów do pobrania odcisków palców od obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia ECRIS-TCN w toku prowadzonego postępowania, zmiany warunków formalnych, które musi spełniać akt oskarżenia, uzupełnienia podstaw jego cofnięcia oraz uzupełnienia, a także zabezpieczenia pobrania odcisków linii papilarnych w sprawach z oskarżenia prywatnoskargowego,
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy – w zakresie, w jakim należy zapewnić pozyskanie przez sąd informacji o wykonaniu przez skazanego orzeczonego środka kompensacyjnego,
- ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym – w zakresie, w jakim poszerzono zakres danych osobowych dotyczących osoby fizycznej wpisywanych do KRS, rozszerzono zakres informacji przekazywanych sądom rejestrowym określony w art. 21a tej ustawy oraz ograniczono przekazywanie informacji o zakazach wynikających z art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych,
- ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji – w zakresie poszerzenia danych gromadzonych w zbiorach daktyloskopijnych Komendanta Głównego Policji oraz zapewnienia ewentualnego pośrednictwa Policji w pobieraniu odcisków linii papilarnych na potrzeby prowadzonych postępowań przygotowawczych przez organy, które nie są uprawnione do dokonywania tego rodzaju czynności,
- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – w zakresie wskazania, że w przypadku kandydatów na kierownika lub wychowawcę wypoczynku będących wolontariuszami, informację z Krajowego Rejestru Karnego uzyskuje organizator wypoczynku,
- ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy – w zakresie wyłączenia obowiązku pobierania linii papilarnych od obywateli państw trzecich oskarżonych (podejrzanych) o popełnienie wykroczeń skarbowych,
- ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy – w zakresie, w jakim należy zmienić odwołania do ustawy o KRK – obecnie ustawa odwołuje się do ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym. Wobec zaprojektowania nowej ustawy o KRK, odwołania należy dostosować do projektowanych zmian,
- ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej – w zakresie, w jakim należy zmienić odwołania do ustawy o KRK (podobnie jak w ustawie o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Hiszpania

Dokument będący odpowiednikiem zaświadczenia o niekaralności można uzyskać za pośrednictwem usług online, osobiście w urzędzie lub drogą pocztową. Dokument ma postać cyfrową lub stanowi wydruk dokumentu elektronicznego, w przypadkach gdy jest uzyskiwany osobiście lub pocztą. Zarówno postać cyfrowa, jak i wydruk mają ten sam status, tj. wydruk dokumentu elektronicznego jest równoważny jego wersji cyfrowej. Autentyczność dokumentu w przypadku wersji cyfrowej potwierdza pieczęć elektroniczna organu. W przypadku wydruków potwierdzenie ich autentyczności jest realizowane za pomocą usługi online opartej na kodzie weryfikacyjnym znajdującym się na dokumencie. Usługa ta pozwala na pobranie kopii cyfrowej weryfikowanego wydruku i sprawdzenie zgodności przedstawionego przez obywatela wydruku z wersją elektroniczną.

Portugalia

Podobne rozwiązania stosowane są w Portugalii. O dokument z rejestru karnego można starać się za pośrednictwem rejestru karnego online lub osobiście w wybranych jednostkach administracji w kraju lub zagranicą. Dokument elektroniczny zawiera kod weryfikacyjny będący zarazem kodem dostępu do kopii cyfrowej możliwej do uzyskania za pośrednictwem usługi online w okresie ważności dokumentu wskazanej w dokumencie. Dodatkowo portugalski dokument z rejestru karnego jest wydawany w formie dwujęzycznej (portugalskiej i angielskiej).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Biuro Informacyjne KRK	1	Informacja ogólnodostępna	<ul style="list-style-type: none"> – Wyeliminowanie lub zmniejszenie liczby postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych oraz poprawa jakości przetwarzanych danych w wyniku integracji systemu KRK z systemem PESEL; – dokumenty sporządzane przez pracowników sądów, Centralnego Zarządu Służby Więziennej, prokuratorów oraz nadesłane za pośrednictwem systemu ECRIS będą automatycznie zasilać bazę KRK (będą zapisywać się w bazie danych KRK bez udziału pracownika Biura); – możliwość dokonywania korekty danych przez organy przekazujące informacje (w przypadku wprowadzenia błędnych danych); – zmiany w zakresie współpracy międzynarodowej; – rezygnacja z gromadzenia zawiadomień, które nie mają wpływu na zatarcie skazania.
Centralny Zarząd Służby Więziennej	1	Informacja ogólnodostępna	Dane o osobach pozbawionych wolności będą przekazywane do Rejestru bezpośrednio przez system teleinformatyczny Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wykorzystywany w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej.
Sądy powszechne	318 – sądy rejonowe 47 – sądy okręgowe 11 – sądy apelacyjne	Informacja ogólnodostępna	Sąd będzie informowany o: <ul style="list-style-type: none"> – udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego; – ponownym skazaniu przez sąd państwa obcego oraz o każdym ponownym orzeczeniu takiego sądu, również sądu państwa trzeciego.
Obywatele	ok. 38 mln	GUS	Zautomatyzowanie procesu wydawania zaświadczeń.
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczna, Krajowa Administracja Skarbowa, Centralne Biuro Antykorupcyjne	4	Informacja ogólnodostępna	Możliwość uzyskania informacji o osobie lub informacji o podmiocie zbiorowym w związku z prowadzonym postępowaniem przygotowawczym w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynnościami wyjaśniającymi w sprawach o wykroczenia lub w związku z wykonywaniem nałożonych na te podmioty innych zadań określonych w ustawie.
Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Służba Ochrony Państwa, Biuro Nadzoru Wewnętrznego, Szef Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, Straż Marszałkowska	7	Informacja ogólnodostępna	Możliwość uzyskania informacji o osobie lub informacji o podmiocie zbiorowym w związku z wykonywaniem nałożonych zadań określonych w ustawie.
Prokuratura	1	Informacja ogólnodostępna	Możliwość przesyłania dokumentów źródłowych – listów gończych przez jednostki prokuratur w postaci elektronicznej. Możliwość uzyskania informacji o osobie lub informacji o podmiocie zbiorowym w związku z prowadzonym

			postępowaniem przygotowawczym w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynnościami wyjaśniającymi w sprawach o wykroczenia lub w związku z wykonywaniem nałożonych na te pomioty innych zadań określonych w ustawie.
Sąd wykonujący orzeczenie w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe		Informacja ogólnodostępna	Obowiązek sporządzenia zawiadomienia dotyczącego danych o podmiocie zbiorowym, które jest przekazywane przez sądy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.
Sąd wykonujący orzeczenie w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, sprawach nieletnich oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia; sąd orzekający o tymczasowym aresztowaniu wykonywanym w zakładzie leczniczym lub umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich; sąd wydający postanowienie o poszukiwaniu listem gończym; Prokurator wydający postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o uchyleniu tymczasowego aresztowania		Informacja ogólnodostępna	Obowiązek sporządzenia zawiadomienia dotyczącego danych o osobie, które jest przekazywane przez sądy lub prokuratora za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.
Właściwy organ państwa obcego			Obowiązek sporządzenia i przesłania zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem w określonej ustawą formie.
Policja	1	Informacja ogólnodostępna	Zobowiązanie Policji oraz organów, którym przysługują uprawnienia Policji w zakresie pobierania linii papilarnych, do dokonywania określonych czynności w postępowaniu przygotowawczym w celu pobierania odcisków linii papilarnych od oskarżonych obywateli państw trzecich w sprawach z oskarżenia publicznego, jak i prywatnego;
Przedsiębiorcy, pracodawcy	4 106 708 podmiotów prowadzących	Główny Urząd Statystyczny	Zautomatyzowanie procesu wydania zaświadczeń dla przedsiębiorców. Prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zostały zgromadzone w Rejestrze w zakresie niezbędnym

	h działalność gospodarczą	– stan na koniec IX 2020 r.	dla zatrudnienia pracownika, co do którego wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej.
Minister Sprawiedliwości	1	Informacja ogólnodostępna	Wydanie stosownych rozporządzeń wskazanych w projektowanej ustawie. Utrzymanie i rozwój systemu teleinformatycznego Rejestru.
Prezesa sądów okręgowych	47	Informacja ogólnodostępna	Zapewnienie sądom, Ministrowi Sprawiedliwości, Prokuratorowi Generalnemu, prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorom Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu dostępu do list biegłych sądowych, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.
Biegli sądowi	14 610	Sprawozdania statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości z działalności sądów (stan na 30.06.2021 r.)	Poszerzenie katalogu danych dotyczącego biegłych sądowych o numer PESEL, tytuł lub stopień naukowy, a także adres do doręczeń, numer telefonu i adres poczty elektronicznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych”.

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Krajowa Rada Sądownictwa;
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego;
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
4. Prokuratura Krajowa;
5. Prezes Trybunału Konstytucyjnego;
6. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
7. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
8. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
9. Komendant Główny Policji;
10. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej;
11. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
12. Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
13. Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
14. Komendant Główny Straży Granicznej;
15. Komendant Służby Ochrony Państwa;
16. Komendant Straży Marszałkowskiej;
17. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych;
18. Główny Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy;
19. Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
20. Dyrektor Generalny Służby Więziennictwa.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prezesa sądów apelacyjnych (wszystkich);
2. Prezesa wojskowych sądów okręgowych;
3. Rzecznik Praw Obywatelskich;
4. Urzędy wojewódzkie (wszystkie);
5. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
6. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
7. Stowarzyszenie Sędziów Rodzinnych w Polsce;

8. Stowarzyszenie Sędziów Rodzinych „Pro Familia”;
 9. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
 10. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX JUSTA;
 11. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Sędziów;
 12. Fundacja Polskie Towarzystwo Prawnicze OPUS IURIS;
 13. Porozumienie samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych;
 14. Krajowa Rada Radców Prawnych;
 15. Naczelna Rada Adwokacka;
 16. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
 17. Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”;
 18. Stowarzyszenie Prokuratorów „LEX SUPER OMNIA”;
 19. Przewodniczący Prezydium Rady Głównej Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej;
 20. Przewodniczący Krajowej Rady Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru, Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej;
 21. Przewodniczący Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej;
 22. Przewodniczący Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność” Pracowników Sądownictwa;
 23. Krajowa Rada Kuratorów;
 24. Krajowe Stowarzyszenie Zawodowych Kuratorów Sądowych;
 25. Przewodniczący Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa;
 26. Przewodnicząca Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Kuratorów Sądowych;
 27. Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
 28. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju;
 29. Fundacja Panoptikon;
 30. Fundacja im. Stefana Batorego.
- Czas trwania opiniowania i konsultacji publicznych – 14 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2023 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1 (2024)	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0,11	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	1,19
budżet państwa	0	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,20
JST	0	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,19
ZUS	0	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,69
NFZ	0	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,20
Wydatki ogółem	0	1,26	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	3,87
<i>Koszt konwertera</i>	<i>0</i>	<i>1,0</i>										<i>1,00</i>
budżet państwa	0	1,26	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	3,87
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	1,15	0,17	0,17	0,17	0,17	0,17	0,17	0,17	0,17	0,17	2,68
budżet państwa	0	-1,24	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-3,67
JST	0	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,19
ZUS	0	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,69
NFZ	0	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,20

Źródła finansowania

1. Kwestia kosztów wytworzenia konwertera plików z AFIS do ECRIS-TCN. W toku prac przygotowawczych do wdrożenia w infrastrukturze informatycznej państwa (system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego oraz policyjna baza odcisków palców AFIS) rozwiązań umożliwiających integrację z budowanym na poziomie Unii Europejskiej systemem ECRIS-TCN podjęto decyzję o konieczności budowania

konwertera plików NIST, przetwarzających informację o odciskach palców, do postaci zgodnej ze specyfikacją systemu ECRIS-TCN.

Podkreślić należy, że kwestia wytworzenia i umiejscowienia w architekturze informatycznej państwa konwertera danych biometrycznych, w postaci odcisków palców obywateli państw trzecich, na cele przekazywania danych osobowych do centralnego systemu ECRIS-TCN, nie została jeszcze rozstrzygnięta.¹

Koszt budowy konwertera w wysokości 1 mln zł zostanie sfinansowany w 2024 r. w ramach ustalonego limitu wydatków w ramach części 37 – Sprawiedliwość, bez konieczności występowania o dodatkowe środki budżetowe na ten cel.

2. Ze względu na zwiększony zakres funkcjonalności systemu teleinformatycznego KRK, wynikający z propozycji legislacyjnej, w tym dodatkowe zadania nałożone na dostawcę usług IT – istnieje potrzeba utworzenia 2 dodatkowych etatów (w Departamencie Informatyzacji i Rejestrów Sądowych w Ministerstwie Sprawiedliwości) na realizację zadań bieżących związanych z utrzymaniem systemu, co będzie generowało wydatki w roku wejścia w życie, jak i latach kolejnych w części 37 – Sprawiedliwość.

Wydatki budżetu państwa z uwzględnieniem pochodnych od wynagrodzeń w pierwszym roku obowiązywania ustawy: **264 161,96 zł.**

Wydatki budżetu państwa w roku kolejnym z uwzględnieniem DWR i pochodnych: **286 615,73 zł.**

Skutki finansowe dotyczące utworzenia 2 nowych etatów do realizacji zadań należących do właściwości Ministra Sprawiedliwości zostaną sfinansowane w ramach limitu wydatków części 37 – Sprawiedliwość i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

3. Wymagane zmiany w systemach teleinformatycznych dotyczące przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych będą realizowane w ramach podpisanej umowy utrzymaniowo-rozwojowej tzw. rejestru osób biorących udział w postępowaniu sądowym (ROBUS), finansowanej z części 15 budżetu państwa.
4. Pozostałe wydatki wynikające z projektowanej regulacji będą sfinansowane w ramach corocznie ustalanego limitu wydatków dla wskazanych części budżetowych i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel zarówno w pierwszym roku wejścia w życie projektowanych przepisów, jak i w latach kolejnych.

System Krajowego Rejestru Karnego będzie kontynuacją istniejącego systemu, który będzie poddany niezbędnej modernizacji, zatem koszty dotyczące jego funkcjonowania i obsługi były już dotychczas planowane w części 37 – Sprawiedliwość, w związku z czym budżet państwa posiada środki na wskazane zadania.

Należy wskazać, że koszty dotyczące funkcjonowania Krajowego Rejestru Karnego są wykazywane wyłącznie w części 37 – Sprawiedliwość. Środki związane z działaniami rozwojowymi w zakresie rozbudowy systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego (w dalszej części: ST KRK) zgodnie z założeniami projektu „Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i legislacyjnymi” (KRK 2.0)” (umowa o dofinansowanie: POWER.02.17.00-00-0001/16) przewidziane są budżecie na 2022 r. (w wysokości: 9 041 000,00 zł) i 2023 r. (w wysokości: 4 000 000,00 zł).

Minister Sprawiedliwości na bieżąco wnioskuje o zabezpieczenie w budżecie państwa środków finansowych na utrzymanie i rozwój Krajowego Rejestru Karnego. Należy także wskazać, że budowane rozwiązania informatyczne ST KRK wytwarzane są iteracyjnie w oparciu o stan obecny, który jest na bieżąco modernizowany, zgodnie z zakresem projektu KRK 2.0. Niektóre z wdrażanych rozwiązań, niewymagających zmian legislacyjnych, lub takie, które mogą funkcjonować w oparciu o dokonane już zmiany przepisów prawa, są zaimplementowane w systemie i wykorzystywane w celu realizacji obowiązków ustawowych Rejestru.

Produkty projektu (realizowane w ramach czterech etapów trwania projektu) są realizowane w ramach projektu UE (POWER), pn. Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i legislacyjnymi, którego budżet określony został na kwotę 23 000 000 zł, którego finansowanie unijne jest na poziomie 80%.

Środki wykazane jako Środki UE obejmują wykonanie części projektu pn. „Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi

¹ Przedmiotem ustaleń pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Komendą Główną Policji będzie zakres współpracy przy budowaniu konwertera oraz harmonogram realizacji zadania. Obecnie nie jest znana data uruchomienia systemu ECRIS-TCN, natomiast zakłada się, że do uruchomienia systemu dojdzie w 2024 r.

	<p>i legislacyjnymi (KRK 2.0)”, którego celem jest usprawnienie obsługi osób fizycznych, przedsiębiorców oraz podmiotów sektora publicznego przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, pochodzą z Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój. Budżet tego projektu wynosi ogółem 23 mln zł, na który składa się:</p> <p>84,28% – finansowanie EFS: 19 384 400,00 zł,</p> <p>15,72% – finansowanie krajowe: 3 615 600,00 zł, które zostanie pokryte z budżetu państwa część 37 – Sprawiedliwość.</p> <p>Zakresem projektu objęto m.in. integrację z rejestrem PESEL, zwiększenie automatyzmu w procesach realizowanych w Krajowym Rejestrze Karnym związanych z zasilaniem KRK dokumentami źródłowymi i gromadzeniem tych dokumentów w Rejestrze, zmianę architektonicznych rozwiązań dotyczących sposobu integracji podmiotów uprawnionych do przesyłania dokumentów źródłowych do KRK, w szczególności sądów powszechnych, z Rejestrem, integrację z systemem ECRIS-TCN (unijna baza danych obywateli państw trzecich skazanych na terenie Unii Europejskiej), ułatwienie korzystania z zaświadczeń wydawanych przez Biuro Informacyjne KRK w postaci elektronicznej. Wskazane powyżej zadania są elementem IV etapu Projektu KRK 2.0. Procedowana ustawa, wprowadzająca w życie opisane rozwiązania, dotyczące usprawnienia procesów realizowanych przez Rejestr i rozwijająca system teleinformatyczny KRK, jest także produktem IV etapu Projektu KRK 2.0. Koszty w zakresie rozbudowy systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym jest elementem Projektu KRK 2.0. Zakresem projektu są objęte zmiany prawne, techniczne, ale i organizacyjne w strukturze Biura Informacyjnego Krajowego Karnego. Działania projektowe, w szczególności uruchomienie fakultatywnej usługi udostępnienia danych (ustawa z lutego 2021 r.) – element I etapu projektu KRK 2.0, jak i zautomatyzowanie zasilania Rejestru oraz integracja z Rejestrem PESEL – element IV etapu projektu KRK 2.0 jak i rozwiązania regulowane w projekcie ustawy – zmierzają do przeorganizowania pracy Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Celem zmian jest zautomatyzowanie tych procesów, które nie wymagają udziału człowieka, natomiast wykorzystanie posiadanych zasobów osobowych do realizacji tych zadań, które obecnie (ze względu na konieczność realizacji zadań priorytetowych związanych z rejestracją dokumentów źródłowych i udzielaniem informacji z Rejestru) nie mogą być objęte pełnym nadzorem – kontrola jakości zgromadzonych danych, bieżąca (nieoparta o procesy udzielania odpowiedzi i rejestracji dokumentów) kontrola aktualności zgromadzonych danych (w celu pełnej zgodności gromadzonych danych z przepisami ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, jak i przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych).</p> <p>Pracownicy Biura będą też realizować zadania w ramach nowych procesów wdrażanych do Rejestru – jak np. zwiększona współpraca zagraniczna w ramach ECRIS i ECRIS-TCN, w szczególności postępowania wyjaśniające zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) 2019/816 ustanawiającym scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych.</p> <p>Planowane zmiany organizacyjne będą zmierzać w kierunku wzmocnienia zespołów kontroli (udostępnianych informacji i realizowanych procesów), współpracy międzynarodowej i aktualizacji danych (w szczególności w zakresie weryfikacji jakości zgromadzonych w Rejestrze danych oraz zmniejszenia obsady stanowisk zajmujących się bezpośrednim wydawaniem zaświadczeń i rejestracją dokumentów).</p> <p>Biorąc pod uwagę iteracyjność wdrażanych zmian i rzeczywistą możliwość oceny wpływu rozwiązań automatyzujących pracę w zakresie podstawowych procesów realizowanych przez Biuro na strukturę zatrudnienia, zakłada się stopniową rezygnację z odnawiania etatów po pracownikach odchodzących z pracy z uwzględnieniem potrzeb kadrowych wynikających z nowych zadań realizowanych przez Biuro. Obsługą Krajowego Rejestru Karnego, na dzień 21.03.2022 r., zajmuje się etatowo 140 pracowników Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego oraz 5 pracowników Departamentu Informatyzacji i Rejestrów Sądowych (administratorzy ST KRK).</p> <p>Rozbudowa ST KRK do postaci KRK 2.0 jest realizowana przyrostowo przez proces polegający na stopniowym, rozciągniętym w czasie, wygaszaniu funkcjonalności działających w strukturach obecnego systemu i rozbudowie o te analogiczne funkcjonalności środowiska, w którym jest ulokowana nowa, zintegrowana z bazą danych KRK 1.0, baza danych KRK 2.0. Biorąc powyższe pod uwagę, od 01.04.2016 r. (data rozpoczęcia projektu KRK 2.0), przyjęto i realizowano dwa podstawowe założenia dotyczące gospodarowania zasobami etatowymi:</p>

- ograniczenie odnawiania etatów uwolnionych w związku z naturalną fluktuacją kadr (wypowiedzenia złożone przez pracowników, przejścia na emeryturę, przeniesienia w służbie cywilnej) do niezbędnego minimum, tj. tych stanowisk pracy, które pozostaną niezbędne w trakcie i po zakończeniu projektu KRK 2.0.
W konsekwencji stan etatowy Biura uległ zmniejszeniu na poziomie 24,1% w pespektywie 01.04.2016 r. – 31.12.2021 r.:

Informacja na dzień:	Ilość alokowanych etatów
01.04.2016 r.	183,7
31.12.2017 r.	178,2
31.12.2018 r.	162,6
31.12.2019 r.	162,3
31.12.2020 r.	151,2
31.12.2021 r.	139,3

- przenoszenie zasobów uwolnionych w związku z dostarczaniem planowanych produktów projektu KRK 2.0 do wykonywania zadań ustawowych Biura, których realizacja wymaga zwiększenia obsady etatowej lub nowych zadań, wynikających ze zmian ustawowych na poziomie krajowym lub unijnym.

Przykładem jest wdrożona od kwietnia 2021 r. „Usługa Udostępniania danych z KRK” umożliwiająca uprawnionym podmiotom uzyskiwanie informacji z KRK w czasie rzeczywistym za pośrednictwem usług *webservice*. Usługa, oprócz niezbędnych prac informatycznych, wymagała dostosowania ustawodawstwa – została wprowadzona do porządku prawnego ustawą z dnia 21 stycznia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 187), zaś w dniu 21 kwietnia 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie sposobu i trybu udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych z Krajowego Rejestru Karnego, udzielanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sposobu zakładania kont użytkownika i konta instytucjonalnego dla informacji udzielanych na zapytanie lub wnioski oraz zakresu informacji o osobie lub podmiocie zbiorowym udzielanej na żądanie (Dz. U. poz. 728). W wyniku działania usługi do 16 marca 2022 r. niemal 60 tys. żądań zostało obsłużonych bez udziału pracownika Biura, co pozwoliło odzyskane zasoby przeznaczyć do obsługi innych realizowanych przez Biuro zadań – głównie związanych z postępowaniami wyjaśniającymi oraz obsługą zapytań i wniosków doręczanych do Biura pozostałymi kanałami.

Przykładem nowych ustawowych zadań Biura będących wynikiem implementacji do polskiego porządku prawnego prawa unijnego – tj. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (dalej: rozporządzenie 2019/816) – będzie przekazywanie do centralnej bazy obywateli państw trzecich skazanych na terytorium Unii Europejskiej danych osobowych osób skazanych przez polskie sądy, w tym odcisków linii papilarnych. W ramach tego systemu Biuro będzie przetwarzać odciski palców, prowadzić postępowania wyjaśniające dotyczące nieprawidłowości w danych obywateli państw trzecich zgromadzonych w centralnych unijnych systemach działających w sferze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, o ile nieprawidłowość wynika z danych wprowadzonych do tych systemów przez Rejestr. Zakłada się, że zwiększona automatyzacja prostszych procesów realizowanych w Biurze pozwoli na pełniejszą realizację bardziej skomplikowanych i nowych zadań nakładanych na Biuro przepisami krajowymi i międzynarodowymi oraz pozwoli na skoncentrowanie zadań związanych z weryfikacją aktualności danych, którymi Rejestr jest zasilany, oraz poszerzoną kontrolę danych przetwarzanych przez Rejestr (prawidłowość przetwarzania, weryfikacja ewentualnych zmian w algorytmach odpowiadających za automatyzację udzielanych informacji etc.).

W związku z powyższym jest planowana zmiana organizacyjna Biura (przewidziana również jako efekt projektu KRK 2.0) polegająca na powołaniu wewnętrznych komórek organizacyjnych obsługujących obszary:

- a) gromadzenia i udzielania informacji za pośrednictwem ECRIS i ECRIS-TCN – licząca ok. 12 etatów (spośród pozostających w dyspozycji Biura);
- b) kontroli prawidłowości gromadzenia danych w ST KRK i udzielanych informacji na ich podstawie – licząca ok. 6–8 etatów (spośród pozostających w dyspozycji Biura).

Ze względu na zwiększony zakres funkcjonalności systemu teleinformatycznego KRK, wynikający z propozycji legislacyjnej, dodatkowe zadania nałożone na dostawcę usług IT, istnieje potrzeba utworzenia 2 dodatkowych etatów (Departament Informatyzacji i Rejestrów Sądowych w MS) na realizację zadań bieżących związanych z utrzymaniem systemu:

$2190,45 \text{ zł} \times 4,2 \times 2 \times 12 \text{ m-cy} = 220\,797,36 \text{ zł}$

Wydatki budżetu państwa z uwzględnieniem pochodnych od wynagrodzeń w pierwszym roku obowiązywania ustawy (19,64%) – **264 161,96 zł.**

Wydatki budżetu państwa w roku kolejnym z uwzględnieniem DWR i pochodnych:

$(2190,45 \text{ zł} \times 4,2 \times 2 \times 12 \text{ m-cy}) \times 1,085 = 239\,565,14 \text{ zł}$

$239\,565,14 \text{ zł} \times 1,1964 = \mathbf{286\,615,73 \text{ zł.}}$

Zadania związane z modernizacją ST KRK, których dotyczy projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, były szacowane przy aktualizacji budżetu projektu KRK 2.0 na kwotę ok. 12 mln PLN, są to głównie zadania III i IV etapu projektu – aczkolwiek należy wskazać, że nie każde zadanie III i IV etapu projektu jest określane w projektowanych przepisach. Niezależnie od wymienionych zadań podkreślenia wymaga fakt, że ST KRK podlega ciągłej modernizacji, w wyniku chociażby zmian legislacyjnych, niezwiązanych z projektem KRK 2.0, ale nakładających na Rejestr nowe obowiązki (wynikające z przepisów krajowych i międzynarodowych)

lub rozszerzające zakres danych gromadzonych w Rejestrze.

Budżet projektu KRK 2.0 został ustalony w 2015 r. na kwotę 23 mln zł, niezbędnych dla osiągnięcia m.in. następujących celów projektowych:

- automatyzacja niektórych procesów realizowanych w Biurze – czego efektem ma być skrócenie czasu udzielania informacji z KRK oraz umożliwienie alokacji zasobów Biura do realizacji innych zadań;
- przebudowa ST KRK w sposób taki, aby wszelkie kolejne modernizacje systemu były dostępne dla większej grupy wykonawców biorących udział w postępowaniach przetargowych. Cel ten będzie osiągnięty przez odejście od rozwiązań endemicznych, znanych, ze względu na wytworzenie w połowie lat 90 XX w., nielicznej grupie specjalistów IT, unowocześnienie platformy sprzętowej i oprogramowania, na których funkcjonuje ST KRK. Zakładać można, że nowa baza danych, nowa platforma, na której będzie zlokalizowany system, sprawi, że więcej podmiotów będzie zainteresowanych uczestnictwem w przetargach dotyczących rozwoju i utrzymania ST KRK, a taka sytuacja może wpływać na wysokość przedstawianych przez te podmioty ofert;
- doprowadzenie ST KRK do stanu zgodności z normami Krajowych Ram Interoperacyjności;
- integracja z zewnętrznymi interesariuszami za pośrednictwem usług sieciowych/API (wytworzonych w ramach projektu KRK 2.0 lub wytworzonych/wykorzystywanych przez interesariuszy KRK, z których skorzysta ST KRK), które zapewnią wymianę komunikatów między KRK a interesariuszami zgodną z Krajowymi Ramami Interoperacyjności.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wskazać, że zyski finansowe mogą być przede wszystkim widoczne przy postępowaniach przetargowych (co jest też uzależnione od zakresu realizowanych zadań, modernizacji systemu wynikających ze zmian legislacyjnych, implementacji przepisów unijnych, konieczności rozbudowywania systemu niezwiązanej z bieżącym utrzymaniem), natomiast cele projektu KRK 2.0, jak wykazano powyżej, zostały określone znacznie szerzej niż oszczędności finansowe. Oszczędności te są bowiem zależne także od koniecznych, a nieznanych w momencie realizacji projektu KRK 2.0, przyszłych zmian w systemie, wpływających także na koszty jego utrzymania. Okoliczność wygenerowania określonego kwotowo poziomu oszczędności nie była i nie jest samoistną przesłanką uzasadniającą uruchomienie projektu KRK 2.0 ani też zwartościowanym miernikiem produktów/efektów projektu.

W zakresie oszczędności wynikających z wdrożenia nowych rozwiązań ST KRK 2.0, wskazać należy, że jednym z produktów projektu KRK 2.0 (aczkolwiek niezwiązanym bezpośrednio

z projektem ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym) jest zbudowanie Modułu statystycznego KRK 2.0, na potrzeby generowania corocznych statystyk publicznych. Obecnie, z uwagi na brak właściwych funkcjonalności ST KRK 1.0, tablice statystyczne dostarczane są w procedurach przetargowych generujących koszty organizacji zarówno na poziomie przeprowadzenia postępowania na zakup usług, jak również kosztów samej usługi ich wygenerowania (ta plasuje się na poziomie ok. 500 000,00 zł rocznie). Wysokie koszty wygenerowania tablic statystycznych są związane z koniecznością opracowywania danych statystycznych zgromadzonych w bazie danych ST KRK opartej na przestarzałej technologii informatycznej, obszerności bazy danych oraz skomplikowanych mechanizmów zapisów tych danych w bazie danych. Sam proces wygenerowania tablic za dany rok kalendarzowy trwa około 5–6 miesięcy kalendarzowych i angażuje personel Biura oraz Administratorów ST KRK na potrzeby wyjaśniania wykonawcy zewnętrznemu zapisów bazy danych i zależności między poszczególnymi danymi. Wytworzony Moduł Statystyczny KRK 2.0 będzie wykorzystywany oprócz corocznych statystyk publicznych również na potrzeby procesów wewnętrznych, tj. kontroli jakości i aktualności danych gromadzonych w ST KRK 2.0.

Wyliczenia dotyczące kosztów wytworzenia i utrzymania funkcjonalności ST KRK wdrażanych projektowaną ustawą, pomijając koszty, które są stale ponoszone, związane z utrzymaniem ST KRK.

Skutki 10 lat	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	2023 r.	2023 r.	2025 r.	2026 r.	2027r.	2028 r.	2029r.	2030 r.	2031 r.	2032 r.	2033 r.
Utrzymanie	3 193 562,00	3 193 562,00	3 193 562,00	3 193 562,00	3 193 562,00	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60
Moder-nizacja	7 262 658,00	4 943 456,10	2 000 000,00	800 000,00							
Razem	10 456 220,00	8 137 018,10	5 193 562,00	3 993 562,00	3 193 562,00	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60	4 151 630,60

W koszty utrzymania są wliczone w szczególności zadania związane z utrzymaniem i serwisem funkcjonalności wdrażanych projektowaną ustawą. W niektórych obszarach (zmiany związane z rozwojem bazy danych systemu, niektórych wdrażanych usług sieciowych, niezbędnej modernizacji już istniejących rozwiązań) nie jest możliwe rozdzielanie utrzymania już istniejących komponentów ST KRK od komponentów wdrażanych ustawą. W koszty utrzymania od roku 2026 są wliczane także modernizacje funkcjonalności wdrażanych ustawą, które będą wynikać z potrzeb biznesowych użytkowników systemu. Koszty modernizacji w roku „0” i „1” to koszty zmiany systemu wynikające z procedowanych zmian legislacyjnych i projektu KRK 2.0.

Wskazać należy, że 80% kosztów modernizacji w roku „0” i „1” będzie finansowanych ze środków europejskich w ramach programu POWER.

Dostosowanie systemów teleinformatycznych

Poza kosztami wynikającymi ze zmian w Systemie Teleinformatycznym Krajowego Rejestru Karnego należy wskazać, że projektowane integracje dotyczą systemów teleinformatycznych interesariuszy zewnętrznych.

Należy wskazać, że w przypadku integracji z rejestrem PESEL planowane rozwiązania zakładają skorzystanie z usług udostępnianych już przez ministra właściwego ds. cyfryzacji interesariuszom pobierającym dane z rejestru PESEL, zatem główne koszty integracji zawierają się w kosztach modernizacji ST KRK, podobnie sytuacja wygląda z integracją z systemem CSZW. Obecnie dane z CSZW są przekazywane także w postaci elektronicznej, natomiast poprawy wymaga architektura rozwiązania i przesyłania komunikatów. W tym zakresie rozwiązania usług sieciowych już istnieją po stronie CSZW.

Projekt zakłada otrzymywanie listów gończych w postaci elektronicznej, takie rozwiązanie jest możliwe za pośrednictwem systemu PROK-SYS wytworzonego przez Prokuraturę Krajową. W tym zakresie, realizując prace informatyczne, główne koszty będą po stronie systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego, który podobnie jak w przypadku korzystania z rejestru PESEL będzie musiał się dostosować do rozwiązań proponowanych przez PROK-SYS.

	<p>Docelowy model wymiany danych między ST KRK a interesariuszami zewnętrznymi będzie odbywał się w drodze teletransmisji danych z wykorzystaniem dedykowanych usług sieciowych/API umożliwiających pozyskiwanie niezbędnych danych i ich przekazywanie do właściwych podmiotów. W przypadku niektórych rozwiązań – takich jak integracja ST KRK z Rejestrem PESEL bądź też integracja ST KRK z Centralną Bazą Danych Osób Pozbawionych Wolności, zarządzaną przez Centralny Zarząd Służby Więziennej – to ST KRK będzie korzystał z wytworzonych przez administrujących wymienionymi rejestrami i bazami rozwiązań umożliwiających pobieranie danych. W zasadzie koszty takiej integracji będą ponoszone wyłącznie przez Ministerstwo Sprawiedliwości i koszty te są uwzględnione w budżecie Projektu KRK 2.0. W przypadku integracji ST KRK z sądami i z Prokuraturą Krajową w ramach Projektu KRK 2.0 wytworzona zostanie dedykowana usługa sieciowa, która określi sposób i zakres i procesy przekazywania dokumentów źródłowych do KRK. Zewnętrzni interesariusze specyfikację usługi dostaną w celach implementacji w swoich systemach. Zakres implementacji, zmian w systemach dziedzinowych jest zależny od potrzeb biznesowych interesariuszy (np. potrzeby biznesowe interesariuszy mogą określić zakres zmian w interfejsach użytkownika w ich systemach dziedzinowych). W związku z powyższym nie jest możliwe dokładne określenie kosztów integracji. Zależy jest to bowiem od tego, w jaki sposób interesariusze zewnętrzni wykorzystają przekazaną im specyfikację usługi sieciowej (przy czym w przypadku sądów zmiana będzie się odbywała na poziomie Wykonawców utrzymujących sądowe systemy reperytoryjno-biurowe). Natomiast wskazać można, że sama integracja z wytworzoną w ramach projektu KRK 2.0 usługą sieciową powinna wynieść między 200 a 300 tys. PLN.</p> <p>Koszty związane z przygotowaniem, na potrzeby wdrożenia w Polsce rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN), konwertera umożliwiającego konwersję odcisków linii papilarnych gromadzonych w bazie AFIS do formatu pliku NIST wymaganego specyfikacją systemu ECRIS-TCN:</p> <ul style="list-style-type: none"> – konkretna data realizacji prac jest nieznana, ze względu na to, że wdrożenie centralnego systemu ECRIS-TCN, realizowane przez Komisję Europejską i unijną agencję euLISA, jest aktualnie przesuwane z listopada 2023 r. na rok 2024. – należy wskazać, iż format plików NIST nie był znany na wcześniejszych etapach prac nad OSR do projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2023 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Integracja systemu KRK 2.0 z rejestrem PESEL przyczyni się do wyeliminowania lub zmniejszenia liczby postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych. System KRK 2.0 umożliwi zautomatyzowanie procesu wydania zaświadczeń dla osób fizycznych, przedsiębiorców oraz organów administracji publicznej. Wprowadzane do Rejestru dane osobowe będą weryfikowane w rejestrze PESEL. Finalne skrócenie średniego czasu udzielania odpowiedzi do 1 dnia pozwoli na skrócenie procedur biurokratycznych, przyspieszy uzyskiwanie informacji niezbędnych przedsiębiorcom w procesach rekrutacyjnych, przetargowych, związanych z uzyskaniem licencji, warunkowanych potwierdzeniem braku karalności. Zrównanie mocy wydruku dokumentu elektronicznego z samym zaświadczeniem elektronicznym ułatwi korzystanie z informacji uzyskiwanych przez przedsiębiorców i osoby fizyczne za pomocą dedykowanej usługi internetowej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze							

		<p>W przypadku uzyskiwania informacji o podmiotach zbiorowych projektowane zmiany, umożliwiające dostęp do przedmiotowych informacji wszystkim zainteresowanym podmiotom, umożliwią także pozyskiwanie informacji podmiotom zależnym o podmiotach dominujących. Praktyka Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego wskazuje na to, że często podmioty gospodarcze takich informacji wymagają, natomiast zgodnie z obecnym stanem prawnym informacja nie może zostać wydana.</p> <p>Projekt wpłynie na działalność biegłych sądowych będących jednocześnie przedsiębiorcami. Zostaną oni zobowiązani do udostępnienia danych osobowych obejmujących imię i nazwisko, numer PESEL (o ile biegły sądowy go posiada), adres do doręczeń, adres poczty elektronicznej i numer telefonu, termin końcowego ustanowienia jako biegłego sądowego, a także specjalizację biegłego sądowego.</p>
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Brak wpływu.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
<input type="checkbox"/> nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input checked="" type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input checked="" type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:		<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.		<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
<p>Komentarz: Integracja systemu KRK 2.0 z rejestrem PESEL przyczyni się do wyeliminowania lub zmniejszenia liczby postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych.</p> <p>Uproszczenie postępowania w sprawie wydania zaświadczenia będzie polegać na zmniejszeniu zakresu danych osobowych koniecznych do złożenia zapytania do danych pozwalających na jednoznaczną identyfikację osoby oraz informacji o obywatelstwie tej osoby. Taki sposób składania zapytań pozwoli na eliminację potencjalnych pomyłek w danych osobowych wskazywanych w obecnie wypełnianych formularzach, co niesie za sobą liczne i czasochłonne postępowania wyjaśniające równocześnie wydłużając czas uzyskania żądanych danych.</p> <p>Projekt wprowadza jako zasadę sporządzanie i przekazywanie do Krajowego Rejestru Karnego dokumentów w postaci elektronicznej – za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Taki sposób zasilania danymi umożliwi zautomatyzowanie procesów gromadzenia danych w Krajowym Rejestrze Karnym oraz zapewni szybszą aktualizację tych danych – dzięki zastosowanemu rozwiązaniu Krajowy Rejestr Karny będzie posiadał aktualne dane w znacznie krótszym czasie niż pozostając przy dokumentach sporządzanych w formie papierowej.</p> <p>Wyjątek od powyższej zasady będzie dotyczyć dokumentów przekazywanych przez właściwe organy państw trzecich, które będą przesyłane co do zasady drogą papierową. Zakres dokumentów, które zobowiązany będzie przesyłać uprawniony organ, ulegnie zwiększeniu o nowe rodzaje zawiadomień, które są niezbędne Biuru w realizacji procesu usuwania dokumentów z Krajowego Rejestru Karnego.</p> <p>Projekt zakłada również, że zarówno wnioskowanie o wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz jej uzyskanie będzie następowało drogą elektroniczną. Projektowane rozwiązanie zapewni szybszy dostęp do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, a w rezultacie przyczyni się do przyśpieszenia postępowań prowadzonych przez podmioty uprawnione do uzyskania informacji z rejestru karnego. Wyjątek stanowić będą osoby fizyczne, które będą mogły złożyć zapytanie o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w postaci formularza papierowego albo przez osobiste stawiennictwo w siedzibie Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego lub w jednym z punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego, albo nadesłane drogą pocztową. Na złożone w postaci papierowej zapytanie osoba fizyczna otrzymana odpowiedź również w formie papierowej (w postaci wydruku z systemu teleinformatycznego).</p>		

Obowiązujące dotychczas formularze (zapytanie o udzielenie informacji o osobie, zapytanie o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym) zostaną zastąpione ich elektronicznymi odpowiednikami.

Ze względu na umożliwienie osobie fizycznej wnioskowania o udzielenie informacji na jej temat z wykorzystaniem formularza papierowego, projekt przewiduje – w drodze wyjątku – pozostawienie takiego formularza. Jednocześnie projekt nakłada na osobę fizyczną – w przypadku przesłania zapytania drogą pocztową albo gdy o informację z Krajowego Rejestru Karnego występuje pełnomocnik – obowiązek notarialnego poświadczenia podpisu osoby (bądź poświadczenia podpisu przez konsula). W przypadku podmiotów, które projekt zobowiązuje do pozyskiwania informacji z Krajowego Rejestru Karnego na żądanie (generujących największą obecnie liczbę składanych zapytań), niezbędne będzie dostosowanie systemów teleinformatycznych tych podmiotów do skorzystania z projektowanych rozwiązań.

Przyznanie prawa do uzyskania informacji o podmiotach zbiorowych co do zasady każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania informacja jest uzyskiwana, pozytywnie wpłynie na szybkość udzielenia informacji z KRK przez wyeliminowanie konieczności badania uprawnienia podmiotu do wnioskowania o informację z KRK.

Integracja systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego z systemem teleinformatycznym rejestru PESEL pozwoli na weryfikację danych identyfikujących osobę już na etapie przekazywania dokumentów do rejestru karnego. Pozwoli to uniknąć prowadzenia postępowań wyjaśniających po stronie Biura dotyczących ustalenia prawidłowych danych, natomiast organ sporządzający dokument uniknie konieczności ponownego sporządzenia dokumentu zawierającego poprawne dane. Zmniejszenie – w określonych przepisami przypadkach – ilości danych identyfikujących osobę wskazywanych w dokumentach źródłowych oraz zapytaniach przyczyni się do wyeliminowania lub zmniejszenia liczby postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych.

Wprowadzenie obowiązku sporządzania dokumentów źródłowych w formie dokumentów elektronicznych oraz nałożenie obowiązku wnioskowania o udzielenie informacji z KRK w drodze komunikacji elektronicznej wpłynie pozytywnie na czas załatwienia sprawy oraz zmniejszy obciążenie pracą związaną z obsługą papierowych dokumentów i może obniżyć koszty realizacji przesyłek pocztowych.

Implementacja do polskiego porządku prawnego regulacji dyrektywy 2019/884 oraz rozporządzenia 2019/816 powoduje konieczność nałożenia na Biuro dodatkowych zadań w zakresie szeroko rozumianej wymiany informacji o wyrokach skazujących zapadłych wobec obywateli państw trzecich (tworzenie wpisu w systemie ECRIS-TCN, ustalanie państw członkowskich – z urzędu i na wniosek – posiadających informacje na temat obywateli państw trzecich, wobec których zapadły wyroki skazujące, przeprowadzanie czynności wyjaśniających związanych z zamieszczeniem w systemie ECRIS-TCN).

Dodatkowo implementacja powyższych aktów prawa UE wiąże się z nałożeniem na organy prowadzące postępowanie przygotowawcze obowiązku pobrania odcisków linii papilarnych od każdego obywatela państwa trzeciego, wobec którego toczy się postępowanie karne. Dodatkowe obciążenie związane z pobieraniem odcisków linii papilarnych nałożono na Policję, która zgodnie z projektowanymi przepisami będzie również pośredniczyła w pobieraniu tych danych na wniosek organów prowadzących postępowanie przygotowawcze, które nie są uprawnione do dokonania tego rodzaju czynności.

Zwiększenie zakresu danych identyfikujących osobę (dane uzupełniono o datę urodzenia) na potrzeby przekazywania informacji sądom rejestrowym przyczyni się do sprawniejszej wymiany informacji między Krajowym Rejestrem Karnym a tymi sądami i zmniejszenia liczby spraw, które nie mogły zostać obsłużone przez Krajowy Rejestr Karny ze względu na zbyt małą ilość danych pozwalających na prawidłową identyfikację osoby.

Zwiększenie zakresu danych przekazywanych sądom rejestrowym o osoby, wobec których zastosowano środki zabezpieczające, oraz o osoby, wobec których zastosowano środki karne orzekane na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, powoduje, że Biuro będzie zobowiązane obsługiwać większą liczbę spraw niż dotychczas, a sądy rejestrowe będą zobowiązane je uwzględnić w prowadzonych postępowaniach rejestrowych. Jednocześnie zwiększenie zakresu przekazywanych danych przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego. Projektowaną regulacją nałożono na osobę fizyczną, wobec której orzeczono środek kompensacyjny, obowiązek poinformowania sądu o wykonaniu tego środka.

Minister Sprawiedliwości zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra komunikaty dotyczące niedostępności systemu teleinformatycznego.

Brak konieczności prowadzenia list biegłych sądowych przez prezesów sądów okręgowych w formie papierowej zmniejszy liczbę dokumentów.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanych rozwiązań nie będzie miało znacznego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne	<input type="checkbox"/> demografia	<input checked="" type="checkbox"/> informatyzacja
<input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny	<input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> zdrowie
<input checked="" type="checkbox"/> sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		

Omówienie wpływu	System zapewni większy stopień automatyzacji procesu przetwarzania danych przez zapewnienie bezpośredniego zasilania Krajowego Rejestru Karnego (Rejestr, KRK) przez organy do tego zobowiązane, dodatkowo system KRK 2.0 umożliwi zautomatyzowanie procesu wydania zaświadczeń dla osób fizycznych, przedsiębiorców oraz organów administracji
------------------	---

publicznej. Ponadto wprowadzane do Rejestru dane osobowe będą weryfikowane w rejestrze PESEL.

Zmienione zostały przepisy dotyczące przekazywania informacji z urzędu, m.in.:

- planuje się przywrócić w przepisach ustawy o KRK obowiązek informowania właściwego sądu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego (związane jest to z przywróceniem instytucji wykonania kar, środków karnych i środków zabezpieczających z zastosowaniem dozoru elektronicznego, ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw;
- proponuje się zmianę przepisów w taki sposób, aby w warunkach określonych w obowiązującym art. 22 ustawy o KRK sądy były nie tylko informowane o ponownym skazaniu przez sąd państwa obcego, ale o każdym ponownym orzeczeniu takiego sądu, również sądu państwa trzeciego.

Projektowana regulacja zobowiązuje prezesów sądów okręgowych do prowadzenia list biegłych sądowych w formie elektronicznej, w miejsce dotychczasowej formy papierowej. Zobowiązuje także prezesów sądów okręgowych do udostępniania list biegłych sądowych wybranym podmiotom.

Szerszy zakres danych osobowych biegłych sądowych, które są wprowadzone do systemu teleinformatycznego.

Administratorem danych osobowych biegłych sądowych, które wprowadzane będą do systemu teleinformatycznego, są sądy okręgowe.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 24 ust. 2 w odniesieniu do zapytań składanych w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816, dotyczących osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, art. 25 ust. 1 pkt 3, art. 27 ust. 6, art. 40 ust. 2, art. 49, art. 50, art. 52 oraz art. 53, które stosuje się od daty uruchomienia systemu ECRIS-TCN określonej w decyzji Komisji Europejskiej opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2019/816;
- 2) art. 66 i art. 67 oraz art. 81 i art. 82, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 63, art. 74 oraz art. 83, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 28 ust. 7 pkt 2 oraz art. 61, w zakresie zmienianego art. 21a ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2023 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym jest elementem Projektu KRK 2.0. Samo wdrożenie ustawy jest środkiem do celu, jakim jest poprawa funkcjonowania Krajowego Rejestru Karnego, zmiany w otoczeniu prawnym, technicznym i organizacyjnym. Cele, jakie zostały postawione ministerstwu i zespołowi projektowemu, dotyczyły usprawnienia infrastruktury i architektury systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego, oparcia wymiany danych w postaci elektronicznej o założenia wynikające z Krajowych Ram Interoperacyjności oraz w szczególności usprawnienia procesów realizowanych w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego i maksymalnego skrócenia średniego czasu udzielania informacji przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego. Wniosek o dofinansowanie projektu zawiera opis rezultatów, które zostaną osiągnięte w ramach projektu, oraz wskaźniki monitorowania rezultatu oraz produktu. W tym kontekście należy dokonywać oceny ewaluacji projektu ustawy, której celem jest spełnienie określonych przy składaniu wniosku o dofinansowanie mierników. Jednym z wskaźników rezultatu projektu jest miernik średniego czasu oczekiwania na odpowiedź z Krajowego Rejestru Karnego – który na koniec projektu powinien wynosić 1 dzień. Środkiem do realizacji tego celu jest m.in. integracja z rejestrem PESEL (ułatwiająca identyfikację i uwierzytelnienie osób wnioskujących o informację), postawienie nacisku na elektroniczną procedurę wnioskowania o zaświadczenie (przez co będą ułatwione procesy automatyzacji wydawania informacji) oraz zmniejszona liczba czynności, którą w zakresie tych podstawowych procesów Biura obecnie realizują pracownicy Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego – czyli automatyzacja niektórych procesów związanych z rejestrowaniem dokumentów źródłowych, udzielaniem odpowiedzi na wnioski składane elektronicznie.

Efekty wejścia w życie proponowanych rozwiązań będzie można poddać ewaluacji w oparciu o następujące mierniki:

- 1) średni czas oczekiwania na odpowiedź z Krajowego Rejestru Karnego;
- 2) liczbę postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych osobowych wskazanych w zapytaniu lub dokumencie źródłowym;
- 3) liczbę czynności realizowanych przez pracowników Biura Krajowego Rejestru Karnego, m.in. w zakresie:
 - średniej miesięcznej liczby wprowadzanych kart rejestracyjnych karnych wymagających obsługi ręcznej przez pracowników Biura, z pominięciem rozwiązań automatycznych;
 - średniej miesięcznej liczby wprowadzanych zawiadomień o zmianach ewidencyjnych wymagających obsługi ręcznej przez pracowników Biura, z pominięciem rozwiązań automatycznych;

- średniej miesięcznej liczby przetworzonych zawiadomień o skazaniach obywateli polskich poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymagających obsługi ręcznej przez pracowników Biura, z pominięciem rozwiązań automatycznych;
- średniej miesięcznej liczbie wydawanych zaświadczeń dotyczących podmiotów zbiorowych;
- średniej miesięcznej liczbie udzielonych informacji o osobie na żądania sądów rejestrowych;
- średniej miesięcznej liczbie udzielonych informacji na wnioski CEIDG;
- średniej miesięcznej liczbie wpisów do systemu ECRIS-TCN;
- średniej miesięcznej liczbie przeszukań systemu ECRIS-TCN wynikającej z otrzymanych zapytań.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

		Raport z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (UC108)	
Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Uwzględniono/Nie uwzględniono - Wyjaśniono
1.	ARiMR	<p>art. 6 ust. 1 pkt 15</p> <p><i>„15) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne w zakresie niezbędnym do wykonywania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;”</i></p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 6 ust. 1 pkt 15:</p> <p><i>„15) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne w zakresie niezbędnym do wykonywania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie lub innych przepisach regulujących ich działalność;”</i></p> <p>Nie tylko ustawy, ale także inne, np. unijne akty prawne nakładają na potencjalnych podmioty kierujące zapytania (w tym na ARiMR) określone obowiązki. Na przykład, zgodnie z brzmieniem art. 71 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z dn. 20.12.2013 r, str. 320, z późn. zm.) ARiMR zobowiązana jest do ustalenia czy w stosunku do upadłego Beneficjenta zachodzą okoliczności tzw. oszukańczego bankructwa.</p> <p>Na podstawie przepisu rozporządzenia ARiMR bada w szczególności, czy w stosunku do Beneficjenta w upadłości został wydany przez sąd karny prawomocny wyrok skazujący lub warunkowo umarzający postępowanie,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W ocenie projektodawcy uwaga dotycząca dodania w art. 6 ust. 1 pkt 15 sformułowania „<i>lub innych przepisach regulujących ich działalność</i>”, bowiem nie tylko ustawy, ale także inne, np. unijne akty prawne nakładają na potencjalne podmioty kierujące zapytania (w tym na ARiMR) określone obowiązki, nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Wskazać należy, że pozostawienie określenia „ustawa” nie ogranicza uprawnienia do pozyskania informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, jeśli pozyskanie takiej informacji wiąże się z wykonywaniem przez ten podmiot obowiązków nałożonych przepisami prawa unijnego. Należy bowiem zauważyć, że dyrektywy będące przepisami prawa unijnego wymagają implementacji do polskiego porządku prawnego, więc ich stosowanie jest niemożliwe bez odpowiedniego wdrożenia do prawa krajowego (wyjątek stanowi sytuacja, w której państwo członkowskie nie wdroży dyrektywy do czasu, w którym czynność ta powinna nastąpić, wówczas przepisy dyrektywy wywierają skutek, o ile są na tyle precyzyjne, aby można było je stosować bezpośrednio).</p> <p>Należy jednak zwrócić uwagę, że nawet przepisy rozporządzeń unijnych, które stosowane są bezpośrednio, wskazując w swoich regulacjach zadania oraz organy zobowiązane je wykonywać wymagają dookreślenia przez przepisy krajowe, chociażby poprzez wskazanie krajowego organu, któremu powierzono zadania wynikające z rozporządzenia.</p>

		<p>potwierdzający popełnienie przestępstwa z art. 300 lub art. 301 ustawy z dnia 06-06-1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1444, 1517, z 2021 r. poz. 1023 i 2054) w związku z art. 16 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 28 października 2020 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. z 2020 r. poz. 358, z 2021 p. 1177). Z tych powodów wskazanie w ustawie także innych źródeł prawa będących podstawą udzielania informacji z KRK wydaje się zasadne.</p>	<p>Powyższe projektodawca rozumie jako wskazanie wprost w przepisach ustawy, że dany organ wykonuje zadania określone w przepisach rozporządzenia.</p> <p>W ocenie projektodawcy dopuszczalna byłaby również sytuacja, w której w przepisach ustawy brak jest co prawda wskazania wprost, że dany organ jest odpowiedzialny za wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu, ale informację taką można wywieść biorąc pod uwagę całość ustawowych uregulowań dotyczących danej materii.</p> <p>Mając powyższe na uwadze projektodawca uznał za zbędne dodawanie w art. 6 ust. 1 pkt 15 sformułowania „<i>lub innych przepisach regulujących ich działalność</i>”, Ponadto na skutek zgłoszonych przez Min. ds. Unii uwag w toku uzgodnień międzyresortowych dotyczących potrzeby doprecyzowania art. 6 ust. 1 o cele, w jakich udzielane mogą być informacje o osobie projektodawca doprecyzował art. 6 ust. 1 poprzez odwołanie się do wykonywanych zadań określonych w ustawie oraz usunął z art. 6 ust. 1 pkt 15 powtarzający się wobec tego zwrot „<i>w zakresie niezbędnym do wykonywania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie</i>”.</p>
2.	ARiMR	<p>art. 6 ust. 1</p> <p>Proponuje się dodanie w art. 6 ust. 1 pkt 21 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„21) podmiotom uprawnionym do ich przetwarzania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w przepisach szczególnych.”</i></p> <p><u>Doprecyzowanie zapisu</u></p> <p>W projekcie ustawy zaproponowano rozwiązanie legislacyjne, które będzie uprawniało Rejestr do przekazania “z urzędu” informacji, o ile ustawy szczegółowe regulujące przedmiot działalności podmiotu, który tych danych potrzebuje, dookreślą cel pozyskania danych.</p> <p>W procedowanej ustawie wykaz podmiotów, którym przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zgromadzone zostały w Rejestrze, jest zamknięty (art. 6). Nie uwzględnia jednostek, którym</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W odniesieniu do uwagi dotyczącej uzupełnienia katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania informacji o osobie (art. 6 ust. 1 projektu) o jednostki, którym przekazywane są z urzędu informacje w przypadkach określonych w przepisach szczególnych, projektodawca wyjaśnia, że nie widzi potrzeby dodawania do katalogu podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 projektu również podmiotów, którym przepisy szczególne przyznają prawo do uzyskiwania informacji o osobie z urzędu. W ocenie projektodawcy, przepis szczególny, z którego wynikać będzie obowiązek Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego przekazania informacji o osobie uprawnionemu podmiotowi stanowi wystarczającą podstawę do pozyskania stosownych informacji.</p>

		przekazywane są z urzędu informacje w przypadkach określonych w przepisach szczególnych.	
3.	ARiMR	<p>art. 23 ust. 4 pkt 1</p> <p><i>„4. Zapytanie o osobę powinno zawierać: 1) nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, miejsce oraz kraj urodzenia oraz numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także nazwisko rodowe, datę urodzenia, imiona rodziców, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument. W przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 3, 4 i 7, należy podać dane określone w art. 35 ust. 2 pkt 1;”</i></p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 23 ust. 4 pkt 1:</p> <p><i>„4. Zapytanie o osobę powinno zawierać: 1) nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane, miejsce oraz kraj urodzenia oraz numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument. W przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 3, 4 i 7, należy podać dane określone w art. 35 ust. 2 pkt 1;”</i></p> <p>Zmiana zaproponowana w art. 23 ust. 4 polegająca na wykreśleniu z treści zapytania danych dotyczących także nazwiska rodowego, daty urodzenia oraz imiona rodziców podyktowane jest faktem, iż w przypadku osób które nie posiadają PESEL, a są wnioskodawcami lub Beneficjentami udzielonej już pomocy, ARiMR nie żąda od nich takich danych i w związku z tym ich nie przetwarza. Są to dane nadmiarowe, zatem w przypadku gdyby one były konieczne do pozyskania informacji z KRK, ich brak może uniemożliwić wystąpienie z zapytaniem.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo i wyjaśniona.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej art. 23 ust. 4 pkt 1 (po zmianie numeracji art. 24 ust. 1) projektu dotyczącej propozycji rezygnacji z niektórych danych identyfikujących osobę, które powinny być wskazane w zapytaniu wobec ich nieprzetwarzania przez podmiot zgłaszający uwagę, projektodawca informuje, że przepisy projektowanej ustawy zostaną zmienione w sposób pozwalający na niewskazywanie w zapytaniu wszystkich wymienionych danych identyfikujących osobę, przy zastrzeżeniu, że wskazane w zapytaniu dane pozwolą na jednoznaczne ustalenie tożsamości osoby, której dotyczy zapytanie. Projektodawca wyjaśnia jednocześnie, że powyższe zastrzeżenie dotyczyć będzie wyłącznie zapytań o osoby, które nie posiadają numeru PESEL.</p>

4.	ARiMR	<p>Rozdział 5 Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe</p> <p>Proponuje się w projekcie ustawy po art. 58 dodanie art. 58 a w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 58 a. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz.U. z 2021 r. poz. 2137) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</i></p> <p><i>Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, w odniesieniu do osób lub podmiotów, do których ma lub może mieć zastosowanie ust. 1 – informuje Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o orzeczonem zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.) oraz informuje o aktualizacjach dotyczących orzeczonego zakazu.”.</i></p> <p>Art. 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz.U. z 2021 poz. 2137) stanowi, że: <i>„Pomoc nie przysługuje podmiotowi, który podlega zakazowi dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.1), na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu.”</i></p> <p>Dodanie do art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich (...) w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 o proponowanej treści ma swoje źródło i zarazem uzasadnienie w fakcie, że jedyny dotychczasowy przepis, na mocy którego BI KRK przekazywał do ARiMR informacje w nim określone przestanie istnieć po wejściu w życie przedmiotowego projektu ustawy, przy którego tworzeniu zastosowano rozwiązanie legislacyjne, które, jak wskazuje się w uzasadnieniu projektu (strona 7) <i>„(...)będzie uprawniało BI KRK do przekazania „z urzędu” informacji, o ile ustawy szczegółowe regulujące przedmiot działalności podmiotu, który tych danych potrzebuje dookreślą cel pozyskania danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz zakres ich wykorzystania.”.</i> Jak wskazano dalej w uzasadnieniu przedmiotowego projektu <i>„pozyskanie informacji z</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie propozycji zmiany art. 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz.U. z 2021 r. poz. 2137) poprzez dodanie ustępu drugiego, projektodawca proponuje następującą treść ww. przepisu:</p> <p>W art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</p> <p><i>„2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie informuje Agencję o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm) orzeczonem wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym oraz o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu, a także o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczonem zakazie.”.</i></p>
----	-------	---	--

		<p><i>rejestr powinien być uzasadnione potrzebami danego podmiotu wynikającymi z obowiązujących przepisów prawa.”</i></p> <p>Ponadto dodanie tego ustępu stanowi niejako naturalną kontynuację normy prawnej z ust. 1 mającą na celu jej egzekwowanie poprzez możliwość dostępu do danych będących w posiadaniu BI KRK, w oparciu o które będzie można zweryfikować dane będące w posiadaniu ARiMR przy rozstrzygnięciu wniosku o udzielenie pomocy.</p> <p>Jednocześnie dodanie tej treści przepisu jest konieczne z uwagi na niepewność praktycznej możliwości korzystania przez ARiMR z trybu wnioskowego, który, jak wynika z treści uzasadnienia będzie podstawowym trybem udzielania informacji o osobie do danego postępowania, w celu realizacji konkretnej zaistniałej potrzeby pozyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Niepewność praktycznej możliwości faktycznego skorzystania ze ścieżki wnioskowej ma swoje uzasadnienie:</p> <p>a) po pierwsze w treści art. 23 ust. 4 w związku z ust. 10 projektowanej ustawy, który wymaga zawarcia we wniosku danych, do których ARiMR nie ma dostępu.</p> <p>po drugie w szacowanej ilości wniosków w liczbach od kilkuset tysięcy do ponad miliona rocznie, które może generować ARiMR do BI KRK w braku przyjęcia proponowanego zapisu. Wskazana w szacunkach ilość wniosków, w przypadku braku zastosowania automatyzacji przy pomocy procesów informatycznych przetwarzania danych mogłaby sparaliżować prace jednej bądź drugiej instytucji</p>	
5.	ARiMR	<p style="text-align: center;">Rozdział 5</p> <p>Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe</p> <p>Proponuje się w projekcie ustawy po art. 58 a dodanie art. 58 b w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„Art. 58 b. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2140) w art. 12 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:</i></p> <p>2. <i>Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, w odniesieniu do osób lub podmiotów, do których ma lub może mieć zastosowanie ust. 1 –</i></p>	Uwaga uwzględniona.

informuje Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa o orzeczonem zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), zakazie korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi lub zakazie ubiegania się o zamówienia publiczne oraz informuje o aktualizacjach dotyczących orzeczonego zakazu.”.

Art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. U.

z 2020 r. poz. 214) stanowi, że

Pomoc nie przysługuje podmiotowi:

- 1) wobec którego został orzeczony prawomocnym wyrokiem sądu zakaz dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.1)), zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi lub zakaz ubiegania się o zamówienia publiczne;*
- 2) wobec którego sąd ogłosił upadłość;*
- 3) który jest wpisany do: a) rejestru podmiotów wykluczonych, o którym mowa w art. 210 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, lub b) rejestru naruszeń, o którym mowa w art. 80 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 277 i 285), w związku z dopuszczeniem się poważnego naruszenia.*

Dodanie ust. 2 do art. 12 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2020 r. poz. 251 i 875) proponowanej treści ma swoje źródło i zarazem uzasadnienie w fakcie, że jedyny dotychczasowy przepis, na mocy którego BI KRK przekazywał do ARiMR informacje w nim określone przestanie istnieć po wejściu w życie przedmiotowego projektu ustawy, przy którego tworzeniu zastosowano rozwiązanie legislacyjne, które, jak wskazuje się w uzasadnieniu projektu (strona 7) będzie uprawniało BI KRK do przekazania „z urzędu” informacji, o ile ustawy szczegółowe regulujące przedmiot działalności podmiotu, który tych danych potrzebuje dookreślą cel pozyskania danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz zakres ich wykorzystania. Jak wskazano dalej w uzasadnieniu

		<p>przedmiotowego projektu „pozyskanie informacji z rejestru powinno być uzasadnione potrzebami danego podmiotu wynikającymi z obowiązujących przepisów prawa.”</p> <p>Ponadto dodanie tego ustępu stanowi niejako naturalną kontynuację normy prawnej z ust. 1 mającą na celu jej egzekwowanie poprzez możliwość dostępu do danych będących w posiadaniu BI KRK, w oparciu o które będzie można zweryfikować dane będące w posiadaniu ARiMR przy rozstrzygnięciu wniosku o udzielenie pomocy.</p> <p>Jednocześnie dodanie tej treści przepisu jest konieczne z uwagi na niepewność praktycznej możliwości korzystania przez ARiMR z trybu wnioskowego, który, jak wynika z treści uzasadnienia będzie podstawowym trybem udzielania informacji o osobie do danego postępowania, w celu realizacji konkretnej zaistniałej potrzeby pozyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Niepewność praktycznej możliwości faktycznego skorzystania ze ścieżki wnioskowej ma swoje uzasadnienie:</p> <p>a) po pierwsze w treści art. 23 ust. 4 w związku z ust. 10 projektowanej ustawy, który wymaga zawarcia we wniosku danych, do których ARiMR nie ma dostępu.</p> <p>po drugie w ilości wniosków szacowanej w liczbach od kilkuset tysięcy rocznie do ponad miliona, które może generować ARiMR do BI KRK w braku przyjęcia proponowanego zapisu. Wskazana ilość wniosków, w przypadku braku zastosowania automatyzacji przy pomocy procesów informatycznych przetwarzania danych mogłaby sparaliżować prace jednej bądź drugiej instytucji</p>	
6.	ARiMR	<p>W piśmie z dnia 13.10.2022r. ARiMR uznała za wystarczające wyjaśnienia MS jw. oraz zaproponował uzupełnienie propozycji zmiany art. 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. <i>o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 -2020</i> oraz art. 12 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. <i>o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego</i>, poprzez określenie w kolejnej jednostce redakcyjnej zakresu danych, jaki będzie przekazywany ARiMR:</p> <p>Art. 16 ust. 3: <i>„3. W celach określonych w ust. 1 Agencja przetwarza dane osobowe w postaci pozyskanych z urzędu informacji, o których mowa w ust.2, w szczególności:</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona.</p> <p>W odniesieniu do uwagi nr 3 i 4 i wskazanego przez wnioskodawcę brzmienia art. 16 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. <i>o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 -2020</i> oraz art. 12 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. <i>o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego</i> Ministerstwo Sprawiedliwości uwzględni uwagę i proponuje następujące brzmienie przepisów:</p>

	<p>a) dla osoby fizycznej, która posiada PESEL: imię, nazwisko, Pesel; b) dla osoby fizycznej posiadającej inne obywatelstwo niż polskie, bezpieczeństwa lub której obywatelstwo jest nieznane: imię, nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa, numer PESEL, numer dokumentu stwierdzającego tożsamość i nazwę tego dokumentu: np. paszport, prawo jazdy; c) dla podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), REGON; d) oznaczenie sądu, który wydał wyrok oraz sygnaturę akt; e) datę wydania i uprawomocnienia się wyroku; f) nazwę orzeczonego środka karnego w postaci zakazu lub zakazów o których mowa w ust. 1 oraz okres na który orzeczono każdy z wymienionych środków.”</p> <p>Art. 12 ust. 3: „3. W celach określonych w ust. 1 Agencja przetwarza dane osobowe w postaci pozyskanych z urzędu informacji, o których mowa w ust.2, w szczególności:</p> <p>a) dla osoby fizycznej, która posiada PESEL: imię, nazwisko, Pesel; b) dla osoby fizycznej posiadającej inne obywatelstwo niż polskie, bezpieczeństwa lub której obywatelstwo jest nieznane: imię, nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa, numer PESEL, numer dokumentu stwierdzającego tożsamość i nazwę tego dokumentu: np. paszport, prawo jazdy; c) dla podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), REGON; d) oznaczenie sądu, który wydał wyrok oraz sygnaturę akt; e) datę wydania i uprawomocnienia się wyroku; f) nazwę orzeczonego środka karnego w postaci zakazu lub zakazów o których mowa w ust. 1 oraz okres na który orzeczono każdy z wymienionych środków.”</p> <p>Jednocześnie ARiMR wskazała, że optymalnym rozwiązaniem, co do sposobu przekazywania ARiMR informacji o osobach i podmiotach objętych jednym z zakazów o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm.) byłoby pozyskanie tych danych przez ARiMR za pomocą usługi sieciowej w ramach połączenia systemów teleinformatycznych obu instytucji.</p>	<p>Art. 16 „2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie informuje Agencję o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych orzeczoną wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym oraz o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu, a także o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczoną zakazie.”</p> <p>3. Agencja, w zakresie niezbędnym dla realizacji celu, o którym mowa w ust. 1, przetwarza następujące dane uzyskane na podstawie informacji o zakazie, o której mowa w ust. 2:</p> <p>1) dotyczące osoby fizycznej: imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpieczeństwa lub jej obywatelstwo jest nieznane, numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument; 2) dotyczące podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), numer identyfikacyjny REGON, o ile posiada, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego - nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze; 3) oznaczenie sądu, który wydał orzeczenie oraz sygnaturę akt; 4) datę wydania i uprawomocnienia się orzeczenia; 5) nazwę orzeczonego zakazu oraz okres, na który orzeczono zakaz; 6) informację o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu; 7) informację o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzeczoną zakazie.”</p> <p>Art. 12 „2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, niezwłocznie informuje Agencję o zakazie dostępu do środków, o których mowa w art. 5 ust.</p>
--	---	--

		<p>3 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zakazie korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi lub zakazie ubiegania się o zamówienia publiczne orzecznym wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym oraz o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu, a także o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzecznym zakazie.</p> <p>3. Agencja, w zakresie niezbędnym dla realizacji celu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza następujące dane uzyskane na podstawie informacji o zakazie, o której mowa w ust. 2:</p> <ol style="list-style-type: none">1) dotyczące osoby fizycznej: imię (imiona), nazwisko, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, numer PESEL, a w przypadku jego nieposiadania numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;2) dotyczące podmiotu zbiorowego: nazwę (firmę), numer identyfikacyjny REGON, o ile posiada, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo, w przypadku podmiotu zbiorowego niepodlegającego wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego - nazwę właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze;3) oznaczenie sądu, który wydał wyrok oraz sygnaturę akt;4) datę wydania i uprawomocnienia się wyroku;5) nazwę orzeczonego zakazu oraz okres, na który orzeczono zakaz;6) informację o wykonaniu albo darowaniu orzeczonego zakazu;7) informację o usunięciu z Krajowego Rejestru Karnego danych o orzecznym zakazie.” <p>Ponadto proponujemy uzupełnić projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym o przepis przejściowy, który pozwoli na przekazanie Agencji informacji o zakazach orzeczonych wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego przed wejściem w życie</p>
--	--	--

			<p>projektowanej ustawy: „<i>Biuro informacyjne niezwłocznie przekaże Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa informacje o zakazie, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy zmienianej w art. ... oraz art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. ..., orzeczoną wobec osoby fizycznej lub podmiotu zbiorowego, których dane zgromadzono w Krajowym Rejestrze Karnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</i>”</p>
7.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 1 ust. oraz art. 11 ust. 1 wątpliwości o który system teleinformatyczny chodzi czy o system BKRRK czy system Prokuratury.</p> <p>Z kolei wobec braku projektu rozporządzenia, o którym mowa w art. 3 ust. 6 projektu, określającego tryb i sposób przekazywania do Krajowego Rejestru Karnego danych z rejestru PESEL, <u>nie można jednoznacznie ustalić kiedy dane z rejestru PESEL, o których mowa m. in. w art. 3 ust. 3 projektu przekazywane będą do KRK.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej użytego w projekcie ustawy sformułowania <i>system teleinformatyczny</i> i wątpliwości, o który system teleinformatyczny chodzi, czy o system Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego (Biuro) czy system Prokuratury, projektodawca poprawił treść projektowanego przepisu art. 11 ust. 1 poprzez wskazanie, że przekazywanie dokumentów odbywać się będzie w drodze <i>teletransmisji danych</i>, a nie za <i>pośrednictwem systemu teleinformatycznego</i>. W ocenie projektodawcy posłużenie się w projektowanych przepisach omawianym określeniem przesądza o tym, że dokumenty przesyłane będą z systemu teleinformatycznego podmiotów zobowiązanych do ich przesyłania do systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego (Rejestr). Przesyłanie dokumentów odbywać się będzie z wykorzystaniem usługi sieciowej.</p> <p>Zmiana sformułowania <i>za pośrednictwem systemu teleinformatycznego</i> na wymianę danych opartą na <i>teletransmisji</i> wynika także z doprecyzowania wykorzystywanych w projekcie ustawy pojęć oraz jaśniejszemu określeniu tego, jak planowana jest wymiana danych z podmiotami zewnętrznymi, przekazującymi do Rejestru karty rejestracyjne karne i zawiadomienia. Sformułowanie <i>za pośrednictwem systemu teleinformatycznego</i> sugeruje stworzenie jednego</p>

			<p>wspólnego systemu, w ramach którego informacje miałyby być przekazywane, a może i nawet gromadzone. Można było to sformułowanie zrozumieć jako system teleinformatyczny Rejestru. Tymczasem założeniem jest wytworzenie dedykowanej dla przekazywania właśnie wskazanego powyżej typu dokumentów usługi sieciowej, opisującej strukturę przekazywanych danych, sposób przekazywania z wykorzystaniem języka WSDL, zakres przekazywanych danych oraz komunikaty, jakie mogą być przekazywane, opartej na normach wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247). Tak zdefiniowana usługa sieciowa pozwoli na integrację systemów teleinformatycznych interesariuszy projektu i systemu teleinformatycznego Rejestru i przekazywanie danych w drodze teletransmisji. W praktyce dane z wykorzystaniem teletransmisji będą przekazywane pomiędzy systemami.</p> <p>W zakresie uwagi do art. 11 ust. 11 dotyczącej sposobu przesyłania kart o zawiadomieniach przez podmioty zobowiązane do przesyłania tych dokumentów doprecyzowano delegację art. 11 ust. 11 (po zmianie numeracji ust. 10) w brzmieniu:</p> <p><i>„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień oraz informacji w drodze teletransmisji mając na względzie zapewnienie identyfikacji podmiotu przesyłającego dokumenty oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, nienaruszalności i integralności przesyłanych dokumentów.</i></p> <p>Przepis należało bowiem uzupełnić „o informacje”, tj. o komunikaty techniczne związane z</p>
--	--	--	--

			<p>przesyłaniem kart rejestracyjnych i zawiadomień oraz o informacje przesyłane przez biuro informacyjne z urzędu do podmiotów przesyłających dokumenty źródłowe takich jak np. informacja o ponownym prawomocnym orzeczeniu wydanym przez sąd państwa obcego czy prawomocnym skazaniu za przestępstwo osoby, wobec której warunków umorzono postępowanie karne. Jednocześnie na skutek uwagi dotyczącej doprecyzowania o który system teleinformatyczny chodzi w przypadku przekazywania informacji w art. 31 ust. 4 także dokonano zmiany wyrażenia „system teleinformatyczny” na „w drodze teletransmisji”.</p> <p>W odpowiedzi zaś na uwagę dotyczącą przekazywania do Rejestru danych z rejestru PESEL, projektodawca wyjaśnia, że uzupełnił przepis art. 16 o wskazanie, że dane przekazane z rejestru PESEL zamieszcza się w Rejestrze niezwłocznie po ich uzyskaniu. Jednocześnie projektodawca zrezygnował z projektowanego art. 3 ust. 6 bowiem sposób przekazywania danych z rejestru PESEL określa obecnie specyfikacja usług oferowanych przez System Rejestrów Państwowych.</p> <p>Przepis art. 16 otrzyma następujące brzmienie: <i>Art.16. Dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 3, a także dane o osobach oraz dane o podmiotach zbiorowych przetwarzane na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 zamieszcza się niezwłocznie w Rejestrze po ich uzyskaniu.</i></p>
8.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4 i art. 21 Uwaga dotycząca konieczności ujednolicenia terminologii, użyte w art. 2 ust, 1 pkt 1 projektu brzmienie „przetwarzanie danych osobowych” winno zostać zmienione na „przetwarzanie danych o osobach”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona. Uwaga dotycząca konieczności ujednolicenia terminologii i zamiany użytego w art. 2 ust. 1 pkt 1 projektu sformułowania „przetwarzanie danych osobowych” na „przetwarzanie danych o osobach” została uwzględniona.</p>

			<p>Projektodawca wyjaśnia, że w Rejestrze gromadzone są dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu. W zakresie danych o osobach zdecydowano się na wyszczególnienie kategorii danych identyfikujących osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 projektu. Dodatkowo, w Rejestrze gromadzone są dane o podmiotach zbiorowych, o których mowa w art. 3 ust. 5. Wszystkie ww. dane podlegają przetwarzaniu w Rejestrze.</p> <p>W celu usunięcia wątpliwości ujednociono pojęcia w tym zakresie (tj. w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz w art. 21 zastąpiono wyrażenie dane osobowe na dane o osobach oraz zmieniono tytuł rozdziału 2 na zasady i sposób przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze).</p>
9.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 2 ust. 4</p> <p>W art. 2 ust. 4 projektu określono zadania Ministra Sprawiedliwości związane z utrzymaniem i rozwojem systemu teleinformatycznego, przy czym projektodawca zdecydował się na wyróżnienie w katalogu otwartym zadań związanych z zapewnieniem właściwej ochrony danych przetwarzanych w Rejestrze. Wskazać należy, że zadania te są tożsame z obowiązkami, jakie nakładają przepisy z zakresu ochrony danych osobowych, w tym przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1) oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125), na administratorów danych. Mając na uwadze fakt, że w art. 2 ust. 3 projektu przesądzono, iż administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze jest Minister Sprawiedliwości, to w konsekwencji na tym podmiocie spoczywają obowiązki z zakresu ochrony danych osobowych i nie zachodzi konieczność powielania części z nich w przywołanym wyżej art. 2 ust. 4 projektu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Uwaga dotycząca propozycji usunięcia powielonych w art. 2 ust. 4 zadań Ministra Sprawiedliwości związanych z zapewnieniem właściwej ochrony danych przetwarzanych w Rejestrze nie została uwzględniona.</p> <p>Projektodawca wyjaśnia, że przepis art. 2 ust. 4 dotyczy zadań Ministra Sprawiedliwości związanych z rozwojem i utrzymaniem systemu teleinformatycznego Rejestru. Wskazuje on na najbardziej kluczowe kwestie dotyczące systemu, w którym prowadzony jest Rejestr i których utrzymanie musi być zapewnione. Jednocześnie projektodawca wyjaśnia, że celowo wskazano w omawianym przepisie Ministra Sprawiedliwości bowiem za zadania związane właśnie z utrzymaniem i rozwojem systemu odpowiedzialne są inne niż Biuro komórki organizacyjne Ministerstwa Sprawiedliwości.</p>

10.	<p>Prokuratura Krajowa</p>	<p>Art. 6 ust. 3 Wątpliwości budzi przyznanie prawa do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym, którego dane zgromadzone zostały w Rejestrze nieograniczonej grupie osób (art. 6 ust. 3 projektu). Proponowane w projekcie uprawnienia ocenić należy jako nadmiarowe. Każdemu, z wyłączeniem właściwych organów państw trzecich i organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, przysługiwać będzie prawo do uzyskania informacji. W efekcie proponowane rozwiązania w przypadku uzyskiwania informacji o podmiocie zbiorowym, które nie musi być w żaden sposób uzasadnione, doprowadzi do zwiększenia zapytań i przeciążenia pracy biura informacyjnego.</p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona . W odpowiedzi na uwagę dotyczącą wątpliwości w zakresie projektowanego rozwiązania polegającego na przyznaniu prawa do uzyskania informacji o podmiocie zbiorowym, którego dane zgromadzone zostały w Rejestrze nieograniczonej grupie osób (art. 6 ust. 3 projektu) jako nadmiarowego i powodującego zwiększenie zapytań oraz przeciążenie pracy Biura projektodawca wyjaśnia, że zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie ma na celu przede wszystkim ułatwienie i przyspieszenie uzyskania informacji z Rejestru podmiotowi zbiorowemu, który przepisami prawa został zobowiązany do przedstawienia ww. dokumentu na potrzeby danego postępowania. Ze względu na powyższy obowiązek uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego (niektóre przepisy stanowią wprost o zaświadczeniu o niekaralności, np. ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, Dz. U. z 2022 r. poz. 699) zdecydowano, że wydawanie takich informacji nadal pozostanie w gestii Biura. Jednocześnie zapewnienie co do zasady nieograniczonego dostępu do informacji o podmiotach zgromadzonych w Rejestrze wpłynie na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego poprzez umożliwienie innym uczestnikom tego obrotu zorientowania się w sytuacji prawnej podmiotu zbiorowego pod kątem ewentualnej odpowiedzialności za czyn zabroniony. Odpowiadając na uwagę dotyczącą obciążenia pracą, projektodawca zakłada, że wprowadzone projektowaną ustawą rozwiązanie tj. zobowiązanie dużej grupy podmiotów, generujących największą liczbę zapytań do Rejestru, do korzystania z pozyskiwania informacji na żądanie (usługa, która w zdecydowanej większości przypadków pozwala na automatyczne uzyskanie odpowiedzi, bez udziału pracownika), pozwoli na sprawne obsłużenie zapytań o podmioty zbiorowe. Ponadto, należy zauważyć, że – poza wskazanymi w art. 31 ust. 2 projektu podmiotami – za wydanie z Rejestru informacji o podmiocie zbiorowym pobierana jest opłata, która może wpłynąć na ograniczenie</p>
-----	-----------------------------------	---	---

			nadmiernych ilości zapytań o podmiot zbiorowy kierowanych do Rejestru.
11.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 6 ust. 1 pkt 11, 23 ust. 2 pkt 2</p> <p>Projektowane w art. 6 ust. 1 pkt 11, a także w art. 23 ust. 2 pkt 2 wskazanie prokuratora jako podmiotu uprawnionego do uzyskania informacji zgromadzonych w Rejestrze, przeciwnie do innych wymienionych w tych przepisach podmiotów, które wskazano instytucjonalnie, ogranicza możliwość wystąpienia do Rejestru z zapytaniem na podstawie upoważnienia prokuratora pracownika prokuratury (asesora prokuratury, aplikanta prokuratorskiego, asystenta prokuratora, urzędnika). Zasadne byłoby umiejscowienie w tych przepisach prokuratury, analogicznie jak w odniesieniu do pozostałych wyszczególnionych w nich organów, tj. instytucjonalnie, poprzez stwierdzenie, że prawo do uzyskania informacji o osobach (podmiotach zbiorowych), których dane zgromadzone zostały w Rejestrze przysługuje prokuraturze .. w związku z prowadzonym postępowaniem . . . , bądź alternatywnie prokuratorom lub pracownikom prokuratury . w związku z prowadzonym postępowaniem</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W odpowiedzi na uwagę dotyczącą wskazania w art. 6 ust. 1 pkt 11 prokuratora jako podmiotu uprawnionego do uzyskania informacji zgromadzonych w Rejestrze jako ograniczającego możliwość wystąpienia do Rejestru z zapytaniem na podstawie upoważnienia prokuratora pracownika prokuratury (asesora prokuratury, aplikanta prokuratorskiego, asystenta prokuratora, urzędnika), projektodawca wyjaśnia, że przepis art. 6 ust. 1 wskazuje na podmioty, którym przysługuje prawo do uzyskania informacji o osobie, nie zaś na podmioty, które sporządzają zapytanie. W ocenie projektodawcy wskazanie prokuratora, a nie prokuratury jest prawidłowe, bowiem to prokurator, a nie prokuratura jest organem uprawnionym do prowadzenia postępowania przygotowawczego, o którym mowa w art. 6 projektu (zgodnie z przepisami ustaw: Kodeks postępowania karnego, Kodeks karny skarbowy). Powyższe nie wyklucza jednak, aby o informację z Rejestru wystąpił upoważniony przez prokuratora pracownik prokuratury. Jednocześnie projektodawca zwraca uwagę, że posłużenie się pojęciem „prokuratury” w istocie nadal będzie sprowadzało się do prokuratora bowiem zgodnie z treścią art. 1 § 1 ustawy z dnia 26 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66, 1236, 2052 oraz z 2022 r. poz. 655) „Prokuraturę stanowią Prokurator Generalny, Prokurator Krajowy, pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego oraz prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanego dalej "Instytutem Pamięci Narodowej". Projektodawca wskazuje także, że obowiązująca ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym posługuje się pojęciem</p>

			"prokuratora" i dotychczas przepisy tej ustawy nie budziły wątpliwości.
12.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 10 ust. 4 pkt 4 i 11 ust. 2</p> <p>Wskazać należy, że z informacji którymi dysponuje Biuro Informatyzacji i Analiz Prokuratury Krajowej w ramach projektu KRK 2.0 do chwili obecnej nie zostały uruchomione usługi umożliwiające realizację obowiązku przesyłania przez prokuratora zawiadomień za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej wprowadzonego obowiązku przesyłania przez prokuratora zawiadomień za pośrednictwem systemu teleinformatycznego i wątpliwości wnioskodawcy wobec informacji, którymi dysponuje Biuro Informatyzacji i Analiz Prokuratury Krajowej, że do chwili obecnej nie zostały uruchomione usługi umożliwiające realizację tego obowiązku projektodawca wyjaśnia, że obecnie trwają prace projektowane mające na celu wytworzenie produktów projektu KRK 2.0, tj. implementacji procesów odpowiadających za gromadzenie i aktualizację danych przesyłanych z sądów i prokuratur, a także usługi sieciowej służącej do przesyłania danych z sądów i prokuratur do Rejestru. Specyfikacja tej usługi oraz określenie protokołów komunikacyjnych, z użyciem których podmioty zobowiązane (sądy, prokuratorzy) będą mogły przekazywać do Rejestru dane, o których mowa w projekcie ustawy, zostanie przygotowana przez Ministerstwo Sprawiedliwości i przekazana celem zaimplementowania w systemach teleinformatycznych sądów i prokuratur.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej braku specyfikacji technicznej proponowanych rozwiązań w art. 10 ust. 4 pkt 4 i art. 11 ust. 2 projektu i związanym z tym utrudnieniem w określeniu zakresu prac koniecznych do wdrożenia przez prokuraturę tych rozwiązań, uprzejmie wskazujemy, że wobec spotkania z przedstawicielami Prokuratury Krajowej w sprawie integracji Usługi Gromadzenia i Aktualizacji w ramach projektu KRK 2.0., które odbyło się w dniu 12 sierpnia br. i przekazaniu dokumentacji dotyczącej specyfikacji technicznej, uwaga staje się bezprzedmiotowa. W nawiązaniu do zakresu prac związanych z przygotowaniem usługi sieciowej</p>

			<p>umożliwiającej przesyłanie danych zgromadzonych w systemie PROK-SYS, informujemy, że przepis art. 10 ust. 4 projektu – w zakresie sporządzania przez prokuratora zawiadomień i przekazywania ich do Rejestru - został uzupełniony o wskazanie, że w przypadku osoby tymczasowo aresztowanej pozostającej w dyspozycji prokuratora, prokurator ten będzie zobligowany do przesłania do Rejestru zawiadomienia o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także o zmianie miejsca osadzenia tymczasowo aresztowanego. Zaznaczyć należy, że przedmiotowe zawiadomienia dotyczyć będą wyłącznie tymczasowo aresztowanego umieszczonego w zakładzie leczniczym, a informacje te będą niezbędne w procesie usuwania danych z Rejestru. Należy bowiem zauważyć, że podstawą do usunięcia danych z Rejestru o osobie tymczasowo aresztowanej jest informacja z Centralnej Bazy (dotyczy osób wykonujących tymczasowe aresztowanie w areszcie śledczym lub zakładzie karnym) lub zawiadomienie o zakończeniu tymczasowego aresztowania, które w swojej treści wymienia powody zakończenia stosowania tego środka zapobiegawczego. Są nimi: uchylenie tymczasowego aresztowania, zmiana na inny środek zapobiegawczy oraz upływ okresu, na jaki zastosowano tymczasowe aresztowanie.</p> <p>Po wprowadzeniu ww. zmiany przepis art. 10 ust. 4 otrzyma następujące brzmienie:</p> <p><i>„4. Zawiadomienie jest sporządzane przez:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) sąd wykonujący orzeczenie w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, sprawach nieletnich oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia;</i><i>2) sąd orzekający o tymczasowym aresztowaniu wykonywanym w zakładzie leczniczym lub umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich;</i><i>3) sąd wydający postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o odwołaniu poszukiwania listem gończym;</i>
--	--	--	--

			<p>4) prokuratora, do dyspozycji którego pozostaje tymczasowo aresztowany - o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także o zmianie miejsca osadzenia tymczasowo aresztowanego;</p> <p>5) prokuratora wydającego postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o odwołaniu poszukiwania listem gończym;</p> <p>6) sąd wydający wyrok oraz postanowienie o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 i 1488) lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu.”.</p>
13.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 11 ust. 8 i 9 Proponowane brzmienie art. 11 ust. 8 i 9 rodzi uzasadnione wątpliwości, jakie dokumenty miałyby być przechowywane w zbiorach ewidencyjnych. W sytuacji, gdy intencją projektodawcy było, aby w zbiorach ewidencyjnych dokumentów przechowywane były przekazane do Rejestru dokumenty w postaci papierowej, dla których warunki organizacyjno „techniczne nie pozwalają na zamianę na postać elektroniczną, należało w ust. 8 zawrzeć odpowiednie zastrzeżenie do ust. 9.</p> <p>Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 7 projektu dane z dokumentów w postaci papierowej wprowadza się do systemu teleinformatycznego. Natomiast w ust. 9 wskazano, że dokumenty papierowe z ust. 7 zamienia się na postać elektroniczną (digitalizacja) i to odwzorowanie cyfrowe dokumentu stanowi podstawę czynności biura informacyjnego. Z tych względów faktycznie tam, gdzie jest to organizacyjnie i technicznie możliwe dane do systemu teleinformatycznego wprowadzane będą z cyfrowego odwzorowania nie zaś z dokumentów w postaci papierowej.</p> <p>Dodatkowo w treści art. 11 ust. 9 projektu nie określono okresu retencji dla sporządzanych odwzorowań cyfrowych dokumentów papierowych.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. W odpowiedzi na uwagę dotyczącą wątpliwości, jakie dokumenty miałyby być przechowywane w zbiorach ewidencyjnych, projektodawca wyjaśnia, że celem projektowanych rozwiązań jest, aby wszystkie dokumenty przesyłane do Rejestru w postaci papierowej były zamieniane na formę elektroniczną (digitalizowane), a następnie usuwane. Powyższe rozwiązanie uzależnione jest jednak od warunków techniczno-organizacyjnych Rejestru. Do czasu wdrożenia takich rozwiązań planuje się, aby dokumenty były przechowywane w zbiorze ewidencyjnym Rejestru.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, projektodawca uzupełnił projektowany przepis art. 11 ust. 8 o odpowiednie zastrzeżenie ust. 9.</p> <p>Projektodawca wyjaśnia zarazem, że dane do Rejestru wprowadza się z dokumentu papierowego, nie zaś z jego odwzorowania cyfrowego. Przesądza o tym treść art. 11 ust. 7. Zgodnie zaś z art. 11 ust. 9 oryginał dokumentu papierowego podlegał będzie digitalizacji (o wdrożeniu takiego rozwiązania przesądzą warunki techniczno-organizacyjne) bowiem celem jest dążenie do sytuacji, w której dokumenty w postaci papierowej nie będą gromadzone przez Biuro. Jednocześnie</p>

			<p>projektodawca wyjaśnia, że wszelkie działania Biura (procesy przez nie realizowane) opierają się na danych zgromadzonych w Rejestrze, pochodzących z dokumentu papierowego.</p> <p>Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że naczelną zasadą, którą wprowadza projekt jest sporządzanie dokumentów w postaci elektronicznej i przysyłanie ich za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Niemniej jednak zachowano możliwość sporządzenia dokumentów w postaci papierowej ze względu na niemożność ich sporządzenia w postaci elektronicznej spowodowaną problemami natury technicznej (np. długotrwałą awarią systemu). Dodatkowo, dokumenty w postaci papierowej sporządzane będą przez właściwe organy państw trzecich, bowiem ten sposób sporządzania dokumentów wskazano jako podstawową formę oraz, wyjątkowo, przez organy centralne państw członkowskich (również spowodowane problemami technicznymi - w przypadku niemożności skorzystania z systemu ECRIS).</p> <p>Ponadto, w odpowiedzi na uwagę dotyczącą okresu retencji dla sporządzanych odwzorowań cyfrowych dokumentów papierowych, projektodawca wyjaśnia, że odwzorowania te będą usuwane z systemu teleinformatycznego wraz z usunięciem na podstawie art. 17 danych z Rejestru których te dokumenty dotyczą. Natomiast przez okres 5 lat przechowywane będą w systemie teleinformatycznym dane z tych dokumentów wprowadzone do Rejestru zgodnie z art. 10 ust. 7, co w ocenie projektodawców stanowi wystarczające zabezpieczenie dla tych danych.</p> <p>Projektodawca proponuje dodanie ust. 2 w art. 18: <i>„2. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w art. 11 ust. 9, usuwane są z systemu teleinformatycznego niezwłocznie po usunięciu danych z Rejestru zgodnie z art. 17.”.</i></p>
--	--	--	---

14.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 12 ust. 3 pkt 1 Proponowany w art. 12 ust. 3 pkt 1 projektu zakres danych w karcie rejestracyjnej podmiotu zbiorowego, powinien dodatkowo uwzględniać REGON (NIP) jeśli zostały podmiotowi zbiorowemu nadane, które są danymi istotnymi identyfikującymi konkretny podmiot.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie REGON i nieuwzględniona w zakresie NIP.</p> <p>Odnośnie uwagi dotyczącej dodania do proponowanego w projekcie zakresu danych w karcie rejestracyjnej podmiotu zbiorowego, numeru REGON, jeśli został podmiotowi zbiorowemu nadany jako istotnej danej identyfikującej konkretny podmiot, projektodawca uwzględnił zgłoszoną uwagę. W zakresie NIP uwaga nie została uwzględniona, gdyż w systemie KRK nie jest to dana identyfikująca.</p>
15.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 13 i 14 Wątpliwości, w kontekście brzmienia art. 10 ust. 4 pkt 4, co do zakresu danych przekazywanych przez prokuratora budzi redakcja art. 13 i 14 projektu. Z art. 13 ust. 1 pkt 2 wynika, że w zawiadomieniu umieszcza się informację o zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania. Jak należy wnioskować miejsce wykonywania tymczasowego aresztowania należy odnosić do zakładu leczniczego. Tym samym przepis ten nie dotyczy zamieszczenia informacji o uchyleniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w aresztach śledczych. Taki zapis w powiązaniu z art. 14 w zakresie informacji o zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania, nasuwa wątpliwość co do zakresu danych przekazywanych przez prokuratora na podstawie projektowanego w art. 10 ust. 4 pkt 4 zawiadomienia, które dotyczy postanowienia o poszukiwaniu listem gończym lub o uchyleniu tymczasowego aresztowania. Jak należy wnioskować, przede wszystkim uchylenia tymczasowego aresztowania wykonywanego w warunkach aresztu śledczego.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Odnośnie uwagi dotyczącej wątpliwości, w kontekście brzmienia art. 10 ust. 4 pkt 4, co do zakresu danych przekazywanych przez prokuratora wobec redakcji art. 13 i 14 projektu. Z art. 13 ust. 1 pkt 2 wynika, że w zawiadomieniu umieszcza się informację o zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania. Jak należy wnioskować miejsce wykonywania tymczasowego aresztowania należy odnosić do zakładu leczniczego. Tym samym przepis ten nie dotyczy zamieszczenia informacji o uchyleniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w aresztach śledczych. Taki zapis w powiązaniu z art. 14 w zakresie informacji o zastosowaniu, przedłużeniu, skróceniu oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania, nasuwa wątpliwość co do zakresu danych przekazywanych przez prokuratora na podstawie projektowanego w art. 10 ust. 4 pkt 4 zawiadomienia, które dotyczy postanowienia o poszukiwaniu listem gończym lub o uchyleniu tymczasowego aresztowania. Jak należy wnioskować, przede wszystkim uchylenia tymczasowego aresztowania wykonywanego w warunkach aresztu śledczego. Projektodawca wyjaśnia, że</p>

			uzupełnił przepis art. 10 ust. 4 pkt 4 projektu poprzez wskazanie, że zawiadomienie jest sporządzane przez prokuratora wydającego postanowienie o poszukiwaniu listem gończym lub o uchyleniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym. Wobec wprowadzonej zmiany przepis art. 13 i 14 nie powinien budzić wątpliwości bowiem informacje o wykonywaniu tymczasowego aresztowania w areszcie śledczym, Rejestr będzie pozyskiwał z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności prowadzonej przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.
16.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 17 Zgodnie z ust. 5 dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 projektu usuwa się z Rejestru po otrzymaniu informacji lub zawiadomienia o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania. O ile w przypadku zawiadomienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania brak wątpliwości — z zastrzeżeniami jakie podniesiono wyżej, że pochodzić będzie od prokuratora, który zobowiązany jest do jego przesłania, o tyle <i>expressis verbis</i> nie wskazano skąd pochodzić ma informacja, o której mowa w art. 17 ust. 5 projektu. W sytuacji, gdy intencją projektodawcy było, aby podstawą usunięcia danych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 z Rejestru była także informacja z systemu teleinformatycznego Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wykorzystywanego w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, wówczas proponowane brzmienie powinno zostać zmienione poprzez wyraźne wskazanie, że dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 usuwa się z Rejestru po uzyskaniu informacji o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania przekazanej w zawiadomieniu lub za pośrednictwem systemu CZSW.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej źródła pochodzenia informacji lub zawiadomienia o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania jako podstawy usuwania z Rejestru na podstawie art. 17 ust. 5 danych o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 projektu tj. wyjaśnienia czy informacja ta pochodzi od prokuratora czy też z systemu teleinformatycznego Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wykorzystywanego w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej oraz doprecyzowania w tym zakresie art. 17 ust. 5.</p> <p>W odpowiedzi na wniesioną uwagę projektodawca informuje, że doprecyzował przepis art. 17 ust. 5 (po zmianie numeracji ust. 9) w następujący sposób: „<i>Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 10 usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu z Centralnej Bazy lub przekazanej w zawiadomieniu informacji o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania.</i>”</p>
17.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 20 Uwaga dotycząca wątpliwości o <u>jaki system teleinformatyczny</u> chodzi w <u>przypadku przechowywania usuniętych danych z Rejestru</u>. Dodatkowo proponowany art. 17 projektu jest częściowo sprzeczny z art. 20 ust. 1, bowiem art. 17 wskazuje, że m. in. w sytuacji zatarcia. skazania dane z Rejestru (prowadzonego w systemie teleinformatycznym, zgodnie z art. 1 ust.</p>	<p>Uwaga uwzględniona częściowo oraz wyjaśniona.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej wątpliwości, o jaki system teleinformatyczny chodzi w przypadku przechowywania usuniętych danych z Rejestru oraz</p>

	<p>1 projektu) usuwa się, zaś art. 20 ust. 1 stanowi, że po ich usunięciu przechowuje się je nadal w systemie teleinformatycznym przez okres 5 lat.</p> <p><u>Niezależnie od powyższego zapis ten jest niezgodny z art. 106 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1445) stanowiącym, że z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych.</u></p> <p>Ponadto art. 17 projektu nie jest zgodny z tzw. zasadą ograniczenia czasowego przetwarzania danych osobowych, opisaną w art. 5 ust. 1 lit. e RODO oraz z art. 31 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, który wskazuje, że dane osobowe winny być przechowywane przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów ich przetwarzania.</p> <p><u>Wskazany przez projektodawcę w uzasadnieniu cel przedmiotowej regulacji, tj. umożliwienie kontroli poprawności usuwania danych z Rejestru może zostać osiągnięty z wykorzystaniem innych danych np. logów systemowych, a co za tym idzie nie zachodzi konieczność wprowadzania dodatkowego okresu retencji danych pochodzących z Rejestru oderwanego od ogólnych zasad przetwarzania tych danych.</u></p>	<p>niezgodności projektowanej propozycji przechowywania danych po ich usunięciu przez 5 lat z art. 106 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1445) stanowiącym, że z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe, a wpis o skazaniu usuwa się z rejestru skazanych oraz wątpliwości co do zgodności tego rozwiązania z tzw. zasadą ograniczenia czasowego przetwarzania danych osobowych, opisaną w art. 5 ust. 1 lit. e RODO oraz z art. 31 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, który wskazuje, że dane osobowe winny być przechowywane przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów ich przetwarzania, projektodawca wyjaśnia, że dane, o których mowa w art. 20 projektowanej ustawy przechowywane będą w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, jednakże systemowo wyodrębnione w taki sposób, aby nie brały udziału w procesach realizowanych przez Biuro na podstawie aktualnych danych zgromadzonych w Rejestrze. Projektodawca zarazem zwraca uwagę na treść projektowanych przepisów, które celowo wskazują na usunięcie danych z Rejestru (a nie systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr).</p> <p>Powyższe miało na celu wyraźne wskazanie, że z chwilą zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 17 usunięte dane zgromadzone w systemie teleinformatycznym nie będą wykorzystywane przez Biuro w procesie udzielania informacji o nich osobom fizycznym i uprawnionym podmiotom. Jednakże ze względu na cele wskazane w uzasadnieniu do projektu ustawy, uznano za konieczne przechowywanie tych danych jeszcze przez dodatkowe 5 lat. Po upływie tego okresu dane zostaną bezpowrotnie usunięte z systemu teleinformatycznego.</p> <p>W odniesieniu do wskazywanej sprzeczności pomiędzy treścią projektowanych art. 17 oraz art. 20 ust. 1, projektodawca ponownie zwraca uwagę na treść</p>
--	---	---

			<p>projektowanego art. 17, zgodnie z którym celowo wskazano, że dane usuwa się z Rejestru, a nie systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr. Wprawdzie zgodzić należy się ze zgłaszającym uwagę, że usunięcie danych z Rejestru winno być tożsame z usunięciem danych z systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony jest Rejestr, niemniej jednak - co zostało wskazane w uwagach powyżej - projektodawca przewidział dodatkowy 5-letni okres, w którym usunięte dane będą przechowywane. Rozróżnienie danych usuniętych z Rejestru oraz danych, które po ich usunięciu z Rejestru będą przechowywane w systemie teleinformatycznym w ocenie projektodawcy było niezbędne, aby zachować zgodność właśnie z art. 106 Kodeksu karnego. Jednocześnie projektodawca informuje, że dane usunięte z Rejestru służą wyłącznie celom wskazanym w uzasadnieniu do ustawy i nie będą brały udziału w realizowanych przez Biuro procesach, a ich ewentualne udostępnienie ograniczone zostało wyłącznie dla osoby, której te dane dotyczą (uprawnienie wynikające z przepisów o ochronie danych osobowych).</p> <p>Mając na uwadze powyższe, oraz w związku z uwagą wniesioną przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów dotyczącą potrzeby wskazania celu przetwarzania danych, projektodawca zaproponował dodanie do art. 20 ust. 3 o następującej treści: „Dane, o których mowa w ust. 1 wykorzystywane są wyłącznie do celów kontrolnych w zakresie poprawności usunięcia danych z Rejestru. Dane, o których mowa w ust. 1 wykorzystywane są także, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, do celów statystycznych, w szczególności w zakresie badania powrotności do przestępstwa.</p> <p>Natomiast w zakresie wątpliwości zgłaszającego uwagę co do celu przedmiotowej regulacji, tj. umożliwienia kontroli poprawności usuwania danych z Rejestru, który w ocenie wnioskodawcy może zostać osiągnięty z wykorzystaniem innych danych np. logów</p>
--	--	--	--

			<p>systemowych, projektodawca wyjaśnia, że wskazany przez zgłaszającego uwagę 5-letni okres przechowywania usuniętych danych służy przede wszystkim celom kontrolnym, tj. weryfikującym czy dane usunięte zostały zgodnie z przepisami prawa. Wydaje się jednak, że dane w postaci logów nie pozwolą na sprawną weryfikację usuniętych danych. Intencją projektodawcy było bowiem wprowadzenie rozwiązania systemowego, opartego na bieżącej kontroli usuniętych dokumentów przez upoważnionego pracownika Biura nie będącego zarazem administratorem systemu teleinformatycznego Rejestru. Jednocześnie projektodawca wyjaśnia, że podobne rozwiązanie zastosowano w przepisach regulujących funkcjonowanie niemieckiego rejestru karnego.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej okresu retencji danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, tj. art. 20 projektu oraz wątpliwości co do treści ust. 3 tego artykułu, w pierwszej kolejności wyjaśniamy, że struktura omawianego artykułu została zmieniona. Wobec powyższego obecne brzmienie projektowanego przepisu przedstawia się następująco:</p> <p>Art. 20. 1. Dane usunięte z Rejestru zgodnie z art. 17 przechowuje się w systemie teleinformatycznym przez okres 5 lat od dnia ich usunięcia.</p> <p>2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Dane, o których mowa w ust. 1 wykorzystywane są wyłącznie do celów kontrolnych w zakresie poprawności usunięcia danych z Rejestru. Dane, o których mowa w ust. 1 wykorzystywane są także, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, do celów statystycznych, w szczególności w zakresie badania powrotności do przestępstwa.</p>
--	--	--	--

			<p>4. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione wyłącznie osobie, której dotyczą. Przepisu art. 23 i art. 32 nie stosuje się.</p> <p>5. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przywrócone do Rejestru przez upoważnionego pracownika biura informacyjnego, w przypadku stwierdzenia w toku czynności kontrolnych, że zostały usunięte niezgodnie z art. 17.</p> <p>6. Dane, o których mowa w ust. 1, po upływie 5-letniego terminu usuwa się niezwłocznie z systemu teleinformatycznego.</p> <p>Jednocześnie – w ślad za uzasadnieniem do projektu ustawy o KRK – ponownie wskazujemy na zasadność przechowywania usuniętych danych przez okres dodatkowych 5 lat.</p> <p>W naszej opinii, projektowane rozwiązanie zagwarantuje sprawną realizację zadań związanych z kontrolą danych usuwanych z Rejestru oraz obsługą skarg nadsyłanych do Biura.</p> <p>Obecnie realizacja zadań związanych z kontrolą procesu usuwania danych opiera się na dokumentach w formie papierowej. Dokumenty takie można skontrolować po ich usunięciu z bazy danych – weryfikowana jest wtedy zgodność daty usunięcia dokumentu z przepisami prawa. Zmiany polegające na gromadzeniu danych na podstawie dokumentów nadsyłanych jedynie w formie elektronicznej wymagają wprowadzenia nowych rozwiązań, które zapewnią realizację wyżej wymienionych zadań.</p> <p>W ocenie projektodawcy zasadnym jest, aby możliwość zweryfikowania poprawności usunięcia danych obejmowała dłuższy okres, aniżeli na dzień usunięcia danych z Krajowego Rejestru Karnego. Ze względu na ilość danych usuwanych każdego dnia, niemożliwym jest obecnie skontrolowanie każdego usuniętego dokumentu. Co więcej, bieżąca kontrola nie</p>
--	--	--	---

			<p>zabezpiecza sytuacji, w której do Krajowego Rejestru Karnego wpływają dokumenty świadczące o konieczności posiadania przez Biuro konkretnego orzeczenia (np. wydawane przez sąd postanowienia w toku prowadzonego postępowania wykonawczego dotyczące tego orzeczenia), które nie jest już przetwarzane w Krajowym Rejestrze Karnym. Przeprowadzane przez Biuro postępowania wyjaśniające – nierzadko długotrwałe i angażujące zarówno pracownika Biura, jak i pracowników organu sporządzającego dokument – mogą w konsekwencji doprowadzić do sytuacji, w której zostanie stwierdzone, że dany dokument powinien być nadal przetwarzany przez Biuro. Powodem takiego stanu rzeczy najczęściej nie jest nieprawidłowe usunięcie danych przez pracownika Biura, ale brak wiedzy o zapadłych orzeczeniach, które skutkowałyby wydłużeniem okresu gromadzenia danych w Krajowym Rejestrze Karnym.</p> <p>Projektowany 5-letni okres przechowywania danych pozwoli na przywrócenie aktualnych danych, bez konieczności angażowania sądu w proces odtwarzania danych. Wyjątek stanowią będą dokumenty w postaci papierowej, na podstawie których wprowadzono dane do Rejestru. Przywrócenie danych tylko w warstwie informatycznej będzie stanowić podstawę do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w celu ponownego zgromadzenia dokumentów źródłowych. Projektodawca zwraca przy tym uwagę, że zarówno pod rządami obowiązującej ustawy, jak i projektowanej Rejestr opiera się na danych gromadzonych w systemie teleinformatycznym i w taki też sposób (za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w projektowanej ustawie – teletransmisji danych) przekazywanych do Rejestru. Na marginesie warto zaznaczyć, że już obecnie zdecydowana większość dokumentów zgromadzonych w Rejestrze, to dokumenty przekazane do Rejestru wyłącznie w postaci elektronicznej, a liczba dokumentów</p>
--	--	--	--

			<p>papierowych w zbiorach ewidencyjnych Rejestru stale maleje na korzyść dokumentów elektronicznych. Ponadto projektodawca przewiduje, że procedura przywracania danych będzie miała charakter incydentalny i rzadki.</p> <p>Ponadto wydłużona retencja danych, które byłyby usunięte z Krajowego Rejestru Karnego (rejestru, który służy do realizacji zadań Biura zgodnie z ustawą), a przechowywane w odrębnej, wydzielonej systemowo bazie, pozwoliłaby na zniwelowanie luki prawnej, systemowej i organizacyjnej związanej obecnie z możliwościami stosowania art. 108 kk. Niezależnie od wprowadzanych niniejszym projektem zmian nadal mogą istnieć sytuacje, w których z Rejestru usunięte zostanie skazanie, mimo że w okresie wymaganym do zatarcia skazania skazany ponownie popełnił przestępstwo. W takim przypadku dopuszczalne jest jedynie jednoczesne zatarcie skazań. Obecnie może się jednak zdarzyć, że w chwili usuwania z rejestru skazania Biuro nie ma wiedzy o nowym, właśnie wydanym wobec tej samej osoby wyroku skazującym (jeszcze nieprzekazanym do Biura), który w swojej istocie może wpłynąć na zajęcie przesłanek wskazanych w art. 108 kk i uniemożliwić pojedyncze zatarcie zarejestrowanego orzeczenia.</p> <p>Ze względu na powyższe należy zapewnić, aby przeprowadzenie kontroli poprawności usuniętych danych obejmowało dłuższy okres czasu, aniżeli bezpośrednio po usunięciu dokumentu. Przyjęty przez projektodawcę 5-letni termin, w którym będzie można skontrolować poprawność usuniętych danych powinien być wystarczający, aby zapewnić sprawną realizację zadań związanych z kontrolą. W przypadku, gdy w wyniku kontroli zostanie ustalone, że dane usunięto z Rejestru niezgodnie z przepisami ustawy o KRK, przepisy powinny dawać możliwość przywrócenia tych danych do Rejestru. Podobne rozwiązanie zastosowano w przepisach regulujących funkcjonowanie niemieckiego rejestru karnego.</p> <p>Wyjaśniamy także, że w zakresie przetwarzania danych osobowych w Krajowym Rejestrze Karnym</p>
--	--	--	--

		<p>stosuje się przede wszystkim przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Zaproponowany 5-letni termin jest zatem tożsamy z okresem po jakim przedawnia się karalność przestępstw określonych w tej ustawie. Ze względu na szczególny charakter danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym stwierdzono, że przechowywanie usuniętych danych przez wskazany 5-letni okres jest zasadne ze względu na potrzeby prowadzonych postępowań związanych z ewentualnym naruszeniem ochrony tych danych.</p> <p>Niezależnie od powyższego, przechowywanie przez określony okres czasu danych usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego jest również niezbędne do celów statystycznych. Należy bowiem podkreślić, że każdy dokument po usunięciu go z Krajowego Rejestru Karnego musi być, pomimo to, brany pod uwagę w statystyce dotyczącej okresu, którego dotyczy w zakresie badania powrotności do przestępstwa. Wskazać należy, że badanie powrotności do przestępstwa na potrzeby statystyki (rozumiane jako ponowne popełnienie przestępstwa co najmniej jeden raz w okresie pięciu lat od daty uprawomocnienia się wyroku) nie jest możliwe bez uwzględnienia danych, które z Rejestru zostały już usunięte. Proponowany termin 5 lat jest zatem zbieżny z terminem w jakim badana jest powrotność do przestępstwa na potrzeby statystyki.</p> <p>Ponownie podkreślamy, że dane z Rejestru będą usuwane zgodnie art. 17 projektowanej ustawy niezwłocznie po zaistnieniu przesłanek prawnych do ich usunięcia. Natomiast dane, o których mowa w art. 20 projektowanej ustawy przechowywane będą w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, jednakże systemowo wyodrębnione w taki sposób, aby nie brały udziału w procesach realizowanych przez Biuro na podstawie aktualnych danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym, a ich ewentualne udostępnienie</p>
--	--	--

			<p>ograniczone zostało wyłącznie do osoby, której te dane dotyczą. Po upływie 5-letniego okresu dane, o których mowa w art. 20 projektu zostaną bezpowrotnie usunięte z systemu teleinformatycznego.</p> <p>Rozróżnienie danych usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego oraz danych, które po ich usunięciu z Rejestru będą przechowywane w systemie teleinformatycznym w ocenie projektodawcy było niezbędne, aby zachować zgodność z art. 106 Kodeksu karnego.</p> <p>Wyjaśniamy także, że zgodnie z art. 20 ust. 5 usunięte dane podlegają przywróceniu przez biuro informacyjne w przypadku stwierdzenia, że zostały usunięte niezgodnie z art. 17.</p> <p>O sposobie przywrócenia danych decydować będą zaimplementowane w systemie teleinformatycznym Krajowego Rejestru Karnego rozwiązania techniczne. Przywrócenie usuniętych danych będzie w istocie polegało na przywróceniu tych danych do systemu teleinformatycznego, z którego udostępniane będą podmiotom, o których mowa w art. 6 projektu oraz osobie fizycznej, o której mowa w art. 7 projektu.</p> <p>Obecnie w sytuacjach, w których dane zostały usunięte niezgodnie z przepisami ustawy przeprowadzane jest postępowanie wyjaśniające. Biuro zwraca się do sądu lub prokuratury o ponowne przesłanie dokumentu błędnie usuniętego. Postępowanie wyjaśniające wynika z reguły z faktu, że do Biura skierowane zostanie pismo wskazujące na niezgodność danych wskazywanych w informacji/zaświadczeniu wydawanych przez Biuro lub jest efektem kontroli prowadzonej przez Biuro.</p> <p>Planowane rozwiązania w swojej istocie sprowadzają się do tego, że gdy w wyniku kontroli lub zewnętrznego pisma Biuro sprawdzi w wyniku postępowania wyjaśniającego, że dane zostały usunięte błędnie, zamiast zwracać się do organu, który przekazał dokument źródłowy o ponowne wysłanie dokumentu celem wprowadzenia danych do</p>
--	--	--	---

			<p>Krajowego Rejestru Karnego, Biuro korzystając z funkcjonalności systemu przywróci dane samodzielnie.</p> <p>Poza oczywistym w swojej istocie zdjęciem dodatkowych obowiązków z organów przesyłających dokumenty źródłowe, proponowane rozwiązanie pozwoli przywrócić do bazy dane najbardziej aktualne, uwzględniające np. wykonanie kary oraz inne zapadłe w toku prowadzonego postępowania wykonawczego orzeczenia wydawane przez organ wykonujący orzeczenie, podczas gdy organ przesyłający pierwotny dokument może nie mieć wiedzy o zrealizowanych w konkretnym postępowaniu elementach postępowania wykonawczego.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej wykorzystania logów wyjaśniamy, że przedstawiona propozycja budzi wątpliwości projektodawcy. W naszej opinii korzystanie z logów do przedmiotowych celów wymagałoby również zaprojektowania odpowiednich regulacji prawnych określających sposób korzystania z danych podlegających retencji. Nadto wskazać należy, że w przypadku korzystania z logów należałoby określić sposób pozyskiwania tych danych, a także zaangażować administratorów systemu, którzy pozyskiwaliby logi dla pracowników merytorycznych realizujących kontrolę. Należy bowiem wskazać, że kontrola poprawności usuniętych danych dokonywana jest obecnie i będzie przez upoważnionego pracownika Biura nie będącego administratorem systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego, a mającego merytoryczne przygotowanie do takiej kontroli. Zaangażowanie w proces weryfikacji danych administratora przedłuży proces weryfikacji, gdyż będzie wymagało każdorazowego przekazania dokonania merytorycznej oceny upoważnionemu pracownikowi Biura.</p> <p>Mając powyższe na uwadze oparcie kontroli poprawności usuniętych danych na rozwiązaniach zaproponowanych przez projektodawcę z uwagi na sprawność działania Krajowego Rejestru</p>
--	--	--	--

			Karnego jest korzystniejsze niż na logach systemowych zaproponowanych przez wnioskodawcę.
18.	Prokuratura Krajowa	<p>Art. 22 Uwaga dotycząca konieczności uzupełnienia art. 22 o wskazanie, że usunięcie niezgodności przez biuro informacyjne następuje także w przypadku stwierdzenia, że upłynął okres przetwarzania danych w Rejestrze.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Uwaga dotycząca konieczności uzupełnienia art. 22 o wskazanie, że usunięcie niezgodności przez Biuro następuje także w przypadku stwierdzenia, że upłynął okres przetwarzania danych w Rejestrze w ocenie projektodawcy nie jest zasadna.</p> <p>W odpowiedzi na zgłoszoną uwagę, projektodawca wyraża wątpliwość, na czym miałyby polegać usunięcie niezgodności w przypadku upływu okresu przetwarzania danych w Rejestrze. W ocenie projektodawcy art. 17 przesądza w sposób jasny o okresie przetwarzania danych w Rejestrze.</p> <p>W uzupełnieniu wyjaśniamy, że dane z Rejestru usuwane są zgodnie z art. 17 projektowanej ustawy. Czynność ta co do zasady ma charakter deklaratoryjny, albowiem zatarcie skazania następuje przede wszystkim z mocy prawa i na ten fakt nie wpływa czynność materialno-techniczna, jaką jest usunięcie danego skazania z Krajowego Rejestru Karnego. Usunięcia zatem dokonuje się niezwłocznie po zaistnieniu prawnych przesłanek.</p> <p>Z powyższego wynika, że podstawy do usunięcia danych określone zostały wyczerpująco w art. 17 i sytuacja, w której takie dane nie zostałyby usunięte, gdy upłynął okres przetwarzania danych, nie kwalifikuje się do postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 22, gdyż jak wskazano wyżej podstawą do ich usunięcia będzie zawsze art.17.</p> <p>W nawiązaniu do omawianego art. 17, który jako podstawę do usunięcia danych z Krajowego Rejestru Karnego wskazuje zawiadomienie o zwolnieniu skazanego od kary pozbawienia wolności, na podstawie art. 336 § 3 i 4 Kodeksu karnego, lub od kary ograniczenia wolności, na podstawie art. 62 § 2 Kodeksu</p>

			<p>karnego wykonawczego, koniecznym było uzupełnienie katalogu zawiadomień, o którym mowa w art. 13 projektu o ww. zawiadomienia. Zauważyć bowiem należy, że dotychczas projekt nie wymieniał ich w treści art. 13. Projektodawca uzupełnił zatem przepisy projektu w tym zakresie.</p> <p>Jednocześnie informujemy, że z projektowanego przepisu art. 17 z ust. 13 usunięto pkt 3, który stanowił, że jedną z przesłanek usunięcia danych o podmiocie zbiorowym z Krajowego Rejestru Karnego jest stwierdzenie nieważności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze. Wyjaśniamy, że powyższa przesłanka, jako instytucja określona w ustawie z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1693) stanowi podstawę do usunięcia danych z Rejestru wyłącznie o osobie, a w projektowanym art. 17 ust. 13 pkt 3 została wskazana omyłkowo.</p>
19.	Prokuratura Krajowa	Art. 23 ust. 11 Z kolei art. 23 ust. 11 projektu winien zostać uzupełniony o wezwanie, o którym mowa w ust. 10.	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W odpowiedzi na uwagę, że projekt winien zostać uzupełniony o wezwanie, o którym mowa w ust. 10 projektodawca wyjaśnia, że przepis art. 23 ust. 11 dotyczy zarówno zapytania, które spełnia wymagania określone projektem ustawy, jak i zapytania obciążonego brakami, bowiem 5-letni okres przechowywania zapytania liczony jest od momentu złożenia zapytania, niezależnie od spełnienia wymogów określonych w art. 23 ust. 4. Po bezskutecznym upływie terminu na uzupełnienie braków, zapytanie <u>pozostawia się</u> bez rozpoznania.</p> <p>Wobec powyższego, w ocenie projektodawcy, art. 23 ust. 11 nie wymaga uzupełnienia o wezwanie, o którym mowa w art. 23 ust. 10 i dlatego uwaga nie została uwzględniona.</p>

			<p>W zakresie uwagi dot. art. 23 ust. 11 (po zmianach jednostek redakcyjnych – art. 24 ust. 14) wskazać należy, że projektowany przepis dotyczy ogólnie zapytań składanych w postaci papierowej i nie wyszczególnia zapytań na te dotknięte brakami i złożone prawidłowo, zatem uzupełnienie o wezwanie jak w ust. 10 (po zmianach jednostek redakcyjnych – art. 24 ust. 11 i 12), jak proponuje wnioskodawca, nie byłoby prawidłowe, gdyż ust. 10 (po zmianach jednostek redakcyjnych – art. 24 ust. 11 i 12) dotyczy jedynie zapytań w postaci papierowej dotkniętych brakami. Podkreślić należy, że po upływie 5 lat każde zapytanie złożone w postaci papierowej zostanie usunięte, licząc od dnia złożenia zapytania.</p> <p>Jednocześnie należało doprecyzować regulacje w zakresie wskazania w jakiej postaci wydawana będzie informacja udzielana na zapytanie lub wniosek złożony w postaci papierowej wobec wprowadzenia zasady udzielania takich informacji w postaci elektronicznej. Z tych względów dodano do art. 27 ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>8. Informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym, udzielaną na zapytanie złożone w postaci papierowej, utrwała się w systemie teleinformatycznym i wydaje wydruk tej informacji opatrzonej cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w tej informacji. Odpowiednio w tym zakresie należało uzupełnić regulację w art. 39 ust. 6 w zakresie informacji udzielanej na wniosek złożony w postaci papierowej.</p>
20.	Prokuratura Krajowa	Art. 24 ust. 1 Z brzmienia art. 24 ust. 1 projektu nie wynika, czy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego mają być składane i doręczane pisma także w postępowaniu toczącym się na podstawie zapytania złożonego w postaci papierowej, zwłaszcza w oparciu o 23 ust. 8 i możliwość składania zapytania przez każdą osobę fizyczną art. 7 ust. 1.	Uwaga uwzględniona i wyjaśniona. W zakresie uwagi dotyczącej art. 24 ust. 1 projektu i wątpliwości, czy za pośrednictwem systemu teleinformatycznego mają być składane i doręczane pisma także w postępowaniu toczącym się na podstawie zapytania złożonego w postaci papierowej, zwłaszcza w oparciu o 23 ust. 8 i możliwość składania zapytania przez każdą osobę fizyczną art. 7 ust. 1, projektodawca uwzględnił uwagę oraz uzupełnił treść projektowanego

			<p>art. 24 ust. 1 po zmianie numeracji art. 26 ust. 1 w brzmieniu:</p> <p>Art. 26. 1. Pisma w postępowaniu toczącym się na podstawie zapytania lub wniosku złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego składane są i doręczane za pośrednictwem tego systemu, po uwierzytelnieniu w sposób, o którym mowa w art. 24 ust. 6. Przepis art. 24 ust. 11–13 stosuje się odpowiednio.</p>
21.	Prokuratura Krajowa	Ustalenia dotyczące dołączenia do projektu uKRRK rozwiązań dotyczących informacji o zawodzie wyuczonym i wykonywanym	<p>W zakresie propozycji dodania przepisów zmieniających projekt ustawy o KRK oraz ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym dotyczących przetwarzania w Krajowym Rejestrze Karnym i Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym danych o zawodzie wyuczonym i wykonywanym, które były przedmiotem procedowanego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy: 2024) i z którego – na etapie komisji sejmowej – zostały wyłączone decyzją kierownictwa Ministerstwa Sprawiedliwości i włączone do projektu ustawy o KRK, po konsultacjach w trybie roboczym z Prokuraturą Krajową oraz przy uwzględnieniu możliwości funkcjonalności systemów teleinformatycznych obsługujących rejestry KRK i RSPTS wypracowano następujące przepisy w brzmieniu:</p> <p>Art. 12. 1. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby zamieszcza się:</p> <p>1) dane identyfikujące osobę:</p> <p>a) w przypadku osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo polskie, która posiada nadany numer PESEL: nazwisko, imię (imiona), informację o obywatelstwie polskim, adres zamieszkania, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z</p>

			<p>2021 r. poz. 1100, z późn. zm.), a także numer PESEL,</p> <p>b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem lub której obywatelstwo jest nieznane, także osoby posiadającej obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego oraz osoby posiadającej obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie posiada nadanego numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, z późn. zm.), numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;"(...)</p> <p>2. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie zawodu wyuczonego i zawodu wykonywanego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, w karcie rejestracyjnej umieszcza się informację o treści „nieustalony”. Jeżeli osoba nie posiada zawodu wyuczonego i zawodu wykonywanego, o którym mowa w ust. 1 lit. a i b, w karcie rejestracyjnej umieszcza się informację o treści „bez zawodu”.</p> <p>Art. 67. W ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 152 oraz z 2022 r. poz. 1700 i 1933) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 7:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: 1) dane identyfikujące osobę - nazwisko, imię (imiona),</p>
--	--	--	--

			<p>nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, kraj urodzenia, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, informację o obywatelstwie lub obywatelstwach albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania oraz zawód wyuczony i wykonywany;”;</p> <p>b) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie: 4) faktyczny adres pobytu oraz informację o zmianie zawodu wyuczonego i wykonywanego w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, z późn. zm.) osoby ujętej w Rejestrze, uzyskane od właściwej jednostki organizacyjnej Policji.”;</p> <p>2)w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Sąd pierwszej instancji przekazuje do Krajowego Rejestru Karnego kartę rejestracyjną osoby, o której mowa w art. 6, zawierającą informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...).”;</p> <p>3) art. 10 otrzymuje brzmienie: „Art. 10. 1. Biuro informacyjne, w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia danych o osobie, o której mowa w art. 6, w Rejestrze, powiadamia o tym tę osobę, z pouczeniem o obowiązkach określonych w art. 11 ust. 1 i 2. 2. Do doręczeń powiadomień, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 39 § 2 pkt 2 i § 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) nie stosuje się. 3. W przypadku braku możliwości doręczenia w sposób określony w ust. 2, biuro informacyjne przysyła powiadomienie do jednostki Policji najbliższej siedzibie sądu, który sporządził kartę rejestracyjną będącą podstawą odnotowania danych w Rejestrze, zobowiązując do doręczenia powiadomienia osobie ujętej w Rejestrze na ustalony przez Policję adres.</p>
--	--	--	--

			<p>4. Policja w terminie 30 dni od dnia doręczenia zobowiązania, o którym mowa w ust. 3, przesyła do biura informacyjnego potwierdzenie doręczenia powiadomienia albo zwraca powiadomienie wraz z informacją o niemożności ustalenia adresu osoby ujętej w Rejestrze.</p> <p>5. W przypadku braku możliwości ustalenia adresu osoby ujętej w Rejestrze przez Policję, powiadomienie składa się do akt sprawy i uznaje się za doręczone. Przepisu art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;</p> <p>4) w art. 11 w ust. 1:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) przebywająca na wolności jest obowiązana do:</p> <p>a) zgłoszenia faktycznego adresu pobytu oraz zmiany zawodu wyuczonego i wykonywanego w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu w terminie 3 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1;</p> <p>b) zgłaszania każdorazowej zmiany faktycznego adresu pobytu oraz zawodu wyuczonego lub wykonywanego, najpóźniej w trzecim dniu od tej zmiany, w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu.”;</p> <p>b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) przebywająca w areszcie śledczym, zakładzie karnym, zakładzie psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodku wychowawczym, okręgowym ośrodku wychowawczym, zakładzie leczniczym, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładzie poprawczym jest obowiązana do zgłoszenia osobie kierującej jednostką, w której przebywa:</p> <p>a) faktycznego adresu pobytu, pod którym będzie przebywała po opuszczeniu jednostki, najpóźniej w dniu opuszczenia tej jednostki; osoba kierująca jednostką niezwłocznie przekazuje informację o faktycznym adresie pobytu osoby ujętej w Rejestrze jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu, b)</p>
--	--	--	---

			<p><i>informacji o zmianie zawodu wyuczonego i wykonywanego w terminie 3 dni od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 oraz każdorazowej zmianie, najpóźniej w trzecim dniu od tej zmiany; osoba kierująca jednostką niezwłocznie przekazuje tę informację jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na siedzibę jednostki, w której przebywa osoba obowiązana.”;</i></p> <p><i>w art. 19:</i></p> <p><i>a) w ust. 1</i></p> <p><i>– pkt 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„1) dokonuje odpowiednio czynności, o których mowa w art. 22 ustawy z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...), jeśli wątpliwości dotyczą danych pobieranych z Krajowego Rejestru Karnego;</i></p> <p><i>– pkt 3 otrzymuje brzmienie</i></p> <p><i>„3) występuje do właściwej jednostki organizacyjnej Policji o potwierdzenie prawidłowości przekazanych danych albo przestanie prawidłowych danych, jeżeli wątpliwości dotyczą faktycznego adresu pobytu, zawodu wyuczonego lub wykonywanego osoby ujętej w Rejestrze.;</i></p> <p><i>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Sprostowanie danych w Krajowym Rejestrze Karnym, rejestrze PESEL lub Rejestrze Dowodów Osobistych albo przestanie poprawnie wskazanego faktycznego adresu pobytu, zawodu wyuczonego lub wykonywanego osoby ujętej w Rejestrze stanowi podstawę do zmiany danych w Rejestrze.</i></p> <p><i>7) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p><i>„1. Kto, będąc obowiązany w związku z umieszczeniem danych w Rejestrze do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu, każdorazowych zmian w zakresie faktycznego adresu pobytu oraz zawodu wyuczonego lub wykonywanego, we właściwej jednostce organizacyjnej Policji lub właściwej osobie kierującej aresztem śledczym, zakładem karnym, zakładem psychiatrycznym, młodzieżowym ośrodkiem wychowawczym, okręgowym ośrodkiem wychowawczym, zakładem leczniczym, o</i></p>
--	--	--	--

			<p>którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, lub zakładem poprawczym nie wykonuje tego obowiązku, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 1000 zł.</p> <p>Art. 78 1. Dane o zawodzie wyuczonym i wykonywanym, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy dotychczasowej, zgromadzone w Rejestrze przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zamieszcza się w Rejestrze Sprawców Przepięstw na tle Seksualnym w sprawie, o której mowa w art. 6 ust. 1, art. 29 i art. 30 ustawy zmienianej w art. 65, z zastrzeżeniem ust. 2.</p> <p>2. Jeżeli dane, dotyczące osób zamieszczonych w Rejestrze Sprawców Przepięstw na tle Seksualnym zostały przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy usunięte z Rejestru oraz w przypadku gdy ustalenie zawodu wyuczonego i wykonywanego na podstawie art. 18 ustawy dotychczasowej, nie było możliwe, w Rejestrze Sprawców Przepięstw na tle Seksualnym umieszcza się informację o treści „nieustalony”.</p> <p>Art. 79. 1. W terminie 90 dni od wykonania czynności, o których mowa w art. 78 biuro informacyjne powiadamia osobę o obowiązkach wynikających z art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 67 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie zawodu wyuczonego i wykonywanego.</p> <p>2. W przypadku gdy przed wejściem w życie ustawy nie powiadomiono o obowiązkach o których mowa w art. 11 ustawy zmienianej w art. 65 w brzmieniu dotychczasowym biuro informacyjne w terminie 90 dni od wykonania czynności, o których mowa w art. 75 powiadamia o obowiązkach wynikających z art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 67 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>3. Do doręczenia powiadomień o których mowa w ust. 1 i 2 stosuje się przepis art. 10 ustawy zmienianej w art. 65 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
--	--	--	---

			<p><i>Art. 79. Postępowania w sprawach wszczętych na podstawie art. 34 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.</i></p>
22.	<p>Służba Więzienna</p>	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 8 Zgodnie z treścią projektowanego przepisu w Rejestrze gromadzi się między innymi dane o osobach odbywających zastępcze kary pozbawienia wolności oraz kary aresztu, które mogą być wykonywane na podstawie nieprawomocnych wyroków w oparciu o przepis art. 82 § 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457) oraz art. 164 ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408) — które dotychczas nie było zamieszczane w Rejestrze. Wydaje się jednak, że osoby, o których mowa wyżej, zostały również wymienione w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 7 projektu ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona.</p> <p>W odpowiedzi na uwagę dotyczącą danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (zwany dalej: Rejestr) w zakresie osób odbywających kary: zastępczej kary pozbawienia wolności oraz aresztu, także na podstawie nieprawomocnych wyroków, wskazać należy, że intencją projektodawcy było wskazanie w proponowanych przepisach art. 3 ust. 1 pkt 8, że gromadzeniu w Rejestrze podlegają tylko te dane o osobach odbywających karę, w stosunku do których orzeczenie uprawomocniło się, w konsekwencji czego dane o tej osobie znajdują się w Rejestrze.</p> <p>Jednocześnie projektodawca wyjaśnia – w nawiązaniu do ostatniego zdania zamieszczonego w przedmiotowej uwadze – że osoby, o których mowa w przywołanych art. 82 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz art. 164 Kodeksu karnego skarbowego nie mieszczą się w kategorii osób, o których mowa w projektowanym art. 3 ust. 1 pkt 1 i 7 ustawy, bowiem należy zauważyć, że do czasu uprawomocnienia się orzeczenia nie będą podlegały gromadzeniu w Rejestrze właśnie wobec braku przymiotu prawomocności orzeczenia. Zgodnie z projektowanymi przepisami wyłącznie prawomocne orzeczenia podlegają gromadzeniu w Rejestrze, a dane osób, wobec których orzeczono karę grzywny za popełnienie wykroczenia skarbowego w ogóle nie są przetwarzane w Rejestrze.</p> <p>Mając jednakże na względzie zgłoszoną uwagę, doprecyzowano przepis art. 3 ust. 1 pkt 8 w brzmieniu: <i>art. 3.1., „W Rejestrze gromadzi się dane o osobach:”</i> <i>„8) odbywających prawomocnie orzeczone kary: dożywotniego pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia</i></p>

			<i>wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu oraz zastępczą karę pozbawienia wolności</i>
23.	Służba Więzienna	<p>Art. 10 ust. 2 i 7- Centralna Baza rozważenia wymaga wprowadzenie zmian zmierzających do zachowania spójności terminologicznej. Centralna Baza Osób Pozbawionych Wolności jest pojęciem ustawowym, którym ustawodawca posługuje się w art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064), zwanej dalej „ustawą o SW”, a także w art. 6 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 158). Natomiast projektowana ustawa, wprowadza nowe pojęcie „system CZSW”. Uwzględniając powyższe, proponuje się w art. 10 ust. 2 wprowadzenie odesłania do art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy o SW, natomiast w dalszej części projektowanej ustawy posłużyć się skróconym pojęciem „Centralna Baza”, które jest stosowane w ustawie o SW.</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Uwaga w zakresie wprowadzenia zmian zmierzających do zachowania spójności terminologicznej poprzez użycie w projekcie pojęcia ustawowego „Centralna Baza Osób Pozbawionych Wolności”, zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064), zwanej dalej „ustawą o SW”, a także art. 6 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o wymianie informacji z organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej, państw trzecich, agencjami Unii Europejskiej oraz organizacjami międzynarodowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 158) została uwzględniona wobec czego zmieniono treść projektu ustawy zgodnie ze zgłoszoną uwagą w art. 10 ust. 2, art. 14 ust. 1 oraz art. 15 projektu, w których wprowadzono pojęcie „Centralnej Bazy”.</p>
24.	Służba Więzienna	<p>Art. 10 Ponadto, jak wynika z treści projektowanego art. 10, przekazywanie danych odbywa się w sposób zautomatyzowany „(...) na podstawie informacji przekazanych przez system teleinformatyczny (...)”, co wydaje się nie być spójne z przepisem art. 25i pkt 1 ustawy o SW oraz treścią projektowanych zmian zamieszczonych w art. 58 projektu ustawy. Zauważyć należy bowiem, że nowe brzmienie art. 25i pkt 1 ustawy o SW wraz ze wstępem do wyliczenia będzie stanowić następującą treść: „korzystając z informacji z Centralnej Bazy, Dyrektor Generalny, przekazuje, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (...)”. Jednocześnie do oceny Pana Ministra pozostawia się propozycję zastąpienia wyrazu „przekazuje” wyrazem „udostępnia”. Użycie pojęcia „udostępnia” uzasadnione jest dotychczasową praktyką, bowiem informacje pozyskiwane przez uprawnione organy i instytucje, nie są przekazywane przez Dyrektora Generalnego, lecz uzyskują one dostęp do określonych informacji zgromadzonych w Centralnej Bazie.</p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona. Odnosnie wątpliwości co do treści projektowanego art. 10 w zakresie w jakim mogłaby ona wskazywać na przekazywanie z „Centralnej Bazy” danych w sposób zautomatyzowany „(...) na podstawie informacji przekazanych przez system teleinformatyczny (...)”, co wydaje się nie być spójne z przepisem art. 25i pkt 1 ustawy o SW oraz treścią projektowanych zmian zamieszczonych w art. 58 projektu ustawy, projektodawca odstąpił od propozycji przepisów ustawy, które mogłyby sugerować automatyczne przekazywanie informacji z „Centralnej Bazy” do Rejestru, w szczególności zrezygnował z posłużenia się w projektowanych przepisach pojęciem „bezpośrednio”, a zwrot „za pośrednictwem systemu teleinformatycznego” zastąpił pojęciem „teletransmisji”.</p>

			<p>Mając powyższe na uwadze projektodawca zmienił projektowany przepis art. 10 poprzez zmianę treści ust. 2 projektu w brzmieniu:</p> <p><i>„ust. 2. Dane o osobach przetwarza się także na podstawie informacji z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 7a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010r. o Służbie Więziennej (Dz. U z 2021, poz. 1064), zwanej dalej „Centralną Bazą” przekazywanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w drodze teletransmisji. „</i></p> <p>Jednocześnie w związku z powyższą zmianą projektodawca uchylił ust. 7 art. 10 jako zbędny oraz proponuje dokonanie następującej zmiany w art. 63 projektu:</p> <p>art. 63. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064 i 1728) w art. 25i pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„1) przekazuje informacje o osobach pozbawionych wolności do Krajowego Rejestru Karnego, w zakresie określonym w ustawie z dnia (...) o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 15 (art. 12 ust. 3 obowiązującej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym) tej ustawy;”.</i></p> <p>Projektodawca wyjaśnia, że posłużono się zwrotem „teletransmisji” mając na względzie dyskutowane z przedstawicielami Centralnego Zarządu Służby Więziennej i przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie pozyskiwania danych z „Centralnej Bazy”, które nie będzie opierało się na bezpośrednim przekazywaniu danych z systemu teleinformatycznego „Centralnej Bazy” do systemu teleinformatycznego Rejestru, a na otrzymywaniu, w ustalonych odstępach czasu, zestawu danych, które do Rejestru zostaną przekazane z wykorzystaniem usługi sieciowej. Z punktu widzenia projektodawcy zestaw danych (w postaci pliku XML), taki, który obecnie generowany jest na podstawie danych</p>
--	--	--	--

			<p>zgrupowanych w „Centralnej Bazie” przekazywany będzie do Rejestru poprzez usługę sieciową zamiast – tak jak dotychczas – emaila szyfrowanego.</p> <p>Mając na względzie, że projekt ustawy posługuje się sformułowaniem teletransmisji danych opisując pozyskiwanie dokumentów od sądów i prokuratur, także z wykorzystaniem dedykowanej tym procesom usługi sieciowej, projektodawca zdecydował się posłużyć jednym terminem dla zasilania Rejestru dokumentami/informacjami pochodzącymi z różnych źródeł.</p> <p>Co do uwagi dotyczącej propozycji posłużenia się w projektowanej ustawie pojęciem „udostępnia”, a nie „przekazuje”, projektodawca pozostaje przy propozycji pojęcia "przekazuje" mając na względzie potrzebę zachowania zgodności z obowiązującym art. 25i pkt 1 ustawy o SW, zgodnie z którym Dyrektor Generalny przekazuje do Rejestru informacje o osobach pozbawionych wolności, korzystając z informacji z „Centralnej Bazy”.</p> <p>Jednocześnie, o ile projektodawca prawidłowo zrozumiał uwagę wnoszącego, udostępnianie danych w sposób określony w art. 25c i nast. ustawy o SW nie będzie obejmowało Rejestru bowiem metoda uzyskiwania danych w ten sposób nie obejmuje Ministra Sprawiedliwości.</p>
25.	Służba Więzienna	<p>Art. 14 projektu przewiduje przekazanie informacji, która zawiera m.in. „<u>kraj urodzenia</u>”, co nie jest wymienione w katalogu danych, o których mowa w art. 25a ust. 2 ustawy o SW. Jednocześnie należy zauważyć, że projektowany przepis <u>poszerza zakres aktualnie przekazywanych danych do Rejestru</u>. Ponadto, zasadnym wydaje się, <u>ujednolicenie treści przepisów dotyczących tymczasowego aresztowania (pkt 1) oraz kar (pkt 2), np. w przypadku kar, wyrazy „odbywania kar” proponuje się zastąpić wyrazami „wykonywania kar” (odpowiednio, jak w przypadku tymczasowego aresztowania)</u>. Wątpliwość może budzić również treść dotycząca przedłużania i skracania tymczasowego aresztowania, z uwagi na kary, których bieg może ulegać zmianom, np. w</p>	<p>Uwaga uwzględniona i wyjaśniona.</p> <p>W odpowiedzi na zgłoszoną uwagę dotyczącą zakresu informacji przekazywanej z systemu teleinformatycznego „Centralnej Bazy”, projektodawca informuje o rezygnacji z gromadzenia informacji o "kraju urodzenia", która miałaby być pozyskiwana z „Centralnej Bazy”.</p> <p>Odnosnie uwagi dotyczącej rozszerzenia zakresu aktualnie przekazywanych danych (zakres ten został rozszerzony o płeć oraz informację o obywatelstwach oraz</p>

	<p>sytuacji zastępczych kar pozbawienia wolności (zmniejszaniu ich wymiaru lub przerywaniu biegu). W celu zamieszczenia pełnej informacji w tym zakresie, <u>proponuje się rozszerzenie katalogu informacji, o których mowa w art. 14 projektu ustawy, które będą dodatkowo zawierały dane o: - rozpoczęciu, zmianie okresu wykonywania oraz zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania, a także miejscu wykonywania tymczasowego aresztowania, - rozpoczęciu, zmianie okresu wykonywania oraz zakończeniu wykonywania kar: dożywotniego pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności [...], a także miejscu wykonywania tych kar.</u> W przypadku, gdy dane o osobach pozbawionych wolności przekazywane będą do Rejestru bezpośrednio przez system teleinformatyczny Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wykorzystywany w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, właściwym wydaje się, zamieszczenie w <u>Ocenie Skutków Regulacji</u> informacji, że wprowadzona zmiana skutkować będzie koniecznością wdrożenia modyfikacji dotychczasowych rozwiązań, w tym modyfikacji CBDOPW (konieczność gromadzenia informacji o kraju urodzenia). Dodatkowo należy zauważyć, że w <u>OSR</u>, w części dotyczącej źródeł finansowania stwierdzono, iż „<i>Zakresem ww. projektu objęto m.in. Li zwiększenie automatyzmu w procesach realizowanych w Krajowym Rejestrze Karnym (dalej KRK, Rejestr) związanych z zasilaniem KRK dokumentami źródłowymi i gromadzeniem tych dokumentów w Rejestrze, zmianę architektonicznych rozwiązań dotyczących sposobu integracji podmiotów uprawnionych do przesyłania dokumentów źródłowych do KRK</i>”, <u>wymieniając jedynie sądy powszechne.</u></p>	<p>o tym, że obywatelstwo jest nieznanne lub osoba posiada status bezpaństwowca), projektodawca odstępuje od pozyskiwania z „Centralnej Bazy” informacji o płci oraz rozszerzonej informacji o obywatelstwie.</p> <p>Projektodawca wyjaśnia również, że w wyniku wniesionych uwag - zgodnie z intencją zgłaszającego – zmienił treść art. 14 pkt 2 poprzez zamianę słowa „odbywać” na „wykonywać”.</p> <p>W odniesieniu zaś do uwagi dotyczącej rozszerzenia katalogu informacji, o których mowa w art. 14 projektu ustawy, projektodawca wyjaśnia, że w jego ocenie informacja o przedłużeniu i skróceniu tymczasowego aresztowania powinna pozostać w projektowanych przepisach, bowiem w sposób precyzyjny określa kategorie informacji o osobie tymczasowo aresztowanej. Zwracamy uwagę, że zaproponowany zakres informacji przekazywany jest już obecnie – na podstawie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie szczegółowości informacji umieszczanych w karcie rejestracyjnej i w zawiadomieniu.</p> <p>Dodatkowo projektodawca zauważa, że zaproponowane przez niego powyższe informacje (o przedłużeniu i skróceniu stosowania tymczasowego aresztowania) są w istocie informacjami o zmianie okresu wykonywania tymczasowego aresztowania.</p> <p>W przypadku kar (projektowany art. 14 pkt 2) projektodawca – w nawiązaniu do propozycji zgłaszającego – proponuje zastąpić zwrot „zmianie okresu wykonywania”, na „okresy wykonywania”, który również jest zgodny z obowiązującym rozporządzeniem w sprawie szczegółowości informacji umieszczanych w karcie rejestracyjnej i w zawiadomieniu.</p>
--	---	--

26.	Służba Więzienna	<p>Wniosek Pełnomocnika Ministra Sprawiedliwości ds. Kar Nieizolacyjnych oraz Systemu Dozoru Elektronicznego o rozważenie możliwości uzupełnienia projektowanej regulacji o zagadnienia związane zewidencjonowaniem środka zabezpieczającego oraz środków karnych wykonywanych w systemie dozoru elektronicznego.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>W odpowiedzi na dołączony do pisma Generalnego Dyrektora Służby Więziennej <i>wniosek Pana gen. Pawła Nasilowskiego Pełnomocnika Ministra Sprawiedliwości ds. Kar Nieizolacyjnych oraz systemu Dozoru Elektronicznego</i>, projektodawca wyjaśnia, że zarówno środki karne, jak i środki zabezpieczające, które wykonywane są w systemie dozoru elektronicznego podlegają gromadzeniu w Rejestrze, a informacje o nich są aktualizowane. Zauważyć należy, że o tym, jakie dane o osobie gromadzone są w Rejestrze stanowi art. 3 ust. 1 projektu ustawy. Ilekroć z orzeczenia będzie wynikało, że wobec osoby został orzeczony środek karny lub środek zabezpieczający wykonywany w systemie dozoru elektronicznego, a informacja taka zostanie zawarta w karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby, informacje o ww. środkach zostaną zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.</p>
27.	KNF	<p>Art. 23 ust. 3 Dodanie przewodniczącego KNF UKNF za celowe uważa włączenie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego do katalogu podmiotów, które mogą żądać udostępnienia informacji z Rejestru za pośrednictwem usługi sieciowej (art. 23 ust. 3 Projektu; s. 35 uzasadnienia). Zgodnie z uzasadnieniem Projektu, żądanie (w przeciwieństwie do zapytania) umożliwia „<i>dostęp do informacji uzyskiwanej niemal natychmiast po wniesieniu żądania</i>” (w sposób zautomatyzowany).</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Uwaga dotycząca celowości włączenia Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego do katalogu podmiotów, które mogą żądać udostępnienia informacji z Rejestru za pośrednictwem usługi sieciowej w ocenie projektodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Wyjaśniamy, że pozyskiwanie informacji o osobach i podmiotach zbiorowych na żądanie dotyczy wyłącznie postępowań, w których podmiot jest uprawniony na mocy przepisów szczególnych do uzyskania pełnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego (informacja o wszystkich zgromadzonych w Rejestrze wpisach), wnioskodawca natomiast nie wskazał podstawy prawnej takiego żądania. Jeśli natomiast przepisy szczególne ograniczają zakres udzielanej informacji do niektórych danych uprawniony podmiot zobowiązany jest pozyskiwać informacje z Krajowego Rejestru Karnego na zapytanie, w tym może korzystać z e-karty na gruncie obowiązujących przepisów</p>

			<p>oraz na gruncie projektowanej ustawy wysłać zapytania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p> <p>Ponadto wskazać należy, że pozyskiwanie pełnej informacji z Rejestru jest uzasadnione charakterem i celem zadań realizowanych przez wskazane na gruncie obowiązujących przepisów podmioty, a usługa sieciowa dedykowana jest podmiotom generującym największą ilość zapytań. Z wstępnej analizy Biura Informacyjnego Prawa Karnego wynika, że rocznie wpływa niewielka ilość zapytań od Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, zatem z uwagi na znaczne koszty modernizacji systemów teleinformatycznych podmiotów korzystających z usługi sieciowej nie byłoby to uzasadnione także ekonomicznie. Z uwagi jednak na wątpliwości zgłaszane w toku uzgodnień międzyresortowych w zakresie zasad na jakich inne podmioty mogą korzystać z usługi uzyskiwania informacji z Rejestru na żądanie doprecyzowano art. 23 ust. 3 poprzez dopisanie, że z usługi tej, podmioty określone w pkt 1-3, mogą uzyskiwać informację o osobie na zapytanie po złożeniu jednorazowego wniosku oraz inne podmioty, już bez ograniczeń wynikających z ust. 3 pkt 1-6, mogą uzyskiwać informację o podmiotach zbiorowych po zgłoszeniu przez te podmioty potrzeby uruchomienia usługi sieciowej, a przepisy szczególne nie ograniczają zakresu udzielonej informacji.</p>
28.	KNF	<p>Art. 12 ust. 1 pkt. 1 lit. b UKNF sugeruje rozszerzenie zakresu wskazanego w art. 12 ust. 1 pkt. 1 lit. b Projektu o osoby posiadające obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego. W ocenie UKNF, w świetle przedstawionego uzasadnienia zmian do art. 12, wymieniona kategoria osób nie została ujęta w Projekcie.</p> <p>Art. 12. 1. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby zamieszcza się:</p> <p>1) dane identyfikujące osobę:</p> <p>a) w przypadku osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo polskie, która posiada nadany numer PESEL: nazwisko, imię (imiona), informację o obywatelstwie polskim, miejsce zamieszkania, zawód wyuczony i wykonywany, a także numer PESEL,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W odpowiedzi na zgłoszoną uwagę projektodawca proponuje zmianę treści art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. b w następujący sposób:</p> <p>„b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem lub której obywatelstwo jest nieznane, a także osoby posiadającej obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego oraz osoby posiadającej obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie posiada nadanego</p>

		<p>b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem lub której obywatelstwo jest nieznane, a także osoby posiadającej obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie posiada nadanego numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, miejsce zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;</p>	<p>numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument;”</p>
29.	KNF	<p>Art. 20 ust. 2 Projektowi stanowi, że „dane, o których mowa w ust. 1, mogą być udostępnione tylko osobie, której te dane dotyczą, na jej pisemne polecenie. Przepisu art. 23 i art. 30 nie stosuje się”. W ocenie UKNF, zasadne wydaje się doprecyzowanie przepisu poprzez wskazanie, czy przepis ten wyłącza czy też nie, możliwość działania przez umocowanego pełnomocnika. Jeśli nie wyłącza takiej możliwości, przepis powinien zawierać uprawnienie do złożenia pisemnego polecenia o udostępnianie danych z Rejestru także pełnomocnikowi osoby, której dane dotyczą.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. Zgodnie z art. 9 projektowanej ustawy do postępowania na podstawie przedmiotowej ustawy stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Normy Kodeksu dotyczące działania przez pełnomocnika mają w tym przypadku pełne zastosowanie – brak potrzeby doprecyzowania tego przepisu.</p>
30.	WSO w Poznaniu	<p>Art. 19 Ewentualnego rozważenia wymagałoby natomiast uzupełnienie projektowanego art. 19 ustawy o sytuację, w których prawomocne skazanie przez sąd państwa obcego obwarowane byłoby środkiem probacyjnym, a także skazanie byłoby obostrzone środkiem karnym obowiązującym przez określony czas. Skazanie na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania podlega innym zasadom zatarcia, stąd może nie być adekwatne ani przyjęcie okresu z art. 19 ust. 1 pkt 1 lub 4 ani art. 19 ust. 1 pkt 5. Z kolei w razie obostrzenia drobnego skazania (np. na grzywnę) kilkuletnim zakazem prowadzenia pojazdów - zastosowanie art. 19 ust. 1 pkt 5 projektu wprowadzałoby w błąd (np. potencjalnego pracodawcę), gdyż pomijałoby ważną okoliczność mającą istotne znaczenie nie tylko dla zatarcia skazania ale także dla decyzji o zatrudnieniu.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. Zgłoszoną uwagę należy uznać za niezasadną. W projektowanym przepisie art. 19 ust. 1 proponuje się odstąpienie od uzależniania wykazywania w informacji z Rejestru skazań zagranicznych od okresów wskazanych w art. 76 Kodeksu karnego w przypadku, gdy to skazanie obwarowane jest środkiem probacyjnym. W ocenie projektodawcy dotychczasowa regulacja określona w art. 14a obowiązującej ustawy o KRK w praktyce nie zdaje egzaminu. Stosowanie szczególnych terminów zatarcia skazania wynikających z polskiego kodeksu karnego w odniesieniu do skazań sądów państw obcych na kary z warunkowym</p>

		<p>Jednocześnie informuję, że sądy wojskowe z obszaru właściwości Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu w chwili obecnej <u>nie mają dostępu do systemu teleinformatycznego umożliwiającego przesyłanie dokumentów w formie elektronicznej</u>. Wobec braku regulacji systemowych sądy wojskowe w dalszym ciągu będą zmuszone stosować postać papierową dokumentów przesyłanych i uzyskiwanych z Krajowego Rejestru Karnego.</p>	<p>zawieszeniem jej wykonania. powoduje wątpliwości interpretacyjne, wynikające ze zróżnicowania systemów prawa karnego państw obcych, a także zakresu informacji przekazywanych przez ich organy. Należy podkreślić, że instytucja warunkowego zawieszania kary funkcjonująca w polskim porządku prawnym nie znajduje prostego przełożenia na instytucje funkcjonujące w innych państwach. W wielu przypadkach z przesyłanych do Rejestru zawiadomień o skazaniu obywatela polskiego przez sądy państw obcych nie wynika, czy orzeczono bezwzględną karę pozbawiania wolności czy też karę pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przekazywane informacje często są niepełne i niezrozumiałe. Informacja o zawieszeniu orzeczonej kary zawarta w zawiadomieniach przekazywanych przez właściwe podmioty zagraniczne może oznaczać m. in. zawieszenie postępowania wykonawczego czy warunkowe zwolnienie w rozumieniu polskich przepisów karnych i powoduje konieczność prowadzenia przez biuro informacyjne długotrwałych postępowań wyjaśniających z tymi podmiotami. Należy zwrócić, że w poszczególnych państwach różnie są określane warunki pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary. Część państw przewiduje możliwość zawieszania wykonania kary pozbawienia wolności bez względu na jej wymiar, może być zawieszona wykonanie kary grzywny. Część porządków prawnych innych państw przewiduje możliwość częściowego zawieszania wykonania kary czy środka. W takim przypadku powstaje wątpliwość czy zastosować reguły wynikające z art. 76 kk czy jednak przyjąć te określone w art. 107 § 1 kk. Powoduje to kolejny problem interpretacyjny i zwiększa ryzyko popełnienia błędu podczas dokonywania oceny wynikającej z powołanego wyżej przepisu. Zasadne wydaje się przyjęcie rozwiązań legislacyjnych, które zminimalizowały problem interpretacyjny. Z powyższych względów zdecydowano się na</p>
--	--	--	--

			<p>zapropozowanie takiego brzmienia przepisu, aby termin związany z niewykazywaniem skazania na karę pozbawienia nie był uzależniony od tego czy skazanie zagraniczne zostało obwarowane środkiem probacyjnym.</p> <p>Za niezasadną należy również uznać uwagę dotyczącą uzupełnienia projektowanego art. 19 o sytuacje, w których skazanie byłoby obostrzone środkiem karnym obowiązującym przez określony czas. Projektodawca wyjaśnia, że otrzymywane przez biuro informacyjne zawiadomienia przekazywane przez właściwe organy państw obcych w większości przypadków są mało szczegółowe, często nie zawierają informacji o okresie na jaki został orzeczony środek karny. Rzadko również jest przekazywana przez zagraniczne rejestry karne informacja o wykonaniu kary czy środka. Orzekane przez sądy zagraniczne środki karne mogą również nie znajdować swojego odpowiednika w polskich przepisach karnych, co mogłoby powodować problemy interpretacyjne. Przyjęcie proponowanego rozwiązania wymagałoby od biura informacyjnego KRK prowadzenia długotrwałych postępowań wyjaśniających i w efekcie znacznie wydłużyłoby wydanie informacji z Rejestru. Wobec powyższego proponuje się przyjęcie jasnych okresów w zależności od orzeczonej kary, po upływie których informacja z Rejestru wydawana dla celów innych niż postępowanie karne nie zawierałaby danych o skazaniach zagranicznych.</p>
31.	SA w Krakowie	<p>Art. 13 ust. 1 pkt 16 doprecyzowanie poprzez: <u>ograniczenie tego zobowiązania w przypadku wykonania kar pozbawienia wolności z wyłączeniem kary pozbawienia wolności wykonywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego</u></p> <p>W naszej ocenie doprecyzowania wymaga punkt 16 zawarty w art. 13 ust. 1 projektowanej ustawy. poprzez wskazanie, że nie obejmuje ono kar pozbawienia wolności (<u>z wyłączeniem kary pozbawienia wolności</u>), albowiem o wykonaniu tej kary Krajowy Rejestr Karny będzie posiadał informację z Centralnego Zarządu Służby Więziennej. Wprawdzie art. 11 § 5 k.k.w.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Proponuje się brzmienie przepisu art. 14 ust. 2: „Jeśli kara została wykonana w całości, informacja o zakończeniu wykonywania kary wymienionej w ust. 1 pkt 2 jest przetwarzana w Rejestrze jako informacja o wykonaniu kary, a podmiot określony w art. 10 ust. 4 pkt 1 nie sporządza zawiadomienia o wykonaniu kary”.</p>

		<p>wskazuje, że organ postępowania wykonawczego, którym jest m.in. dyrektor zakładu karnego, dyrektor aresztu śledczego, zawiadamia Sąd o przystąpieniu do wykonania orzeczenia oraz o zakończeniu jego wykonywania, ale uwzględniając czas niezbędny do przesłania przez zakład karny, areszt Śledczy zawiadomienia o zakończeniu wykonywania wobec skazanego kary pozbawienia wolności i sporządzeniu przez Sąd zawiadomienia skierowanego do KRK zauważyć należy, że informację o tym fakcie KRK będzie już posiadał. Oczywiście bezdyskusyjna pozostaje nadrzędna rola Sądu nad przebiegiem postępowania wykonawczego, który posiada wszystkie informacje dotyczące przebiegu postępowania wykonawczego i wykonywania wszelkich orzeczonych wobec skazanych kar, Środków karnych, środków zabezpieczających kompensacyjnych, co znajduje m.in. odzwierciedlenie w zobowiązaniu Sądów do sporządzania kart rejestracyjnych i zawiadomień, ale jednocześnie w projektowanych rozwiązaniach ustawodawca przewidział wyjątek na rzecz Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, który to organ postępowania wykonawczego przesyła do Krajowego Rejestru Karnego informacje o osobach pozbawionych wolności zgodnie z art. 25i pkt 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r, o Służbie Więziennej.</p>	<p>Ponadto uzupełniono regulację dotyczącą usuwania danych o osobach pozb. wolności, poprzez dodanie w art. 17 ustępu 7 w brzmieniu: „Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 8 usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu z Centralnej Bazy informacji o zakończeniu wykonywania kar, z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2”.</p> <p>Dodatkowo uzupełniono treść art. 13 ust. 1 pkt 18 o: „z zastrzeżeniem art. 14 ust. 2”</p>
32.	SA w Krakowie	<p>Art. 10 ust. 4 – Sąd Penitencjarny rozważenia wymaga zmiana art. 10 ust. 4 projektowanej ustawy określającego podmioty zobowiązane do sporządzania zawiadomień w postępowaniu karnym, który to przepis winien być uzupełniony o Sąd Penitencjarny w zakresie sporządzania zawiadomień o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, przerwie wykonania kary pozbawienia wolności oraz o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia oraz o umorzeniu postępowania wykonawczego w takich sprawach.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. Sąd Penitencjarny mieści się w pojęciu „sąd wykonujący orzeczenie”, zgodnie z art. 2 kkw. Tym samym Sąd Penitencjarny jest sądem właściwym do przekazania informacji o dozorze elektronicznym, przerwie, warunkowym zwolnieniu i o odwołaniu warunkowego zwolnienia, czy umorzeniu postępowania wykonawczego w takich sprawach.</p>
33.	SA w Warszawie	<p>ENA - Uwaga w zakresie dotyczącym konieczności gromadzenia w Rejestrze danych odnośnie europejskich nakazów aresztowania (dalej ENA), wykonanych przez inne Państwo Unii Europejskiej.</p> <p>Celowość zawarcia w/w informacji w karcie karnej dotyczącej danej osoby, motywowana jest tym, iż ani w systemie SIS II (System Informacyjny Schengen II generacji), ani w krajowych systemach KRK tub NEO — SAD, alternatywnie w systemie ECRIS nie są wprowadzane informacje dotyczące wykonania ENA, które byłyby dostępne organom wymiaru sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. Na obecnym etapie procedowania projektu ustawy nie przewiduje się rozszerzenia zakresu danych gromadzonych przez Rejestr w odniesieniu do europejskich nakazów aresztowania. Nie kwestionując zasadności umożliwienia łatwego dostępu do informacji na temat ENA organom wymiaru sprawiedliwości, projektodawca informuje, że ewentualne gromadzenie w przyszłości w Rejestrze europejskich nakazów aresztowania w pierwszej kolejności będzie wymagało</p>

	<p>Opis problemu: Wobec podejrzanych/oskarżonych w wielu jednostkach prokuratur czy sądów za ściganymi "dawane są na terenie kraju postanowienia o tymczasowym aresztowaniu i poszukiwaniu listem gończym. Niektóre z tych jednostek występują o poszukiwanie osoby na zasadzie ENA. W wypadku, gdy dojdzie do zrealizowania (wykonania) ENA w innym Państwie członkowskim UE i ścigany znajdzie się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej — proces karny dochodzi do skutku w tym sądzie lub prokuraturze (jeśli ściganie dotyczyło postępowania przygotowawczego) w konkretnej sprawie wskazanej w ENA. Natomiast inne organy wymiaru sprawiedliwości (sądy/prokuratury) nie posiadają informacji co do warunków wykonania ENA (w szczególności chodzi tu o zasadę specjalności, która jest przesłanką negatywną prowadzenia postępowania karnego w innych sprawach aniżeli ta, której dotyczyło wykonanie konkretnego ENA). Co do zasady kompletną dokumentację wykonania ENA powinien otrzymać organ, który wystawił ENA w sprawie o sygnaturze Kop. Ponieważ brak jest zintegrowanego systemu na terenie kraju, dotyczącego wykonanych ENA na terytorium Unii Europejskiej, poszczególne organy wymiaru sprawiedliwości nie posiadają wiedzy o równoległych listach gończych/ postępowaniach karnych dotyczących tej samej osoby. W związku z powyższym często zdarzają się sytuacje, że wobec ściganego, który znalazł się na terenie kraju, podejmowane są postępowania karne w innych sprawach aniżeli postępowanie dotyczące ENA. Ergo organy wymiaru sprawiedliwości, wobec braku zintegrowanego systemu, nie posiadają wiadomości, że dana osoba (znajdując się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej) de facto korzysta z zasady specjalności. Dopiero w postępowaniu odwoławczym (w przypadku niekorzystnego orzeczenia dla osoby ściganej) podnoszona jest zazwyczaj przesłanka negatywna (korzystanie z zasady specjalności) dla prowadzenia postępowania karnego, powodująca destabilizację orzeczenia lub niweczającą przeprowadzone postępowanie karne.</p> <p>Zatem ujęcie w Krajowym Rejestrze Karnym informacji co do wykonanych ENA w innych państwach Unii Europejskiej (wg. wzoru jak powyżej) realizowałoby zasadę ekonomii procesowej .</p>	<p>przeprowadzenia pogłębionej analizy, m. in. dotyczącej zasad aktualizowania informacji o ENA, usuwania ENA oraz udostępniania informacji o nim właściwym organom.</p>
34.	<p>SA w Szczecinie</p> <p>Termin - uwaga, iż nie podano terminu, w którym Krajowy Rejestr Karny byłby zobowiązany udzielić informacji na zapytanie sądu. Wskazano, że termin powinien być określony i możliwie krótki.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W przypadku udzielania informacji z KRK, zastosowanie ma „procedura administracyjna” czyli w pierwszej kolejności stosowane są przepisy Kodeksu postępowania</p>

			<p>administracyjnego, które jasno i w miarę precyzyjnie określają terminy załatwienia sprawy przez organ administracji. W przypadku „sprawy” niebudzącej wątpliwości i niewymagającej uzupełnienia – winna ona być załatwiona „bez zbędnej zwłoki”. Dalsze przepisy Kpa zawierają także dalsze regulacje dotyczące sytuacji, gdy „udzielenie informacji” nie może nastąpić bez konieczności przeprowadzenia „dodatkowych” czynności wyjaśniających, sprawdzających.</p> <p>Szttywno określony termin wymagałby ponadto potwierdzenia czy system teleinformatyczny obsługujący KRK, byłby w stanie „obsłużyć” jednocześnie w „ustawowo określonym, maksymalnym terminie” przewidywaną, maksymalną liczbę zapytań pochodzących od sądów.</p> <p>W chwili obecnej zdecydowana większość takich zapytań od sądów, obsługiwana jest „bez zbędnej zwłoki”. Tym samym wprowadzenie sztywnego, a jednocześnie „możliwie krótkiego” termin na udzielenie informacji przez BI KRK na zapytanie sądu, nie znajduje obecnie uzasadnienia, zwłaszcza, że projekt informatyczny KRK 2.0 przewiduje wysoki poziom zautomatyzowania, co zapewne „zaoszczędzi” czas niezbędny do obsłużenia w krótszym czasie „trudniejszych zapytań”, które zdarzają się obecnie i będą się zdarzać w przyszłości. Tym samym obecnie obowiązujące przepisy gwarantują, że termin udzielenia informacji z KRK dla sądu będzie możliwie krótki i nie ma potrzeby jego sztywnego wskazywania w projekcie ustawy.</p>
--	--	--	---

34a ¹	Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie	<p>1. Przewidziany w projektowanym art. 157 § 1a zapis „termin, do którego biegły sądowy został ustanowiony” jest niezrozumiały. Nie wiadomo o jaki termin chodzi.</p> <p>2. Konieczne jest, aby na projektowanej stronie teleinformatycznej były bieżąco aktualizowane i wyświetlane bieżące terminy, kiedy biegły może wykonać zleconą przez sąd opinię. Na takiej stronie powinny być też możliwe do sprawdzenia terminy badań w Opiniodawczym Zespole Sądowych Specjalistów.</p>	Uwagi nieuwzględnione.
34b	SO w Gliwicach	<p>Wątpliwości budzi projektowany przepis art. 157 § 1c w zakresie w jakim przewiduje dostęp do listy biegłych nie tylko za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, ale także w siedzibie sądu, skoro zgodnie z projektowanym art. 157 § 1 lista biegłych prowadzona jest w systemie teleinformatycznym, a zatem ma ona wyłącznie postać elektroniczną. Stąd też wydaje się, iż dostęp do samej listy biegłych w siedzibie sądu będzie mógł być realizowany tylko za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, np. w oparciu o odpowiednie terminale dostępowe, a w formie tradycyjnej w siedzibie sądu mógłby być zapewniony na żądanie dostęp do wydruku odpowiednich danych z listy biegłych bądź wydruku całej listy biegłych.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
34c	SO w Częstochowie	<p>1. W proponowanym brzmieniu art. 157 §a, powinien zostać dodany pkt 7 dotyczący wskazania na liście okręgu, w którym został biegły ustanowiony.</p> <p>2. W treści przygotowanego projektu, kwestia odpowiedzialności za administrowanie danymi osobowymi nie została uregulowana w sposób wystarczająco przejrzysty i czytelny. W szczególności, nowa treść § 1 art. 157, otrzymuje wprawdzie brzmienie: „Prezes sądu okręgowego ustanawia biegłych sądowych i prowadzi ich listę w systemie teleinformatycznym, którego administratorem jest Minister Sprawiedliwości”, jednak ani z nowego zapisu §1 art. 157, ani z zapisów dodanych w tym art. po § 1, nie wynika, kto jest</p>	<p>Ad. 1 Uwaga uwzględniona. Ad. 2 Uwaga uwzględniona w zakresie uzupełnienia treści art. 157 § 1 o wskazanie administratorów danych osobowych.</p>

¹ Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych osobowych biegłych sądowych w Rejestrze Osób Biorących Udział w Postępowaniu Sądowym (ROBUS) ujęte w art. 63 i 82-83 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym przeniesiono z *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (UD339)* w wersji skonsultowanej i opiniowanej w toku procesu legislacyjnego dotyczącego ww. projektu.

	<p>administratorem danych osobowych biegłych sądowych, zamieszczanych na liście, o której mowa powyżej. Wynika to dopiero z zapisu ujętego w art. 175da omawianej ustawy, tyle że zapis ten nie jest nowym zapisem, bo funkcjonuje już obecnie. W rezultacie, z nowego brzmienia § 1 art. 157 wynika jedynie to, iż Minister Sprawiedliwości jest administratorem systemu teleinformatycznego, służącego do prowadzenia listy biegłych. Natomiast informacji na temat tego, że Minister Sprawiedliwości jest równocześnie administratorem (a w zasadzie współadministratorem) danych osobowych przetwarzanych w tym systemie, należy szukać dopiero w art. 175da. Tak więc art. 157 oraz art. 175da należy czytać łącznie, aby jednoznacznie stwierdzić, że Minister Sprawiedliwości jest zarówno administratorem systemu teleinformatycznego służącego do prowadzenia listy biegłych, jak i administratorem danych osobowych przetwarzanych w tym systemie. Skoro jednak Minister Sprawiedliwości jest i administratorem ww. systemu teleinformatycznego, i administratorem danych osobowych przetwarzanych w tym systemie, to również nieco niezrozumiały pozostaje zapis § 1b dodawanego w art. 157, z którego wynika (m. in.), że to prezes sądu okręgowego zapewnia Ministrowi Sprawiedliwości dostęp do listy (biegłych), za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w zakresie danych w niej zawartych. A konkretnie, dlaczego to prezes sądomokręgowego ma zapewniać Ministrowi Sprawiedliwości dostęp do danych w systemie teleinformatycznym, skoro to Minister Sprawiedliwości jest administratorem tego systemu teleinformatycznego, a ponadto, zgodnie z zapisem art. 175da jest również administratorem danych osobowych przetwarzanych w tym systemie.</p> <p>3. Doprecyzowania wymaga zmiana proponowanej treści § 1. w zakresie administrowania danymi osobowymi i systemem teleinformatycznym. Propozycja brzmienia § 1:</p> <p>„§ 1. Prezes sądu okręgowego ustanawia biegłych sądowych i prowadzi ich listę w systemie teleinformatycznym udostępnionym i administrowanym przez Ministra Sprawiedliwości. Administratorami danych osobowych w systemie teleinformatycznym są Minister Sprawiedliwości i prezesi sądów okręgowych w zakresie wykonywanych zadań." W zakresie danych udostępnianych na liście biegłych proponuję rozważenie możliwości zmiany §1a na:</p> <p>„1a. Na liście, o której mowa w § 1 zamieszcza się następujące dane dotyczące biegłego sądowego:</p> <ol style="list-style-type: none">1) imię i nazwisko;2) nr PESEL, o Ne biegły sądowy go posiada;	
--	--	--

		<p>3) adres do korespondencji; 4) adres poczty elektronicznej, o ile biegły sądowy go posiada; 5) nr telefonu, o ile biegły sądowy go posiada; 6) informację o uzyskanych stopniach i tytułach naukowych; 7) termin, do którego biegły został ustanowiony; 8) dane dotyczące specjalizacji.</p> <p>Powyższe propozycje wynikają z braku obowiązku posiadania nr telefonu i adresu poczty elektronicznej, celem ujednoczenia nazewnictwa rodzaju udostępnianego adresu (vide art. 157d § 2 pkt 2 ustawy z dnia 27.07.2001 r, prawo o ustroju sądów powszechnych, art. 8 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25.11.2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, §3 ust. 2a pkt 4 rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie biegłych w przedmiocie uzależnienia od alkoholu) oraz z potrzeby głębszej weryfikacji kwalifikacji biegłych sądowych (informacja o uzyskanych stopniach i tytułach naukowych.).</p> <p>4. Odnosnie do projektowanego § 1c wątpliwość budzi zapis dotyczący możliwości wyrażania zgody na udostępnianie numeru pesel biegłego w odniesieniu braku ustawowej konieczności jego udostępniania oraz do zachowania odpowiednich zabezpieczeń praw i wolności osoby, której dane dotyczą wynikających z art. 87 RODO w zw. z art. 5 ust. 1 lit c RODO. Dane w zakresie numeru pesel z założenia powinny być dostępne jedynie dla administratora danych - prezesa właściwego sądu okręgowego prowadzącego listę oraz administratora systemu.</p>	
35.	NSZZ Solidarność	<p>Art. 2 ust. 3 – administrator danych w punktach informacyjnych</p> <p>Uwaga dot. uzupełnienia treści art. 2 ust. 3 w proponowanym brzmieniu: "Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze. Administratorami danych osobowych osób niefigurujących w Rejestrze, a co do których wpłynął wniosek lub zapytanie osoby fizycznej, której dotyczy informacja w punkcie informacyjnym działającym w sądzie powszechnym, są prezesi właściwych sądów."</p> <p>Organizacja związkowa zwraca uwagę, że Administratorem danych zgromadzonych w Rejestrze jest Minister Sprawiedliwości, jednak uszczegółowienia wymaga proces administrowania danymi osobowymi osób, które składają wniosek do punktu informacyjnego w sądzie powszechnym z wynikiem "nie figuruje". Dane te są przetwarzane w związku z zapytanie o karalność, natomiast nie są umieszczone w Rejestrze. W związku z czym Minister Sprawiedliwości nie jest administratorem tych danych, natomiast jak</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Punkty Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego (w dalszej części: PI KRK) oraz Stanowiska Dostępowe Krajowego Rejestru Karnego (w dalszej części: SD KRK) funkcjonują obecnie przy sądach powszechnych i zgodnie z § 25 i § 39 obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1141 z późn. zm.) podlegają prezesom sądów powszechnych, przy których działają.</p> <p>W związku z powyższym są obecnie zobowiązane do stosowania przepisów kancelaryjnych i archiwalnych obowiązujących w takich jednostkach. W obecnym stanie prawnym w każdej jednostce powinny być opracowane przepisy kancelaryjne i archiwalne</p>

		wskazuje art. 175da Ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, jest nim prezes właściwego sądu.	wskazujące sposób ewidencjonowania czynności kancelaryjnych wykonywanych przez PI KRK oraz SD KRK w zakresie realizowanych przez nie wniosków/zapytań, o których mowa obecnie w § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1025). Przedmiotowa ewidencja winna uwzględniać, co najmniej, następujące informacje: <ul style="list-style-type: none"> — data wpływu wniosku/zapytania; — wnoszącego zapytanie/wniosek, — osobę, której dotyczył wniosek/zapytanie (dane osobowe- imię i nazwisko); — czy uiszczono opłatę za wniosek; — czy, a jeśli tak komu udzielono pełnomocnictwa (dane osobowe pełnomocnika - imię i nazwisko lub nazwa); — sposób realizacji wniosku/zapytania (komu udzielono informacji); — data jego realizacji; — dane osobowe realizującego wniosek/zapytanie. Kwestie dotyczące administratora danych osobowymi osób, które składają wniosek do punktu informacyjnego w sądzie powszechnym z wynikiem "nie figuruje" - nie ulegną zmianie na gruncie „nowej ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym”, tym samym nie ma potrzeby wprowadzania do projektu zmian brzmienia art. 2 ust. 3, zakresie zaproponowanym przez zgłaszającego uwagę.
36.	OBSiL KRRP	Projekt zachowuje uprawnienie każdej osoby do uzyskania informacji jej dotyczących, zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym. Jednocześnie likwiduje możliwość dowolnego kształtowania zakresu udzielanej informacji. Nad słusnością wyeliminowania takiej możliwości można się zastanawiać. Z całą pewnością trafne jest rozwiązanie związujące zakres udzielanej informacji z wymaganiami ustawowymi, ze względu na które następuje wystąpienie o jej udzielenie (art. 7 ust. 2 opiniowanego projektu ustawy). Nie wydaje się jednak, aby musiało to oznaczać w innych wypadkach, gdy wymóg uzyskania	Uwaga wyjaśniona. Tak jak słusznie zauważono w Państwa uwadze zawężenie zakresu przez wnioskodawcę nie będzie miało charakteru arbitralnego lecz obiektywny, bo wynikający z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Z dotychczasowego doświadczenia Biura wynika, że możliwość dowolnego kształtowania zakresu przez wnioskodawcę nie tylko utrudnia wprowadzanie

		określonych informacji z Rejestru nie wynika z przepisów innych ustaw, wykluczenie możliwości wystąpienia o informacje z Rejestru w węższym zakresie niż całościowym. Skłania to do opowiedzenia się za utrzymaniem możliwości zwrócenia się przez osobę o informacje na jej temat, zawarte w Rejestrze, w określonym zakresie, np. w zakresie karalności za przestępstwo i przestępstwo skarbowe, jeśli szerszy zakres nie jest przewidziany w ustawie lub nie wynika z pozaustawowych wymagań stawianych tej osobie, ze względu na które występowałyby o udzielenie informacji.	systemowych rozwiązań w procesie udzielania informacji, ale również powoduje potencjalne zafałszowanie obrazu sytuacji prawnokarnej wnioskodawcy i tym samym może nie pozwolić na wypełnienie zasadniczego celu ustawy, polegającego na zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości.
37.	OBSiL KRRP	W zakresie zasad i sposobu przetwarzania danych o osobach oraz o podmiotach zbiorowych opiniowany projekt przewiduje istotne zmiany, mające przede wszystkim na celu usprawnienie przetwarzania, w tym zasilania Krajowego Rejestru Karnego danymi, które muszą w nim być ujęte. Ich rdzeń wiąże się z założeniem, że karty rejestracyjne i zawiadomienia, które stanowią podstawę przetwarzania, są przekazywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Szczegółowe propozycje rozwiązań w tym zakresie, w tym m.in. w aspekcie dotyczącym bezpośredniego przekazywania danych drogą elektroniczną z systemu prowadzonego przez Centralny Zarząd Służby Więziennej do Krajowego Rejestru Karnego, wprowadzania do systemu teleinformatycznego danych z dokumentów w postaci papierowej, rozszerzenia możliwości uwierzytelniania dokumentów przekazywanych drogą elektroniczną (obok zaawansowanego podpisu elektronicznego, przewiduje się m.in. podpis zaufany, podpis osobisty czy pieczęć elektroniczną – art. 11 ust. 6 opiniowanego projektu, w uzasadnieniu omyłkowo wskazany jako ust. 5), podporządkowane są urzeczywistnieniu przedstawionego założenia. Towarzyszy temu jednocześnie ograniczenie danych identyfikujących osobę, zamieszczanych w karcie rejestracyjnej oraz zawiadomieniach, stanowiących dokumenty będące – jak już zaznaczono – podstawą przetwarzania danych w Krajowym Rejestrze Karnym, poprzez rezygnację z wyszczególniania danych ujętych w rejestrze PESEL (w przypadku obywateli polskich, którzy mają nadany taki numer) i przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym będą one w przypadku karty rejestracyjnej dotyczącej osoby pobierane prosto z tego rejestru. Zarówno założenie dotyczące przekazywania danych do Krajowego Rejestru Karnego, jego zasilania i aktualizowania, przy wykorzystaniu drogi elektronicznej i nowego systemu teleinformatycznego, jak i szczegółowe przepisy, w których znajduje ono odzwierciedlenie należy ocenić pozytywnie. Na taką samą ocenę zasługuje rozszerzenie katalogu zawiadomień, a ściślej mówiąc rozszerzenie informacji przekazywanych w formie zawiadomień drogą elektroniczną, służące prawidłowemu zbieraniu i przetwarzaniu oraz usuwaniu	Uwaga uwzględniona. W uzasadnieniu omyłkowe odwołanie do art. 11 ust. 5 – powinien być ust. 6. W związku ze zgłoszonymi uwagami do ust. 6 został on jednak usunięty.

		we właściwym czasie (zasadniczo z chwilą zatarcia skazania) danych zawartych w Rejestrze, określonych w art. 3 opiniowanego projektu.	
38.	OBSiL KRRP	<p>Art. 19 ust. 1 i 2</p> <p>Uwaga dot. wątpliwości propozycji zmiany regulacji normującej sposób wykazywania danych dotyczących skazań przez sądy państw obcych w informacjach wydawanych dla celów innych niż postępowanie karne. Projektodawca w tym aspekcie podnosi trudności, jakie powstają w związku ze zróżnicowaniem systemów prawa karnego państw obcych oraz zakresem informacji przekazywanych przez ich organy. Uzasadnienie projektu w rozpatrywanym aspekcie nie jest zbyt klarowne. Przede wszystkim jednak nie przekonuje do istotnego wydłużenia okresów, w których dane dotyczące skazań przez sądy państw obcych będą podlegały wykazaniu w informacjach wydawanych dla celów innych niż postępowanie karne. <u>Wydaje się, że należałoby w omawianym zakresie związać bieg określonego terminu, przewidzianego dla zatarcia skazania, z wykonaniem kary wymierzonej przez sąd państwa obcego.</u></p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Brak jest możliwości związania określonego terminu, przewidzianego dla usunięcia skazania, z wykonaniem kary wymierzonej przez sąd państwa obcego, ponieważ sądy te w praktyce takich informacji nie przysyłają do Krajowego Rejestru Karnego. Aby zatem nie przetwarzać nadmiarowo danych o tych skazaniach, również mając na względzie problematykę różnorodnych rozwiązań europejskich, dotyczących przetwarzania danych o skazaniach, KRRK w obowiązującej jak i w projektowanej ustawie wprowadziło instytucję niewykazywania skazania opartą o pewne terminy, które co do zasady mają charakter konwencjonalny, jednakże zbliżony do zasad zatarcia w polskim prawie karnym. Jeżeli natomiast chodzi o klarowność uzasadnienia projektu, wyjaśniamy, że w kontekście obowiązującego art. 14a ustawy o KRRK nasze doświadczenie implikuje konieczność zmiany regulacji normującej sposób wykazywania danych dotyczących skazań przez sądy państw obcych w informacjach wydawanych dla celów innych niż postępowanie karne. Decyzja ramowa 2009/315 nakazuje by informacje przekazywane pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej były każdorazowo udostępniane w obrocie międzynarodowym do czasu ich zatarcia w państwie skazującym. Państwa członkowskie mają natomiast swobodę decydowania o zakresie przekazywania tych danych w obrocie krajowym. Główną zasadą, która dotyczy sposobu przetwarzania danych o zagranicznych skazaniach wydanych wobec obywateli RP jest ich rejestrowanie w KRRK do momentu otrzymania informacji o zatarciu skazania. W efekcie informacje o skazaniu przez sądy państw obcych są gromadzone oraz wykazywane w informacji o osobie z Rejestru, zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym, do momentu otrzymania z państwa,</p>

			<p>które wydało dany wyrok, zawiadomienia o jego usunięciu z tamtejszego rejestru. Wyjątek stanowi informacja sporządzona dla celów innych niż postępowanie karne, w której nie wykazuje się zagranicznych skazań po upływie terminów określonych w obowiązującym art. 14a ustawy, a zatem równych okresom, po których następuje zatarcie skazań w polskim porządku prawnym. Innymi słowy, dane o zagranicznym skazaniu nie są wykazywane w informacjach wydanych dla celów innych niż postępowanie karne na tych samych zasadach, na jakich nastąpiłoby zatarcie odpowiadającego mu skazania przez polski sąd. Stosowanie tej zasady powoduje wątpliwości interpretacyjne, spowodowane zróżnicowaniem systemów prawa karnego państw obcych oraz zakresem informacji przekazywanych przez ich organy. W wielu przypadkach z przesyłanych do Rejestru zawiadomień o skazaniu obywatela polskiego przez sądy państw obcych nie wynika, czy orzeczono bezwzględną karę pozbawiania wolności czy też karę pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Biuro otrzymuje zawiadomienia o skazaniu np. z Austrii, z którego wynika, że orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, brak jest jednak okresu zawieszenia. W takiej sytuacji konieczne jest przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego z austriackim organem centralnym, w wyniku którego często okazuje się zawieszenie dotyczy postępowania wykonawczego a nie orzeczonej kary. Kolejna sytuacja dotyczy zawiadomień o skazaniu przez sąd państwa obcego zawierających karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w których, jak pokazuje praktyka, wskazane warunkowe zawieszenie wykonania oznacza warunkowe zwolnienie. W obecnym stanie prawnym powoduje to zasadnicze różnice w określaniu terminu wynikającego z obowiązującego art. 14a ustawy o KRK. Poza tym instytucje zawarte w polskim kodeksie karnym nie są tożsame z instytucjami zawartymi w przepisach unijnych.</p>
--	--	--	--

			<p>Tak np. niemiecki system prawny przewiduje możliwość częściowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, nieznanego polskiemu ustawodawcy. W takim przypadku powstaje wątpliwość czy zastosować reguły wynikające z art. 76 kk czy jednak przyjąć te określone w art. 107 § 1 kk. Powoduje to kolejny problem interpretacyjny i zwiększa ryzyko popełnienia błędu podczas dokonywania oceny wynikającej z powołanego wyżej przepisu. Zasadne wydaje się przyjęcie rozwiązań legislacyjnych, które zminimalizowały problem interpretacyjny. Z powyższych względów zdecydowano się na zaproponowanie takiego brzmienia przepisu, aby termin związany z niewykazywaniem skazania na karę pozbawienia wolności nie był uzależniony od tego czy kara pozbawienia wolności jest bezwzględna czy w zawieszeniu. Dlatego Biuro przyjęło podział kary pozbawienia wolności w zależności od wymiaru orzeczonej kary. Z doświadczenia Biura wynika, że w przypadkach zawieszenia kary pozbawienia wolności zarówno wymiar kary, jak i okres jej zawieszenia nie przekracza 5 lat, stąd proponowany w projekcie termin 5 lat. Projektowany art. 19 ust. 1 pkt 1 dotyczy każdej kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 5 lat, bez względu na ewentualne zawieszenie jej wykonania. Zmiana terminów umożliwiających zastosowanie obecnego 14a podyktowana jest koniecznością zbliżenia sytuacji prawnej osób skazanych przez sądy polskie do sytuacji prawnej osób skazanych przez sądy zagraniczne. W obecnym stanie prawnym skazanie na bezwzględną karę pozbawienia wolności, nawet wysoką, w myśl art. 14a przestaje być wykazywane w informacji z Rejestru do celów innych niż karne już po 10 latach od uprawomocnienia wyroku. Natomiast zgodnie z polskim kodeksem karnym krajowe skazania podlegają zatarciu po upływie 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania, co w praktyce oznacza okres przeważnie znacznie dłuższy niż 10 lat. Z tego powodu w projektowanym art. 19 ust. 1 przyjęto wydłużone terminy, będące bardziej adekwatne do</p>
--	--	--	--

			<p>terminów zatarć polskich skazań. Podkreślić należy, że polski kodeks karny przewiduje w katalogu kar: karę pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności, dożywotnie pozbawienie wolności. Projektowany przepis ma celu uwzględnienie tego podziału. Najkrótszy termin, wskazany w proponowanym punkcie 5, dotyczy jedynie przypadków, które zawierają kary niewymienione we wcześniejszych punktach projektowanego artykułu 19 lub środki karne np. czeskie zawiadomienia o skazaniu na wydalenie z kraju. Proponuje się wobec tego uwarunkowanie niewykazywania skazań zagranicznych przez jasne określenie terminów, jakie muszą upłynąć od uprawomocnienia orzeczenia. Uwzględnienie danych o dacie uzyskania prawomocności oraz rodzaju i wymiaru orzeczonej kary w decyzji w przedmiocie wykazania skazania zagranicznego umożliwi dostosowanie stanu faktycznego, potwierdzonego w zaświadczeniu, z aktualnym stanem prawnym. Zasadne jest ponadto wyłączenie w art. 19 ust. 2 stosowania przepisu ust. 1 dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi, przepisu ust. 1 nie stosuje się do danych o skazaniach za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, jeżeli pokrzywdzonym był małoletni i informacja taka została zawarta w dokumencie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4. W różnych systemach prawnych kara za popełnienie tego rodzaju przestępstwa często odbiega od zagrożenia w polskiej ustawie karnej. Może to doprowadzić do sytuacji, w której osoba skazana za tego rodzaju przestępstwo, np. będąca kandydatem na wychowawcę lub kierownika formy wypoczynku dzieci otrzyma informację o niefigurowaniu w Rejestrze. Mając na względzie ochronę małoletnich przed potencjalnym zagrożeniem płynącym ze strony takich osób, należało dokonać stosownych zmian w ustawie o KRK. Proponowana regulacja ma na celu uwzględnienie dwóch kwestii. Po pierwsze istotne jest, aby projektowany art. 19 uwzględniał treść art. 106a kk. Należy zauważyć, że obecnie przestępstwa</p>
--	--	--	--

			<p>pedofilskie podlegają niewykazywaniu w oparciu o art. 14a, tak jak pozostałe przestępstwa. Prowadzi to np. do sytuacji, kiedy osoba skazana za przestępstwo pedofilskie zagranicą otrzymuje zaświadczenie o niekaralności do pracy w szkole. Dzięki zmianie brzmienia przepisu takie skazanie będzie podlegało wykazaniu do czasu przesłania zawiadomienia o zatarciu orzeczenia przez właściwy organ państwa skazania. Po drugie, proponowane rozwiązanie zostało już zastosowane w przypadku wymiany informacji z rejestrów karnych z Wielką Brytanią na podstawie Umowy o Handlu i Współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. W związku z tym zasadnym jest, aby inne państwa, w tym państwa członkowskie, otrzymywały informację z Rejestru w takim samym zakresie.</p>
39.	OBSiL KRRP	<p>Art. 20 ust. 1 Projekt przewiduje przechowywanie w systemie teleinformatycznym danych usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego przez okres 5 lat (art. 20 ust. 1 opiniowanego projektu). Należy sądzić, że termin ten rozpoczyna bieg od czasu usunięcia danych z Rejestru, ale należałoby oczekiwać wyraźnego określenia tego początkowego momentu w ustawie. Termin ten i zachowanie w jego czasie danych usuniętych z Rejestru stanowi przede wszystkim sui generis „wentyl bezpieczeństwa” na wypadek, gdyby usunięcie tych danych z Rejestru okazało się przedwczesne. Wiąże się z nim bezpośrednio możliwość przywrócenia określonych danych do Rejestru w razie naruszenia przesłanek ich usunięcia (art. 20 ust. 3 opiniowanego projektu). Zabezpieczenie w ten sposób określonych danych przed ich przedwczesnym, bezpowrotnym usunięciem należy uznać, uwzględniając także argumenty podniesione w uzasadnieniu omawianego projektu ustawy, za zasadne. Dla akceptacji takiego rozwiązania istotne znaczenie ma przewidziana w projekcie ograniczona dostępność do danych znajdujących się nadal w systemie teleinformatycznym, ale usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego. Dane takie mogłyby podlegać udostępnieniu tylko osobie, której dotyczą, na jej pisemne polecenie (art. 20 ust. 2 w projektowanym brzmieniu).</p>	<p>Uwaga wyjaśniona .</p> <p>Wyjaśniamy, że dane z Rejestru usuwane są zgodnie art. 17 projektowanej ustawy. Czynność ta co do zasady ma charakter deklaratoryjny, bo np. do zatarcia dochodzi ex lege i na ten fakt nie wpływa czynność materialno-techniczna, jaką jest usunięcie danego skazania z Rejestru. Usunięcia zatem dokonuje się niezwłocznie po zaistnieniu prawnych przesłanek. W związku z tym, w oparciu też o ogólną zasadę legalności przetwarzania danych, 5-letni termin, o którym mowa w art. 20 ust. 1 projektowanej ustawy, należy liczyć od daty zatarcia skazania, którą przewidują odrębne przepisy, a nie sam fakt usunięcia tych danych z Rejestru. Jednocześnie należy zauważyć, że usunięcie niektórych i nielicznych wpisów w Rejestrze dokonuje się na podstawie przepisów ustawy o KRRK. Tak jest w przypadku środków zabezpieczających. Również i w tym przypadku punktem wyjścia dla 5-letniego okresu retencji jest termin określony w przepisach, w tym wypadku projektowany art. 17 ust. 4 ustawy, a nie sam fakt usunięcia z Rejestru tych danych, nawet jeżeli z</p>

			jakichkolwiek powodów byłyby one usunięte z Rejestru np. z kilkudniową zwłoką.
40.	OBSiL KRRP	<p>Art. 22</p> <p>W związku z uregulowaniem trybu usunięcia niezgodności między danymi zawartymi w Krajowym Rejestrze Karnym i np. treścią orzeczenia lub stanem faktycznym (art. 20 opiniowanego projektu ustawy) oraz sprostowania błędów pisarskich i innych oczywistych omyłek w Rejestrze, warto byłoby rozważyć wprowadzenie wyraźnie możliwości inicjowania postępowania wyjaśniającego ewentualne niezgodności na wniosek osoby lub podmiotu zbiorowego, których dotyczą wskazane dane. W odniesieniu do sprostowania błędów pisarskich lub innych oczywistych omyłek taka możliwość pośrednio wynika z treści art. 22 ust. 4 w projektowanym brzmieniu, który stanowi m.in. o sprostowaniu zgodnym z żądaniem osoby. Należałoby analogiczną możliwość w sposób jednoznaczny przyjąć w odniesieniu do niezgodności między danymi ujętymi w Krajowym Rejestrze Karnym i np. treścią orzeczenia lub zapisami w odpowiednich dokumentach.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Wyjaśniamy, że postępowanie wyjaśniające może się odbyć na wniosek, jak i z urzędu, o czym świadczy art. 22 ust. 4 projektowanej ustawy, który przewiduje, że jeżeli sprostowanie błędów pisarskich i innych oczywistych omyłek jest zgodne z żądaniem osoby lub podmiotu informującego o niezgodności danych zamieszczonych w Rejestrze, to nie wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Ex contrario zatem postępowanie wyjaśniające poza powyższym zakresem może się odbyć i to odbyć na wniosek jak i ex officio.</p>
41.	OBSiL KRRP	<p>Art. 29</p> <p>W art. 29 opiniowanego projektu ustawy przewidziany jest obowiązek niezwłocznego informowania właściwego sądu przez Biuro informacyjne o prawomocnych orzeczeniach wydanych przez sąd państwa obcego oraz prawomocnym skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ze względu na znaczenie tych orzeczeń dla stosowania określonych środków probacyjnych lub warunkowego zwolnienia z zakładu karnego albo umorzenia postępowania na podstawie przepisów o amnestii. Obowiązek informacyjny dotyczy również ponownego prawomocnego ukarania za wykroczenie osoby, wobec której warunkowo zawieszono wykonanie kary aresztu. Celowość przedstawionych rozwiązań nie nasuwa wątpliwości. Nawiązuje one zresztą wyraźnie do rozwiązań przewidzianych obecnie w art. 22 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Różnicę stanowi szersze zakreślenie obowiązku informowania o orzeczeniach wydanych przez sąd państwa obcego, który – w myśl projektu – ma objąć nie tylko orzeczenia skazujące, ale również inne prawomocne orzeczenia wydane wobec osoby, względem której warunkowo umorzono postępowanie karne, warunkowo zawieszono wykonanie kary, zastosowano warunkowe zwolnienie z zakładu karnego albo umorzono postępowanie na podstawie przepisów o amnestii. Wydaje się, że wskazane byłoby zawężenie tego obowiązku do orzeczeń przewidujących pociągnięcie</p>	<p>Uwaga wyjaśniona.</p> <p>Wyjaśniamy, że szersze zakreślenie obowiązku informowania o orzeczeniach sądów państw obcych wynika z ogromnej różnorodności rozwiązań prawnych krajów obcych, co do których Biuro Informacyjne KRK niejednokrotnie nie jest w stanie jednoznacznie przesądzić czy dane orzeczenie może mieć znaczenie dla krajowego procesu karnego. Z tego też powodu decyzję tę pozostawiliśmy sądom krajowym.</p>

		do odpowiedzialności karnej, a przynajmniej wyeliminowanie z zakresu tego obowiązku informacji o prawomocnych orzeczeniach uniewinniających lub umarzających postępowanie, wydanych przez sąd państwa obcego.	
42.	OBSiL KRRP	<p>Art. 50 (po zmianie numeracji art. 56) Projekt przewiduje podwyższenie do 3 lat górnej granicy ustawowego zagrożenia za przestępstwo polegające na uzyskiwaniu z Rejestru informacji o osobie bez uprawnienia (art. 50 opiniowanego projektu ustawy). Jakkolwiek uzasadnienie tej zmiany nie jest w pełni klarowne, to można stwierdzić, mając na względzie charakter informacji ujętych w Krajowym Rejestrze Karnym, że proponowana zmiana zagrożenia karnego odpowiada zagrożeniu karnemu przewidzianemu w odniesieniu do niedopuszczalnego lub nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych w typach kwalifikowanych związanych z wrażliwym charakterem tych danych (art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości – Dz.U. z 2019 r., poz. 125 oraz art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych - Dz.U. z 2019 r., poz. 1781). Zakres penalizacji przewidziany w analizowanym projekcie jest zarazem zawężony w stosunku do obowiązującego stanu prawnego, w którym objęte jest nim również niedopuszczalne lub nieuprawnione uzyskiwanie danych z Rejestru na temat podmiotów zbiorowych (art. 25 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym). Zawężenie to jest prostą konsekwencją wcześniej omówionej, szeroko zakrojonej możliwości uzyskiwania informacji z Rejestru na temat podmiotów zbiorowych, którą przewiduje projekt.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona. Podwyższając górną granicę ustawowego zagrożenia do 3 lat projektodawca miał na względzie charakter przetwarzanych informacji ujętych w Rejestrze, a proponowana zmiana zagrożenia karnego odpowiada zagrożeniu karnemu przewidzianemu w odniesieniu do niedopuszczalnego lub nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych w typach kwalifikowanych związanych z wrażliwym charakterem tych danych (art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości – Dz.U. z 2019 r. poz. 125 oraz art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych - Dz.U. z 2019 r. poz. 1781).</p> <p>Jednocześnie projektodawca zauważa, że na gruncie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, str. 1 z późn. zm.), dalej rozporządzenie RODO, dane dotyczące skazań nie zaliczają się do szczególnej kategorii danych, których przetwarzanie jest co do zasady zabronione. Dane te zostały potraktowane w sposób odrębny w poświęconym im art. 10 rozporządzenia RODO. Zgodnie z tym przepisem, dane o wyrokach skazujących mogą być przetwarzane pod warunkiem, że przetwarzanie odbywa się pod nadzorem władz publicznych. Takie rozwiązanie należy uznać za słuszne i pożądane.</p> <p>Niezakwalifikowanie danych o wyrokach skazujących przez ustawodawcę unijnego do szczególnych kategorii</p>

			<p>danych osobowych nie oznacza natomiast, że poziom ochrony tych danych powinien być zrównany z ochroną danych zwykłych. Samo rozporządzenie RODO wskazuje, że przy dobieraniu środków zabezpieczenia danych przed naruszeniem praw osób, których one dotyczą oraz zabezpieczających same dane należy brać pod uwagę charakter, zakres, kontekst i cel przetwarzania danych, a także ryzyko naruszenia praw i wolności osób, których dane dotyczą (m.in. art. 24 i art. 32 rozporządzenia RODO). Środki powinny być więc dobrane odpowiednio do zidentyfikowanych zagrożeń. Nie powinno się natomiast stosować rozwiązań standardowych, bez analizy konkretnych procesów przetwarzania.</p> <p>W opinii projektodawcy skutki bezprawnego przetwarzania danych dotyczących wyroków skazujących są nieporównywalnie większe niż w przypadku bezprawnego przetwarzania np. danych dotyczących nazwisk. Projektodawca uznaje zatem, że zaproponowane zagrożenie przewidziane w projektowanym art. 50 ustawy o KRK – do 3 lat pozbawienia wolności – jest adekwatne systemowo i proporcjonalne do tożsamego zagrożenia przewidzianego w art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Wszystkie te bowiem czyny zabronione dotyczą przetwarzania i udostępniania danych wrażliwych, a niewątpliwie dane o karalności zawarte w KRK muszą być za takowe uznane. Wszystkie dane zawarte w KRK – jako dane o karalności za poszczególne czyny zabronione, o karach, środkach karnych i środkach zabezpieczających oraz ich wykonaniu – niewątpliwie uznać należy za dane o szczególnym znaczeniu dla prywatności człowieka, a zatem za dane wrażliwe.</p>
--	--	--	--

43.	Sąd Najwyższy	Uwagi Sądu Najwyższego Biura Studiów i Analiz zostały zamieszczone w całości na stronie RCL legislacja.rcl.gov.pl – projekty ustawy – ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym (UC 108)	Odniesienie się Ministerstwa Sprawiedliwości do uwag Sądu Najwyższego zostało także zamieszczone na stronie RCL
-----	---------------	---	---

W ramach opiniowania projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym został przekazany następującym podmiotom:

1. Krajowa Rada Sądownictwa,
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
3. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
4. Prokuratura Krajowa,
5. Prezes Trybunału Konstytucyjnego,
6. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego,
7. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
8. Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
9. Komendant Główny Policji,
10. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej,
11. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
12. Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
13. Szef Służby Wywiadu Wojskowego,
14. Komendant Główny Straży Granicznej,
15. Komendant Służby Ochrony Państwa,
16. Komendant Straży Marszałkowskiej,
17. Dyrektor Generalnych Lasów Państwowych,
18. Główny Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy,
19. Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
20. Dyrektor Generalny Służby Więziennictwa.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prezesi sądów apelacyjnych (wszystkich),
2. Prezesi wojskowych sądów okręgowych,
3. Rzecznik Praw Obywatelskich,
4. Urzędy wojewódzkie (wszystkie)
5. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
6. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,

7. Stowarzyszenie Sędziów Rodziny w Polsce;
8. Stowarzyszenie Sędziów Rodziny „Pro Familia”;
9. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych,
10. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX JUSTA,
11. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Asystentów Sędziów,
12. Fundacja Polskie Towarzystwo Prawnicze OPUS IURIS,
13. Porozumienie samorządów zawodowych i stowarzyszeń prawniczych,
14. Krajowa Rada Radców Prawnych,
15. Naczelna Rada Adwokacka,
16. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
17. Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”,
18. Stowarzyszenie Prokuratorów "LEX SUPER OMNIA",
19. Przewodniczący Prezydium Rady Głównej Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej,
20. Przewodniczący Krajowej Rady Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru, Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,
21. Przewodniczący Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej,
22. Przewodniczący Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność” Pracowników Sądownictwa,
23. Krajowa Rada Kuratorów,
24. Krajowe Stowarzyszenie Zawodowych Kuratorów Sądowych,
25. Przewodniczący Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
26. Przewodnicząca Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Kuratorów Sądowych
27. Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
28. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju,
29. Fundacja Panoptikon,
30. Fundacja im. Stefana Batorego.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy w zakresie art. 63 oraz 82 i 83 został udostępniony następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy,
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
3. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa,
4. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
5. prezesa sądów okręgowych (za pośrednictwem prezesów sądów apelacyjnych),
6. Stowarzyszenie Sędziów Polskich Iustitia,
7. Stowarzyszenie Sędziów Themis,
8. powszechne jednostki organizacyjne prokuratury (za pośrednictwem Prokuratury Krajowej),

9. Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
10. Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,
11. Niezależne Stowarzyszenie Prokuratorów „Ad Vocem”,
12. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
13. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.
14. Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców i Biegłych Sądowych,
15. Polskie Stowarzyszenie Biegłych Sądowych do spraw Wypadków,
16. Stowarzyszenie Biegłych Wyceny Nieruchomości w Polsce,
17. Polskie Stowarzyszenie Biegłych Rewidentów,
18. Polskie Stowarzyszenie Biegłych Sądowych, Skarbowych i Rzecznawców Scientia pod Patronatem Profesora Brunona Hołysta,
19. Polska Izba Biegłych Rewidentów,
20. Stowarzyszenie Biegłych Sądowych z Zakresu Geodezji,
21. Stowarzyszenie Rzecznawców Motoryzacyjnych i Maszynowych i Biegłych.

Wykaz podmiotów, które zgłosiły uwagi zwiera powyższe zestawienie.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 93, str. 23 z późn. zm.).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		T / N			
Art. 1	<p>Artykuł 1</p> <p>Przedmiot</p> <p>W niniejszej decyzji ramowej:</p> <p>a) określa się warunki, zgodnie z którymi skazujące państwo członkowskie dzieli się informacjami dotyczącymi wyroków skazujących z innymi państwami członkowskimi;</p> <p>b) określa się obowiązki spoczywające na skazującym państwie członkowskim i na państwie członkowskim, którego obywatelem jest osoba skazana (zwanym dalej "państwem członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba") oraz metody, które należy stosować, odpowiadając na wniosek o udzielenie informacji</p>	N			

	<p>pochodzących z rejestrów karnych;</p> <p>c) ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny służący wymianie informacji dotyczących wyroków skazujących, oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)."</p>				
Art. 2	<p>Artykuł 2</p> <p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:</p> <p>a) "wyrok skazujący" oznacza każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego;</p> <p>b) "postępowanie karne" oznacza postępowanie przygotowawcze, rozprawę sądową oraz wykonanie wyroku skazującego;</p> <p>c) "rejestr karny" oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do których zgodnie z prawem krajowym wpisuje się wyroki skazujące;</p> <p>d) "skazujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;</p> <p>e) "obywatel państwa trzeciego" oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne;</p>	T	Art. 4 ust. 2	Art. 4. 2. Na potrzeby przekazywania informacji organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za wyrok skazujący uznaje się każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem czynu zabronionego, której dane podlegają gromadzeniu w Rejestrze.	
			art. 4 ust. 1 pkt 6	Art. 4. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 6) obywatelu państwa trzeciego – należy przez to rozumieć osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20	

	<p>f) "dane daktyloskopijne" oznaczają dane odnoszące się do odcisków wszystkich palców danej osoby w formie odbitek płaskich i przetoczonych;</p> <p>g) "wizerunek twarzy" oznacza cyfrowy wizerunek twarzy danej osoby;</p> <p>h) "oprogramowanie wzorcowe ECRIS" oznacza oprogramowanie opracowane przez Komisję i udostępnione państwom członkowskim do celów wymiany informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS.</p>			<p>ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2 z późn. zm.), osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznane;</p>	
Art. 3 ust. 1	<p>Artykuł 3</p> <p>Organ centralny</p> <p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ centralny do celów stosowania niniejszej decyzji ramowej. Państwa członkowskie mogą jednak wyznaczyć jeden lub więcej organów centralnych do przekazywania informacji na mocy art. 4 i udzielania odpowiedzi na mocy art. 7 na wnioski, o których mowa w art. 6.</p>	T	<p>Art. 4 ust. 1 pkt 1</p> <p>Art. 4 ust. 3</p>	<p>Art. 4. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <p>1) organie centralnym państwa członkowskiego Unii Europejskiej - należy przez to rozumieć organ wyznaczony przez to państwo do celów wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi;</p> <p>Art. 4. 3. Biuro informacyjne jest organem centralnym Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy oraz w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2019/816.</p>	
Art. 3 ust. 2	<p>2. Każde państwo członkowskie powiadamia Sekretariat Generalny Rady i Komisję o organie centralnym lub organach wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Sekretariat Generalny Rady przekazuje te informacje państwom członkowskim i Eurojustowi.</p>	N			

Art. 4 ust. 1	<p>Artykuł 4</p> <p>Obowiązki skazującego państwa członkowskiego</p> <p>1. Każde skazujące państwo członkowskie podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, by wyrokom skazującym wydanym na jego terytorium towarzyszyły informacje dotyczące obywatelstwa lub obywatelstw osoby skazanej, jeżeli jest ona obywatelem innego państwa członkowskiego lub obywatelem państwa trzeciego. W przypadku gdy obywatelstwo osoby skazanej nie jest znane albo gdy jest ona bezpaństwowcem, należy to odnotować w rejestrze karnym.</p>	T	<p>Art. 3 ust. 2 pkt 10</p> <p>Art. 12 ust. 1 pkt 1</p>	<p>Art. 3.2. W zakresie danych identyfikujących osobę, w Rejestrze gromadzi się następujące dane:</p> <p>10) informację o obywatelstwie lub obywatelstwach albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane;</p> <p>Art. 12. 1. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby zamieszcza się:</p> <p>1) dane identyfikujące osobę:</p> <p>a) w przypadku osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo polskie, która posiada nadany numer PESEL: nazwisko, imię (imiona), informację o obywatelstwie polskim, adres zamieszkania, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, z późn. zm.¹⁾), a także numer PESEL,</p> <p>b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem lub której obywatelstwo jest nieznane, a także osoby posiadającej obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego oraz osoby posiadającej</p>	
---------------	--	---	---	---	--

¹⁾ Dz. U z 2022 r. poz. 830, 1079, 1383, 1561, 1812 i 2140.

				obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie posiada nadanego numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument	
Art. 4 ust. 2	<p>2. Organ centralny skazującego państwa członkowskiego informuje w możliwie najkrótszym terminie organy centralne innych państw członkowskich o każdym wyroku skazującym wobec obywateli tych państw członkowskich wydanym na jego terytorium i wpisanym do rejestru karnego.</p> <p>Jeżeli dana osoba jest obywatelem kilku państw członkowskich, odpowiednie informacje są przekazywane każdemu z nich, także wtedy, gdy osoba skazana jest obywatelem państwa członkowskiego, na którego terytorium została skazana.</p>	T	<p>Art. 6 ust. 3 pkt 4</p> <p>Art. 36</p>	<p>Art. 6.3. Prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zgromadzone zostały w Rejestrze przysługuje także:</p> <p>4) organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>Art. 36. Biuro informacyjne niezwłocznie przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o wyrokach skazujących wydanych przez sądy polskie wobec obywateli tych państw, informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu informacji, które zostały zgromadzone w Rejestrze.</p>	

Art. 4 ust. 3	3. Informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu informacji zawartych w rejestrze karnym są niezwłocznie przekazywane przez organ centralny skazującego państwa członkowskiego organowi centralnemu państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba.	T	Art. 36	Art. 36. Biuro informacyjne niezwłocznie przekazuje organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o wyrokach skazujących wydanych przez sądy polskie wobec obywateli tych państw, informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu informacji, które zostały zgromadzone w Rejestrze.	
Art. 4 ust. 4	4. Państwo członkowskie, które udzieliło informacji na mocy ust. 2 i 3, przekazuje organowi centralnemu państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, na wniosek tego ostatniego dotyczący indywidualnej sprawy, kopię wyroków skazujących i podjętych dalszych środków oraz wszelkie informacje z nimi związane w celu umożliwienia mu rozważenia, czy wymagają one przedsięwzięcia środków na poziomie krajowym.	N			Nie zdecydowano się na wdrożenie art. 4 ust. 4 decyzji ramowej 2009/315. projektodawca wyjaśnia, że polski organ centralny przekazuje w praktyce innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego, którego obywatelem jest skazany przez sąd polski wszystkie informacje zgromadzone w Rejestrze. Na podstawie informacji przekazanej za pośrednictwem ECRIS dane

					<p>państwo członkowskie może rozważyć, czy istnieje potrzeba zwrócenia się do właściwego organu zagranicznego o bardziej szczegółowe informacje. Może się bowiem okazać, że informacje przekazane przez organ centralny są niewystarczające do dokonania szczegółowych ustaleń niezbędnych w procesie karnym, z uwagi na różnice w systemach prawnych. Takie informacje mogą być otrzymane poprzez różne kanały, m. in. na podstawie wniosków o pomoc prawną na podstawie Europejskiej Konwencji o</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>pomocy prawnej w sprawach karnych i Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, na podstawie Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego, w ramach współpracy Eurojust, poprzez punkty kontaktowe w ramach Europejskiej Sieci Sądowej (EJN), za pośrednictwem Interpolu, za pośrednictwem placówek dyplomatycznych i konsularnych na podstawie Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach konsularnych. Współpraca w ramach tych instrumentów jest wypracowana i</p>
--	--	--	--	--	--

					<p>skuteczna. Zwracanie się o informacje bezpośrednio przez organy procesowe na podstawie innych instrumentów prawnych, bez pośrednictwa organu centralnego, do polskich organów procesowych, umożliwia najszybsze uzyskanie dodatkowych informacji. Projektodawca zrezygnował więc ze wskazywania jednego organu, który odpowiadałby za zapewnienie spełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 4 decyzji ramowej przez Rzeczpospolitą Polską. Wybór kanału powinien</p>
--	--	--	--	--	--

					pozostać pozostawiony w gestii właściwych organów procesowych poszczególnych państw członkowskich.
Art. 5 ust. 1	<p>Artykuł 5</p> <p>Obowiązki państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba</p> <p>1. Organ centralny państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, przechowuje zgodnie z art. 11 ust. 1 i 2 wszelkie informacje przekazane na mocy art. 4 ust. 2 i 3 do celów dalszego przekazania zgodnie z art. 7.</p>	T	<p>Art. 3 ust. 1 pkt 4</p> <p>Art. 10 ust. 1 pkt 4</p> <p>Art. 10 ust. 6</p> <p>Art. 38 ust. 1</p>	<p>Art. 3. 1. W Rejestrze gromadzi się dane o osobach:</p> <p>4) będących obywatelami polskimi prawomocnie skazanymi przez sądy państw obcych;</p> <p>Art. 10. 1. W Rejestrze przetwarza się dane o osobach lub dane o podmiotach zbiorowych z następujących dokumentów:</p> <p>4) zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacji związanych z tym skazaniem.</p> <p>Art. 10. 6. Zawiadomienie o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem sporządza i przesyła właściwy organ państwa obcego.</p> <p>Art. 38. 1. Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w</p>	

				Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.	
Art. 5 ust. 2	2. Każda zmiana lub usunięcie informacji, o której powiadomiono zgodnie z art. 4 ust. 3, pociąga za sobą taką samą zmianę lub usunięcie przez państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, informacji przechowywanych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do celów dalszego przekazania zgodnie z art. 7.	T	Art. 10 ust. 1 pkt 4 Art. 10 ust. 6 Art. 17 ust. 3 Art. 38 ust. 1	Art. 10. 1. W Rejestrze przetwarza się dane o osobach lub dane o podmiotach zbiorowych z następujących dokumentów: 4) zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacji związanych z tym skazaniem. Art. 10. 6. Zawiadomienie o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem sporządza i przesyła właściwy organ państwa obcego. Art. 17. 3. Dane o osobach, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4, usuwa się niezwłocznie z Rejestru po otrzymaniu zawiadomienia o usunięciu skazania określonego w art. 10 ust. 1 pkt 4 przesłanego przez właściwy organ państwa obcego. Art. 38. 1. Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłane przez organy	

				centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.	
Art. 5 ust. 3	3. Do celów dalszego przekazywania zgodnie z art. 7 państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, może wykorzystywać jedynie informacje uaktualnione zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 10 ust. 1 pkt 4 Art. 10 ust. 6 Art. 38 ust. 1	Art. 10. 1. W Rejestrze przetwarza się dane o osobach lub dane o podmiotach zbiorowych z następujących dokumentów: 4) zawiadomienia o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacji związanych z tym skazaniem. Art. 10. 6. Zawiadomienie o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem sporządza i przesyła właściwy organ państwa obcego. Art. 38. 1. Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.	
Art. 6 ust. 1	Artykuł 6 Wniosek o udzielenie informacji o wyrokach skazujących 1. Po otrzymaniu wniosku o udzielenie informacji zawartych w rejestrze karnym państwa członkowskiego na użytek postępowania karnego przeciwko osobie lub do celów innych niż	N	Art. 39	Art. 39. 1. Na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz osoby, o której mowa art. 7 ust. 4, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestrów karnych tych państw.	Przewidziana w art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315 możliwość skierowania do organu centralnego innego państwa członkowskiego

	<p>postępowanie karne organ centralny tego państwa członkowskiego może, zgodnie ze swoim prawem krajowym, skierować do organu centralnego innego państwa członkowskiego wnioski o przekazanie informacji i innych związanych z nimi danych zapisanych w rejestrze karnym.</p>			<p>2. Wniosek o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane określone w art. 24 ust. 2 co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby, której dotyczy wniosek; 2) wskazanie postępowania lub celu, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania danych o osobie; 3) wskazanie państwa lub państw, z których ma zostać uzyskana informacja o osobie; 4) określenie kierującego wnioskiem. <p>3. Wraz z wnioskiem osoba, o której mowa w art. 7 ust. 4 składa ponadto oświadczenie, że jest lub była obywatelem państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepisy art. 24 ust. 6-11 i 13 oraz art. 34 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na wniosek zawiera wszystkie informacje przekazane przez organ centralny tego państwa na temat osoby, której wniosek dotyczył. Przepis art. 27 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>wniosku o przekazanie informacji i innych związanych z nimi danych zapisanych w rejestrze karnym tego państwa jest dla państw członkowskich fakultatywna, zależy bowiem od ich prawa krajowego.</p> <p>Implementując decyzję ramową w 2011 r. zdecydowano, że Biuro będzie realizowało tego typu wnioski celem umożliwienia podmiotom krajowym sprawnego uzyskania dodatkowych informacji z innych unijnych rejestrów karnych.</p>
--	---	--	--	---	---

				<p>6. Informację o osobie, udzieloną na wniosek złożony w postaci papierowej, utrwała się w systemie teleinformatycznym i wydaje wydruk tej informacji.</p> <p>7. W przypadku gdy organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej odmówił udzielenia informacji, biuro informacyjne informuje o tym fakcie kierującego wniosek.</p>	
Art. 6 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy dana osoba zwraca się z wnioskiem o udzielenie jej informacji na jej temat zawartych w rejestrze karnym, organ centralny państwa członkowskiego, w którym złożono ten wniosek, może zgodnie ze swoim prawem krajowym skierować do organu centralnego innego państwa członkowskiego wniosek o przekazanie informacji i innych związanych z nimi danych zapisanych w rejestrze karnym, pod warunkiem że dana osoba mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim będącym wnioskodawcą lub państwie członkowskim, do którego wniosek jest skierowany, lub jest albo była obywatelem jednego z tych państw.</p>	N	<p>Art. 7 ust. 4</p> <p>Art. 39</p>	<p>Art. 7. 4. Osobie, która jest lub była obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium, przysługuje prawo do złożenia do Rejestru wniosku o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o informację zawartą w rejestrze karnym tego państwa na jej temat, pod warunkiem, że osoba ta mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim, do którego zapytanie ma być skierowane lub jest albo była jego obywatelem.</p> <p>Art. 39. 1. Na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz osoby, o której mowa art. 7 ust. 4, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestrów karnych tych państw.</p>	<p>Przewidziana w art. 6 ust. 2 decyzji ramowej 2009/315 możliwość skierowania do organu centralnego innego państwa członkowskiego wniosku osoby o przekazanie informacji i innych związanych z nimi danych zapisanych w rejestrze karnym tego państwa jest dla państw członkowskich fakultatywna, zależy bowiem od ich prawa krajowego. Organ centralny może skierować taki</p>

			<p>2. Wniosek o wystąpienie z zapytaniem do organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dane określone w art. 24 ust. 2 co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby, której dotyczy wniosek; 2) wskazanie postępowania lub celu, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania danych o osobie; 3) wskazanie państwa lub państw, z których ma zostać uzyskana informacja o osobie; 4) określenie kierującego wnioskiem. <p>3. Wraz z wnioskiem osoba, o której mowa w art. 7 ust. 4 składa ponadto oświadczenie, że jest lub była obywatelem państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub mieszka albo mieszkała na jego terytorium.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepisy art. 24 ust. 6-11 i 13 oraz art. 34 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na wniosek zawiera wszystkie informacje przekazane przez organ centralny tego państwa na temat osoby, której wniosek dotyczył. Przepis art. 27 ust. 7 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>wniosek jednak jedynie wtedy, gdy dana osoba mieszka lub mieszkała w państwie członkowskim będącym wnioskodawcą lub państwie członkowskim, do którego wniosek jest skierowany, lub jest albo była obywatelem jednego z tych państw. W praktyce nie wszystkie państwa członkowskie przewidują w swoim prawie krajowym możliwość pośredniczenia w otrzymaniu informacji z innego rejestru unijnego. Co więcej, nie wszystkie państwa członkowskie udzielają odpowiedzi na tego typu wnioski</p>
--	--	--	---	--

				<p>6. Informację o osobie, udzieloną na wniosek złożony w postaci papierowej, utrwała się w systemie teleinformatycznym i wydaje wydruk tej informacji.</p> <p>7. W przypadku gdy organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej odmówił udzielenia informacji, biuro informacyjne informuje o tym fakcie kierującego wniosek</p>	<p>innych organów centralnych, wymagając, aby osoba zwróciła się o informację na swój temat bezpośrednio do rejestru karnego danego państwa. Implementując decyzję ramową w 2011 r. zdecydowano, że Biuro będzie realizowało tego typu wnioski i w ustawie o KRK stworzono ku temu odpowiednią podstawę prawną.</p> <p>Natomiast za zasadne uznano, żeby nadal ograniczać możliwość zwracania się do Rejestru z takimi wnioskami tylko do osób, które są lub były obywatelami państwa, do którego kierowane jest zapytanie, lub</p>
--	--	--	--	---	---

					<p>mieszkają albo mieszkały na jego terytorium. Celem projektodawcy faktycznie jest uniemożliwienie ubiegania się przez osobę fizyczną poprzez biuro informacyjne KRK o informację z innego rejestru karnego w sytuacji, gdy osoba ta mieszka lub mieszkała w Polsce albo jest lub była obywatel Polski, ale nie spełnia warunku dotyczącego rezydencji lub obywatelstwa państwa, do którego wniosek miałby być skierowany. Projektodawca jest świadomy, że są to ostrzejsze kryteria niż określone w decyzji ramowej 2009/315.</p>
--	--	--	--	--	---

					Natomiast uznajemy, że Biuro powinno realizować wnioski tylko tych osób, które mogą wykazać się odpowiednimi związkami z państwem, do którego wniosek ma być skierowany.
Art. 6 ust. 3	3. W przypadku gdy obywatel jednego państwa członkowskiego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wniosek do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestru karnego oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie.	T	Art. 27 ust. 3 Art. 40 ust. 1	Art. 27. 3. W przypadku zapytania o osobę przez osobę, o której mowa w art. 7 ust. 1, będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska informacja o osobie zawiera również informacje z rejestru karnego państwa obywatelstwa tej osoby. Art. 40. 1. W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1 będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestru karnego państwa jej obywatelstwa.	
Art. 6 ust. 3a	3a. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego	T	Art. 27 ust. 6	Art. 27. 6. W przypadku wystąpienia do Rejestru z zapytaniem o osobę lub	

	<p>państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wnioski wyłącznie do tych organów centralnych państw członkowskich, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestrów karnych oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie.</p>			<p>żądaniem udzielenia informacji o osobie w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 dotycząca osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, informacja o osobie zawiera również informacje z rejestrów karnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje na temat tej osoby. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne informuje podmiot występujący o informację do Rejestru o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących danej osoby.</p>	
			Art. 40 ust. 2	<p>Art. 40. 2. W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1 będącą obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, biuro informacyjne występuje z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie wyłącznie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby.</p>	
Art. 6 ust. 4	<p>4. Wszelkie wnioski o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego przedkładane są przez organ centralny państwa członkowskiego z</p>	T	Art. 45	<p>Art. 45. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza zapytania o udzielenie</p>	

	wykorzystaniem formularza zamieszczonego w załączniku.			informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej wymiany informacji pomiędzy tymi organami oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych.	
Art. 7 ust. 1	<p>Artykuł 7</p> <p>Odpowiedź na wniosek o udzielenie informacji o wyrokach skazujących</p> <p>1. W przypadku złożenia do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, na podstawie art. 6, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego na użytek postępowania karnego, ten organ centralny przekazuje organowi centralnemu państwa członkowskiego będącego wnioskodawcą informacje dotyczące:</p> <p>a) wyroków skazujących wydanych w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, wpisanych do rejestru karnego;</p> <p>b) wszelkich wyroków skazujących wydanych w innych państwach członkowskich, przekazanych mu zgodnie z art. 4 po dniu 27 kwietnia 2012 r., które to informacje przechowywane są zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2;</p> <p>c) wszelkich wyroków skazujących wydanych w innych państwach członkowskich, przekazanych mu przed dniem 27 kwietnia 2012 r., które to informacje wprowadzone są do rejestru karnego;</p> <p>d) wszelkich wydanych przez państwa trzecie wyroków skazujących, o których informacje zostały</p>	T	<p>Art. 6 ust. 3 pkt 4</p> <p>Art. 42 ust. 5</p>	<p>Art. 6. 3. Prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane zgromadzone zostały w Rejestrze przysługuje także:</p> <p>4) organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>Art. 42. 5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.</p>	

	mu przekazane i wprowadzone do rejestru karnego.				
Art. 7 ust. 2	<p>2. W przypadku złożenia do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, na podstawie art. 6, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego do celów innych niż postępowanie karne, ten organ centralny udziela odpowiedzi zgodnie ze swoim prawem krajowym w odniesieniu do wyroków skazujących wydanych w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, oraz wyroków skazujących wydanych przez państwa trzecie, a następnie przekazanych mu i wpisanych do jego rejestru karnego.</p> <p>W odniesieniu do informacji o wyrokach skazujących wydanych w innym państwie członkowskim, które zostały przekazane państwu członkowskiemu, którego obywatelem jest dana osoba, organ centralny tego ostatniego państwa członkowskiego zgodnie ze swoim prawem krajowym przekazuje państwu członkowskiemu będącemu wnioskodawcą informacje przechowywane zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2, jak również informacje przekazane temu organowi centralnemu przed dniem 27 kwietnia 2012 r. i wpisane do jego rejestru karnego.</p> <p>Przy przekazywaniu informacji zgodnie z art. 4 centralny organ skazującego państwa członkowskiego może poinformować centralny organ państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, że informacji o wyrokach skazujących wydanych w tym pierwszym państwie członkowskim i</p>	T	<p>Art. 42 ust. 5</p> <p>Art. 42 ust. 6</p>	<p>Art. 42. 5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.</p> <p>Art. 42. 6. W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla</p>	

	<p>przekazanych temu ostatniemu organowi centralnemu nie można przekazywać dalej do żadnych innych celów niż postępowanie karne. W tym przypadku centralny organ państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, w odniesieniu do takich wyroków skazujących informuje państwo członkowskie będące wnioskodawcą o tym, które inne państwo członkowskie przekazało te informacje, aby umożliwić państwu członkowskiemu będącemu wnioskodawcą uzyskanie informacji o tych wyrokach skazujących poprzez złożenie wniosku bezpośrednio do skazującego państwa członkowskiego..</p>			<p>celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.</p>	
Art. 7 ust. 3	<p>3. W przypadku złożenia do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego przez państwo trzecie, państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, może udzielić odpowiedzi zawierającej informacje o wyrokach skazujących przekazanych mu przez inne państwo członkowskie z uwzględnieniem ograniczeń mających zastosowanie do przekazywania informacji innym państwom członkowskim zgodnie z ust. 1 i 2.</p>	T	<p>Art. 42 ust. 5</p> <p>Art. 42 ust. 6</p>	<p>Art. 42. 5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.</p> <p>Art. 42. 6. W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla</p>	

			Art. 55 ust. 1	<p>celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.</p> <p>1. Biuro informacyjne udziela informacji o osobie na podstawie zgromadzonych w Rejestrze danych na zapytanie przekazywane przez właściwe organy państw trzecich, na zasadach i warunkach określonych w umowach międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności. Przepisy art. 41 ust. 1 i 3 oraz art. 42 ust. 1-4, 5 zdanie drugie i 6 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 7 ust. 4	4. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 do organu centralnego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa członkowskiego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje takie informacje w takim samym zakresie, jaki przewidziano w art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.	T	Art. 42 ust. 5	Art. 42. 5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.	

			Art. 42 ust. 6	Art. 42. 6. W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.	
Art. 7 ust. 4a	4a. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 wniosku o udzielenie do celów postępowania karnego informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa trzeciego państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje informacje o wszelkich wyrokach skazujących wydanych w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, i wpisanych do rejestru karnego oraz o wszelkich wyrokach skazujących, które zostały wydane w państwach trzecich, a następnie przekazane temu państwu i wpisane do rejestru karnego. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie takich informacji do celów innych niż postępowanie karne stosuje się odpowiednio ust. 2 niniejszego artykułu.	T	Art. 42 ust. 5 Art. 42 ust. 6	Art. 42. 5. W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa. Art. 42. 6. W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa	

				członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.	
Art. 7 ust. 5	5. Odpowiedź jest sporządzana z wykorzystaniem formularza zamieszczonego w załączniku. Dołącza się do niego wykaz wyroków skazujących zgodnie z przepisami prawa krajowego.	T	Art. 45	Art. 45. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej wymiany informacji pomiędzy tymi organami oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych.	
Art. 8 ust. 1	<p>Artykuł 8</p> <p>Terminy udzielania odpowiedzi</p> <p>1. Organ centralny państwa członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek, niezwłocznie udziela organowi centralnemu państwa członkowskiego będącego wnioskodawcą odpowiedzi na wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i w</p>	T	<p>Art. 41 ust. 2</p> <p>Art. 43</p>	<p>Art. 41. 2. Jeżeli zapytanie nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, biuro informacyjne niezwłocznie występuje do właściwego organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o nadesłanie dodatkowych danych.</p> <p>Art. 43. 1. Biuro informacyjne, z</p>	

	<p>każdym przypadku nie później niż w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego, przyjętymi w nim zasadami lub praktyką, wykorzystując do tego celu formularz zamieszczony w załączniku.</p> <p>Jeżeli państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, potrzebuje dodatkowych informacji w celu zidentyfikowania osoby, której wniosek dotyczy, informuje o tym niezwłocznie państwo członkowskie będące wnioskodawcą i udziela odpowiedzi w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania informacji dodatkowych.</p>		ust. 1	zastrzeżeniem ust. 2, udziela odpowiedzi organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej w terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych od dnia otrzymania zapytania, W przypadku, o którym mowa w art. 41 ust. 2, biuro informacyjne udziela odpowiedzi w terminie 10 dni roboczych od otrzymania dodatkowych danych.	
Art. 8 ust. 2	2. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 6 ust. 2, 3 i 3a, udziela się w terminie dwudziestu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.	T	Art. 43 ust. 2	Art. 43. 2. W przypadku, gdy zapytanie zostało złożone w celu udzielenia przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej informacji osobie fizycznej na jej temat, biuro informacyjne udziela odpowiedzi w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych od dnia otrzymania zapytania.	
Art. 9 ust. 1	<p>Artykuł 9</p> <p>Warunki wykorzystywania danych osobowych</p> <p>1. Dane osobowe przekazane na mocy art. 7 ust. 1, 4 i 4a na użytek postępowania karnego mogą być wykorzystywane przez państwo członkowskie będące wnioskodawcą jedynie na użytek określonego w formularzu zamieszczonym w załączniku postępowania karnego, w odniesieniu do którego się o nie zwrócono.</p>	T	Art. 47 ust. 1	Art. 47. 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 39 ust. 1 przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3, mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	

Art. 9 ust. 2	2. Dane osobowe przekazane na mocy art. 7 ust. 2, 4 i 4a do celów innych niż postępowanie karne mogą być wykorzystywane przez państwo członkowskie będące wnioskodawcą zgodnie z prawem krajowym jedynie do celu, w którym się o nie zwrócono, i z zachowaniem ograniczeń określonych w formularzu zamieszczonym w załączniku przez państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek.	T	Art. 47 ust. 1	Art. 47. 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 39 ust. 1 przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3, mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	
Art. 9 ust. 3	3. Niezależnie od ust. 1 i 2, dane osobowe przekazane na mocy art. 7 ust. 1, 2, 4 i 4a mogą być wykorzystane przez państwo członkowskie będące wnioskodawcą w celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego.	T	Art. 47 ust. 2	Art. 47. 2. W celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	
Art. 9 ust. 4	4. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, by dane osobowe otrzymane od innego państwa członkowskiego na mocy art. 4 podlegały - w przypadku ewentualnego przekazania państwu trzeciemu zgodnie z art. 7 ust. 3 - tym samym ograniczeniom w zakresie ich wykorzystywania, które mają zastosowanie w państwie członkowskim będącym wnioskodawcą zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie wyraźnie zaznaczają, że w przypadku przekazania danych osobowych państwu trzeciemu na użytek postępowania karnego dane te mogą być wykorzystywane przez to państwo trzecie wyłącznie na użytek postępowań karnych.	T	Art. 55 ust. 2	Art. 55. 2. W informacji przekazywanej właściwym organom państw trzecich zamieszcza się wzmiankę o tym, że przekazane dane mogą być wykorzystane jedynie do celów, w których się o nie zwrócono.	
Art. 9 ust. 5	5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do danych osobowych uzyskanych przez państwo członkowskie na mocy niniejszej decyzji ramowej i pochodzących od tego państwa członkowskiego.	N			

Art. 10	<p>Artykuł 10 Języki</p> <p>Składając wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 1, państwo członkowskie będące wnioskodawcą przekazuje państwu członkowskiemu, do którego wniosek jest skierowany, formularz zamieszczony w załączniku, w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego kieruje wniosek.</p> <p>Państwo członkowskie, do którego wniosek jest skierowany, udziela odpowiedzi w jednym ze swoich języków urzędowych lub w jakimkolwiek innym języku, na użycie którego wyrażają zgodę oba państwa członkowskie.</p> <p>Każde z państw członkowskich może, przy przyjęciu niniejszej decyzji ramowej lub w późniejszym terminie, określić w oświadczeniu skierowanym do Sekretariatu Generalnego Rady, na użycie których języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej wyraża zgodę. Sekretariat Generalny Rady przekazuje te informacje państwom członkowskim.</p>	N			<p>Aktualnie komunikacja pomiędzy wszystkimi organami centralnymi odbywa się za pośrednictwem systemu ECRIS, który automatycznie tłumaczy przekazywane informacje na język państwa odbiorcy.</p>
Art. 11 ust. 1	<p>Artykuł 11 Format i inne zasady organizowania i ułatwiania wymiany informacji o wyrokach skazujących</p> <p>1. Podczas przekazywania informacji zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 organ centralny skazującego państwa członkowskiego przekazuje następujące informacje:</p> <p>a) informacje, które przekazywane są zawsze, chyba że w poszczególnych przypadkach informacje te nie są znane organowi centralnemu (informacje</p>	T	Art. 37	<p>Art. 37. 1. Informacja o wyroku skazującym, o którym mowa w art. 36 przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej przez biuro informacyjne zawiera dane określone w art. 3 ust. 2 pkt 1-11 oraz w art. 12 ust. 1 pkt 3-8 i 11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są one znane.</p>	

	<p>obowiązkowe):</p> <p>(i) informacje o osobie, której dotyczy wyrok skazujący (imię i nazwisko, data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), płeć, obywatelstwo i - w stosownych przypadkach - poprzednie imiona i nazwiska);</p> <p>(ii) informacje dotyczące rodzaju wyroku skazującego (data wydania wyroku, nazwa sądu, data uprawomocnienia się wyroku);</p> <p>(iii) informacje dotyczące przestępstwa będącego podstawą wyroku skazującego (data popełnienia przestępstwa będącego podstawą wyroku i nazwa lub kwalifikacja prawna przestępstwa, a także przepisy mające zastosowanie); oraz</p> <p>(iv) informacje dotyczące treści wyroku (w szczególności kary i wszelkich ewentualnych kar dodatkowych, środków bezpieczeństwa i późniejszych orzeczeń zmieniających sposób wykonania kary);</p> <p>b) informacje, które są przekazywane, jeśli są wpisane do rejestru karnego (informacje nieobowiązkowe):</p> <p>(i) imiona i nazwiska rodziców osoby skazanej;</p> <p>(ii) sygnatura wyroku skazującego;</p> <p>(iii) miejsce popełnienia przestępstwa; oraz</p> <p>(iv) informacje o pozbawieniu praw na podstawie wyroku skazującego;</p> <p>c) informacje, które są przekazywane, jeśli organ centralny ma do nich dostęp (informacje dodatkowe):</p> <p>(i) numer identyfikacyjny osoby skazanej lub rodzaj i numer jej dokumentu tożsamości;</p> <p>(ii) odciski palców pobrane od osoby skazanej; oraz</p> <p>(iii) w stosownych przypadkach pseudonimy i</p>			<p>2. Informacja o późniejszych zmianach przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej zawiera dane określone w art. 3 ust. 2 pkt 1-11, art. 12 ust. 1 pkt 3-8 i 11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są one znane, w art. 13 ust. 1 pkt 3-21, 23-28, 42-53 oraz dane o uchyleniu, zakończeniu lub wykonaniu środków zabezpieczających. Dane określone w art. 13 ust. 1 pkt 29-41 umieszcza się w informacji, jeżeli środek wychowawczy, leczniczy lub poprawczy został orzeczony przez sąd karny.</p>	
--	---	--	--	---	--

	<p>przydomki; (iv) wizerunek twarzy.</p> <p>Organ centralny może ponadto przekazać wszelkie inne wpisane do rejestru karnego informacje dotyczące wyroków skazujących.</p>				
Art. 11 ust. 2	<p>2. Organ centralny państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, przechowuje wszystkie informacje należące do grup wymienionych w ust. 1 lit. a) i b), które otrzymał zgodnie z art. 5 ust. 1, w celu ich dalszego przekazywania zgodnie z art. 7. W tym samym celu może on przechowywać informacje należące do grup wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i w ust. 1 akapit drugi.</p>	T	Art. 38 ust. 1	Art. 38. 1. Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.	
Art. 11 ust. 3	<p>3. Organy centralne państw członkowskich przekazują drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS oraz przy zastosowaniu znormalizowanego formatu zgodnie z normami określonymi w aktach wykonawczych następujące informacje:</p> <p>a) informacje, o których mowa w art. 4;</p> <p>b) wnioski, o których mowa w art. 6;</p> <p>c) odpowiedzi, o których mowa w art. 7; oraz</p> <p>d) inne istotne informacje.</p>	T	Art. 11 ust. 4 Art. 44 ust. 1	<p>Art. 11. 4. Zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 6 przekazywane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej przesyłane są w sposób określony w art. 44 ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 44. 1. Wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odbywa się za pośrednictwem systemu ECRIS przy zastosowaniu znormalizowanego formatu.</p>	

Art. 11 ust. 4	<p>4. Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny, organy centralne państw członkowskich przekazują, uwzględniając bezpieczeństwo tego procesu, wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3, wykorzystując do tego celu wszelkie środki pozwalające na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiające organowi centralnemu państwa członkowskiego otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji.</p> <p>Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny przez długi czas, dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.</p>	T	Art. 44 ust. 2	<p>Art. 44. 2. Jeżeli system ECRIS jest niedostępny, wymiana, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa procesu, odbywa się z wykorzystaniem wszelkich innych środków pozwalających na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiających organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji. Biuro informacyjne niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o każdej przerwie w dostępności systemu ECRIS.</p>	
Art. 11 ust. 5	<p>5. Każde państwo członkowskie dokonuje dostosowań technicznych niezbędnych do stosowania przez nie znormalizowanego formatu w celu przekazywania innym państwom członkowskim wszelkich informacji, o których mowa w ust. 3, drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o dacie, od której będzie w stanie przekazywać informacje w taki sposób.</p>	N			<p>Rzeczpospolita Polska od 2012 r. stosuje znormalizowany format, o którym mowa w ww. art. w celu przekazywania innym państwom członkowskim wszelkich informacji drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu ECRIS. Jednocześnie wyjaśniamy, że znormalizowany format – czyli de facto</p>

					ustandaryzowany elektroniczny formularz zapytań - oraz wspólny dla wszystkich państw schemat XSD wykorzystywany do przesyłania informacji z rejestrów karnych jest elementem systemu teleinformatycznego ECRIS. Nie można zatem korzystając z systemu ECRIS nie korzystać ze znormalizowanego formatu.
Art. 11a ust. 1	<p>Artykuł 11a</p> <p>Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)</p> <p>1. W celu prowadzenia wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną zgodnie z niniejszą decyzją ramową ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). System ten składa się z następujących elementów:</p> <p>a) oprogramowanie wzorcowe ECRIS;</p>	T	Art. 4 ust. 1 pkt 4	Art. 4. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 4) systemie ECRIS - należy przez to rozumieć zdecentralizowany system teleinformatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, służący do wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną	

	<p>b) wspólna infrastruktura komunikacyjna między organami centralnymi zapewniająca szyfrowaną sieć.</p> <p>W celu zapewnienia poufności i integralności informacji z rejestrów karnych przekazywanych innym państwom członkowskim wykorzystuje się odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej, kosztów wdrożenia i ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem informacji.</p>				
Art. 11a ust. 2	2. Wszystkie dane z rejestrów karnych są przechowywane wyłącznie w bazach danych prowadzonych przez państwa członkowskie.	N			
art. 11a ust. 3	3. Organy centralne państw członkowskich nie mogą mieć bezpośredniego dostępu do baz danych rejestrów karnych innych państw członkowskich.	N			
art. 11a ust. 4	4. Odpowiedzialność za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych spoczywa na danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie wspiera Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726, zgodnie z jej zadaniami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816.	T	Art. 44 ust. 3	Art. 44. 3. Za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskich odpowiada Minister Sprawiedliwości.	
Art. 11a ust. 5	5. Odpowiedzialność za obsługę wspólnej infrastruktury komunikacyjnej spoczywa na Komisji. Infrastruktura ta musi spełniać niezbędne wymogi w zakresie bezpieczeństwa oraz w pełni odpowiadać potrzebom ECRIS.	N			

Art. 11a ust. 6	6. eu-LISA zapewnia, rozwija i utrzymuje oprogramowanie wzorcowe ECRIS.	N			
art. 11a ust. 7	7. Każde państwo członkowskie ponosi własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania swojej bazy danych rejestru karnego oraz zarządzania tą bazą danych, a także instalacji i użytkowania oprogramowania wzorcowego ECRIS. Komisja ponosi koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania, utrzymywania i dalszego rozwijania wspólnej infrastruktury komunikacyjnej oraz zarządzania nią.	N			
art. 11a ust. 8	8. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zgodnie z art. 4 ust. 4-8 rozporządzenia (UE) 2019/816 mogą nadal korzystać ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zamiast oprogramowania wzorcowego ECRIS, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w tych ustępach.	N			
Art. 11b ust. 1	Artykuł 11b Akty wykonawcze 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określa: a) znormalizowany format, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym w odniesieniu do informacji o przestępstwie będącym podstawą wyroku skazującego oraz informacji dotyczących treści wyroku skazującego; b) zasady dotyczące wdrożenia technicznego ECRIS oraz wymiany danych daktyloskopijnych; c) inne sposoby techniczne organizowania i ułatwiania wymiany informacji dotyczących	N			

	wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich, w tym: (i) sposoby ułatwiania zrozumienia i automatycznego tłumaczenia przekazywanych informacji; (ii) sposoby wymiany informacji drogą elektroniczną, w szczególności w odniesieniu do specyfikacji technicznych, które należy stosować oraz, w razie potrzeby, wszelkich stosownych procedur wymiany.				
Art. 11b ust. 2	2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12a ust. 2.	N			
Art. 12 ust. 1	Artykuł 12 Relacje z innymi aktami prawnymi 1. W stosunkach między państwami członkowskimi niniejsza decyzja ramowa uzupełnia art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych i jej protokołów dodatkowych z dnia 17 marca 1978 r. i z dnia 8 listopada 2001 r., jak również Konwencję o wzajemnej pomocy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz protokół do niej z dnia 16 października 2001 r.	N			
Art. 12 ust. 2	2. Na użytek niniejszej decyzji ramowej państwa członkowskie rezygnują z prawa do powoływania się we wzajemnych stosunkach na swoje zastrzeżenia do art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.	N			
Art. 12 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla ich stosowania w stosunkach między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, niniejsza decyzja ramowa zastępuje w stosunkach między państwami członkowskimi, które podjęły niezbędne środki w celu wykonania niniejszej	N			

	decyzji ramowej, i ostatecznie od dnia 27 kwietnia 2012 r., art. 22 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, uzupełnionej art. 4 protokołu dodatkowego do niej z dnia 17 marca 1978 r.				
Art. 12 ust. 4	4. Decyzja 2005/876/WSiSW zostaje niniejszym uchylona.	N			
Art. 12 ust. 5	5. Niniejsza decyzja ramowa nie ma wpływu na stosowanie bardziej korzystnych postanowień umów dwustronnych lub wielostronnych między państwami członkowskimi.	N			
Art. 12a ust. 1	Artykuł 12a Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Art. 12a ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N			
Art. 13 ust. 1	Artykuł 13 Wykonanie 1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją ramową w terminie do dnia 27 kwietnia 2012 r.	N			
Art. 13 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej.	N			

Art. 13 ust. 3	3. Na podstawie tych informacji Komisja, w terminie do dnia 27 kwietnia 2015 r., składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji ramowej, w razie konieczności wraz z wnioskami prawodawczymi.	N			
Art. 13a ust. 1	<p>Artykuł 13a</p> <p>Sprawozdania Komisji i przegląd</p> <p>1. Do dnia 29 czerwca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji ramowej. W sprawozdaniu ocenia się, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej, z uwzględnieniem jej wdrożenia technicznego.</p>	N			
Art. 13a ust. 2	2. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołącza się odpowiednie wnioski ustawodawcze.	N			
Art. 13a ust. 3	3. Komisja regularnie publikuje sprawozdanie dotyczące wymiany, za pośrednictwem ECRIS, informacji pochodzących z rejestrów karnych i dotyczące stosowania ECRIS-TCN, oparte w szczególności na statystykach dostarczonych przez eu-LIS-ę i państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/816. Sprawozdanie to po raz pierwszy publikuje się po upływie roku od przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.	N			
Art. 13a ust. 4	4. Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w ust. 3, przedstawia w szczególności poziom wymiany informacji między państwami członkowskimi, w tym informacji dotyczących obywateli państw trzecich, a także wskazuje cele wniosków i odpowiednio ich liczbę, w tym wniosków do celów innych niż postępowanie karne, takich jak kontrole przeszłości	N			

	oraz wnioski zainteresowanych osób o udzielenie im informacji zawartych w rejestrach karnych na ich temat.				
Art. 14	Artykuł 14 Wejście w życie Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW (Dz.U.UE L z dnia 7 czerwca 2019 r.)			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		T / N			
Art. 1 pkt 1 dyrektywy 2019/884 - Art. 1 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	<p>art. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>"Artykuł 1 Przedmiot</p> <p>W niniejszej decyzji ramowej:</p> <p>a) określa się warunki, zgodnie z którymi skazujące państwo członkowskie dzieli się informacjami dotyczącymi wyroków skazujących z innymi państwami członkowskimi;</p> <p>b) określa się obowiązki spoczywające na skazującym państwie członkowskim i na państwie członkowskim, którego obywatelem jest osoba skazana (zwanym dalej »państwem członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba«) oraz metody, które należy stosować, odpowiadając na wniosek o udzielenie informacji pochodzących z rejestrów</p>	N			

	<p>karnych;</p> <p>c) ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny służący wymianie informacji dotyczących wyroków skazujących, oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)."</p>				
<p>Art. 1 pkt 2 dyrektywy 2019/884 - Art. 2 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW</p>	<p>w art. 2 dodaje się litery w brzmieniu:</p> <p>"d) »skazujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;</p> <p>e) »obywatel państwa trzeciego« oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne;</p> <p>f) »dane daktyloskopijne« oznaczają dane odnoszące się do odcisków wszystkich palców danej osoby w formie odbitek płaskich i przetoczonych;</p> <p>g) »wizerunek twarzy« oznacza cyfrowy wizerunek twarzy danej osoby;</p> <p>h) »oprogramowanie wzorcowe ECRIS« oznacza oprogramowanie opracowane przez Komisję i udostępnione państwom członkowskim do celów wymiany informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS."</p>	T	<p>art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p>	<p>Art. 4 ust. 1 pkt 6</p> <p>6) obywatelu państwa trzeciego – należy przez to rozumieć osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004r. Nr 90, poz. 864/2 z późn. zm.), osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne;</p>	

<p>Art. 1 pkt 3 dyrektywy 2019/884 - Art. 4 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW</p>	<p>art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Każde skazujące państwo członkowskie podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, by wyrokom skazującym wydanym na jego terytorium towarzyszyły informacje dotyczące obywatelstwa lub obywatelstw osoby skazanej, jeżeli jest ona obywatelem innego państwa członkowskiego lub obywatelem państwa trzeciego. W przypadku gdy obywatelstwo osoby skazane nie jest znane albo gdy jest ona bezpaństwowcem, należy to odnotować w rejestrze karnym."</p>	<p>T</p>	<p>Art. 3 ust. 2 pkt 10 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p> <p>art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p>	<p>Art. 3. 2. W zakresie danych identyfikujących osobę, w Rejestrze gromadzi się następujące dane: 10) informację o obywatelstwie lub obywatelstwach albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane;</p> <p>Art. 12. 1. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby zamieszcza się: 1) dane identyfikujące osobę: a) w przypadku osoby posiadającej wyłącznie obywatelstwo polskie, która posiada nadany numer PESEL: nazwisko, imię (imiona), informację o obywatelstwie polskim, adres zamieszkania, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 690, z późn. zm.¹⁾), a także numer PESEL, b) w przypadku osoby posiadającej inne obywatelstwo niż polskie lub osoby będącej bezpaństwowcem lub której obywatelstwo jest nieznane, a także osoby posiadającej obywatelstwo polskie i co najmniej jedno obywatelstwo państwa obcego oraz osoby posiadającej obywatelstwo wyłącznie polskie, która nie</p>	
--	--	----------	---	--	--

¹⁾ Dz. U z 2022 r. poz. 830, 1079, 1383, 1561, 1812 i 2140.

				posiada nadanego numeru PESEL: nazwisko, imię (imiona), obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem albo jej obywatelstwo jest nieznane, adres zamieszkania, nazwisko rodowe, imiona rodziców, nazwisko rodowe matki, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, płeć, zawód wyuczony i wykonywany w rozumieniu przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, numer PESEL, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, także numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał dokument	
Art. 1 pkt 4 dyrektywy 2019/884 - Art. 6 ust. 3 ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 6 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: "3. W przypadku gdy obywatel jednego państwa członkowskiego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wniosek do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestru karnego oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie."	T	art. 27 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym art. 40 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	art. 27 ust. 3 W przypadku zapytania o osobę przez osobę, o której mowa w art. 7 ust. 1, będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska informacja o osobie zawiera również informacje z rejestru karnego państwa obywatelstwa tej osoby. art. 40 ust. 1 W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1 będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, biuro informacyjne występuje do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie	

				informacji z rejestru karnego państwa jej obywatelstwa.	
Art. 1 pkt 4 dyrektywy 2019/884 - Art. 6 ust. 3a decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 6 wprowadza się następujące zmiany: b) dodaje się ustęp w brzmieniu: "3a. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wnioski wyłącznie do tych organów centralnych państw członkowskich, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestrów karnych oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie."	T	art. 27 ust. 6 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym art. 40 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	Art. 27 ust. 6 W przypadku wystąpienia do Rejestru z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 dotyczącego osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, informacja o osobie zawiera również informacje z rejestrów karnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje na temat tej osoby. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne informuje podmiot występujący o informację do Rejestru o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących danej osoby. Art. 40 ust. 2 W przypadku skierowania zapytania o osobę przez osobę, o której mowa art. 7 ust. 1 będącą obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, biuro informacyjne występuje z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie wyłącznie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które	

				posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby.	
Art. 1 pkt 5 dyrektywy 2019/884 - Art. 7 ust. 4 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 7 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie: "4. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 do organu centralnego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa członkowskiego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje takie informacje w takim samym zakresie, jaki przewidziano w art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych."	T	Art. 42 ust. 5 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym Art. 42 ust. 6 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	Art. 42 ust. 5 W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa. Art. 42 ust. 6 W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.	

<p>Art. 1 pkt 5 dyrektywy 2019/884 - Art. 7 ust. 4a decyzji ramowej 2009/315/W SiSW</p>	<p>w art. 7 wprowadza się następujące zmiany: b) dodaje się ustęp w brzmieniu: "4a. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 wniosku o udzielenie do celów postępowania karnego informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa trzeciego państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje informacje o wszelkich wyrokach skazujących wydanych w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, i wpisanych do rejestru karnego oraz o wszelkich wyrokach skazujących, które zostały wydane w państwach trzecich, a następnie przekazane temu państwu i wpisane do rejestru karnego. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie takich informacji do celów innych niż postępowanie karne stosuje się odpowiednio ust. 2 niniejszego artykułu."</p>	<p>T</p>	<p>Art. 42 ust. 5 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p> <p>Art. 42 ust. 6 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p>	<p>Art. 42 ust. 5 W przypadku zapytania organu centralnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej dla celów postępowania karnego, biuro informacyjne przekazuje w odpowiedzi informacje o wszystkich wyrokach skazujących zgromadzonych w Rejestrze. W przypadku zapytania dla celów postępowania innego niż postępowanie karne uprawnienie do uzyskania informacji o wyrokach skazujących oraz zakres informacji wynikają z przepisów szczególnych, określających wymóg niekaralności za określone przestępstwa.</p> <p>Art. 42 ust. 6 W przypadku zastrzeżenia przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, że przekazana informacja może być wykorzystywana wyłącznie dla celów prowadzonego postępowania karnego, w informacji o osobie udzielanej innemu organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej na zapytanie dla celów postępowania innego niż karne, wskazuje się fakt zgłoszenia takiego zastrzeżenia oraz państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego organ centralny zgłosił zastrzeżenie.</p>	
<p>Art. 1 pkt 6 dyrektywy 2019/884 –</p>	<p>art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie: "2. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 6 ust. 2, 3 i 3a, udziela się w terminie dwudziestu dni</p>	<p>T</p>	<p>art. 43 ust. 2 ustawy o Krajowym</p>	<p>Art. 43 ust. 2 W przypadku, gdy zapytanie zostało złożone w celu udzielenia przez organy</p>	

Art. 8 ust. 2 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	roboczych od daty otrzymania wniosku.";		Rejestrze Karnym	centralne państw członkowskich Unii Europejskiej informacji osobie fizycznej na jej temat, biuro informacyjne udziela odpowiedzi w terminie nieprzekraczającym 20 dni roboczych od dnia otrzymania zapytania.	
Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2019/884 - art. 9 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 9 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 wyrazy "art. 7 ust. 1 i 4" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 1, 4 i 4a"	T	art. 47 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	Art. 47 ust. 1 Informacje uzyskane na podstawie art. 39 ust. 1 przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3, mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	
Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2019/884 – art. 9 ust. 2 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 9 wprowadza się następujące zmiany: b) w ust. 2 wyrazy "art. 7 ust. 2 i 4" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 2, 4 i 4a"	T	art. 47 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	Art. 47 ust. 1 Informacje uzyskane na podstawie art. 39 ust. 1 przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3, mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	
Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2019/884 – art. 9 ust. 3 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	w art. 9 wprowadza się następujące zmiany: c) w ust. 3 wyrazy "art. 7 ust. 1, 2 i 4" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 1, 2, 4 i 4a"	T	art. 47 ust. 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym	Art. 47 ust. 2 W celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane przez organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.	
Art. 1 pkt 8 dyrektywy 2019/884 –	w art. 11 wprowadza się następujące zmiany: a) w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) dodaje się podpunkt w brzmieniu:	T	Art. 38 ust. 1 ustawy o Krajowym	Art. 38 ust. 1 Dane zawarte w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4,	Przepis transponowany w związku z art. 11

art. 11 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	"(iv) wizerunek twarzy."		Rejestrze Karnym	przesyłane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, podlegają gromadzeniu w Rejestrze, z wyjątkiem odcisków linii papilarnych i wizerunku twarzy.	ust. 2 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW, który nie został zmieniony niniejszą dyrektywą.
Art. 1 pkt 8 dyrektywy 2019/884 – art. 11 ust. 3-7 decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	<p>w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>b) ust. 3-7 otrzymują brzmienie:</p> <p>"3. Organy centralne państw członkowskich przekazują drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS oraz przy zastosowaniu znormalizowanego formatu zgodnie z normami określonymi w aktach wykonawczych następujące informacje:</p> <p>a) informacje, o których mowa w art. 4;</p> <p>b) wnioski, o których mowa w art. 6;</p> <p>c) odpowiedzi, o których mowa w art. 7; oraz</p> <p>d) inne istotne informacje.</p> <p>4. Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny, organy centralne państw członkowskich przekazują, uwzględniając bezpieczeństwo tego procesu, wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3, wykorzystując do tego celu wszelkie środki pozwalające na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiające organowi centralnemu państwa członkowskiego otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji.</p> <p>Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny przez długi czas, dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.</p> <p>5. Każde państwo członkowskie dokonuje dostosowań technicznych niezbędnych do stosowania przez nie znormalizowanego formatu w celu</p>	T	<p>Art. 11 ust. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p> <p>Art. 44 ust. 1 i 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym</p>	<p>Art. 11 ust. 4</p> <p>Zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 6 przekazywane przez organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej przesyłane są w sposób określony w art. 44 ust. 1 i 2.</p> <p>Art. 44 ust. 1 i 2</p> <p>1. Wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odbywa się za pośrednictwem systemu ECRIS przy zastosowaniu znormalizowanego formatu.</p> <p>2. Jeżeli system ECRIS jest niedostępny, wymiana, przy uwzględnieniu bezpieczeństwa procesu, odbywa się z wykorzystaniem wszelkich innych środków pozwalających na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiających organowi centralnemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji. Biuro informacyjne niezwłocznie informuje pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską o każdej przerwie w</p>	

	przekazywania innym państwom członkowskim wszelkich informacji, o których mowa w ust. 3, drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o dacie, od której będzie w stanie przekazywać informacje w taki sposób."			dostępności systemu ECRIS.	
Art. 1 pkt 9 dyrektywy 2019/884 – art. 11a decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	<p> dodaje się artykuły w brzmieniu:</p> <p>"Artykuł 11a</p> <p>Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)</p> <p>1. W celu prowadzenia wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną zgodnie z niniejszą decyzją ramową ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). System ten składa się z następujących elementów:</p> <p>a) oprogramowanie wzorcowe ECRIS;</p> <p>b) wspólna infrastruktura komunikacyjna między organami centralnymi zapewniająca szyfrowaną sieć.</p> <p>W celu zapewnienia poufności i integralności informacji z rejestrów karnych przekazywanych innym państwom członkowskim wykorzystuje się odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej, kosztów wdrożenia i ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem informacji.</p> <p>2. Wszystkie dane z rejestrów karnych są przechowywane wyłącznie w bazach danych prowadzonych przez państwa członkowskie.</p> <p>3. Organy centralne państw członkowskich nie mogą mieć bezpośredniego dostępu do baz danych</p>	T	<p>Art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o Krajowym rejestrze Karnym</p> <p>Art. 44 ust. 3 ustawy o Krajowym rejestrze Karnym</p>	<p>Art. 4 ust. 1 pkt 4</p> <p>Ileć w ustawie jest mowa o:</p> <p>4) systemie ECRIS - należy przez to rozumieć zdecentralizowany system teleinformatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, służący do wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną</p> <p>Art. 44 ust. 3</p> <p>Za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskich odpowiada Minister Sprawiedliwości.</p>	

<p>rejestrów karnych innych państw członkowskich.</p> <p>4. Odpowiedzialność za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych spoczywa na danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie wspiera Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726(*), zgodnie z jej zadaniami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816(**).</p> <p>5. Odpowiedzialność za obsługę wspólnej infrastruktury komunikacyjnej spoczywa na Komisji. Infrastruktura ta musi spełniać niezbędne wymogi w zakresie bezpieczeństwa oraz w pełni odpowiadać potrzebom ECRIS.</p> <p>6. eu-LISA zapewnia, rozwija i utrzymuje oprogramowanie wzorcowe ECRIS,</p> <p>7. Każde państwo członkowskie ponosi własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania swojej bazy danych rejestru karnego oraz zarządzania tą bazą danych, a także instalacji i użytkowania oprogramowania wzorcowego ECRIS. Komisja ponosi koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania, utrzymywania i dalszego rozwijania wspólnej infrastruktury komunikacyjnej oraz zarządzania nią.</p> <p>8. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zgodnie z art. 4 ust. 4-8 rozporządzenia (UE) 2019/816 mogą nadal korzystać ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zamiast oprogramowania</p>				
--	--	--	--	--

	wzorcowego ECRIS, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w tych ustępach.				
Art. 1 pkt 9 dyrektywy 2019/884 – art. 11b decyzji ramowej 2009/315/W SiSW	<p> dodaje się artykuły w brzmieniu:</p> <p> Artykuł 11b</p> <p> Akty wykonawcze</p> <p> 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określa:</p> <p> a) znormalizowany format, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym w odniesieniu do informacji o przestępstwie będącym podstawą wyroku skazującego oraz informacji dotyczących treści wyroku skazującego;</p> <p> b) zasady dotyczące wdrożenia technicznego ECRIS oraz wymiany danych daktyloskopijnych;</p> <p> c) inne sposoby techniczne organizowania i ułatwiania wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich, w tym:</p> <p> (i) sposoby ułatwiania zrozumienia i automatycznego tłumaczenia przekazywanych informacji;</p> <p> (ii) sposoby wymiany informacji drogą elektroniczną, w szczególności w odniesieniu do specyfikacji technicznych, które należy stosować oraz, w razie potrzeby, wszelkich stosownych procedur wymiany.</p> <p> 2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12a ust. 2."</p>	N			
Art. 1 pkt 10 dyrektywy 2019/884 – art. 12a	<p> dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p> "Artykuł 12a</p> <p> Procedura komitetowa</p> <p> 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest</p>	N			

<p>decyzji ramowej 2009/315/W SiSW</p>	<p>komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011."</p>				
<p>Art. 1 pkt 11 dyrektywy 2019/884 – art. 13a decyzji ramowej 2009/315/W SiSW</p>	<p> dodaje się artykuł w brzmieniu: "Artykuł 13a Sprawozdania Komisji i przegląd 1. Do dnia 29 czerwca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji ramowej. W sprawozdaniu ocenia się, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej, z uwzględnieniem jej wdrożenia technicznego. 2. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołącza się odpowiednie wnioski ustawodawcze. 3. Komisja regularnie publikuje sprawozdanie dotyczące wymiany, za pośrednictwem ECRIS, informacji pochodzących z rejestrów karnych i dotyczące stosowania ECRIS-TCN, oparte w szczególności na statystykach dostarczonych przez eu-LIS-ę i państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/816. Sprawozdanie to po raz pierwszy publikuje się po upływie roku od przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1. 4. Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w ust. 3, przedstawia w szczególności poziom wymiany informacji między państwami członkowskimi, w tym informacji dotyczących obywateli państw trzecich, a także wskazuje cele wniosków i odpowiednio ich</p>	<p>N</p>			

		liczbę, w tym wniosków do celów innych niż postępowanie karne, takich jak kontrole przeszłości oraz wnioski zainteresowanych osób o udzielenie im informacji zawartych w rejestrach karnych na ich temat."				
Art. 2 dyrektywy 2019/884		Artykuł 2 Zastąpienie decyzji 2009/316/WSiSW Decyzja 2009/316/WSiSW zostaje zastąpiona w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu wykonania tej decyzji.	N			
Art. 3 dyrektywy 2019/884		Artykuł 3 Transpozycja 1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 czerwca 2022 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do decyzji zastąpionej niniejszą dyrektywą traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie. 2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	N			

		3. Państwa członkowskie dokonują dostosowań technicznych, o których mowa w art. 11 ust. 5 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW, w brzmieniu określonym niniejszą dyrektywą, do dnia 28 czerwca 2022 r.				
Art. 4 dyrektywy 2019/884	4	Artykuł 4 Wejście w życie i stosowanie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 2 stosuje się od dnia 28 czerwca 2022 r.	N			
Art. 5 dyrektywy 2019/884	5	Artykuł 5 Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.	N			
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU						

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 135, str. 1 z późn. zm.).			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		T / N			
Art. 1	<p>ROZDZIAŁ I Przepisy ogólne</p> <p>Artykuł 1 Przedmiot</p> <p>W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:</p> <p>a) system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich (zwany dalej "ECRIS-TCN");</p>	T	Art. 4 ust. 1 pkt 5	Art. 4. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o: 5) systemie ECRIS-TCN – należy przez to rozumieć system, o którym mowa w art. 1 lit a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego	

<p>b) warunki, zgodnie z którymi organy centralne korzystają z ECRIS-TCN do uzyskiwania informacji o takich uprzednich wyrokach skazujących za pośrednictwem europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), ustanowionego decyzją 2009/316/WSiSW, jak również warunki, zgodnie z którymi Eurojust, Europol i EPPO korzystają z ECRIS-TCN.</p> <p>c) określa warunki, na których ECRIS-TCN przyczynia się do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w systemie ECRIS-TCN na warunkach i w celach określonych w art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 poprzez przechowywanie danych dotyczących tożsamości, danych dokumentów podróży i danych biometrycznych we wspólnym repozytorium tożsamości.</p> <p>d) warunki, zgodnie z którymi organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b ust. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, mogą korzystać z danych w ECRIS-TCN w celu dokonania oceny, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. i) i art. 2 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia.</p> <p>e) warunki, zgodnie z którymi jednostka centralna ETIAS, ustanowiona w Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 21, może korzystać z danych w ECRIS-TCN do wspierania realizacji celu ETIAS</p>			<p>systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. 135 z 22.05.2019 , str. 1 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem 2019/816</p>	
---	--	--	--	--

	<p>polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa przez umożliwienie dokładnej oceny wnioskodawców pod kątem ryzyka dla bezpieczeństwa, przed ich przybyciem na przejście graniczne na granicy zewnętrznej, aby stwierdzić, czy istnieją przesłanki faktyczne lub wynikające z takich przesłanek uzasadnione podstawy, by uznać, że obecność danej osoby na terytorium państw członkowskich stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa.</p>				
Art. 2	<p>Artykuł 2 Zakres</p> <p>Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania informacji dotyczących tożsamości obywateli państw trzecich, którzy podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich, do celów ustalenia państw członkowskich, w których takie wyroki skazujące wydano. Z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do obywateli państw trzecich mają także zastosowanie do obywateli Unii, którzy posiadają również obywatelstwo państwa trzeciego i podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie:</p> <p>a) wspiera - zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 - realizację celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;</p> <p>b) wspiera - zgodnie z rozporządzeniem (UE)</p>	N			

	2018/1240 - realizację celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa; c) ułatwia i wspomaga poprawną identyfikację osób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz z rozporządzeniem (UE) 2019/818.				
Art. 3	<p>Artykuł 3</p> <p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) "wyrok skazujący" oznacza każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego;</p> <p>2) "postępowanie karne" oznacza postępowanie przygotowawcze, rozprawę sądową oraz wykonanie wyroku skazującego;</p> <p>3) "rejestr karny" oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do których zgodnie z prawem krajowym wpisuje się wyroki skazujące;</p> <p>4) "skazujące państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;</p> <p>5) "organ centralny" oznacza organ wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW;</p> <p>6) "właściwe organy" oznaczają organy centralne, Eurojust, Europol, EPPO, organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, oraz jednostkę centralną ETIAS, uprawnione zgodnie z niniejszym</p>	T	Art. 4 ust. 3	Art. 4. 3. Biuro informacyjne jest organem centralnym Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy oraz w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2019/816.	

<p>rozporządzeniem do uzyskania dostępu do ECRIS-TCN lub do wysyłania zapytań do tego systemu;</p> <p>7) "obywatel państwa trzeciego" oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne;</p> <p>8) (uchylony);</p> <p>9) "oprogramowanie interfejsowe" oznacza oprogramowanie obsługiwane przez właściwe organy, które umożliwia im uzyskanie dostępu do systemu centralnego za pomocą infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d);</p> <p>10) "informacje dotyczące tożsamości" oznaczają dane alfanumeryczne, dane daktyloskopijne i wizerunki twarzy, które są wykorzystywane do ustalenia powiązania między tymi danymi a osobą fizyczną;</p> <p>11) "dane alfanumeryczne" oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;</p> <p>12) "dane daktyloskopijne" oznaczają dane odnoszące się do odcisków wszystkich palców danej osoby w formie odbitek płaskich i przetoczonych;</p> <p>13) "wizerunek twarzy" oznacza cyfrowy wizerunek twarzy danej osoby;</p> <p>14) "trafienie" oznacza dopasowanie lub dopasowania uzyskane w wyniku porównania informacji dotyczących tożsamości zapisanych w systemie centralnym z informacjami dotyczącymi tożsamości użytymi do wyszukiwania;</p> <p>15) "krajowy centralny punkt dostępu" oznacza krajowy punkt połączenia z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d);</p> <p>16) "oprogramowanie wzorcowe ECRIS" oznacza</p>				
--	--	--	--	--

	<p>oprogramowanie opracowane przez Komisję i udostępnione państwu członkowskim do celów wymiany informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS:</p> <p>17) "krajowy organ nadzorczy" oznacza niezależny organ publiczny ustanowiony przez państwo członkowskie zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych;</p> <p>18) "organy nadzorcze" oznaczają Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i krajowe organy nadzorcze.</p> <p>19) "wspólne repozytorium tożsamości" oznacza wspólne repozytorium tożsamości ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818;</p> <p>20) "dane ECRIS-TCN" oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym ECRIS-TCN i wspólnym repozytorium tożsamości zgodnie z art. 5;</p> <p>21) "Europejski portal wyszukiwania" oznacza Europejski portal wyszukiwania ustanowiony w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818.</p>				
Art. 4 ust. 1	<p>Artykuł 4</p> <p>Architektura techniczna ECRIS-TCN</p> <p>1. ECRIS-TCN składa się z:</p> <p>a) systemu centralnego;</p> <p>aa) wspólnego repozytorium tożsamości;</p> <p>b) krajowego centralnego punktu dostępu w każdym państwie członkowskim;</p> <p>c) oprogramowania interfejsowego umożliwiającego połączenie właściwych organów z systemem centralnym za pośrednictwem krajowych centralnych punktów dostępu i infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w lit. d);</p> <p>d) infrastruktury komunikacyjnej między systemem</p>	N			

	centralnym a krajowymi centralnymi punktami dostępu; e) infrastruktury łączności między systemem centralnym a infrastrukturą centralną ESP i wspólnego repozytorium tożsamości.				
Art. 4 ust. 2	2. System centralny i wspólne repozytorium tożsamości jest obsługiwany przez eu-LIS-ę w jej centrach technicznych.	N			
Art. 4 ust. 3	3. Oprogramowanie interfejsowe jest zintegrowane z oprogramowaniem wzorcowym ECRIS. Państwa członkowskie korzystają z oprogramowania wzorcowego ECRIS lub - w sytuacji i na warunkach określonych w ust. 4-8 - krajowego oprogramowania ECRIS w celu wysyłania zapytań do ECRIS-TCN oraz przesyłania wniosków o udzielenie informacji z rejestrów karnych.	T	Art. 48 ust. 2	Art. 48. 2. W celu realizacji zadań określonych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia 2019/816 biuro informacyjne korzysta z oprogramowania wzorcowego ECRIS, o którym mowa w art. 3 pkt 16 tego rozporządzenia.	
Art. 4 ust. 4	4. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, odpowiadają za zapewnienie, aby ich krajowe oprogramowanie ECRIS pozwalało ich krajowym organom odpowiedzialnym za rejestry karne korzystać z ECRIS-TCN, z wyjątkiem oprogramowania interfejsowego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W tym celu, przed dniem uruchomienia ECRIS-TCN zgodnie z art. 35 ust. 4, te państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe oprogramowanie ECRIS działało zgodnie z protokołami i specyfikacjami technicznymi ustanowionymi w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 10, oraz z dodatkowymi wymogami technicznymi ustanowionymi przez eu-LIS-ę na podstawie niniejszego rozporządzenia w oparciu o te akty wykonawcze.	N			

Art. 4 ust. 5	5. Dopóki państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, nie korzystają z oprogramowania wzorcowego ECRIS, zapewniają one również wdrażanie bez zbędnej zwłoki w ich krajowym oprogramowaniu ECRIS wszelkich późniejszych dostosowań technicznych niezbędnych ze względu na jakiegokolwiek zmiany w specyfikacjach technicznych ustanowionych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 10, lub zmiany w dodatkowych wymogach technicznych ustanowionych przez eu-LIS-ę na podstawie niniejszego rozporządzenia w oparciu o te akty wykonawcze.	N			
Art. 4 ust. 6	6. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, ponoszą wszelkie koszty związane z wdrażaniem, utrzymaniem i dalszym rozwojem swojego krajowego oprogramowania ECRIS oraz jego wzajemnym połączeniem z ECRIS-TCN, z wyjątkiem kosztów związanych z oprogramowaniem interfejsowym.	N			
Art. 4 ust. 7	7. Jeżeli państwo członkowskie, które korzysta ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, nie jest w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków przewidzianych w niniejszym artykule, ma ono obowiązek korzystania z oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym ze zintegrowanego oprogramowania interfejsowego, w celu korzystania z ECRIS-TCN.	N			
Art. 4 ust. 8	8. Do celów oceny, którą zgodnie z art. 36 ust. 10 lit. b) ma przeprowadzić Komisja, dane państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.	N			

Art. 5 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ II Wprowadzanie i wykorzystywanie danych przez organy centralne</p> <p>Artykuł 5 Wprowadzanie danych do ECRIS-TCN</p> <p>1. W odniesieniu do każdego skazanego obywatela państwa trzeciego organ centralny skazującego państwa członkowskiego tworzy wpis w ECRIS-TCN. Wpis zawiera:</p> <p>a) w zakresie danych alfanumerycznych:</p> <p>(i) informacje, które mają zostać zamieszczone, chyba że, w indywidualnych przypadkach, informacje takie nie są znane organowi centralnemu (informacje obowiązkowe):</p> <ul style="list-style-type: none"> - nazwisko (nazwisko rodowe), - imiona (imiona nadane), - data urodzenia, - miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), - obywatelstwo lub obywatelstwa, - płeć, - poprzednie imiona i nazwiska, jeżeli dotyczy, - kod skazującego państwa członkowskiego, <p>(ii) informacje, które mają zostać zamieszczone, jeżeli zostały wprowadzone do rejestru karnego (informacje nieobowiązkowe):</p> <ul style="list-style-type: none"> - imiona i nazwiska rodziców, <p>(iii) informacje, które mają zostać zamieszczone, jeżeli są one dostępne dla organu centralnego (informacje dodatkowe):</p> <ul style="list-style-type: none"> - numer identyfikacyjny lub rodzaj i numer 	T	Art. 12 ust. 3	<p>Art. 12. 3. W karcie rejestracyjnej dotyczącej osoby, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1-3, 5 oraz pkt 6 w przypadku gdy orzeczenie wydał sąd karny, będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada także co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego zamieszcza się numer rejestracyjny zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 z późn. zm.¹⁾), jeśli pobranie odcisków linii papilarnych nastąpiło zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 poz. 1375 i 1855) albo informację o niemożności jego ustalenia.</p>	
			Art. 51	<p>Art. 51. 1. Biuro informacyjne przetwarza, z wyjątkiem gromadzenia w Rejestrze, dane o odciskach linii papilarnych osób, o których mowa w art. 2 rozporządzenia 2019/816, w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN.</p> <p>2. Dane, o których mowa w ust. 1, biuro informacyjne pozyskuje ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym</p>	

1) Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655, 1115, 1488 i 1855.

	<p>dokumentów tożsamości danej osoby, w tym dokumentów podróży, oraz nazwa organu wydającego,</p> <p>- pseudonimy lub przydomki;</p> <p>b) w zakresie danych daktyloskopijnych:</p> <p>(i) dane daktyloskopijne, które zostały pobrane zgodnie z prawem krajowym w ramach postępowania karnego;</p> <p>(ii) co najmniej dane daktyloskopijne pobrane na podstawie jednego z następujących kryteriów:</p> <p>- w przypadku obywatela państwa trzeciego, wobec którego wydano wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy, albo</p> <p>- w przypadku obywatela państwa trzeciego skazanego za popełnienie przestępstwa, które na mocy prawa państwa członkowskiego jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy;</p> <p>c) marker wskazujący, do celów rozporządzeń (WE) nr 767/2008 i (UE) 2018/1240, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany w ciągu ostatnich 25 lat za przestępstwo terrorystyczne lub w ciągu ostatnich 15 lat za jakiegokolwiek inne przestępstwo, wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) 2018/1240, jeżeli zgodnie z prawem krajowym przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi co najmniej trzy lata, w tym kod skazującego państwa członkowskiego.</p>		<p>Art. 57</p>	<p>mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.</p> <p>3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, mając na względzie szybkość przekazywania danych oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych.</p> <p>Art. 57. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Policja, na polecenie organów ścigania, w zakresie wykonywanych przez te organy zadań określonych w przepisach szczególnych, pobiera odciski linii papilarnych od obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje</p>	
--	---	--	----------------	--	--

				<p>o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 135, str. 1 z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2019/816", chyba że organ ten posiada takie uprawnienie na podstawie przepisów odrębnych.”;</p> <p>2) w art. 21h w ust. 2 w pkt 1 w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:</p> <p>„k) osób, o których mowa w lit. a, b i e, również w przypadku przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, będących obywatelami państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816;”;</p> <p>3) w art. 21k ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>"1. Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a-h i k, są przechowywane w zbiorach danych daktyloskopijnych w celu prowadzenia czynności identyfikacyjnych.</p> <p>2. Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a-f i k, są przechowywane w zbiorach danych daktyloskopijnych i wykorzystywane w celu prowadzenia</p>	
--	--	--	--	---	--

			Art. 60	<p>czynności wykrywczych.";</p> <p>4) w art. 211 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: "Informacje, w tym dane osobowe, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1 lit. a-c, e, f i k, usuwa się ze zbiorów danych daktyloskopijnych, w przypadku gdy:".</p> <p>Art. 60. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 213 po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:</p> <p>„§ 1c. Od oskarżonego będącego obywatelem państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 135, str. 1 z późn. zm.), zwanego dalej "rozporządzeniem 2019/816" należy pobrać odciski linii papilarnych oraz przekazać je w celu przetwarzania w zbiorach danych</p>	
--	--	--	---------	---	--

				<p>daktyloskopijnych Komendantowi Głównemu Policji wraz z danymi osobowymi osoby, od której je pobrano, o ile odciski linii papilarnych nie zostały już pobrane na wcześniejszym etapie postępowania.”;</p> <p>2) w art. 298 dodaje się § 3 w brzmieniu: „§ 3. Policja oraz organy, którym przysługują uprawnienia Policji w zakresie pobierania odcisków linii papilarnych dokonują określonych czynności w postępowaniu przygotowawczym w celu pobrania od obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816 odcisków linii papilarnych. Przepis art. 213 § 1c stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>3) w art. 332 w § 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu: „1b) numer rejestracyjny zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 z późn. zm.), zwany dalej „ID AFIS”, w przypadku oskarżonego będącego obywatelem państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816 lub informację o niemożności jego ustalenia;</p> <p>1c) ID AFIS, w przypadku oskarżonego będącego obywatelem</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia 2019/816, o ile oskarżyciel nim dysponuje.”;</p> <p>4) w art. 336 § 2 otrzymuje brzmienie: „§ 2. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 332 § 1 pkt 1, 1b, 1c, 2, 4 i 5. Uzasadnienie wniosku można ograniczyć do wskazania dowodów świadczących o tym, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a ponadto okoliczności przemawiających za warunkowym umorzeniem.”;</p> <p>5) w art. 488 § 2 otrzymuje brzmienie: „§ 2. Na polecenie sądu Policja dokonuje określonych przez sąd czynności dowodowych oraz odpowiednich czynności w celu dołączenia do aktu oskarżenia ID AFIS obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2019/816, po czym ich wyniki przekazuje sądowi. Przepis art. 308 stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>Art. 62. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2022 r. poz. 859 i 1301) w art. 113 § 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) art. 18 § 1, art. 213 § 1c, art. 400 i art. 589a-589f, art. 590-607zc, art. 611g-611s oraz art. 615 Kodeksu</p>	
--	--	--	---	--

				postępowania karnego.”	
Art. 5 ust. 1a	<p>1a. Wspólne repozytorium tożsamości zawiera dane, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz następujące dane, o których mowa w ust. 1 lit. a): nazwisko (nazwisko rodowe), imiona (imiona nadane), data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), obywatelstwo lub obywatelstwa, płeć, poprzednie imiona i nazwiska, jeżeli dotyczy, jeżeli są dostępne - pseudonimy lub przydomki, jeżeli są dostępne - rodzaj i numer dokumentów podróży danej osoby, jak również nazwę organu wydającego dokument.</p> <p>Wspólne repozytorium tożsamości może zawierać dane, o których mowa w ust. 3, a także, w przypadkach określonych w ust. 1 lit. c) - kod skazującego państwa członkowskiego. Pozostałe dane ECRIS-TCN są przechowywane w systemie centralnym.</p>	N			
Art. 5 ust. 2	<p>2. Dane daktyloskopijne, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, muszą być zgodne ze specyfikacjami technicznymi dotyczącymi jakości, rozdzielczości i przetwarzania danych daktyloskopijnych, ustanowionymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b). Numer referencyjny danych daktyloskopijnych osoby skazanej musi zawierać kod skazującego państwa członkowskiego.</p>	N			
Art. 5 ust. 3	<p>3. Wpis może również zawierać wizerunki twarzy skazanego obywatela państwa trzeciego, jeżeli prawo skazującego państwa członkowskiego zezwala na gromadzenie i przechowywanie wizerunków twarzy osób skazanych.</p>	N			

Art. 5 ust. 4	4. Skazujące państwo członkowskie tworzy wpis, o ile to możliwe automatycznie, a także bez zbędnej zwłoki po wprowadzeniu danego wyroku skazującego do rejestru karnego.	N			
Art. 5 ust. 5	5. Skazujące państwa członkowskie tworzą również wpisy w przypadku wyroków skazujących wydanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z art. 35 ust. 1, w zakresie, w jakim dane odnoszące się do osób skazanych są przechowywane w ich krajowych bazach danych. W takich przypadkach dane daktyloskopijne zamieszcza się jedynie w przypadku, gdy zostały one pobrane w ramach postępowania karnego zgodnie z prawem krajowym, oraz w przypadku, gdy mogą zostać jednoznacznie dopasowane do innych informacji dotyczących tożsamości znajdujących się w rejestrze karnym.	N			
Art. 5 ust. 6	6. W celu spełnienia obowiązków określonych w ust. 1 lit. b) ppkt (i) i (ii) oraz w ust. 5 państwa członkowskie mogą wykorzystywać dane daktyloskopijne pobrane do celów innych niż postępowanie karne, jeżeli takie wykorzystanie jest dozwolone na mocy prawa krajowego.	N			
Art. 5 ust. 7	7. Markery i kody skazujących państw członkowskich, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, są udostępniane i możliwe do wyszukiwania wyłącznie za pomocą: a) systemu centralnego VIS, ustanowionego w art. 2a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 767/2008, do celów weryfikacji zgodnie z art. 7a niniejszego rozporządzenia w związku z art. 9a ust. 4 lit. e) lub art. 22b ust. 3 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 767/2008; b) systemu centralnego ETIAS, zgodnie z	N			

	<p>definicją w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2018/1240, do celów weryfikacji zgodnie z art. 7b niniejszego rozporządzenia w związku z art. 20 ust. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) 2018/1240, w przypadku wygenerowania trażeń w wyniku automatycznych weryfikacji i sprawdzeń zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.</p> <p>Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego niniejszego ustępu markery i kod skazującego państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1 lit. c), nie są widoczne dla żadnego organu, innego niż organ centralny skazującego państwa członkowskiego, który stworzył wpis, do którego dołączono marker..</p>				
Art. 6 ust. 1	<p>Artykuł 6</p> <p>Wizerunki twarzy</p> <p>1. Do czasu wejścia w życie aktu delegowanego przewidzianego w ust. 2 wizerunki twarzy mogą być wykorzystywane wyłącznie do potwierdzenia tożsamości obywatela państwa trzeciego, który został zidentyfikowany w wyniku wyszukiwania alfanumerycznego lub wyszukiwania przy pomocy danych daktyloskopijnych.</p>	N			
Art. 6 ust. 2	<p>2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 37, uzupełniających niniejsze rozporządzenie odnośnie do wykorzystywania, gdy będzie to technicznie wykonalne, wizerunków twarzy do identyfikacji obywateli państw trzecich w celu ustalenia państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących dotyczących takich osób. Przed skorzystaniem z tego uprawnienia Komisja oceni dostępność i gotowość wymaganej</p>	N			

	technologii, biorąc pod uwagę konieczność i proporcjonalność, a także techniczny rozwój oprogramowania do rozpoznawania twarzy.				
Art. 7 ust. 1	<p>Artykuł 7</p> <p>Korzystanie z ECRIS-TCN do celów ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych</p> <p>1. Organy centralne korzystają z ECRIS-TCN do ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, aby za pośrednictwem ECRIS uzyskać informacje o uprzednich wyrokach skazujących, w przypadku gdy o informacje z rejestrów karnych dotyczące danej osoby wystąpiono w danym państwie członkowskim do celów postępowania karnego przeciwko tej osobie lub do jednego z następujących celów, jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprawdzenie informacji zawartych w rejestrze karnym na wniosek osoby, której informacje te dotyczą, - poświadczenie bezpieczeństwa, - uzyskanie licencji lub zezwolenia, - weryfikacja na potrzeby zatrudnienia, - weryfikacja na potrzeby działalności wolontariackiej związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi lub osobami wymagającymi szczególnego traktowania, - procedury związane z wizami, nabyciem 	T	<p>Art. 24 ust. 2</p> <p>Art. 25 ust. 1 pkt 2</p>	<p>Art. 24. 2. W przypadku wystąpienia do Rejestru o informację w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 dotycząca osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, a także w przypadku zapytania osoby o której mowa w art. 7 ust. 1, będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska zapytanie o osobę powinno zawierać: nazwisko, imię (imiona), płeć, obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznanе, nazwisko rodowe, datę i miejsce oraz kraj urodzenia, imiona rodziców, numer i nazwę dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwę organu, który wydał dokument oraz numer PESEL, o ile został on nadany.</p> <p>Art. 25. 1. W żądaniu o udzielenie informacji dotyczącej osoby wskazuje</p>	

	<p>obywatelstwa i migracją, w tym procedury azylowe, oraz</p> <p>- sprawdzenia związane z zamówieniami publicznymi i egzaminami publicznymi.</p> <p>Jednak w szczególnych przypadkach, innych niż te, w których do organu centralnego z wnioskiem o udzielenie informacji zawartych w rejestrze karnym na swój temat zwraca się obywatel państwa trzeciego lub w których wniosek ma służyć uzyskaniu informacji z rejestrów karnych zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2011/93/UE, organ występujący o informacje z rejestrów karnych może zdecydować, że takie skorzystanie z ECRIS-TCN nie jest właściwe.</p>		<p>Art. 27 ust. 6</p>	<p>się:</p> <p>2) w przypadku innych osób niż określone w pkt 1 - obywatelstwo lub obywatelstwa albo informację o tym, że osoba jest bezpaństwowcem lub jej obywatelstwo jest nieznane oraz pozostałe dane, o których mowa w art. 24 ust. 2 co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby</p> <p>Art. 27. 6. W przypadku wystąpienia do Rejestru z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 dotycząca osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego, informacja o osobie zawiera również informacje z rejestrów karnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje na temat tej osoby. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne informuje podmiot występujący o informację do Rejestru o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących danej osoby.</p>	
--	---	--	-----------------------	---	--

Art. 7 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie, które zdecyduje - jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym - korzystać z ECRIS-TCN do celów innych niż określone w ust. 1, aby uzyskiwać informacje o uprzednich wyrokach skazujących za pośrednictwem ECRIS, powiadamia Komisję, do dnia uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 35 ust. 4, lub w późniejszym terminie, o takich innych celach i wszelkich zmianach dotyczących takich celów. Komisja publikuje takie powiadomienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w terminie 30 dni od otrzymania powiadomień.	N			
Art. 7 ust. 3	3. Eurojust, Europol i EPPO są uprawnione do wysyłania zapytań do ECRIS-TCN w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego zgodnie z art. 14-18. Jednakże nie mogą one wprowadzać żadnych danych do ECRIS-TCN, dokonywać w tym systemie ich sprostowania ani usuwać ich z tego systemu.	N			
Art. 7 ust. 4	4. Do celów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, właściwe organy mogą również wysyłać zapytania do ECRIS-TCN w celu sprawdzenia, czy odnośnie do obywatela Unii którekolwiek z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego.	N	Art. 53	Art. 53. 1. Biuro informacyjne wysyła do systemu ECRIS-TCN zapytanie, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2019/816, jeżeli wystąpił o to podmiot określony w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 wraz z zapytaniem o osobę lub żądaniem o udzielenie informacji o osobie z Rejestru. 2. Do zapytania o osobę i żądania o udzielenie informacji o osobie z Rejestru, o którym mowa w ust. 1 oraz udzielanej informacji przepis art. 24 ust. 2 i art. 27 ust. 6 stosuje się odpowiednio.	Przepis zamieszczono w projekcie ustawy w celach informacyjnych, a także doprecyzowujących. Przepis informuje, że uprawnione podmioty krajowe mogą zwrócić się do Krajowego Rejestru Karnego z wnioskiem o

					zwrócenie się z zapytaniem do ECRIS-TCN w celu sprawdzenia, czy odnośnie do obywatela Unii którekolwiek z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego. Przepis jednocześnie doprecyzowuje, że Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karengo w przypadku obywateli UE nie będzie dokonywać zapytań w systemie ECRIS-TCN z urzędu, a jedynie wtedy, jeśli wystąpi o to właściwy podmiot.
Art. 7 ust. 5	5. W przypadku wysyłania zapytań do ECRIS-TCN właściwe organy mogą wykorzystywać wszystkie lub wyłącznie niektóre dane, o których mowa w art. 5 ust. 1. Minimalny zestaw danych wymaganych do wysłania zapytania do systemu określa akt wykonawczy przyjęty zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. g).	N			

Art. 7 ust. 6	6. Właściwe organy mogą również wysłać zapytania do ECRIS-TCN z wykorzystaniem wizerunków twarzy, pod warunkiem że funkcja taka została wdrożona zgodnie z art. 6 ust. 2.	N			
Art. 7 ust. 7	7. W przypadku trafienia system centralny lub wspólne repozytorium tożsamości automatycznie przekazuje właściwemu organowi informacje o państwach członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, wraz z powiązanymi numerami referencyjnymi, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz wszelkimi powiązanymi informacjami dotyczącymi tożsamości. Takie informacje dotyczące tożsamości są wykorzystywane wyłącznie do celów weryfikacji tożsamości danego obywatela państwa trzeciego. Wynik wyszukiwania w systemie centralnym jest wykorzystywany wyłącznie do celu: a) wystąpienia z wnioskiem zgodnie z art. 6 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW; b) wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 17 ust. 3 niniejszego rozporządzenia; c) wspierania - zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 - realizacji celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego; lub d) wspierania - zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 - realizacji celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa.	N	Art. 52	Art. 52. Biuro informacyjne występuje z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych dotyczące danej osoby w przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 7 rozporządzenia 2019/816.	Przepis zamieszczono w projekcie ustawy w celach doprecyzowujących. W celu uniknięcia wątpliwości co do procedury odpytywania systemu ECRIS-TCN dodano w ustawie art. 52, który jasno określa obowiązek biura informacyjnego wystąpienia w przypadku trafienia w systemie ECRIS-TCN z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych dotyczące danej osoby.

Art. 7 ust. 8	8. W przypadku braku trafienia system centralny automatycznie informuje właściwy organ.	N	Art. 27 ust. 6 zdanie drugie	Art. 27. 6 zdanie drugie W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 8 rozporządzenia 2019/816, biuro informacyjne informuje podmiot występujący o informację do Rejestru o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących danej osoby.	Przepis zamieszczono w ustawie w celach doprecyzowujących. Rozporządzenie 2019/816 nie reguluje kwestii informowania krajowych podmiotów występujących z zapytaniem o obywatela państwa trzeciego o braku trafienia w systemie ECRIS-TCN w wyniku wyszukiwania. Proponuje się, by w przypadku braku trafienia w ECRIS-TCN Biuro poinformowało podmiot kierujący zapytanie o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących obywatela państwa trzeciego. Uznano, że tego typu informacja, która w
---------------	---	---	------------------------------	--	---

					rzeczywistości świadczy o braku karalności osoby na terytorium Unii Europejskiej, może mieć istotne znaczenie dla organu prowadzącego dane postępowanie, np. pozwalające określić, czy taka osoba stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego.
Art. 7a ust. 1	<p>Artykuł 7a</p> <p>Korzystanie z ECRIS-TCN do celów weryfikacji VIS</p> <p>1. Od daty uruchomienia VIS zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2021/ 1134 38 ECRIS-TCN jest połączony z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić zautomatyzowane przetwarzanie zgodnie z art. 9a i 22b rozporządzenia (WE) nr 767/2008 w celu wysyłania zapytań do ECRIS-TCN i porównywania odpowiednich danych w VIS z odpowiednimi danymi ECRIS-TCN znajdującymi się we wspólnym repozytorium tożsamości, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.</p>	N			

Art. 7a ust. 2	2. Do celów wykonywania zadań zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008, organy wyznaczone do celów VIS, o których mowa w art. 9d i art. 22b ust. 13 tego rozporządzenia, mają prawo dostępu wyłącznie do tych danych ECRIS-TCN znajdujących się we wspólnym repozytorium tożsamości, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 7b ust. 1	<p>Artykuł 7b</p> <p>Korzystanie z ECRIS-TCN do celów weryfikacji ETIAS</p> <p>1. Do celów wykonywania zadań zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240, jednostka centralna ETIAS ma prawo dostępu do danych ECRIS-TCN oraz ich wyszukiwania. Jednostka centralna ETIAS ma jednak dostęp, zgodnie z art. 11 ust. 8 tego rozporządzenia, wyłącznie do tych wpisów, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Z danych, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystają wyłącznie do celów weryfikacji:</p> <p>a) jednostka centralna ETIAS zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2018/1240; lub</p> <p>b) jednostki krajowe ETIAS zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 do celów konsultowania krajowych rejestrów karnych; konsultowanie krajowych rejestrów karnych odbywa się przed dokonaniem ocen i podjęciem decyzji, o których mowa w art. 26 tego rozporządzenia, oraz, w stosownych przypadkach, przed dokonaniem ocen i przedstawieniem opinii zgodnie z art. 28 tego rozporządzenia.</p>	N			

Art. 7b ust. 2	2. Wspólne repozytorium tożsamości jest połączone z europejskim portalem wyszukiwania, aby umożliwić automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1240.	N			
Art. 7b ust. 3	3. Bez uszczerbku dla art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1240, automatyczne weryfikacje i sprawdzenia zgodnie z art. 20, art. 24 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) i art. 54 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, umożliwiają przeprowadzenie dalszych weryfikacji określonych w art. 22 i 26 tego rozporządzenia. Do celów przeprowadzenia weryfikacji, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. n) rozporządzenia (UE) 2018/1240, system centralny ETIAS korzysta z europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane w ETIAS z danymi ECRIS- TCN, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia i art. 11 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1240, korzystając z danych wymienionych w tabeli odpowiedników zawartej w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 8 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ III Zatrzymywanie i zmiana danych</p> <p>Artykuł 8 Okres zatrzymywania przechowywanych danych</p> <p>1. Każdy wpis danych jest przechowywany w systemie centralnym i we wspólnym repozytorium tożsamości tak długo, jak długo w rejestrze karnym przechowywane są dane dotyczące wyroku lub wyroków skazujących danej osoby.</p>	N			

Art. 8 ust. 2	2. Po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w ust. 1, organ centralny skazującego państwa członkowskiego usuwa wpis, w tym dane daktyloskopijne, wizerunki twarzy lub markery, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), z systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości. W przypadkach, gdy dane dotyczące wyroku skazującego za przestępstwo terrorystyczne lub inne przestępstwo, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), są usuwane z krajowego rejestru karnego, natomiast w rejestrze są nadal przechowywane informacje o innych wyrokach skazujących wydanych wobec tej samej osoby, z wpisu usuwany jest jedynie marker, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c). O ile to możliwe, usuwanie to odbywa się to automatycznie, i w każdym przypadku nie później niż w terminie miesiąca od upływu okresu przechowywania danych.	N			
Art. 8 ust. 3	3. Markery, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), są automatycznie usuwane po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub po upływie 25 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących przestępstw terrorystycznych lub 15 lat od utworzenia danego markera w przypadku wyroków skazujących dotyczących innych przestępstw, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.	N			
Art. 9 ust. 1	<p>Artykuł 9</p> <p>Zmiana i usuwanie danych</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą zmienić lub usuwać dane, które wprowadziły do system centralny i wspólne repozytorium tożsamości.</p>	T	Art. 48 ust. 1	Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.	

Art. 9 ust. 2	2. W przypadku każdej zmiany informacji w rejestrze karnym, które doprowadziły do utworzenia wpisu zgodnie z art. 5, skazujące państwo członkowskie dokonuje, bez zbędnej zwłoki, identycznej zmiany informacji przechowywanych w tym wpisie w systemie centralnym.	T	j.w.	j.w.	
Art. 9 ust. 3	3. W przypadku gdy skazujące państwo członkowskie ma powody, by sądzić, że dane, które zapisało w systemie centralnym i wspólne repozytorium tożsamości, są nieprawidłowe lub że dane były przetwarzane w systemie centralnym niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem: a) natychmiast rozpoczyna procedurę, odpowiednio, sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności ich przetwarzania z prawem; b) w razie potrzeby bez zbędnej zwłoki dokonuje sprostowania danych lub usuwa je z systemu centralnego.	T	j.w.	j.w.	
Art. 9 ust. 4	4. W przypadku gdy państwo członkowskie inne niż skazujące państwo członkowskie, które wprowadziło dane, ma powody, by sądzić, że dane zapisane w system centralnym i wspólne repozytorium tożsamości są nieprawidłowe lub że dane były przetwarzane w system centralnym i wspólne repozytorium tożsamości niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, kontaktuje się, bez zbędnej zwłoki, z organem centralnym skazującego państwa członkowskiego. Skazujące państwo członkowskie: a) natychmiast rozpoczyna procedurę, odpowiednio, sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności ich	T	j.w.	j.w.	

	<p>przetwarzania z prawem;</p> <p>b) w razie potrzeby bez zbędnej zwłoki dokonuje sprostowania danych lub usuwa je z systemu centralnego i wspólne repozytorium tożsamości;</p> <p>c) informuje, bez zbędnej zwłoki, to drugie państwo członkowskie, że dane zostały sprostowane lub usunięte, lub podaje powody, dla których dane nie zostały sprostowane lub usunięte.</p>				
Art. 10 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ IV</p> <p>Rozwój systemu, jego funkcjonowanie i zakres odpowiedzialności</p> <p>Artykuł 10</p> <p>Przyjęcie aktów wykonawczych przez Komisję</p> <p>1. Komisja przyjmuje jak najszybciej akty wykonawcze niezbędne do technicznego rozwijania i wdrożenia ECRIS-TCN, a w szczególności akty dotyczące:</p> <p>a) specyfikacji technicznych do celów przetwarzania danych alfanumerycznych;</p> <p>b) specyfikacji technicznych dotyczących jakości, rozdzielczości oraz przetwarzania danych daktyloskopijnych;</p> <p>c) specyfikacji technicznych oprogramowania interfejsowego;</p> <p>d) specyfikacji technicznych dotyczących jakości, rozdzielczości oraz przetwarzania wizerunków twarzy do celów art. 6 i na warunkach tam określonych;</p> <p>e) jakości danych, w tym mechanizmu i procedur przeprowadzania kontroli jakości danych;</p> <p>f) wprowadzania danych zgodnie z art. 5;</p> <p>g) dostępu do ECRIS-TCN i wysyłania zapytań</p>	N			

	<p>do tego systemu zgodnie z art. 7;</p> <p>h) zmieniaania i usuwania danych zgodnie z art. 8 i 9;</p> <p>i) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 31;</p> <p>j) (uchylona);</p> <p>k) przekazywania statystyk zgodnie z art. 32;</p> <p>l) wymagań w zakresie wydajności i dostępności ECRIS-TCN, w tym minimalnych specyfikacji i wymogów dotyczących wydajności biometrycznej ECRIS-TCN, w szczególności pod kątem wymaganego współczynnika fałszywego dopasowania i współczynnika fałszywego niedopasowania.</p>				
Art. 10 ust. 2	2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.	N			
Art. 11 ust. 1	<p>Artykuł 11</p> <p>Rozwijanie ECRIS-TCN i zarządzanie operacyjne tym systemem</p> <p>1. eu-LISA odpowiada za rozwój ECRIS-TCN zgodnie z zasadami uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Ponadto eu-LISA odpowiada za zarządzanie operacyjne ECRIS-TCN. Rozwój systemu obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznych, testowanie oraz ogólne koordynowanie projektu.</p>	N			
Art. 11 ust. 2	2. eu-LISA odpowiada także za dalsze rozwijanie i utrzymanie oprogramowania wzorcowego ECRIS.	N			
Art. 11 ust. 3	3. eu-LISA określa projekt architektury fizycznej ECRIS-TCN, w tym jego specyfikacje techniczne oraz ewolucję odnośnie do systemu centralnego,	N			

	krajowego centralnego punktu dostępu oraz oprogramowania interfejsowego. Projekt przyjmuje zarząd eu-LIS-y, pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii Komisji.				
Art. 11 ust. 4	4. eu-LISA rozwija i wdraża ECRIS-TCN jak najszybciej po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu przez Komisję aktów wykonawczych przewidzianych w art. 10.	N			
Art. 11 ust. 5	5. Przed rozpoczęciem etapu projektowania i rozwijania ECRIS-TCN zarząd eu-LIS-y ustanawia radę ds. zarządzania programem, w skład której wchodzi dziesięciu członków. W skład rady ds. zarządzania programem wchodzi ośmiu członków powołanych przez zarząd, przewodniczący grupy doradczej, o której mowa w art. 39, oraz jeden członek powołany przez Komisję. Członkowie powoływani przez zarząd są wybierani wyłącznie spośród tych państw członkowskich, które zgodnie z prawem Unii w pełni podlegają instrumentom ustawodawczym regulującym ECRIS i które będą uczestniczyły w ECRIS-TCN. Zarząd zapewnia, by powoływani przez niego do rady ds. zarządzania programem członkowie posiadali niezbędne doświadczenie i wiedzę fachową w zakresie rozwijania systemów informatycznych wspierających działalność organów wymiaru sprawiedliwości i organów odpowiedzialnych za rejestry karne oraz w zakresie zarządzania tymi systemami. eu-LISA uczestniczy w pracach rady ds. zarządzania programem. W tym celu przedstawiciele eu-LIS-y uczestniczą w posiedzeniach rady ds. zarządzania programem, tak aby składać sprawozdania z prac	N			

	<p>dotyczących projektowania i rozwijania ECRIS-TCN i innych związanych z tym prac i działań.</p> <p>Posiedzenia rady ds. zarządzania programem odbywają się przynajmniej raz na trzy miesiące lub częściej, jeżeli jest to niezbędne. Rada ds. zarządzania programem zapewnia odpowiednie zarządzanie etapem projektowania i rozwijania ECRIS-TCN oraz spójność między projektem centralnym a krajowymi projektami w zakresie ECRIS-TCN oraz krajowym oprogramowaniem ECRIS. Rada ds. zarządzania programem regularnie i, w miarę możliwości, co miesiąc, przedkłada zarządowi eu-LIS-y pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Rada ds. zarządzania programem nie ma uprawnień do podejmowania decyzji ani do reprezentowania członków zarządu.</p>				
Art. 11 ust. 6	<p>6. Rada ds. zarządzania programem ustanawia swój regulamin, który zawiera w szczególności zasady dotyczące:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) przewodniczenia; b) miejsca posiedzeń; c) przygotowywania posiedzeń; d) dopuszczania ekspertów na posiedzenia; e) planów w zakresie komunikacji, które zapewniają pełne informacje członkom zarządu, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach. 	N			
Art. 11 ust. 7	<p>7. Przewodnictwo rady ds. zarządzania programem sprawuje państwo członkowskie, które zgodnie z prawem Unii w pełni podlega instrumentom ustawodawczym regulującym ECRIS oraz instrumentom ustawodawczym regulującym rozwijanie, ustanawianie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów</p>	N			

	informatycznych zarządzanych przez eu-LIS-ę.				
Art. 11 ust. 8	8. eu-LISA ponosi wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków rady ds. zarządzania programem. Art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LIS-y stosuje się odpowiednio. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu rady ds. zarządzania programem.	N			
Art. 11 ust. 9	9. Na etapie projektowania i rozwijania w skład grupy doradczej, o której mowa w art. 39, wchodzi kierownicy projektów krajowych w zakresie ECRIS-TCN, a przewodniczy jej eu-LISA. Na etapie projektowania i rozwijania posiedzenia grupy doradczej odbywają się regularnie, w miarę możliwości co najmniej raz w miesiącu, do momentu uruchomienia ECRIS-TCN. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie radzie ds. zarządzania programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną wspierającą radę ds. zarządzania programem w realizacji zadań oraz śledzi stan przygotowań państw członkowskich.	N			
Art. 11 ust. 10	10. W celu zapewnienia, w sposób ciągły, poufności i integralności danych przechowywanych w ECRIS-TCN, eu-LISA, we współpracy z państwami członkowskimi, dostarcza odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej, kosztów wdrożenia i ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem.	N			
Art. 11 ust. 11	11. eu-LISA odpowiada za następujące zadania związane z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d): a) nadzór; b) bezpieczeństwo;	N			

	c) koordynacja stosunków między państwami członkowskimi a dostawcą infrastruktury komunikacyjnej.				
Art. 11 ust. 12	12. Komisja odpowiada za wszelkie pozostałe zadania związane z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa a art. 4 ust. 1 lit. d), w szczególności za: a) zadania związane z wykonywaniem budżetu; b) zakupy i odnawianie; c) kwestie dotyczące umów.	N			
Art. 11 ust. 13	13. eu-LISA rozwija i utrzymuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych przechowywanych w ECRIS-TCN i przekazuje regularne sprawozdania państwom członkowskim. eu-LISA przekazuje Komisji regularne sprawozdania wskazujące napotkane problemy i państwa członkowskie, których problemy te dotyczą.	N			
Art. 11 ust. 14	14. Zarządzanie operacyjne ECRIS-TCN obejmuje wszelkie zadania niezbędne do utrzymania operacyjności ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i usprawnienia techniczne niezbędne do zapewnienia funkcjonowania ECRIS-TCN na satysfakcjonującym poziomie zgodnie ze specyfikacjami technicznymi.	N			
Art. 11 ust. 15	15. eu-LISA wykonuje zadania związane z zapewnieniem szkoleń w zakresie technicznego użytkowania ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS.	N			
Art. 11 ust. 16	16. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68, eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy służbowej lub inne równoważne wymogi poufności do wszystkich	N			

	członków swojego personelu, od których wymaga się pracy z danymi zapisanymi w systemie centralnym. Wymóg ten ma zastosowanie również po zakończeniu pełnienia urzędu przez te osoby lub po ustaniu ich zatrudnienia, lub po zakończeniu ich działalności.				
Art. 12 ust. 1	<p>Artykuł 12</p> <p>Zakres odpowiedzialności państw członkowskich</p> <p>1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:</p> <p>a) zapewnienie bezpiecznego połączenia między swoimi krajowymi bazami danych rejestrów karnych i krajowymi bazami danych daktyloskopijnych a krajowym centralnym punktem dostępu;</p> <p>b) rozwój, funkcjonowanie i utrzymywanie połączenia, o którym mowa w lit. a);</p> <p>c) zapewnienie połączenia między swoimi systemami krajowymi a oprogramowaniem wzorcowym ECRIS;</p> <p>d) zarządzanie dostępem należycie upoważnionych członków personelu organów centralnych do ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i za ustalenia dotyczące tego dostępu oraz za sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich członków personelu oraz profili, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. g).</p>	N			
Art. 12 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie zapewnia członkom personelu swojego organu centralnego, którzy posiadają prawo dostępu do ECRIS-TCN, odpowiednie szkolenie dotyczące, w szczególności, przepisów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony danych oraz mających zastosowanie praw podstawowych, zanim zostaną oni upoważnieni do przetwarzania danych przechowywanych w systemie centralnym i wspólnym repozytorium tożsamości.	N			

Art. 13 ust. 1	<p>Artykuł 13</p> <p>Odpowiedzialność za wykorzystywanie danych</p> <p>1. Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych każde państwo członkowskie zapewnia, aby dane zapisane w ECRIS-TCN były przetwarzane w sposób zgodny z prawem, w szczególności aby:</p> <p>a) dostęp do danych mieli wyłącznie należycie upoważnieni członkowie personelu - do celów wykonywania przez nich ich zadań;</p> <p>b) dane były gromadzone zgodnie z prawem i z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej i praw podstawowych obywateli państw trzecich;</p> <p>c) dane były wprowadzane do ECRIS-TCN zgodnie z prawem;</p> <p>d) dane były prawidłowe i aktualne w chwili ich wprowadzania do ECRIS-TCN.</p>	T	Art. 48 ust. 1	Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.	
Art. 13 ust. 2	<p>2. eu-LISA zapewnia, aby ECRIS-TCN był obsługiwany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z aktem delegowanym, o którym mowa w art. 6 ust. 2, i z aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 10, a także zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725. W szczególności eu-LISA podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości oraz infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności każdego z państw członkowskich.</p>	N			
Art. 13 ust. 3	<p>3. eu-LISA informuje jak najszybciej Parlament Europejski, Radę i Komisję oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o środkach, które podejmuje zgodnie z ust. 2 do celów uruchomienia ECRIS-TCN.</p>	N			

Art. 13 ust. 4	4. Komisja udostępnia informacje, o których mowa w ust. 3, państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem regularnie aktualizowanej strony internetowej.	N			
Art. 14 ust. 1	<p>Artykuł 14</p> <p>Dostęp dla Eurojustu, Europolu i EPPO</p> <p>1. Eurojust ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wdrożenia art. 17 oraz do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1727, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.</p>	N			
Art. 14 ust. 2	2. Europol ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a)-e) i h) rozporządzenia (UE) 2016/794, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.	N			
Art. 14 ust. 3	3. EPPO ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.	N			
Art. 14 ust. 4	4. Po uzyskaniu trafienia wskazującego państwa członkowskie posiadające informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego Eurojust, Europol i EPPO mogą wykorzystać swoje odnośne kontakty z krajowymi organami tych państw członkowskich w celu wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych w sposób	N			

	określony w odpowiednich aktach ustanawiających te agencje i ten organ.				
Art. 15	<p>Artykuł 15</p> <p>Dostęp upoważnionych członków personelu Eurojustu, Europolu i EPPO</p> <p>Eurojust, Europol i EPPO odpowiadają za zarządzanie dostępem należycie upoważnionych członków personelu do ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i za ustalenia dotyczące tego dostępu oraz za sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich członków personelu wraz z ich profilami.</p>	N			
Art. 16	<p>Artykuł 16</p> <p>Zakres odpowiedzialności Eurojustu, Europolu i EPPO</p> <p>Eurojust, Europol i EPPO:</p> <p>a) ustanawiają środki techniczne umożliwiające połączenie z ECRIS-TCN i odpowiadają za utrzymanie tego połączenia;</p> <p>b) zapewniają odpowiednie szkolenie dotyczące, w szczególności, przepisów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony danych oraz mających zastosowanie praw podstawowych tym spośród członków swojego personelu, którzy posiadają prawo dostępu do ECRIS-TCN, zanim zostaną oni upoważnieni do przetwarzania danych przechowywanych w systemie centralnym;</p> <p>c) zapewniają, aby dane osobowe przetwarzane przez nie na mocy niniejszego rozporządzenia były chronione zgodnie z mającymi zastosowanie</p>	N			

	przepisami z zakresu ochrony danych.				
Art. 17 ust. 1	<p>Artykuł 17</p> <p>Punkt kontaktowy dla państw trzecich i organizacji międzynarodowych</p> <p>1. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą, do celów postępowania karnego, kierować do Eurojustu wnioski o udzielenie informacji na temat tego, czy i które państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego. W tym celu korzystają one ze standardowego formularza zamieszczonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.</p>	N			
Art. 17 ust. 2	<p>2. Eurojust po otrzymaniu wniosku na podstawie ust. 1 korzysta z ECRIS-TCN do ustalenia, czy i które państwa członkowskie posiadają ewentualnie informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego.</p>	N			
Art. 17 ust. 3	<p>3. W przypadku trafienia Eurojust zwraca się do państwa członkowskiego, które posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, z pytaniem, czy wyraża ono zgodę na to, by Eurojust poinformował dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową o nazwie tego państwa członkowskiego. Jeżeli to państwo członkowskie wyrazi zgodę, Eurojust informuje dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową o nazwie tego państwa członkowskiego i o tym, w jaki sposób można zgodnie z obowiązującymi procedurami złożyć do tego państwa członkowskiego wniosek o wyciąg z rejestru karnego.</p>	T	Art. 49	Art. 49. W przypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 2019/816 biuro informacyjne udziela na piśmie zgody na poinformowanie państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej o posiadaniu w Rejestrze informacji dotyczących danej osoby lub odmawia udzielenia takiej zgody nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania zapytania.	

Art. 17 ust. 4	4. W przypadku niezyskania trafienia lub w przypadku gdy Eurojust nie może udzielić odpowiedzi zgodnie z ust. 3 na wnioski złożone na podstawie niniejszego artykułu, Eurojust informuje dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową, że zakończył procedurę, nie wskazując przy tym, czy któreś z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące danej osoby.	N			
Art. 18	<p>Artykuł 18</p> <p>Udzielanie informacji państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej lub podmiotowi prywatnemu</p> <p>Eurojust, Europol, EPPO ani żaden inny organ centralny nie mogą przekazywać ani udostępniać państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej lub podmiotowi prywatnemu informacji uzyskanych z ECRIS-TCN dotyczących obywatela państwa trzeciego. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem art. 17 ust. 3.</p>	N			
Art. 19 ust. 1	<p>Artykuł 19</p> <p>Bezpieczeństwo danych</p> <p>1. eu-LISA podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa ECRIS-TCN, bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności poszczególnych państw członkowskich, uwzględniając środki bezpieczeństwa określone w ust. 3.</p>	N			
Art. 19 ust. 2	2. W odniesieniu do funkcjonowania ECRIS-TCN eu-LISA podejmuje środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w ust. 3, obejmujące przyjęcie planu bezpieczeństwa oraz planu ciągłości	N			

	działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, a także do zapewnienia, aby zainstalowane systemy, w przypadku przerwy w działaniu, mogły zostać przywrócone.				
Art. 19 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo danych przed przesyłaniem i w czasie przesyłania danych do krajowego centralnego punktu dostępu oraz w czasie odbioru danych z krajowego centralnego punktu dostępu. W szczególności każde państwo członkowskie:</p> <p>a) zapewnia fizyczną ochronę danych, w tym poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury;</p> <p>b) uniemożliwia osobom nieupoważnionym dostęp do krajowych obiektów, w których państwo członkowskie wykonuje operacje związane z ECRIS-TCN;</p> <p>c) zapobiega nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych;</p> <p>d) zapobiega nieuprawnionemu wprowadzaniu danych oraz nieuprawnionemu oglądaniu, zmienianiu lub usuwaniu przechowywanych danych osobowych;</p> <p>e) zapobiega nieuprawnionemu przetwarzaniu danych w ECRIS-TCN oraz nieuprawnionemu zmienianiu lub usuwaniu danych przetwarzanych w ECRIS-TCN;</p> <p>f) zapewnia, by osoby upoważnione do dostępu do ECRIS-TCN miały dostęp wyłącznie do danych będących przedmiotem udzielonego im upoważnienia dostępu, wyłącznie za pomocą indywidualnego identyfikatora użytkownika oraz poufnego trybu dostępu;</p>	N			

	<p>g) zapewnia, by wszystkie organy mające prawo dostępu do ECRIS-TCN opracowały profile opisujące funkcje pełnione przez osoby upoważnione do wprowadzania danych, dokonywania ich sprostowania, usuwania, przeglądania lub wyszukiwania oraz zakres obowiązków tych osób, a także aby bez zbędnej zwłoki udostępniały te profile krajowym organom nadzorczym na ich żądanie;</p> <p>h) zapewnia możliwość weryfikacji i ustalania, którym organom i jednostkom organizacyjnym Unii można przesyłać dane osobowe za pośrednictwem urzędów do przesyłu danych;</p> <p>i) zapewnia możliwość weryfikacji i ustalenia, które dane zostały przetworzone w ECRIS-TCN, kiedy, przez kogo i do jakiego celu;</p> <p>j) zapobiega nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych osobowych podczas ich przesyłania do lub z ECRIS-TCN lub w trakcie transportu nośników danych, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;</p> <p>k) monitoruje skuteczność środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmuje niezbędne środki organizacyjne w obszarze monitorowania własnej działalności i nadzoru, aby zapewnić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.</p>				
Art. 19 ust. 4	4. eu-LISA i państwa członkowskie współpracują w celu zapewnienia spójnego podejścia do bezpieczeństwa danych w oparciu o proces zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem obejmujący cały ECRIS-TCN.	N			
Art. 20 ust. 1	Artykuł 20 Odpowiedzialność	N			

	<p>1. Każda osoba lub każde państwo członkowskie, które poniosły szkodę majątkową lub niemajątkową w wyniku operacji przetwarzania danych niezgodnej z prawem lub w wyniku czynności naruszającej niniejsze rozporządzenie, ma prawo do otrzymania odszkodowania od:</p> <p>(a) państwa członkowskiego, które odpowiada za poniesioną szkodę; lub</p> <p>(b) eu-LISA-y, w przypadku gdy eu-LISA nie spełniła obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.</p> <p>Państwo członkowskie, które odpowiada za poniesioną szkodę, lub, odpowiednio, eu-LISA są zwolnione z odpowiedzialności, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę.</p>				
Art. 20 ust. 2	<p>2. Jeżeli niespełnienie przez dane państwo członkowskie, Eurojust, Europol lub EPPO ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia spowoduje szkodę w ECRIS-TCN, odpowiedzialność za tę szkodę ponoszą, odpowiednio, to państwo członkowskie, Eurojust, Europol lub EPPO, chyba że - i w zakresie w jakim - eu-LISA lub inne państwo członkowskie uczestniczące w ECRIS-TCN nie podjęły rozsądnych środków, by zapobiec wystąpieniu szkody lub zminimalizować jej skutki.</p>	N			
Art. 20 ust. 3	<p>3. Roszczenia odszkodowawcze wobec państwa członkowskiego z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, reguluje prawo państwa członkowskiego, wobec którego kierowane są roszczenia. Roszczenia</p>	N			

	odszkodowawcze wobec eu-LIS-y, Eurojustu, Europolu i EPPO z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują odpowiednie akty ustanawiające te agencje i ten organ.				
Art. 21	<p>Artykuł 21</p> <p>Monitorowanie własnej działalności</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ centralny podejmował środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia oraz w razie potrzeby współpracował z organami nadzorczymi.</p>	N			
Art. 22	<p>Artykuł 22</p> <p>Sankcje</p> <p>Każdy przypadek niezgodnego z prawem wykorzystania danych wprowadzonych do ECRIS-TCN podlega sankcjom lub środkom dyscyplinarnym zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii; sankcje te lub środki dyscyplinarne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.</p>	N			
Art. 23 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ V</p> <p>Prawa i nadzór w zakresie ochrony danych</p> <p>Artykuł 23</p> <p>Administrator danych i podmiot przetwarzający dane</p> <p>1. Każdy organ centralny uznaje się za administratora danych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych do celów przetwarzania danych osobowych przez państwo członkowskie tego organu centralnego na podstawie niniejszego rozporządzenia.</p>	N			

Art. 23 ust. 2	2. eu-LIS-ę uznaje się za podmiot przetwarzający dane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725 w odniesieniu do danych osobowych wprowadzonych do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości przez państwa członkowskie.	N			
Art. 24 ust. 1	<p>Artykuł 24</p> <p>Cel przetwarzania danych osobowych</p> <p>1. Dane wprowadzone do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości są przetwarzane wyłącznie do celów:</p> <p>a) identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich;</p> <p>b) wspierania - zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008 - realizacji celu VIS polegającego na ocenie, czy osoba ubiegająca się o wizę, wizę długoterminową lub dokument pobytowy może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego; lub</p> <p>c) wspierania - zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240 - realizacji celu ETIAS polegającego na przyczynianiu się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa.</p> <p>Dane wprowadzone do wspólnego repozytorium tożsamości są również przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/818 do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	N			
Art. 24 ust. 2	2. Z wyjątkiem należycie upoważnionych członków personelu Eurojustu, Europolu i EPPO, mających dostęp do ECRIS-TCN do celów niniejszego rozporządzenia, dostęp do ECRIS-TCN	N			

	jest zarezerwowany wyłącznie dla należycie upoważnionych członków personelu organów centralnych. Dostęp ten jest ograniczony do zakresu niezbędnego do wykonywania zadań zgodnie z celem, o którym mowa w ust. 1, oraz do tego, co jest niezbędne i proporcjonalne do realizowanych celów.				
Art. 24 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla ust. 2 dostęp do celów sprawdzania danych przechowywanych we wspólnym repozytorium tożsamości jest również zarezerwowany dla należycie upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i należycie upoważnionego personelu agencji Unii, które są właściwe do celów określonych w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/818. Dostęp taki jest ograniczony do zakresu w jakim dane te są niezbędne do wykonywania ich zadań w tych celach oraz jest proporcjonalny do wyznaczonych celów.	N			
Art. 25 ust. 1	Artykuł 25 Prawo dostępu, do sprostowania, do usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania danych osobowych 1. Wnioski obywateli państw trzecich dotyczące praw dostępu do danych osobowych, do sprostowania, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania danych osobowych, określonych w mających zastosowanie przepisach Unii w zakresie ochrony danych, mogą być kierowane do organu centralnego dowolnego państwa członkowskiego.	N			
Art. 25 ust. 2	2. W przypadku gdy dany wniosek skierowano do państwa członkowskiego innego niż skazujące państwo członkowskie, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje go do skazującego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w terminie 10 dni	T	Art. 48 ust. 1	Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.	

	<p>roboczych od otrzymania wniosku. Po otrzymaniu wniosku skazujące państwo członkowskie:</p> <p>a) natychmiast rozpoczyna procedurę sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności z prawem ich przetwarzania w ECRIS-TCN; oraz</p> <p>b) bez zbędnej zwłoki udziela odpowiedzi państwu członkowskiemu, które przekazało wniosek.</p>				
Art. 25 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, skazujące państwo członkowskie dokonuje sprostowania tych danych lub je usuwa zgodnie z art. 9. Skazujące państwo członkowskie lub, w stosownym przypadku, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, bez zbędnej zwłoki potwierdza zainteresowanej osobie na piśmie, że podjęto działania w celu sprostowania lub usunięcia danych dotyczących tej osoby. Skazujące państwo członkowskie informuje również bez zbędnej zwłoki każde inne państwo członkowskie, będące odbiorcą informacji dotyczących wyroków skazujących uzyskanych w wyniku wysłania zapytania do ECRIS-TCN, o działaniach, które zostały podjęte.</p>	T	j.w.	j.w.	
Art. 25 ust. 4	<p>4. Jeżeli skazujące państwo członkowskie nie zgadza się z tym, że dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, państwo to wydaje decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe wyjaśniające zainteresowanej osobie na piśmie, dlaczego nie jest w stanie sprostować lub usunąć dotyczących jej danych. Takie przypadki mogą w stosownych sytuacjach zostać zgłoszone krajowemu organowi nadzorcemu.</p>	T	Art. 50	Art. 50 W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 4 rozporządzenia 2019/816 Minister Sprawiedliwości wydaje decyzję administracyjną.	

Art. 25 ust. 5	5. Państwo członkowskie, które wydało decyzję lub orzeczenie na podstawie ust. 4, przekazuje również zainteresowanej osobie informacje wyjaśniające kroki, jakie osoba ta może podjąć, jeżeli nie zgadza się z wyjaśnieniem udzielonym zgodnie z ust. 4. Obejmuje to informacje o tym, jak wnieść skargę lub powództwo do właściwych organów lub sądów tego państwa członkowskiego oraz informacje o wszelkiej pomocy, w tym ze strony krajowych organów nadzorczych, dostępnej zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.	N			
Art. 25 ust. 6	6. Wnioski składane na podstawie ust. 1 muszą zawierać informacje niezbędne do zidentyfikowania zainteresowanej osoby. Informacje takie wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w ust. 1, po czym natychmiast się je usuwa.	N			
Art. 25 ust. 7	7. W przypadku gdy stosuje się ust. 2, organ centralny, do którego skierowany został wniosek, dokonuje pisemnej adnotacji dotyczącej złożenia takiego wniosku, sposobu jego rozpatrzenia oraz organu, do którego został on przekazany. Na wniosek krajowego organu nadzorczego dany organ centralny udostępnia temu krajowemu organowi nadzorczemu taką adnotację bez zbędnej zwłoki. Organ centralny i krajowy organ nadzorczy usuwają takie adnotacje trzy lata po ich dokonaniu.	N			
Art. 26 ust. 1	<p>Artykuł 26 Współpraca w celu zapewnienia poszanowania praw z zakresu ochrony danych</p> <p>1. Organy centralne współpracują ze sobą w celu zapewnienia poszanowania praw określonych w art. 25.</p>	N			

Art. 26 ust. 2	2. W każdym państwie członkowskim krajowy organ nadzorczy udziela zainteresowanej osobie, na jej wniosek, informacji na temat sposobu wykonywania przysługującego jej prawa do tego, by dane, które jej dotyczą, zostały sprostowane lub usunięte zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych.	N			
Art. 26 ust. 3	3. Do celów niniejszego artykułu, krajowy organ nadzorczy państwa członkowskiego, które przesłało dane, oraz krajowy organ nadzorczy państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, współpracują ze sobą w tym zakresie.	N			
Art. 27	<p>Artykuł 27</p> <p>Środki ochrony prawnej</p> <p>Każda osoba ma prawo do wniesienia skargi i prawo do środka ochrony prawnej w skazującym państwie członkowskim, które odmówiło prawa dostępu do danych dotyczących tej osoby lub prawa do sprostowania lub usunięcia takich danych, o których mowa w art. 25 zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii.</p>	N			
Art. 28 ust. 1	<p>Artykuł 28</p> <p>Nadzór ze strony krajowych organów nadzorczych</p> <p>1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy nadzorcze wyznaczone zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych monitorowały zgodność z prawem przetwarzania przez dane państwo członkowskie danych osobowych, o których mowa w art. 5 i 6, w tym ich przesyłania do i z ECRIS-TCN.</p>	N			

Art. 28 ust. 2	2. Krajowy organ nadzorczy zapewnia, by co najmniej co trzy lata od dnia uruchomienia ECRIS-TCN przeprowadzany był audyt operacji przetwarzania danych w krajowych bazach danych rejestrów karnych i krajowych bazach danych daktyloskopijnych w odniesieniu do wymiany danych między tymi systemami a ECRIS-TCN, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów.	N			
Art. 28 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by ich krajowe organy nadzorcze dysponowały zasobami wystarczającymi do wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 28 ust. 4	4. Każde państwo członkowskie przekazuje wszelkie informacje, o które zwracają się jego krajowe organy nadzorcze i, w szczególności, przekazuje im informacje dotyczące działań realizowanych zgodnie z art. 12, 13 i 19. Każde państwo członkowskie udziela swoim krajowym organom nadzorczym dostępu do swoich adnotacji na podstawie art. 25 ust. 7 i do swoich rejestrów na podstawie art. 31 ust. 6 oraz umożliwia im w każdej chwili dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń powiązanych z ECRIS-TCN.	N			
Art. 29 ust. 1	<p>Artykuł 29</p> <p>Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych</p> <p>1. Europejski Inspektor Ochrony Danych monitoruje, czy czynności eu-LIS-y z zakresu przetwarzania danych osobowych związane z ECRIS-TCN są wykonywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	N			

Art. 29 ust. 2	2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia, by co najmniej co trzy lata przeprowadzany był audyt podejmowanych przez eu-LIS-ę czynności z zakresu przetwarzania danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów. Sprawozdanie z takiego audytu przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, eu-LIS-ie oraz organom nadzorczym. eu-LISA ma możliwość przedstawienia uwag, zanim sprawozdanie zostanie przyjęte.	N			
Art. 29 ust. 3	3. eu-LISA dostarcza informacje, o które zwraca się Europejski Inspektor Ochrony Danych, zapewnia mu dostęp do wszystkich dokumentów oraz do swoich rejestrów, o których mowa w art. 31, jak również zapewnia mu w każdej chwili dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń.	N			
Art. 30	<p>Artykuł 30</p> <p>Współpraca krajowych organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych</p> <p>Zapewnia się skoordynowany nadzór nad ECRIS-TCN zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725.</p>	N			
Art. 31 ust. 1	<p>Artykuł 31</p> <p>Prowadzenie rejestrów</p> <p>1. eu-LISA oraz właściwe organy zapewniają, zgodnie ze swoimi odpowiednimi zakresami odpowiedzialności, by wszystkie operacje przetwarzania danych w ECRIS-TCN były rejestrowane zgodnie z ust. 2 do celów sprawdzenia dopuszczalności wniosków, monitorowania integralności i bezpieczeństwa danych oraz zgodności przetwarzania danych z prawem, a także do celów</p>	N			

	monitorowania własnej działalności.				
Art. 31 ust. 2	2. W rejestrze wskazuje się: a) cel wniosku o udzielenie dostępu do danych z ECRIS-TCN; b) przesłane dane, o których mowa w art. 5; c) krajową sygnaturę sprawy; d) datę i dokładną godzinę operacji; e) dane użyte do wysłania zapytania; f) znak identyfikacyjny urzędnika, który przeprowadził wyszukiwanie.	N			
Art. 31 ust. 3	3. Rejestr przeglądanych i ujawnionych informacji musi umożliwiać ustalenie, czy operacje te były uzasadnione.	N			
Art. 31 ust. 4	4. Rejestry należy wykorzystywać wyłącznie do monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem oraz do zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Do monitorowania i oceny, o których mowa w art. 36, wykorzystywać można wyłącznie rejestry zawierające dane nieosobowe. Rejestry te są zabezpieczane przed nieuprawnionym dostępem za pomocą właściwych środków i są usuwane po trzech latach, jeżeli nie są już niezbędne na potrzeby procedur monitorowania, które zostały już rozpoczęte.	N			
Art. 31 ust. 5	5. eu-LISA udostępnia, na żądanie, organom centralnym, bez zbędnej zwłoki, rejestry dotyczące swoich operacji przetwarzania.	N			
Art. 31 ust. 6	6. Właściwe krajowe organy nadzorcze odpowiedzialne za sprawdzanie dopuszczalności wniosku oraz monitorowanie zgodności przetwarzania danych z prawem, jak również integralności i bezpieczeństwa danych, uzyskują, na	N			

	żądanie, dostęp do rejestrów w celu wypełniania swoich zadań. Organy centralne udostępniają, na żądanie, właściwym krajowym organom nadzorczym, bez zbędnej zwłoki, rejestry dotyczące swoich operacji przetwarzania.				
Art. 31a	<p>Artykuł 31a</p> <p>Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z VIS</p> <p>Do celów przeglądania danych, o których mowa w art. 7a niniejszego rozporządzenia, każda operacja przetwarzania danych ECRIS-TCN przeprowadzona we wspólnym repozytorium tożsamości i VIS jest rejestrowana zgodnie z art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.</p>	N			
Art. 31b	<p>Artykuł 31b</p> <p>Prowadzenie rejestrów do celów interoperacyjności z ETIAS</p> <p>Do celów przeglądania danych, o których mowa w art. 7b niniejszego rozporządzenia, każda operacja przetwarzania danych ECRIS-TCN przeprowadzona we wspólnym repozytorium tożsamości i ETIAS jest rejestrowana zgodnie z art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240.</p>	N			
Art. 32 ust. 1	<p>ROZDZIAŁ VI</p> <p>Przepisy końcowe</p> <p>Artykuł 32</p> <p>Wykorzystywanie danych do celów sprawozdawczych i statystycznych</p> <p>1. Należycie upoważnieni członkowie personelu eu-LIS-y, właściwych organów i Komisji mają dostęp</p>	N			

	do danych przetwarzanych w ECRIS-TCN wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i przekazywania statystyk, bez możliwości identyfikacji osób.				
Art. 32 ust. 2	2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane określone w tym ustępie w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/818.	N			
Art. 32 ust. 3	3. Procedury wprowadzone przez eu-LIS-ę w celu monitorowania funkcjonowania ECRIS-TCN, o których mowa w art. 36, oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS muszą przewidywać możliwość regularnego opracowywania statystyk do celów monitorowania. Co miesiąc eu-LISA przedkłada Komisji statystyki dotyczące rejestrowania, przechowywania i wymiany informacji pobranych z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym statystyki dotyczące wpisów, do których dołączono marker zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c). eu-Lisa zapewnia, aby identyfikacja poszczególnych osób na podstawie tych statystyk nie była możliwa. Na żądanie Komisji eu-LISA przekazuje jej statystyki dotyczące określonych aspektów wykonywania niniejszego rozporządzenia.	N			
Art. 32 ust. 4	4. Państwa członkowskie przekazują eu-LIS-ie statystyki niezbędne do wykonywania przez nią jej obowiązków, o których mowa w niniejszym artykule. Przekazują one Komisji statystyki dotyczące liczby skazanych obywateli państw trzecich oraz liczby wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich na swoim terytorium.	T	Art. 48 ust. 1	Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.	

Art. 33 ust. 1	<p>Artykuł 33</p> <p>Koszty</p> <p>1. Koszty poniesione w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu centralnego, wspólnego repozytorium tożsamości oraz, infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), oprogramowania interfejsowego oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.</p>	N			
Art. 33 ust. 2	<p>2. Koszty połączenia Eurojustu, Europolu oraz EPPO z ECRIS-TCN są pokrywane z ich odpowiednich budżetów.</p>	N			
Art. 33 ust. 3	<p>3. Pozostałe koszty są pokrywane przez państwa członkowskie, w szczególności koszty poniesione w związku z połączeniem istniejących krajowych rejestrów karnych, baz danych daktyloskopijnych i organów centralnych z s ECRIS-TCN, a także koszty obsługi oprogramowania wzorcowego ECRIS.</p>	N			
Art. 34 ust. 1	<p>Artykuł 34</p> <p>Powiadomienia</p> <p>1. Każde państwo członkowskie powiadamia eu-LIS-ę o swoim organie centralnym lub swoich organach centralnych, które mają dostęp do wprowadzania danych, ich prostowania, usuwania, przeglądania lub wyszukiwania, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.</p>	N			
Art. 34 ust. 2	<p>2. eu-LISA zapewnia opublikowanie wykazu organów centralnych, o których powiadomiły państwa członkowskie, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz na swojej stronie internetowej. W przypadku otrzymania przez eu-LIS-ę powiadomienia o zmianie w zakresie organu centralnego danego</p>	N			

	państwa członkowskiego, eu-LISA aktualizuje ten wykaz bez zbędnej zwłoki.				
Art. 35 ust. 1	<p>Artykuł 35</p> <p>Wprowadzanie danych i uruchomienie systemu</p> <p>1. Komisja określi dzień, od którego państwa członkowskie rozpoczynają wprowadzanie do ECRIS-TCN danych, o których mowa w art. 5, gdy tylko uzna, że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) przyjęto odpowiednie akty wykonawcze, o których mowa w art. 10;</p> <p>b) państwa członkowskie zatwierdziły uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące gromadzenia i przesyłania danych, o których mowa w art. 5, do ECRIS-TCN i powiadomiły o nich Komisję;</p> <p>c) eu-LISA przeprowadziła, we współpracy z państwami członkowskimi, kompleksowy test ECRIS-TCN przy użyciu anonimowych danych testowych.</p>	N			
Art. 35 ust. 2	2. Po określeniu przez Komisję dnia rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z ust. 1, informuje ona państwa członkowskie o tym dniu. W terminie dwóch miesięcy od tego dnia państwa członkowskie wprowadzają do ECRIS-TCN dane, o których mowa w art. 5, uwzględniając art. 41 ust. 2.	N			
Art. 35 ust. 3	3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, eu-LISA przeprowadza, we współpracy z państwami członkowskimi, końcowy test ECRIS-TCN.	N			
Art. 35 ust. 4	4. Jeżeli test, o którym mowa w ust. 3, zakończy się pomyślnie, a eu-LISA uzna, że ECRIS-TCN jest gotowy do tego, by go uruchomić, powiadamia Komisję. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu i podejmuje decyzję w sprawie	N			

	dnia, w którym ma nastąpić uruchomienie ECRIS-TCN.				
Art. 35 ust. 5	5. Decyzja Komisji w sprawie dnia uruchomienia ECRIS-TCN, o której mowa w ust. 4, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N			
Art. 35 ust. 6	6. Państwa członkowskie rozpoczynają korzystanie z ECRIS-TCN od dnia określonego przez Komisję zgodnie z ust. 4.	N			
Art. 35 ust. 7	7. Podejmując decyzje, o których mowa w niniejszym artykule, Komisja może określić różne dni wprowadzania do ECRIS-TCN danych alfanumerycznych i danych daktyloskopijnych, o których mowa w art. 5, a także różne dni uruchomienia systemu w odniesieniu do tych różnych kategorii danych.	N			
Art. 36 ust. 1	Artykuł 36 Monitorowanie i ocena 1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur, które będą służyć monitorowaniu rozwijania ECRIS-TCN pod kątem celów dotyczących planowania i kosztów oraz monitorowaniu funkcjonowania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS pod kątem celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług.	N			
Art. 36 ust. 2	2. W celu monitorowania funkcjonowania ECRIS-TCN i zachowania jego dobrego stanu technicznego eu-LISA ma dostęp do niezbędnych informacji o operacjach przetwarzania danych wykonywanych w ECRIS-TCN oraz w oprogramowaniu wzorcowym ECRIS.	N			

Art. 36 ust. 3	3. W terminie do dnia 12 grudnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy na etapie projektowania i rozwijania, euLISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące aktualnej sytuacji w zakresie rozwoju ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS.	N			
Art. 36 ust. 4	4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, zawiera informacje na temat bieżących kosztów i postępów w realizacji projektu, ocenę skutków finansowych, a także informacje na temat wszelkich problemów technicznych i czynników ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty ECRIS-TCN pokrywane zgodnie z art. 33 z budżetu ogólnego Unii.	N			
Art. 36 ust. 5	5. W przypadku znacznych opóźnień w procesie rozwijania, eu-LISA jak najszybciej informuje Parlament Europejski i Radę o powodach tych opóźnień oraz o ich skutkach czasowych i finansowych.	N			
Art. 36 ust. 6	6. Po zakończeniu rozwijania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS eu-LISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, które zawiera wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, oraz uzasadnienie wszelkich rozbieżności.	N			
Art. 36 ust. 7	7. W przypadku technicznej modernizacji ECRIS-TCN, która mogłaby wiązać się ze znacznymi kosztami, eu-LISA informuje Parlament Europejski i Radę.	N			
Art. 36 ust. 8	8. Po dwóch latach od uruchomienia ECRIS-TCN, a następnie co roku eu-LISA przekazuje Komisji sprawozdanie na temat technicznego funkcjonowania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym ich bezpieczeństwa,	N			

	oparte w szczególności na statystykach dotyczących funkcjonowania i korzystania z ECRIS-TCN oraz wymiany - za pośrednictwem oprogramowania wzorcowego ECRIS - informacji pochodzących z rejestrów karnych.				
Art. 36 ust. 9	9. Po czterech latach od uruchomienia ECRIS-TCN, a następnie co cztery lata Komisja przeprowadza ogólną ocenę ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS. Sporządzone na tej podstawie sprawozdanie z ogólnej oceny zawiera ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia oraz analizę osiągniętych wyników w stosunku do ustalonych celów i wpływu na prawa podstawowe. Sprawozdanie zawiera również ocenę dalszej zasadności przesłanek leżących u podstaw funkcjonowania ECRIS-TCN, ocenę stosowności wykorzystywania danych biometrycznych na potrzeby ECRIS-TCN, ocenę bezpieczeństwa ECRIS-TCN i ocenę wszelkich skutków w zakresie bezpieczeństwa dla przyszłych operacji. Ocena ta obejmuje także wszelkie niezbędne zalecenia. Komisja przekazuje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.	N			
Art. 36 ust. 10	10. Ponadto pierwsza ogólna ocena, o której mowa w ust. 9, obejmuje ocenę: a) zakresu, w jakim - na podstawie odpowiednich danych statystycznych oraz bardziej szczegółowych informacji od państw członkowskich - zamieszczenie w ECRIS-TCN informacji dotyczących tożsamości obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego, przyczyniło się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia;	N			

	<p>b) możliwości, w przypadku niektórych państw członkowskich, dalszego korzystania z krajowego oprogramowania ECRIS, o którym mowa w art. 4;</p> <p>c) wprowadzania do ECRIS-TCN danych daktyloskopijnych, w szczególności stosowania minimalnych kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii);</p> <p>d) wpływu ECRIS i ERCIS-TCN na ochronę danych osobowych.</p> <p>W razie potrzeby do oceny można dołączyć wnioski ustawodawcze. Kolejne ogólne oceny mogą obejmować ocenę dowolnego lub wszystkich spośród wymienionych aspektów.</p>				
Art. 36 ust. 11	<p>11. Państwa członkowskie, Eurojust, Europol i EPPO przekazują eu-LIS-ie i Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 8 i 9, zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi ustalonymi wcześniej przez Komisję lub eu-LIS-ę. Informacje takie nie mogą stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych.</p>	T	Art. 48 ust. 1	Art. 48. 1. Biuro informacyjne jest organem odpowiedzialnym za realizację zadań określonych w art. 9, art. 13 ust. 1, art. 25 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 4, art. 36 ust. 11 rozporządzenia 2019/816.	
Art. 36 ust. 12	<p>12. W stosownych przypadkach organy nadzorcze przekazują eu-LIS-ie i Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 9, zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi ustalonymi wcześniej przez Komisję lub eu-LIS-ę. Informacje takie nie mogą stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych.</p>	N			
Art. 36 ust. 13	<p>13. eu-LISA przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia ogólnych ocen, o których mowa w ust. 9.</p>	N			

Art. 37 ust. 1	<p>Artykuł 37</p> <p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p>	N			
Art. 37 ust. 2	<p>2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 11 czerwca 2019 r.</p>	N			
Art. 37 ust. 3	<p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.</p>	N			
Art. 37 ust. 4	<p>4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.</p>	N			
Art. 37 ust. 5	<p>5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>	N			
Art. 37 ust. 6	<p>6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub</p>	N			

	gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 38 ust. 1	<p>Artykuł 38</p> <p>Procedura komitetowa</p> <p>1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N			
Art. 38 ust. 2	<p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N			
Art. 39	<p>Artykuł 39</p> <p>Grupa doradcza</p> <p>eu-LISA ustanawia grupę doradczą, która ma jej służyć wiedzą fachową w zakresie ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w szczególności w kontekście przygotowywania jej rocznego programu prac oraz jej rocznego sprawozdania z działalności. Na etapie projektowania i rozwijania stosuje się art. 11 ust. 9.</p>	N			
Art. 40	<p>Artykuł 40</p> <p>Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1726</p> <p>W rozporządzeniu (UE) 2018/1726 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p>	N			

<p>"4. Agencja odpowiada za przygotowywanie i rozwijanie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), DubliNet, europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS lub za zarządzanie operacyjne tymi systemami i oprogramowaniem.";</p> <p>2) dodaje się artykuł w brzmieniu: "Artykuł 8a</p> <p>Zadania związane z ECRIS-TCN i oprogramowaniem wzorcowym ECRIS</p> <p>W odniesieniu do ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS Agencja wykonuje:</p> <p>a) zadania powierzone jej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 * .";</p> <p>b) zadania związane ze szkoleniem w zakresie technicznego użytkowania ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS.</p> <p>3) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie: "1. Agencja monitoruje rozwój prac badawczych istotnych dla zarządzania operacyjnego systemami SIS II, VIS, Eurodac, EES, ETIAS, DubliNet, ECRIS-TCN oraz innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi, o których mowa w art. 1 ust. 5.";</p> <p>4) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) lit. ee) otrzymuje brzmienie:</p>				
--	--	--	--	--

<p>"ee) przyjmuje sprawozdania dotyczące rozwoju systemu EES zgodnie z art. 72 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, sprawozdania dotyczące rozwoju systemu ETIAS zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz sprawozdania dotyczące rozwoju ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/816;"</p> <p>b) lit. ff) otrzymuje brzmienie: "ff) przyjmuje sprawozdania na temat technicznych aspektów funkcjonowania systemu SIS II zgodnie z, odpowiednio, art. 50 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art. 66 ust. 4 decyzji 2007/533/WSiSW, systemu VIS zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 17 ust. 3 decyzji 2008/633/WSiSW, systemu EES zgodnie z art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, systemu ETIAS zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 36 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2019/816:"</p> <p>c) lit. hh) otrzymuje brzmienie: "hh) przyjmuje oficjalne uwagi do sprawozdań Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z przeprowadzanych audytów, na podstawie art. 45 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816, a także zapewnia odpowiednie działania następcze w sprawie tych</p>				
--	--	--	--	--

<p>audytów;"</p> <p>d) dodaje się literę w brzmieniu: "Ila) przekazuje Komisji statystyki dotyczące ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 32 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/816;"</p> <p>e) lit. mm) otrzymuje brzmienie: "mm) zapewnia coroczną publikację wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych znajdujących się w systemie SIS II, zgodnie z art. 31 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 46 ust. 8 decyzji 2007/533/WSiSW, wraz z wykazem urzędów krajowych systemów SIS II (urzędy N.SIS II) oraz biur SIRENE, zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 7 ust. 3 decyzji 2007/533/WSiSW, oraz wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, wykazu właściwych organów zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i wykazu organów centralnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816;"</p> <p>5) w art. 22 ust. 4 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu: "Eurojust, Europol i EPPO mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą ECRIS-TCN w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2019/816.";</p> <p>6) art. 24 ust. 3 lit. p) otrzymuje brzmienie:</p>				
--	--	--	--	--

	<p>"p) określenie, bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników, wymogów poufności w celu wykonania art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 17 decyzji 2007/533/WSiSW, art. 26 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 37 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz art. 11 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2019/816";</p> <p>7) w art. 27 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu: "(da) grupa doradcza ds. ECRIS-TCN";</p>				
Art. 41 ust. 1	<p>Artykuł 41</p> <p>Wykonanie i przepisy przejściowe</p> <p>1. Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie ECRIS-TCN, państwa członkowskie jak najszybciej podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.</p>	N			
Art. 41 ust. 2	<p>2. W przypadku wyroków skazujących wydanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z art. 35 ust. 1 organy centralne tworzą poszczególne wpisy w systemie centralnym i wspólnym repozytorium tożsamości, przestrzegając poniższych terminów:</p> <p>a) dane alfanumeryczne do wprowadzenia do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości: do końca okresu, o którym mowa w art. 35 ust. 2;</p> <p>b) dane daktyloskopijne do wprowadzenia do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości: w terminie dwóch lat od uruchomienia systemu zgodnie z art. 35 ust. 4.</p>	N			

Art. 42	<p>Artykuł 42 Wejście w życie</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami. Sporządzono w Strasburgu dnia 17 kwietnia 2019 r.</p>	N			
---------	---	---	--	--	--

Odwrócona tabela zgodności do projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym implementującej

Decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 93, str. 23 z późn. zm.).

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW (Dz.U.UE L z dnia 7 czerwca 2019 r.)

oraz wdrażającą

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 135, str. 1 z późn. zm.).

Tytuł projektu	Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (UC108)
-----------------------	--

Jedn.red. projektu	Materia przepisu	Uzasadnienie wprowadzenia
Art. 1; art. 2; art. 3 ust. 1 pkt 1-3, pkt 5-11, ust. 2 pkt 1-9, pkt 11-12, ust. 3-6; art. 4 ust. 1 pkt 2 i 3; art. 5; art. 6 ust. 1 i 2, ust. 3 pkt 1-3 i 5-6, ust. 4; art. 7 ust. 1-3; art. 8; art. 9	Przepisy ogólne – dotyczące zasad prowadzenia Rejestru – treść w załączonym projekcie.	Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (dalej: ustawa o KRK) zastępuje dotychczasową ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1709) celem dostosowania przedmiotowej regulacji do zmieniającego się otoczenia prawno-organizacyjnego w tym: stworzenia ram prawnych dla funkcjonowania nowego systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego (KRK 2.0.), budowanego w ramach projektu „Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i
Art. 10 ust. 1 pkt 1-3, ust. 2-5; art. 11 ust. 1-3, ust. 5-10; art. 12 ust. 1 pkt 2-12, ust. 2, ust. 4; art.	Przepisy dotyczące zasad i sposobu przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze - Rozdział II projektu	

<p>13; art. 14; art. 15; art. 16; art. 17 ust. 1 i 2, ust. 4-13; art. 18; art. 19; art. 20; art. 21; art. 22; art. 23; art. 24 ust. 1, ust. 3-13; art. 25 ust. 1 pkt 1, ust. 2; art. 26; art. 27 ust. 1, 2, 4, 5, 7 i 8; art. 28; art. 29; art. 30; art. 31; art. 32; art. 33; art. 34, art. 35</p>		<p><i>legislacyjnymi (KRK 2.0)</i>” (dalej: projekt KRK 2.0), wdrożenia nowych funkcjonalności tego systemu. Przepisy wskazane w tabeli odwróconej określają zasady i sposób prowadzenia Krajowego Rejestru Karnego, który jest podstawowym narzędziem do wdrożenia przepisów unijnych, w tym implementowanych przepisów dotyczących tzw. systemu ECRIS-TCN. Poszczególne rozwiązania zostały szczegółowo opisane w treści uzasadnienia do projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Przepisy te nie wynikają z obowiązku implementacji Decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/884 z dnia 17 kwietnia 2019 r. oraz wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r., ale stanowią ich uzupełnienie i umożliwiają funkcjonowanie wdrożonych rozwiązań.</p> <p>Projektowane przepisy dotyczące sposobu prowadzenia Krajowego Rejestru Karnego zakładają optymalizację, a w szczególności automatyzację, procesów gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym w zakresie dokumentów źródłowych nadsyłanych z: sądów, prokuratur, Centralnego Zarządu Służby Więziennej, państw członkowskich UE, a także zautomatyzowanie procesu wydawania zaświadczeń dla osób fizycznych, przedsiębiorców oraz organów administracji publicznej.</p> <p>W ramach projektu KRK 2.0 dokonano kompleksowego przeglądu i oceny przepisów zawartych w ustawie o KRK oraz dostosowano je do zmieniających się uwarunkowań technicznych i prawnych oraz potrzeb interesariuszy.</p> <p>Projektowane przepisy ustawy wynikają z konieczności wdrożenia nowych funkcjonalności systemu teleinformatycznego obsługującego Krajowy Rejestr Karny (dalej: Krajowy Rejestr Karny, Rejestr) umożliwiających m.in. :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zautomatyzowanie procesu gromadzenia danych w Rejestrze – co do zasady dokumenty będą sporządzane i przekazywane do Rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego - co zapewni szybszą aktualizację danych. 2) uzyskiwanie informacji z Rejestru oraz składanie zapytań lub wniosków o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego drogą
--	--	---

	<p>elektroniczną - co zapewni szybszy dostęp do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym oraz usprawni pozyskiwanie informacji z rejestrów karnych państw obcych, a w rezultacie przyczyni się do przyspieszenia postępowań prowadzonych przez podmioty uprawnione do uzyskania informacji z rejestru karnego.</p> <p>Osobom fizycznym pozostawiono możliwość złożenia zapytania o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego lub wniosek o informację z rejestru karnego państwa członkowskiego w postaci formularza papierowego – albo poprzez osobiste stawiennictwo w siedzibie Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego (dalej: Biuro) lub w jednym z punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego albo nadesłane drogą pocztową. Na złożone w postaci papierowej zapytanie lub wniosek osoba fizyczna otrzymana odpowiedź również w formie papierowej (w postaci wydruku z systemu teleinformatycznego). Obowiązujące dotychczas formularze (zapytanie o udzielenie informacji o osobie, zapytanie o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym) zostaną zastąpione ich elektronicznymi odpowiednikami.</p> <p>Ponadto, podmiotom, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz ust. 4 projektu umożliwiono złożenie zapytania lub wniosku w postaci papierowej, jeżeli z powodu niedostępności systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego składane są zapytania lub wnioski, pozyskiwanie informacji z Rejestru w ten sposób nie będzie możliwe.</p> <p>Ze względu na umożliwienie osobie fizycznej i, w drodze wyjątku, podmiotom, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz ust. 4 wnioskowania o udzielenie informacji na temat osoby lub podmiotu zbiorowego z wykorzystaniem formularza papierowego, projekt przewiduje pozostawienie stosownych formularzy.</p> <p>Wprowadzenie obowiązku sporządzania dokumentów źródłowych w formie dokumentów elektronicznych oraz nałożenie obowiązku wnioskowania o udzielenie informacji z KRK w drodze komunikacji elektronicznej wpłynie pozytywnie na czas załatwienia sprawy oraz zmniejszy obciążenie pracą związaną z obsługą papierowych dokumentów i znacznie obniży koszty realizacji przesyłek pocztowych.</p>
--	--

		<p>3) wydawanie zaświadczeń jako dokumentu elektronicznego - planuje się przyjąć ogólną zasadę, że każde zaświadczenie z KRK będzie wydawane w postaci dokumentu elektronicznego opatrzonego pieczęcią elektroniczną. Wydruk dokumentu będzie równoważny dokumentowi elektronicznemu, a autentyczność dokumentu będzie można zweryfikować.</p> <p>4) wprowadzenie zasady obligatoryjności uzyskiwania informacji na żądanie za pomocą usługi sieciowej (Web service), w miejsce dotychczasowej fakultatywnej usługi dla podmiotów generujących największą ilość składanych zapytań, co skróci czas oczekiwania na udzielenie informacji do 1 dnia i przełoży się na przyspieszenie postępowań prowadzonych przez te podmioty.</p> <p>5) przyznanie prawa do uzyskania informacji o podmiotach zbiorowych co do zasady każdemu, bez konieczności wskazania, czy i na potrzeby jakiego postępowania informacja jest uzyskiwana – co pozytywnie wpłynie na szybkość udzielenia informacji z Krajowego Rejestru Karnego poprzez wyeliminowanie konieczności badania uprawnienia podmiotu do wnioskowania o taką informację.</p> <p>6) integrację systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego z systemem teleinformatycznym rejestru PESEL - co pozwoli na weryfikację danych identyfikujących osobę już na etapie przekazywania dokumentów do rejestru karnego oraz przyczyni się do wyeliminowania lub zmniejszenia ilości postępowań wyjaśniających prowadzonych w celu ustalenia prawidłowych danych.</p> <p>7) integrację z systemem ECRIS-TCN (unijna baza danych obywateli państw trzecich skazanych na terenie Unii Europejskiej) - co umożliwi realizację zadań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.</p> <p>Mając na względzie zakres oraz liczbę projektowanych zmian uznano, że bardziej zasadne będzie opracowanie projektu nowej ustawy o KRK zastępującej dotychczas obowiązującą. Projekt nowej ustawy opiera się w szczególności na uwzględnieniu przedstawionych w projekcie</p>
--	--	--

		<p>ustawy propozycji legislacyjnych, przeniesieniu części istniejących uregulowań do nowej ustawy oraz dostosowaniu części regulacji do projektu KRK 2.0.</p> <p>W efekcie proponowanych zmian nastąpi usprawnienie działania Krajowego Rejestru Karnego i poprawa jego funkcjonalności polegające na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawieniu jakości danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym poprzez integrację z rejestrem PESEL i oparciu przetwarzania danych na danych osobowych pobieranych z rejestru referencyjnego dla danych osobowych jakim jest rejestr PESEL; - uproszczeniu procesów gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym polegającym na zmniejszeniu liczby dokumentów źródłowych, które muszą być obsługane przez pracowników Biura; - optymalizacji, a w szczególności automatyzacji, procesów gromadzenia i aktualizacji danych w Krajowym Rejestrze Karnym w zakresie dokumentów źródłowych nadsyłanych z: sądów, prokuratur, Centralnego Zarządu Służby Więziennej, państw członkowskich UE; - skróceniu czasu aktualizacji bazy danych Krajowego Rejestru Karnego oraz obniżeniu kosztów związanych z pozyskiwaniem danych do celów statystycznych; - automatyzacji/optimalizacji procesów: generowania i przekazywania z urzędu danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym m.in.: do sądów, Rejestru Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym, Centralnej Ewidencji Kierowców, państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw obcych; - optymalizacji procesów biznesowych, skoncentrowanych na monitorowaniu aktualności i jakości danych gromadzonych w Rejestrze poprzez alokowanie zasobów ludzkich odzyskanych w wyniku automatyzacji procesów związanych z rejestrowaniem dokumentów oraz udzielaniem informacji z Krajowego Rejestru Karnego; - doprecyzowaniu powszechnie obowiązujących regulacji prawnych, które rodzą obecnie wątpliwości w zakresie ich praktycznego stosowania (okres przetwarzania danych w Rejestrze), położeniu nacisku na otrzymywanie dokumentów źródłowych w postaci elektronicznej
--	--	---

		oraz na wydawaniu zaświadczeń w postaci elektronicznej, ograniczeniu przetwarzania dokumentacji w postaci nieelektronicznej;
Art. 38 ust. 2	Art. 38. 2. W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zawiadomienie dotyczy osoby zmarłej, danych nie gromadzi się, a zawiadomienie zwraca się ze wskazaniem daty zgonu.	Przedmiotowa zmiana (art. 38 ust. 2) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma charakter uzupełniający. Konsekwencją integracji KRK z rejestrem PESEL jest wprowadzenie w projekcie ustawy nowych rozwiązań polegających na korzystaniu z rejestru PESEL w procesie rejestracji zawiadomień i obsługi zapytań za pośrednictwem systemu ECRIS, w tym przekazywania informacji o zgonie wraz z datą śmierci. Dane osoby skazanej przez sąd państwa członkowskiego UE przesłane za pośrednictwem systemu ECRIS, przed ich zamieszczeniem w Rejestrze, należy zweryfikować w rejestrze PESEL. Proponuje się, aby dane o skazaniu osoby, której zgon stwierdzono na podstawie informacji pozyskanych z rejestru PESEL, nie były zamieszczane w Rejestrze. Zasadne wydaje się informowanie państwa zawiadamiającego o skazaniu o dacie zgonu osoby, której dotyczy zawiadomienie, takie możliwości daje system teleinformatyczny ECRIS. Zgodnie z projektowanym przepisem art. 38 ust. 2 potwierdzenie w rejestrze PESEL, że zawiadomienie o skazaniu przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach oraz informacje związane z tym skazaniem dotyczy osoby zmarłej skutkuje tym, że danych takich nie gromadzi się w KRK, a zawiadomienie zwracane jest ze wskazaniem daty zgonu.
Art. 41 ust. 1 i 3	Art. 41. 1. Zapytanie przekazywane przez organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej powinno zawierać dane pozwalające na identyfikację osoby, której ono dotyczy. (...) 3. W przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zapytanie dotyczy osoby zmarłej, w odpowiedzi biuro	Przedmiotowa zmiana (art. 41 ust. 1 i 3) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma charakter uzupełniający i ma umożliwić zwrócenie się o dodatkowe dane celem prawidłowej identyfikacji osoby, której dotyczy zapytanie Proponuje się utrzymać jedyny wymóg, jaki wprowadzono pod rządami obecnej ustawy w odniesieniu do zapytania o udzielenie informacji przesyłane przez inne organy centralne, aby zawierało dane pozwalające na identyfikację osoby, której dotyczy. Za aktualne należy uznać stwierdzenie, że ani decyzja ramowa 2009/315, ani umowy

	<p>informacyjne informuje organ centralny państwa członkowskiego Unii Europejskiej o śmierci osoby wraz ze wskazaniem daty zgonu.</p>	<p>międzynarodowe dotyczące wymiany danych pomiędzy rejestrami karnymi nie określają obowiązkowych danych, jakie powinno zawierać zapytanie o udzielenie informacji przesyłane pomiędzy właściwymi organami państw obcych. Zakres danych zawartych w zapytaniach przekazywanych przez poszczególne państwa będzie zatem różny. Analogiczne rozwiązanie jak w art. 38 ust. 2 przewidziano w procesie udzielania odpowiedzi na zapytanie nadesłane za pośrednictwem systemu ECRIS. Projektowany art. 41 ust. 3 pozwoli, w przypadku potwierdzenia w rejestrze PESEL, że zapytanie dotyczy osoby zmarłej, na poinformowanie w odpowiedzi organu centralnego o zgonie osoby, której dotyczyło zapytanie wraz ze wskazaniem daty zgonu zamiast przekazywania dotychczasowej informacji, że dane osoby nie figurują w Krajowym Rejestrze Karnym. Informacja o zgonie jest istotna w procesie wykonywania kary, ale także pozwala odbiorcy zidentyfikować potencjalne przestępstwo kradzieży tożsamości i posługiwanie się danymi osoby zmarłej.</p>
<p>Art. 42 ust. 1-4</p>	<p>Art. 42. 1. Informacja o osobie przekazywana organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej zawiera dane identyfikujące osobę określone w art. 3 ust. 2 pkt 1-11, chyba że w poszczególnym przypadku nie są znane.</p> <p>2. Dane identyfikujące osobę, której dane zgromadzone są w Rejestrze pobierane są z Rejestru.</p> <p>3. Dane identyfikujące osobę, której dane nie są zgromadzone w Rejestrze pobierane są z zapytania, z zastrzeżeniem ust. 4.</p>	<p>Przedmiotowa zmiana (art. 42 ust. 1-4) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma charakter uzupełniający i ma na celu doprecyzowanie w jakim zakresie Biuro Informacyjne przekazuje dane identyfikujące organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej.</p> <p>Integracja z rejestrem PESEL ma na celu polepszenie jakości danych wymienianych z innymi rejestrami unijnymi.</p>

	<p>4. W przypadku osób posiadających numer PESEL, dane identyfikujące osobę, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6-9, zamieszcza się w informacji o osobie, po ich uprzednim zweryfikowaniu w rejestrze PESEL. W przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy danymi identyfikującymi osobę wskazanymi w zapytaniu a danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w rejestrze PESEL wskazujących na błąd pisarski lub inną oczywistą omyłkę, dane te pobierane są z rejestru PESEL.</p>	
Art. 46	<p>Art. 46. Przepisu art. 27 ust. 7 nie stosuje się w zakresie informacji przekazywanej organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu ECRIS.</p>	<p>Przedmiotowa zmiana (art. 46) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma charakter uzupełniający przepisy ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym dotyczące przekazywania informacji o osobie organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej. Informacje o osobie przekazywane organom centralnym państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu ECRIS są przesyłane w formie elektronicznej poprzez zabezpieczoną sieć TESTA będącą pod kontrolą Komisji Europejskiej. Specyfikacja techniczna systemu ECRIS nie przewiduje opatrywania komunikatów kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Stosowną regulację zawiera art. 46.</p>
Art. 54	<p>Art. 54. 1. Biuro informacyjne przekazuje właściwym organom państw trzecich informacje o osobach będących obywatelami tych państw, na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, na zasadach i warunkach</p>	<p>Przedmiotowa zmiana (art. 54) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma charakter uzupełniający i ma na celu doprecyzowanie warunków i zasad wymiany informacji z właściwymi organami państw trzecich.</p>

	<p>określonych w umowach międzynarodowych, a także informacje o późniejszych zmianach lub o usunięciu danych dotyczących tych osób.</p> <p>2. Przepis art. 38 ust. 2 stosuje się odpowiednio do zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4, przesyłanych do biura informacyjnego przez właściwe organy państw trzecich.</p>	<p>Art. 54 ustawy odnosi się do wymiany informacji z rejestrów karnych z podmiotami zagranicznymi, innymi niż organy centralne państw członkowskich Unii Europejskiej. Wymiana ta odbywa się na podstawie stosownych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, zarówno wielostronnych, jak i dwustronnych.</p> <p>Należy zauważyć, że ramy prawne umów międzynarodowych są bardzo ogólne i nie kształtują międzynarodowej wymiany z rejestrów karnych w sposób tak szczegółowy jak to czynią akty prawa unijnego. Umawiające się Strony mają więc dużą swobodę kształtowania tej wymiany.</p>
<p>Art. 56</p>	<p>Art. 56. Kto bez uprawnienia uzyskuje z Rejestru informację o osobie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.</p>	<p>Przedmiotowa zmiana (art. 56) nie wynika z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie jest wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale ma na celu ochronę danych przed naruszeniem praw osób, których te dane dotyczą.</p> <p>Proponuje się podwyższenie zagrożenia karą pozbawienia wolności za bezprawne uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego do 3 lat. Zmiana ta ma na celu zbliżenie projektowanego przepisu karnego z tożsamymi zawartymi w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781, art. 107 tej ustawy) i ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125, art. 54 tej ustawy). Ze względu na szczególny charakter danych gromadzonych w Rejestrze zdecydowano się na zaproponowanie wyższego zagrożenia wymiarem kary pozbawienia wolności (powołane powyżej przepisy kształtują zagrożenie karą pozbawienia wolności w wysokości odpowiednio 2 i 3 lat).</p> <p>Ponadto wskazać należy, że treść art. 56, nie realizuje celów i sankcji lub środków dyscyplinujących określonych w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 w zakresie penalizacji „niezgodnego z prawem wykorzystywania danych”.</p> <p>Należy bowiem zauważyć, że dane zgromadzone w Rejestrze nie są tożsame z danymi zgromadzonymi w systemie ECRIS-TCN. W systemie ECRIS-TCN będą przechowywane wyłącznie informacje</p>

		<p>dotyczące tożsamości obywateli państw trzecich, które obejmą dane alfanumeryczne i dane daktyloskopijne. W przeciwieństwie do Krajowego Rejestru Karnego nie będą w nim gromadzone dane o wyrokach skazujących.</p> <p><u>W przypadku systemu ECRIS-TCN</u>, zgodnie z motywem 35 Rozporządzenia 2019/816, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 powinna być stosowana do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy krajowe do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Z kolei rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 powinno być stosowane do przetwarzania danych osobowych przez organy krajowe, gdy przetwarzanie takie nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2016/680.</p> <p>Oba powyższe akty zobowiązywały państwa członkowskie do przyjęcia przepisów określających sankcje za naruszenie zarówno rozporządzenia 2016/678 oraz za naruszenie przepisów przyjętych na podstawie dyrektywy 2016/680. Przepisy rozporządzenia i dyrektywy zostały wdrożone do polskiego porządku prawnego kolejno Ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) oraz Ustawą z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125). Obie regulacje zawierają w swej materii przepisy penalizujące niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych. Projektodawca stoi na stanowisku, że przypadki niezgodnego z prawem wykorzystania danych wprowadzonych do ECRIS-TCN będą podlegały m. in. odpowiedzialności karnej przewidzianej w powyższych przepisach. Zwraca się również uwagę na art. 231 § 1 Kodeksu karnego, zgodnie z którym funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.</p>
--	--	--

		<p>Wobec powyższego za niezasadne uznaje się zaprojektowanie w ustawie o Krajowym Rejestrze Karnym odrębnych przepisów określających sankcje za niezgodne z prawem wykorzystanie danych wprowadzonych do ECRIS-TCN.</p>
<p>art. 58; art. 59; art. 61; art. 63; art. 64; art. 65; art. 66; art. 67; art. 68; art. 69; art.70; art. 71; art. 72; art. 73; art. 74; art. 75; art. 76; art. 77; art. 78; art. 79; art. 80; art. 81; art. 82; art. 83; art. 84; art. 85</p>	<p>Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe</p>	<p>Wraz z koniecznością zaprojektowania nowej ustawy o KRK zidentyfikowano potrzebę wprowadzenia stosownych zmian w następujących aktach prawnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 poz. 31 i 181), - w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230), - w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), - w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53 z późn. zm.), - w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1683 i 2436) - w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2470 z późn. zm.), - w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (Dz. U. z 2022 r. poz. 2422 i 2433), - w ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora rybackiego z udziałem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (Dz. U. z 2020 r. poz. 2140), - w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r., poz. 447, 1700 i 2140), - w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 217 i 289). <p>Wyżej wymienione zmiany nie wynikają z obowiązku implementacji decyzji 2009/2015, dyrektywy 2019/884 oraz nie są</p>

	<p>wynikiem wdrożenia Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816, ale mają charakter uzupełniający związany z koniecznością dostosowania otoczenia prawnego ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym związanego z budową systemu teleinformatycznego KRK 2.0 oraz wdrożeniem nowych funkcjonalności tego systemu, określenia przepisów przejściowych i końcowych niezbędnych dla dostosowania zasad gromadzenia i przechowywania danych oraz dokumentów na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy do nowych rozwiązań wprowadzonych przedmiotowym projektem.</p>
--	---

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu udostępniania danych o osobach zgromadzonych
w Krajowym Rejestrze Karnym do badań naukowych**

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Sprawiedliwości udostępnia dane o osobach zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym, zwane dalej „danymi”, do badań naukowych na pisemny i umotywowany wniosek, w postaci papierowej lub elektronicznej, w sposób uniemożliwiający uzyskanie dostępu do danych przez osoby nieuprawnione.

2. Wniosek o udostępnienie danych do badań naukowych zawiera:

- 1) zwięzły opis celów badawczych oraz programu badań;
- 2) zakres żądanych danych wraz z uzasadnieniem, a w przypadku żądania danych identyfikujących osobę także wykazanie niezbędności tych danych;
- 3) informacje umożliwiające wyszukanie żądanych danych w Rejestrze;
- 4) opinię podmiotu zatrudniającego wnioskującą osobę lub opinię jednostki nadrzędnej nad wnioskującym podmiotem - w zakresie uzasadnionej potrzeby posiadania przez wnioskodawcę danych, o których udostępnienie wystąpił.

3. Odmowa udostępnienia danych, o których mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia.

§ 2. 1. Dane, przed udostępnieniem, pozbawia się informacji identyfikujących osobę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli wniosek dotyczy przekazania danych identyfikujących osobę, dane takie udostępnia się po złożeniu przez wnioskodawcę pisemnego oświadczenia, że publikowanie wyników badań i prac nastąpi w sposób uniemożliwiający identyfikację osoby fizycznej, której dane zostały przetworzone.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie sposobu i trybu udostępniania danych o osobach zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym do badań naukowych stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 8 ust. 5 ustawy z dnia.... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.).

W § 1 ust. 1 projektowanego rozporządzenia określono sposób i tryb udostępniania danych do badań naukowych.

Warunkiem udostępnienia danych o osobach zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (dalej: Rejestr) do badań naukowych jest wystąpienie przez podmiot prowadzący badania z wnioskiem do administratora danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze, tj. Ministra Sprawiedliwości. Wniosek może zostać złożony w postaci papierowej lub elektronicznej. Rozporządzenie nie zawiera enumeratywnego wyliczenia sposobów udostępnienia danych z Rejestru. Sposoby te zależą będą od ilości i rodzaju przekazywanych danych, potrzeb zgłaszanych przez podmiot wnioskujący, a także możliwości technicznych i organizacyjnych Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. W każdym jednak przypadku sposób udostępnienia danych z Rejestru ma uniemożliwić uzyskanie dostępu do danych przez osoby nieuprawnione. Dane do badań naukowych będą mogły być przekazane podmiotowi wnioskującemu, np.: w postaci elektronicznej na informatycznym nośniku danych, w razie potrzeby zabezpieczone hasłem, albo w postaci papierowej, odebrane osobiście lub przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego, albo wysłane na adres elektroniczny na koncie ePUAP.

W § 1 ust. 2 projektowanego rozporządzenia określono szczegółowo zawartość wniosku o udostępnienie danych z Rejestru. Przede wszystkim konieczny jest zwięzły opis celów badawczych oraz programu badań. Podmiot prowadzący badania naukowe zrealizuje niniejszy wymóg poprzez wskazanie, np. tytułu pracy naukowej, w ramach której prowadzi badania, opisując jakie cele zostaną osiągnięte w prowadzonym badaniu i uzasadnia potrzebę wykorzystania danych z Rejestru do osiągnięcia tych celów. Ponadto projektowane rozporządzenie wprowadza obowiązek dołączenia opinii podmiotu zatrudniającego wnioskującą osobę lub opinii jednostki nadrzędnej nad wnioskującym podmiotem uzasadniającej potrzebę uzyskania danych z Rejestru. Jednocześnie podmiot wnioskujący ma

obowiązek sprecyzować zakres żądanych danych, który powinien być adekwatny do potrzeb prowadzonego badania oraz podać informacje umożliwiające wyszukanie żądane dane.

W § 2 projektowanego rozporządzenia, jako zasadę przyjęto, że udostępniane dane będą pozbawione danych identyfikujących osobę. Udostępnienie danych zawierających dane identyfikujące osobę wymaga dodatkowego uzasadnienia istnienia takiej potrzeby po stronie podmiotu wnioskującego. Ponadto wnioskodawca składa pisemne oświadczenie, że publikowanie wyników badań i prac nastąpi w sposób uniemożliwiający identyfikację osoby fizycznej, której dane zostały przetworzone. Proponowane regulacje mają na celu zabezpieczenie praw osób, których dane są przetwarzane do badań naukowych.

Minister Sprawiedliwości, jako administrator danych, udostępnia z Rejestru wnioskowane dane, jeżeli wniosek spełnia przewidziane przepisami prawa wymogi, albo odmawia ich udostępnienia uzasadniając przyczynę tej odmowy.

W § 4 projektowanego rozporządzenia przewidziano jego wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Okres taki należy uznać za wystarczający na zapoznanie się z przedmiotowym aktem wykonawczym przez jego adresatów.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie sposobu oraz warunków organizacyjno-technicznych przesyłania kart
rejestracyjnych, zawiadomień oraz informacji w drodze teletransmisji**

Na podstawie art. 11 ust. 10 ustawy z dnia ... r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, oraz informacji w drodze teletransmisji.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) zawiadomienia – zawiadomienia, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”;
- 2) użytkownik instytucjonalny – podmiot zobligowany do sporządzenia kart rejestracyjnych i zawiadomień, o którym mowa w art. 10 ust. 3, 4 i 5 ustawy, przesyłający kartę rejestracyjną lub zawiadomienia do Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „Rejestrem”, w drodze teletransmisji;
- 3) informacje – rozumie się przez to informację, o której mowa w art. 31 ustawy;
- 4) usługa sieciowa – właściwość systemu teleinformatycznego polegającą na powtarzalnym wykonywaniu przez ten system z góry określonych funkcji po otrzymaniu, za pomocą sieci teleinformatycznej, danych uporządkowanych w określonej strukturze;
- 5) specyfikacja usług sieciowych – opis struktury wymiany danych służący przesyłaniu kart rejestracyjnych, zawiadomień i informacji pomiędzy Rejestrem, a użytkownikami instytucjonalnymi w drodze teletransmisji, a także wymagania co do formatów danych oraz wykorzystanych protokołów komunikacyjnych i szyfrujących;
- 6) uwierzytelnienie – proces polegający na potwierdzeniu zadeklarowanej tożsamości podmiotu biorącego udział w procesie komunikacji, zapewniający poufność i integralność przesyłanych kart rejestracyjnych, zawiadomień oraz informacji, a także autentyczność oraz potwierdzenie ich pochodzenia;

- 7) identyfikator podmiotu – unikalny ciąg znaków alfanumerycznych jednoznacznie identyfikujący podmiot;
- 8) certyfikat dostępowy – certyfikat wydany, odnawiany i unieważniany przez Centrum Certyfikacji Ministerstwa Sprawiedliwości zawierający dane potwierdzające tożsamość podmiotu odnotowanego w certyfikacie i pozwalające na uzyskanie dostępu do usługi sieciowej;
- 9) certyfikat serwera – certyfikat wydany, odnawiany i unieważniany przez Centrum Certyfikacji Ministerstwa Sprawiedliwości zawierający dane potwierdzające tożsamość serwera i umożliwiające nawiązanie szyfrowanego połączenia.

§ 2. 1. Karty rejestracyjne i zawiadomienia użytkownik instytucjonalny przesyła do Rejestru, w drodze teletransmisji, z wykorzystaniem usług sieciowych udostępnionych w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr.

2. Biuro informacyjne przesyła informacje, w drodze teletransmisji, z wykorzystaniem usług sieciowych udostępnionych w systemach teleinformatycznych, wykorzystywanych przez użytkowników instytucjonalnych.

3. Usługi sieciowe udostępniane są w wydzielonej sieci teleinformatycznej.

4. Bezpieczeństwo przesyłanych kart rejestracyjnych, zawiadomień i informacji zapewnione jest przez szyfrowane połączenie TLS oparte o certyfikaty serwerów podmiotów biorących udział w komunikacji.

5. Minister Sprawiedliwości udostępni użytkownikom instytucjonalnym specyfikację usług sieciowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 3. 1. System teleinformatyczny wykorzystywany przez użytkownika instytucjonalnego oraz system teleinformatyczny, w którym prowadzony jest Rejestr nawiązują szyfrowane połączenia TLS przy użyciu certyfikatów serwerów.

2. Uwierzytelnienie użytkownika instytucjonalnego w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr, następuje z wykorzystaniem identyfikatora podmiotu wydanego dla użytkownika instytucjonalnego oraz przypisanego certyfikatu dostępowego do usługi, o której mowa w § 2 udostępnionej w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Rejestr.

3. Uwierzytelnienie biura informacyjnego w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez użytkownika instytucjonalnego, następuje z wykorzystaniem identyfikatora podmiotu wydanego dla biura informacyjnego oraz przypisanego certyfikatu

dostępowego do usługi, o której mowa w § 2 udostępnionej w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez użytkownika instytucjonalnego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje upoważnienie zawarte w art. 11 ust. 10 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.), zwanej dalej „ustawą o KRK”.

Zgodnie z delegacją ustawową zawartą w art. 11 ust. 10 ustawy o KRK, Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi sposób oraz warunki organizacyjno-techniczne przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz informacji w drodze teletransmisji mając na względzie zapewnienie identyfikacji podmiotu przesyłającego dokumenty oraz potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, nienaruszalności i integralności przesyłanych dokumentów.

Projektowane rozporządzenie, obok nowej ustawy o KRK i pozostałych aktów wykonawczych do tej ustawy, stanowi jeden z produktów projektu „Budowa systemu informatycznego Krajowego Rejestru Karnego wraz ze zmianami organizacyjnymi i legislacyjnymi (KRK 2.0)”. Wskazać należy, że głównym założeniem ustawy, jak i całego projektu KRK 2.0 w zakresie gromadzenia dokumentów, jest wprowadzenie rozwiązania, w którym podstawowym sposobem zasilania Rejestru będzie przesyłanie kart rejestracyjnych i zawiadomień w postaci elektronicznej, a dokumenty w postaci papierowej będą sporządzane wyłącznie w sytuacji, w której z przyczyn technicznych nie jest możliwe przesłanie tych dokumentów w drodze teletransmisji.

Realizując zatem upoważnienie zawarte w art. 11 ust. 10 ustawy o KRK projektowane rozporządzenie reguluje sposób przesyłania kart rejestracyjnych, zawiadomień, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o KRK oraz informacji, a także warunki organizacyjno-techniczne przyjętego w ustawie o KRK sposobu komunikacji, tj. w drodze teletransmisji.

Zgodnie z § 1 i 2 projektowanego rozporządzenia przesyłanie kart rejestracyjnych, zawiadomień oraz informacji odbywać się będzie w drodze teletransmisji z wykorzystaniem usług sieciowych udostępnionych w systemach teleinformatycznych podmiotów biorących udział w procesie przesyłania danych.

Powyższe będzie możliwe dzięki integracji systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego (dalej: ST KRK) z systemami teleinformatycznymi wykorzystywanymi w sądach do obsługi biurowości w prowadzonych sprawach sądowych (systemy repertoryjno-biurowe) i systemem teleinformatycznym Prokuratury Krajowej, w oparciu o usługi sieciowe (Web Service).

Dokumenty przesyłane będą zatem z systemów teleinformatycznych podmiotów zobowiązanych do ich przesyłania (sądy, prokuratorzy) do ST KRK, z kolei z ST KRK przesyłane będą do systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w sądach informację, o których mowa w art. 31 ustawy o KRK. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 31 ustawy o KRK to sądy są wyłącznymi odbiorcami informacji, o których mowa w tym przepisie.

Opisywana integracja systemów ma na celu usprawnienie realizacji zadania Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego (dalej: biuro informacyjne) polegającego na gromadzeniu danych o osobach i podmiotach zbiorowych poprzez umożliwienie bezpośredniego zasilania Rejestru dokumentami sporządzanymi przez zobowiązane do tego podmioty oraz automatycznego zwrotu dokumentu do podmiotu sporządzającego dokument w przypadku stwierdzenia jego nieprawidłowości, bez udziału pracownika biura informacyjnego.

Zgodnie z § 2 ust. 3 projektowanego rozporządzenia usługi sieciowe udostępnione będą tylko w wydzielonej sieci teleinformatycznej. W przypadku komunikacji z sądami będzie to sieć WAN Ministerstwa Sprawiedliwości. Komunikacja z prokuratorami będzie odbywała się z wykorzystaniem sieci teleinformatycznej dedykowanej dla Prokuratury Krajowej.

Za przygotowanie i przekazanie specyfikacji usług sieciowych wykorzystywanych w procesie komunikacji pomiędzy systemami teleinformatycznymi podmiotów zobowiązanych a ST KRK odpowiedzialne będzie Ministerstwo Sprawiedliwości (§ 2 ust. 5 projektowanego rozporządzenia). W oparciu o przekazaną dokumentację sądy i Prokuratura Krajowa dostosują swoje systemy teleinformatyczne do zaprojektowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości rozwiązań.

W przepisach § 2 ust. 4 oraz § 3 projektu określono zasady bezpieczeństwa przekazywanych dokumentów i informacji oraz sposób identyfikacji podmiotu, który te dokumenty i informacje będzie przekazywał.

Uznano, że bezpieczeństwo przekazywanych dokumentów i informacji zapewnione zostanie poprzez zastosowanie w procesie komunikacji pomiędzy systemami teleinformatycznymi szyfrowanego połączenia TLS opartego o certyfikaty serwerów podmiotów biorących udział w komunikacji.

TLS (Transport Layer Security) to protokół gwarantujący poufność i integralność transmisji danych. W przypadku projektowanych usług sieciowych, wykorzystanie TLS umożliwi autoryzację serwera (identyfikację serwera podmiotu biorącego udział w

komunikacji) oraz szyfrowanie połączenia pomiędzy systemami teleinformatycznymi podmiotów zobowiązanych a ST KRK.

Uwierzytelnienie podmiotów, tj. potwierdzenie zadeklarowanej tożsamości podmiotu biorącego udział w procesie komunikacji, odbywać się będzie z wykorzystaniem identyfikatora podmiotu oraz przypisanego certyfikatu dostępowego do usługi (§ 3 ust. 2 i 3 projektu).

Projektowane rozporządzenie przewiduje, że certyfikaty dostępowe oraz certyfikaty serwerów dla obu stron komunikacji będą wydawane, odnawiane i unieważniane przez Centrum Certyfikacji Ministerstwa Sprawiedliwości, które działa w ramach systemu Infrastruktury Klucza Publicznego (PKI) Ministerstwa Sprawiedliwości (§ 1 ust. 2 pkt 8 i 9 projektu).

Zasady wydawania, odnawiania i unieważniania certyfikatów: serwera i dostępowego określa Polityka Certyfikacji Centrum Certyfikacji Ministerstwa Sprawiedliwości dostępna na stronie pki.ms.gov.pl.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Wskazać należy, że o sposobie przesyłania dokumentów i informacji w drodze teletransmisji stanowią przepisy ustawy o KRK (art. ...), a projektowane rozporządzenie stanowi szczegółowe regulacje dotyczące tak określonego sposobu komunikacji. Rozwiązanie oparte na teletransmisji jest zatem znane odbiorcom projektowanego aktu prawnego.

Podkreślić także należy, że wskazanie w ustawie o KRK konkretnego sposobu komunikacji, implikowało konieczność rozpoczęcia prac o charakterze techniczno-biznesowym w celu szczegółowego opisanie specyfikacji technicznej projektowanego sposobu przesyłania dokumentów i informacji w drodze teletransmisji. Projektodawca już na etapie prac nad ustawą o KRK przekazał wstępną dokumentację techniczną podmiotom, których dotyczy projektowana regulacja. Zatem przepisy projektowanego rozporządzenia stanowią w istocie przełożenie rozwiązań zawartych w dokumentacji technicznej i przyjętych w ustawie o KRK, które powinny zostać wdrożone w okresie 9 miesięcznego *vacatio legis* ustawy o KRK.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie szczegółowości informacji umieszczanych w zawiadomieniach, o których
mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz przekazywanych z Centralnej Bazy Danych Osób
Pozbawionych Wolności**

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. poz.)
zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowość informacji umieszczanych w zawiadomieniu dotyczącym danych o osobie, zwanego dalej „zawiadomieniem”;
- 2) szczegółowość informacji umieszczanych w zawiadomieniu dotyczącym danych o podmiocie zbiorowym;
- 3) szczegółowość informacji przekazanej z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, nazywaną dalej „Centralną Bazą”.

§ 2. W zawiadomieniu o rozesłaniu listu gończego umieszcza się:

- 1) nazwę organu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia o poszukiwaniu listem gończym;
- 3) informację, czy list gończy dotyczy podejrzanego, oskarżonego czy skazanego;
- 4) kwalifikację prawną czynu zabronionego;
- 5) informację, czy list gończy został wydany w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary pozbawienia wolności;
- 6) nazwę sądu i sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji, jeżeli postanowienie o poszukiwaniu listem gończym dotyczy osoby skazanej.

§ 3. W zawiadomieniu o odwołaniu listu gończego umieszcza się:

- 1) nazwę organu, który wydał postanowienie o poszukiwaniu listem gończym oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia o poszukiwaniu listem gończym;

- 3) nazwę organu, który wydał postanowienie o odwołaniu listu gończego oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) datę wydania postanowienia o odwołaniu listu gończego;
- 5) informację, czy list gończy dotyczy podejrzanego, oskarżonego czy skazanego;
- 6) informację, czy list gończy został wydany w celu wykonania przez skazanego kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary pozbawienia wolności.

§ 4. W zawiadomieniu o zastosowaniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 2) sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) kwalifikację prawną zarzucanego czynu;
- 5) czas trwania tymczasowego aresztowania wraz z okresem (od – do);
- 6) miejsce osadzenia tymczasowo aresztowanego – nazwę zakładu leczniczego.

§ 5. W zawiadomieniu o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym umieszcza się :

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) sygnaturę akt sprawy postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 3) nazwę sądu, który wydał postanowienie o przedłużeniu;
- 4) sygnaturę akt sprawy postanowienia o przedłużeniu;
- 5) datę wydania postanowienia o przedłużeniu;
- 6) informację do kiedy przedłużono stosowanie tymczasowego aresztowania;
- 7) miejsce osadzenia tymczasowo aresztowanego – nazwę zakładu leczniczego.

§ 6. W zawiadomieniu o skróceniu tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym umieszcza się :

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) sygnaturę akt sprawy postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 3) nazwę sądu, który wydał postanowienie o skróceniu;
- 4) sygnaturę akt sprawy postanowienia o skróceniu;
- 5) datę wydania postanowienia o skróceniu;
- 6) informację do kiedy tymczasowe aresztowanie będzie stosowane;
- 7) miejsce osadzenia tymczasowo aresztowanego – nazwę zakładu leczniczego.

§ 7. W zawiadomieniu o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) sygnaturę akt sprawy postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 3) datę wydania postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 4) informację o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania na skutek:
 - a) uchylecia tymczasowego aresztowania obejmującą: nazwę organu, który wydał postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania, sygnaturę akt sprawy i datę wydania postanowienia o uchyleniu;
 - b) zmiany na inny środek zapobiegawczy obejmującą: nazwę organu, który wydał postanowienie o zmianie, sygnaturę akt sprawy i datę wydania postanowienia o zmianie;
 - c) upływu okresu, na jaki zastosowano tymczasowe aresztowanie (data do kiedy).

§ 8. W zawiadomieniu o zmianie miejsca osadzenia tymczasowo aresztowanego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) sygnaturę akt sprawy postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) datę wydania postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 3) nazwę zakładu leczniczego, w którym osadzono tymczasowo aresztowanego.

§ 9. 1. W zawiadomieniu o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli zostało ono wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, 1726, 1855 i 2339), zwanej dalej „Kodeksem karnym” albo jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53 z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22, 655 i 1855.

5) informację o skróceniu orzeczonej kary na podstawie art. 75 § 3a Kodeksu karnego, o ile doszło do skrócenia kary;

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 3) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 10. 1. W zawiadomieniu o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 5) rodzaj i wymiar kary;
- 6) okres, na jaki odroczone wykonanie kary.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności;
- 3) datę wydania postanowienia o odroczeniu;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 11. 1. W zawiadomieniu o przerwie w wykonaniu kary pozbawienia wolności umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego albo jeżeli prokurator sprzeciwił się udzieleniu przerwy;

- 5) rodzaj i wymiar kary;
- 6) okres, na jaki udzielono przerwy.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o przerwie w wykonaniu kary pozbawienia wolności w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o przerwie w wykonaniu kary pozbawienia wolności;
- 3) datę wydania postanowienia o przerwie;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 12. 1. W zawiadomieniu o warunkowym zwolnieniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego albo jeżeli prokurator sprzeciwił się warunkowemu zwolnieniu;
- 5) okres próby (do dnia);
- 6) informację o orzeczonym dozorze.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o warunkowym zwolnieniu w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o warunkowym zwolnieniu;
- 3) datę wydania postanowienia o warunkowym zwolnieniu;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu postanowienia o warunkowym zwolnieniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu postanowienia o warunkowym zwolnieniu.

§ 13. 1. W zawiadomieniu o odwołaniu warunkowego zwolnienia umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;

4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o odwołaniu warunkowego zwolnienia;
- 3) datę wydania postanowienia o odwołaniu;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 14. 1. W zawiadomieniu o zamianie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksem karnym wykonawczym;
- 5) rodzaj i wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

2. W przypadku uchylenia zamiany kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zamianie kary;
- 3) datę wydania postanowienia o zamianie kary;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu;
- 6) rodzaj i wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

§ 15. 1. W zawiadomieniu o zamianie kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego na karę ograniczenia wolności umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;

5) wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zamianie kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie dozoru elektronicznego na karę ograniczenia wolności w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zamianie kary;
- 3) datę wydania postanowienia o zamianie kary;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu
- 6) wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

§ 16. 1. W zawiadomieniu o zamianie kary pozbawienia wolności na karę ograniczenia wolności umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 5) wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zamianie kary pozbawienia wolności na karę ograniczenia wolności w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zamianie kary;
- 3) datę wydania postanowienia o zamianie kary;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu;
- 6) wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

§ 17. 1. W zawiadomieniu o zamianie kary umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;

- 5) rodzaj i wymiar kary podlegającej zamianie;
- 6) rodzaj i wymiar kary zastępczej.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zamianie kary w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zamianie kary;
- 3) datę wydania postanowienia o zamianie kary;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu;
- 6) rodzaj i wymiar kary zastępczej.

§ 18. 1. W zawiadomieniu o zmianie postanowienia o warunkowym zwolnieniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego, który wydał postanowienie o warunkowym zwolnieniu;
- 3) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zmianie postanowienia oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego;
- 4) datę wydania postanowienia o zmianie postanowienia;
- 5) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 6) treść postanowienia, w szczególności okres próby (do dnia) lub wskazanie spraw objętych postanowieniem.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zmianie postanowienia o warunkowym zwolnieniu w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zmianie postanowienia;
- 3) datę wydania postanowienia o zmianie postanowienia;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 19. 1. W zawiadomieniu o zmianie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;

- 2) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego, który wydał postanowienie o odwołaniu warunkowego zwolnienia;
- 3) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zmianie postanowienia oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego;
- 4) datę wydania postanowienia o zmianie postanowienia;
- 5) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 6) treść postanowienia, w szczególności wskazanie spraw objętych postanowieniem.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zmianie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zmianie postanowienia;
- 3) datę wydania postanowienia o zmianie postanowienia;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 20. W zawiadomieniu o zwolnieniu z odbycia reszty kary ograniczenia wolności umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.
- 5) data uznania kary za wykonaną.

§ 21. W zawiadomieniu o zwolnieniu od kary ograniczenia wolności na podstawie art. 62 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 22. W zawiadomieniu o zwolnieniu od kary pozbawienia wolności na podstawie art. 336 § 3 i 4 Kodeksu karnego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 23. W zawiadomieniu o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa skarbowe umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 24. W zawiadomieniu o wykonaniu przez podmiot odpowiedzialny posiłkowo kary grzywny lub środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) wymiar kary grzywny lub środka karnego;
- 4) datę wykonania kary grzywny lub środka karnego.

§ 25. W zawiadomieniu o wykonaniu kar umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj i wymiar kary;
- 4) datę wykonania kary.

§ 26. W zawiadomieniu o wykonaniu środków karnych umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj i wymiar środka karnego;
- 4) datę wykonania środka karnego.

§ 27. W zawiadomieniu o wykonaniu środków kompensacyjnych umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj i wymiar środka kompensacyjnego;
- 4) datę wykonania środka kompensacyjnego.

§ 28. W zawiadomieniu o wykonaniu przepadku umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj przepadku;
- 4) datę wykonania przepadku.

§ 29. W zawiadomieniu o wykonaniu kar lub środków karnych orzeczonych za przestępstwo i wykroczenie umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj i wymiar kary lub środka karnego podlegającego wykonaniu za wykroczenie;
- 4) datę wykonania kary lub środka karnego.

§ 30. 1. W zawiadomieniu o postanowieniu wydanym na podstawie art. 420 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 i 1855), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego” umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) rozstrzygnięcie w przedmiocie przepadku, zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, okresu zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu lub okresu stosowania środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276 Kodeksu postępowania karnego.

2. W przypadku uchylecia postanowienia wydanego na podstawie art. 420 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zawiadomieniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;

5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 31. W zawiadomieniu o rozpoczęciu i miejscu wykonywania środków zabezpieczających umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj środka zabezpieczającego;
- 4) datę rozpoczęcia wykonywania środka zabezpieczającego;
- 5) miejsce wykonywania środka zabezpieczającego.

§ 32. W zawiadomieniu o zakończeniu wykonywania lub wykonaniu środków zabezpieczających umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj środka zabezpieczającego;
- 4) datę zakończenia lub datę wykonania środka zabezpieczającego.

§ 33. W zawiadomieniu o uchyleniu środków zabezpieczających umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) rodzaj środka zabezpieczającego.

§ 34. 1. W zawiadomieniu o orzeczeniu środka zabezpieczającego, w przypadkach określonych w art. 93d § 2, 4 i 6 Kodeksu karnego, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) rodzaj środka zabezpieczającego.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o orzeczeniu środka zabezpieczającego, w przypadkach określonych w art. 93d § 2, 4 i 6 Kodeksu karnego, w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o orzeczeniu środka zabezpieczającego;
- 3) datę wydania postanowienia o orzeczeniu środka zabezpieczającego;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;

5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 35. 1. W zawiadomieniu o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym, na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym, na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego, w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym;
- 3) datę wydania postanowienia o zarządzeniu;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 36. W zawiadomieniu o umorzeniu postępowania wykonawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, a w przypadku nieletniego również sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 5) podstawę prawną i treść postanowienia;
- 6) rodzaj kary, środka karnego, środka kompensacyjnego, przepadku lub środka zabezpieczającego.

§ 37. W zawiadomieniu o umorzeniu grzywny umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;

- 5) wymiar kary grzywny.

§ 38. W zawiadomieniu o zawieszeniu postępowania wykonawczego z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) rodzaj i wymiar kary;
- 4) datę postanowienia;
- 5) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 39. W zawiadomieniu o podjęciu postępowania wykonawczego, zawieszono z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę postanowienia;
- 4) rodzaj i wymiar kary.

§ 40. W zawiadomieniu o odwołaniu warunkowego zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 41. W zawiadomieniu o warunkowym zwolnieniu z zakładu poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) okres próby;
- 5) nazwę środka wychowawczego stosowanego w okresie próby.

§ 42. W zawiadomieniu o odwołaniu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 43. W zawiadomieniu o warunkowym odstąpieniu od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) okres próby;
- 5) nazwę środka wychowawczego stosowanego w okresie próby.

§ 44. W zawiadomieniu o odwołaniu warunkowego odstąpienia od wykonania orzeczenia o umieszczeniu w zakładzie poprawczym i zarządzeniu umieszczenia w zakładzie poprawczym umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 45. W zawiadomieniu o zastosowaniu środka wychowawczego, o którym mowa w art. 7 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz. U. poz. 1700), wobec nieletniego zwalnianego z zakładu poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) nazwę zastosowanego środka wychowawczego;
- 5) wiek nieletniego, do którego ukończenia zastosowano środek wychowawczy.

§ 46. W zawiadomieniu o przedłużeniu wykonywania środka poprawczego wobec nieletniego, który ukończył 21 lat, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) wiek nieletniego, do którego ukończenia przedłużono wykonywanie środka poprawczego.

§ 47. W zawiadomieniu o zmianie środka wychowawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) nazwę zmienionego środka wychowawczego;

5) nazwę dodanego środka wychowawczego.

§ 48. W zawiadomieniu o uchyleniu środka wychowawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) nazwę uchylanego środka wychowawczego.

§ 49. W zawiadomieniu o przerwaniu wykonywania środków wychowawczych lub środka poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) okres, na jaki udzielono przerwy.

§ 50. W zawiadomieniu o odwołaniu przerwy wykonywania środków wychowawczych lub środka poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 51. W zawiadomieniu o odroczeniu wykonywania środków wychowawczych lub środka poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) okres, na jaki odroczone wykonywanie środków wychowawczych lub środka poprawczego.

§ 52. W zawiadomieniu o odwołaniu odroczenia wykonywania środków wychowawczych lub środka poprawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 53. W zawiadomieniu o odstąpieniu od stosowania orzeczonego środka wychowawczego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 54. W zawiadomieniu o umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia;
- 3) okres, na jaki umieszczono nieletniego w schronisku dla nieletnich.

§ 55. W zawiadomieniu o przedłużeniu pobytu w schronisku dla nieletnich umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia;
- 3) okres, na jaki przedłużono pobyt w schronisku dla nieletnich.

§ 56. W zawiadomieniu o zwolnieniu nieletniego ze schroniska dla nieletnich umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia.

§ 57. W zawiadomieniu o powołaniu nieletniego do obowiązkowej zasadniczej służby wojskowej lub służby zastępczej umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę powołania.

§ 58. W zawiadomieniu o zwolnieniu z zakładu leczniczego oraz o zastosowaniu środka wychowawczego zamieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) nazwę zastosowanego środka wychowawczego, o ile sąd orzekł o jego zastosowaniu.

§ 59. W zawiadomieniu o przerwaniu wykonywania środka wychowawczego lub poprawczego i zastosowaniu środka leczniczego zamieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;

- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 60. W zawiadomieniu o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania orzeczenia Sądu Najwyższego;
- 3) treść orzeczenia Sądu Najwyższego.

§ 61. W zawiadomieniu o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku skargi nadzwyczajnej umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania orzeczenia Sądu Najwyższego;
- 3) treść orzeczenia Sądu Najwyższego.

§ 62. 1. W zawiadomieniu o zamianie orzeczonej kary, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 37 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 5) podstawę prawną zamiany;
- 6) rodzaj i wymiar kary podlegającej zamianie;
- 7) rodzaj i wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

2. W przypadku uchylenia postanowienia o zamianie orzeczonej kary, w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zamianie kary;
- 3) datę wydania postanowienia o zamianie kary;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.
- 6) rodzaj i wymiar kary orzeczonej w wyniku zamiany.

§ 63. 1. W zawiadomieniu o zastosowaniu amnestii umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;

- 2) datę zastosowania amnestii;
- 3) treść orzeczenia.

2. W przypadku uchylenia orzeczenia o amnestii w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę uchylenia orzeczenia o amnestii;
- 3) treść postanowienia o uchyleniu .

§ 64. W zawiadomieniu o ułaskawieniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania postanowienia;
- 3) treść postanowienia.

§ 65. W zawiadomieniu o wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem odnotowanym w Krajowym Rejestrze Karnym, zwanym dalej „Rejestrem”, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia.

§ 66. W zawiadomieniu o stwierdzeniu nieważności prawomocnego orzeczenia sądu odnotowanego w Rejestrze umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał orzeczenie w przedmiocie stwierdzenia nieważności;
- 3) datę orzeczenia stwierdzającego nieważność;
- 4) treść orzeczenia stwierdzającego nieważność.

§ 67. W zawiadomieniu o przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia.

§ 68. W zawiadomieniu o zarządzeniu zatarcia skazania na podstawie art. 107 § 2 albo art. 337 Kodeksu karnego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) datę uprawomocnienia się postanowienia, jeżeli jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd na podstawie art. 9 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 69. W zawiadomieniu o zgonie osoby, której dane zgromadzono w Rejestrze, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o umorzeniu postępowania wykonawczego;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 70. 1. W zawiadomieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) rodzaj i wymiar kary.

2. W przypadku uchylecia postanowienia o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego w zawiadomieniu o uchyleniu umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego;
- 3) datę wydania postanowienia o zezwoleniu;
- 4) nazwę sądu, który wydał postanowienie o uchyleniu;
- 5) datę wydania postanowienia o uchyleniu.

§ 71. W zawiadomieniu o uchyleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 72. W zawiadomieniu o przerwie w wykonywaniu kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie oraz sygnaturę akt sądu penitencjarnego;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) okres, na jaki udzielono przerwy.

§ 73. W zawiadomieniu o wykonaniu kary pozbawienia wolności odbywanej poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) datę wykonania kary;
- 4) rodzaj i wymiar wykonanej kary.

§ 74. W zawiadomieniu o przekazaniu do wykonania orzeczonej kary właściwemu organowi sądowemu państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwemu organowi sądowemu państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawnionemu na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu przekazującego;
- 3) datę wydania postanowienia w przedmiocie wystąpienia o wykonanie orzeczenia;
- 4) państwo wykonania orzeczenia;
- 5) nazwę organu sądowego państwa wykonania orzeczenia;
- 6) informację, czy orzeczenie było już uprzednio przekazane do innego państwa;
- 7) rodzaj orzeczonych kary, środka karnego, środka kompensacyjnego, środka związanego z poddaniem sprawcy próbie lub obowiązkowi;
- 8) wymiar przekazanych do wykonania kary, środka karnego, środka kompensacyjnego, środka związanego z poddaniem sprawcy próbie lub obowiązkowi;
- 9) informacje o przekazaniu do wykonania dozoru kuratora lub innej instytucji publicznej;
- 10) informacje o przekazaniu do wykonania przepadku;
- 11) datę wydania postanowienia o umorzeniu postępowania wykonawczego;
- 12) datę wydania postanowienia o podjęciu postępowania wykonawczego.

§ 75. W zawiadomieniu o wykonaniu kary przekazanej do wykonania przez organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawnionemu na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) państwo wykonania orzeczenia;
- 3) nazwę organu sądowego państwa wykonania orzeczenia;
- 4) rodzaj przekazanych do wykonania kary, środka karnego, środka związanego z poddaniem sprawcy próbie lub obowiązkowi;
- 5) wymiar przekazanych do wykonania kary, środka karnego, środka związanego z poddaniem sprawcy próbie lub obowiązkowi;
- 6) datę wykonania kary, środka karnego lub środka związanego z poddaniem sprawcy próbie.

§ 76. W zawiadomieniu o przejęciu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawniony na podstawie umowy międzynarodowej, lub w przypadku braku takiej umowy, na zasadzie wzajemności, do wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia o przejęciu;
- 3) nazwę organu sądowego państwa, który wydał orzeczenie oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) państwo, z którego przejęto wykonanie kary;
- 5) kwalifikację prawną czynu według prawa polskiego;
- 6) rodzaj i wymiar kary, środka karnego, środka kompensacyjnego, przepadku, środka związanego z poddaniem sprawcy próbie lub obowiązkowi podlegających wykonaniu;

§ 77. W zawiadomieniu o przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 152 oraz z 2022 r. poz. 1700 i 1933), umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;

- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie, a w przypadku nieletniego również sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia, w szczególności informację, której z baz danych Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym dotyczy (z dostępem ograniczonym lub publicznym).

§ 78. 1. W zawiadomieniu o uchyleniu orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę orzeczenia;
- 3) treść orzeczenia, w szczególności informację, której z baz danych Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym dotyczy (z dostępem ograniczonym lub publicznym).

2. W przypadku nieletniego w zawiadomieniu o uchyleniu orzeczenia w przedmiocie zamieszczenia danych o osobie w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym umieszcza się informacje określone w ust. 1, a także nazwę sądu orzekającego w przedmiocie uchylenia oraz sygnaturę akt sprawy.

§ 79. W zawiadomieniu o przywróceniu terminu do złożenia wniosku o wyłączenie zamieszczenia danych w Rejestrze Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia, w szczególności informację, której z baz danych Rejestru Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym dotyczy (z dostępem ograniczonym lub publicznym).

§ 80. W zawiadomieniu o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280 i 2436), zwany dalej „Kodeksem spółek handlowych” umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania postanowienia.

§ 81. W zawiadomieniu o skróceniu czasu obowiązywania zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania postanowienia;
- 3) czas obowiązywania zakazu po skróceniu (do dnia).

§ 82. W zawiadomieniu o wykonaniu kary pieniężnej dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) wymiar kary;
- 4) datę wykonania kary.

§ 83. W zawiadomieniu o wykonaniu przepadku dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj przepadku;
- 4) datę wykonania przepadku.

§ 84. W zawiadomieniu o wykonaniu zakazu dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) rodzaj i wymiar zakazu;
- 4) datę wykonania zakazu.

§ 85. W zawiadomieniu o wykonaniu podania wyroku do publicznej wiadomości dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu wykonującego orzeczenie;
- 3) datę wykonania podania wyroku do publicznej wiadomości.

§ 86. W zawiadomieniu o umorzeniu postępowania wykonawczego dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;

- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) podstawę prawną i treść postanowienia.

§ 87. W zawiadomieniu o umorzeniu kary pieniężnej dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia.

§ 88. W zawiadomieniu o zatarciu orzeczenia stwierdzającego odpowiedzialność podmiotu zbiorowego za czyn zabroniony pod groźbą kary umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania postanowienia o zatarciu;
- 3) datę uprawomocnienia się postanowienia o zatarciu;
- 4) podstawę prawną zatarcia.

§ 89. W zawiadomieniu o likwidacji lub ustaniu bytu prawnego podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę likwidacji lub ustania.

§ 90. W zawiadomieniu o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania orzeczenia Sądu Najwyższego;
- 3) treść orzeczenia Sądu Najwyższego.

§ 91. W zawiadomieniu o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku skargi nadzwyczajnej dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) datę wydania orzeczenia Sądu Najwyższego;
- 3) treść orzeczenia Sądu Najwyższego.

§ 92. W zawiadomieniu o przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia sądu odnotowanego w Rejestrze dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;

- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia.

§ 93. W zawiadomieniu o wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem odnotowanym w Rejestrze dotyczącym podmiotu zbiorowego umieszcza się:

- 1) nazwę sądu oraz sygnaturę akt sprawy pierwszej instancji;
- 2) nazwę sądu, który wydał postanowienie;
- 3) datę wydania postanowienia;
- 4) treść postanowienia.

§ 94. 1. Informacja z Centralnej Bazy o wykonywaniu tymczasowego aresztowania zawiera:

- 1) nazwę sądu, który wydał postanowienie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 2) datę wydania postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 3) kwalifikację prawną zarzucanego czynu;
- 4) miejsce osadzenia tymczasowo aresztowanego;
- 5) informacje o przebiegu wykonywania tymczasowego aresztowania, na które składają się:
 - a) data rozpoczęcia wykonywania tymczasowego aresztowania,
 - b) data i powód zakończenia stosowania tymczasowego aresztowania,
 - c) termin upływu stosowania tymczasowego aresztowania,
 - d) informacja o przedłużeniu stosowania tymczasowego aresztowania, która określa, do kiedy przedłużono stosowanie tymczasowego aresztowania,
 - e) informacja o skróceniu stosowania tymczasowego aresztowania, która określa, do kiedy tymczasowe aresztowanie będzie stosowane.

2. W przypadku gdy tymczasowo aresztowany został wydany do udziału w czynnościach procesowych lub do zakładu leczniczego poza teren aresztu śledczego lub zakładu karnego, w informacji, o której mowa w ust. 1, jako miejsce osadzenia tymczasowo aresztowanego wskazuje się areszt śledczy lub zakład karny, w którego ewidencji tymczasowo aresztowany pozostaje.

§ 95. 1. Informacja z Centralnej Bazy o osobie pozbawionej wolności zawiera:

- 1) informację o wykonywaniu kar dożywotniego pozbawienia wolności, 25 lat pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu albo zastępczej kary pozbawienia wolności;

- 2) nazwę sądu oraz sygnaturę akt pierwszej instancji;
- 3) datę wydania orzeczenia;
- 4) kwalifikację prawną czynu zabronionego;
- 5) rodzaj i wymiar kary;
- 6) miejsce wykonywania kary;
- 7) informacje o przebiegu wykonywania kary, na które składają się:
 - a) data rozpoczęcia wykonywania kary,
 - b) okresy wykonywania kary oraz powody przerywania biegu wykonywania kary, jeżeli kara była wykonywana w różnych okresach,
 - c) data i powód zakończenia wykonywania kary.

2. W przypadku gdy skazany lub ukarany został wydany do udziału w czynnościach procesowych lub do zakładu leczniczego poza teren aresztu śledczego lub zakładu karnego, w informacji, o której mowa w ust. 1, jako miejsce wykonywania kary wskazuje się areszt śledczy lub zakład karny, w którego ewidencji skazany lub ukarany pozostaje.

§ 96. Rozporządzenie wchodzi w życie w ciągu 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie szczegółowości informacji umieszczanych w zawiadomieniu oraz przekazywanych z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 ustawy z dnia.... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.). Przepis ten stanowi, że Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowość informacji umieszczanych na podstawie art. 13 i art. 14 ust. 1 w zawiadomieniach, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz informacji przekazanej z Centralnej Bazy, uwzględniając zakres danych zawartych w Rejestrze.

Projektowane rozporządzenie stanowi w znacznej mierze powtórzenie rozwiązań rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 2022 r. w sprawie szczegółowości informacji umieszczanych w karcie rejestracyjnej i w zawiadomieniu (Dz. U. poz. 892), które sprawdziły się w praktyce, z jednoczesnym dostosowaniem do brzmienia nowej ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz do zmieniającego się otoczenia prawnego. Podkreślenia wymaga, że zakres informacji zamieszczanych w karcie rejestracyjnej w całości został uregulowany w ustawie o Krajowym Rejestrze Karnym. Projektowane rozporządzenie określa natomiast szczegółowość informacji umieszczanych w zawiadomieniu dotyczącym danych o osobie oraz w zawiadomieniu dotyczącym danych o podmiocie zbiorowym, przekazywanych przez sądy i prokuratora, a także szczegółowość informacji z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności, nazywaną dalej „Centralną Bazą”, przekazywanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. Powyższe zawiadomienia oraz informacje przekazywane będą w drodze teletransmisji. Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, wyjątkowo, jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe przesłanie zawiadomień w drodze teletransmisji, dokumenty te przesyłane będą w postaci papierowej, opatrzone nazwiskiem, imieniem, stanowiskiem, podpisem osoby sporządzającej oraz datą ich sporządzenia.

Przepisy zawarte w projektowanym rozporządzeniu można podzielić na:

Zawiadomienia dotyczące danych o osobie (od § 2 do § 81);

Zawiadomieniu dotyczące danych o podmiocie zbiorowym (od § 82 do § 93);

Informacje z Centralnej Bazy (§ 94 i § 95).

Jako elementy powtarzające się w zawiadomieniach można wskazać: nazwę organu (sąd, prokuratura) i sygnaturę akt sprawy, służące do identyfikacji sprawy, której dotyczy zawiadomienie. Natomiast występujące we wszystkich zawiadomieniach daty wydania postanowienia (w niektórych także daty uprawomocnienia się) lub daty wykonania np. kary, środka karnego, kompensacyjnego, zabezpieczającego, wychowawczego, poprawczego, przypadku są niezbędne do wyliczenia okresu, którego upływ jest wymagany do usunięcia danych z Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „Rejestrem”.

W ślad za ustawą o Krajowym Rejestrze Karnym, w której rozszerzono katalog informacji gromadzonych na podstawie zawiadomień, o których mowa w art. 13 tej ustawy, stosownych zmian dokonano w projektowanym rozporządzeniu.

Do zawiadomień dotyczących danych o osobie, które zostały dodane w projektowanym rozporządzeniem należą:

- zawiadomienie o zmianie postanowienia o warunkowym zwolnieniu i uchyleniu tego postanowienia (§ 18);
- zawiadomienie o zmianie postanowienia o odwołaniu warunkowego zwolnienia i uchyleniu takiego postanowienia (§ 19);
- zawiadomienie o wykonaniu kar lub środków karnych orzeczonych za przestępstwo i wykroczenie (§ 29);
- zawiadomienie o postanowieniu wydanym na podstawie art. 420 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534, 1023 i 2447 oraz z 2022 r. poz. 655 i 958), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego” (§ 30);
- zawiadomienie o orzeczeniu środka zabezpieczającego, w przypadkach określonych w art. 93d § 2, 4 i 6 Kodeksu karnego (§ 34);
- zawiadomienie o zarządzeniu ponownego umieszczenia skazanego w zakładzie karnym, na podstawie art. 202b § 2 Kodeksu karnego wykonawczego (§ 35);
- zawiadomienie o umorzeniu grzywny (§ 37);
- zawiadomienie o zawieszeniu postępowania wykonawczego z powodu uchylania się skazanego od wykonania orzeczonej kary i o podjęciu postępowania wykonawczego (§ 38 i § 39);

- zawiadomienie o przejściu do wykonania kary orzeczonej przez właściwy organ sądowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo właściwy organ sądowy państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej (§ 76).

- zawiadomienie o zwolnieniu skazanego z zakazu oraz o skróceniu czasu obowiązywania zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 ze zm.) (§ 80 i § 81).

Do katalogu zawiadomień dotyczących podmiotu zbiorowego dodano:

- zawiadomienie o umorzeniu postępowania wykonawczego (§ 86);
- zawiadomienie o umorzeniu kary pieniężnej (§ 87);
- zawiadomienie o likwidacji lub ustaniu bytu prawnego podmiotu zbiorowego (§ 89);
- zawiadomienie o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku kasacji (§ 90);
- zawiadomienie o uchyleniu prawomocnego orzeczenia w wyniku skargi nadzwyczajnej (§ 91);
- zawiadomienie o przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia sądu (§ 92) ;
- zawiadomienie o wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem (§ 93).

Dodanie powyższych zawiadomień do projektowanego rozporządzenia pozwoli w pełni odzwierciedlić sytuację prawną osób i podmiotów zbiorowych, których dane gromadzone są w Rejestrze mają one bowiem wpływ na okres przetwarzania danych w Rejestrze lub skutkują usunięciem danych z Rejestru.

Istotna zmiana dotyczy danych przekazywanych z Centralnej Bazy, bowiem ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym stanowi, że dane te będą przekazywane jako informacje, a nie jak dotychczas w postaci zawiadomień. Zmiana nie polega tylko na odmiennym nazewnictwie, ale wynika z różnic zachodzących pomiędzy informacjami umieszczanymi w zawiadomieniach, które są przesyłane z sądów i prokuratur, od tych przekazywanych z Centralnej Bazy. Wskazać bowiem należy, że z Centralnej Bazy do Krajowego Rejestru Karnego następuje transfer puli informacji dotyczących wykonywania tymczasowego aresztowania oraz kar: dożywotniego pozbawienia wolności, pozbawienia wolności, aresztu wojskowego, aresztu oraz zastępczej kary pozbawienia wolności (§ 94 i § 95), natomiast

zawiadomienie jest sporządzane przez sąd lub prokuratora, jako odrębny dokument elektroniczny.

W § 96 projektowanego rozporządzenia przewidziano jego wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Okres taki należy uznać za wystarczający na zapoznanie się z przedmiotowym aktem wykonawczym przez jego adresatów.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych w
Krajowym Rejestrze Karnym oraz danych, o których mowa w art. 20 ustawy o
Krajowym Rejestrze Karnym**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki techniczne i organizacyjne przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych w Krajowym Rejestrze Karnym zwanym dalej „Rejestrem” oraz danych, o których mowa w art. 20 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym zwanej dalej „ustawą”,

§ 2. Do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych dopuszcza się wyłącznie osoby posiadające pisemne upoważnienie administratora danych lub podmiotu, któremu powierzono przetwarzanie danych na podstawie umowy powierzenia przetwarzania danych zawartej na podstawie art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.¹⁾) oraz art. 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125 oraz z 2022 r. poz. 1700) (osoba upoważniona), z zastrzeżeniem § 6 ust. 2.

§ 3. Osobę upoważnioną dopuszcza się do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych po uprzednim przeszkoleniu z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych oraz przepisów dotyczących Krajowego Rejestru Karnego.

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

§ 4. 1. Dostęp do pomieszczeń, sprzętu oraz środków służących do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych mają wyłącznie osoby upoważnione.

2. Przebywanie innych osób w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, jest dopuszczalne za zgodą administratora danych lub w obecności osoby upoważnionej.

§ 5. 1. W systemie teleinformatycznym służącym do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych stosuje się mechanizmy uwierzytelnienia użytkownika i kontroli dostępu do danych.

2. Uprawnienie do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych w systemie teleinformatycznym nadaje, modyfikuje oraz cofa użytkownikom administrator tego systemu.

3. Użytkownicy uzyskują dostęp do danych o osobach i podmiotach zbiorowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym po automatycznej weryfikacji przez system uprawnienia, o którym mowa w ust. 2.

§ 6. 1. Osoba upoważniona jest obowiązana niezwłocznie powiadomić bezpośredniego przełożonego o każdym przypadku naruszenia bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego, zgromadzonych w nim danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych oraz dokumentów przekazanych do Rejestru w postaci papierowej.

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wyłączają obowiązków nałożonych na osoby upoważnione na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności na podstawie Polityki Bezpieczeństwa Informacji Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 7. System teleinformatyczny zapewnia odnotowanie odrębnie dla każdej osoby i każdego podmiotu zbiorowego, których dane są gromadzone w Rejestrze:

- 1) dat poszczególnych operacji przetwarzania danych w tym systemie;
- 2) identyfikatora użytkownika wykonującego operację przetwarzania danych;
- 3) informacji, które dane podlegały operacji przetwarzania;
- 4) źródła przetwarzanych danych;
- 5) informacji o odbiorcy lub kategoriach odbiorców udostępnionych danych.

§ 8. Przepisy § 1-7 stosuje się do danych, o których mowa w art. 20 ustawy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (dalej: ustawa o KRK).

Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi warunki techniczne i organizacyjne przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych w Rejestrze oraz danych, o których mowa w art. 20 ustawy o KRK mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Rejestru oraz zabezpieczenia przetwarzanych danych przed dostępem osób nieuprawnionych oraz wykorzystywaniem przez osoby nieuprawnione.

Ze względu na szczególny charakter danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (dalej: Rejestr), a dotyczących zarówno osób fizycznych, jak i podmiotów zbiorowych, określenie warunków technicznych i organizacyjnych przetwarzania danych ma na celu nie tylko zapewnienie sprawnego funkcjonowania Rejestru, ale także zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w tym zabezpieczenie przed dostępem do nich osób nieuprawnionych oraz wykorzystaniem przez takie osoby.

Przepisy regulujące ochronę danych osobowych, tj. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, Dz. U. UE L z 2016 r. Nr 119, str. 1 z późn. zm., dalej: RODO) oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125 oraz z 2022 r. poz. 1700) nakładają na administratora danych szereg obowiązków związanych z przetwarzaniem takich danych. Jednym z obowiązków jest zapewnienie, aby dane osobowe były przetwarzane w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą środków technicznych i organizacyjnych odpowiednich do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności zabezpieczone przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym lub wejściem w posiadanie przez osobę nieuprawnioną (art. 31 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości). Tożsamy obowiązek wynika z art. 5 ust. 1 lit. f RODO, tj. obowiązek, aby

dane osobowe przetwarzane były w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych ("integralność i poufność").

Minister Sprawiedliwości jako administrator danych zgromadzonych w Rejestrze (art. 2 ust. 3 ustawy o KRK) zobowiązany jest do prawidłowego wykonania ciążącego na nim ww. obowiązku, zaś projektowane rozporządzenie wskazuje na środki techniczne i organizacyjne niezbędne do realizacji powyższego.

Zgodnie z treścią § 2 projektu, do przetwarzania danych zgromadzonych w Rejestrze dopuszczone zostaną wyłącznie osoby, które posiadają pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych, tj. Ministra Sprawiedliwości lub podmiotu, któremu powierzono przetwarzanie danych na podstawie umowy powierzenia przetwarzania danych zawartej na podstawie art. 28 RODO oraz art. 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Upoważnienie, o którym mowa w § 2 projektu, stanowi wyraz wykonania regulacji określonych w art. 29 RODO („Podmiot przetwarzający oraz każda osoba działająca z upoważnienia administratora lub podmiotu przetwarzającego i mająca dostęp do danych osobowych przetwarzają je wyłącznie na polecenie administratora, chyba że wymaga tego prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego”) oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości („Do przetwarzania danych osobowych może być dopuszczona wyłącznie osoba zapewniająca bezpieczeństwo przetwarzanych danych osobowych oraz posiadająca upoważnienie do przetwarzania danych osobowych w ramach danej kategorii czynności przetwarzania, nadane przez administratora lub podmiot przetwarzający.”).

Dopuszczenie osoby do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych poprzedzone zostanie szkoleniem z zakresu przepisów oraz procedur dotyczących bezpieczeństwa i ochrony danych oraz przepisów dotyczących Krajowego Rejestru Karnego (§ 3 projektu). Powyższe oznacza, że osoba, która nie odbędzie szkolenia, nie zostanie dopuszczona do przetwarzania danych w Krajowym Rejestrze Karnym.

Wskazać należy, że do regulacji o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa i ochrony danych należą obecnie: RODO, ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U.) oraz ustawa z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych

w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości. Odpowiednie procedury związane z bezpieczeństwem danych określają zaś odpowiednie polityki bezpieczeństwa danych przyjęte i wdrożone w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Zgodnie z § 4 projektu dostęp do infrastruktury, w której przetwarza się dane o osobach i dane o podmiotach zbiorowych dozwolony jest wyłącznie dla osób legitymujących się upoważnieniem do przetwarzania danych wydanym przez administratora danych lub podmiot przetwarzający. Projektowane rozwiązanie stanowi jeden z elementów zapewnienia bezpieczeństwa danych. Dostęp innych osób do pomieszczeń, w których przetwarza się dane, jest możliwy wyłącznie za zgodą administratora danych lub w obecności osoby upoważnionej.

Przepisy § 5 projektu określają rozwiązania o charakterze technicznym mające na celu zapewnienie, że dostęp do danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych ma wyłącznie osoba do tego upoważniona. Dostęp do danych będzie miała zatem osoba, która uwierzyteli się w systemie teleinformatycznym, i którą system zidentyfikuje jako uprawnioną do przetwarzania tych danych.

Mechanizm kontroli dostępu do danych, o którym mowa w § 5 polega zaś na zapewnieniu, że osoba upoważniona ma dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez siebie uprawnieniem.

Uprawnienia do działania w systemie teleinformatycznym nadaje, modyfikuje oraz cofa administrator systemu na podstawie złożonego wniosku. Wskazać należy, że nadane uprawnienia, zgodnie z przedłożonym wnioskiem, mogą różnić się, w zależności od treści złożonego wniosku.

Każda osoba, która została upoważniona do przetwarzania danych o osobach i danych o podmiotach zbiorowych jest odpowiedzialna za bezpieczeństwo tych danych. Stosownie do treści § 6 projektu każdy przypadek naruszenia bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego, danych w nim zgromadzonych, jak i dokumentów w postaci papierowej winien być niezwłocznie zgłoszony przełożonemu celem podjęcia dalszych czynności, zgodnych z przyjętymi w Ministerstwie Sprawiedliwości politykami bezpieczeństwa danych.

Przepis § 7 projektu stanowi środek o charakterze technicznym umożliwiający rejestrowanie przez system teleinformatyczny działań użytkownika tego systemu, w odniesieniu do danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym. Zgodnie z tym przepisem system teleinformatyczny zapewnia odnotowanie odrębnie dla każdej osoby i

każdego podmiotu zbiorowego, których dane są gromadzone w Rejestrze: dat poszczególnych operacji przetwarzania danych, m.in. daty wprowadzenia, modyfikacji lub usunięcia danych, daty udostępnienia danych; identyfikatora użytkownika wykonującego operację przetwarzania danych, tj. identyfikatora przyznanego indywidualnie każdej osobie upoważnionej do przetwarzania danych; informacji, które dane podlegały operacji przetwarzania, np. informacje o modyfikacji konkretnej danej zgromadzonej w Rejestrze, informację, które dane i w jakim zakresie zostały udostępnione; źródła przetwarzanych danych, tj. skąd pochodziły dane zgromadzone w Rejestrze (rejestr PESEL, Centralna Baza Danych Osób Pozbawionych Wolności, od organów zobowiązanych do przekazywania do KRK dokumentów, tj. sądów i prokuratur, od państw obcych, w tym przesyłanych systemem ECRIS); informacji o odbiorcy lub kategoriach odbiorców udostępnionych danych, tj. komu zostały udostępnione dane zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym.

Przepisy § 1-7 stosuje się do danych, o których mowa w art. 20 ustawy o KRK, tj. usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego zgodnie z art. 17 ustawy o KRK.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie standardowej *vacatio legis*, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Uznano bowiem, że jest to wystarczający czas na zapoznanie się z projektowanymi regulacjami odbiorców tego aktu prawnego.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

OSR projektu nie był oceniany w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5

ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie konta w systemie teleinformatycznym oraz sposobu udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym;
- 2) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wniosek złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz wzór informacji udzielanej na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze oraz przesyłanej za pośrednictwem systemu ECRIS;
- 3) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wniosek złożone w postaci papierowej oraz wzory formularzy: zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego;
- 4) cechy wydruku informacji zrównanego z mocą zaświadczenia umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji;
- 5) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) właścicielu konta – należy przez to rozumieć podmiot, dla którego założono konto w systemie teleinformatycznym;

- 2) koncie – należy przez to rozumieć zbiór danych identyfikujących tożsamość właściciela konta, wraz z przyporządkowanymi zasobami systemu teleinformatycznego;
- 3) użytkownika konta – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, dla której założono konto w systemie teleinformatycznym;
- 4) nazwie użytkownika – należy przez to rozumieć niepowtarzalny identyfikator użytkownika konta w systemie teleinformatycznym;
- 5) zarządzaniu kontem – należy przez to rozumieć wprowadzanie do systemu teleinformatycznego i zmianę w tym systemie konfigurowalnych danych, w szczególności wskazywanie uprawnień poszczególnych użytkowników kont, adresu poczty elektronicznej do powiadomień oraz aktualizacji danych podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
- 6) administracji konta – należy przez to rozumieć użytkownika konta, który posiada uprawnienie do zarządzania kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta;
- 7) uprawnionym użytkownikowi – należy przez to rozumieć użytkownika konta, który posiada uprawnienie do wykonywania czynności innych niż zarządzanie kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta;
- 8) aktywacji profilu KRK – należy przez to rozumieć przyznanie w systemie teleinformatycznym uprawnień umożliwiających składanie zapytań lub wniosków, odbiór informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składanie oraz odbiór pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków;
- 9) uprawnionym użytkownikowi profilu KRK – należy przez to rozumieć użytkownika konta, który posiada uprawnienie do składania w imieniu właściciela konta zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków ;
- 10) uwierzytelnieniu – należy przez to rozumieć proces elektroniczny, który umożliwia identyfikację elektroniczną użytkownika konta w systemie teleinformatycznym;
- 11) identyfikatorze osoby fizycznej – należy przez to rozumieć jeden z poniższych identyfikatorów:
 - a) osobisty krajowy numer identyfikacyjny – kraj, wartość,
 - b) identyfikator podatkowy – kraj, wartość,
 - c) numer osobistego dokumentu identyfikacyjnego – kraj, wartość,

- d) inny identyfikator odczytany z kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, jeżeli jest zgodny z normą ETSI TS 119 412-1;
- 12) identyfikatorze podmiotu niebędącego osobą fizyczną – należy przez to rozumieć jeden z poniższych identyfikatorów:
- a) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,
 - b) NIP,
 - c) inny niż polski identyfikator podatku od wartości dodanej – kraj, wartość,
 - d) inny niż polski identyfikator krajowego rejestru handlowego – kraj, wartość,
 - e) numer autoryzacji dostawcy usług płatniczych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, z późn. zm.¹) – kraj, wartość,
 - f) globalny identyfikator podmiotu prawnego według ISO 17442 – oznaczenie kraju według ISO 3166 równe XG, wartość,
 - g) inny identyfikator odczytany z kwalifikowanego certyfikatu pieczęci elektronicznej, jeżeli jest zgodny z normą ETSI TS 119 412-1;
- 13) identyfikatorze konta – należy przez to rozumieć niepowtarzalny identyfikator przypisany do konta podczas jego zakładania w systemie teleinformatycznym;
- 14) podmiocie uprawnionym – należy przez to rozumieć podmiot uprawniony do uzyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie, o którym mowa w art. 23 ust. 2-4 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...), zwanej dalej „ustawą”;
- 15) certyfikacie dostępowym – dane potwierdzające tożsamość podmiotu uprawnionego odnotowanego w certyfikacie i pozwalające na uzyskanie dostępu do usługi sieciowej.

2. Przez osobisty krajowy numer identyfikacyjny, identyfikator podatkowy, osobisty dokument identyfikacyjny, o których mowa w ust. 1 pkt 11 lit. a-c, rozumie się w szczególności odpowiednio numer PESEL, numer identyfikacji podatkowej (NIP), serię i numer dowodu osobistego albo paszportu albo numer karty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej.

¹ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 102 z 23.04.2018, str. 97.

Rozdział 2

Zakładanie, udostępnianie i korzystanie z konta w systemie teleinformatycznym

§ 3. 1. Konto osoby fizycznej zakłada się w systemie teleinformatycznym, po określeniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej do powiadomień, hasła oraz złożeniu podpisu zaufanego, kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego albo uwierzytelnieniu przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Identyfikator osoby fizycznej, imię lub imiona i nazwisko są ustalane na podstawie danych odpowiednio z kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego lub podpisu zaufanego albo na podstawie danych identyfikujących osobę fizyczną przekazanych za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej i zapisywane na koncie.

3. Konto osoby fizycznej zakłada się w systemie teleinformatycznym także po złożeniu zapytania lub wniosku z konta osoby fizycznej, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zostało utworzone na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, z 2021 r. poz. 1236 oraz z 2022 r. poz. 655, 1259 i 1933).

4. Z chwilą założenia konta osoba fizyczna, która je założyła, staje się administratorem konta, uprawnionym użytkownikiem oraz uzyskuje uprawnienie do składania zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków, w zakresie określonym w art. 6 ust. 4 oraz art. 7 ustawy.

5. Zmiana hasła lub nazwy użytkownika wymaga potwierdzenia przez użytkownika konta podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

6. Zmiana lub dodanie imienia lub nazwiska lub dodanie identyfikatora osoby fizycznej wymaga ponownego potwierdzenia podpisem zaufanym, kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo uwierzytelnienia przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

7. Dodanie lub zmiana identyfikatora osoby fizycznej wymaga potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6, umożliwiającego zweryfikowanie zgodności imienia i nazwiska z imieniem i nazwiskiem zapisanym na koncie.

8. Zmiana imienia lub nazwiska wymaga potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6, umożliwiającego zweryfikowanie zgodności identyfikatora osoby fizycznej z identyfikatorem zapisanym na koncie.

9. W przypadku potrzeby dokonania zmiany, o której mowa w ust. 7, i braku możliwości jej potwierdzenia w sposób, o którym mowa w ust. 7 i 8, osoba fizyczna może zwrócić się z wnioskiem do Ministra Sprawiedliwości, który po pozytywnej weryfikacji wniosku dokonuje zmian na koncie osoby fizycznej.

§ 4. 1. Osoba fizyczna może zostać uwierzytelniona w jeden z następujących sposobów:

- 1) przez wpisanie nazwy użytkownika i hasła;
- 2) przez użycie danych weryfikowanych za pomocą kwalifikowanego certyfikatu podpisu elektronicznego, który zawiera identyfikator zapisany na koncie;
- 3) przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

2. Po uwierzytelnieniu osobie fizycznej udostępnia się konto, w odniesieniu do których jest właścicielem konta, administratorem konta, uprawnionym użytkownikiem i uprawnionym użytkownikiem profilu KRK.

§ 5. 1. Konto podmiotu niebędącego osobą fizyczną zakłada w systemie teleinformatycznym Minister Sprawiedliwości po zgłoszeniu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, potrzeby posiadania konta wraz z jednoczesnym zgłoszeniem administratora lub administratorów konta.

2. Do zgłoszenia dołącza się dokumenty potwierdzające umocowanie do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną, chyba że stwierdzenie umocowania jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną; okoliczność tę należy wskazać w treści zgłoszenia.

3. Zgłoszenie zawiera:

- 1) nazwę lub firmę, pod którą podmiot działa;
- 2) oznaczenie formy prawnej;
- 3) siedzibę i adres;

- 4) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub NIP, a w przypadku ich braku – inny identyfikator podmiotu niebędącego osobą fizyczną;
- 5) imię lub imiona i nazwisko administratora konta oraz identyfikator jego konta w systemie teleinformatycznym;
- 6) wskazanie potrzeby aktywacji profilu KRK.

4. Konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną nie zakłada się w przypadku:

- 1) negatywnej weryfikacji danych identyfikujących podmiot na podstawie danych we właściwych rejestrach lub ewidencjach;
- 2) ustalenia, że istnieje w systemie teleinformatycznym konto tego podmiotu lub konto utworzone dla tego podmiotu na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 3) ustalenia, że nie istnieje konto, a także konto osoby fizycznej utworzone na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, osoby wskazanej jako administrator konta tego podmiotu.

§ 6. Minister Sprawiedliwości zakłada w systemie teleinformatycznym konto także po zgłoszeniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego potrzeby aktywacji profilu KRK z konta, które utworzono na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

§ 7. 1. Dopuszczalne jest wyznaczenie na koncie więcej niż jednego administratora konta.

2. Podmiot niebędący osobą fizyczną może wyznaczyć nowego administratora konta lub odwołać dotychczasowego administratora przez zgłoszenie złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego do Ministra Sprawiedliwości.

3. Osoby działające na koncie jako administratorzy konta, uprawnieni użytkownicy i uprawnieni użytkownicy profilu KRK działają w imieniu i na rzecz właściciela konta.

§ 8. 1. Aktywacji profilu KRK dokonuje Minister Sprawiedliwości po zgłoszeniu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, potrzeby aktywacji tego profilu.

2. Do zgłoszenia, o który mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis § 5 ust. 2.

3. Administrator konta, na którym dokonano aktywacji profilu KRK, którego właścicielem jest podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1-3 ustawy, jest uprawniony do wskazywania w systemie teleinformatycznym uprawnionych użytkowników profilu KRK.

§ 9. Z chwilą aktywacji profilu KRK właściciel konta będący osobą fizyczną uzyskuje uprawnienie do składania z tego konta zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie składanych zapytań lub wniosków, w odniesieniu do danych innych podmiotów niż właściciel konta.

Rozdział 3

Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wniosek złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

§ 10. Informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym udziela się za pośrednictwem konta, po uwierzytelnieniu właściciela konta będącego osobą fizyczną lub uprawnionego użytkownika profilu KRK w systemie teleinformatycznym oraz złożeniu zapytania lub wniosku.

§ 11. Złożenie zapytania lub wniosku za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym wymaga:

- 1) wprowadzenia treści zapytania lub wniosku;
- 2) dołączenia załączników, o ile są niezbędne, w szczególności potwierdzających uprawnienie do

uzyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym;

- 3) zatwierdzenia składanego zapytania lub wniosku;
- 4) uiszczenia opłaty za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę, jeżeli do uzyskania informacji na podstawie danego zapytania wymagane jest uiszczenie opłaty;
- 5) wysłania zapytania lub wniosku do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „biurem informacyjnym”

– przez właściciela konta będącego osobą fizyczną albo uprawnionego użytkownika profilu KRK.

§ 12. Niezwłocznie po złożeniu zapytania lub wniosku, na koncie, z którego wysłano zapytanie lub wniosek, umieszczane jest elektroniczne potwierdzenie złożenia zapytania lub wniosku zawierające zestaw danych wskazujący zapytanie lub wniosek, datę złożenia zapytania lub wniosku, właściciela konta, z którego konta zapytanie lub wniosek zostało

złożone, a w przypadku gdy składającym zapytanie lub wniosek jest uprawniony użytkownik profilu KRK, także dane tego użytkownika..

§ 13. Informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w taki sposób, że umieszcza się je na koncie, z którego zapytanie lub wniosek został złożony.

§ 14. W przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w Rejestrze a danymi zawartymi w zapytaniu albo stwierdzenia rozbieżności między danymi o podmiocie zbiorowym zgromadzonymi w Rejestrze a danymi zawartymi w zapytaniu, jeżeli nie budzą one wątpliwości co do tożsamości osoby lub oznaczenia podmiotu, informacja o osobie lub informacja o podmiocie zbiorowym zawiera wykaz tych rozbieżności.

§ 15. 1. Informację o osobie udzielaną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze na zapytanie sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Informację o podmiocie zbiorowym udzielaną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze na zapytanie sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Informację o osobie udzielaną na zapytanie lub na wniosek przesłaną za pośrednictwem systemu ECRIS sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 16. 1. Informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na zapytanie wydawana jest wraz z informacją o osobie sporządzoną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze.

2. Informacja z rejestru karnego państwa obcego udzielona na wniosek wydawana jest wraz z pismem przewodnim.

3. W przypadku gdy rejestr karny państwa obcego odmówił udzielenia informacji, powiadomienie o tym fakcie wydawane jest wraz z informacją o osobie sporządzoną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze bądź dołączane do pisma przewodniego.

4. Informacja o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących osoby wydawana jest wraz z informacją o osobie sporządzoną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze.

Rozdział 4

Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wniosek złożony w postaci papierowej oraz cechy wydruku informacji udzielanej na zapytanie

§ 17. Informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytania lub wnioski składane w postaci papierowej osobiście lub nadawane drogą pocztową udzielają biuro informacyjne oraz punkty informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w sądach powszechnych, wskazane w wykazie punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego, udostępnianym przez biuro informacyjne w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 18. 1. W zapytaniu lub wniosku składanym osobiście, dane umożliwiające weryfikację tożsamości osoby składającej zapytanie lub wniosek podaje się na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. W zapytaniu o podmiot zbiorowy dane identyfikujące ten podmiot podaje się na podstawie aktualnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. W przypadku podmiotu zbiorowego niewpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego, dane identyfikujące podmiot podaje się na podstawie innego dokumentu zawierającego te dane.

§ 19. 1. Do zapytania lub wniosku składanego w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego, o której mowa w art. 24 ust. 9 ustawy, przez podmiot niebędący organem administracji publicznej ani państwową lub samorządową jednostką organizacyjną załącza się dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej zapytanie lub wniosek do działania w imieniu podmiotu kierującego zapytanie lub wniosek.

2. Nie stosuje się ust. 1 w przypadku gdy stwierdzenie umocowania osoby podpisującej zapytanie lub wniosek jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną.

§ 20. Informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła zapytanie lub wniosek w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała zapytanie lub wniosek, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

§ 21. 1. Wydruk informacji o osobie i wydruk informacji o podmiocie zbiorowym udzielonej na zapytanie posiada następujące cechy umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielonej informacji:

- 1) niepowtarzalny identyfikator wydruku;
- 2) adres strony internetowej umożliwiającej weryfikację wydruku;
- 3) oznaczenie danych adresowych organu, od którego pochodzi wydawana informacja;
- 4) numer informacji nadany przez system teleinformatyczny;
- 5) informację o dacie i godzinie, w której nastąpiło wydanie informacji na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze;
- 6) wskazanie, ile stron liczy wydruk, oraz oznaczenie numeru każdej strony;
- 7) klauzulę, że wydruk informacji ma moc zrównaną z mocą zaświadczenia;
- 8) pouczenie o sposobie i terminie możliwości weryfikacji wydruku.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 6, ujawnia się na każdej stronie wydruku.

§ 22. Weryfikacja wydruku jest możliwa w przez okres 12 miesięcy od dnia wydania informacji.

§ 23. 1. Wzór formularza zapytania o osobę stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza zapytania o podmiot zbiorowy stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

4. Wzory formularzy, o których mowa w ust. 1 – 3, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 24. Do informacji udzielanej na zapytanie lub wniosek złożone w postaci papierowej stosuje się odpowiednio przepisy § 14-16.

Rozdział 5

Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

§ 25. Informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie udziela się przy użyciu usługi sieciowej po weryfikacji certyfikatu dostępowego i odebraniu żądania udzielenia tej informacji wysłanego z aplikacji dostępowej podmiotu uprawnionego.

§ 26. Do informacji udzielanej na żądanie stosuje się odpowiednio przepis § 16 ust. 1, 3 i
4

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje upoważnienie zawarte w art. 29 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.), zwanej dalej „ustawą o KRK”.

Zgodnie z delegacją ustawową zawartą w art. 29 ustawy o KRK, Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi:

1) tryb zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym,

2) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz wzór informacji udzielanej na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze oraz przesyłanej za pośrednictwem systemu ECRIS,

3) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone w postaci papierowej oraz wzory formularzy: zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego,

4) cechy wydruku informacji zrównanego z mocą zaświadczenia umożliwiające jego weryfikację z danymi zawartymi w udzielanej informacji,

5) sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

– mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, zabezpieczenia przed uzyskaniem danych z Rejestru przez osoby nieuprawnione oraz możliwość składania jednorazowo wielu pism.

Dotychczas kwestię udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym regulowały dwa rozporządzenia:

1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1025, z 2016 r. poz. 411 oraz z 2022 r. poz. 1838),

2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 2021 r. w sprawie sposobu i trybu udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych z Krajowego Rejestru

Karnego, udzielanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sposobu zakładania konta użytkownika i konta instytucjonalnego dla informacji udzielanych na zapytanie lub wnioski oraz zakresu informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym udzielanej na żądanie (Dz. U. poz. 728)

W związku z uchwaleniem nowej ustawy o KRK oraz decyzją, aby w jednym akcie wykonawczym uregulować udzielanie informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, niezależnie od sposobu wnioskowania o tę informację, konieczne stało się wydanie nowego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia przewiduje udzielanie informacji o osobach i informacji o podmiotach zbiorowych na trzy sposoby:

1) za pośrednictwem systemu teleinformatycznego umożliwiającego złożenie zapytania lub wniosku przy wykorzystaniu konta, a także złożenie i doręczanie pism w postępowaniu toczącym się na podstawie złożonego zapytania lub wniosku (zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o KRK – zapytanie, art. 39 ust. 2 i 4 ustawy o KRK - wniosek, art. 26 ustawy o KRK – pisma);

2) za pośrednictwem usługi sieciowej, za pomocą aplikacji dostępowej uprawnionych podmiotów (zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o KRK);

3) w postaci papierowej, na zapytanie lub wnioski złożone na formularzach: zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy, wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego (zgodnie z art. 24 ust. 8 i 9 ustawy o KRK – zapytanie, art. 39 ust. 4 ustawy o KRK – wniosek).

1. Tryb zakładania, udostępniania i sposób korzystania z konta w systemie teleinformatycznym.

Projektowane rozporządzenie przewiduje, że składanie zapytań i wniosków za pośrednictwem systemu teleinformatycznego oraz doręczanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (dalej: KRK, Rejestr) będzie realizowane, przy użyciu dwóch rodzajów kont – konta osoby fizycznej i konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Opisywany sposób uzyskiwania informacji będzie już możliwy pod rządami obowiązującej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, bowiem projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu i trybu udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych z Krajowego Rejestru Karnego, udzielanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sposobu zakładania konta użytkownika i konta instytucjonalnego dla informacji udzielanych

na zapytanie lub wnioski oraz zakresu informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym udzielanej na żądanie (numer z wykazu: B661) wprowadzono zmiany w dotychczasowym sposobie zakładania kont, a tym samym uzyskiwania informacji z KRK.

Powyższe ma związek z planowanym przeniesieniem e-usługi udzielania informacji z KRK na nową platformę usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości (Portal Rejestrów Sądowych) oraz wykorzystaniem w procesie zakładania kont (osoby fizycznej, podmiotu niebędącego osobą fizyczną) w systemie teleinformatycznym tzw. Modułu Tożsamości, tj. systemu zapewniającego identyfikację i uwierzytelnienie użytkowników, zintegrowanego z dedykowanym systemem kont osób fizycznych oraz kont podmiotów, z wykorzystaniem których uwierzytelnieni użytkownicy będą mogli wysyłać zapytania i wnioski oraz otrzymywać informacje z KRK.

Niniejszy projekt powiela zatem co do zasady regulacje przyjęte na gruncie procedowanego obecnie projektu rozporządzenia wydanego na podstawie art. 21a ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ze zmianami wynikającymi z nowej ustawy o KRK.

Składanie zapytań lub wniosków oraz uzyskiwanie informacji z KRK możliwe będzie zatem przy użyciu:

- konta osoby fizycznej – dedykowanego osobom fizycznym, które składają zapytania i wnioski w celu uzyskania informacji o sobie samym, realizując uprawnienie wynikające z art. 7 ustawy o KRK oraz zapytania o podmiot zbiorowy, realizując uprawnienie wynikające z art. 6 ust. 4 ustawy o KRK. Konto osoby fizycznej będzie służyło również – po aktywacji na tym koncie profilu KRK – osobom fizycznym uprawnionym na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz art. 39 ustawy o KRK do składania zapytań i wniosków o informacje dotyczące danych innej osoby, a także osobom fizycznym uprawnionym do składania zapytań i wniosków w imieniu innej osoby fizycznej (np. pełnomocnik, przedstawiciel ustawowy),

- konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną – dedykowanego podmiotom niebędącym osobami fizycznymi (np. osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, organom administracji publicznej), które składają zapytania w celu uzyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz art. 6 ust. 4, a także wnioski na podstawie art. 39 ustawy o KRK.

W ślad za rozwiązaniami przyjętymi w projekcie rozporządzenia procedowanego na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (art. 21a tejże ustawy), także w niniejszym projekcie przewidziano, że konta założone na potrzeby uzyskiwania informacji z KRK będą mogły być wykorzystywane w celu uzyskania dostępu do szeregu innych usług Ministerstwa Sprawiedliwości. Chodzi tu w szczególności o możliwość korzystania z elektronicznych usług na potrzeby prowadzenia postępowań na podstawie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 685 z późn. zm.), ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2309) czy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 z późn. zm.). Wskazać należy, że także konta zakładane na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2021 r. w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (Dz. U. poz. 2204, dalej: rozporządzenie o kontach w postępowaniu sądowym), tj. zakładane na potrzeby dostępu do wspomnianych usług, będą mogły być wykorzystywane w procesie uzyskiwania informacji z KRK. Przepisy niniejszego rozporządzenia znajdują bowiem zastosowanie do kont powstałych na mocy rozporządzenia o kontach w postępowaniu sądowym w momencie złożenia po raz pierwszy zapytania lub wniosku z konta osoby fizycznej (§ 3 ust. 3 projektu) albo w chwili zgłoszenia potrzeby aktywacji profilu KRK na koncie osoby fizycznej, jak i na koncie podmiotu niebędącego osobą fizyczną (§ 6 projektu).

Przepisy § 3 ust. 1 i 2 projektu regulują sposób zakładania konta osoby fizycznej. Założenie takiego konta pozwoli właścicielowi konta, tj. osobie fizycznej, dla której je założono, na składanie zapytań i wniosków do KRK na podstawie art. 7 ustawy o KRK. Dodatkowo, wobec uprawnienia każdego do pozyskania informacji o podmiocie zbiorowym (art. 6 ust. 4 ustawy o KRK), założenie konta osoby fizycznej pozwoli na złożenie zapytania o podmiot zbiorowy. Podkreślić należy, że uzyskanie informacji o sobie samym na zapytanie i wniosek zainteresowanej osoby, jak i uzyskanie informacji o podmiocie zbiorowym nie wymaga aktywacji profilu KRK.

Założenie konta osoby fizycznej dokonuje się w systemie teleinformatycznym po określeniu nazwy użytkownika, adresu poczty elektronicznej do powiadomień, hasła oraz złożeniu podpisu zaufanego, kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego albo uwierzytelnieniu przez użycie środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej.

Nie jest zatem konieczne składanie do Ministra Sprawiedliwości wniosku o utworzenie takiego konta. Identyfikator osoby fizycznej, jej imię lub imiona i nazwisko będą ustalane na podstawie danych odpowiednio z kwalifikowanego podpisu elektronicznego, podpisu osobistego lub podpisu zaufanego albo na podstawie danych identyfikujących osobę fizyczną przekazanych za pomocą środka identyfikacji elektronicznej wydanego w systemie identyfikacji elektronicznej przyłączonym do węzła krajowego identyfikacji elektronicznej i zapisywane na koncie.

W przypadku utworzenia konta osoby fizycznej na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych założenie konta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nastąpi w momencie złożenia zapytania lub wniosku z konta osoby fizycznej. Wyjaśnić należy, że opisane powyżej założenie konta oznacza dostęp do systemu teleinformatycznego służącego do uzyskiwania informacji o osobach i informacji o podmiotach zbiorowych z KRK. Taki uproszczony sposób zakładania konta osoby fizycznej (tj. z pominięciem czynności określonych w projektowanym § 3 ust. 1) ma na celu rozciągnięcie rozwiązań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu także na funkcjonujące obecnie konta osób fizycznych utworzone w celu prowadzenia postępowań sądowych na podstawie innych, wskazanych powyżej przepisów (§ 3 ust. 3 projektu).

Z chwilą założenia konta osoby fizycznej, osoba fizyczna, która je założyła, stanie się administratorem konta i uprawnionym użytkownikiem oraz uzyska uprawnienie do składania zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków, w zakresie określonym w art. 6 ust. 4 oraz art. 7 ustawy o KRK (§ 3 ust. 4 projektu).

Jako administrator konta osoba ta uzyska uprawnienie do zarządzania kontem na koncie własnym lub koncie innego właściciela konta, natomiast jako użytkownik uprawniony otrzyma możliwość wykonywania czynności innych niż zarządzanie kontem (por. § 2 ust. 1 pkt 6 i 7 projektu rozporządzenia). Przez zakres innych czynności należy rozumieć czynności, o których mowa w § 3 ust. 4, tj. składanie zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków, w zakresie określonym w art. 6 ust. 4 oraz art. 7 ustawy o KRK. Przy czym zauważyć należy, że czynności te zarezerwowane są dla użytkownika uprawnionego będącego jednocześnie właścicielem konta. Ponadto zakres tych czynności (innych niż zarządzanie kontem) definiowany jest przez inne akty wykonawcze regulujące takie

zagadnienia jak wnoszenie pism procesowych czy dokonywanie doręczeń (jak powyżej wyjaśniono, konto będzie mogło być wykorzystywane także w celu prowadzenia postępowań rejestrowych, upadłościowych i restrukturyzacyjnych).

W przepisach § 3 ust. 5-9 projektu rozporządzenia uregulowano wymogi związane ze zmianą hasła lub nazwy użytkownika, zmianą lub dodaniem imienia lub nazwiska, a także dodaniem lub zmianą identyfikatora osoby fizycznej. Natomiast w § 4 określono sposoby uwierzytelnienia się osoby fizycznej w systemie teleinformatycznym. Przyjęte w tym zakresie rozwiązania są analogiczne do zawartych w § 3 i § 4 rozporządzenia o kontaktach w postępowaniu sądowym, oraz w projekcie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu i trybu udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych z Krajowego Rejestru Karnego, udzielanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sposobu zakładania konta użytkownika i konta instytucjonalnego dla informacji udzielanych na zapytanie lub wniosek oraz zakresu informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym udzielanej na żądanie (B661). Wynika to z tego, że wszystkie wymienione akty normatywne odnoszą się w tym zakresie do tych samych rozwiązań technicznych.

Przepisy § 5 ust. 1 i 2 projektu regulują sposób założenia konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Zgodnie z ww. przepisami, założenie konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną wymaga przesłania do Ministra Sprawiedliwości, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, zgłoszenia potrzeby posiadania konta wraz z jednoczesnym zgłoszeniem administratora lub administratorów konta. Do zgłoszenia należy dołączyć dokumenty potwierdzające umocowanie do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Podkreślić należy, że zasadą wyrażoną w projektowanym ust. 2 § 5 jest potwierdzanie przez Ministra Sprawiedliwości umocowania do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną na podstawie przedłożonych dokumentów. Projektowany przepis reguluje także sytuację, w której załączanie do zgłoszenia dokumentów stwierdzających umocowanie do działania w imieniu podmiotu niebędącego osobą fizyczną nie będzie konieczne. Chodzi tu o przypadek, w którym stwierdzenie umocowania będzie możliwe na podstawie wykazów lub rejestrów, do których Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną i z których treścią zapozna się samodzielnie.

W przepisach § 5 ust. 3 i 4 projektu określono obligatoryjne elementy zgłoszenia oraz przesłanki negatywne założenia konta. Natomiast w § 7 określono uprawnienia związane z wyznaczeniem administratorów konta. Również w tym zakresie przyjęto analogiczne

rozwiązania do zawartych odpowiednio w § 5 ust. 3 i 4 i § 6 rozporządzenia o kontaktach w postępowaniu sądowym i które zawarto również w projektowanym rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu i trybu udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych z Krajowego Rejestru Karnego, udzielanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sposobu zakładania konta użytkownika i konta instytucjonalnego dla informacji udzielanych na zapytanie lub wniosek oraz zakresu informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym udzielanej na żądanie (B661), co wynika z przyjęcia tych samych rozwiązań technicznych. W przypadku zgłoszenia dotyczącego konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną należało będzie dodatkowo wskazać na potrzebę aktywacji profilu KRK, a więc przyznania w systemie teleinformatycznym uprawnień umożliwiających składanie zapytań lub wniosków, odbiór informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składanie oraz odbiór pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków (§ 5 ust. 3 pkt 6 i § 2 ust. 1 pkt 8 projektu).

W paragrafie 6 projektu rozporządzenia przewidziano dodatkowy sposób zakładania konta - zarówno osoby fizycznej, jak i podmiotu niebędącego osobą fizyczną. Minister Sprawiedliwości założy takie konto także po zgłoszeniu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego potrzeby aktywacji profilu KRK z konta, które utworzono na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych. W przypadku utworzenia konta osoby fizycznej albo konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych założenie konta w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nastąpi w momencie zgłoszenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego potrzeby aktywacji profilu KRK.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że w § 6, odmiennie niż w § 3 ust. 3 projektu, wskazano moment założenia konta osoby fizycznej tj. w chwili zgłoszenia potrzeby aktywacji profilu KRK, a nie w momencie wysłania zapytania czy wniosku o samego siebie. Propozycja taka wynika z potrzeby uregulowania założenia konta także dla osób fizycznych, które uprawnione są do uzyskiwania informacji z KRK o innych osobach oraz o podmiotach zbiorowych, a zatem w zakresie innych danych niż informacja o sobie samym.

Opisane powyżej założenie konta, zarówno osoby fizycznej, jak i podmiotu niebędącego osobą fizyczną, oznacza dostęp do systemu teleinformatycznego służącego do uzyskiwania informacji o osobach i informacji o podmiotach zbiorowych z KRK. Taki uproszczony sposób

zakładania konta ma na celu rozciągnięcie rozwiązań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu także na funkcjonujące obecnie na platformie usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości konta osób fizycznych i podmiotów niebędących osobą fizyczną utworzone na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

W § 8 ust. 1 i 2 projektu rozporządzenia uregulowano sposób aktywacji profilu KRK, co dotyczy kont, na których taki profil nie został jeszcze aktywowany (§ 2 ust. 1 pkt 8 projektu rozporządzenia). Aktywacji profilu KRK dokona Minister Sprawiedliwości po zgłoszeniu, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, potrzeby aktywacji tego profilu. Chodzi tu o konta osoby fizycznej, która zgłosiła potrzebę aktywacji profilu oraz o konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną utworzone na podstawie przepisów wykonawczych do art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Administrator konta osoby fizycznej oraz administrator konta podmiotu niebędącego osobą fizyczną, na którym dokonana zostanie aktywacja profilu KRK, uzyska w momencie aktywacji profilu KRK uprawnienie do wskazywania w systemie teleinformatycznym uprawnionych użytkowników profilu KRK. Uprawnienie to zostanie przyznane wyłącznie administratorom podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 1-3 ustawy o KRK, czyli podmiotów, którym przysługuje prawo do uzyskiwania z Rejestru informacji o innych osobach. Uprawnieni użytkownicy profilu KRK to użytkownicy posiadający uprawnienie do składania w imieniu właściciela konta zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbioru pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków (§ 8 ust. 3 w zw. z § 2 ust. 1 pkt 9 projektu rozporządzenia). W przypadku aktywacji profilu KRK na koncie osoby fizycznej jego właściciel uzyska uprawnienie do składania z tego konta zapytań lub wniosków, odbioru informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, a także składania oraz odbierania innych pism w postępowaniach toczących się na podstawie zapytań lub wniosków, w odniesieniu do danych innych podmiotów niż właściciel konta (§ 9 projektu rozporządzenia). W takim przypadku nie będzie możliwości wyznaczenia uprawnionych użytkowników profilu KRK, a uprawnienie do składania zapytań lub wniosków będzie realizowane przez uprawnionego użytkownika będącego właścicielem konta osoby fizycznej. Powyższa zasada dozna wyjątku w przypadku osób fizycznych, którym na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o KRK przysługuje prawo do uzyskiwania informacji o innej osobie. Głównie będą to

osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i będące pracodawcami uprawnionymi do uzyskiwania informacji o pracownikach i kandydatach na pracowników. Osoby te będą mogły wskazywać na koncie uprawnionych użytkowników profilu KRK, co znalazło wyraz w projektowanym § 8 ust. 3 rozporządzenia.

2. Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wnioski złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

W § 10 projektu rozporządzenia przewidziano, że informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym udziela się za pośrednictwem konta, po uwierzytelnieniu się właściciela konta będącego osobą fizyczną lub uprawnionego użytkownika profilu KRK w systemie teleinformatycznym oraz złożeniu zapytania lub wniosku.

Złożenie zapytania lub wniosku za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym wymagało będzie wprowadzenia treści zapytania lub wniosku, dołączenia załączników (o ile są niezbędne), w szczególności potwierdzających uprawnienie do uzyskania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym, zatwierdzenia składanego zapytania lub wniosku, uiszczenia opłaty za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę, jeżeli do uzyskania informacji na podstawie danego zapytania wymagane jest uiszczenie opłaty oraz wysłania zapytania lub wniosku do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „biurem informacyjnym” – przez właściciela konta będącego osobą fizyczną albo uprawnionego użytkownika profilu KRK (§ 11 projektu rozporządzenia).

Wskazać należy, że w stosunku do dotychczasowej ustawy o KRK, w nowej ustawie o KRK zrezygnowano z obowiązku podpisania zapytania lub wniosku składanego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Przepisy projektowanego § 10 nie wymieniają zatem tej czynności jako niezbędnej dla złożenia zapytania lub wniosku.

W dniu 5 października 2021 r. zmianie uległa ustawa - Kodeks postępowania administracyjnego, która w dodawanym art. 14 § 1c stanowi, że „sprawy mogą być załatwiane z wykorzystaniem usług online udostępnianych przez organy administracji publicznej po uwierzytelnieniu strony lub innego uczestnika postępowania w sposób określony w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2320)”. Artykuł 14 § 1c został dodany przez art. 61 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach

elektronicznych (Dz.U.2020.2320), która w zakresie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego wprowadziła zmiany polegające m.in. na uproszczeniu dostępu do usług publicznych świadczonych online.

W ślad za zmianą ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego (dodawany art. 14 § 1c) zdecydowano się przenieść na grunt nowej ustawy o KRK rozwiązanie polegające na możliwości uwierzytelnienia się osoby, która będzie korzystać z usługi umożliwiającej uzyskanie informacji z KRK na zapytanie lub wnioski za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (e-usługa). Uwierzytelnienie zastąpi składanie podpisu przez zapytującego, a odbywać się będzie na zasadach określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57) z użyciem Modułu Tożsamości wykorzystywanego na Portalu Rejestrów Sądowych.

Złożenie zapytania lub wniosku oraz doręczenie informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, jak również składanie i doręczanie pism w postępowaniu toczącym się na podstawie tych zapytań lub wniosków (zgodnie z art. 26 ustawy o KRK), będzie realizowane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Uznano za zbędne powtarzanie w treści projektu rozporządzenia odpowiednich regulacji zawartych w tych przepisach. Za wystarczające uznano wskazanie w § 13 projektowanego rozporządzenia, że informację o osobie i informację o podmiocie zbiorowym doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w taki sposób, że umieszcza się je na koncie, z którego zapytanie lub wniosek został złożony.

W § 12 projektowanego rozporządzenia wskazano, że niezwłocznie po złożeniu zapytania lub wniosku, na koncie, z którego wysłano zapytanie lub wniosek, umieszczane jest elektroniczne potwierdzenie złożenia zapytania lub wniosku zawierające zestaw danych wskazujący zapytanie lub wniosek, datę złożenia zapytania lub wniosku, właściciela konta, z którego konta zapytanie lub wniosek zostało złożone, a w przypadku gdy składającym zapytanie lub wniosek jest uprawniony użytkownik profilu KRK, także dane tego użytkownika.

W przypadku stwierdzenia rozbieżności między danymi identyfikującymi osobę zgromadzonymi w Rejestrze a danymi zawartymi w zapytaniu albo stwierdzenia rozbieżności między danymi o podmiocie zbiorowym zgromadzonymi w Rejestrze a danymi zawartymi w zapytaniu, jeżeli nie budzą one wątpliwości co do tożsamości osoby lub oznaczenia podmiotu,

informacja o osobie lub informacja o podmiocie zbiorowym zawiera wykaz tych rozbieżności. (§ 14 projektowanego rozporządzenia).

Przepis § 15 odwołuje do załączników, w których określono wzory udzielanych informacji. Projektowane rozporządzenie przewiduje następujące wzory informacji: o osobie, udzielanej na zapytanie, oraz udzielanej na zapytanie lub wniosek, przesłanej za pośrednictwem systemu ECRIS, a także o podmiocie zbiorowym, udzielanej na zapytanie.

Przepis § 16 ust. 1-3 określa sposób wydawania informacji z rejestru karnego państwa obcego. Forma wydania takiej informacji uzależniona jest od tego, czy uzyskana informacja obejmowała także dane o osobie zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. Zgodnie z § 16 ust. 1 informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udzielona na zapytanie wydawana jest wraz z informacją o osobie sporządzoną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze. Z kolei informacja z rejestru karnego państwa obcego udzielona na wniosek wydawana jest wraz z pismem przewodnim (§ 16 ust. 2 projektu). W przypadku gdy rejestr karny państwa obcego odmówił udzielenia informacji, przepis § 16 ust. 1 i 2 znajdzie zastosowanie odpowiednio do przekazania informacji o takiej odmowie.

W związku z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN oraz związanymi z tym faktem obowiązkami wynikającymi z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. 135 z 22.05.2019, str. 1 z późn. zm.), przepisy projektowanego rozporządzenia regulują sposób wydawania informacji o nieodnalezieniu wpisów w systemie ECRIS-TCN osoby, której dotyczy zapytanie. W związku z tym, że obowiązek weryfikacji osoby w systemie ECRIS-TCN związany jest z faktem złożenia do Rejestru zapytania albo wysłania żądania, informacja uzyskana w wyniku przeszukania systemu ECRIS-TCN o nieodnalezieniu wpisów stanowić będzie element wydawanej informacji z Rejestru. Wskazać należy, że w przypadku znalezienia w systemie ECRIS-TCN osoby, której dotyczy zapytanie lub żądanie, biuro informacyjne występować będzie z zapytaniem o udzielenie informacji o osobie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby. Uzyskana w tym trybie informacja z rejestrów karnych państw

członkowskich wydawana jest wraz z informacją o osobie sporządzoną na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze (patrz: § 16 ust. 1 projektu).

3. Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie lub wniosek złożony w postaci papierowej oraz cechy wydruku informacji udzielanej na zapytanie.

Projekt rozporządzenia określa sposób złożenia zapytania lub wniosku w postaci papierowej przez osobę fizyczną – w przypadku uzyskiwania informacji jej dotyczącej, oraz przez pozostałe podmioty – w przypadku niedostępności systemu teleinformatycznego (zgodnie z art. 24 ust. 9 ustawy o KRK).

Zgodnie z § 17 projektu odpowiedzi na zapytania lub wnioski w postaci papierowej kierowane do Rejestru osobiście lub drogą pocztową, udziela Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego lub punkty informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w sądach powszechnych.

Wskazana regulacja, poprzez umożliwienie złożenia zapytania lub wniosku zarówno do biura informacyjnego, jak i punktów informacyjnych oraz otrzymania informacji tą samą drogą, ma na celu zapewnienie sprawniejszego udzielania informacji.

Przepis § 18 ust. 1 wskazuje sposób weryfikacji tożsamości osoby składającej osobiście zapytanie lub wniosek.

W przepisie ust. 2 wskazano źródło danych identyfikujących podmiot zbiorowy, którego dotyczy zapytanie. Najczęściej źródłem tych danych jest aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W przypadku gdy podmiot nie jest wpisany do KRS, dane identyfikujące ten podmiot będą wpisywane na podstawie innego, posiadanego przez składającego zapytanie, dokumentu zawierającego te dane, np. wyciągu z innego niż KRS rejestru.

Przepis § 19 ma na celu zabezpieczenie uzyskania informacji z Rejestru przez osoby nieuprawnione poprzez wskazanie, że podmioty niebędące organem administracji publicznej ani państwową lub samorządową jednostką organizacyjną zobowiązane są do przedstawienia dokumentu potwierdzającego, że osoba, która podpisała zapytanie lub wniosek jest uprawniona do reprezentacji tego podmiotu. Obowiązku takiego nie przewiduje się w przypadku tych podmiotów, co do których uprawnienie do działania w jego imieniu można ustalić na podstawie wykazów lub rejestrów, do których Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną. Regulacja ta z jednej strony pozwala na weryfikację, czy w posiadanie informacji z Rejestru

wejdzie osoba uprawniona, z drugiej strony, ogranicza zbędne formalności, których musiałby dopełnić zapytujący lub wnioskodawca.

Tożsamy do określonego w § 19 cel, tj. zabezpieczenia uzyskania danych przez osoby nieuprawnione, ma regulacja § 20. Projektowany przepis przewiduje, że osoba, która odbiera informację z Rejestru osobiście (regulacja dotyczy odbioru informacji zarówno w biurze informacyjnym, jak i punktach informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego) zobowiązana jest wylegitymować się dowodem osobistym lub innym dokumentem tożsamości pozwalającym na stwierdzenie, czy jest osobą, która podpisała się na zapytaniu lub wniosku. Przepisy projektu dopuszczają także sytuację, w której osobą odbierającą informację nie jest osoba podpisująca zapytanie lub wniosek. Wówczas odbierający informację z Rejestru powinien przedłożyć dokument potwierdzający jego uprawnienie do odbioru informacji, np. złożyć pełnomocnictwo uprawniające go do odbioru informacji z Rejestru podpisane przez osobę, której zapytanie lub wniosek dotyczą albo przez osobę lub osoby uprawnione do reprezentowania danego podmiotu.

Na gruncie ustawy o KRK przyjęto zasadę, że każda informacja z KRK na złożone zapytanie lub wniosek będzie wydawana w postaci dokumentu elektronicznego podpisanego kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Ze względu na możliwość wnioskowania o informację z wykorzystaniem papierowych formularzy (art. 24 ust. 8 i 9 ustawy o KRK), zdecydowano, że informacja udzielona na zapytanie lub wniosek złożone w postaci papierowej zostanie wydana w postaci wydruku tej informacji opatrzonego cechami umożliwiającymi jego weryfikację z danymi zawartymi w tej informacji, określonymi w projektowanym rozporządzeniu (art. 27 ust. 8 ustawy o KRK). Wydruk informacji będzie miał moc zrównaną z mocą zaświadczenia (art. 32 ust. 2 ustawy o KRK). Ponadto należy wskazać, że możliwość wydruku będzie dotyczyła również informacji udzielonych za pośrednictwem konta na zapytanie lub wniosek złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Przepis § 21 określa cechy wydruku pozwalające na weryfikację jego autentyczności oraz weryfikację informacji zawartej na wydruku z udzieloną informacją. Wskazać należy, że kluczowym elementem wydruku jest niepowtarzalny identyfikator wydruku, za pomocą którego na dedykowanej stronie internetowej będzie można zweryfikować zawartość wydruku z udzieloną informacją. Planuje się, aby weryfikacja wydruku pozwoliła na wyświetlenie pełnego dokumentu elektronicznego z repozytorium wydanych zaświadczeń.

Okres weryfikacji wydruku wskazano na 12 miesięcy (§ 22 projektu). Jest to obecnie najdłuższy znany w przepisach prawa okres ważności informacji z Krajowego Rejestru Karnego (art. 92p ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, Dz. U. z 2022 r. poz. 2230).

Wzory formularzy zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy oraz wniosku o informację o osobie z rejestru karnego państwa obcego oraz sposób ich udostępnienia określa § 23 projektu.

4. Sposób udzielania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

W stosunku do dotychczasowych przepisów określających uzyskiwanie informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie, projektowane rozporządzenie nie reguluje kwestii dotyczących danych, jakie należy wskazać w żądaniu udzielania informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym, a także zakresu informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym udzielanej w tym trybie. Materia ta została bowiem przeniesiona na grunt nowej ustawy o KRK.

W projektowanym rozporządzeniu pozostawiono zaś przepis określający sposób udzielania informacji na żądanie – sposobem tym jest usługa sieciowa korzystająca z pomocy aplikacji dostępowej uprawnionych podmiotów. Usługa sieciowa (ang. web service) to właściwość systemu teleinformatycznego polegająca na powtarzalnym wykonywaniu przez ten system z góry określonych funkcji po otrzymaniu, za pomocą sieci teleinformatycznej, danych uporządkowanych w określonej strukturze (§ 2 pkt 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych).

Usługa ta umożliwia uprawnionym podmiotom integrację z systemem teleinformatycznym Ministerstwa Sprawiedliwości za pośrednictwem posiadanego przez te podmioty oprogramowania (aplikacji dostępowych), którego dostosowanie oraz utrzymanie leży po stronie podmiotów korzystających z usługi.

Warunkiem uzyskiwania informacji na żądanie jest posiadanie ważnego certyfikatu dostępowego do usługi sieciowej wydanego przez Centrum Certyfikacji Ministerstwa Sprawiedliwości. Weryfikacja certyfikatu dostępowego, o której mowa w § 25 projektu obywat

się będzie przed odebraniem żądania wysłanego z aplikacji dostępowej podmiotu uprawnionego, na etapie nawiązywania połączenia z usługą. Dopiero po pozytywnej weryfikacji certyfikatu, możliwe będzie odebranie żądania i udzielenie informacji.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie standardowej *vacatio legis*, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Uznano bowiem, że jest to wystarczający czas na zapoznanie się z projektowanymi regulacjami odbiorców tego aktu prawnego oraz, w przypadku uzyskiwania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie, na uruchomienie rozwiązań przewidzianych niniejszym aktem wykonawczym.

Wskazać należy, że o sposobie uzyskiwania informacji o osobie i informacji o podmiocie zbiorowym na żądanie, tj. przy użyciu usługi sieciowej, stanowią przepisy ustawy o KRK (art. 23), natomiast przepisy projektowanego rozporządzenia stanowią doszczegółowienie proponowanego w ustawie o KRK sposobu uzyskiwania informacji (poprzez wskazanie, że informacji na żądanie udziela się przy użyciu usługi sieciowej na żądanie wysłane z aplikacji dostępowej podmiotu uprawnionego - § 25 projektu). Wprowadzane rozwiązanie, oparte na żądaniach, znane jest zatem odbiorcom projektowanego aktu wykonawczego.

Podkreślenia wymaga także, że ww. sposób uzyskiwania informacji, tj. na żądanie, funkcjonuje już na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, jednakże ze względu na wprowadzoną ustawą o KRK możliwość uzyskania informacji na żądanie także z rejestrów karnych państw członkowskich Unii Europejskiej (w przypadku skierowania do KRK żądania o udzielenie informacji o osobie w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 dotyczącego osoby będącej obywatelem państwa trzeciego lub obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada co najmniej jedno obywatelstwo państwa trzeciego - art. 27 ust. 6 ustawy o KRK), konieczne jest zmodyfikowanie obecnej usługi.

Powyższe wiąże się z podjęciem prac o charakterze analityczno-projektowym w celu szczegółowego opisanie specyfikacji technicznej projektowanego rozwiązania, która w pierwszej kolejności zostanie przekazana podmiotom ustawowo zobowiązanym do uzyskiwania informacji o osobach i informacji o podmiotach zbiorowych na żądanie (tj. określonych w art. 23 ust. 2 ustawy o KRK).

Zatem przepisy projektowanego rozporządzenia stanowią w istocie przełożenie rozwiązań przyjętych w ustawie o KRK, które powinny zostać wdrożone w wystarczająco długim okresie, tj. 9 miesięcznym *vacatio legis* ustawy o KRK.

Od powyższego ustawa o KRK przewiduje wyjątek w odniesieniu do podmiotów, które już na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym uzyskują informacje z KRK na żądanie. Zgodnie bowiem z art. 75 ustawy o KRK taki podmiotom, do czasu dostosowania systemów teleinformatycznych tych podmiotów do obsługi żądań umożliwiających uzyskanie informacji, o której mowa w art. 27 ust. 6 ustawy o KRK, informacji z Rejestru udziela się na zapytanie o osobę, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od daty uruchomienia systemu ECRIS–TCN określonej w decyzji Komisji Europejskiej opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia 2019/816.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.



Nr informacji (Certificate number):

*(Podmiot kierujący zapytanie)***Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego***
(Certificate from the National Criminal Register*)

Numer PESEL / Numer i nazwa dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwa organu, który wydał dokument (Identity number / type and number of person's identification document and the name of the issuing authority):

Nazwisko (Surname):

Imiona (Given names):

Data urodzenia (Date of birth):

Miejsce i kraj urodzenia (Place of birth - town and country):

Obywatelstwo (Nationality):

Wskazanie postępowania lub zadania, w związku z którym zwrócono się o udzielenie informacji albo przepis powszechnie obowiązującego prawa (Request purpose):

KRAJOWY REJESTR KARNY

(National Criminal Register)

Data i godzina wydania informacji (Date and time of issue):

Wpisy dotyczące osoby, której dotyczy zapytanie w pełnym zakresie albo wpisy w zakresie wynikającym ze wskazanego postępowania, zadania lub przepisu powszechnie obowiązującego prawa albo stwierdzenie, że osoba nie figuruje w Rejestrze

Informacja z rejestrów karnych państw członkowskich UE, którego osoba jest obywatelem

(Information extracted from EU Member State's criminal record of person's nationality)

Wszystkie informacje przekazane przez organ centralny państwa członkowskiego UE albo informacja o braku wyroków skazujących albo powiadomienie o odmowie udzielenia informacji

Informacja uzyskana w trybie rozporządzenia 2019/816

(Information obtained according to Regulation (EU) 2019/816)

Wszystkie informacje przekazane przez organ centralny państwa członkowskiego UE albo powiadomienie o odmowie udzielenia informacji albo informacja o nieodnalezieniu w systemie ECRIS-TCN wpisów dotyczących osoby

Informacja o pobraniu opłaty, jeżeli była wymagana

* Dokument elektroniczny wygenerowany z systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego opatrzony pieczęcią elektroniczną Ministra Sprawiedliwości. Wydruk dokumentu ma moc równą z mocą zaświadczania. Autentyczność wydruku możesz zweryfikować poprzez zeskanowanie kodu QR lub wpisanie identyfikatora informacji na stronie [adres strony]. Weryfikacja wydruku możliwa jest przez okres 12 miesięcy od daty wydania informacji.

* An electronic document generated from the National Criminal Register ICT system, sealed with an electronic seal of the Minister of Justice. A printout of this document has the same power as a certificate. Authenticity of the printout can be verified by scanning the QR code or entering the authentication ID on the [website address]. Printout's verification is possible for a period of 12 months from the date of issue of the certificate.



Nr informacji (Certificate number):

*(Podmiot kierujący zapytaniem)***Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego***
(Certificate about a collective entity from the National Criminal Register*)

Numer identyfikacyjny REGON (Identification number REGON):

Numer w Krajowym Rejestrze Sądowym / Nazwa właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze (National Court Register number / Name of the other register and number):

Nazwa / firma (the name or business name):

Siedziba: (the registered office):

KRAJOWY REJESTR KARNY

(National Criminal Register)

Data i godzina wydania informacji (Date and time of issue):

Wpisy o podmiocie zbiorowym zgromadzone w Rejestrze albo stwierdzenie, że podmiot zbiorowy nie figuruje w Rejestrze

Informacja o pobraniu opłaty, jeśli była wymagana

* Dokument elektroniczny wygenerowany z systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego opatrzony pieczęcią elektroniczną Ministra Sprawiedliwości. Wydruk dokumentu ma moc równą z mocą zaświadczania. Autentyczność wydruku możesz zweryfikować poprzez zeskanowanie kodu QR lub wpisanie identyfikatora informacji na stronie [adres strony]. Weryfikacja wydruku możliwa jest przez okres 12 miesięcy od daty wydania informacji.

* An electronic document generated from the National Criminal Register ICT system, sealed with an electronic seal of the Minister of Justice. A printout of this document has the same power as a certificate. Authenticity of the printout can be verified by scanning the QR code or entering the authentication ID on the [website address]. Printout's verification is possible for a period of 12 months from the date of issue of the certificate.

**Informacja z rejestru karnego państwa członkowskiego UE**

(Information extracted from EU Member State's criminal record)

Wszystkie informacje przekazane przez organ centralny państwa członkowskiego UE albo informacja o braku wyroków skazujących albo powiadomienie o odmowie udzielenia informacji

* Dokument elektroniczny wygenerowany z systemu teleinformatycznego Krajowego Rejestru Karnego opatrzony pieczęcią elektroniczną Ministra Sprawiedliwości. Autentyczność wydruku możesz zweryfikować poprzez zeskanowanie kodu QR lub wpisanie identyfikatora informacji na stronie [adres strony]. Weryfikacja wydruku możliwa jest przez okres 12 miesięcy od daty wydania informacji.

* An electronic document generated from the National Criminal Register ICT system, sealed with an electronic seal of the Minister of Justice. Authenticity of the printout can be verified by scanning the QR code or entering the authentication ID on the [website address]. Printout's verification is possible for a period of 12 months from the date of issue of the certificate.

Załącznik nr 4

WZÓR FORMULARZA ZAPYTANIA O OSOBĘ

Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego	
CZĘŚĆ A	ZAPYTANIE O OSOBĘ Przeznaczona jest dla osób fizycznych, które posiadają obywatelstwo wyłącznie polskie ¹
<i>Przed wypełnieniem należy zapoznać się z informacją oraz dodatkowymi wyjaśnieniami znajdującymi się przy poszczególnych polach formularza wniosku. Formularz musi być wypełniony kompletnie i czytelnie, nie może zawierać skreśleń ani poprawek.</i>	

A1. Dane identyfikacyjne osoby, której dotyczy zapytanie²

Nazwisko:

Imię (imiona):

Obywatelstwo:

Miejsce urodzenia:

Kraj urodzenia:

Numer PESEL, jeżeli został nadany:

A2. Dodatkowe dane identyfikacyjne osoby, której dotyczy zapytanie³

Należy wypełnić jedynie w przypadku nieposiadania numeru PESEL.

Nazwisko rodowe:

Data urodzenia (dd/mm/rrrr):

Imię matki:

Imię ojca:

Dokument stwierdzający tożsamość:

Dowód osobisty Paszport Inny (podać nazwę dokumentu):

Numer dokumentu:

Nazwa organu, który wydał dokument:

¹ Dotyczy osób fizycznych występujących o informację na swój temat lub w imieniu, których występuje pełnomocnik lub osoba uprawniona do reprezentacji.

² Należy uzupełnić wszystkie pola. W przypadku nieposiadania numeru PESEL należy dodatkowo wypełnić część A2 formularza.

³ Należy podać jak najwięcej danych w celu prawidłowej identyfikacji osoby, której dotyczy zapytanie.

B. Przepis powszechnie obowiązującego prawa, z którego wynika wymóg przedstawienia informacji⁴

C. Określenie kierującego zapytanie

- Zapytanie jest kierowane przez osobę występującą o informację na swój temat
- Zapytanie jest kierowane przez pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie⁵ (podać imię i nazwisko):

Adres:⁶

Numer telefonu:⁷

D. Adres do korespondencji

Należy wypełnić, jeżeli odpowiedź na zapytanie ma zostać przekazana drogą pocztową.

E. Data sporządzenia zapytania i podpis kierującego zapytanie⁸

Data:

Podpis:

Wymagane jest poświadczenie przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby kierującej zapytanie, występującej o informację na swój temat, jeżeli zapytanie przesyłane jest drogą pocztową.

F. Opłata za wydanie informacji o osobie

Należy wypełnić, jeżeli zapytanie podlega opłacie. Należy zaznaczyć właściwy sposób uiszczenia opłaty.

(1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości

⁴ Należy wskazać przepis powszechnie obowiązującego prawa, z którego wynika wymóg przedstawienia informacji z rejestru karnego. W przypadku braku wskazania przepisu informacja o osobie, której dane znajdują się w Krajowym Rejestrze Karnym, będzie zawierała wszystkie wpisy dotyczące tej osoby.

⁵ Należy dołączyć pełnomocnictwo lub inny dokument uprawniający do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie, np. akt urodzenia, orzeczenie sądu o ustanowieniu opieki, powołaniu opiekuna

⁶ Podanie adresu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

⁷ Podanie numeru telefonu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

⁸ Zapytanie powinno być podpisane przez osobę, której dotyczy zapytanie albo przez pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie.

(2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak)⁹

(3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu

Wypełnia pracownik upoważniony do wydania informacji o osobie

Pobrano opłatę w wysokości:

Data pobrania opłaty:

Podpis:

Załączniki:

1. Dowód uiszczenia opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, o ile zapytanie podlega opłacie.
2. Pełnomocnictwo wraz dowodem uiszczenia opłaty skarbowej oraz poświadczeniem przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby udzielającej pełnomocnictwa, o ile został ustanowiony pełnomocnik.
3. Inne załączniki, o ile zostały dołączone:

INFORMACJA

1. Zapytanie w postaci papierowej może zostać złożone osobiście w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego albo w dowolnym punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego lub nadane drogą pocztową do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego albo do dowolnego punktu informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wykaz punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego jest udostępniany przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nie realizujemy zapytań przesłanych w postaci skanu ani przesłanych drogą elektroniczną w sposób inny niż system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego.

2. Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie na zapytanie złożone w postaci papierowej wynosi 30 złotych.

Opłatę uiszcza się w jeden z następujących sposobów:

- 1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości (w tytule wpłaty należy wskazać imię i nazwisko osoby, której dotyczyć ma informacja z Rejestru, oraz datę oznaczoną w zapytaniu jako data sporządzenia);
- 2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak);
- 3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu.

3. Informację o osobie wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła zapytanie w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała zapytanie, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

⁹ Opłatę w postaci znaków opłaty sądowej należy dołączyć do zapytania albo przedstawić pracownikowi przyjmującemu zapytanie.

Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego

CZĘŚĆ B

ZAPYTANIE O OSOBĘ

Przeznaczona jest dla osób fizycznych, które posiadają obywatelstwo inne niż polskie lub
bezpaństwowców¹⁰

Przed wypełnieniem należy zapoznać się z informacją oraz dodatkowymi wyjaśnieniami znajdującymi się przy poszczególnych polach formularza wniosku. Formularz musi być wypełniony kompletnie i czytelnie, nie może zawierać skreśleń ani poprawek.

A. Dane identyfikacyjne osoby, której dotyczy zapytanie¹¹

Nazwisko:

Nazwisko rodowe:

Imię (imiona):

Płeć:

Obywatelstwo/ obywatelstwa¹²:

a w przypadku braku obywatelstwa zaznaczyć pole:

bezpaństwowiec

Data urodzenia (dd/mm/rrrr):

Miejsce urodzenia:

Kraj urodzenia:

Imię matki:

Imię ojca:

Dokument stwierdzający tożsamość:

Dowód osobisty Paszport Inny (podać nazwę dokumentu):

Numer dokumentu:

Nazwa organu, który wydał dokument:

Numer PESEL, jeżeli został nadany:

¹⁰ Dotyczy osób fizycznych występujących o informacje na swój temat lub w imieniu, których występuje pełnomocnik lub osoba uprawniona do reprezentacji.

¹¹ Należy podać jak najwięcej danych w celu prawidłowej identyfikacji osoby, której dotyczy zapytanie.

¹² Należy podać wszystkie posiadane obywatelstwa.

B. Przepis powszechnie obowiązującego prawa, z którego wynika wymóg przedstawienia informacji

¹³

C. Określenie kierującego zapytanie

- Zapytanie jest kierowane przez osobę występującą o informację na swój temat
- Zapytanie jest kierowane przez pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie¹⁴ (podać imię i nazwisko):

Adres:¹⁵

Numer telefonu:¹⁶

D. Adres do korespondencji

Należy wypełnić, jeżeli odpowiedź na zapytanie ma zostać przekazana drogą pocztową.

E. Data sporządzenia zapytania i podpis kierującego zapytanie¹⁷

Data:

Podpis:

Wymagane jest poświadczenie przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby kierującej zapytaniem, występującej o informację na swój temat, jeżeli zapytanie przesyłane jest drogą pocztową.

F. Opłata za wydanie informacji o osobie

Należy wypełnić, jeżeli zapytanie podlega opłacie. Należy zaznaczyć właściwy sposób uiszczenia opłaty.

¹³ Należy wskazać przepis powszechnie obowiązującego prawa, z którego wynika wymóg przedstawienia informacji z rejestru karnego. W przypadku braku wskazania przepisu informacja o osobie, której dane znajdują się w Krajowym Rejestrze Karnym, będzie zawierała wszystkie wpisy dotyczące tej osoby.

¹⁴ Należy dołączyć pełnomocnictwo lub inny dokument uprawniający do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie, np. akt urodzenia, orzeczenie sądu o ustanowieniu opieki, powołaniu opiekuna.

¹⁵ Podanie adresu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

¹⁶ Podanie numeru telefonu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

¹⁷ Zapytanie powinno być podpisane przez osobę, której dotyczy zapytanie albo przez pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy zapytanie.

- (1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości
- (2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak) ¹⁸
- (3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu

Wypełnia pracownik upoważniony do wydania informacji o osobie

Pobrano opłatę w wysokości:

Data pobrania opłaty:

Podpis:

Załączniki:

1. Dowód uiszczenia opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, o ile zapytanie podlega opłacie.
2. Pełnomocnictwo wraz dowodem uiszczenia opłaty skarbowej oraz poświadczeniem przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby udzielającej pełnomocnictwa, o ile został ustanowiony pełnomocnik.
3. Inne załączniki, o ile zostały dołączone :

INFORMACJA

1. Zapytanie w postaci papierowej może zostać złożone osobiście w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego albo w dowolnym punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego lub nadane drogą pocztową do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego albo do dowolnego punktu informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wykaz punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego jest udostępniany przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nie realizujemy zapytań przesłanych w postaci skanu ani przesłanych drogą elektroniczną w sposób inny niż system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego.

2. Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie na zapytanie złożone w postaci papierowej wynosi 30 złotych.

Opłatę uiszcza się w jeden z następujących sposobów:

- 1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości (w tytule wpłaty należy wskazać: imię i nazwisko osoby, której dotyczyć ma informacja z Rejestru, oraz datę oznaczoną w zapytaniu jako data sporządzenia);
- 2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak);
- 3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu.

3. Informację o osobie wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła zapytanie w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała zapytanie, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

¹⁸ Opłatę w postaci znaków opłaty sądowej należy dołączyć do zapytania albo przedstawić pracownikowi przyjmującemu zapytanie.

Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego

CZĘŚĆ C

ZAPYTANIE O OSOBĘ

Przeznaczona jest dla podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, występujących o informację na temat innych osób

Przed wypełnieniem należy zapoznać się z informacją oraz dodatkowymi wyjaśnieniami znajdującymi się przy poszczególnych polach formularza wniosku. Formularz musi być wypełniony kompletnie i czytelnie, nie może zawierać skreśleń ani poprawek.

A. Dane identyfikacyjne osoby, której dotyczy zapytanie¹⁹

Nazwisko:

Nazwisko rodowe:

Imię (imiona):

Płeć:

Obywatelstwo/ obywatelstwa²⁰:

albo zaznaczyć pole:

bezpaństwowiec obywatelstwo nieznane

Data urodzenia (dd/mm/rrrr):

Miejsce urodzenia:

Kraj urodzenia:

Imię matki:

Imię ojca:

Dokument stwierdzający tożsamość:

Dowód osobisty Paszport Inny (podać nazwę dokumentu):

Numer dokumentu:

Nazwa organu, który wydał dokument:

Numer PESEL, jeżeli został nadany:

B. Postępowanie lub zadanie, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania informacji o osobie²¹

¹⁹ Należy podać niezbędne dane zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

²⁰ Należy podać wszystkie znane obywatelstwa osoby.

²¹ Postępowanie lub zadanie należy określić poprzez wskazanie rodzaju postępowania, sygnatury akt sprawy albo poprzez wskazanie przepisów ustawy, z których wynika zadanie oraz zakres udzielanej informacji.

C. System ECRIS-TCN

Należy wypełnić, jeżeli dotyczy.

Odstępuję od skorzystania z systemu ECRIS-TCN²²

Wnoszę o skorzystanie z systemu ECRIS-TCN²³

D. Określenie kierującego zapytanie

Dane podmiotu (Nazwa/firma lub imię i nazwisko):

Adres:

Numer telefonu:²⁴

E. Adres do korespondencji

Należy wypełnić, jeżeli odpowiedź na zapytanie ma zostać przekazana drogą pocztową.

F. Data sporządzenia zapytania i podpis kierującego zapytanie²⁵

Data:

Podpis:

G. Opłata za wydanie informacji o osobie

Należy wypełnić, jeżeli zapytanie podlega opłacie. Należy zaznaczyć właściwy sposób uiszczenia opłaty.

(1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości

²² Należy zaznaczyć, jeżeli uprawniony podmiot występujący o informację dotyczącą obywatela państwa trzeciego w celach, o których mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2019/816 uznał, że skorzystanie z systemu ECRIS-TCN nie jest właściwe w okolicznościach danej sprawy (UWAGA: jeżeli informacja dotycząca obywatela państwa trzeciego uzyskiwana jest dla celów działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi nie ma możliwości odstąpienia od skorzystania z systemu ECRIS-TCN).

²³ Należy zaznaczyć, jeżeli uprawniony podmiot występujący o informację dotyczącą obywatela Unii Europejskiej występuje jednocześnie o sprawdzenie, czy którekolwiek z państw członkowskich Unii Europejskiej posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego.

²⁴ Podanie numeru telefonu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

²⁵ Zapytanie powinno być podpisane przez sędziego, prokuratora albo przez uprawnioną osobę lub organ kierujący zapytanie.

(2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak)²⁶

(3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu²⁷

Wypełnia pracownik upoważniony do wydania informacji o osobie

Pobrano opłatę w wysokości:

Data pobrania opłaty:

Podpis:

Załączniki:

1. Dowód uiszczenia opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, jeżeli zapytanie podlega opłacie.
2. Dokument potwierdzający uprawnienie osoby podpisującej zapytanie do działania w imieniu podmiotu kierującego zapytanie, chyba że stwierdzenie umocowania osoby podpisującej zapytanie jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną. Jeżeli został ustanowiony pełnomocnik, wraz z pełnomocnictwem załącza się dowód uiszczenia opłaty skarbowej.
3. Inne załączniki, o ile zostały dołączone:

INFORMACJA

1. Zapytanie o osobę przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym może zostać sporządzone i złożone w postaci papierowej jedynie w przypadku braku możliwości złożenia zapytania lub żądania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z uwagi na niedostępność e-usługi na platformie usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości lub niedostępność usługi sieciowej (Web Service). Komunikaty dotyczące niedostępności systemu teleinformatycznego zamieszczane są przez Ministra Sprawiedliwości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Zapytanie w postaci papierowej może zostać złożone osobiście w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego albo w dowolnym punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego lub nadane drogą pocztową do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego albo do dowolnego punktu informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wykaz punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego jest udostępniany przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nie realizujemy zapytań przesłanych w postaci skanu ani przesłanych drogą elektroniczną w sposób inny niż system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego.

3. Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie na zapytanie złożone w postaci papierowej wynosi 30 złotych. Od uiszczenia opłaty są zwolnione są podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Opłatę uiszcza się w jeden z następujących sposobów:

1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości (w tytule wpłaty należy wskazać: imię i nazwisko osoby, której dotyczyć ma informacja z Rejestru, oraz datę oznaczoną w zapytaniu jako data sporządzenia);

²⁶ Opłatę w postaci znaków opłaty sądowej należy dołączyć do zapytania albo przedstawić pracownikowi przyjmującemu zapytanie.

²⁷ Do zapytania należy dołączyć dowód uiszczenia opłaty. Opłatę w postaci znaków opłaty sądowej należy dołączyć do zapytania albo przedstawić pracownikowi przyjmującemu zapytanie.

2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak);

3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu.

4. Informację o osobie wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła zapytanie w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała zapytanie, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

Załącznik nr 5

WZÓR FORMULARZA ZAPYTANIA O PODMIOT ZBIOROWY

Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego

ZAPYTANIE O PODMIOT ZBIOROWY

Przed wypełnieniem należy zapoznać się z informacją oraz dodatkowymi wyjaśnieniami znajdującymi się przy poszczególnych polach formularza wniosku. Formularz musi być wypełniony kompletnie i czytelnie, nie może zawierać skreśleń ani poprawek.

A. Dane identyfikacyjne podmiotu zbiorowego, którego dotyczy zapytanie¹

Nazwa (firma):

Siedziba:

Numer identyfikacyjny REGON²:

Numer w Krajowym Rejestrze Sądowym³:

Nazwa właściwego rejestru oraz numer w tym rejestrze⁴:

B. Określenie kierującego zapytanie

Dane podmiotu (Nazwa/firma lub imię i nazwisko):

Adres:⁵

Numer telefonu:⁶

C. Adres do korespondencji

Należy wypełnić, jeżeli informacja udzielona na zapytanie ma zostać przekazana drogą pocztową.

¹ Dane identyfikujące podmiot zbiorowy należy podać na podstawie aktualnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. W przypadku podmiotu zbiorowego niewpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego, dane identyfikujące podmiot należy podać na podstawie innego dokumentu zawierającego te dane.

² Należy podać w przypadku jego posiadania.

³ Należy podać, jeżeli podmiot podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.

⁴ Należy podać, jeżeli podmiot nie podlegający wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego podlega wpisowi do innego właściwego rejestru.

⁵ Podanie adresu nie jest obowiązkowe, jeżeli kierującym zapytanie jest osoba fizyczna, ale ułatwi kontakt w sprawie.

⁶ Podanie numeru telefonu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

D. Data sporządzenia zapytania i podpis kierującego zapytaniem⁷

Data:

Podpis:

F. Opłata za wydanie informacji o podmiocie zbiorowym

Należy wypełnić, jeżeli zapytanie podlega opłacie. Należy zaznaczyć właściwy sposób uiszczenia opłaty.

(1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości(2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak)⁸(3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu**Wypełnia pracownik upoważniony do wydania informacji o podmiocie zbiorowym**

Pobrano opłatę w wysokości:

Data pobrania opłaty:

Podpis:

Załączniki:

1. Dowód uiszczenia opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, o ile zapytanie podlega opłacie.
2. Dokument potwierdzający uprawnienie osoby podpisującej zapytanie do działania w imieniu podmiotu kierującego zapytaniem, chyba że stwierdzenie umocowania osoby podpisującej zapytanie jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną. Jeżeli został ustanowiony pełnomocnik, wraz z pełnomocnictwem załącza się dowód uiszczenia opłaty skarbowej.
3. Inne załączniki:

INFORMACJA

1. Zapytanie o podmiot zbiorowy może zostać sporządzone i złożone w postaci papierowej jedynie w przypadku braku możliwości złożenia zapytania lub żądania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z uwagi na niedostępność e-usługi na platformie usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości lub niedostępność usługi sieciowej (Web Service). Komunikaty dotyczące niedostępności systemu teleinformatycznego zamieszczane są przez Ministra Sprawiedliwości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Zapytanie w postaci papierowej może zostać złożone osobiście w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego albo w dowolnym punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego lub nadane drogą pocztową do

⁷ Zapytanie powinno być podpisane przez sędziego, prokuratora albo przez uprawnioną osobę lub organ kierujący zapytaniem.

⁸ Opłatę w postaci znaków opłaty sądowej należy dołączyć do zapytania albo przedstawić pracownikowi przyjmującemu zapytanie.

Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego albo do dowolnego punktu informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wykaz punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego jest udostępniany przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nie realizujemy zapytań przesłanych w postaci skanu ani przesłanych drogą elektroniczną w sposób inny niż system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego.

3. Wysokość opłaty za wydanie informacji o podmiocie zbiorowym na zapytanie złożone w postaci papierowej wynosi 30 złotych. Od uiszczenia opłaty są zwolnione są podmioty wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 9–15 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym.

Opłatę uiszcza się w jeden z następujących sposobów:

1) na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości (w tytule wpłaty należy wskazać nazwę podmiotu zbiorowego, którego dotyczy ma informacja z Rejestru, oraz datę oznaczoną w zapytaniu jako data sporządzenia);

2) w formie znaków opłaty sądowej (E-znak);

3) gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub w kasie sądu.

4. Informację o podmiocie zbiorowym wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła zapytanie w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała zapytanie, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

Załącznik nr 6

**WZÓR FORMULARZA WNIOSKU O INFORMACJĘ O OSOBIE Z REJESTRU KARNEGO PAŃSTWA
OBCEGO**

Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego

WNIOSEK O INFORMACJĘ O OSOBIE Z REJESTRU KARNEGO PAŃSTWA OBCEGO

Formularz przeznaczony jest dla podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 oraz osoby, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym

Przed wypełnieniem należy zapoznać się z informacją oraz dodatkowymi wyjaśnieniami znajdującymi się przy poszczególnych polach formularza wniosku. Formularz musi być wypełniony kompletnie i czytelnie, nie może zawierać skreśleń ani poprawek.

A. Dane identyfikacyjne osoby, której dotyczy wniosek¹

Nazwisko:

Nazwisko rodowe:

Imię (imiona):

Płeć:

Obywatelstwo/ obywatelstwa:

albo zaznaczyć pole:

bezpaństwowiec obywatelstwo nieznane

Data urodzenia (dd/mm/rrrr):

Miejsce urodzenia:

Kraj urodzenia:

Imię matki:

Imię ojca:

Dokument stwierdzający tożsamość:

Dowód osobisty Paszport Inny (podać nazwę dokumentu):

Numer dokumentu:

Nazwa organu, który wydał dokument:

Numer PESEL, jeżeli został nadany:

B. Postępowanie lub cel, w związku z którym zachodzi potrzeba uzyskania danych o osobie

¹ Należy podać dane co najmniej w zakresie umożliwiającym identyfikację osoby, której dotyczy wniosek.

--

C. Państwo lub państwa, z których ma zostać uzyskana informacja o osobie

--

D. Oświadczenie²

Oświadczam, że jestem lub byłem/byłam obywatelem państwa, z którego ma zostać uzyskana informacja o osobie, lub mieszkam/mieszkiałem/mieszkałam na jego terytorium.

Data:

Podpis:

--

E. Określenie kierującego wnioskiem

- Wniosek jest kierowany przez osobę występującą o informację na swój temat
- Wniosek jest kierowany przez pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy wniosek³ (podać imię i nazwisko):
- Wniosek jest kierowany przez podmiot, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (podać dane podmiotu: nazwa/firma lub imię i nazwisko):

Adres⁴:

Numer telefonu:⁵

--

F. Adres do korespondencji

Należy wypełnić, jeżeli informacja udzielona na wniosek ma zostać przekazana drogą pocztową.

--

² Oświadczenie składane jest przez osobę wnioskującą o wystąpienie przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego z zapytaniem do organu centralnego innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o informację zawartą w rejestrze karnym tego państwa na jej temat. Oświadczenie można załączyć również w postaci załącznika.

³ Należy dołączyć pełnomocnictwo lub inny dokument uprawniający do reprezentowania osoby, której dotyczy wniosek, np. akt urodzenia, orzeczenie sądu o ustanowieniu opieki, powołaniu opiekuna.

⁴ Podanie adresu nie jest obowiązkowe, jeżeli wniosek jest kierowany przez osobę, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym lub osobę uprawnioną do jej reprezentowania, ale ułatwi kontakt w sprawie.

⁵ Podanie numeru telefonu nie jest obowiązkowe, ale ułatwi kontakt w sprawie.

G. Data sporządzenia wniosku i podpis kierującego wniosek⁶

Data:

Podpis:

Wymagane jest poświadczenie przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby kierującej wniosek, występującej o informację na swój temat, jeżeli wniosek przesyłany jest drogą pocztową.

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo wraz dowodem uiszczenia opłaty skarbowej oraz poświadczeniem przez notariusza lub konsula własnoręczności podpisu osoby udzielającej pełnomocnictwa, o ile został ustanowiony pełnomocnik.
2. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym dokument potwierdzający uprawnienie osoby podpisującej wniosek do działania w imieniu podmiotu kierującego wniosek, chyba że stwierdzenie umocowania osoby podpisującej wniosek jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego Minister Sprawiedliwości ma dostęp drogą elektroniczną. Jeżeli został ustanowiony pełnomocnik, wraz z pełnomocnictwem załącza się dowód uiszczenia opłaty skarbowej.
3. Inne załączniki, o ile zostały dołączone:

INFORMACJA

1. Wniosek w postaci papierowej może zostać złożony osobiście w Biurze Informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego albo w dowolnym punkcie informacyjnym Krajowego Rejestru Karnego lub nadane drogą pocztową do Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego albo do dowolnego punktu informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego. Wykaz punktów informacyjnych Krajowego Rejestru Karnego jest udostępniany przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Nie realizujemy wniosków przesłanych w postaci skanu ani przesłanych drogą elektroniczną w sposób inny niż system teleinformatyczny Krajowego Rejestru Karnego.

2. Wniosek w postaci papierowej może zostać sporządzony i złożony przez podmioty, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 pkt 1-3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym jedynie w przypadku braku możliwości złożenia wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego z uwagi na niedostępność e-usługi na platformie usług elektronicznych Ministerstwa Sprawiedliwości lub niedostępność usługi sieciowej (Web Service). Komunikaty dotyczące niedostępności systemu teleinformatycznego zamieszczane są przez Ministra Sprawiedliwości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

⁶ Wniosek powinien być podpisany przez sędziego, prokuratora albo przez uprawnioną osobę lub organ kierujący wniosek. Jeżeli z wnioskiem występuje osoba o informację na swój temat, wniosek powinien być podpisany przez tę osobę albo przez jej pełnomocnika lub inną osobę uprawnioną do reprezentowania osoby, której dotyczy wniosek.

3. Informację z rejestru karnego państwa obcego wydaje się osobie uprawnionej, która osobiście złożyła wniosek w postaci papierowej, po okazaniu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, a jeżeli nie jest to osoba, która podpisała wniosek, także dokumentów potwierdzających jej uprawnienie do odbioru informacji.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie wysokości, sposobu uiszczania, udokumentowania i zwrotu opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego

Na podstawie art. 33 ust. 6 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „Rejestrem” w przypadku złożenia zapytania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego;
- 2) wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z Rejestru w przypadku złożenia zapytania w postaci papierowej;
- 3) sposób uiszczania i udokumentowania opłat, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) sposób dokonywania zwrotu opłat, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o zapytaniu, rozumie się przez to zapytanie o udzielenie informacji o osobie oraz zapytanie o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym z Rejestru.

§ 3. 1. Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z Rejestru, w przypadku złożenia wniosku lub zapytania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wynosi 20 złotych.

2. Wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z Rejestru na zapytanie złożone w postaci papierowej wynosi 30 złotych.

§ 4. 1. Opłatę za wydanie informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym z Rejestru, zwaną dalej „opłatą”, wnosi się za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę, w formie znaków opłaty sądowej, gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub sądu albo na wskazany rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości, o ile zapytanie podlega opłacie.

2. Numer rachunku bankowego, o którym mowa w ust. 1, Ministerstwo Sprawiedliwości udostępnia i aktualizuje w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

§ 5. 1. Opłatę za zapytanie, złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, wnosi się wyłącznie za pomocą mechanizmów gwarantujących zainicjowanie procedury nieodwracalnego opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę, udostępnionych przez system teleinformatyczny obsługujący elektroniczne wydawanie informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym z Rejestru.

2. W przypadku gdy system teleinformatyczny nie zapewnia możliwości wniesienia opłaty w sposób określony w ust. 1, do zapytania złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego należy dołączyć dowód uiszczenia opłaty na wskazany rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości w formacie pliku Portable Document Format (PDF).

§ 6. 1. Wnoszący opłatę w formie znaków opłaty sądowej dołącza do zapytania albo przedstawia pracownikowi przyjmującemu zapytanie znak opłaty sądowej wygenerowany w systemie teleinformatycznym Ministerstwa Sprawiedliwości obsługującym znaki opłaty sądowej.

2. Skasowanie znaku opłaty sądowej przez pracownika upoważnionego do wydania informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym odbywa się w systemie teleinformatycznym Ministerstwa Sprawiedliwości obsługującym znaki opłaty sądowej, przez nadanie znakowi opłaty sądowej statusu „wykorzystany” po udzieleniu informacji.

3. Znak opłaty sądowej może być skasowany jeden raz.

4. Pracownik upoważniony do wydania informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym, po udzieleniu informacji, zamieszcza na zapytaniu podpis oraz adnotację, w której stwierdza wysokość i datę pobrania opłaty.

§ 7. 1. W przypadku wniesienia opłaty w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub sądu albo na wskazany rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości do zapytania dołącza się dowód uiszczenia opłaty.

2. Oryginalny dowód wniesienia opłaty, po potwierdzeniu na nim faktu udzielenia informacji, podlega zwrotowi.

3. Dowód wniesienia opłaty w formie kopii lub wydruku, po potwierdzeniu na nim faktu udzielenia informacji, nie podlega zwrotowi.

4. W przypadku wnoszenia opłaty na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości w tytule wpłaty należy wskazać imię i nazwisko osoby lub nazwę podmiotu zbiorowego,

których dotyczyć ma informacja z Rejestru, oraz datę oznaczoną w zapytaniu jako data sporządzenia.

5. Pracownik upoważniony do wydania informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym, po udzieleniu informacji, zamieszcza na zapytaniu adnotację, w której stwierdza wysokość i datę pobrania opłaty, oraz podpis.

§ 8. 1. W przypadku równoczesnego złożenia więcej niż jednego zapytania podlegających opłacie, dopuszczalne jest jednoczesne uiszczenie sumy opłat od poszczególnych zapytań.

2. Przepis § 7 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Opłata, wniesiona za zapytanie pozostawione bez rozpoznania na podstawie art. 24 ust. 13 ustawy z dnia r. o Krajowym Rejestrze Karnym, podlega zwrotowi.

2. Zwrotu opłaty dokonuje się odpowiednio do sposobu jej uiszczenia.

3. Jeżeli zwrot opłaty w sposób określony w ust. 2 jest utrudniony albo niemożliwy, zwrotu dokonuje się na wskazany przez wnioskodawcę rachunek bankowy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie wysokości, sposobu uiszczania, udokumentowania i zwrotu opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, zwanego dalej „Rejestrem”, stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 33 ust. 6 ustawy z dnia... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.). Przepis ten stanowi, że Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, sposób uiszczania, udokumentowania i zwrotu opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na uwadze potrzebę pokrycia kosztów administracyjnych wydania informacji oraz zróżnicowanie opłat w zależności od sposobu złożenia zapytania.

W § 1 projektowanego rozporządzenia określono przedmiot regulacji, tj. wysokość opłaty za wydanie informacji o osobie albo o podmiocie zbiorowym z Rejestru, z rozróżnieniem na zapytania złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego i zapytania złożone w postaci papierowej, a także sposób wnoszenia i udokumentowania opłat oraz sposób ich zwrotu.

Wskazać należy, że w art. 33 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym określona została górna granica opłaty za wydanie z Rejestru informacji o osobie i podmiocie zbiorowym w ten sposób, że nie może ona przekraczać 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę przewidzianego w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207). Natomiast w projektowanym rozporządzeniu określona została konkretna wysokość opłaty, stosownie do kosztów wydania informacji. Powyższe rozwiązanie umożliwi elastyczne reagowanie na zmieniające się koszty wydania informacji poprzez nowelizację rozporządzenia, bez konieczności zmiany przepisów ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym. Jednocześnie zapis ustawowy określający kwotę maksymalnej opłaty, chroni interesariuszy przed nadmiernym fiskalizmem państwa.

Sposób złożenia zapytania, tj. za pośrednictwem systemu teleinformatycznego lub w postaci papierowej, stanowi kryterium decydujące o wysokości opłaty. Niniejsze rozwiązanie ma na celu takie określenie wysokości opłaty, aby była ona adekwatna do kosztów czynności wynikających z procesu udzielania informacji. Wobec tego, że koszt obsługi zapytania złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego jest niższy od kosztu realizacji zapytania w postaci papierowej, wysokość opłaty określono odpowiednio na: 20 zł i 30 zł.

Oszacowanie opłat na tym poziomie dokonane zostało po wnikliwej analizie uwzględniającej takie czynniki jak nakład pracy i koszty powstające po stronie organu, jak np.

koszty związane z rozbudową i utrzymaniem systemów teleinformatycznych służących do udzielania informacji.

Niewątpliwie koszty udzielania odpowiedzi na zapytania w postaci papierowej są większe, bowiem niezbędna jest ich obsługa kancelaryjno-biurowa polegająca na rejestracji w systemie służącym do elektronicznego zarządzania dokumentacją, przechowywaniu dokumentacji papierowej, niszczeniu jej po upływie okresu przechowywania, wysyłce korespondencji do adresata. Ponadto zapytania w postaci papierowej będą realizowane również przez punkty informacyjne działające w sądach powszechnych, co wymaga zapewnienia warunków lokalowych oraz pracowników sądów obsługujących te zapytania.

W § 4 projektowanego rozporządzenia określone zostały następujące sposoby uiszczania opłat:

- za pomocą udostępnianego przez system teleinformatyczny mechanizmu gwarantującego nieodwracalne zainicjowanie procedury opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę,
- w formie znaków opłaty sądowej,
- gotówką w kasie Ministerstwa Sprawiedliwości lub sądu albo na wskazany rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości.

Zróżnicowane formy wnoszenia opłat dają podmiotom pytającym prawo wyboru dogodnej dla nich formy płatności - bezgotówkowej lub gotówkowej, jak również przy pomocy znaków opłaty sądowej. Wprawdzie przepis § 5 ust. 1 wprowadza zasadę, że opłatę za zapytanie, złożone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, wnosi się wyłącznie za pomocą mechanizmów gwarantujących zainicjowanie procedury nieodwracalnego opłacenia zapytania i identyfikację wnoszącego opłatę, udostępnionych przez system teleinformatyczny obsługujący elektroniczne wydawanie informacji o osobie lub o podmiocie zbiorowym z Rejestru, jednak ust. 2 tego przepisu, na zasadzie wyjątku, umożliwia również wniesienie opłaty na wskazany rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości w przypadku, gdy system teleinformatyczny nie zapewnia możliwości wniesienia opłaty w sposób określony w ust. 1. Przyjęte rozwiązanie ma na celu umożliwienie opłacenia zapytania złożonego w postaci elektronicznej także wtedy, gdy zaistnieje awaria systemów obsługujących płatności bankowe.

W celu identyfikacji zapytania, którego dotyczy opłata wniesiona na rachunek bankowy Ministerstwa Sprawiedliwości, w § 7 ust. 4 projektowanego rozporządzenia określono wymóg podania w tytule wpłaty imienia i nazwiska osoby lub nazwy podmiotu zbiorowego, których

dotyczyć ma informacja z Rejestru. Ponadto opłacający ma obowiązek wskazania daty oznaczonej w zapytaniu, jako data sporządzenia. Podanie daty zapobiega także kilkukrotnemu posłużeniu się tym samym dowodem opłaty do zapytań składanych w innym czasie. Celowi temu służy również rozwiązanie przyjęte w § 7 ust. 2 projektowanego rozporządzenia, zgodnie z którym na oryginalnym dowodzie wniesienia opłaty potwierdza się fakt udzielenia informacji i dopiero wówczas jest on zwracany podmiotowi, który uzyskał zaświadczenie z Rejestru.

W § 8 projektowanego rozporządzenia przewidziana została możliwość opłat, tzw. „grupowych”, gdy ten sam podmiot pytający równocześnie składa więcej niż jedno zapytanie podlegające opłacie. Wówczas dopuszczalne jest jednoczesne uiszczenie sumy opłat od poszczególnych zapytań, zamiast konieczności wykonywania wielokrotnie operacji płatności za poszczególne zapytania. Powyższe rozwiązanie jest praktyczne dla interesariuszy i upraszcza procedurę uzyskiwania zaświadczeń z Rejestru.

Podkreślić należy, że projektowane rozporządzenie wprowadza wymóg opłacenia zapytania przed udzieleniem informacji z Rejestru. Jeżeli natomiast zapytanie nie spełnia ustawowych wymogów (np. w zakresie danych identyfikujących osobę lub podmiot zbiorowy, wskazania postępowania, podpisania zapytania), po bezskutecznym upływie terminu do uzupełnienia braków, zapytanie pozostawia się bez rozpoznania, a opłata podlega zwrotowi odpowiednio do sposobu jej uiszczenia lub na rachunek bankowy wskazany przez podmiot pytający. W przypadku opłaty wniesionej w formie znaków opłaty sądowej, znak jest skasowany przez pracownika upoważnionego do wydania informacji w systemie teleinformatycznym Ministerstwa Sprawiedliwości obsługującym znaki opłaty sądowej, dopiero po udzieleniu informacji. Projektowane przepisy gwarantują zatem pobranie opłaty tylko wtedy, gdy wydane jest zaświadczenie z Rejestru.

W § 10 projektowanego rozporządzenia określono, że wchodzi ono w życie w ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia. Okres taki należy uznać za wystarczający na zapoznanie się z przedmiotowym aktem wykonawczym przez jego adresatów.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

OSR projektu nie był oceniany w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie niszczenia dokumentów, zapytań i wniosków w postaci papierowej oraz
usuwania dokumentów elektronicznych i danych przetwarzanych w Krajowym
Rejestrze Karnym**

Na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy z dnia ... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb niszczenia dokumentów w postaci papierowej, o których mowa w art. 11 ust. 3–5 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, zapytań i wniosków w postaci papierowej oraz usuwania dokumentów elektronicznych, o których mowa w art. 11 ust. 8 ustawy, danych, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, zapytań, żądań wraz udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób lub wniosków.

§ 2. 1. Dokumenty w postaci papierowej, o których mowa w art. 11 ust. 3–5 ustawy, zapytania o osobę, zapytania o podmiot zbiorowy lub wnioski w postaci papierowej, podlegają zniszczeniu w sposób trwały i uniemożliwiający ustalenie tożsamości osób, których dotyczą.

2. Dokumenty, zapytania i wnioski niszczy się przy użyciu niszczarki o poziomie bezpieczeństwa co najmniej 4, według normy DIN 66399.

3. Zniszczenie dokumentów, zapytań i wniosków potwierdza się protokołem zniszczenia.

§ 3. Dokumenty elektroniczne, o których mowa w art. 11 ust. 8 ustawy, dane, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, zapytania, żądania wraz udzielonymi informacjami albo odpowiedziami, o których mowa w art. 34 ust. 1 lub wnioski usuwa się z systemu teleinformatycznego w sposób trwały i uniemożliwiający ich odtworzenie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie w sprawie niszczenia dokumentów, zapytań i wniosków w postaci papierowej oraz usuwania dokumentów elektronicznych i danych przetwarzanych w Krajowym Rejestrze Karnym stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 35 ust. 5 ustawy z dnia.... o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U.).

Przedmiotem regulacji projektowanego rozporządzenia jest określenie sposobu i trybu:

niszczenia dokumentów w postaci papierowej, stanowiących podstawę przetwarzania w Krajowym Rejestrze Karnym danych o osobach lub danych o podmiotach zbiorowych (dokumenty źródłowe), tj.:

- kart rejestracyjnych;
- zawiadomień w postępowaniu karnym w sprawach o przestępstwa i przestępstwa skarbowe, sprawach nieletnich oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia;
- zawiadomień o tymczasowym aresztowaniu wykonywanym w zakładzie leczniczym lub umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich;
- zawiadomień o poszukiwaniu listem gończym lub o odwołaniu poszukiwania listem gończym;
- zawiadomień o zakończeniu stosowania tymczasowego aresztowania wykonywanego w zakładzie leczniczym, a także o zmianie miejsca osadzenia tymczasowo aresztowanego;
- zawiadomień o zwolnieniu skazanego z zakazu pełnienia funkcji w spółce handlowej, o którym mowa w art. 18 § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 ze zm.) lub o skróceniu czasu obowiązywania tego zakazu.
- zawiadomień dotyczących danych o podmiocie zbiorowym;
- zawiadomień o skazaniu osoby przez sąd państwa obcego, o późniejszych zmianach, o usunięciu skazania oraz informacje związane z tym skazaniem.

niszczenia zapytań o osobę, zapytań podmiot zbiorowy, wniosków o wystąpienie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestrów karnych tych państw, w postaci papierowej.

usuwania:

- dokumentów elektronicznych stanowiących odwzorowanie cyfrowym dokumentów źródłowych w postaci papierowej, z których w Krajowym Rejestrze Karnym przetwarza się dane o osobach lub dane o podmiotach zbiorowych;

- danych usuniętych z Krajowego Rejestru Karnego (danych w retencji);

- zapytań o osobę, zapytań podmiot zbiorowy, wniosków o wystąpienie do organów centralnych państw członkowskich Unii Europejskiej z zapytaniem o udzielenie informacji z rejestrów karnych tych państw, żądań, wraz z udzielonymi informacjami albo odpowiedziami o załatwieniu w inny sposób, utrwalonych w systemie teleinformatycznym.

W projektowanym rozporządzeniu określono, że dokumenty źródłowe, zapytania i wnioski w postaci papierowej podlegają zniszczeniu w sposób trwały i uniemożliwiający ustalenie tożsamości osób, których dotyczą. Powyższy wymóg zostanie zapewniony poprzez zastosowanie niszczonek o poziomie bezpieczeństwa co najmniej 4, według normy DIN 66399. Norma ta, opracowana przez Standards Committee for Information Technology and Applications (NIA), określa wymogi w zakresie takich usług jak niszczenie dokumentów, czy nośników elektronicznych. Ustanawia trzy klasy ochrony danych oraz 7 poziomów bezpieczeństwa. Uznano, że 4 poziom bezpieczeństwa jest wystarczający dla zapewnienia ochrony danych osobowych związanych z przetwarzaniem w Krajowym Rejestrze Karnym, znajdujących się w niszczonek dokumentach.

Ponadto z czynności zniszczenia dokumentów, zapytań i wniosków zostanie sporządzony protokół zniszczenia. Nadmienić należy, że protokoły takie są obecnie również sporządzane.

W projektowanym rozporządzeniu, odnośnie do dokumentów w postaci elektronicznej, danych w retencji i zapytań, żądań, wniosków oraz udzielonych na nie odpowiedzi, przewidziano, że usuwane będą z systemu teleinformatycznego w sposób trwały i uniemożliwiający ich odtworzenie. Oznacza to, że usuniętych dane nie da się już odzyskać.

W § 4 projektowanego rozporządzenia przewidziano jego wejście w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Okres taki należy uznać za wystarczający na zapoznanie się z przedmiotowym aktem wykonawczym przez jego adresatów.

Projekt rozporządzenia nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

OSR projektu nie był oceniany w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie wzoru formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywanego między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

WZÓR

Zapytanie o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego

Aby prawidłowo wypełnić niniejszy formularz, państwa członkowskie powinny zapoznać się z instrukcją.

Informacje dotyczące państwa członkowskiego kierującego zapytanie:

Państwo członkowskie:

Organ(-y) centralny(-e):

Osoba, z którą należy się kontaktować:

Telefon (wraz z numerami kierunkowymi):

Faks (wraz z numerami kierunkowymi):

Adres poczty elektronicznej:

Adres do korespondencji:

Sygnatura akt, jeżeli jest znana:

Informacje o tożsamości osoby, której dotyczy zapytanie*)

Imię i nazwisko (imiona i wszystkie nazwiska):

Pseudonim lub przydomek, jeżeli dotyczy:

Płeć: M K

Obywatelstwo:

Data urodzenia (cyframi: dd/mm/rrrr):

Miejsce urodzenia (miejscowość i państwo):

Imię i nazwisko ojca:

Imię i nazwisko matki:

Miejsce zamieszkania lub znany adres:

Numer ewidencyjny lub rodzaj i numer dokumentu tożsamości:

Odciski palców:

Inne dostępne dane identyfikacyjne:

Odciski palców:

Inne dostępne dane identyfikacyjne:

*) Należy wprowadzić jak najwięcej informacji, by ułatwić ustalenie tożsamości danej osoby.

Cel zapytania:

Proszę zaznaczyć właściwe pole.

postępowanie karne (proszę określić organ prowadzący postępowanie oraz, w miarę możliwości, sygnaturę akt sprawy)

.....
.....

zapytanie niezwiązane z postępowaniem karnym (proszę określić organ prowadzący postępowanie oraz, w miarę możliwości, sygnaturę akt sprawy). Proszę zaznaczyć właściwe pole:

(i) zapytanie pochodzące od organu sądowego

.....

(ii) zapytanie pochodzące od uprawnionego organu administracyjnego

.....

(iii) zapytanie pochodzące od osoby ubiegającej się o dotyczące jej dane z rejestru karnego.....

.....

Cel, któremu mają służyć informacje:

Organ kierujący zapytanie:

dana osoba nie wyraziła zgody na ujawnienie informacji (jeśli do tej osoby na mocy prawa państwa członkowskiego kierujące zapytanie zwrócono się o wydanie zgody).

Osoba, z którą można się kontaktować, gdyby potrzebne były dodatkowe informacje:

Imię i nazwisko:

Telefon:

Adres poczty elektronicznej:

Inne informacje (np. jak pilne jest zapytanie):

Odpowiedź na zapytanie

Informacje o osobie, której dotyczy zapytanie

Proszę zaznaczyć właściwe pole.

Niżej podpisany organ poświadcza, że:

- rejestr karny nie zawiera żadnych informacji o wyrokach skazujących wobec danej osoby
- rejestr karny zawiera informacje o wyrokach skazujących wobec danej osoby; wykaz wyroków skazujących załączony jest do niniejszej odpowiedzi
- rejestr karny zawiera inne informacje dotyczące danej osoby; informacje te są załączone do niniejszej odpowiedzi (fakultatywne)
- rejestr karny zawiera informacje o wyrokach skazujących wobec danej osoby, ale skazujące państwo członkowskie zastrzegło, że informacje dotyczące tych wyroków nie mogą być przekazywane dalej do żadnych innych celów niż na użytek postępowania karnego. Wniosek o udzielenie dalszych informacji można skierować bezpośrednio do (proszę wskazać skazujące państwo członkowskie)
- zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, do którego skierowano zapytanie, nie można udzielić odpowiedzi na zapytanie niezwiązane z postępowaniem karnym

Osoba, z którą można się kontaktować, gdyby były potrzebne dodatkowe informacje:

Imię i nazwisko:

Telefon:

Adres poczty elektronicznej:

Inne informacje (ograniczenia korzystania z danych w przypadku zapytań niezwiązanych z postępowaniem karnym):

Proszę wskazać liczbę stron załączonych do formularza odpowiedzi:

Sporządzono w

Dnia

Podpis i pieczęć urzędowa (w stosownych przypadkach):

Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe/organizacja:

W stosownych przypadkach należy załączyć wykaz wyroków skazujących i przesłać całość dokumentów państwu członkowskiemu kierującemu zapytanie. Nie jest konieczne tłumaczenie formularza ani wykazu wyroków skazujących na język państwa członkowskiego kierującego zapytanie.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 45 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z). Przepis ten przewiduje, że Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza zapytania o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego i odpowiedzi na zapytanie, wykorzystywany między organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnej wymiany informacji pomiędzy tymi organami oraz zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

Przedmiotowe rozporządzenie jest efektem wdrożenia decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji, określającej zasady wymiany pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej informacji zawartych w rejestrach karnych (dalej decyzja ramowa 2009/315). Zgodnie bowiem z ww. decyzją ramową wszelkie wnioski o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego przedkładane przez organ centralny państwa członkowskiego oraz odpowiedzi na nie, sporządzane są z wykorzystaniem formularza zamieszczonego w załączniku decyzji. Z uwagi na to, że decyzja ramowa jest instrumentem, który nie wywołuje skutku bezpośredniego, konieczna jest jej implementacja do polskiego porządku prawnego.

Należy podkreślić, że wszelka wymiana informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy organami państw członkowskich Unii Europejskiej odbywa się co do zasady drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu ECRIS przy zastosowaniu znormalizowanego formatu. Natomiast decyzja ramowa 2009/315 określa także ustandaryzowane formularze zapytania i odpowiedzi na zapytanie, które są wykorzystywane przez państwa członkowskie w przypadku niedostępności systemu ECRIS. Stosowane są one zatem jedynie w wyjątkowych sytuacjach. Formularze umożliwiają wymianę takich samych danych, które są przekazywane pomiędzy organami centralnymi poprzez system ECRIS.

W niniejszym rozporządzeniu zastosowano metodę prostego powtórzenia wzoru formularza określonego w załączniku do decyzji ramowej 2009/315, ze względu na standardowy i ściśle techniczny charakter tego dokumentu. Zastosowanie takiej metody ma na celu zapobiegnięcie ryzyku zniekształceń terminologicznych, jakie mogłyby powstać przy próbie jego konwersji i dostosowaniu jego literalnej treści do prawa krajowego i polskiej

nomenklatury prawnej. Jest to szczególnie ważne dla sprawności i szybkości wymiany informacji pomiędzy organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej

Jednocześnie, mając na uwadze treść wytycznej delegacji ustawowej wskazującą, że wzór formularza powinien zapewnić bezpieczeństwo przetwarzanych danych, wzór formularza przewiduje konieczność wskazania w zapytaniu szczegółowych informacji o tożsamości osoby, której dotyczy zapytanie, w celu uniknięcia sytuacji, w której odpowiedź mogłaby zostać udzielona na nieprawidłowe dane osobowe. Przewiduje on również konieczność wskazania celu zapytania i celu, któremu będą służyć przekazane informacje, by organ centralny, do którego zwrócono się z zapytaniem, mógł udzielić odpowiedzi zgodnie z decyzją ramową 2009/315 i swoim prawem krajowym, dbając przy tym o to, by przekazywane informacje o osobie nie były nadmiarowe. Niezbędność wskazania celu zapytania wynika również z tego, że przekazane dane osobowe, poza sytuacją natychmiastowego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, mogą być wykorzystywane przez państwo członkowskie będące wnioskodawcą jedynie do celu określonego w formularzu. Z kolei formularz odpowiedzi na zapytanie przewiduje m. in. możliwość wskazania przez organ centralny udzielający odpowiedzi ograniczeń w przetwarzaniu przekazywanych danych osobowych.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W ocenie projektodawcy jest to wystarczający czas na zapoznanie się z projektowanymi regulacjami odbiorców tego aktu prawnego.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie trybu i sposobu pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia ... r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa tryb i sposób pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia o Policji (Dz. U.), zwanego dalej „zbiorem danych daktyloskopijnych”.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) CLKP – Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji;
- 2) decyzja wykonawcza 2022/2470 – decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/2470 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiająca środki niezbędne do rozwoju technicznego i wdrożenia scentralizowanego systemu służącego do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa (ECRIS-TCN) (Dz. U. UE. L. z 2022 r. Nr 322, str. 107);
- 3) dane o odciskach linii papilarnych – dane daktyloskopijne w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającego scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 135, str. 1 z późn. zm.);
- 4) właściwy format NIST – format określony w decyzji wykonawczej 2022/2470 oraz w dokumencie kontroli interfejsu ECRIS-TCN.

§ 2. 1. Pozyskiwanie danych o odciskach linii papilarnych przez biuro informacyjne ze zbioru danych daktyloskopijnych następuje w drodze teletransmisji.

2. Jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwe pozyskanie danych o odciskach linii papilarnych w sposób, o którym mowa w ust. 1, dane mogą być pozyskane z wykorzystaniem wszelkich innych środków, w szczególności środków komunikacji elektronicznej.

3. Pozyskiwanie danych o odciskach linii papilarnych odbywa się w sposób zapewniający ochronę danych osobowych i uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionym.

§ 3. 1. W celu pozyskania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych biuro informacyjne kieruje do CLKP żądanie obejmujące następujące dane:

- 1) ID AFIS;
- 2) pierwsze imię;
- 2) nazwisko;
- 3) datę urodzenia.

2. Dane określone w ust. 1 wykorzystywane są przez CLKP wyłącznie w celu weryfikacji możliwości pozyskania przez biuro informacyjne danych o odciskach linii papilarnych.

§ 4. 1. W odpowiedzi na żądanie, CLKP niezwłocznie udostępnia dane o odciskach linii papilarnych we właściwym formacie NIST, zgodne z normami jakości określonymi w decyzji wykonawczej 2022/2470.

2. W przypadku negatywnej weryfikacji, o której mowa w § 3 ust. 2, CLKP informuje biuro informacyjne o niemożności udostępnienia danych o odciskach linii papilarnych wraz ze wskazaniem powodu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia .

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W POROZUMIENIU

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 51 ust. 3 ustawy z dnia o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z). Przepis ten przewiduje, że Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji, mając na względzie szybkość przekazywania danych oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przekazywanych danych.

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym, w Rejestrze nie będą gromadzone dane o odciskach linii papilarnych, natomiast biuro informacyjne będzie je przetwarzać w celu realizacji zadań związanych z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN, określonych w rozporządzeniu 2019/816. Biuro informacyjne, jako organ centralny ECRIS-TCN, będzie tworzyło wpis w systemie ECRIS-TCN dotyczący obywateli państw trzecich, bezpaństwowców i osób, których obywatelstwo jest nieznane. Wpis ten, poza danymi alfanumerycznymi, będzie również obejmował m. in. dane daktyloskopijne tych osób.

Dane o odciskach linii papilarnych biuro informacyjne będzie pozyskiwało ze zbioru danych daktyloskopijnych, o którym mowa w art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (zbioru automatycznie przetwarzającego dane daktyloskopijne, w którym są przetwarzane informacje, w tym dane osobowe, o odciskach linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladach linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz śladach linii papilarnych, które mogą pochodzić od osób zaginionych, dalej: AFIS).

Niniejsze rozporządzenie określa zatem sposób i tryb pozyskiwania przez biuro informacyjne danych o odciskach linii papilarnych z AFIS.

Dane o odciskach linii papilarnych będą pozyskiwane przez biuro informacyjne w drodze teletransmisji, co zapewni szybkość pozyskania przez biuro informacyjne tych danych. Przekazywanie danych, o których mowa powyżej będzie odbywało się pomiędzy systemem teleinformatycznym KRK (dalej: ST KRK) a systemem AFIS. Przekazywanie danych w wydzielonej, zabezpieczonej sieci telekomunikacyjnej ma zapewnić ochronę danych osobowych w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom nieuprawnionym. W celu

pozyskania danych o odciskach linii papilarnych danej osoby, biuro informacyjne, za pośrednictwem ST KRK, wyśle żądanie zawierające określone dane identyfikacyjne tej osoby, do systemu AFIS. Elektroniczna wymiana danych między systemem AFIS a ST KRK, planowana jest za pośrednictwem policyjnego rozwiązania komunikacyjnego, zwanego PLGateway, tj. bramy dostępowej do systemu AFIS.

Wyszukiwanie danych daktyloskopijnych oraz ich pozyskiwanie z AFIS będzie możliwe przede wszystkim dzięki posiadanemu przez biuro informacyjne numerowi rejestracyjnemu AFIS, tj. ID AFIS, nadawanemu karcie daktyloskopijnej oraz będącemu informacją łączącą obrazy odcisków linii papilarnych przetwarzanych w AFIS z informacjami o osobie daktyloskopowanej. ID AFIS biuro informacyjne będzie otrzymywało w karcie rejestracyjnej (art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym).

Kierowane przez biuro informacyjne żądanie będzie zatem zawierało ID AFIS oraz dodatkowo niezbędne dane alfanumeryczne osoby, której dane daktyloskopijne mają zostać pozyskane z AFIS, tj. datę urodzenia, pierwsze imię i nazwisko. Przekazanie dodatkowych danych identyfikacyjnych ma na celu zagwarantowanie, że dane te zostaną powiązane w właściwą kartą daktyloskopijną i biuro informacyjne pozyska dane o odciskach linii papilarnych właściwej osoby. Zawarte w żądaniu dane będą bowiem każdorazowo weryfikowane przez upoważnionego funkcjonariusza lub pracownika CLKP po wpływie żądania do systemu AFIS. Dane te nie będą gromadzone w AFIS, a będą służyć jedynie weryfikacji możliwości pozyskania przez biuro informacyjne danych o odciskach linii papilarnych. Po manualnym zweryfikowaniu możliwości przetwarzania danych, CLKP za pośrednictwem systemu informatycznego udostępni dane o odciskach linii papilarnych z AFIS w formacie NIST dedykowanym ECRIS-TCN.

W przypadku niezgodności danych lub braku podstaw do ich przetwarzania, do ST KRK przekazywana będzie informacja zawierająca powód niemożności udostępnienia danych o odciskach linii papilarnych.

Teletransmisja danych będzie podstawowym sposobem pozyskiwania przez biuro informacyjne danych o odciskach linii papilarnych. Jedynie w przypadku wystąpienia problemów technicznych i braku możliwości wykorzystania teletransmisji, dane o odciskach będą pozyskiwane z wykorzystaniem wszelkich innych środków, w szczególności środków komunikacji elektronicznej. Inny sposób będzie natomiast musiał gwarantować taki sam poziom ochrony danych osobowych jak teletransmisja. Katalog innych sposobów

pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych pozostawiono otwarty z uwagi na dynamiczny postęp technologiczny i pojawiające się nowe sposoby wymiany danych.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Tak określony termin pozwoli odbiorcom projektowanego rozporządzenia na wdrożenie zaprojektowanych rozwiązań dotyczących pozyskiwania danych o odciskach linii papilarnych. Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Przedmiotowy projekt nie wymaga przedłożenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie minimalnej funkcjonalności oraz warunków organizacyjno-technicznych funkcjonowania systemu teleinformatycznego, w którym prezesi sądów okręgowych ustanawiają biegłych sądowych i prowadzą listy biegłych sądowych

Na podstawie art. 157 § 1d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, 289 i 614) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalną funkcjonalność oraz warunki organizacyjno-techniczne funkcjonowania systemu teleinformatycznego udostępnionego i administrowanego przez Ministra Sprawiedliwości, w którym prezesi sądów okręgowych ustanawiają biegłych sądowych i prowadzą listy biegłych sądowych, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa danych, w tym ochronę przed nieuprawnionym ich ujawnieniem i dostępem.

§ 2. 1. System teleinformatyczny, w którym jest prowadzona lista biegłych sądowych, zwany dalej „systemem”, w ramach minimalnej funkcjonalności umożliwia weryfikację danych dotyczących biegłego sądowego.

2. Realizując minimalną funkcjonalność, o której mowa w ust. 1, system umożliwia automatyczne obsłużenie zapytania pochodzącego z systemu obsługującego podmioty, o których mowa w art. 157 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

§ 3. System zapewnia odnotowanie każdej zmiany danych dotyczącej osoby biegłego sądowego, którego dane są przechowywane w systemie.

§ 4. System spełnia warunki organizacyjno-techniczne dla rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych używanych przez podmioty realizujące zadania publiczne określone w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57).

§5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje upoważnienie zawarte w art. 157 § 1d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 217, 289 i 614).

Potrzeba opracowania projektu wynika z art. 63 pkt 2 projektu ustawy z dnia ... r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. ...) dotyczącego zmiany ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (UD339), który przewiduje w nowym art. 157§1d upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości w sprawie minimalnej funkcjonalności oraz warunków organizacyjno-technicznych funkcjonowania systemu teleinformatycznego, w którym prezesi sądów okręgowych prowadzą listy biegłych sądowych.

Listy biegłych prowadzone będą w systemie ROBUS (Rejestr Osób Biorących Udział w Postępowaniach Sądowych).

Rozporządzenie określa warunki organizacyjno-techniczne funkcjonowania tego systemu teleinformatycznego, by zapewniał on: spójny model udostępniania informacji uprawnionym podmiotom, wykorzystanie mechanizmów integracyjnych (usługi sieciowe), umożliwiających rozliczalność i policzalność, a przez to optymalizację procesów z nimi związanych, dostęp do zgromadzonych danych systemom obsługującym uprawnione podmioty z pośrednictwem usług sieciowych wykorzystujących w warstwie transportowej szyfrowanie zapewniające bezpieczeństwo realizowanych zapytań, pełne logowanie czynności polegających na dodaniu, usunięciu lub modyfikacji dowolnych danych dotyczących osoby, której dane są przechowywane z minimalnego zakresu informacji, uwierzytelnianie użytkowników, jak również systemów obsługujących podmioty uprawnione przy użyciu unikalnej nazwy użytkownika i hasła po przedniej weryfikacji tożsamości zgodnie z właściwymi procedurami, autoryzację użytkowników zapewniając im uprawnienia zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Określenie ww. warunków organizacyjno - technicznych funkcjonowania systemu teleinformatycznego następuje poprzez odesłanie do aktów wykonawczych wskazanej ustawy z dnia 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 57). Obecnie jest nim Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci

elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r. poz. 2247).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

Projekt nie podlega dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.